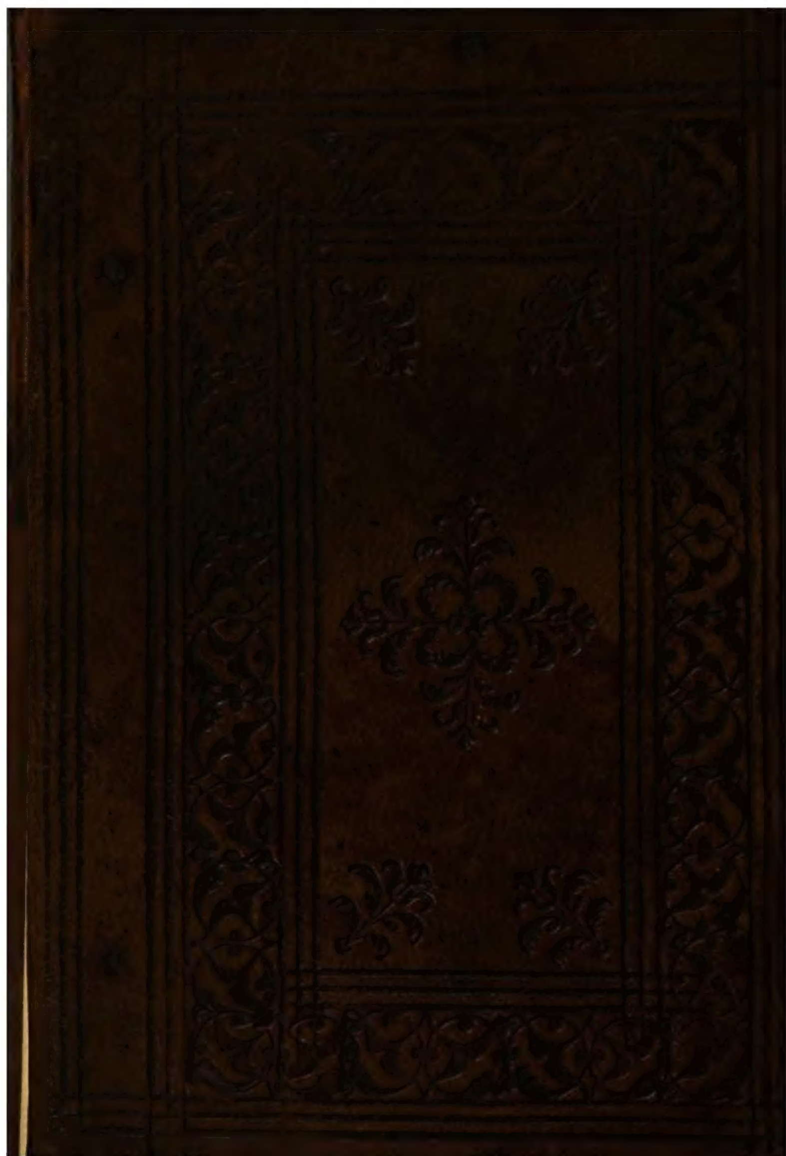

ΕΚΚΛΗ.

αἴρεσθ᾽ ἄνω ἰαὶ εὐαί.
Δειπνήσομεν εὐοῖ εὐαί.
Εὐαίως ἐπινίκῃ εὐαί· εὐαί· εὐαί εὐαί· εὐαί.

Ἀριστοφάνους ἐκκλησιαζουσῶν τέλος

Impreſſum Florẽtiæ opera & ſumptu Philippi
Iuntæ. Anno à natiuitate. D. XV. Su=
pra mille menſe Sept. Leone
Decimo Pontifice.

REGISTRVM.

※ a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z &
A B C D E F.
Quaterniones omnes.

Τὰς δ' ἰ λαβὼν, ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
Ἐπάσομαι μέλος τι μελοδειπνικόν.
Σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι
Τοῖς σοφοῖσι μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμὲ
Τοῖς γελῶσι δ' ἡδέως, διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμὲ
Σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμὲ
Μὴ δὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον.
ὅτι προείληχ' ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ 'πιορκεῖν. ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς ἀεί.
Μὴ δὲ ταῖς κακαῖς ἑταίραις τόν γε τρόπον προσεικέναι
Αἳ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων ἀεί.
ὦ ὦ ὥρα δὴ φίλαι.
Γυναῖκες εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν. κρητικῶς οὖν τὼ πόδε
Καὶ σὺ κίνει. Ημι. τοῦτο δρῶ.
Ημί. Καὶ τάσδε νῦν λαγαρὰς
Τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν. τάχα γὰρ ἔπεισι
Λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεο,
Κρανιολειψανοδριμυποτριμματο,
Σιλφιοπαραομελιτοκατακεχυμενο,
Κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα
Λεκτρυονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε
Λειολαγῳοσιραιοβαφητραγανοπτερύγων.
Σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
Λαβὲ τρύβλιον. εἶτα λαβὼν κόνισαι
Λέκιθον ἵν' ἐπιδειπνῇς.
Ημ. ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
Τὸν ἄνδρ' ὅπου 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης·
Χο· αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γὰρ ἐξευρεῖν δοκεῖς,
Θε· Μάλισθ' ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται·
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε·
Δεσ· Ἐγώ· Θε· σὺ μέντοι νὴ δί' ὥς γ' οὐδεὶς ἀνήρ
Τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος
ὅστις πολιτῶν πλειόνων ἢ τρισμυρίων,
ὄντων τὸ πλῆθος· οὐ δεδείπνηκας μόνος·
Χο· εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς·
Θε· Ποῖ ποῖ βαδίζεις· Δε· ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι
Θε· Νὴ τὴν ἀφροδίτην πολύ γ' ἁπάντων ὕστατος·
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσαν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε· καὶ τασδὶ μετὰ σοῦ τὰς μείρακας
Οἶνος δὲ χῖος ἐστὶ περιλελειμμένος
Καὶ τἆλλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε·
Καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
Καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἑτέρωσε βλέπει,
Ἴτω μεθ' ἡμῶν· πάντα γὰρ παρέξομεν·
Οὐκοῦν ἅπασι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
Καὶ μὴ παραλείψῃς μηδέν· ἀλλ' ἐλευθέρως
Καλεῖν γέροντα μειράκιον παιδίσκον· ὡς
Τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον·
ἁπαξάπασιν· ἢν ἀπίωσ' οἴκαδε·
Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον, ἤδη πείσομαι
ἔχουσά τοι καὶ δᾷδα ταυτηνὶ καλῶς·
Τί δῆτα διατρίβεις ἔχων· ἀλλ' οὐκ ἄγεις

Νι. ὦ τρισκακοδαίμων. ἃ γυναῖκα δεῖ σ' ἀπεραν
Βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν.
Κἄπειτ' ἐπειδὰν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
Φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις
ἆρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί. βαρυδαίμων μὲν οὖν
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείξομαι
ὅμως δ' ἐάν τι πολλάκις πάθω,
ὑπὸ ταῖνδε ταῖν κασαλβάδοιν δυοῖν ἐς τηέων,
Θάψαι μ' ἐν αὐτῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς
Καὶ τῶν ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος,
Ζῶσαν καταπιττώσαντες· εἶτα τὼ πόδε
Μολυβδοχοήσαντας κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά,
ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.
Θε. ὦ μακάριος μὲν δῆμος εὐδαίμων δ' ἐγὼ
Αὐτή τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη.
Ὑμεῖς δ' ὅσαι πάρεστ' ἐπὶ ταῖς θύραις,
Οἱ γείτονές τε πάντες οἱ τῶν δημοτῶν.
Ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἡ διάκονος·
ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
Ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
Τούτων ἁπάντων τὰ θάσι' ἀμφορείδια,
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον
Τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντα 'ξέπτατο·
ὥστ' ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί·
Κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐκλεγομένας ὅτι ἂν μάλιστ' ὀσμὴν ἔχῃ.

Ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτὶ ποτέ.
Πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
Ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν
Γρ. Μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἕπου. Αλ. Γρ. δευρὶ μὲν οὖν
Γρ. Ὡς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτε. Αλ. γρ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Νέ. Διασπάσεσθέ μ' ὦ κακῶς ἀπολούμεναι.
Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.
Αλ. Οὔκουν ἢν ἑτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῇ.
Νέ. Ἢν οὖν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι.
Γρ. αὐτὸς σκόπει σύ. τάδε δέ σοι ποιητέον.
Νέ. Ποτέρας προτέρας οὖν καλέσας ἀπαλλαγῶ.
Γρ. Οὐκ οἶσθα βαδιεῖ δεῦρο. Νέ. ἀφέτω νῦν μ' αὑτηί.
Αλ. γρ. Δευρὶ μὲν οὖν ἴθ' ὡς ἐμέ. Νέ. ἢν ἡδί γ' ἀφῇ.
Γρ. Ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σε. Αλ. οὐδὲ μὴν ἐγώ.
Γρ. Χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς. Γρ. τιή.
Νέ. Ἕλκουσαι τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.
Γρ. Σιγῇ βάδιζε δεῦρο. Αλ. μὰ Δί' ἀλλ' ὡς ἐμέ.
Νέ. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννώνου σαφῶς
Ψήφισμα βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον,
Πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι
Γρ. καλῶς ἐπειδὰν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν
Νέ. Οἴμοι κακοδαίμων τί πέπονθα ἐγγὺς ἤδη καὶ θύρας
Ἑλκόμενός εἰμι. Αλ. ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον
Ξυμπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. Νέ. μὴ πρὸς θεῶν
Ἑνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.
Γρ. Νὴ τὴν Ἑκάτην. ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή.

Ἐξ δύρεος· ἀλλ' ἐγώ σε τιμωρήσομαι.
Νε. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι
ὦ γλυκύτατον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν,
Μεγάλην ἀποδώσω καὶ ταχεῖάν σοι χάριν.
Γρ. Αὕτη σύ· ποῖ παραβᾶσα τόνδε τὸν νόμον.
Ελκεις παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμάτων ἐρηκότων
Πρότερον καθεύδειν αὐτόν. Νέ. οἴμοι δείλαιος
Πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη
Τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.
Γρ. Βάδιζε δεῦρο. Νέ. μηδαμῶς με περιίδῃς.
Ελκόμενον ὑπὸ τῆς δ', ἀντιβολῶ σ'. Γρ. ἀλλ' οὐκ ἐγώ.
Αλλ' ὁ νόμος ἕλκει σε. Νέ. οὐκ ἐμέ γ' ἀλλ' ἔμπουσά τις
Εξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη
Γρ. Επου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας, καὶ μὴ λάλει.
Νέ. Ιθι νῦν ἔασον ἐς ἄφοδον πρώτιστά με
Ελθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἐμαυτόν. εἰ δὲ μὴ
Αὐτοῦ τι δρῶντα, πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα.
Υπὸ τοῦ δέους. Γρ. θάρρει βάδιζ' ἔνδον χεσεῖ
Νέ. Δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον ἢ βούλομαι.
Αλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο.
Αξιόχρεως. Γρ. μή μοι καθίστη. Αλ. ποῖ σύ. ποῖ
Χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νέ. οὐκ ἔγωγ' ἀλλ' ἕλκομαι
Ατὰρ εἴ τις εἶ πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
Οτι μ' οὐ περιεῖδες ἐπιτριβέντ'. ὦ ἡράκλεις
ὦ πᾶνες. ὦ κορύβαντες. ὦ διόσκορω
Τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

Τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον· ἢν δὲ μὴ θέλῃ
Πρότερον προκρούειν· ἀλλ' ἐπιθυμῇ τῆς νέας
Ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξὶν ἔστω τὸν νέον
ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τοῦ πατάλου.
Νέ. Οἴμοι προκρούστης τήμερον γενήσομαι.
Γρ. Τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.
Νέ. Τί δ' ἢν ἀφαιρῆταί μ' ἀνὴρ τῶν δημοτῶν
ἢν τῶν φίλων ἐλθών τις. Γρ. ἀλλ' οὐ κύριος
Υπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἔτι.
Νέ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν, Γρ. οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.
Νέ. ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι. Γρ. κλάων σύ.
Νέ. Τί δῆτα χρὴ δρᾶν, Γρ. δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.
Νέ. Καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μοὐστί. Γρ. διομήδειά γε.
Νέ. Υποστόρεσαι νῦν πρῶτα τῆς ὀριγάνου
Καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα
Καὶ ταινίωσαι. καὶ παράθου τὰς ληκύθους.
ὕδατός τε κατάθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.
Γρ. ἦν μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.
Νέ. νὴ τὸν δί' ἢν περί γε τοῦ τῶν κηρίων
Οἶμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.
Νέ. Ποῖ τοῦτον ἕλκεις σύ. Γρ. τὸν ἐμαυτῆς εἰσάγω.
Νέ. Οὐ σωφρονοῦσά γ' οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει.
Παρά σοι καθεύδειν τηλικοῦτος ὤν. ἐπεὶ
Μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴης ἢ γυνή.
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
Τὴν γῆν ἅπασαν οἰδιπόδων ἐμπλήσετε
Γρ. ὦ παμβδέλυρα. φθονοῦσα τόνδε τὸν νόμον

Γρ. ὅταν γε κρούσῃς τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
Νε. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.
Γρ. οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι. νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
Θύρασι μ' ηὗρες. ἀλλὰ πρόσγε τὸ στόμα.
Νε. ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου. Γρ. τίνα.
Νε. Τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. Γρ. οὗτος δ' ἔστι τίς,
Νε. ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους
ἀλλ' ἄπιθ' ὅπως μή σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.
Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅτι βούλει. Νε. καὶ γὰρ ἐγώ σε νὴ δία
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην ἥ μ' ἔλαχε κληρουμένη
Μὴ 'γώ σ' ἀφήσω. Νε. παραφρονεῖς ὦ γρᾴδιον
Γρ. Ληρεῖς ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τἀμὰ στρώματα
Νε. Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνοίμεθ' ἄν
Εξὸν καθέντα γρᾴδιον τοιουτονὶ,
Εκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν.
Γρ. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τάλαν, ἀλλ' ἕπου δεῦρ' ὡς ἐμὲ
Νε. ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μοὐστίν. εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
Τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην, δεῖ γε μέντοι γ' ὡς ἐγὼ,
Τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἥδομαι
Νε. ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι
κοὐκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'. Γρ. ἀλλὰ νὴ δία
ἀναγκάσει τουτί σε. Νε. τοῦτο δ' ἔστι τί.
Γρ. Ψήφισμα καθ' ὅ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμὲ
Νε. Λέγ' αὐτὸ τί ποτε κἄστι, Γρ. καὶ δή σοι λέγω.
ἔδοξε ταῖς γυναιξίν. ἢν ἀνὴρ νέος
Νέας ἐπιθυμῇ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν, πρὶν ἂν,

Τήνδ', ἢ δὲ μὴ καταπεσὼν κείσομαι
Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῷ βούλομαι κόλπῳ
Πληκτίζεσθαι μετὰ τῆς σῆς πυγῆς.
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ἔρως, καὶ ποίησον τήνδ', ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι. καὶ ταῦτα μέν μοι μετρίως
ς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην εἰρημένα ἐστί. σὺ δέ μοι
ίλτατον ὦ ἱκετεύω
ἄνοιξον ἀσπάζου τε· διά τοι σε πόνους ἔχω
ὦ χρυσοδαίδαλτον ἐμὸν μέλημα.
Κύπριδος ἔρνος. μέλιττα μούσης. χαρίτων θρέμμα τρυ-
φῆς πρόσωπον.
ἄνοιξον ἀσπάζου με· διά τοι σε πόνους ἔχω.
Γρ. Οὗτος τί κόπτεις. μῶν ἐμὲ ζητεῖς. Νε. πόθος
Γρ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤραττες. Νε. ἀποθάνοιμ' ἄρα
Γρ. Ποῦ δὲ δεόμενος δᾷδ' ἔχων ἐλήλυθας.
Νε. ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον. Γρ. τίνα
Νε. αὐτὸν σεβινοῦν, ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην ἤν τε βούλῃ γ' ἤν τε μή
Νε. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέτεις
εἰσάγομεν. ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.
Γρ. Ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὦ γλύκων.
Νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.
Νε. Τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
Γρ. ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
Νε. Οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις. τήνδε δή μοι κρουστέον.

Ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν οὗ σοῦ γ' ὤλεθρε
Δεόμενος οὐδέν. Νέ. νὴ δί' ὦ φθίνυλλα σὺ
Δείξει τάχ' αὐτὸς, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.
Γρ. Κἄγωγ' ἵνα γνῷς ὡς πολύ σου μεῖζον φρονῶ.
Νέ. Εἴθ' ἐξῆν παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
Καὶ μηδὲν πρότερον διασποδῆσαι,
Ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν. οὐ γὰρ ἀνασχετὸν
Τοῦτό γ' ἐλευθέρῳ.
Γρ. Οἰμώζων ἄρα νὴ δία σποδήσεις.
Οὐ γὰρ τἀπὶ χαριξένης τάδ' ἐστίν
Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
Ἐστὶν δίκαιον εἰ δημοκρατούμεθα.
ἀλλ' εἶμι τηρήσουσ' ὅτι καὶ δράσεις ποτέ.
Αν. Εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην
Ἐφ' ἣν πεπωκὼς ὄρχομαι πάλιν ποθῶν.
Νέ. Ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γραΐδιον.
Φρούδη γάρ ἐστιν, οἰομένη μ' ἔνδον μένειν.
Νέ. ἀλλ' οὑτοσὶ γὰρ αὐτὸς οὗ μεμνήμεθα
Δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν δεῦρό μοι
Πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι
Τὴν εὐφροσύνην ὅπως ἔσει. πάνυ γάρ τις ὄρως μεδονεῖ
Τῶνδε τῶν βοστρύχων.
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοι τίς πόθος
ὅς με διακναίσας ἔχει.
Μέθες ἱκνοῦμαί σ' ὄρως. καὶ ποίησον τόνδ' ἐς εὐνὴν
Τὴν ἐμὴν ἱκέσθαι, Νέ. δεῦρο δὴ καὶ σύ μοι
Καταδραμοῦσα τὴν θύραν ἄνοιξον.

Τότ' ἐπίκλιντρον ἀποβάλοις,
Βουλομένη σποδεῖσθαι
Κἀπὶ τῆς κλίνης ὄφιν εὕροις
Καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.
Νε. Αἶ αἶ· τί ποτε πείσομαι· οὐχ ἥκει μου τοὖρος.
Μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ' ἡ
Γάρ μοι μήτηρ, ἄλλη βέβηκε.
Καὶ τἄλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν.
Ἀλλ' ὦ μαῖ' ἱκετεύομαι
Κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
Σαυτῆς κατόναι' ἀντιβολῶ σε
Γρ. Ἤδη τὸν ἀπ' ἰωνίας
Τρόπον τάλαινα κνησιᾷς
Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς λεσβίους
Ἀλλ' οὐκ ἄν ποθ' ὑφαρπάσαιο
Τἀμὰ παίγνια· τὴν δ' ἐμὴν
Ὥραν οὐκ ἀπολεῖς· οὐδ' ἀπολήψει.
Νε. Ἆδ' ὁπόσα βούλει καὶ παράκυφ' ὡς γαλῆ.
Οὐδεὶς γὰρ σὲ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ
Γρ. Οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε; Νε. καινόν γ' ὦ σαπρά
Γρ. Οὐ δῆτα. Νε. τί γὰρ αὖ, γραῦς παλαιά τις λέγοι
Γρ. Οὐ τοὐμὸν ὀδυνήσει σε γῆρας. Νε. ἀλλὰ τί.
Γρ. Ἥγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμμύθιον.
Νε. Τί μοι διαλέγει· Γρ. σὺ δὲ τί διακύπτεις· Νε. ἐγώ;
Γρ. ᾄδω πρὸς ἐμαυτὴν ἐπιγένει τῷ μῷ φίλῳ.
Νε. Σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ γέρης.
Γρ. Δόξει γε καὶ σοί· τάχα γὰρ εἶσιν ὡς ἐμέ.

Ἀργός· μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος·
Παίζουσ᾽ ὅπως ἂν περιλάβοιμ᾽ αὐτῶν τινα
Παριόντα· μοῦσαι δεῦρ᾽ ἴτ᾽ ἐπὶ τοὐμὸν στόμα·
Μελύδριον εὑροῦσαί τι, τῶν ἰωνικῶν·
Αλ. Νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
Ὤου δ᾽ ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε
Ἐμοῦ, τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαι τινὰ
Ἄδουσ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἢν τοῦτο δράσαντ᾽ ἄσομαι
Κεἰ γὰρ δι᾽ ὄχλου τοῦτ᾽ ἐστὶ τοῖς θεωμένοις
Ὅμως ἔχει τερπνόν τι, καὶ κωμῳδικὸν
Γρ. Τούτῳ διαλέγου κἀποχώρησον· σὺ δὲ
Φιλοττάριον αὐλητὰ τοὺς αὐλοὺς λαβὼν
Ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος
Γρ. Εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται
Παθεῖν τι, παρ᾽ ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν.
Οὐ γὰρ ἐννέαις τὸ σοφὸν ἔ
Νεστιν, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς πεπείροις.
Οὐδέ τοι στέργειν ἂν ἐθέλοι
Μᾶλλον ἢ ᾿γὼ τὸν φίλον
ᾯπερ ξυνείην· ἀλλ᾽ ἐφ᾽ ἕτερον ἄν· πέτοιτο,
Νε. Μὴ φθόνει ταῖσι νέαισι
Τὸ τρυφερὸν γὰρ ἐμπέφυκε
Τοῖς ἁπαλοῖς μηρίοις.
Κἀπὶ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ· σὺ δ᾽ ὦ
Γραῦ παραλέλεξαι, καὶ ἐντέτριψαι τῷ
Θανάτῳ μέλημα.
Γρ. Ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα

Αν· Οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα· τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων
Ενταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ.
Κυ· Καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεὶς τὴν οὐσίαν;
Ομ· Επὶ δεῖπνον· Κη· οὐ δεῖτ' ἤν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῇ
Πρίν γ' ἀπενέγκῃς· Ομ· ἀλλ' ἀποίσω· Κη· ὁπηνίκα.
Ομ· Οὐ τοὐμὸν ὦ τᾶν ἐμποδὼν ἔσται· Κη· τί δή.
Ομ· Ετέρους ἀποίσειν φημ' ἔθ' ὑστέροις ἐμοῦ.
Κη· Βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως· Ομ· τί γὰρ πάθω
Τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν.
Τοὺς εὖ φρονοῦντας· Κη· ἢν δὲ κωλύσωσι, τί.
Ομ· Ομόσ' εἶμι κύψας· Κη· ἢν δὲ μαστιγῶσι τί.
Ομ· Καλούμεθ' αὐτάς· Κη· ἢν δὲ καταγελῶσι, τί.
Ομ· Επὶ ταῖς θύραις ἑστώς· Κη· τί δράσεις εἰπέ μοι.
Ομ· Τῶν δὲ φερόντων ἁρπάσομαι τὰ σιτία.
Ο κατα· Βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὦ Σίκων
Καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν πομπηΐαν.
Ομ· Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφορῶ· ὁ καταθείς· μὴ μηδαμῶς.
Δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων.
Ομ· Νὴ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἕξω· τοῖς δέ γε
Τῶν ματτομένων κοινῇ, μεθέξω πως ἐγώ.
Ορθῶς ἔμοιγε φαίνεται βαδιστέον.
ὁμοῦ 'στι δειπνήσοντα κοὐ μελλητέον.
Γρ· Τί ποτ' ἄνδρες οὐχ ἥκουσιν, ὥρα δ' ἦν πάλαι
Εγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ;
ἕστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη.

Καὐθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
ὅτε δ' ἦν δ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνεται
Ὁ Διὸς κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν
Πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ εὐριπίδην.
Φει. Οὐ ταυτὸν ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
Νῦν δ' αἱ γυναῖκες ἅσγ' ἐγὼ φυλάξομαι
Νὴ τὸν ποσειδῶ μὴ κατουρήσουσί μου.
ἀγ. Οὐκ οἶδ' ὅτι ληρεῖς. φέρε σοι τἀνάφορον ὁ παῖς
Κη. ὦ πάντες ἀστοί. νῦν γὰρ οὐ ταῦτ' ἔχει.
Χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
Φράσῃ καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε
Ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινενασμέναι
ἀγαθῶν ἁπάντων. καὶ παρεσκευασμέναι
Κλῖναί τε σισυρῶν καὶ δαπίδων νενασμέναι
Κρατῆρα συγκεράσιν αἱ μυροπώλιδες
ἑστῶσ' ἐφεξῆς, τά τε μάχη ῥιπίζεται.
Λαγῷ' ἀναπηγνύασι. πόπανα πέττεται.
Στέφανοι πλέκονται. φρύγνυται τραγήματα.
Χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται.
Σμυὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ χλανίδα καὶ κονίποδα
ἔχων. καγχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίδου.
Ἐμβὰς δὲ δεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος.
Πρὸς ταῦτα χωρεῖθ' ὡς τὴν μᾶζαν φέρων
ἕστηκεν. ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

Αν· Οἴσουσιν ὦ τᾶν· Φε· ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν· Ἀμέλει κομιοῦσι· Φε· ἢν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;
Αν· Μαχούμεθα τοῖς· Φε· ἢν δὲ κρείττους ὦσι, τί;
Αν· ἄπειμ' ἐάσας· Φε· ἢν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;
Αν· Διαῤῥαγείης· Φε· ἢν· διαῤῥαγῶ, δὲ, τί;
Αν· Καλῶς ποιήσεις· Φε· σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν
Αν· ἔγωγε· καὶ γὰρ τοὺς ἐμαυτοῦ γείτονας
Ὁρῶ φέροντας, Φε· πάνυ γ' ἂν οὖν Ἀντισθένης
αὔτ' εἰσενέγκοι· πολλὴ γὰρ ἐμμελέστερον.
Πρότερον χέσαι πλεῖν, ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.
Αν· Οἴμωζε· Φε· καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι πλεῖον καλλίου
Αν· ὤνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.
Φε· Δεινά γε λέγεις· Αν· τί δεινὸν ὥσπερ οὐχ ὁρῶν
Ἀεὶ τοιαῦτα γινόμενα ψηφίσματα;
Οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἁλῶν.
Φε· ἔγωγε· Αν· τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἡνίκα
Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἶσθα· Φε· καὶ κακόν γέ μοι
Τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο· πωλῶν γὰρ βότρυς,
Μεστὴν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων.
Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτιμου τὸν θύλακον
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν, τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα
Αν· Τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὤμνυμεν
Τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
Τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' εὐριπίδης.

Τὰ χρήματ' ἀθρόον. Φε. ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμην.
Αν. λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Φε. λέξουσι γάρ.
Αν. Καὶ φασιν οἴσειν ἀράμενοι. Φε. φήσουσι γάρ.
Αν. ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. Φε. ἀπιστήσουσι γάρ.
Αν. Ὁ Ζεύς σ' ἐπιτρίψειεν. Φε. ἐπιτρίψουσι γάρ.
Αν. Οἴσειν δοκεῖς τιν'. Φε. ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Αν. Οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν. Φε. ἀλλὰ λαμβάνειν
Ἡμᾶς μόνον δεῖ. Αν. νὴ Δία καὶ γὰρ οἱ θεοί;
Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τι, καὶ τἀγάλματα
ὅταν γὰρ εὐχώμεθα διδόναι τἀγαθά,
ἕστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπτίαν
Οὐχ ὥς τι δώσοντ' ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.
Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν. ἔα τὸ προὔργου τι δρᾶν
Ταυτὶ γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοὔσθ' ἱμάς.
Φε. ὄντως γὰρ οἴσεις. Αν. ναὶ μὰ Δία. καὶ δὴ μὲν οὖν
Τωδὶ ξυνάπτω τὼ τρίποδε. Φε. τῆς μωρίας.
Τὸ δὲ μὴ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅτι
Δράσουσιν. εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη. Αν. τί δρᾶς;
Φε. Ἐπαναμένειν. ἔπειτα διατρίβειν ἔτι
Αν. ἵνα δὴ τί; Φε. σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον. ἢ διάξειεν γαλῆ,
Παύσαιντ' ἂν εἰσφέροντες. ὦ 'μβρόντητε σύ.
Αν. Χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
Ταῦτα καταθείμην. Φε. μὴ γὰρ οὐ λάβοις ὅποι.
Θάρρει καταθήσεις κἂν ἔνης ἔλθης. Αν. τί.
Φε. Ἐγᾦδα, τούτοις χειροτονοῦντας μὲν ταχεῖς
ἅττ' ἂν δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους

τὰ χυτρίδι᾽ ἤδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.
Αν. Ἐγὼ καταθήσω τἀμά, κακοδαίμων ἄρα
ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
Μὰ τὸν Ποσειδῶ γ᾽ οὐδέποτ᾽ ἀλλὰ βασανιῶ.
Πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἱδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἔπος ἀνοήτως ἐκβαλῶ.
Πρὶν ἐκπύθομαι πᾶν τὸ πρᾶγμ᾽ ὅπως ἔχει.
Οὗτος, τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται.
Πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
Αν. Αὔτ᾽ ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων. Αν. οὐδαμῶς.
Φει. Τί δῆτ᾽ ἐπὶ στοίχου ἐστὶν οὕτως οὔτι μὴ
Ἱέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε.
Αν. Μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει.
Εἰς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδογμένους νόμους
Φει. Μέλλεις ἀποφέρειν. Αν. πάνυ γε. Φει. κακοδαίμων ἄρ᾽ εἶ.
Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ᾽. Αν. πῶς. Φει. πῶς; ῥᾳδίως.
Αν. Τί δ᾽ οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ.
Φει. Ποίοισιν ὦ δύστηνε; Αν. τοῖς δεδογμένοις.
Φει. Δεδογμένοισιν, ὡς ἀνόητος ἦσθ᾽ ἄρα.
Αν. ἀνόητος. Φει. οὐ γὰρ ἠλιθιώτατος μὲν οὖν.
ἁπαξαπάντων. Αν. ὅτι τὸ ταττόμενον ποιῶ;
Τὸ ταττόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα.
Μάλιστα πάντων. Φει. τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον
Αν. Σὺ δ᾽ οὐ καταθεῖναι διανοεῖ. Φει. φυλάξομαι.
Πρὶν ἄν γ᾽ ἴδω τὸ πλῆθος ὅτι βούλεται.
Αν. Τί γὰρ ἄλλο γ᾽ ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι

Επειτα τὰς πόρνας καταπαῦσαι βούλομαι
Απαξαπάσας· Βλ· ἵνα τί· Πρ· δῆλον τουτογί·
Ινα τῶν νέων ἔχωσιν αὗται τὰς ἀκμάς·
Καὶ τάς γε δούλας, οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
Τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν κύπριν,
Αλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
Κατωνάκη τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας
Βλ· Φέρε νῦν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον
Ιν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί·
Τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε·
Πρ· Εγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκεύη φέρω,
Προχειριοῦμαι κ' ἐξετάσω τὴν οὐσίαν
Αν· Χώρει σὺ δεῦρο κιναχύρα καλὴ καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
Οπως ἂν ἐντετριμμένη κανηφορῇς·
Πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασα ἐμούς·
Ποῦσθ' ἡ διφροφόρος· ἡ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι
Νὴ δία μέλαινά γ' οὐδ' ἂν εἰς τὸ φάρμακον
Εψουσ' ἔτυχ' ᾧ λυσικράτης μελαίνεται·
Ιστω παρ' αὐτὴν δεῦρ' ἴθι κομμώτρια
Φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν, ὑδριαφόρε
Ενταῦθα· σὺ δὲ δεῦρ' ἡ κιθαρῳδὸς, ἔξιθι
Πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν
Αωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον
Τὴν σκάφην λαβὼν, προΐτω τὰ κηρία·
Κόμιζε τοὺς θαλλοὺς καὶ καθίστη πλησίον,
Καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον·

Πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥς τε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
Πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών·
Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου,
Τάδε λέξουσιν· δεῦρο παρ' ἡμᾶς·
Ἐνθάδε μεῖραξ ἔσθ' ὡραία.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἑτέρα φήσει τις ἄνω
Ἐξ ὑπερῴου καὶ καλλίστη·
Καὶ λευκοτάτη· πρότερον μέντοι
Δεῖ σε καθεύδειν αὐτῆς παρ' ἐμοί.
Τοῖς δ' εὐπρεπέσιν ἀκολουθοῦντες
Καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
Τοιάδ' ἐροῦσιν· ποῖ θεὸς οὗτος·
Πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών·
Τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς
Ἐψήφισται προτέροις βινεῖν
Ὑμᾶς δὲ τέως θρία λαβούσας διφόρου συκῆς
Ἐν τοῖς προθύροις δέφεσθαι
Φέρε νυν φράσον μοι ταῦτ' ἀρέσκει σφῷν. Β. Πάνυ.
Πρ. Βαδιστέον ἄρ' ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοὶ
ἵν' ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα
Λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα.
Ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἠρημένην
ἄρχειν· καταστῆσαί τε τὰ ξυσσίτια
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον σήμερον.
Βλ. ἤδη γὰρ εὐωχησόμεθα. Πρ. φήμ' ἐγώ

Εὐωχηθέντες ὑβρίζουσι. τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.
Πρ. ἀπὸ τῆς μάζης ἧς σιτεῖται. ταύτην γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ,
Οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως τῇ γαστρὶ κολασθείς,
Βλ. Οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται, Πρ. πῶς γὰρ κλέψαι μετὸν αὐτῷ
Βλ. Οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν. Πρ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς.
Οὐδ' ἤν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον. βίοτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἢν δ' ἀποδύῃ γ' αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῷ πρᾶγμα μάχεσθαι.
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ, κρεῖττον κομιεῖται ἐκείνου.
Βλ. Οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' αὖ οἱ. Πρ. περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει.
Βλ. Τὴν δίαιταν τίνα ποιήσεις. Πρ. κοινὴν πᾶσι. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησιν φημὶ ποιήσειν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα
ὥστε βαδίζειν ὡς ἀλλήλους. Βλ. τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις
Πρ. Τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς, ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.
Βλ. Τὸ δὲ βῆμα, τί σοι χρήσιμον ἔσται; Πρ. τοὺς κρατῆρας καταθήσω
Καὶ τὰς ὑδρίας καὶ ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ. κεἴ τις δειλὸς γεγένηται
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι. Βλ. νὴ τὸν ἀπόλλω χαρίεν γε
Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Πρ. ἐς τὴν ἀγορὰν καταθήσω
Κᾆτα στήσασα παρ' ἁρμοδίῳ κληρώσω πάντας ἕως ἂν
Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπίῃ χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν.
Τὴν βασίλειον δειπνήσοντας. τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην.
Τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάππ' εἰς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν,
ἵνα κάμπτωσι. Βλ. μὰ Δί' ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν ὅτῳ δὲ τὸ
γράμμα.
Μὴ ἐξελκυσθῇ καθὸ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντας
Πρ. ἀλλ' οὐκ ἔστι τοῦτο παρ' ἡμῖν.

Τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισι, νομιοῦσιν.
Βλ. Οὔκουν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἑξῆς τὸν πάντα γέροντα
Διὰ τὴν ἄγνοιαν· ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
Αγχουσι· τί δ' ἦθ' ὅταν ἀγνὸς ᾖ· πῶς οὐ τότε κἀπιχεσοῦνται
Πρ. ἀλλ' ὁ παρεστὼς, οὐκ ἐπιτρέψει· τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
Τῶν ἀλλοτρίων ὅστις τύπτοι· νῦν δ' ἢν πληγέντος ἀκούσῃ,
Μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτῃ, δεδιὼς τοῖς δρῶσι τοῦτο μαχεῖται
Βλ. Τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς· εἰ δὲ προσελθὼν ἐπίκουρος
Η λευκολόφας πάππαν με καλεῖ τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκοῦσαι.
Πρ. Πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι. Β. τὸ ποῖον
Πρ. Εἴ σε φιλήσειεν ἀρίστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.
Βλ. Οἰμώζοι γ' ἂν καὶ κωκύοι. Πρ. σὺ δέ γ' ὄζεις ἂν καλαμίνθης.
ἀλλ' οὗτος μὲν πρότερον γέγονε πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι.
ὥστ' οὐχὶ δέος οὐ μή σε φιλήσῃ. Β. δεινὸν μέντ' ἂν ἐπεπόνθην
Τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων; Πρ. οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει
Οταν ᾖ δεκάπουν τὸ στοιχεῖον λιπαρῶς χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον
Βλ. Περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται. καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.
Πρ. Τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν, πρῶτον ὑπάρξει. τὰ δὲ λοίφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν
Βλ. Εν ἔτι ζητῶ· πῶς ἤν τις ὄφλῃ παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῳ
Πόθεν ἐκτίσει ταύτην. οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
Πρ. Αλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσονται. Βλ. τουτὶ πόσ' ἐπιτρίψει
Βλ. Κἀγὼ ταύτην γνώμην ἐθέμην. Πρ. τοῦ γὰρ τάλαν οὕνεκ' ἔσονται
Βλ. Πολλῶν ἕνεκεν νὴ τὸν ἀπόλλω· πρῶτον δ' ἑνὸς εἵνεκα δήπου
Ηντις ὀφείλων ἐξαρνῆται. Πρ. πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας;
Εν τῷ κοινῷ πάντας κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος
Νὴ τὴν δήμητρ' εὖ γε διδάσκεις. Β. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι
Τῆς αἰκίας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτίσουσιν, ἐπειδὰν

Καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι ξυγκαταδαρθεῖν
καὶ παιδοποιεῖν τῷ βουλομένῳ. Β. πῶς οὖν εἰ πάντες ἴασι
Ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητοῦσιν ἐρείδειν
Πρ. Αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται
Κᾆτ' ἢν ταύτης ἐπιθυμήσῃ, τὴν αἰσχρὰν πρῶθ' ὑποκρούσει
Βλ. Καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας ἢν ταῖς αἰσχραῖσι ξυνῶμεν
Οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον, πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῂς ἀφικέσθαι,
Πρ. Οὐχὶ μαχοῦνται περὶ σοῦ. Γρα. τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν.
Βλ. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.
Τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει. προβεβούλευται γὰρ ὅπως ἂν
Μηδεμιᾶς ᾖ τρύπημα κενόν. τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσει,
Φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ δὲ τοὺς καλοὺς βαδιοῦνται
Πρ. Ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας
Ἀπὸ τοῦ δείπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσι δημοσίοισιν
Οἱ φαυλότεροι. κοὐκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καταδαρθεῖν.
Ταῖς γυναιξὶ πρὶν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται
Βλ. Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ῥὶς, ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει.
Πρ. Νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη
Τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλὴ, καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων.
Ὅταν ἐμβάδ' ἴγ' εἴπῃ πρότερος παραχώρει. κᾆτ' ἐπιτήρει
Ὅταν ἤδη 'γὼ παραταξάμενος παραδῶ σοι δευτεριάζειν.
Βλ. Πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὑτοῦ παῖδας ἕκαστος
ἔσται δυνατὸς διαγινώσκειν. Πρ. τί δαὶ δεῖ. πατέρας ἅπαντας

Κἀκ ταὐτοῦ ζῆν· καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ᾽ ἄθλιον εἶναι·
Καὶ μὴ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ᾽ εἶναι μηδὲ ταφῆναι
Μηδ᾽ ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ᾽ οὐδ᾽ ἀκο/
Ἀλλ᾽ ἕνα ποῶ πᾶσι βίοτον, καὶ τοῦτον ὅμοιον. (λούθῳ
Βλ. Πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασι. Πρ. κατέδει σπέλεθον πρότε/ρός μοι
Βλ. Καὶ τῶν σπελέθων κοινωνοῦμεν; Πρ. μὰ Δί᾽ ἀλλ᾽ ἔφθης μ᾽ ὑπο/κρούσας
Τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν· τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
Κοινὴν πάντων καὶ τἀργύριον· καὶ τἄλλ᾽ ὁπόσ᾽ ἐστὶν ἑκάστῳ
Εἶτ᾽ ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
Ταμιευόμεναι καὶ φειδόμεναι καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι
Βλ. Πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
Καὶ δαρεικούς, ἀφανῆ πλοῦτον. Πρ. τοῦτ᾽ ἐς τὸ μέσον κατα/θήσει
Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει. Βλ. κἀκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἔντοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ. Βλ. κἄτα δὴ τί;
Πρ. Οὐδεὶς οὐδ᾽ ἐν πενίᾳ δράσει· πάντα γὰρ ἕξουσιν ἅπαντες
ἄρτοις· τεμάχη· μάζας· χλαίνας· οἶνον· στεφάνοις· ἐρεβίνθοις
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι· σὺ γὰρ ἐξευρὼν ἀπόδειξον.
Βλ. Οὔκουν καὶ νῦν οὗτοι μᾶλλον κλέπτουσ᾽ οἷς ταῦτα πάρεστι.
Πρ. Πρότερόν γ᾽ ὦ ᾽ταῖρ᾽ ὅτε τοῖσι νόμοισι διεχρώμεθα τοῖς προτέ/ροισιν
Νῦν δ᾽ ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ· τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι.
Βλ. Ἢν μείρακ᾽ ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται τοῦτον σκαλαθῦραι
Ἕξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι. Τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μετέξει
Ξυγκαταδαρθών. Πρ. ἀλλ᾽ ἐξέσται προῖκ᾽ αὐτῷ ξυγκαταδαρ

Αν. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν. τὴν γυναῖκ' ἔα λέγειν.
Πρ. Μὴ λωποδυτῆσαι μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον.
Μὴ γυμνὸν εἶναι. μὴ πένητα μηδένα.
Μὴ λοιδορεῖσθαι. μὴ νεχυραζόμενον φέρειν.
Αν. Νὴ τὸν ποσειδῶ, μεγάλ' εἰ μὴ ψεύσεται
Πρ. Ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ' ὥστ' ἔμοιγε μαρτυρεῖν
Καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἐμοί.
Χο. Νῦν δὴ δεῖ σε πυκνὴν φρένα καὶ
Φιλόσοφον ἐγείρειν φροντίδ' ἐπισταμένην
Ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν. κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
Ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια, πολίτην.
Δῆμον ἐπαγλαϊοῦσα, μυρίαισιν εὐτυχίαισι βίου.
Δηλοῦν ὅτι περ δύναται καιρός.
Δεῖται γάρ τοι σοφοῦ τινος ἐξευρήματος ἡ πόλις ἡμῶν
Ἀλλὰ πέραινε μόνον μήτε δεδραμένα, μή
τ' εἰρημένα πω πρότερον
Μισοῦσι γὰρ ἢν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται
Ἀλλ' οὐ μέλλειν ἀλλ' ἅπτεσθαι καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις
ὡς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς
Πρ. Καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω, πιστεύω. τοὺς δὲ θεατὰς
Εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσι καὶ μὴ τοῖς ἠθάσι λίαν
Τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα.
Βλ. Περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς. τοῦτο γὰρ ἡμῖν
Δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι.
Πρ. Μὴ νῦν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπῃ μηδ' ὑποκρούσῃ,
Πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν, καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
Κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας.

ᾤχου καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον.
Μόνον οὐ στεφανώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.
Πρ. Ψῦχος γὰρ ἦν. ἐγὼ δὲ λεπτὴ κἀσθενής.
ἔπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τοῦτ' ἠμπισχόμην.
Σὲ δ' ἐν ἀλέᾳ κατακείμενον καὶ στρώμασι
Κατέλιπον ὦνερ. Αν. αἱ δὲ δὴ λακωνικαὶ
ᾤχοντο μετὰ σοῦ κἀστιχὴ βακτηρία
Πρ. ἵνα θοἰμάτιον σώσαιμι μεθυπεδησάμην
Μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν.
Καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρίᾳ.
Αν. Οἶσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἑκτέα;
ὃν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι,
Πρ. Μὴ φροντίσῃς. ἄῤῥεν γὰρ ἔτικε παιδίον.
ἡ κκλησία. Πρ. μὰ δί' ἀλλ' ἔφην ἔγωγ' ᾠχόμην
αὐτὰρ γεγένηται; Αν. ναὶ μὰ δί' οὐκ ᾔδεισθά με
φράσαντά σοι χθές; ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.
Αν. Οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἶσθα. Πρ. μὰ δί' ἐγὼ μὲν οὔ.
Αν. κάθισο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὑμῖν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν
Πρ. Τί δρᾶν, ὑφαίνειν. Αν. οὐ μὰ δί' ἀλλ' ἄρχειν. Πρ. τίνων
Αν. ἁπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων
Πρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις
ἔσται τολοιπόν. Αν. κατὰ τί; Πρ. πολλῶν οὕνεκα
Οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν
ἔσται τὸ λοιπόν. οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν.
Οὐ συκοφαντεῖν. Βλ. μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Τουτὶ ποιήσῃς. μηδ' ἀφέλῃς μου τὸν βίον.

Ταύτας καπιτρέπιζ' ἐγὼ δὲ βούλομαι
εἴσω παρεισρύσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
Ἰδεῖν, καταθέσθαι θοἰμάτιον αὐτοῦ πάλιν,
ὅθεν περ ἔλαβον τἄλλα θ' ἃ ξυνέγκαμεν.
Χο. Κεῖται καὶ ταῦθ' ἅπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τἄλλα διδάσκειν·
ὅπως οἱ δρῶσαι, ξύμφορον ἡμεῖς, δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν.
Οὐδεμία γὰρ δεινοτέρα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.
Πρ. Περιμείνατέ νυν ἵνα τῆς ἀρχῆς ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι
Ξυμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι· καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
Ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς, ἀνδρειόταται γεγένησθε.
Αὕτη πόθεν ἥκεις πραξαγόρα. Πρ. τί δ' ὦ μέλε
Σοὶ τοῦθ'. Αν. ὅ, τι μοι τοῦτ' ἐστὶν, Πρ. ὡς εὐηθικῶς.
Οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις. Αν. οὐκ ἴσως.
ἑνός γε. Πρ. καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι. Αν. πῶς. Πρ. εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.
Αν. Τί δ' οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου;
Πρ. Οὐ δῆτα τάλαιν' ἔγωγε. Αν. πῶς οὖν ὄρθριον
ᾤχου σιωπῇ θοἰμάτιον λαβοῦσά μου.
Πρ. γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
Μετεπέμψατ' ὠδίνουσα. Αν. κᾆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
Φράσασαν ἰέναι; Πρ. τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
Οὕτως ἐχούσης ὦνερ; Αν. εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν. Πρ. μὰ τὼ θεώ.
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ᾠχόμην. ἐδεῖτο δὲ
ἥπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάσῃ τέχνῃ.
Αν. Εἶτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἱμάτιον, ἐχρῆν σ' ἔχειν,
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοὔγκυκλον,

Φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς· πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι
Μή πού τις ἐκ τοὔπισθεν ὢν, τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.
Ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν γ' ἐπικτυπῶν βάδιζε.
Ἡμῖν δ' αἰσχύνην φέροι,
Πάσαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν.
Πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτήν.
Καὶ περισκοπουμένη κἀκεῖσε καὶ τἀκ δεξιᾶς,
Μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν· τοῦ τόπου γὰρ ἐγγὺς ἐσμὲν ἤδη.
Ὅθεν πρὸς ἐς ἐκκλησίαν ὁρμώμεθ' ἡνίκ' ᾖμεν
Τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὁρᾶν ὅθενπερ ἡ στρατηγὸς
Ἔσθ' ἡ τὸ πρᾶγμ' εὑροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.
ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας,
Πώγωνας ἐξηρτημένας· μὴ καί τις ὄψεθ' ἡμᾶς,
Χ' ἡμῶν ἴσω κατείπῃ· ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς
Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα, θατέρῳ
Πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὖθις ἥπερ ἦσθα.
Καὶ μὴ βράδυν'· ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν
Χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὁρῶμεν· ἀλλ' ἐπείγου
Ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχουσα.
Χ' αὗται γὰρ ἥκουσι πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ὦ γυναῖκες εὐτυχῶς,
Τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, ἃ βουλεύσαμεν.
Ἀλλ' ὡς τάχιστα πρίν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν
Ῥιπτεῖτε χλαίνας· ἐμβὰς ἐκποδὼν ἴτω.
Χάλα συναπτοὺς ἡνίας λακωνικὰς
Βακτηρίας ἄφεσθε· καὶ μέντοι σὺ μὲν

ἕτερά τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας εὐλογεῖ.
Βλ. τί δῆτ' ἔδοξεν. Χρέ. ἐπιτρέπειν τὴν πόλιν.
Ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὔπω γεγενῆσθαι. Βλέ. καὶ δέδοκται. Χρέ. φήμ' ἐγώ.
Βλ. ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελλεν. Χρέ. οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Βλ. οὐδ' εἰς δικαστήριον ἄρ' εἶμ' ἀλλ' ἡ γυνή;
Χρ. Οὐδ' ἔτι σὺ θρέψεις οὓς ἔχεις, ἀλλ' ἡ γυνή.
Βλ. Οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἆρά μοι.
Χρ. Μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει.
Σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.
Βλ. Ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἡλίκοισι νῷν.
Μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας,
ἔπειτ' ἀναγκάζουσι πρὸς βίαν. Χρέ. τί δρᾶν.
Βλ. κινεῖν ἑαυτάς. Χρέ. ἢν δὲ μὴ δυνώμεθα.
Ἄριστον οὐ δώσουσιν. Βλ. σὺ δέ γε νὴ Δία
Δρᾶ ταῦθ' ἵν' ἀριστᾷς τε καὶ κινεῖς ἅμα
Χρ. τὸ πρὸς βίαν δεινότατον. Χρέ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει. ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν
Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων
ὅσ' ἂν ἀνόητα καὶ μῶρα βουλευσώμεθα.
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν.
Καὶ ξυμφέροι γ' ὦ πότνια παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἶμι σὺ δ' ὑγίαινε. Βλ. καὶ σύ γ' ὦ χρέμης ἔμβα χώρει.
Χο. ἔμβα χώρει.
ἆρ' ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ.
Στρέφου σκόπει φύλαττε.

φύλαττε

Χρ. Μετὰ τοῦτο νῦν εὐπρεπὴς νεανίας
Λευκός τις ἀνεπήδησεν ὅμοιος νικίᾳ.
Δημηγορήσων κἀπεχείρησε λέγειν
Ως χρὴ παραδοῦναι ταῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν
Εἶτ᾽ ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι
Τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος· οἱ δ᾽ ἐκ τῶν ἀγρῶν
Ανεβορβόρυξαν· Βλ. νοῦν γὰρ εἶχον νὴ δία.
Χρ. Αλλ᾽ ἦσαν ἥττους· ὁ δὲ, κατεῖχε τῇ βοῇ
Τὰς μὲν γυναῖκας πόλλ᾽ ἀγαθὰ λέγων· σὲ δὲ
Πολλὰ κακά· Βλ. καὶ τί εἶπε· Χρ. πρῶτον μέν σ᾽ ἔφη
Εἶναι πανοῦργον· Βλ. καὶ σέ· Χρ. μήπω τοῦτ᾽ ἔρῃ
Κἄπειτα κλέπτην· Βλ. ἐμὲ μόνον· Χρ. καὶ νὴ δία
Καὶ συκοφάντην· Βλ. ἐμὴ μόνον· Χρ. καὶ νὴ δία
Τωνδὶ τὸ πλῆθος· Βλ. τίς δὲ τοῦτ᾽ ἄλλως λέγει.
Χρ. Γυναῖκα δ᾽ ἔφη πρᾶγμ᾽ εἶναι νουβαστικὸν
Καὶ χρηματοποιόν· κοὔτ᾽ ἀπόρρητ᾽ ἔφη
Εκθεσμοφόρω ἑκάστοτ᾽ αὐτὰς ἐκφέρειν.
Σὲ δὲ κἀμὲ βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν ἀεί.
Βλ. Καὶ νὴ τὸν ἑρμῆν τοῦτό γ᾽ οὐκ ἐψεύσατο
Χρ. Επειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη.
Ιμάτια· χρυσί᾽ ἀργύριον· ἐκπώματα.
Μόνας μόναις γ᾽ οὐ μαρτύρων γ᾽ ἐναντίον
Καὶ ταῦτ᾽ ἀποφέρειν πάντα κοὐκ ἀποστερεῖν
Ημῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν.
Βλ. Νὴ τὸν ποσειδῶ μαρτύρων τ᾽ ἐναντίον
Χρ. Οὐ συκοφαντεῖν· οὐ διώκειν· οὐδὲ τὸν δῆμον
Καταλύειν· ἀλλὰ πολλά τε κἀγαθά

Οὐδεῖνα τολμᾶν τουτονὶ δημηγορεῖν
Καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου
Ὡς αὐτὸς αὑτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο.
Ο δ' ἀναβοήσας καὶ περιβλέψας ἔφη.
Τί δαί με χρῆν δρᾶν. Βλ. σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ,
Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ λακωνικοῦ
Σαυτῷ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας
Ἔγωγ' ἂν εἶπον εἰ παρὼν ἐτύγχανον.
Κρ. Μετὰ τοῦτον εὐαίων ὁ δεξιώτατος
Παρῆλθε γυμνὸς ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν
Αὐτός γε μέντ' οὔφασκεν ἱμάτιον ἔχειν,
Κἄπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτοις λόγοις.
Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατήρου καὐτὸν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ.
Ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
Ην γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς
Χλαίνας ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
Πλευρῖτις ἡμῶν. οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι μὴ δὲ στρώματα
Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένοις,
Ες τῶν κυλοδεψῶν. ἢν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.
Βλ. Νὴ τὸν διόνυσον χρηστά γ' εἰ δ' ἐκεῖνά γε
Προσέθηκεν οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν ἄν
Τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν. ἢ κλάειν μακρὰ
Ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν ναυσικύδους τἀγαθόν.

Βλ. Οὐ δῆτ' ἔγωγε μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἀνίσταμαι
Χρ. Τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει τριβώνιον.
Βλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβών.
Ἀτὰρ πόθεν ἥκεις ἐτεόν. Χρ. ἐξ ἐκκλησίας.
Βλ. ἤδη λέλυται γάρ. Χρ. νὴ τὸν Δί' ὄρθριον μὲν οὖν
Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος ὦ Ζεῦ φίλτατε
Καὶ γέλων παρέσχεν ἣν προσέρραινον κύκλῳ.
Βλ. Τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες. Χρ. εἰ γὰρ ὤφελον.
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι.
Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν θύλακον
Βλ. Τὸ δ' αἴτιον τί. Χρ. πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθεν ἀθρόως ἐς τὴν πνύκα.
Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι. ᾐκάζομεν
Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡκκλησία.
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.
Βλ. Οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πόθεν
Οὐδ' εἰ μὰ Δία τότ' ἦλθες, ὅτε τὸ δεύτερον
Ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετο. Βλ. οἴμοι δείλαιος.
Ἀντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
Τὸν ζῶντα μᾶλλον. τἀμὰ γὰρ διοίχεται.
Ἀτάρ, τί τὸ πρᾶγμ' ἦν ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλος
Οὕτως ἐν ὥρᾳ ξυνελέγη. Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας
Γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως. κᾆτ' εὐθέως
Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
Κἄπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς.

Εν τῷ κοθόργῳ τὼ πόδ' ἐνθεὶς ἵεμαι·
ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' ἐς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν,
Τί δῆτ' ἂν εἴη, μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ
Κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων; Βλ. γνώμην γ' ἐμήν.
Αν. Οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅτι κἄμ' εἰδέναι·
ἀλλὰ σὺ μὲν, ἰμονίαν τίν' ἀποπατεῖς· ἐμοὶ
Δ' ὥρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν·
ἢν περ λάβω θοιμάτιον ὅπερ ἦν μοι μόνον·
Κἀγὼ γ' ἐπειδὰν ἀποπατήσω· νυνὶ δ' ἐμοῦ,
Αχράς τις ἐγκλείσασ' ἔχει τὰ σιτία·
Αν. Μῶν ἣν θρασύβουλος εἶπε τοῖς λακωνικοῖς;
Βλ. Νὴ τὸν διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα·
Ατὰρ τί δράσω καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
Μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταί μοι τὸ λοιπὸν ἡ κόπρος·
Νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος ἀχραδούσιος
Τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα·
Τίς τῶν καταπρώκτων δεινός ἐστι τὴν τέχνην
ἆρ' οἶδ' ἀμύνων· ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται·
Αντισθένης τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ·
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδε τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν·
ὦ πότνι' εἰλείθυα μή με περιίδῃς·
Διαῤῥαγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.
Χρ. Οὗτος τί ποιεῖς, οὔτι που χέζεις; Βλ. ἐγώ.

Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι.
Ἀλλ᾽ ἐν καθαρῷ ποῦ ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι.
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ.
Οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ᾽ οὐδεὶς ὄψεται.
Οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὢν ἠγόμην
Γυναῖχ᾽. ὅσας εἴμ᾽ ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
Οὐ γάρ ποθ᾽ ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθε.
Δράσουσ᾽ ὅμως δ᾽ οὖν ἐστιν ἀποπατητέον.
Αν. τίς ἐστιν. οὐ δή που βλέπυρος ὁ γειτνιῶν.
Βλ. Νὴ τὸν δί᾽ αὐτὸς δῆτ᾽ ἐκεῖνος. Αν. εἰπέ μοι
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν οὔτι που
Κινησίας σου καταπεπίληκεν. Βλ. πόθεν
Οὔκ. ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα.
τὸ κροκώτιον ἀμπισχόμενος, οὑνδύεται.
Αν. τὸ δ᾽ ἱμάτιόν σου ποῦ ᾽στιν. Βλ. οὐκ ἔχω φράσαι
Ζητῶν γὰρ αὔτ᾽ οὐχ εὗρον ἐν τοῖς στρώμασιν.
Αν. εἶτ᾽ οὐδὲ τὴν γυναῖκ᾽ ἐκέλευσά σοι φράσαι,
Βλ. Μὰ τὸν δί᾽ οὐ γὰρ ἔνδον οὖσα τυγχάνει.
ἀλλ᾽ ἐκτετρύπηκε λαθοῦσά μ᾽ ἔνδοθεν
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.
Αν. Μὴ τὸν ποσειδῶ, ταὐτὰ τοίνυν ἄντικρυς
Ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ᾗ ξύνειμ᾽ ἐγώ,
Φρούδη ᾽στ᾽ ἔχουσα θοἰμάτιον οὑγὼ ᾽φόρουν.
Κοὐ τοῦτό πω λυπεῖ μ᾽, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας
Οὔκουν λαβεῖν γ᾽ αὐτὰς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.
Βλ. Μὰ τὸν διόνυσον, οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμὰς
Λακωνικάς. ἀλλ᾽ ὡς ἔτυχε χεζητιῶν.

y

Στέργων σκοροδάλμη μὴ δώσειν τριώβολον
ἀλλ' ὦ χάριτι μία ἢ καὶ σμίκυθε καὶ δράκη
ἕπου κατεπείγων σαυτῷ προσέχων ὅπως
Μηδὲν παραχορδῇς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἔπειτα πλη-
σία καθεδούμεθ' ὡς ἂν χειροτονῶμεν.
ἅπανθ' ὁπόσ' ἂν δέῃ τὰς ἡμετέρας φίλας
Καίτοι τί λέγω, φίλους γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν,
ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως
ἥκοντας· ὅσοι πρὸ τοῦ μὲν ἡνίκ' ἐλθόντ' ἔδει
Λαβεῖν ὀβολὸν μόνον, κάθηντο λαλοῦσαι·
Νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν ἀλλ' οὐχὶ μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γενάδας· οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
Τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν, ἀργύριον φέρων,
ἀλλ' ἧκεν ἕκαστος ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
Πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὖ καὶ δύο κρομμύω
Καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας· νυνὶ δὲ τριώβολον·
Ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν πράττωσί τι κοινὸν ὥς
Περ πηλοφοροῦντες·
Βλ. Τί τὸ πρᾶγμα· ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι·
Ἐπεὶ πρὸς ἕω νῦν γ' ἐστὶν, ἡ δ' οὐ φαίνεται·
Ἐγὼ δὲ κατάκειμαι πάλαι χεζητιῶν
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ·
Καὶ θοἰμάτιον· ὅτε δ' ἤδη 'κεῖνο ψηλαφῶν,
Οὐκ ἐδυνάμην εὑρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
Ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
Τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον

Εἰθισμέναι γὰρ ἐσμὲν αἴρειν τὼ σκέλη.
Πρ. χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ' ὅμως δὲ χειροτονητέον.
Εξωμιάσαις, τὸν ἕτερον βραχίονα.
Αγε νῦν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια
Υποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς.
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ' ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν
Μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἑκάστοτε.
Επειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχῃ καλῶς,
Περιδεῖσθε τοὺς πώγωνας. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτοις ἀκριβώσειτε περιηρμοσμέναι
Καὶ θαιμάτια τἀνδρεῖα τάπερ ἐκλέψατε
Επαναβάλλεσθε. κᾆτα ταῖς βακτηρίαις
Επερειδόμεναι, βαδίζουσ' ᾄδουσαι μέλος,
Πρεσβυτικόν τι. τὸν τρόπον μιμούμεναι
τὸν τῶν ἀγροίκων. Γυ. εὖ λέγεις ἡμεῖς δέ γε,
Προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἑτέρας οἴομαι
Εκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πνύχ' ἥξειν αὔτικρυς
Γυναῖκας. ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πνύκα,
Υπαποτρέχειν ἔχουσι, μηδὲ πάτταλον
Χο. ὥρα προβαίνειν ὦνδρες ἡμῖν ἐστι. τοῦτο γὰρ χρὴ
Μεμνημένας ἀεὶ λέγειν ὡς μήποτ' ἐξολίσθῃ
Ημᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρὸς ἢν ἁλῶμεν
Ενδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.
Χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὦνδρες. ἠπείλησε γὰρ
Ο θεσμοθέτης ὡς ἂν μὴ πρῷ πάνυ τοῦ κνέφους,
Ηκῃ κεκονισμένοις βλέπων ὑπότριμμα.

Αὕτη γάρ ἐστιν ἐξαπατᾶν εἰθισμένη.
Τὰ δ' ἄλλ' ἐάσω· ταῦτα κἂν πείθησθέ μοι,
Εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε.
Γυ. Εὖ γ' ὦ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς
Πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθ' οὕτω καλῶς.
Πρ. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς ᾤκησ' ἐν πυκνὶ
Ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.
Γυ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὦ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφή.
Καί σε στρατηγεῖν αἱ γυναῖκες αὐτόθεν
Αἱρούμεθ' ἢν ταῦθ' ἁπινοεῖς κατεργάσῃ
Αὐτὰρ ἢν Κέφαλός σοι λοιδορῆται προσφθαρείς.
Πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Πρ. Φήσω παραφρονεῖν αὐτόν; Γυ. ἀλλὰ τοῦτό γε
Ἴσασι πάντες. Πρ. ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν
Γυ. Καὶ τοῦτ' ἴσασιν. Πρ. ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια.
Κακῶς κεραμεύειν. τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.
Γυ. Τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ.
Πρ. Τούτῳ μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν.
Γυ. Τί δ' ἢν ὑποκρούωσί σε. Πρ. προσκινήσομαι
Ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.
Γυ. Ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον ἤν σ' οἱ τοξόται
Ἕλκωσιν ὅτι δράσεις ποτέ. Πρ. ἐξαγκωνιῶ.
Ὡδί, μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι.
Γυ. Ἡμεῖς δέ γ' ἢν αἴρωσ' ἐᾶν κελεύσομεν.
Πρ. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς.
Γυ. Ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ,
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.

Ημᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.
Γυ. Εὖγ' εὖγε νὴ δί' εὖγε λέγ' ὦγαθέ.
Ως δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες,
Εγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τἄρια
Βάπτουσι θερμῷ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Απαξάπασαι, κοὐχὶ μεταπειρωμένας
Ιδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' ἀθηναίων πόλις
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.
Καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Επὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τὰ θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Αὑταῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ
Τὸν οἶνον εὔζωρον φιλοῦσ', ὥσπερ πρὸ τοῦ.
Βινούμεναι χαίρουσιν, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
Ταύταισιν οὖν ὦνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
Μὴ περιλαλῶμεν μὴ δὲ πυνθανώμεθα
Τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν. ἀλλ' ἁπλῷ τρόπῳ,
Εῶμεν ἄρχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνα.
Ως τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὖσαι μητέρες
Σώζειν ἐπιθυμήσουσιν. εἶτα σιτία
Τίς τῆς τικούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν.
Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή.
Αρχουσά τ' οὐκ ἂν ἐξαπατηθείη ποτέ.

Οὐδὲν τὸ παράπαν· ἀλλὰ τόν γ' ἀγύριον
Πονηρὸν ἡγούμεσθα. νῦν δὲ χρωμένων,
Ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὑπερεπῄνεσεν
Ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους,
Τοὺς μισθοφοροῦντας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Γυ. Νὴ τὴν ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.
Πρ. Τάλαιν' ἀφροδίτην ὠνόμασας, χαρίεντά γ' ἂν
Ἔδρασας εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Γυ. Ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον. Πρ. μὴ δ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
Τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ' ὅτ' ἐσκοπούμεθα
Εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν.
Ὅτι δή γ' ἐγένετ' ἤχθοντο. τῶν δὲ ῥητόρων
Ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθὺς ἀποδρὰς ᾤχετο.
Ναῦς δεῖ καθέλκειν· τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
Τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς, οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἄχθεσθε κἀκεῖνοι γέ σοι
Νῦν εἰσὶ χρηστοὶ καὶ νῦν χρηστὸς γενοῦ.
Ἀργεῖος ἀμαθής, ἀλλ' ἱερώνυμος σοφός.
Σωτηρία παρέκυψεν ἀλλ' οὐχ ὀρίζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.
Γυ. Ὡς ξυνετὸς ἀνήρ. Πρ. νῦν καλῶς ἐπῄνεσας.
Ὑμεῖς γάρ ἐστ' ὦ δῆμε τούτων αἴτιοι
Τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
Ἰδίᾳ σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὅ, τι τις κερδανεῖ
Τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλινδεῖται.
Ἢν οὖν ἐμοὶ πείθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
Ταῖς γὰρ γυναιξὶ φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν

Γυ. Τί δ' ἐστίν· οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.
Πρ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας
Καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. ὢ νὴ τὸν Ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
Γυ. Φέρε τὸν στέφανον· ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Πρ. Γυναῖκας ὦ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις,
Γυ. Μὰ Δί' ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ.
Τονδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσονπερ ὑμῖν. ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω,
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην,
Ἀεὶ πονηροῖς. κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλείον' ἔτι δράσει κακά.
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
Οἳ τοὺς φιλεῖν βουλομένους δεδοίκατε.
Τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα.

Κάθιζε παριών. τίς ἀγορεύειν βούλεται,
Γυ. Ἐγώ. Πρ. παράθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ
Γυ. Ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν ποιεῖν λέγω;
Πρ. Ἰδοὺ πιεῖν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
Πρ. Ἄπιθ' ἐκποδὼν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἐργάσω
Κἀκεῖ. Γυ. τί δ' οὐ πίνουσιν ἂν κἀν τῇ 'κκλησίᾳ,
Πρ. Ἰδού γε σοι πίνουσιν. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
Καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'. ἢ τίνος χάριν
Τοσαῦτ' ἐπεύχοντ' εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν.
Καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες.
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται.
Πρ. Σὺ μὲν βάδιζε. καὶ κάθιζ' οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν.
Δίψῃ γὰρ ὡς ἔοικε φαυανθήσομαι.
Πρ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν. Γυ. ἐγώ.
Πρ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ὀργάζεται.
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ὀρεῖς.
Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῆς βακτηρίας.
Γυ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων.
Λέγειν τὰ βέλτισθ' ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος.
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω. κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν.
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν.
Ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. Μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Λέληθε· καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή.
Νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.
Τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ', οὕνεκα.
ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
Δυνώμεθ' ὥς τ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν
Νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν
Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
Δημηγορήσει. Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που.
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
Πλεῖστα σποδοῦνται, δεινότατοις εἶναι λέγειν.
Ημῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.
Γυ. Οὐκ οἶδα. δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ μπειρία.
Πρ. Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε.
ὅπως προμελετήσωμεν ἁκεῖ δεῖ λέγειν.
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν, περιδουμένη.
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που
Γυ. τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται.
Πρ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ. καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.
Εγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
Κ'αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν.
Γυ. δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
Ως καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται.
Πρ. Πῶς καταγέλαστον. Γυ. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
Πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις
Πρ. Ο περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν.
Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθες. ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,

Γυ· ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην·
Τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα·
Πρ· Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα· ἐπιτήδειος γ' ἂν ἦν·
Τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον·
Γυ· Λέγεθ' ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν·
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανὸν
Ἡ 'κκλησία δ' εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν· ἐξ ἕω γενήσεται;
Πρ· Νὴ τὸν δί' ὥς τε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τῷ λίθῳ τῷ τῶν πρυτάνεων κατ' ἀντικρύ·
Αλ· Ταυτὶ γέ τοι νὴ τὸν δί' ἐφερόμην ἵνα
Πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας·
Πρ· Πληρουμένης τάλαινα, Γυ· νὴ τὴν ἄρτεμιν
ἔγωγε· τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
Ξαίνουσα· γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδία·
Πρ· Ἰδού γε σε ξαίνουσαν ἣν τοῦ σώματος
Οὐδὲν παραφανῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει,
Οὐκοῦν καλά γ' ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὤν· κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν φορμίσιον·
ἢν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
Συστειλάμεναι θαἰμάτια, τὸν πώγωνά τε·
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ,
Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν·
Ἀγύρριος γοῦν τὸν προνόμου πώγων' ἔχων

Γυ· Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὴν λαμπάδα.
Καὶ τὴν φιλοδωρίτου τε καὶ χαρητάδου;
Πρ· Ὁρῶ προσιούσας χ' ἀτέρας πολλὰς πάνυ.
Γυναῖκας, ὅτι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
Γυ· Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη.
Ἐκδρᾶσα παρέδυν· ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος.
Πρ· Κάθησθε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ.
ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
Γυ· ἔγωγε· πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας.
Λόγχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
ἔπειθ' ὁπότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ· Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δ' ἔγ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψεν πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη.
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ· ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;
Γυ· Νὴ τὴν ἑκάτην καλὸν ἔγωγε τουτονὶ
Ετ· Κἄγω γ' ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
Πρ· Ὑμεῖς δὲ, τί φατέ. Γυ· φασὶ κατανεύουσι γάρ
Πρ· Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
Καὶ θοἰμάτια τἀνδρεῖα καθάπερ εἴπομεν.

ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι
Δεῖ τὰς ἑτέρας κἀγαθιζομένας λαθεῖν·
Τί δῆτ' ἂν εἴη· πότερον οὐκ ἐρραμμένοις
ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν·
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς· ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα· φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ·
Γυ. ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
Ημῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν·
Πρ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
τὴν νύκτα πᾶσαν· ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν· Γυ. ἤκουσά τοι
Υποδουμένη τὸ κνίσμα σου τῶν δακτύλων·
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ' ὁ γὰρ ἀνήρ ὦ φιλτάτη
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν·
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν·
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην
Προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ φιλαινέτην·
Πρ. Οὐκοῦν ἐπείξεσθ' ὡς γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
Ημῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα·
τὴν σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς μελιστίχην
Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν· καί μοι δοκεῖ
Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη·

Γυ. τὴν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

Πραξαγόρα προλογίζει.

Λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τρο-
χηλάτου λύχνου.
Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν
ἐξηυρημένον.
Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας
δηλώσομεν.
Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.
Ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα,
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Καὐτοῖς δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπῳ
Πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς.
Χορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην,
Ὀφθαλμὸς οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
Λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.
Στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος,
Πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς
Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
Ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα.
Ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
Ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
Καί τοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἡ δ' ἐκκλησία.
Αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,

Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ. ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ. ὦ τρὶς μάκαρ ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις — Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ — Τί δράσομεν αὐτήν
Τί δράσομεν αὐτήν. — Τρυγήσομεν αὐτήν.
Τρυγήσομεν αὐτήν. — ἀλλ᾽ ἀράμενοι φέρωμεν.
Οἱ προστεταγμένοι οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες,
Τὸν νυμφίον ὦνδρες. — Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς — Οὐ πράγματ᾽ ἔχοντες.
ἀλλὰ συκολογοῦντες — Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ. — Τῆς δ᾽ ἡδὺ τὸ σῦκον.
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς, — Οἶνόν τε πίνῃς πολύν
Υμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ

ΛΕΙΠΕΙ. τὸ δὲ λεῖπον ἄδηλον.
Πλακοῦντας ἔσθιεσθαι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γυνή τις πραξαγόρα.	Ετέρα γυνή.
Χορός.	Ανήρ τις.
ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος.	ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας χρέμης
ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός.	Κῆρυξ
Γραῦς.	Ετέρα γραῦς.
Νέος.	Νέα.
Θεράπαινα	

Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν·
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον·
Καὶ σμῆχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν·
Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
ἢν μή τι καὶ μασῶνται·
Ημῖν μελήσει ταῦτα γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων·
ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων·
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις·
Πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν·
Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν·
Δᾷδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπικελεύειν
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν·
Ορχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαντας
Κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
Διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι·
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
Σῦκα τε τρώγειν·
Τάς, τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν·
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον·
Δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρόν·
Χ' ὅπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει

Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτί
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ᾽ ἥδιστα μάσασθαι.
Παι. ὣς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων.
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν
Τρ. Εἶεν. ἐκόρεσθεν. τοῦ πολέμου κᾆτ᾽ ἤσθιον.
Ταυτάδε. ταῦθ᾽ ὡς ἤσθιον κεκορημένοι
Παι. θωρήσσοντ᾽ ἄρ᾽ ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι.
Παι. Πύργων δ᾽ ἐξεχέοντο. βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει.
Τρ. Κάκιστ᾽ ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις.
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους τοῦ καί ποτ᾽ εἶ.
Παι. ἐγώ. Τρ. σὺ μέντοι νὴ δί᾽ Παι. υἱὸς λαμάχου.
Τρ. Αἰβοῖ.
Ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἧς.
ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε. καὶ τοῖς λογχοφόροισιν. ᾆδ᾽ ἰών.
Ποῦ μοι τοῦ κλεωνύμου 'στὶ παιδίον.
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι. σὺ γὰρ εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Οὐ πράγματ᾽ ᾄσεις. σώφρονος γὰρ εἶ πατρός
Παι. Ἀσπίδι μὲν σαΐων, τις ἀγάλλεται ἣν παρὰ θάμνῳ.
Εντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Παι. Εἰπέ μοι ὦ πόσθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ᾽ ᾄδεις
Τρ. Ψυχὴν δ᾽ ἐξεσάωσα. Τρ. κατῄσχυνάς γε τοκῆας.
ἀλλ᾽ εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ᾽ ὅσ᾽ ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος.
Οὐ μὴ πιλάθῃ ποτ᾽ αὖ ἐκείνου τοῦ πατρός.
Ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ᾽νταῦθα τῶν μενόντων
Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν.

Τρ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις
ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν
Δο. Οἴμοι ὦ κρανοποιὲ ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν
Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρα. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κρανέσιν ὅ,τι τις χρήσεται
Ἐὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολὺ
Κρ. Ἀπίωμεν ὦ δορυξέ. Τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. Πόσον δίδως δῆτ'. Τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα
λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς
Δο. Ὑβριζόμεσθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
Τρ. Νὴ τὸν δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη 'ξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' ἵνα
ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅτι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰν πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Παι. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. Τρ. παῦσαι
Ὁπλοτέρους ᾄδων. καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
Εἰρήνης γ' οὔσης. ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον
Παι. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας
Τρ. Ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
Παι. ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
Τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν διόνυσον
Οἰμωγὰς ᾄδων. καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Παι. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω. σὺ γάρ εἰπέ μοι, οἷστισι χαίρεις

Τρ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι προσοίσει ζημίαν
ἀλλ᾽ αἶρέ μοι τουτό γε τῆς ὠνίας.
Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐς αὐτὸ ἐπιτήδειος πάνυ.
Θω. Παῦσαι μ᾽ ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.
Θω. Ποίᾳ δ᾽ ἀποψήσει πότ᾽ ὦμαθέστατε.
Τρ. Τῃδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,
Καὶ τῇδ᾽ ἅμ᾽. Θω. ἀμφοῖν δῆτ᾽. Τρ. ἔγωγε νὴ Δία
ἵνα μὴ γ᾽ ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θρ. ἔπειτ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. ἔγωγε νὴ Δί᾽ ὦ πανοῦργ᾽. οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
Θω. ἴθι δὴ ᾽ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ᾽ ὦγαθὲ
Θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ᾽. οὐκ ὠνήσομαι.
Τί δ᾽ ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι.
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ᾽ ἑξήκοντ᾽ ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας.
ἔπειτ᾽ ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν κατακτῶν κοττάβων.
Οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ᾽ ἕτερον παραινέσω
τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον ἔγχεον.
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην.
Πλάστιγγα πρόσθες, κᾆτα σοι γενήσεται
τὰ σῦκ᾽ ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρα. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὅς μ᾽ ἀπώλεσας
ὅτ᾽ ἀντέδωκά γ᾽ αὐτὶ τῶνδε μνᾶν ποτε
Καὶ νῦν τί δράσω. τίς γὰρ αὔτ᾽ ὠνήσεται;

Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ,
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν· δρέπανον οὐδὲ κολλάβοις·
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
Ὁδὶ δὲ τριδράχμοις τοὺς κάδοις εἰς τοὺς ἀγρούς·
Ἀλλ' ὦ Τρυγαῖε· τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
Καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει· προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου·
Ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμοις·
Τρ. Ἴθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
Ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Ὅπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται·
Λο. Οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ Τρυγαῖ' ἀπώλεσας·
Τρ. Τί δ' ἔστιν ὦ κακόδαιμον· οὔ τι που λοφᾷς
Λο. Ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον·
Καὶ τουτονί· καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί·
Τρ. Τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν
Λο. Αὐτὸς σύ, τί δίδως· Τρ. ὅ τι δίδωμ' αἰσχύνομαι·
Ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν,
Δοίην ἂν αὐτῶν, ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας·
Ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωΐ·
Λο. Ἔνεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
Κρεῖττον γὰρ ὦ τᾶν ἐστὶν ἢ μηδὲν λαβεῖν
Τρ. Ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας·
Τριχορρυεῖτον· οὐδὲν ἐστὸν τὼ λόφω·
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς·
Θω. Τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος σκύτει·
Ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας·

Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ.
Ην ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν.
Ην δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν.
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
Ηνίκα δ' αὖ οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά.
τοὺς μὲν, ἐγγράφοντες ἡμῶν· τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
Εξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς· αὔριον γ' ἔσθ' ἡ 'ξοδος
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών.
Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν πανδίονος,
εἶδεν αὐτόν· κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι· τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
Ηττον οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν
Οντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Εν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
τρ. Ιοὺ, ἰού.
Οσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Εχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί.
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
Επειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας.
Καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.
Ποῦ ποῦ τρυγαῖός ἐστιν. τρ. ἀναβάτω κίχλας.
Δε. ὦ φίλτατ' ὦ τρυγαῖος ἡμᾶς τἀγαθὰ

Γυ. Τί δ' ἔστιν· οὐ γὰρ δὴ πιεῖν ᾔτησά σε.
Πρ. Μὰ δί' ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τὼ θεὼ κατώμοσας
Καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.
Γυ. ὦ νὴ τὸν ἀπόλλω. Πρ. παῦε τοίνυν ὡς ἐγὼ
Ἐκκλησιάζουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
Τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.
Γυ. Φέρε τὸν στέφανον. ἐγὼ γὰρ αὖ λέξω πάλιν.
Οἶμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς
Ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἱ καθήμεναι,
Πρ. Γυναῖκας ὦ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις,
Γυ. Μὰ δί' ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον. ἐπιβλέψασα γὰρ
Ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ᾠόμην λέγειν.
Πρ. Ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησθ' ἐντευθενί
Αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἕνεκά μοι λέξειν δοκῶ.
Τονδὶ λαβοῦσα τοῖς θεοῖς μὲν εὔχομαι,
Τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆς δὲ τῆς χώρας μέτα,
Ὅσονπερ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω,
Τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην,
Ἀεὶ πονηροῖς· κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
Ἐπέτρεψας ἑτέρῳ, πλεῖον ἔτι δράσει κακά.
Χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν
Οἳ τοὺς φιλεῖν βουλομένους δεδίατε.
Τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἑκάστοτε.
Ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα.

Κάθιζε παριών· τίς ἀγορεύειν βούλεται,
Γυ. Ἐγώ. Πρ. παράθου δὴ τὸν στέφανον τύχ' ἀγαθῇ.
Γυ. Ἰδού. Πρ. λέγοις ἄν. Γυ. εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;
Πρ. Ἰδοὺ πιεῖν. Γυ. τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην.
Πρ. Ἄπιθ' ἐκποδὼν τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς εἰργάσω
Κἀκεῖ. Γυ. τί δ' οὐ πίνουσιν ἂν κἀν τῇ 'κκλησίᾳ,
Πρ. Ἰδού γέ σοι πίνουσιν. Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
Καὶ ταῦτά γ' εὔζωρον. τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
Καὶ νὴ Δία σπένδουσί γ'. ἢ τίνος χάριν
Τοσαῦτ' ἐπεύχοντ' εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν.
Καὶ λοιδοροῦνταί γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες.
Καὶ τὸν παροινοῦντ' ἐκφοροῦσ' οἱ τοξόται.
Πρ. Σὺ μὲν βάδιζε. καὶ κάθιζ' οὐδὲν γὰρ εἶ.
Γυ. Νὴ τὸν Δί' ἦ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν.
Δίψει γὰρ ὡς ἔοικε φαυανθήσομαι.
Πρ. Ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν. Γυ. ἐγώ.
Πρ. Ἴθι δὴ στεφανοῦ καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
Ἄγε νῦν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς.
Διερεισμένη τὸ σχῆμα τῆς βακτηρίας.
Γυ. Ἐβουλόμην μὲν ἕτερον ἂν τῶν ἠθάδων.
Λέγειν τὰ βέλτισθ' ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος.
Νῦν δ' οὐκ ἐάσω. κατά γε τὴν ἐμὴν μίαν.
Ἐν τοῖσι καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν.
Ὕδατος. ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τὼ θεώ.
Πρ. Μὰ τὼ θεὼ τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Λέληθε· καί τοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή·
Νυνὶ δ' ὁρᾷς πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει·
Τούτου γέ τοι νὴ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν
Τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον γ', οὕνεκα·
Ἤν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
Δυνώμεθ' ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν
Νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν
Γυ. Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία
Δημηγορήσει· Πρ. πολὺ μὲν οὖν ἄριστά που·
Λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων, ὅσοι
Πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν·
Ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά·
Γυ. Οὐκ οἶδα· δεινὸν δ' ἐστὶν ἡ μὴ 'μπειρία·
Πρ. Οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε·
ὅπως προμελετήσωμεν ἅκεῖ δεῖ λέγειν·
Οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδουμένη·
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που
Ευ. τίς δ' ὦ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται·
Πρ. ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ· καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ·
Ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
Κ' αὐτὴ μεθ' ὑμῶν, ἤν τι μοι δόξῃ λέγειν·
Γυ. δεῦρ' ὦ γλυκυτάτη πραξαγόρα σκέψαι τάλαν
Ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται·
Πρ. Πῶς καταγέλαστον· Γυ. ὥσπερ εἴ τις σηπίαις
Πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις
Πρ. Ὁ περιστίαρχος περιφέρειν χρὴ τὴν γαλῆν·
Πάριτ' ἐς τὸ πρόσθες· ἀρίφραδες παῦσαι λαλῶν,

Γυ. ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.
Τὸ τοῦ λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
Πρ. Τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἐκεῖνο τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται,
Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα. ἐπιτήδειος γ᾽ ἂν ἦν.
Τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος,
Εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δήμιον.
Γυ. Λέγεθ᾽ ὅπως καὶ τἀπὶ τούτοις δράσομεν.
ἕως ἔτ᾽ ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν
Ἡ ᾽κκλησία δ᾽ ἐς ἣν παρεσκευάσμεθα
Ἡμεῖς βαδίζειν. ἐξ ἕω γενήσεται;
Πρ. Νὴ τὸν δί᾽ ὥς τε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
Ὑπὸ τῷ λίθῳ τῷ τῶν προτανέων κατ᾽ ἀντικρύ.
Αλ. Ταυτί γέ τοι νὴ τὸν δί᾽ ἐφερόμην ἵνα
Πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.
Πρ. Πληρουμένης τάλαινα; Γυ. νὴ τὴν ἄρτεμιν
ἔγω γε. τί γὰρ ἂν χεῖρον ἀκροῴμην ἄρα
Ξαίνουσα. γυμνὰ δ᾽ ἐστί μου τὰ παιδία.
Πρ. Ἰδού γε σε ξαίνουσαν ἣν τοῦ σώματος
Οὐδὲν παραφανῆναι τοῖς καθημένοις ἔδει,
Οὐκοῦν καλά γ᾽ ἂν πάθοιμεν εἰ πλήρης τύχοι
Ὁ δῆμος ὤν. κἄπειθ᾽ ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δείξειε τὸν φορμίσιον.
ἢν δ᾽ ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι λήσομεν
Συστειλάμεναι θαἰμάτια, τὸν πώγωνά τε.
ὅταν καθῶμεν ὃν περιδησόμεσθ᾽ ἐκεῖ,
Τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἡγήσαιθ᾽ ὁρῶν.
Ἀγύρριος γ᾽ οὖν τὸν προνόμου πώγων᾽ ἔχων

Γυ. Τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὁρᾷς γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὴν λαμπάδα.
Καὶ τὴν φιλοδωρέτου τε καὶ χαιρητάδου;
Πρ. Ορῶ προσιούσας χ' ἁτέρας πολλὰς πάνυ.
Γυναῖκας, ὅ τι περ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.
Γυ. Καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὦ φιλτάτη.
Ἐκδρᾶσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην
ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλήμενος.
Πρ. Κάθησθέ τοίνυν ὡς ἂν εἴρωμαι τάδε
Ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὁρῶ.
ὅσα σκίροις ἔδοξεν, εἰ δεδράκατε.
Γυ. ἔγωγε. πρῶτον μέν γ' ἔχω τὰς μασχάλας.
Λόχμης δασυτέρας καθάπερ ἦν ξυγκείμενον.
ἔπειθ' ὁπότ' ἁνὴρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
Ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὅλον δι' ἡμέρας,
Ἐχλιαινόμην ἑστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ. Κἄγωγε τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας
ἔρριψεν πρῶτον ἵνα δασυνθείην ὅλη.
Καὶ μηδὲν εἴην ἔτι γυναικὶ προσφερής.
Πρ. ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν
Πάσαισιν ἡμῖν ὁπότε συλλεγοίμεθα;
Γυ. Νὴ τὴν ἑκάτην καλόν ἔγωγε τουτονί.
Ετ. Κἄγωγ' αἰπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.
Πρ. Ὑμεῖς δέ, τί φατέ. Γυ. φασί· κατανεύουσι γάρ.
Πρ. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλ' ὑμῖν ὁρῶ πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
Καὶ θοιμάτια τἀνδρεῖα, καθάπερ εἴπομεν.

ἃς σφυρόμαχός ποτ' εἶπεν εἰ μέμνησθ' ἔτι
Δεῖ τὰς ἑτέρας κἀγαθιζομένας λαθεῖν.
Τί δῆτ' ἂν εἴη. πότερον οὐκ ἐρραμμένοις
ἔχουσι τοὺς πώγωνας οὓς εἴρητ' ἔχειν.
ἢ θαἰμάτια τἀνδρεῖα κλεψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς. ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσιόντα. φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν
Μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιὼν τυγχάνῃ.
Γυ. ὥρα βαδίζειν ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως
Ἡμῶν προσιόντων, δεύτερον κεκόκκυκεν.
Πρ. ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶ
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
Τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν,
Δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. Γυ. ἤκουσά τοι
Ὑποδυομένη τὸ κνῖσμά σου τῶν δακτύλων.
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὦ φιλτάτη
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ᾧ ξύνειμ' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν.
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοἰμάτιον αὐτοῦ λαβεῖν.
Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ κλειναρέτην καὶ σωστράτην
Προσιοῦσαν ἤδη τήνδε καὶ φιλαινέτην.
Πρ. Οὐκοῦν ἐπείξεσθ' ὡς γλύκη κατώμοσε
Τὴν ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς χοᾶς,
Ἡμῶν ἀποτίσειν κἀρεβίνθων χοίνικα.
τὴν σμικυθίωνος οὐχ ὁρᾷς μελιστίχην
Σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν. καί μοι δοκεῖ
Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Γυ. τὴν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ

Πραξαγόρα προλογίζει.

Λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τρο-
χηλάτου λύχνου.
ὦ Κάλλιστ' ἐν εὐσκόποισιν
ἐξηυρημένον.
Γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας
δηλώσομεν.
Τροχῷ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ἄπο,
Μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις.
ὅρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα,
Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
Κἀν τοῖς δωματίοισιν ἀφροδίτης τρόπων
Πειρωμέναισι πλησίος παραστατεῖς.
Χορδυμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην,
Ὀφθαλμὸς οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
Μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
Λάμπεις ἀφαύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα.
Στοάς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος,
Πλήρεις ὑποιγνύσαισι συμπαραστατεῖς
Καὶ ταῦτα συνδρῶν, οὐ λαλοῖς τοῖς πλησίον.
Ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλεύματα.
ὅσα σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἃς ἥκειν ἐχρῆν.
Καί τοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστὶν ἥδ' ἐκκλησία.
αὐτίκα μάλ' ἔσται καταλαβεῖν ἡμᾶς ἕδρας,

Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ. ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ. ὦ τρὶς μάκαρ ὡς δικαίως
Τἀγαθὰ νῦν ἔχεις Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ Τί δράσομεν αὐτήν
Τί δράσομεν αὐτήν. Τρυγήσομεν αὐτήν.
Τρυγήσομεν αὐτήν. ἀλλ᾽ ἀράμενοι φέρωμεν.
Οἱ προτεταγμένοι οἱ χορευταὶ ἀναλαβόντες,
Τὸν νυμφίον ὦνδρες. Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ.
Οἰκήσετε γοῦν καλῶς Οὐ πράγματ᾽ ἔχοντες.
ἀλλὰ συκολογοῦντες Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ
Τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ. Τῆς δ᾽ ἡδὺ τὸ σῦκον.
Φήσεις γοῦν ὅταν ἐσθίῃς, Οἶνόν τε πίνῃς πολύν
Ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν ὑμέναι᾽ ὦ

ΛΕΙΠΕΙ. τὸ δὲ λεῖπον ἄδηλον.
Πλακοῦντας ἔσθιεσθαι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γυνή τις πραξαγόρα. Ἑτέρα γυνή.
Χορός. Ἀνήρ τις.
ἕτερος ἀνὴρ βλέπυρος. ἕτερος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας χρέ(μης
ἄλλος ἀνὴρ φειδωλός. Κῆρυξ
Γραῦς. Ἑτέρα γραῦς.
Νέος. Νέα.
Θεράπαινα

Καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν.
ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετον.
Καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲ γὰρ ὦ πόνηροι
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
ἢν μή τι καὶ μασῶνται.
Ημῖν μελήσει ταῦτα γ' εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.
ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τῶν λαγῴων.
ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν,
Πλακοῦσιν ἐστὶν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ἐρήμοις.
Πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἢ τάχ' ὑμῖν φημὶ μεταμελήσειν.
Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο κομίζειν.
Δᾶδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν συγχαίρειν κἀπικελεύειν
Καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νῦν χρὴ πάντα κομίζειν.
Ορχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ ὑπέρβολον ἐξελάσαντας
Κἄπειτ' ἐπευξαμένους τοῖσι θεοῖς
Διδόναι πλοῦτον τοῖς ἕλλησι.
Κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
Πάντας ὁμοίως, οἶνόν τε πολὺν
Σῦκα τε τρώγειν.
Τάς, τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν.
Καὶ τἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλέσαμεν,
Συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς.
Λῆξαι δ' αἴθωνα σίδηρον.
δεῦρ' ὦ γύναι εἰς ἀγρόν.
Χ' ὥπως μετ' ἐμοῦ καλὴ
Καλῶς κατακείσει

Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ τὰ τοιαυτί
ἄριστον προτίθεντο καὶ ἅττ' ἥδιστα μάσασθαι.
Παι. ὣς οἱ μὲν, δαίνυντο βοῶν κρέα, καὐχένας ἵππων.
ἔκλυον ἱδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν
Τρ. Εἶεν. ἐκόρεσθεν. τοῦ πολέμου κατήσθιον.
Ταυτάδε. ταῦθ' ὡς ἤσθιον κεκορημένοι
Παι. θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι. Τρ. ἄσμενοι.
Παι. Πύργων δ' ἐξεχέοντο. βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
τρ. Κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον αὐταῖς μάχαις.
Οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους τοῦ καί ποτ' εἶ.
Παι. ἐγώ. τρ. σὺ μέντοι νὴ δί'. Παι. υἱὸς λαμάχου.
τρ. Αἰβοῖ.
Η γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων εἰ σὺ μὴ ἦς.
ἀνδρὸς βουλομάχου, καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε. καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ᾆδ' ἰών.
Ποῦ μοι τοῦ κλεωνύμου 'στὶ παιδίον.
ᾆσον πρὶν εἰσιέναι τι. σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
Οὐ πράγματ' ᾄσεις. σώφρονος γὰρ εἶ πατρός
Παι. Ἀσπίδι μὲν σαΐων, τις ἀγάλλεται ἣν παρὰ θάμνῳ.
Ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
Παι. Εἰπέ μοι ὦ πόσθων εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ᾄδεις
τρ. Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα. τρ. κατῄσχυνάς γε τοκῆας.
ἀλλ' εἰσίωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ᾖσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος.
Οὐ μὴ 'πιλάθῃ ποτ' ὢν ἐκείνου τοῦ πατρός.
Υμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη 'νταῦθα τῶν μενόντων
Φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν.

Τρ. Πώλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς αἰγυπτίοις
ἔστι γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.
Δο. Οἴμοι ὦ κρανοποιὲ ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.
Οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν. Κρα. ἀλλὰ τί
ἔτ' ἐστὶ τοῖσι κράνεσιν ὅ, τι τις χρήσεται.
Εὰν τοιαυτασὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὔτ' ἀποδώσεται πολύ.
Κρ. Απίωμεν ὦ δορυξέ. τρ. μηδαμῶς, ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.
Δο. Πόσον δίδως δῆτ'. τρ. εἰ διαπρισθεῖεν δίχα
Λάβοιμ' ἂν αὔτ' ἐς χάρακας ἑκατὸν τῆς δραχμῆς
Δο. Υβριζόμεσθα. χωρῶμεν ὦ τᾶν ἐκποδών.
τρ. Νὴ τὸν δί' ὡς τὰ παιδία γ' ἤδη ἐξέρχεται
Οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ' ἵνα
ἅττ' ᾄσεται, προαναβάληταί μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅτι περ ᾄδειν ἐπινοεῖς ὦ παιδίον
Αὐτοῦ παρ' ἐμὲ στὰς πρότερον ἀναβαλοῦ 'νθαδί.
Παι. Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα. τρ. παῦσαι
Οπλοτέρους ᾄδων. καὶ ταῦτ' ὦ τρισκακόδαιμον
Εἰρήνης γ' οὔσης. ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.
Παι. Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.
τρ. Ασπίδας; οὐ παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
Παι. ἔνθαδ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
τρ. ἀνδρῶν οἰμωγή, κλαύσει νὴ τὸν διόνυσον
Οἰμωγὰς ᾄδων. καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.
Παι. ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω. σὺ γὰρ εἰπέ μοι, οἷστισι χαίρεις

Τρ. Οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσῃ ζημίαν
ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτό γε τῆς ἰσωνίας.
Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.
Θω. Παῦσαί μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι.
Τρ. ὡδὶ παραθέντι τρεῖς λίθους οὐ δεξιῶς.
Θω. Ποίᾳ δ' ἀποψήσει ποτ' ὦ 'μαθέστατε.
Τρ. Τηδὶ διεὶς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμιᾶς,
Καὶ τῇδ' ἅμ'. Θω. ἀμφοῖν δῆτ'. Τρ. ἔγωγε νὴ δία
ἵνα μή γ' ἁλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.
Θρ. ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμνῳ χεσεῖ καθήμενος;
Τρ. ἔγωγε νὴ δί' ὦ 'πίτριπτ' οἴει γὰρ ἂν
Τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;
Θω. ἴθι δὴ ξένεγκε τἀργύριον. Τρ. ἀλλ' ὦ 'γαθὲ
Θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ'. οὐκ ὠνήσομαι.
Τί δ' ἆρα τῇ σάλπιγγι τῇδε χρήσομαι.
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἑξήκοντ' ἐγώ.
Τρ. Μόλιβδον ἐς τουτὶ τὸ κοῖλον ἐγχέας.
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεὶς ὑπόμακρον,
γενήσεταί σοι τῶν καταχτῶν κοττάβων.
Οἴμοι καταγελᾷς. Τρ. ἀλλ' ἕτερον παραινέσω
τὸν μὲν μόλιβδον, ὥσπερ εἶπον ἔγχεον.
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένην.
Πλάστιγγα πρόσθες, χαὐτός σοι γενήσεται
τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι.
Κρα. ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον ὥς μ' ἀπώλεσας
ὅτ' ἀντίδωκα γ' αὐτὶ τῶνδε μνᾶν ποτε
Καὶ νῦν τί δράσω. τίς γὰρ αὔτ' ὠνήσεται;

Δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ,
Οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλάβοις·
Νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ·
Οδὶ δὲ τριδράχμοις τοὺς κάδοις εἰς τοὺς ἀγρούς·
Αλλ' ὦ τρυγαῖε· τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
Καὶ τῶνδ' ὅτι βούλει· προῖκα γὰρ ταυτὶ δέχου·
Αφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους·
τρ. Ιθι νυν καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταῦτ', εἴσιτε
Επὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Οπλων κάπηλος, ἀχθόμενος προσέρχεται·
Λο. Οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ' ὦ τρυγαῖ' ἀπώλεσας·
τρ. τί δ' ἔστιν ὦ κακόδαιμον· οὔτι που λοφᾷς
Λο. Απώλεσάς μου τὴν τέχνην, καὶ τὸν βίον·
Καὶ τουτονί· καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινουί·
τρ. τί δῆτα τουτοινὶ καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν
Λο. Αὐτὸς σύ, τί δίδως· τρ. ὅτι δίδωμ' αἰσχύνομαι·
Ομως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
Δοίην ἂν αὐτοῖν, ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας·
Ιν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτῳί·
Λο. Ενεγκε τοίνυν εἰσιὼν τὰς ἰσχάδας·
Κρεῖττον γὰρ ὦ ταν ἐστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν
τρ. Απόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας·
τριχορρυεῖτον· οὐδέν ἐστον τὼ λόφω·
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς·
Θω. τί δαὶ δεκάμνῳ τῷδε θώρακος κύτει·
Ενημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας·

Μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξεῖαν πάνυ.
Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν.
Ἢν δέ που δέῃ μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
Τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα κυζικηνικόν.
Κᾆτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων. ἐγὼ δ' ἕστηκα λινοπτώμενος.
Ἡνίκα δ' ἂν οἴκοι γένωνται, δρῶσιν οὐκ ἀνασχετά.
τοὺς μὲν, ἐγγράφοντες ἡμῶν. τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω,
Ἐξαλείφοντες δὶς ἢ τρίς. αὔριον γ' ἔσθ' ἡ ἔξοδος
τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ' οὐ γὰρ ᾔδειν ἐξιών.
Εἶτα προστὰς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν πανδίονος,
εἶδεν αὐτόν. κἀπορῶν, ἔθει τὸ κακὸν βλέπων ὀπόν.
ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρῶσι. τοὺς δ' ἐξ ἄστεος,
Ἧττον οἱ θεοῖσιν οὗτοι κἀνδράσι ῥιψάσπιδες.
ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν ἢν θεὸς θέλῃ.
Πολλὰ γὰρ δή μ' ἠδίκησαν
Ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
Ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.
τρ. Ἰοὺ, ἰού.
Ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
Ἔχ' ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί.
Πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
Ἔπειτ' ἐπείσφερε τὰς ἀμύλους, καὶ τὰς κίχλας.
Καὶ τῶν λαγῴων πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.
Ποῦ ποῦ τρυγαῖός ἐστιν. τρ. ἀναβάπτω κίχλας.
Δε. ὦ φίλτατ' ὦ τρυγαῖος ἡμᾶς τἀγαθὰ

Ἐκπεπρεσμένα, Κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου.
Τήν τε φηγὸν ἐμπυρεύων, Χ᾽ἅμα τὴν Θρᾷτταν κυνῶν
Τῆς γυναικὸς λουμένης.
Χο. Οὐ γάρ ἐστιν ἥδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἤδη ᾽σπαρμένα.
Τὸν θεὸν δ᾽ ἐπιψακάζειν. καί τιν᾽ εἰπεῖν γείτονα
Εἰπέ μοι τί τηνικάδε δρῶμεν ὦ κωμαρχίδη.
Ἐμπιεῖν ἔμοιγ᾽ ἀρέσκει. τοῦ θεοῦ δρῶντος καλῶς,
Ἀλλ᾽ ἄφαυε τῶν φασήλων ὦ γύναι τρεῖς χοίνικας
Τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς. τῶν τε σύκων ἔξελε.
Τόν τε μανῆν ἡ σύρα βωστρησάτω τοῦ χωρίου.
Οὐ γὰρ οἷόν τ᾽ ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον.
Οὐδὲ τυντλάζειν. ἐπειδὴ πλαδαρὸν τὸ χωρίον.
Κἀξ ἐμοῦ δ᾽ ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὼ σπίνω.
Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον. καὶ λαγῷα τέτταρα.
Εἴ τι μὴ ᾽ξήνεγκεν αὐτῶν ἡ γαλῆ τῆς ἑσπέρας.
Ἐψόφει γοῦν ἔνδον. οὐκ οἶδ᾽ ἅττα κἀκυδοιδοπᾶ.
Ὧν ἔνεγκ᾽ ὦ παῖ τρί᾽ ἡμῖν. ἓν δὲ δοῦναι τῷ πατρί.
Μυρρίνας αἴτησον ἐξ αἰσχινάδου τῶν καρπίμων.
Χ᾽ἅμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, χαρινάδην τις βωσάτω.
Ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ᾽ ἡμῶν Εὖ ποιοῦντος κὠφελοῦντος
Τοῦ θεοῦ τἀρόματα. Ἡνίκ᾽ ἂν δ᾽ ἀχέτας
ᾄδῃ τὸν ἡδὺν νόμον, Διασκοπῶν ἥδομαι
Τὰς λημνίας ἀμπέλους Εἰ πεπαίνουσιν ἤδη
Τὸ γὰρ φίτυ πρῷον φύει Τόν τε φίλη χ᾽ ὁρῶν οἰδάνον
τ᾽. εἶθ᾽ ὁπόταν ᾖ πέπων, Ἐσθίω κἀπέχω.
Χ᾽ἅμα φήμ᾽, ὧραι φίλαι, καὶ Τοῦ θύμου τρίβων κυκῶμαι.
Κᾆτα γίνομαι παχύς. Τηνικαῦτα τοῦ θέρους

Τρ. Σπονδὴ σπονδή.
Ιε. Ἔγχει δὴ κἀμοὶ καὶ σπλάγχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' οὔπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
  Ἀλλὰ τόδε πρότερον σπένδειν ἡμᾶς. σὲ δ' ἀπελθεῖν.
  Ὦ πότνι' εἰρήνη. παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.
Ιε. Πρόσφερε τὴν γλῶτταν. Τρ. σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκε.
Ιε. Σπονδή. Τρ. καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θᾶττον.
Ιε. Οὐδεὶς δώσει μοι τῶν σπλάγχνων; Τρ. οὐ γὰρ οἷόν τε
  Ἡμῖν πρὶν διδόναι πρὶν καὶ λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.
  Ναὶ πρὸς τῶν γονάτων. Τρ. ἄλλως ὦ ταν ἱκετεύεις.
  Οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
  Ἄγε δὴ θεαταὶ δεῦρο συσπλαγχνεύετε
  Μετὰ νῷν. Ερ. τί δ' ἔγωγε; Τρ. τὴν σίβυλλαν ἔσθιε.
Ιε. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν, ταῦτα κατέδεσθον μόνω.
  Ἀλλ' ἁρπάσομαί σφων αὐτά. κεῖται δ' ἐν μέσῳ.
Τρ. Παῖε παῖε τὸν βάκιν. Ερ. μαρτύρομαι.
Ιε. Κἀγὼ γ' ὅτι τένθης εἶκ' ἀλαζὼν ἀνὴρ
  Παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.
Θε. Σὺ μὲν οὖν. ἐγὼ δὲ τουτονὶ τῶν κῳδίων
  Ἃ λάμβαν' αὐτὸς ἐξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
  Οὐ καταβαλεῖς τὰ κῴδι' ὦ θυηπόλε;
  Ἤκουσας ὁ κόραξ οἷος ἦλθ' ἐξ ὠρεοῦ;
  Οὐκ ἀποπετήσει θᾶττον εἰς ἐλύμνιον.
Χο. Ἥδομαι ἥδομαι. Κράνους ἀπηλλαγμένος
  Τυροῦ τε καὶ κρομμύων. Οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις.
  Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων Μετ' ἀνδρῶν ἑτέρων φίλων
  Οὐκ ἐᾷ τῶν ξύλων ἅττ' ἂν ᾖ Δανότατα τοῦ θέρους

ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ.
χ' ἡ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκτει
Τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς. οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας;
Η διακωνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μεῖζον.
Ἐξὸν σπεισαμένοις κοινῇ, τῆς ἑλλάδος ἄρχειν.
Ιε. Οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Τρ. Οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ γ' ἐν πρυτανείῳ
Οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.
Ιε. Οὐδέ ποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τραχὺν ἐχῖνον.
Τρ. ἆρα φενακίζων ποτ' ἀθηναίους ἔτι παύσει;
Ιε. Ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν
Τρ. Ὡς περ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν ὅμηρος.
ὣς οἱ μὲν, νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
Εἰρήνην εἵλοντο. καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Ἔσπενδον δεπάεσσιν. ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμόνευον.
Χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαεινόν.
Ιε. Οὐ μετέχω τούτων. οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε σίβυλλα.
Τρ. Ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι νὴ δί' ὅμηρος, δεξιὸν εἶπεν.
Ἀφρήτωρ. ἀθέμιστος. ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
Ιε. Φράζεο δή. μή πως σε δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας
Ικτῖνος μάρψῃ. Τρ. τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου.
Ὡς οὗτος φοβερὸς τοῖς σπλάγχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός.
Ἔγχει δὴ σπονδὴν. καὶ τῶν σπλάγχνων φέρε δευρί.
Ιε. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ 'μαυτῷ βαλανεύσω.

Θε. Οὔκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.
Τρ. Μὴ νῦν ὁρᾶν δοκῶμεν αὐτόν. Θε. εὖ λέγεις.
Ἱε. Τίς ἡ θυσία ποθ' αὑτηὶ. καὶ τῷ θεῶν.
Τρ. Ὄπτα σὺ σιγῇ. κἄπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.
Ἱε. Ὅτῳ δὲ θύετ' οὐ φράζεθ'; Τρ. ἡ κέρκος ποιεῖ
 Καλῶς. Θε. καλῶς δῆτ' ὦ πότνι' εἰρήνη φίλη.
Ἱε. Ἄγε νυν ἀπάρχου. κᾆτα δὸς τἀπάργματα.
Τρ. Ὀπτᾶν ἄμεινον πρῶτον. Ἱε. ἀλλὰ ταυταγὶ
 Ἤδη 'στὶν ὀπτά. Τρ. πολλὰ πράττεις ὅστις εἶ.
 Κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα. τὴν σπονδὴν φέρε.
Ἱε. Ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται. Τρ. μεμνήμεθα
Ἱε. Ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον. Θε. ἢν φράσῃς. Τρ. μὴ διαλέγου
 Νῷν μηδέν. εἰρήνῃ γὰρ ἱερὰ θύομεν.
Ἱε. Ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι. Τρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Ἱε. Οἵτινες ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ ἀΐοντες,
 Συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις.
Θε. Αἰβοῖ αἰβοῖ. Τρ. τί γελᾷς. Θε. ἥσθην χαροποῖσι πιθήκοις
Ἱε. Καὶ κέπφοι τρήρωνες, ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε.
 Ὧν δόλιαι ψυχαί. δόλιαι φρένες. Τρ. εἴθε σου εἶναι.
 ὤφελεν. ὦ λαζὼν οὑτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.
Ἱε. Εἰ γὰρ μὴ νύμφαι γε θεαὶ βάκιν ἐξαπάτασκον,
 Μὴ δὲ βάκις θνητούς. μὴ δ' αὖ νύμφαι βάκιν αὐτὸν,
Τρ. Ἐξώλης ἀπόλοι' εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.
Ἱε. Οὔπω θέσφατον ἦν εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι.
 Ἀλλὰ τόδε πρῶτον. Τρ. τοῖς ἁλσί γε παστέα ταυτί.
Ἱε. Οὐ γάρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν.
 Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

Χο. Σὲ δὴ θύρασι χρὴ μένοντα τοίνυν,
Σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
Τά, τε πρόσφορ᾽ ἅπαντ᾽ ἐπὶ τούτοις.
Τρ. Οὔκουν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;
Χο. Πῶς δ᾽ οὐχί. τί γάρ σε πέφευγ᾽ ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα. τί δ᾽ οὐ σὺ φρονεῖς ὁπόσα
Ἐστὶ χρεὼν τόν γε σοφῇ δόκιμον.
Φρενὶ καὶ πορίμῳ τῇ τόλμῃ
Τρ. Ἡ σχίζα γοῦν ἐνημμένη, τὸν στιλβίδην πιέζει.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι. καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.
Τίς οὐκ ἂν ἐπαινέσει
Ἐν ἄνδρα τοιοῦτον. ὅς
Τις, πολλ᾽ ἀνατλὰς, ἔσω
Σε τὴν ἱερὰν πόλιν.
ὥστ᾽ οὐχὶ πεπαύσει πότ᾽ ὢν,
Ζηλωτὸς ἅπασιν.
Θε. Ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τὼ μηρὼ λαβών.
Ἐγὼ δ᾽ ἐπὶ σπλάγχν᾽ εἶμι καὶ θυλήματα.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ᾽. ἀλλ᾽ ἥκειν ἐχρῆν
Θε. Ἰδοὺ πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;
Τρ. Ὄπτα καλῶς νῦν ταῦτα. καὶ γὰρ οὑτοσὶ
Προσέρχεται δάφνῃ τις ἐστεφανωμένος.
Τίς ἄρα ποτ᾽ ἐστίν; Θε. ὡς ἀλαζὼν φαίνεται.
Μάντις τίς ἐστιν; Τρ. οὐ μὰ Δί᾽. ἀλλ᾽ Ἱεροκλέης
Θε. Αὐτός γε που ᾽σθ᾽ ὁ χρησμολόγος. οὑξ ὠρεοῦ
τί ποτ᾽ ἄρα λέξει; Τρ. δῆλος ἐσθ᾽ οὗτος γ᾽ ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι ταῖς διαλλαγαῖς.

Τρ. Εὖ τοι λέγεις. Χο. καὶ τἄλλα γ' ὦσιν ἤπιοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.
Καὶ τοῖσι συμμάχοισι, πρᾳότεροι πολύ.
Τρ. Ἴθι νυν. ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών.
Ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' ὅτου θύσομεν
Χο. Ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ γε, χ' ἡ τύχη κατορθοῖ.
Χωρεῖ κατὰ νοῦν. ἕτερον δ' ἑτέρῳ
Τούτων, κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.
Τρ. Ὡς ταῦτα δῆλα γ' ἔσθ'. ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι καὶ δή.
Χο. Ἀπείγετε νῦν ἐν ὅσῳ.
Σοβαρὰ θεόθεν.
Κατέχει πολέμου,
Μετάτροπος αὔρα.
Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς.
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.
ΛΕΙΠΕΙ. τὸ δὲ λεῖπον ἄδηλον.
Εἶτα μονῳδεῖν ἐκ μηδείας.
ὠλόμαν ὠλόμαν ἀποχειρωθείς.
Τὰς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας
τοὺς δ' ἀνθρώποις ἐπιχαίρειν.
Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.
Λαβὲ τὴν μάχαιραν. εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
Σφάξεις τὸν οἶν. τρ. ἀλλ' οὐ θέμις. Θε. τιὴ δή.
τρ. Οὐχ ἥδεται δήπουθεν εἰρήνη σφαγαῖς.
Οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε
Χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ἰδοὺ ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει.
ἀλλ' ηὗρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.
Χο. ἦ χρηστὸς ἀνὴρ πολί-
της ἐστὶν ἅπασιν. ὅς-
τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.
Τρ. ὅταν τρυγᾶτ' εἴσεσθε πολλῷ μᾶλλον οἷός εἰμι.
Χο. Καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ
Σωτὴρ γὰρ ἅπασιν ἀν-
θρώποις γεγένησαι.
Τρ. Φήσεις τί δῆτ' ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου λεπαστήν.
Χο. Καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεί σ' ἡγησόμεσθα πρῶτον.
Τρ. Πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος ἀθμονεὺς ἐγώ.
Δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων τὸν δημότην ὅμιλον
Καὶ τὸν γεωργικὸν λεών. ὑπέρβολόν τε παύσας
Χο. ἄγε δὴ τί νῷν ἐντευθενὶ ποιητέον;
Τρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον.
Χο. Χύτραισιν. ὥσπερ μεμφόμενον ἑρμίδιον;
Τρ. Τί δαὶ δοκεῖ. βούλεσθε λαρινῷ βοΐ;
Χο. Βοΐ μηδαμῶς ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι
Τρ. ἀλλ' ὑῒ παχείᾳ καὶ μεγάλῃ, Χο. μὴ μή. Τρ. τιή
Χο. ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑηνία.
Τρ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν. Χο. ὀΐ.
Τρ. Οἴ; Χο. ναὶ μὰ Δί'. Τρ. ἀλλὰ τοῦτο γ' ἔστ' ἰωνικὸν
Τὸ ῥῆμα γ'. Χο. ἐπίτηδές γ' ἵν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
Ὡς χρὴ πολεμεῖν λέγει τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ δέους λέγωσ' ἰωνικῶς, ὀΐ.

Οὗτος τί περιγράφεις; Θε. τὸ δεῖν' ἐς Ἴσθμια.
Σκηνὴν ἐμαυτοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.
Τρ. Οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ
Καταθήσομαι γὰρ ἐς μέσους αὐτὸς ἄγων.
Θε. Ἐκεινοσὶ νεύει. Τρ. τίς. Θε. ὅστις; ἀριφράδης.
Ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὦ μέλε.
Τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάψεται.
Ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαί.
Βουλή. πρυτάνεις. ὁρᾶτε τὴν θεωρίαν;
Σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων.
ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὼ σκέλη
ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.
τουτὶ δ' ὁρᾶτε τοὐπτάνιον ὑμῖν ὡς καλόν.
Διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ' ἐνταῦθα γὰρ
Πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.
Ἔπειτ' ἀγῶνά γ' εὐθὺς ἐξέσται ποιεῖν
ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ.
Ἐπὶ γῆς παλαίειν. τετραποδηδὸν ἑστάναι.
Καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς.
Παίειν. ὀρύττειν. πὺξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει;
τρίτῃ δ' ἐμὲ τὰ ταῦθ' ἱπποδρομίαν ἄξετε.
Ἡνίκα δὲ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ.
Ἅρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα.
Φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται.
Ἕτεροι δὲ κείσονταί γ' ἀπεψωλημένοι.
Περὶ ταῖσι καμπαῖς ἡνίοχοι πεπτωκότες.
Ἀλλ' ὦ πρυτάνεις δέχεσθε τὴν θεωρίαν.

ταύτῃ τί; τρ· μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν,
Οὔτ' ἄρτον· οὔτε μᾶζαν· εἰωθυῖ' ἀεὶ
Παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω·
Θε· λείχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ κατασκευαστέον·
Χο· εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τανῦν τάδε πράττει·
τρ· τί δῆτ' ἐπειδὰν νυμφίον μ' ὁρᾶτε λαμπρὸν ὄντα·
Χο· Ζηλωτὸς ἔσει γέρον
αὖθις νέος ὢν πάλιν·
Μύρῳ κατάλειπτος·
τρ· Οἶμαι τί δῆθ' ὅταν ξυνὼν τῶν τιτθίων ἔχωμαι·
εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν καρκίνου στροβίλων·
Οὐκοῦν δικαίως· ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς,
ἔσωσα τοὺς ἕλληνας· ὥστ' ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐτοὺς
ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς κινεῖν τε καὶ καθεύδειν
Θε· Η παῖς λέλουται· καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·
Ο πλακοῦς πέπεπται· σησαμῆ ξυμπλάττεται·
Καὶ τ' ἄλλ' ἁπαξάπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ·
τρ· ἴθι νυν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ· Θε· τίς ἐσθ' αὕτη· τί φῄς;
τρ· αὕτη θεωρία 'στίν· ἣν ἡμεῖς ποτὲ
ἐπαίομεν βραυρῶνάδ' ὑποπεπωκότες·
Σάφ' ἴσθι κἀλήφθη μόλις· Θε· ὦ δέσποτα·
ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα·
τρ· εἶεν· τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε·
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβών·

Θε. τί δ' ἔπαθες. τρ. ἤλγουν τὼ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Διεληλυθώς. Θε. ἴθι νυν κάτειπέ μοι. τρ. τὸ τί.
Θε. ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα,
Πλανώμενον πλὴν σαυτόν; τρ. οὔκ. εἰ μή γέ που
Ψυχὰς δύ' ἢ τρεῖς διθυραμβοδιδασκάλων.
Θε. τί δ' ἔδρων; τρ. ξυνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι.
τὰς ἐνδιαεριανερινηχέτους τινάς
Θε. Οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἃ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα;
ὡς ἀστέρες γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
τρ. Μάλιστα. Θε. καὶ τίς ἐστιν ἀστὴρ νῦν ἐκεῖ;
τρ. Ἴων ὁ Χῖος. ὅσπερ ἐποίησε πάλαι.
ἐνθάδε τὸν ἀοῖόν ποθ' ὥσπερ γ' εὐθέως,
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.
Θε. τίνες γάρ εἰσ' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες.
Οἳ καόμενοι θέουσιν. τρ. ἀπὸ δείπνου τινὲς
Τῶν πλουσίων οὗτοι βαδίζουσ' ἀστέρων
Ιπνοὺς ἔχοντες. ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβὼν
Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε. καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.
Στόρνυτέ μοι καὶ τῇδε κουρίδιον λέχος.
Καὶ ταῦτα δράσας, ἧκε δεῦρ' αὖθις πάλιν.
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ βουλῇ τέως.
Θε. Πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ; τρ. πόθεν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
Θε. οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον.
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.
τρ. Οὔκ. ἀλλὰ κἀκεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.
Θε. ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι. δῶ καταφαγεῖν

Τοῦ φίλου χόρευσον. Κλείουσα θεῶν τε γάμους.
Ἀνδρῶν τε δαῖτας. Καὶ θαλίας μακάρων.
Σοὶ γὰρ τάδ᾽ ἐξ ἀρχῆς μέλει. Ἢν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
ἀντιβολεῖ μετὰ τῶν παί- δων χορεῦσαι
Μήθ᾽ ὑπακούσῃς, μήτ᾽ ἔλ- θῃς συνέριθος αὐτοῖς.
ἀλλὰ νόμιζε πάντας ὄρτυγας οἰκογενεῖς.
Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς Ναννοφυεῖς, σφυράδων.
ἀποκνίσματα. Μηχανοδίφας.
Καὶ γὰρ ἔφασχ᾽ ὁ πατὴρ ὃ παρ᾽ ἐλπίδας
ἔχε τὸ δρᾶμα, γαλῆν Τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.
Τοιάδε χρὴ χαρίτων Δαμώματα καλλικόμου
Τὸν σοφὸν ποιητὴν Ὑμνεῖν. ὅταν ἠρινὰ μὲν
Φωνῇ χελιδὼν ἑζομένη κελαδῇ
Χορὸν δὲ μὴ ᾽χῃ μόρσιμος. Μηδὲ Μελάνθιος. οὗ δὴ
Πικροτάτην ὄπα γηρύ- σαντος ἤκου-
σ᾽. ἡνίκα τῶν τραγῳδῶν Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
φός τε καὐτὸς ἄμφω. Γοργόνες ὀψοφάγοι.
Βατιδοσκόποι. ἅρπυιαι. Γραοσόβαι. μιαροί
τραγομάσχαλοι Ἰχθυολῦμαι.
ὧν καταχρεμψαμένη Μέγα καὶ πλατὺ
Μοῦσα θεὰ, μετ᾽ ἐμοῦ Ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

τρ. ὡς χαλεπὸν ἦν ἐλθεῖν ἄρ᾽ εὐθὺ τῶν θεῶν.
ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ σκέλη.
Μικροὶ δ᾽ ὁρᾶν ἄνωθεν ἦστ᾽. ἔμοιγέ τοι,
ἀπ᾽ οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ.
ἐντευθενὶ δὲ, πολύ τι κακοηθέστεροι.
θε. ὦ δέσποθ᾽ ἥκεις; τρ. ὡς ἐγὼ πυθόμην τινός.

Οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῳδῶν· οὐδὲ γυναῖκας·
ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρῶν
Διαβὰς βυρσῶν ὀσμὰς δεινάς· κἀπειλὰς βορβοροθύμους
Καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων, ἐλιχνῶντο·
Περὶ τὴν κεφαλήν· φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας
Φώκης δ' ὀσμήν· λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους· πρωκτὸν δὲ καμήλου
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ' ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων· ὧν εἵνεκα νυνὶ
ἀποδοῦναι τὴν χάριν εἰκὸς ὑμᾶς· καὶ μνήμονας εἶναι·
Καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν, οὐχὶ παλαίστρας
Παῖδας ἐπείρων· ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν, εὐθὺς ἐχώρουν,
Παῦρ' ἀνιάσας· πόλλ' εὐφράνας·
Πάντα παρασχὼν τὰ δέοντα·
Πρὸς ταῦτα χρεὼν εἶναι μετ' ἐμοῦ,
Καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
Καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
Ξυσπουδάζειν περὶ τῆς νίκης·
Πᾶς γάρ τις ἐρεῖ νικῶντος ἐμοῦ
Κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις·
Φέρε τῷ φαλακρῷ· δὸς τῷ φαλακρῷ·
Τῶν τρωγαλίων· καὶ μὴ ἀφαίρει·
Γενναιοτάτου τῶν ποιητῶν   Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος·
Χο· Μοῦσα· σὺ μὲν πολέμους   Ἀπωσαμένη μετ' ἐμοῦ

Τρ. πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι; Ερ. θάρσει καλῶς.
τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν. Τρ. δεῦρ' ὦ κόραι.
ἕπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον. ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς, ἀναμένουσ' ἐστυκότες.
Χο. ἀλλ' ἴθι χαίρων. ὑμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκεύη παραδόντες,
τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν. ὡς εἰώθασι μάλιστα,
περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι κλέπται κυπτάζειν καὶ κακοποιεῖν.
ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως. ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεαταῖς,
ἣν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν. χ' ὅσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς,
αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς ἀναπαίστοις.
εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς, ὅστις ἄριστος
κωμῳδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γεγένηται
ἄξιος εἶναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν.
πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν.
ἐς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεί. καὶ τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας.
τοὺς θ' ἡρακλέας τοὺς μάττοντας. καὶ τοὺς πεινῶντας ἐκείνους.
τοὺς φεύγοντας καξαπατῶντας καὶ τυπτομένους ἐπίτηδες
ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος. καὶ τοὺς δούλους κατέλυσεν.
οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεὶ καὶ τούτους οὕνεκα τουδί.
ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο.
ὦ κακόδαιμον. τί τὸ δέρμ' ἔπαθες. μῶν τριχὶς εἰσέβαλέν σοι
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ. κἀδενδροτόμησε τὰ νῶτα.
τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ, καὶ φόρτον. καὶ βωμολοχεύματ' ἀγεννῆ
ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν. κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας
ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοίαις. καὶ σκώμμασιν οὐκ ἀγοραίοις.

Ερ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ τῆς ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. Τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Τρ. ἀπέθανεν.
ὅθ' οἱ λάκωνες ἐνέβαλον. Ερ. τί παθών; Τρ. ὅτι;
ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο,
Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
Χἄτερα πόσ' ἄττ' οἴει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει.
ὥστ' οὐδέποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεσθά σου.
Ερ. Ἴθι νυν ἐπὶ τούτοις τὴν ὀπώραν λάμβανε.
Γυναῖκα σαυτῷ τήνδε· κᾆτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτῃ ξυνοικῶν, ἐκποιοῦ σαυτῷ βότρυς.
Τρ. ὦ φιλτάτη δεῦρ' ἐλθὲ καὶ δός μοι κύσαι.
ἆρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τί σοι δοκῶ
ὦ δέσποθ' ἑρμῆ τῆς ὀπώρας κατελάσας.
Ερ. Οὔκ· εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν θεωρίαν,
ἄπαγε σὺ τῇ βουλῇ λαβὼν ἧσπερ ποτ' ἦν
Τρ. ὦ μακαρία σὺ βουλὴ τῆς θεωρίας.
ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν.
ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἑφθὰς καὶ κρέα.
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ. χαῖρε πολλά. Ερ. καὶ σύ γε
ὤνθρωπε χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.
Χρ. ὦ κάνθαρ'. οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.
Ερ. Οὐκ ἐνθάδ' ὦ τᾶν ἐστι. Τρ. ποῖ γὰρ οἴχεται;
ἑρ. Ὑφ' ἅρματ' ἐλθὼν ζηνὸς, ἀστραπηφορεῖ.
Τρ. Πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἕξει σιτία.
ἑρ. Τὴν τοῦ γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

χ' ὅστις φίλος κἄσπευδεν εἶναι μὴ μάχας.
Τρ. εὐνούστατος μὲν ἦν μακρῷ Κλεώνυμος.
Ερ. Ποῖός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
ὁ Κλεώνυμος; Τρ. ψυχήν γ' ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
Οὐκ ἦν ἄρ' ὥσπερ φησὶν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ερ. ἔτι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο.
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πνυκί.
Τρ. Ὑπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς. τὴν κεφαλήν σου περιάγεις;
Ερ. ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖσ' ὅτι
αὑτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.
Τρ. ἀλλ' οὐκ ἔτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν. ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὤν,
Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.
Ερ. Πῶς οὖν ξυνοίσει ταῦτ' ὁρῶντα τῇ πόλει.
Τρ. εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπῳ τινί.
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὤν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα.
Νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύχνον βουλεύσομεν.
Ερ. ὢ ὤ
Οἷα μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου. Τρ. τὰ τί
Ερ. Πάμπολλα. καὶ τἀρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
Πρῶτον δ' ὅτι πράττοι Σοφοκλέης ἀνήρετο.
Τρ. εὐδαιμονεῖ. πάσχει δὲ θαυμαστόν. Ερ. τὸ τί.
Τρ. ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται Σιμωνίδης.

Η πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη,
ἅττ' ἂν διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἥδιστ' ἤσθιεν.
Οἱ δὲ, τὰς πληγὰς ὁρῶντες ἃς ἔτυπτον, οἱ ξένοι,
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούντων ἐβύουν τὸ στόμα·
ὥστε κείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλὰς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθεν· ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
Βυρσοπώλης. Τρ. παῦε παῦ' ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ μὴ λέγε
ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὗ πάρεστ' εἶναι κάτω.
Οὐ γὰρ ἡμέτερος τις ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ· ἀλλὰ σός.
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον   Κεἰ πανοῦργος ἦν ὅτ' ἔζη,
Καὶ λάλος καὶ συκοφάντης. Καὶ κύκηθρον καὶ τάρακτρον,
Ταῦθ' ἁπαξάπαντα νυνὶ   Τοὺς σεαυτοῦ λοιδορεῖς.
Ἀλλ' ὅ,τι σιωπᾷς ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.
Ερ. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι πρός γε τοὺς θεωμένους.
Ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.
Τρ. ἡ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μακρὸν εἰπάτω μόνον.
Ερ. Εἴφ' ὅ,τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἔμ' ὦ φιλτάτη.
ἴθ' ὦ γυναικῶν μισοπορπακιστάτη.
εἶεν γ' ἀκούω· ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
Ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἕνεκα μομφὴν ἔχει.
Ἐλθοῦσα φησὶν αὐτομάτη μετὰ τἀν Πύλῳ,
Σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρὶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Τρ. Ἡμάρτομεν ταῦτ' ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότ' ἐν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. ἴθι νυν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,

Τρ. ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ 'πεπύσμην οὐδενός.
Οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἠκηκόειν.
Χο. Οὐδ' ἔγωγε. πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
Οὖσα συγγενὴς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.
Ερ. Κᾆτ' ἐπειδὴ 'γνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤρχετε,
Ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν τοὺς φόρους φοβούμεναι.
Κἀνέπειθον τῶν λακώνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
Οἱ δ' ἅτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
Τήνδ' ἀπορρίψαντες, αἰσχρῶς τὸν πόλεμον ἀνήρπασαν.
Κᾆτα τἀκείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά.
Αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι,
Οὐδὲν αἰτίων ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιον.
Χο. Ἐνδίκη μὲν οὖν. ἐπεί τοι τὴν κορώνεων γέ μου
Ἐξέκοψαν. ἣν ἐγὼ φυτεύσας ἐξεθρεψάμην.
Τρ. Νὴ δί' ὦ μέλ' ἐνδίκως δῆτά γ' ἐπεὶ κἀμοῦ τὸν λίθον
ἐμβαλόντες ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.
Ερ. Κᾆτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐλάνθανεν
Ἀλλ' ἅτ' ὢν ἄνευ γιγάρτων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
Ἔβλεπε πρὸς τοὺς λέγοντας. οἱ δὲ γινώσκοντες εὖ
τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας, κἀποροῦντας ἀλφίτων,
Τήνδε μὲν διεροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασι.
Πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῳ.
τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους.
Αἰτίας ἂν προστιθέντες. ὡς φρονεῖ τὰ βρασίδου.
Εἶτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράττετε.

Τῆς ἰωνιᾶσι τῆς πρὸς Τῷ φρέατι·
Ἰῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποθοῦμεν Ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ
τὴν θεὸν προσείπατε.
Χο. Χαῖρε χαῖρ' ὦ φιλτάτη ὡς Ἀσμένοισιν ἡμῖν ἦλθες.
Σῷ γὰρ ἐδάμημεν πόθῳ. Δαιμόνια βουλόμενοι
Εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι. Ἦσθα γὰρ τὸ μέγιστον ἡμῖν
Κέρδος ὦ ποθουμένη Πᾶσιν· ὁπόσοι γεωργι'
Κὸν βίον ἐτρίβομεν. Μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
Πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν. Πρίν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα.
Κἀδάπανα καὶ φίλα. τοῖς ἀγροίκοισι γὰρ οἶσθα
Χίδρα καὶ σωτηρία. ὥστε σε τά τ' ἀμπέλια
Καὶ τὰ νέα συκίδια τἄλλαθ' ὅσ' ἐστὶ φυτὰ,
Πρὸς γελάσονταί σε λαβόντ' ἄσμενα.
Ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἤδη χρόνον
Ἥδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον ὦ θεῶν εὐνούστατε.
Ερ. ὦ σοφώτατοι γεωργοὶ τἀμὰ δὴ ξυνίετε,
Ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.
Πρῶτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρξε φειδίας πράξας κακῶς
εἶτα περικλέης φοβηθεὶς μὴ μετάσχῃ τῆς δίκης,
τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον
Πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν.
Ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν μεγαρικοῦ ψηφίσματος.
Ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον· ὥστε τῷ καπνῷ
Πάντας ἕλληνας δακρῦσαι. τούς τ' ἐκεῖ τούς τ' ἐνθάδε.
ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἤκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
Καὶ πίθος πληγεὶς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πίθῳ,
Οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων· ἥδε δ' ἠφανίζετο.

Ρέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουργοῦ κάγουὶ
Τρ. Ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὁρᾷς ὡς ἥδεται,
Καὶ τὸν δορυξόον οἷον ἐσκιμάλισεν;
Ερ. Ἴθι νυν ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τρ. Ἀκούετε λεῲ τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.
Τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας ἐς ἀγρὸν
Ὡς τάχιστ' ἄνευ δορατίου καὶ ξίφους κἀκοντίου.
Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς.
Ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσας.
Χο. ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα.
Ἄσμενός γ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι τὰς ἀμπέλους.
Τάς τε συκᾶς ἃς ἐγὼ 'φύτευον ὢν νεώτερος;
Ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν γάρ ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ
Τρ. Νῦν μὲν οὖν ὦνδρες προσευξώμεθα πρῶτον τῇ θεῷ.
Ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς γοργόνας.
Εἶθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία.
Ἐμπολήσαντες τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον
Ερ. ὦ πόσειδον. ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται.
Καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία
Τρ. Νὴ δί'. ἡ γὰρ σφῦρα, λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη.
Αἵ τε θρίνακες, διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
Ἦ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.
Ὥστ' ἔγωγ' ἤδη 'πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
Καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.
Ἀλλ' ἀναμνησθέντες ὦνδρες τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς.
Ἣν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν, Τῶν τε παλλασίων ἐκείνων
Τῶν τε σύκων. τῶν τε μύρτων Τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας

Τρ. ὦ πότνια βοτρυόδωρε· τί προσείπω σ' ἔπος·
Πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον·
Ὅτῳ προσείπω σ' οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν·
Ὦ χαῖρ' ὀπώρα· καὶ σὺ δ' ὦ θεωρία·
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον ὦ θεωρία·
Οἷον δὲ πνεῖς ὡς ἡδὺ κατὰ τῆς καρδίας·
Γλυκύτατον ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου·
Μῶν οὖν ὅμοιον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;
Ερ. Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος·
Τοῦ μὲν γὰρ, ὄζει κρομμυοξυρεγμίας·
Ταύτης δ' ὀπώρας ὑποδοχῆς διονυσίων·
Αὐλῶν· τραγῳδῶν· σοφοκλέους μελῶν· κιχλῶν
Ἐπυλλίων εὐριπίδου· Τρ. κλαύσ' ἄρα σὺ
Ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἥδεται
Αὕτη ποιητῇ ῥηματίων δικανικῶν
Κιττοῦ· τρυγοίπου· προβατίων βληχωμένων·
Κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν ἐς ἰπνόν·
Δούλης μεθυούσης· ἀνατετραμμένου χοῶς·
Ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν· Ερ. ἴθι νυν ἄθρει·
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις·
Διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι·
Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἁπαξάπασαι· καὶ κυάθοις προσκείμεναι·
Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει·
Τὰ πρόσωφ' ἵνα γνῷς τὰς τέχνας· Ερ. αἰβοῖ τάλας·
Ἐκεινονὶ γὰρ τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὁρᾷς,
Τίλλοντ' ἑαυτόν; ὁ δ' ἔγε τὰς σμινύας ποιῶν

Ερ. ὢ εἶα. Τρ. εἶα μάλα.
Ερ. ὢ εἶα. Τρ. εἶα νὴ δία.
Ερ. ὢ εἶα. ὢ εἶα.
Χο. Μικρόν γε κινοῦμεν. Τρ. οὐ δεινὸν,
Τοὺς μὲν, τείνειν· τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
Χο. Πληγὰς λήψεσθ' ὦ 'ργεῖοι.
Ερ. εἶα νῦν. Τρ. εἶα ὤ.
Χο. ὡς κακόν' εἴ τινες εἰσὶν ἐν ὑμῖν.
Ἡμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες
Τῆς εἰρήνης, σπῶμέν τ' ἀνδρικῶς
Ἀλλ' εἰσ' οἳ κωλύουσιν.
Τρ. Ἄνδρες μεγαρῆς. οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;
Μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.
Πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
Καὶ τοῖς ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω.
Ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὅθεν νῦν ἕλκετε.
Οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε,
Ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
Πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.
Χο. Ἄγ' ὦ 'νδρες αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ γεωργοί.
Ερ. Χωρεῖ γε δή. τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον ὦ 'νδρες ὑμῖν.
Χο. Χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν. ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυμοῦ.
Τρ. Οἱ γεωργοὶ τοὔργον ἐξέλκουσι· κἄλλος οὐδείς.
Χο. Ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδη ἐγγύς.
Μὴ νῦν ἀνῶμεν· ἀλλ' ἐπεν/ τείνωμεν ἀνδρικώτερον.
Ἤδη 'στὶ τοῦτ' ἐκεῖνο ὢ εἶα νῦν. ὢ εἶα πᾶς.
ὢ εἶα. ὢ εἶα. εἶα εἶα. ὢ εἶα. ὢ εἶα πᾶς.

Τρ. Ἄφελε τὸ παίειν· ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.
Χο. Ἰὴ τοίνυν γ', ἰὴ μόνον λέγω.
Τρ. Ἑρμῇ, χάρισιν, ὥραισιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.
Χο. Ἄρει δ' ἔ. Τρ. μὴ μή. Χο. μὴ δ' ἐνυαλίῳ γε. Τρ. μή.
Χο. Ὑπότεινε δὴ πᾶς καὶ κάτα γε τοῖσιν κάλως.
Ερ. ὢ εἶα. Χο. Εἶα μάλα.
Ερ. ὢ εἶα. Χο. Εἶα ἔτι μάλα.
Ερ. ὢ εἶα, ὢ εἶα. Τρ. ἀλλ' οὐχ ἕλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.
Οὐχὶ ξυλλήψεσθ' οἷ' ὀγκύλε σθ' οἰμώξεσθ' οἱ βοιωτοί.
Ερ. Εἶα νῦν. Τρ. Εἶα ὤ.
Χο. Ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφώ.
Τρ. Οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι,
Κἀμπίπτω καὶ σπουδάζω.
Ερ. Πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τὸ ἔργον.
Χο. ὦ λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδὼν καθήμενος.
Οὐδὲν δεόμεθ' ὤνθρωπε τῆς σῆς μορμόνος.
Ερ. Οὐδ' οἵδε γ' εἷλκον· οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι.
Ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων
Καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφιτα.
Τρ. Ἀλλ' οἱ λάκωνες ὦ 'γάθ' ἕλκουσ' ἀνδρικῶς.
Ερ. Ἆρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου;
Μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.
Χο. Οὐδ' οἱ μεγαρῆς δρῶσ' οὐδέν· ἕλκουσι δ' ὅμως.
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια.
Ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νὴ δί' ἐξολωλότες.
Τρ. Οὐδὲν ποιοῦμεν ἄνδρες· ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
Ἅπασιν ἡμῖν αὖθις ἀντιληπτέον.

Εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.
Χο. Ταῦτα δράσομεν. σὺ δ' ἡμῖν ὦ θεῶν σοφώτατε,
Ἅττα χρὴ ποιεῖν, ἐφεστὼς φράζε δημιουργικῶς.
Τἄλλα δ' εὑρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ κακούς.
Τρ. Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην. ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
Ερ. Σπονδὴ σπονδή.
Εὐφημεῖτ' εὐφημεῖτε.
Τρ. Σπένδοντες εὐχώμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν.
Ἕλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγαθῶν.
Χὤστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
Τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
Χο. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον.
Ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Τρ. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
Μηδέποτε παύσαιθ' αὐτὸν ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
Ἐκ τῶν ὀλεκρανῶν ἀκίδας ἐξαιρούμενον
Χο. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοι φθονεῖ,
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνια γ' ἐν ταῖς μάχαις,
Πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷά περ Κλεώνυμος.
Τρ. Κεἴ τις δορυξόος ἢ κάπηλος ἀσπίδων
Ἵν' ἐμπολᾷ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
Ληφθεὶς ὑπὸ λῃστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.
Χο. Κεἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.
Ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ' ἰὴ παιών. ἰή.

Τρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα·
Ἐπεί σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ·
Ερ. Κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ·
Τρ. Καί σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα·
Ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται·
Ερ. Ἴθι δὴ κάτειπ'· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμὲ
Τρ. Ἡ γὰρ σελήνη χ' ὠ πανοῦργος ἥλιος,
Ὑμῖν ἐπιβουλεύουσι πολὺν ἤδη χρόνον·
Τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν ἑλλάδα·
Ερ. Ἵνα δὲ τί τοῦτο δρᾶτον; Τρ. ὅτι νὴ τὸν δία
Ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν τούτοισι δὲ,
Οἱ βάρβαροι θύουσι· διὰ τοῦτ' εἰκότως·
Βούλοιντ' ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
Ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν·
Ερ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπτετον·
Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἁρματωλίας·
Τρ. Ναὶ μὰ δία· πρὸς ταῦτ' ὦ φίλ' ἑρμῆ ξύλλαβε·
Ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσον·
Καί σοι τὰ μεγάλ' ἡμεῖς παναθήναι' ἄξομεν·
Πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' ἑρμῆ· διιπολεῖ· ἀδώνια·
Ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῳ θύσουσιν ἑρμῆ πανταχοῦ·
Χ' ἅτερ' ἔτι πόλλ' ἕξεις ἀγαθά· πρῶτον δέ σοι
Δῶρον δίδωμι τήνδ' ἵνα σπένδων ἔχῃς·
Ερ. Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ, τῶν χρυσίδων·
Ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον ὦνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἅμαις

Εἰσιόντες

Ἅπασ' ἀνάγκη γ' ἀποθανεῖν. ερ. εὖ ἴσθ' ὅτι.
τρ. Ες χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς
Δεῖ γὰρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.
Ερ. ὦ Ζεῦ κεραυνοβρόντα. τρ. μὴ, πρὸς τῶν θεῶν
Ἡμῶν κατείπῃς ἀντιβολῶ σε δέσποτα.
Ερ. οὐκ ἂν σιωπήσαιμι. τρ. ναὶ πρὸς τῶν κρεῶν
Ἁγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.
Ερ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι.
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.
τρ. Μὴ νῦν λακήσῃς. λίσσομαί σ' ὡρμίδιον.
Εἰπέ μοι. τί πάσχετ' ἄνδρες, ἕστατ' ἐκπεπληγμένοι.
ὦ πόνηροι; μὴ σιωπᾶτ' εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.
Χο. Μηδαμῶς ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ. μηδαμῶς. μὴ, μηδαμῶς
Εἴ τι κεχαρισμένον.
Χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεδηδοκὼς
Τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζ' ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
τρ. οὐκ ἀκούεις οἷα θωπεύουσί σ' ὦναξ δέσποτα.
Χο. Μὴ γένῃ παλίγκοτος τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν.
Ἀλλὰ χάρισ' ὦ φιλαν-
θρωπότατε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων.
Εἴ τι πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.
Καί σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντὸς ὦ
Δέσποτ' ἀγαλοῦμεν ἀεί.

Ες πανηγύρεις θεωρεῖν·
Εστιᾶσθαι κοτταβίζειν·
Συβαρίζειν· ἰοὺ ἰοὺ κεκραγέναι·
Χο· Εἰ γάρ μοι γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν ποτέ·
Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην·
Πράγματά τε καὶ στιβάδας ἃς ἔλαχε φορμίων·
Κοὐκέτ' ἄν μ' εὕροις δικαστὴν δριμὺν οὐδὲ δύσκολον
Οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρὸν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ·
Αλλ' ἁπαλόν γ' ἄν μ' ἴδοις· Καὶ πολὺ νεώτερον· ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων· Καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-
πολλύμεθα καὶ κατατετρίμμεθα πλανώμενοι·
Ες λύκειον· κἀκ λυκείου Σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι τε
Αλλ' ὅ, τι μάλιστα χαριούμεθα ποιοῦντες, ἄγε·
Φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτο-
ρ' εἵλετ' ἀγαθή τις ἡμῖν τύχη·
Τρ· Φέρε δὴ κατίδω ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν·
Ερ· Ω μιαρὲ καὶ τολμηρέ· τί ποιεῖν διανοεῖ·
Τρ· οὐδὲν πονηρόν· ἀλλ' ὅπερ καὶ κιλλικῶν·
Ερ· Απόλωλας ὦ κακόδαιμον· τρ· οὐκοῦν ἢν λάχω
ἑρμῆς γὰρ ὢν κλήρῳ ποιήσεις οἶδ' ὅτι
Ερ· Απόλωλας· ἐξόλωλας· τρ· ἐς τίν' ἡμέραν
Ερ· ἐς αὐτίκα μάλ'· τρ· ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω
Οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρὸν, ὡς ἀπολούμενος·
Ερ· Καὶ μὴν ἐπιτέτριψαί γε· τρ· κᾆτα τῷ, τρόπῳ
οὐκ ᾐσθόμην ἀγαθὸν τοσουτονὶ λαβών·
Ερ· Αρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖφ' ὁ ζεύς· ὃς ἂν
Ταύτην ἀνορύττων εὑρεθῇ; τρ· νῦν ἆρά με

ἐμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ʼξελκύσαι.
Χο. οὔτι καὶ νῦν ἐστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται.
ἢν ἅπαξ αἱ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς. ἰοῦ. ἰοῦ.
Τρ. ἐξολεῖτέ μ' ὦνδρες ἂν μὴ τῆς βολῆς ἀνήσετι.
ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν ποδοῖν.
Χο. ὡς κυκάτω. καὶ πατείτω πάντα. καὶ ταραττέτω.
Οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσαίμεθ' ἄν,
Τρ. τί τὸ κακόν. τί πάσχετ' ὦνδρες, μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.
Χο. ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ'. ἀλλ' ὑφ' ἡδονῆς
Οὐκ ἐμοῦ κινοῦντος, αὐτὼ τὼ σκέλη χορεύετον.
Τρ. Μή τι καὶ νυνί γ' ἔτ'. ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχούμενος.
Χο. ἢν ἰδού. καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φῄς γε παύει δ' οὐδέπω.
ἓν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἑλκύσαι. καὶ μηκέτι.
Τρ. τοῦτό νυν. καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.
Χο. οὐκ ἂν ὀρχησαίμεθ' εἴπερ ὠφελήσαιμέν τί σε.
Τρ. ἀλλ' ὁρᾶτ' οὔπω πέπαυσθε. Χο. τουτοδὶ νὴ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν
Τρ. ἐπιδίδωμι τοῦτό γ' ὑμῖν. ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. ἀλλὰ καὶ τἀριστερόν τοι μ' ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον
ἥδομαι γὰρ καὶ γέγηθα. καὶ πέπορδα καὶ γελῶ.
Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.
Τρ. Μηκέτ' οὖν νυνί γε χαίρετ' οὐ γὰρ ἴστε πω σαφῶς
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε.
Καὶ βοᾶτε. καὶ γελᾶτε.
ἤδη δ' ἐξέσται τόθ' ὑμῖν
Πλεῖν. μένειν. κινεῖν. καθεύδειν.

Εγὼ δὲ δοίδυκ᾽ εἰσιὼν ποιήσομαι

Τρ. Νῦν τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽ ἥκει τὸ δάτιδος μέλος·
ὃ δεφόμενός ποτ᾽ ᾖδε τῆς μεσημβρίας·
ὡς ἥδομαι καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι·
Νῦν ἐστιν ἡμῖν ὦνδρες ἕλληνες καλόν·
Απαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν,
Εξελκύσαι τὴν πᾶσιν εἰρήνην φίλην,
Πρὶν ἕτερον αὖ δοίδυκα κωλῦσαί τινα·
ἀλλ᾽ ὦ γεωργοὶ κἄμποροι καὶ τέκτονες·
Καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
Καὶ νησιῶται· δεῦρ᾽ ἴτ᾽ ὦ πάντες λεῴ·
ὡς τάχιστ᾽ ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοὺς καὶ σχοινία
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἁρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαίμονος

Χο. Δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας·
ὦ πανέλληνες, βοηθήσωμεν εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν
Ημέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἥδε μισολάμαχος
Πρὸς τάδ᾽ ἡμῖν εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κἀρχιτεκτόνει
Οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τήμερον
Πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι
τὴν θεῶν πασῶν, μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην

Τρ. Οὐ σιωπήσεσθ᾽ ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι
τὸν πόλεμον ἐκζωπυρίσετ᾽ ἔνδοθεν κεκραγότες

Χο. ἀλλ᾽ ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος
Οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἥκειν σιτί᾽ ἡμερῶν τριῶν.

Τρυ. εὐλαβεῖσθ᾽ ἐκεῖνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίττεσθε.
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὥσπερ ἡνίκ᾽ ἐνθάδ᾽ ἦν

Πο· Οὐκοῦν παρ' ἀθηναίους μεταθρέξει ταχύ·
Κυ· Ἔγωγε νὴ δί'· εἰ δὲ μή γε κλαύσομαι·
Τρ· Ἄγε δὴ τί δρῶμεν ὦ πόνηρ' ἀνθρώπια·
Κυ· Ὁρᾶτε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας;
Εἴπερ γὰρ ἥξει γε τὸν ἀλετρίβανον φέρων,
Τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος·
Ἀλλ' ὦ διόνυσ' ἀπόλοιτο· καὶ μὴ 'λθοι φέρων·
Πο· Οὗτος· Κυ· τί ἐστιν· Πο· οὐ φέρεις· Κυ· τὸ δεῖνα γὰρ
Ἀπόλωλ' ἀθηναίοις ἀλετρίβανος ὁρᾷς·
Ὁ βυρσοπώλης· ὃς ἐκύκα τὴν ἑλλάδα·
Τρυ· Εὖ γ' ὦ δέσποινα πότνι' ἀθηναία ποιῶν
Ἀπόλωλ' ἐκεῖνος· κἀν δέοντι τῇ πόλει
Ἢ πρίν γε τὸν μυττωτὸν ἡμῖν ἐγχέαι·
Πο· Οὔκουν ἕτερον δῆτ' ἐκ λακεδαίμονος μέτει·
Ἀνύσας τι· Κυ· Ταῦτ' ὦ δέσποθ'· Πο· ἧκέ νυν ταχύ·
Τρ· ὦνδρες· τί πεισόμεσθα· νῦν ἀγὼν μέγας·
Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν·
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε·
Κυ· Οἴμοι τάλας· οἴμοι γε· κἄτ' οἴμοι μάλα·
Πο· Τί ἐστι· μῶν οὐκ αὖ φέρεις; Κυ· ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς λακεδαιμονίοισι κακὸς ἀλετρίβανος·
Πο· Πῶς ὦ πανοῦργ'· Τρυ· ἐς τἀπὶ θρᾴκης χωρία·
Χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν, εἶτ' ἀπώλεσαν·
Τρ· Εὖ γ' εὖ γε, ποιήσαντες ὦ διοσκόρω·
Ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ' ὦ βροτοί·
Πο· Ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβὼν ταυτὶ πάλιν·

Φέρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὥς περ ᾐσθόμην,
Κ'αὐτὸς θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.
Πο. Ιὼ βροτοὶ· βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες·
Ως αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. ὦ'ναξ ἄπολλον τῆς θυείας τοῦ πλάτους,
Οσον κακόν· καὶ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ βλέμματος.
Αρ' οὗτος ἔστ' ἐκεῖνος ὃν καὶ φεύγομεν;
Ο δεινός· ὁ ταλαύρινος· ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;
Πο. ἰὼ πρασιαὶ τρισάθλιαι καὶ πεντάκις·
Καὶ πολλοδεκάκις· ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον·
Τρ. Τουτὶ μὲν ἄνδρες οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμά πω
Τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς λακωνικῆς
Πο. Ιὼ μέγαρα μέγαρ'· ὡς ἐπιτρίψεσθ' αὐτίκα.
Απαξάπαντα καταμεμυττωμένα.
Τρ. Βαβαὶ βαβαιάξ· ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
Τοῖσι μεγαρεῦσιν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Πο. Ιὼ σικελία· καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
Οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
Φέρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τἀττικόν·
Τρ. Οὗτος· παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρῳ
Τετρώβολον τοῦτ' ἐστί· φείδου τἀττικοῦ.
Πο. Παῖ παῖ κυδοιμέ· Κυ. τί με καλεῖς· Πο. κλαύσει μακρὰ
Εστηκας ἀργός· οὗτοσὶ γὰρ κόνδυλος,
Ως δριμύς· Κυ. οἴμοι μοι τάλας ὦ δέσποτα.
Μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλες εἰς τὸν κόνδυλον;
Πο. Οἴσεις ἀλετρίβανον τρέχων· Κυ. ἀλλ' ὦ μέλε.
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθὲς εἰσῳκίσμεθα.

αὐτοὶ δ' ἀνῳκίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω.
ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι.
Μὴ δ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.
τρ. τοῦ δ' εἵνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἰπέ μοι.
ἐρ. ὅτι πολεμεῖν ᾑρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις.
Σπονδὰς ποιούντων. κεἰ μὲν οἱ λακωνικοὶ
Υπερβάλοιντο μικρόν, ἔλεγον ἄν, ταδί.
Ναὶ τὼ σιώ. νῦν ἀττικίων δώσει δίκην.
εἰ δ' αὖτι πράξαιν τ' ἀγαθὸν ἀττικωνικοί,
Κἄλθοιεν αἱ λάκωνες εἰρήνης πέρι,
ἐλέγετ' ἂν ὑμεῖς εὐθύς, ἐξαπατώμεθα.
Νὴ τὴν ἀθηνᾶν· νὴ δί' οὐχὶ πειστέον.
ἥξουσι καὖθις ἢν ἔχωμεν τὴν πύλον.
Ο γὰρ χαρακτὴρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.
ὧν οὕνεκ' οὐκ οἶδ' εἴποτ' εἰρήνην ἔτι,
Τολοιπὸν ὄψεσθ'. τρ. ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;
ἐρ. Ο πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.
τρ. εἰς ποῖον; ἐρ. εἰς τουτὶ τὸ κάτω. κἄπειθ' ὁρᾷς,
ὅσοις ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτ' αὐτήν; τρ. εἰπέ μοι.
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;
Ερ. Οὐκ οἶδα πλὴν ἕν. ὅτι θυείαν ἑσπέρας
Υπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.
τρυ. τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυείᾳ χρήσεται;
Ερ. τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἐξιέναι γνώμην ἐμὴν
Μέλλει. θορυβεῖ γοῦν ἔνδον. τρυ. οἴμοι δείλαιος.

Ερ. Πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' ὦναξ ἡράκλεις.
Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Τρ. ἱπποκάνθαρος.
Ερ. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σύ.
Καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε.
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες ὦ μιαρῶν μιαρώτατε.
Τίσοι ποτ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. Ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε μοι. Τρ. μιαρώτατος.
Ερ. Πατὴρ δέ σοι τίς ἐστιν; Τρ. ἐμοί, μιαρώτατος.
Ερ. Οὔτοι μὰ τὴν γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
ἢν μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ' ὅ,τι ποτ' ἐστί σοι.
Τρ. τρυγαῖος. ἀθμονεύς. ἀμπελουργὸς δεξιός.
Οὐ συκοφάντης. οὐδ' ἐργαστὴς πραγμάτων.
Ερ. ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τρ. τὰ κρέα ταυτὶ φέρων.
Ερ. ὦ δειλακρίων. πῶς ἦλθες. ὦ γλίσχρων. Τρ. ὁρᾷς.
ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.
ἴθι νυν. κάλεσόν μοι τὸν δί'. Ερ. ἰὴ. ἰὴ. ἰή.
ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν.
Φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθὲς ἐξῳκισμένοι.
Τρ. ποῖ γῆς; Ερ. ἰδοὺ γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ερ. πόῤῥω πάνυ
Υπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον.
Τρ. Πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν.
Χυτρίδια. καὶ σανίδια. κἀμφορείδια.
Τρ. ἐξῳκίσαντο δ' οἱ θεοὶ, τίνος οὕνεκα;
Ερ. ἕλλησιν ὀργισθέντες. εἶτ' ἐνταῦθα μὲν
ἵν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατῴκισαν.
Υμᾶς παραδόντες δρᾶν ἀτεχνῶς ὅ,τι βούλεται.

Κατὰ κάρα ῥίψας με βουκολήσεται.
ἀλλ' ἄγε πήγασε χώρει χαίρων.
Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων,
Διακινήσας φαιδροῖς ὠσίν.
τί ποιεῖς τί ποιεῖς· ποῖ παρακλίνεις,
τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας.
ἴθι σαυτὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς.
Κᾆτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων.
Ορθῶς χώρει διὸς εἰς αὐλάς.
ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων.
ἀπό θ' ἡμερινῶν σιτίων πάντων.
ἄνθρωπε τί δρᾷς οὗτος ὁ χέζων
Εν πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρναις,
ἀπολεῖς· οὐ κατορύξεις,
Κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν;
Κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλον ἄνω
Καὶ μύρον ἐπιχεῖς, ὡς ἤν τι πεσὼν
Ενθένδε πάθω, τοὐμοῦ θανάτου
Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
Οἴμ' ὡς δέδοικα κοὐκέτι σκώπτων λέγω.
ὦ μηχανοποιέ· πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ.
ἤδη στρέφει τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν.
Κεἰ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κάνθαρον.
Ατὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμοὶ δοκῶ.
Καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τοῦ διός.
Τίς ἐν διὸς θύραισιν· οὐκ ἀνοίξετε;

Τρυ. Πτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
Παι. Τίς δ' ἡ 'πίνοια σοῦ 'στιν, ὥστε κάνθαρον
    Ζεύξαντ' ἐλαύνειν ἐς θεούς, ὦ παππία.
Τρυ. Ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηυρέθη,
    Μόνος πετεινῶν ἐς θεοὺς ἀφιγμένος.
Παι. ἄπιστον εἶπας μῦθον ὦ πάππα πάππα.
    ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν ἐς θεούς,
Τρυ. ἦλθεν κατ' ἔχθραν αἰετοῦ πάλαι ποτὲ
    ᾤ' ἐκκυλίνδων· κἀντι τιμωρούμενος.
Παι. Οὐκοῦν ἐχρῆν σε πηγάσου ζεῦξαι πτερόν.
    ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.
Τρυ. ἀλλ' ὦ μελέα μοι σιτίων διπλῶν ἔδει.
    Νῦν δ' ἅττ' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
    Τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.
Παι. Τί δ' ἢν ἐς ὑγρὸν πόντιον πέσῃ βάθος.
    Πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὢν δυνήσεται.
Τρυ. Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
    τὸ πλοῖον δ' ἔσται, ναξιουργὴς κάνθαρος.
Παι. λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορούμενον;
Τρυ. Ἐν πειραεῖ δή που 'στὶ κανθάρου λιμήν.
Παι. Ἐκεῖνο τήρει μὴ σφαλεὶς καταρρυῇς.
    Ἐντεῦθεν· εἶτα χωλὸς ὤν, εὐριπίδῃ
    Λόγον παράσχῃς· καὶ τραγῳδία γένῃ
Τρυ. ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
    Ὑμεῖς δέ γ' ὑπὲρ ὧν τοὺς πόνους ἐγὼ πονῶ,
    Μὴ βδεῖτε· μὴ δὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν.
    ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὀσφρήσεται,

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἰ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ' ἢν μή μοι φράσῃς,
Οποι πέτεσθαι διανοεῖ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ως τὸν δί' ἐς τὸν οὐρανόν. Οἰ. τίνα νοῦν ἔχων.
Τρυ. Ερησόμενος ἐκεῖνον ἑλλήνων πέρι.
Απαξαπάντων ὅτι ποιεῖν βουλεύεται
Οἰ. Εὰν δὲ μὴ καταγορεύσῃ. Τρυ. γράψομαι
Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν ἑλλάδα.
Οἰ. Μὰ τὸν διόνυσον οὐδέποτε ζῶντος γ' ἐμοῦ.
Τρυ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἀλλ'. Οἰ. ἰού. ἰού. ἰού. ἰού.
ὦ παιδί' ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
Υμᾶς ἐρήμοις ἐς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
Αλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ' ὦ κακοδαίμονα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ ΑΝΟ- ΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Παι. ὦ πάτερ. ὦ πάτερ ἔτυμος γ' ἆρ
Δώμασιν ἡμετέροισι φάτις ἥκει.
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ἐμὲ
Ες κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος.
Εστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἶπ' ὦ πάτερ ὅτι φιλεῖς με.
Τρυ. Δοξάσ' ἔξεστι κόραι. τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν.
Ηνίκ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον πάππαν με καλοῦσαι.
Ενδον δ' ἀργυρίου, μὴ δὲ ψακὰς ᾖν πάνυ πάμπαν.
Ην δ' ἐγὼ εὖ πράξας, ἔλθω πάλιν, ἕξετ' ἐν ὥρᾳ.
Κολλύραν μεγάλην. καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ
Παι. Καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται.
Ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν,

ὦ πηγάσιόν μοι φησὶ γενναῖον πτερόν.
Ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
Ἀλλ', ὅ,τι ποιεῖ, τηδὶ διακύψας ὄψομαι.
Οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ' ὦ γείτονες.
Ὁ δεσπότης γάρ μου μετέωρος αἴρεται.
Ἱππηδὸν εἰς τὸν ἀέρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΑΝΟΜΟΙΟΜΕΡΕΣ.

Τρ. Ἥσυχος ἥσυχος ἠρέμα κάνθων
Μή μοι σοβαρῶς χώρει λίαν
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥώμῃ πίσυνος.
Πρὶν ἂν ἰδίῃς καὶ διαλύσῃς
Ἄρθρων ἶνας πτερύγων ῥύμῃ.
Καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν ἀντιβολῶ
Σ'. εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο κατ' οἴκους
Αὐτοῦ μεῖνον τοὺς ἡμετέρους.
Οἰ. ὦ δέσποτ' ἄναξ ὡς παραπαίεις. Τρυ. Σίγα σίγα.
Οἰ. Ποῖ δῆτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς
Τρ. Ὑπὲρ ἑλλήνων πάντων πέτομαι.
Τόλμημα νέον παλαμησάμενος
Οἰ. Τί πέτει· τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;
Τρ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ μὴ φλαῦρον
Μηδὲν γρύζειν· ἀλλ' ὀλολύζειν.
Τοῖς τ' ἀνθρώποισι φράσον σιγᾶν.
Τούς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας,
Καινοῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν.
Καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν.

ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κανθάρῳ δώσω πιεῖν.
ΟΙ. Ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις,
Καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι. καὶ τοῖς ἀνδράσι
Καὶ τοῖς ὑπὲρ τούτοισιν ἀνδράσι φράσω.
Καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
Ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον.
Οὐχ ὅνπερ ὑμεῖς. ἀλλ' ἕτερον καινὸν πάνυ.
Δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,
ὡδὶ κεχηνώς, λοιδορεῖται τῷ Διΐ
Καί φησιν ὦ Ζεῦ. τί ποτε βουλεύει ποιεῖν.
Κατάθου τὸ κόρημα. μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.
Ἔα ἔα.
Σιγήσαθ'. ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.
ΤΡ. ὦ Ζεῦ. τί δρασείεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεών.
Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκοκκίσας;
ΟΙ. τοῦτ' ἐστὶ δῆτα τὸ κακὸν αὔθ' οὑγὼ 'λεγον.
Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.
Ἃ δ' εἶπε πρῶτον ἡνίκ' ἤρχεθ' ἡ χολή,
Πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὑτὸν ἐνθαδί.
Πῶς ἄν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός.
Ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
Πρὸς ταῦτ' ἀνερριχᾶτ' ἂν ἐς τὸν οὐρανὸν
ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς
Ἐχθὲς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεὶς; οὐκ οἶδ' ὅποι,
εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον
Κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομεῖν μ' ἠνάγκασε.
Καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον.

Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον·
ἢ κανθάρῳ μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὗς μὲν γὰρ ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
Φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος,
Βρενθύεταί τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἀξιοῖ.
ἢν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὅλης.
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπαυται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι.
Τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ.
ἔρειδε· μὴ παύσαιο μή ποτ' ἐσθίων
Τέως, ἕως σαυτὸν λάθῃς διαρραγείς.
Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει.
ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.
Καὶ ταῦτα τὴν κεφαλήν τε καὶ τὼ χεῖρέ πως,
ὡδὶ περιάγων ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία,
Τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὁλκάδας.
Μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορόν.
Χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολή.
Οἰ. Οὐκ οἶδ'· ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὔ μοι φαίνεται
Οὐ μὴν χαρίτων γε· τοῦ γάρ ἐστ'· οὐκ ἔσθ' ὅπως
Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ διὸς καταιβάτου.
Ετ. Οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λέγοι
Νεανίας δοκησίσοφος· τὸ δὲ πρᾶγμα, τί
Ὁ κάνθαρος δὲ πρὸς τί, κᾆτ' αὐτῷ γ' ἀνὴρ
Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
Δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται.
ὡς κεῖνος ἀναιδέως τὴν σπατίλην ἐσθίει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

Οἰκέτης προλογίζει.

Ιρ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα
κανθάρῳ
α Ετ. Ἰδού. Οἰ. Δὸς αὐτῷ τῷ
κάκιστ' ἀπολουμένῳ
Ετ. Καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶ
ζαν ἥδιω φάγοι.
Οἰ. Δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην
Ετ. ἰδοὺ μάλ' αὖθις. Οἰ. ποῦ γὰρ ἣν νῦν δὴ 'φερες.
Οὐ κατέφαγε; Ετ. μὰ τὸν Δί' ἀλλ' ἐξαρπάσας
Ολην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
Οἰ. Αλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.
Ετ. ἄνδρες κοπρολόγοι προσλάβεσθε πρὸς θεῶν.
Εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιιδεῖν,
Οἰ. Ετέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
τετριμμένης γάρ φησιν ἐπιθυμεῖν. Ετ. ἰδού,
Ενὸς μὲν ὦνδρες ἀπολελῦσθαι μοι δοκῶ.
Οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.
Οἰ. αἰβοῖ. φέρ' ἄλλην. χ' ἑτέραν μοι. χ' ἑτέραν.
Καὶ τρῖβ' ἑτέρας γε. Ετ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας
Αὐτὴν ἄρ' οἴσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἰ. Νὴ τὸν Δί' ἐς κόρακάς γε. καὶ σαυτόν γε πρός
Ετε. Υμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδέ μοι κατειπάτω.
Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην.

Φῦλα πάντα σύννομων
Πτεροφόρ' ἐπὶ πέδον διός.
Καὶ λέχος γαμήλιον
Ορεξον ὦ μάκαιρα σὴν
Χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
Λαβοῦσα, συγχόρευσον,
αἴρων δὲ κουφιῶ σ' ἐγὼ
ἀλαλαὶ ἰὴ παιὼν,
Τήνελλα καλλίνικος ὦ
Δαιμόνων ὑπέρτατε,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰκέτης
Τρυγαῖος.
Ερμῆς.
Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Ιεροκλῆς.
Λοφοποιός.
Σαλπιγγοποιός.
Δορυξόος.
Παῖς κλεωνύμου.
Ετερος οἰκέτης.
Παῖδες τρυγαίου.
Πόλεμος
Κυδοιμός.
Θεράπων τρυγαίου.
Δρεπανουργός.
Θωρακοπώλης.
Κρανοπώλης.
Παῖς λαμάχου.

ἄρχοντα θεοῖς μέγαν
Μοῖραι ξυνεκόμισαν,
Εν τοιῷδ᾽ ὑμεναίῳ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ε'.

Ο δ᾽ ἀμφιθαλὴς ἔρως
Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνοις.
Ζηνὸς πάροχος γάμων.
τῆς τ᾽ εὐδαίμονος ἥρας.

ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, ϛ'.

Υμὴν ὦ ὑμέναι᾽ ὦ ὑμὴν
Πει. Εχάρην ὕμνοις. ἐχάρην ᾠδαῖς.
ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ.
Καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντάς.
τάς, τε πυρώδεις διὸς ἀστραπάς.
Δεινόν τ᾽ ἀργῆτα κεραυνόν.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΑΙ ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΗ'.

Χο. ὦ μέγα χρύσεον ἀστραπῆς φάος.
ὦ διὸς ἄμβροτον ἔγχος πυρφόρον.
Βαρυαχέες ὀμβροφόροι θ᾽ ἅμα,
Βρονταὶ. αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,
Διὰ σὲ τὰ πάντα κρατήσας. καὶ
Πάρεδρον βασιλείαν ἔχειν διός.
Ημι. Υμὴν ὦ. ὑμέναι᾽ ὦ
ἕπεσθε νῦν γάμοισιν ὦ

Ἀστὴρ ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ·
Οὔθ' ἡλίου τηλαυγὲς ἀκτίνων σέλας
Τοιοῦτον ἐξέλαμψεν· οἷον δ' ἔρχεται
ἔχων γυναικὸς κάλλος· οὐ φατὸν λέγειν·
Πάλλων κεραυνὸν πτεροφόρον διὸς βέλος·
Ὀσμὴ δ' ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου·
Χωρεῖ, καλὸν θέαμα θυμιαμάτων·
αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ
Ὁδὶ δὲ καὐτός ἐστιν· ἀλλὰ χρὴ θεᾶς,
Μούσης ἀνοίγειν ἱερὸν εὔφημον στόμα·

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'.

Ημί. ἄναγε· δίεχε· δίαγε· πάραγε· πάρεχε
Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σὺν τύχᾳ
Ω. φεῦ φεῦ· τῆς ὥρας·
τοῦ κάλλους·
ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον
τῇδε τῇ πόλει γήμας.
Ημί. Μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
Γένος ὀρνίθων,
Διὰ τόνδε τὸν ἄνδρα·
ἀλλ' ὑμεναίοισι καὶ νυμφιδίοις
Δέχεσθ' ᾠδαῖς
αὐτὸν καὶ τὴν βασιλείαν·

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

Χο. Ἥρα ποτ' ὀλυμπίᾳ
τῶν ἠλιβάτων θρόνων·

Πο. Σφὼ νῦν διαλλάττεσθε. καὶ ξυμβαίνετε.
Ἐγὼ δ᾽ ἐπειδὴ σφῷν δοκεῖ, σιγήσομαι.
Ηρ. Ἡμῖν ἃ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.
ἀλλ᾽ ἴθι μεθ᾽ ἡμῶν. αὐτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν
ἵνα τὴν βασιλείαν καὶ τὰ πάντ᾽ ἐκεῖ λάβῃς.
Πι. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὑτοιί,
Ἐς τοὺς γάμους. Ηρ. βούλεσθε δῆτ᾽ ἐγὼ τέως
Ὀπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων. ὑμεῖς δ᾽ ἴτε.
Πο. Ὀπτᾷς σὺ κρέα; πολλήν γε τενθείαν λέγεις.
Οὐκ εἶ μεθ᾽ ἡμῶν; Ηρ. εὖ γε μέντ᾽ ἂν διετέθην.
Πει. Γαμικὴν χλανίδα δότω τις δεῦρό μοι

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ι.

Χο. Ἔστι δ᾽ ἐν φαναῖσι, πρὸς τῇ
Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
Γλωττογαστόρων γένος
Οἳ, θερίζουσίν τε καὶ σπεί-
ρουσι καὶ τρυγῶσι ταῖς γλώτ-
ταισι. συκάζουσί τε.
Βάρβαροι δ᾽ εἰσὶν γένος.
Γοργίαι τε καὶ φίλιπποι.
Κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστόρων ἐκείνων τῶν φιλίππων,
πανταχοῦ τῆς ἀττικῆς, ἡ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Αγγ. ὦ πάντ᾽ ἀγαθὰ πράττοντες. ὦ μείζω λόγου.
ὦ τρισμακάριον πτηνὸν ὀρνίθων γένος.
Δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
Προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαὴς

Νόθῳ ζ' ἀποθνήσκων. Πει. ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.
Οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος ὃς ἐπαίρει σε νῦν
Ἀνθέξεταί σου τῶν πατρῴων χρημάτων.
Φάσκων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν σόλωνός σοι νόμον.
Νόθῳ δὲ μὴ εἶναι ἀγχι-
στείαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων. ἐὰν δὲ παῖδες
Μὴ ὦσι γνήσιοι, τοῖς
Ἐγγυτάτω τοῦ γένους,
Μετεῖναι τῶν χρημάτων.
Ηρ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῴων χρημάτων
Μέτεστιν; Πι. οὐ μὰ τοι νὴ δία. λέξον δ' ἐμοὶ
ἤδη σ' ὁ πατὴρ ἐσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;
Ηρ. Οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτ' ἐθαύμαζον πάλαι.
Πι. Τί δῆτ' ἄνω κέχηνας αἰτίαν βλέπων.
ἀλλ' ἢν μεθ' ἡμῶν ᾖς, καταστήσω σ' ἐγὼ
Τύραννον. ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
Ηρ. Δίκαι' ἔμοιγε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν.
Περὶ τῆς κόρης. κἀγώ γε παραδίδωμί σοι.
Πει. Τί δαὶ σὺ φῄς; Πο. τἀναντία ψηφίζομαι.
Πει. Ἐν τῷ τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;
Τρ. Καλάνι κόραυνα καὶ μεγάλα βασιλιναῦ
ὄρνιθι παραδίδωμι. Ηρ. παραδοῦναι λέγει;
Πο. Μὰ τὸν δί' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
Εἰ μὴ βαδίζειν ὥσπερ αἱ χελιδόνες.
Πι. Οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσι λέγει.

Βακταρικροῦσα. Ηρα. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. Εἴ τινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ηρ. Οὗτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πε. Καὶ νὴ δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ μνήσθην ἐγώ.
Τὴν μὲν γὰρ ἥραν, παραδίδωμι τῷ διί·
Τὴν δὲ βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ,
Ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πει. ὀλίγον μοι μέλει.
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ηρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων Ποσειδῶν. ποῖ φέρει;
Ὑμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. Τί δαὶ ποιῶμεν. Ηρ. ὅτι, διαλλαττώμεθα.
Πο. Τὶ ὦ ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται.
Τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἂν ὁ ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Πει. Οἴμοι τάλας, οἷόν σε περισοφίζεται.
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σὺ
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι.
Κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ηρ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πε. σὺ μέντοι νὴ δία.
ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν δοκεῖς.
Οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ηρ. Τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δίδῷ τὰ χρήματα

Επὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ᾽ ἄριστον καλῶ.
Ηρ. Εμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. Τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,
Αποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πει. ἄληθες. οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Ισχύσετ᾽ ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω.
Νῦν μέν γ᾽ ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
Εὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύητις τὸν κόρακα καὶ τὸν δία,
Ο κόραξ παρελθὼν τοὐπιορκοῦντος λάθρα
Προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θενών.
Πο. Νὴ τὸν ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις.
Κἀμοὶ δοκεῖ. Πει. τί δαὶ σὺ φῄς. Τρι. ναβαισατρεῦ.
Πει. Ορᾷς, ἐπαινεῖ χοὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
Ακούσαθ᾽ ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῷ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων.
Μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ᾽ποδιδῷ, μισητίαν
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ᾽ ἴδω τῷ τρόπῳ.
Πει. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος ἢ κάθηται λουόμενος.
Καταπτάμενος ἴκτινος ἁρπάσας λάθρα.
Προβατίοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι.
Τούτοις ἐγώ. Πο. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἔρου.
Ηρ. Ο τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. Τρι. σαυνάκα

Ηρ. Ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας.
Πο. ἀλλ' ὠγάθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις. Ηρ. διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.
Πει. Τὴν τυρόκνηστιν τίς δότω· φέρε σίλφιον·
Τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.
Ηρ. Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν.
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς. Πει. ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.
Ηρ. τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ἐστίν. Πει. ὄρνιθές τινες,
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν. Ηρ. εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν. Πει. ὦ χαῖρ' ἡράκλεις.
Τί ἐστι. Ηρ. πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς.
Πα. ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.
Ηρ. Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.
Πο. Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν.
Ὑμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι.
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν.
Ἀλκυονίδας τ' ἂν, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.
Τούτων πέρι πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν.
Πει. ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν.
πολέμου πρὸς ὑμᾶς. νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
Ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν
Σπονδὰς ποιεῖσθαι. τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδὶ
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
τὸν Δί' ἀποδοῦναι, καὶ διαλλαττώμεθα.

Πει. Νὴ τὸν δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς.
Προ. Τίμων καθαρός. ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν.
φέρε μοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὁ ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν. ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ.
Πει. Καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών.
Χο. Πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι λί
Μνη τίς ἐστ' ἄλουτος οὗ
Ψυχαγωγεῖ σωκράτης. ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ϛ'.

Σφάγι' ἔχων κάμηλον.
Ἀμνόν τιν' ἧς λαιμοὺς τεμὼν
ὥσπερ ὁ δυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν.
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.
Πο. Τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
Ὁρᾷς τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν.
Οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχει,
Οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον, ὧδ' ἐπὶ δεξιά,
Τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
ὦ δημοκρατία. ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε.
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
Τρι. ἕξεις ἀτρέμας. Πο. οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγὼ,
Ἑώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Ηρ. ἀκήκοας

Πεινῶντες ὥσπερ Ἰλλυριοὶ, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,
Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα.
Ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πει. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες,
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν ἐξηκεστίδης;
Πει. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν. Προ. ὅ, τι ἐστί; τριβαλλοί. Πει. μανθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
Προ. Μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές.
Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ' ἐὰν μὴ παραδιδῷ.
Τὸ σκῆπτρον ὁ Ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Καὶ τὴν βασίλειαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πει. Τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. Προ. καλλίστη κόρη.
Ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διός.
Καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν.
Τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην. τὰ νεώρια.
Τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην. τὰ τριώβολα.
Πει. Ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φήμ' ἐγώ.
Ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
Ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πει. Μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
Προ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ.

Γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐ/ Τοῦ πάντα τἀπιδέξια.
Πρ. Οἴμοι τάλας γ' ὁ ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται
Ποῦ πειθέταιρός ἐστιν. Πει. ἔα τουτὶ τί ἦν
Τίς ὁ συγκαλυμμός. Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινὰ
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πει. μὰ τὸν δί' ἐγὼ μὲν οὔ
Τίς δ' εἶ σύ. Προ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας.
Πει. Ὁ πηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω.
Πει. Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Προ. τί γὰρ ὁ ζεὺς ποιεῖ
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυννεφεῖ.
Πει. Οἴμωζε μεγάλ'. Προ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
Πει. Φίλε προμηθεῦ. Προ. παῦε. παῦε μὴ βόα.
Πει. Τί γάρ ἐστι. Προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα.
Ἀπὸ γάρ ὀλέσεις, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε.
Ἄνωθεν. ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοὶ
Πει. Ἰού. ἰού. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Ὑπόδυθι ταχὺ δή. κᾆτα θαρρήσας λέγε
Προ. Ἄκουε δή νυν. Πει. ὡς ἀκούοντος λέγε
Προ. Ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. Πει. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο.
Προ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν. οὐδὲ κνῖσα μηρίων ἄπο,
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
Ἀλλ' ὡσπερεὶ, θεσμοφορίοις, νηστεύομεν.
Ἄνευ θυηλῶν. οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ.

Κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πε. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην,
Ενθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πει. Κᾆτ' ἐπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο· σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτῃ,
Αρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις.
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πε. μανθάνω.
Βέμβικα; καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν δία,
Κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. Οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Πει. πτερὼ μὲν οὖν.
Οἷς σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν
Συ. Οἴμοι τάλας. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Πει. Οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει, στρεψοδικοπανουργίαν.
Απίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΓ'.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ   Μάστ' ἐπεπτόμεσθα.
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν   Εστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Εκτοπόν τι, καρδίας   Απωτέρω κλεώνυμος.
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ'   λος δὲ δειλὸν, καὶ μέγα.
Τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ   Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν   Τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'.

Εστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ   Τῷ σκότῳ πόῤῥω τις ἐν
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ.   Ενθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω'
Ποι συναριστῶσι· καὶ   Ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας
Τηνικαῦτα δ' οὐκ ἔτ' ἦν   Ασφαλὲς ξυντυγχάνειν.
Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρωι   Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ.

Ανθ᾽ ἕρματος, πολλὰς καταπεπτωκὼς δίκας.
Πει. Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω· σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πει. Αλλ᾽ ἔστιν ἕτερα νὴ Δί᾽ ἔργα σώφρονα.
Αφ᾽ ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
Εκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
Συ. ὦ δαιμόνιε· μὴ νουθέτει μ᾽ ἀλλὰ πτέρου.
Πει. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ανδρα πτερώσειας σύ. Πει. πάντες τοῖς λόγοις
Αναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πει. οὐκ ἀκήκοας.
Οταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ
Δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ᾽ ἱππηλατεῖν;
Ο δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ανεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας;
Συ. Λόγοισι τ᾽ ἆρα καὶ πτεροῦνται. Πει. φήμ᾽ ἐγώ.
Υπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται.
Επαίρεταί τ᾽ ἄνθρωπος· οὕτω καί σ᾽ ἐγὼ
Αναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις,
Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ᾽ οὐ βούλομαι.
Πει. Τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Αλλά πτέρου με, ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ιέρακος, ἢ κερχνῇδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κᾆτ᾽ ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,

Πει. Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι. Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον.
Ος ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἰμ' ἀεί;
Πει. Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων.
Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
Κεκροπίδα φυλήν. Κι. καταγελᾷς μου δῆλος εἶ.
Αλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα.
Συ. Ορνιθες τίνες οἵδε.
Ουδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι.
Τανυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ.
Πει. Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν.
Οδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται.
Συ. Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις.
Πι. Ες θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ.
Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων.
Συ. Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους.
Πει. Οδὶ πάρεστιν. ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν.
Συ. Πτερῶν. πτερῶν δεῖ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.
Πι. Μῶν εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ. Μὰ δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι, νησιωτικός.
Καὶ συκοφάντης. Πι. ὦ μακάριε τῆς τέχνης.
Συ. Καὶ πραγματοδίφης. ἀλλὰ δέομαι πτερὰ λαβὼν
Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.
Πι. Υπαὶ πτερύγων τι προσκαλεῖ σοφώτερον;
Συ. Μὰ δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με.
Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν

Πει· Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν.
Κι· Αφόβῳ φρενὶ
　Σώματι γενεὰν ἐφέπων.
Πει· Ασπαζόμεσθα φελλύρινον κινησίαν
　Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι· Ορνις γενέσθαι βούλομαι
　Λιγύμυθος ἀηδών.
Πει· Παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ, τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι· Υπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
　Αναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
　Αεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
Πει· Εκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
　Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
　Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται.
　Αέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
　Καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.
Πει· Οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι· νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε.
　Απαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
　Εἴδωλα πετηνῶν αἰθεροδρόμων.
　Οἰωνῶν ταναοδείρων.
Πει· ὠόπ. Κι· τὸν ἁλάδρομον ἁλάμενος
　Αμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.
Πει· Νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι· Τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
　Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
　Αλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
　Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα. καὶ πάντ' ἔχειν.
Πει. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν δί' ἐλθὼν ἐνθαδί.
Εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πει. Οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε.
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανὸν
Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι.
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε. ταύτην δέ γε λαβὼν,
τὴν πτέρυγα. καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θἠτέρα,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον.
Φρούρει. στρατεύου. μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε.
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
εἰς τὰ 'πὶ θράκης ἀποπέτου. κἀκεῖ μάχου.
Πα. Νὴ τὸν διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν.
Καὶ πείσομαί σοι. Πει. Νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ δία.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΕΤΕΡΟΣΤΡΟΦΟΝ.

Κι. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
Πτερύγεσσι κούφαις. πέτομαι δ' ὁδὸν.
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

ἀφ

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο· Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν·
Σὺ δ' αὖτις αὖγ' ἐξώρμα·
Τύπτω γε τοῦτον ὡδί·
Πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος·
Πει· Μανῆς γάρ ἐστι δειλός·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

Χο· Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ·
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ· τά, τε μαντικὰ· καὶ
Τὰ θαλάσσι'· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις
Πει· Οὔτι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σου σχήσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν
Πει· Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου·
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας·
Πει· ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς ἦν ἄγγελος·
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς, προσέρχεται·
Πει· αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον·
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
Ὀρνιθομανῶ γάρ· καὶ πέτομαι· καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν· κἀπιθυμῶ τῶν νόμων·
Πει· Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι·
Πα· Πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν·
Πει· Καὶ νὴ δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν

Ὃς ἂν

Συρακούσιος δὲ, κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ,
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἦκεν ὄρτυγι
Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
ἦδον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη·
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ· ἢ χήν τις· ἢ περιστερά·
ἢ πτέρυγες· ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν·
Τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν· ἓν δέ σοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν·
Πει. Οὐκ ἄρα μὰ Δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι·
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀρρίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
Μανῆς δὲ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
Ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι·
Χο. Ταχὺ δ' ἂν, πολυάνορα τάνδε πόλιν.
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν·
Πει. Τύχη μόνον προσείη
Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως·
Πει. Θᾶττον φέρειν κελεύω·
Χο. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ·
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν·
Σοφία· πόθος· ἀμβροσία· χάριτες
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
εὐήμερον πρόσωπον.
Πει. ὡς βλακικῶς διακονεῖς

Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν·
Κήρ. ὦ πισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε·
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε·
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πει. τί σὺ λέγεις;
Κήρ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
Πει. Δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
Κή. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν.
Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει;
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε.
Ἐκόμων. ἐπείνων. ἐρρύπων. ἐσωκράτουν.
Σκυτάλι' ἐφόρουν. νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανοῦσι. πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι.
πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν.
Κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία.
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα.
πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὠνομάζετο,
Χωλός. μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ.
Κορυδὸς φιλοκλεῖ. χηναλώπηξ, θεαγένει.
ἶβις λυκούργῳ. χαιρεφῶντι, νυκτερίς.

Βακταρικροῦσα. Ἡρα. φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.
Πο. Εἴτινι δοκεῖ σφῷν, ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ.
Ἡρ. Οὕτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τοῦ σκήπτρου πέρι.
Πει. Καὶ νὴ δί' ἕτερόν γ' ἐστὶν, οὗ 'μνήσθην ἐγώ.
Τὴν μὲν γὰρ ἥραν, παραδίδωμι τῷ διί.
Τὴν δὲ βασίλειαν τὴν κόρην γυναῖκ' ἐμοὶ,
Ἐκδοτέον ἐστίν. Πο. οὐ διαλλαγῶν ἐρᾷς,
Ἀπίωμεν οἴκαδ' αὖθις. Πει. ὀλίγον μοι μέλει.
Μάγειρε, τὸ κατάχυσμα χρὴ ποιεῖν γλυκύ.
Ἡρ. ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων πόσειδον. ποῖ φέρει;
Ὑμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;
Πο. Τί δαὶ ποιῶμεν. Ἡρ. ὅτι, διαλλαττώμεθα.
Πο. Τί ὦ ζύρ' οὐκ οἶσθ' ἐξαπατώμενος πάλαι;
Βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἢν γὰρ ἀποθάνῃ
Ὁ ζεὺς παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
Πένης ἔσει σύ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
Τὰ χρήμαθ' ὅσ' ἂν ὁ ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπῃ.
Πει. Οἴμοι τάλας γ' οἷόν σε περισοφίζεται.
Δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τί σοι φράσω.
Διαβάλλεταί σ' ὁ θεῖος ὦ πόνηρε σὺ
Τῶν γὰρ πατρῴων οὐδ' ἀκαρῆ μέτεστί σοι.
Κατὰ τοὺς νόμους. νόθος γὰρ εἶ κοὐ γνήσιος.
Ἡρ. Ἐγὼ νόθος; τί λέγεις. Πει. σὺ μέντοι νὴ δία.
Ὤν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἄν ποτε
Ἐπίκληρον εἶναι τὴν ἀθηναίαν δοκεῖς.
Οὖσαν θυγατέρ' ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
Ἡρ. Τί δ' ἢν ὁ πατὴρ ἐμοὶ διδῷ τὰ χρήματα

Ἐπὶ τοῖς δὲ, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Ηρ. Ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.
Πο. Τί ὦ κακόδαιμον ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ,
Ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;
Πει. ἄληθες· οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
Ἰσχύσετ' ἢν ὄρνιθες ἄρξωσι κάτω.
Νῦν μέν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
Κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί.
Ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμάχους,
ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα καὶ τὸν Δία,
Ὁ κόραξ παρελθὼν τοῦ 'πιορκοῦντος λάθρα
Προσπτάμενος ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.
Πο. Νὴ τὸν Ποσειδῶ ταῦτά γε καλῶς λέγεις.
Κἀμοὶ δοκεῖ. Πει. τί δαὶ σὺ φῄς; Τρι. ναβαισατρεῦ.
Πει. Ὁρᾷς, ἐπαινεῖ χοὗτος. ἕτερον νῦν ἔτι
Ἀκούσαθ' ὅσον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν.
ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῷ
Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων·
Μενετοὶ θεοὶ, καὶ μὴ ποδιδῷ, μισητίᾳ
ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Πο. φέρ' ἴδω τῷ τρόπῳ;
Πει. ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ
ἄνθρωπος οὗτος, ἢ κάθηται λουόμενος·
Καταπτάμενος ἴκτινος ἁρπάσας λάθρα
Προβάτοιν δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.
Ηρ. Τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
Τούτοις ἐγώ. Πο. τὸν τριβαλλόν γε νῦν ἐροῦ.
Ηρ. Ὁ τριβαλλὸς οἰμώζειν δοκεῖ σοι. Τρι. σαυνάκα

Ἐμοῦ γ' ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ὁ τοὺς θεοὺς ἀποτειχίσας·
Πο· ἀλλ' ὦγαθ' ᾑρήμεσθα περὶ διαλλαγῶν
πρέσβεις· Ηρ· διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ·
Πει· Τὴν τυρόκνηστίν τις δότω· φέρε σίλφιον·
Τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας·
Ηρ· Τὸν ἄνδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν·
τρεῖς ὄντες ἡμεῖς· πει· ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον·
Ηρ· τὰ κρέα δὲ τοῦ, ταῦτ' ἐστίν· πει· ὄρνιθές τινες,
ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις
ἔδοξαν ἀδικεῖν· Ηρ· εἶτα δῆτα σίλφιον
ἐπικνᾷς πρότερον αὐτοῖσιν· πει· ὦ χαῖρ' ἡράκλεις·
Τί ἐστι· Ηρ· πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν
παρὰ τῶν θεῶν, περὶ πολέμου καταλλαγῆς·
Πει· ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ·
Ηρ· Καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθεια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει·
Πο· Ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες, οὐ κερδαίνομεν·
Ὑμεῖς τ' ἂν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι·
ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ' ἐν τοῖς τέλμασιν·
Ἀλκυονίδας τ' ἂν, ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί·
Τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἥκομεν·
Πει· ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν·
πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθέλομεν εἰ δοκεῖ
Ἐάν τι δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν
Σπονδὰς ποιεῖσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδὶ
τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
τὸν Δί' ἀποδοῦναι, κἂν διαλλαττώμεθα·

Πει· Νὴ τὸν Δί' ἀεὶ δῆτα θεομισὴς ἔφυς·
Προ· Τίμων καθαρός· ἀλλ' ὡς ἂν ἀποτρέχω πάλιν·
φέρε μοι σκιάδειον ἵνα με κἂν ὁ ζεὺς ἴδῃ
ἄνωθεν· ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ·
Πει· Καὶ τὸν δίφρον φόρει τονδὶ λαβών·
Χο· Πρὸς δὲ τοῖς σκιάποσι λι
Μνη τις ἔστ' ἄλουτος οὗ;
Ψυχαγωγεῖ σωκράτης· ἔνθα καὶ πείσανδρος ἦλθεν
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν ἣ
Ζῶν τ' ἐκεῖνον προὔλιπεν·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ϛ΄·

Σφάγι' ἔχων κάμηλον·
Αμνόν τιν'· ἧς λαιμοὺς τεμὼν
ὥσπερ ὁδυσσεὺς ἀπῆλθεν,
Κᾆτ' ἀνῆλθεν αὐτῷ κάτωθεν·
Πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου,
Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς·
Πο· Τὸ μὲν πόλισμα τῆς νεφελοκοκκυγίας,
Ορᾷς τοδὶ πάρεστιν, οἷ πρεσβεύομεν·
Οὗτος τί δρᾷς ἐπ' ἀριστερ' οὕτως ἀμπέχῃ,
Οὐ μεταβαλεῖς θοἰμάτιον, ὡς ἐπὶ δεξιά,
Τί ὦ κακόδαιμον λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν
Ὦ δημοκρατία· ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε·
εἰ τουτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;
Τρι· ἕξεις ἀτρέμας· Πο· οἴμωζε πολὺ γὰρ δή σ' ἐγώ,
Εώρακα πάντων βαρβαρώτατον θεῶν
ἄγε δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις· Ηρ· ἀκήκοας

Πεινῶντες ὥσπερ ἰλλυριοὶ, κεκριγότες
Ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ διΐ,
Εἰ μὴ παρέξει τἀμπόρι' ἀνεῳγμένα.
Ἵν' εἰσάγοιτο σπλάγχνα κατατετμημένα.
Πει. Εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοί τινες,
Ἄνωθεν ὑμῶν; Προ. οὐ γάρ εἰσι βάρβαροι,
Ὅθεν ὁ πατρῷός ἐστιν ἐξηκεστίδῃ;
Πει. Ὄνομα δὲ τούτοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις
Τί ἐστιν. Προ. ὅ, τι ἐστί; τριβαλλοί. Πει. μανθάνω.
Ἐντεῦθεν ἄρα τοὐπιτριβείης ἐγένετο.
Προ. Μάλιστα πάντων. ἓν δέ σοι λέγω σαφές.
Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
Παρὰ τοῦ διὸς καὶ τριβαλλῶν τῶν ἄνω.
Ὑμεῖς δὲ μὴ σπένδεσθ' ἐὰν μὴ παραδιδῷ.
Τὸ σκῆπτρον ὁ ζεὺς τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
Καὶ τὴν βασίλειαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῷ.
Πει. Τίς ἐστιν ἡ βασίλεια. Προ. καλλίστη κόρη.
Ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ διός.
Καὶ τἄλλ' ἁπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν.
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια.
τὴν λοιδορίαν, τὸν κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.
Πει. Ἅπαντα γἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; Προ. φήμ' ἐγώ.
Ἣν γ' ἢν σὺ παρ' ἐκείνου λάβῃς, ἅπαντ' ἔχεις.
Τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμί σοι.
ἀεί ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
Πει. Μόνον θεῶν γὰρ διά σ' ἀπανθρακίζομεν.
Προ. Μισῶ δ' ἅπαντας τοὺς θεοὺς, ὡς οἶσθα σύ

Γυμνὸς ἦν πηγεὶς ὑπὸ σοῦ. Τοῦ ταῦτα τὰ 'πιδέξια.
Πρ. Οἴμοι τάλας γ' ὁ ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
Ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν. Πε. ἔα τουτὶ τί ἦν
Τίς ὁ συγκαλυμμός. Προ. τῶν θεῶν ὁρᾷς τινα
Ἐμοῦ κατόπιν ἐνταῦθα; Πει. μὰ τὸν δί' ἐγὼ μὲν οὔ
Τίς δ' εἶ σύ. Προ. πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμέρας.
Πει. Ὁ πηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν.
Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; Προ. βουλυτὸς ἢ περαιτέρω.
Πει. Οἴμ' ὡς βδελύττομαί σε. Προ. τί γὰρ ὁ ζεὺς ποιεῖ
Ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας. ἢ ξυννεφεῖ.
Πει. Οἴμωζε μεγάλ'. Προ. οὕτω μὲν ἐκκαλύψομαι.
Πει. Φίλε προμηθεῦ. Προ. παῦε παῦε μὴ βόα.
Πει. Τί γάρ ἐστι. Προ. σίγα, μὴ κάλει μου τοὔνομα.
Ἀπὸ γάρ ὀλεῖς, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζεὺς ὄψεται.
Ἀλλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τἄνω πράγματα,
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε.
Ἄνωθεν. ὡς ἂν μή μ' ὁρῶσιν οἱ θεοί
Πει. Ἰού. ἰού. εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθικῶς.
Ὑπόδυθι ταχὺ δή. κᾆτα θαρρήσας λέγε
Προ. Ἄκουε δὴ νῦν. Πει. ὡς ἀκούοντος λέγε
Προ. Ἀπόλωλεν ὁ ζεύς. Πει. πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο.
Προ. Ἐξ οὗπερ ὑμεῖς ᾠκίσατε τὸν ἀέρα.
Θύει γὰρ οὐδεὶς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι
Θεοῖσιν. οὐδὲ κνίσσα μηρίων ἄπο,
Ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
Ἀλλ' ὡσπερεὶ, θεσμοφορίοις, νηστεύομεν.
Ἄνευ θυηλῶν. οἱ δὲ βάρβαροι θεοί.

Κᾆτ' αὖ πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε. Πε. μανθάνω.
ὡδὶ λέγεις. ὅπως ἂν ὠφλήκῃ δίκην,
Ἐνθάδε πρὶν ἥκειν ὁ ξένος. Συ. πάνυ μανθάνεις.
Πει. Κἄπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο. σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
Ἁρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ. Συ. πάντ' ἔχεις.
Βέμβικος οὐδὲν διαφέρειν δεῖ. Πε. μανθάνω.
Βέμβικα; καὶ μὴν ἔστι μοι νὴ τὸν Δία,
Κάλλιστα κερκυραῖα τοιαυτὶ πτερά.
Συ. Οἴμοι τάλας μάστιγ' ἔχεις; Πει. πτερὼ μὲν οὖν.
Οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιᾶν
Σό. Οἴμοι τάλας. οὐ πτερυγιεῖς ἐντευθενί;
Πει. Οὐκ ἀπολιβάξεις ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;
Πικρὰν τάχ' ὄψει, στρεψοδικοπανουργίαν.
Ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΓ'.

Χο. Πολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυ   Μάστ' ἐπεπτόμεσθα.
Καὶ δεινὰ πράγματ' εἴδομεν   Ἔστι γὰρ δένδρον πεφυκὸς
Ἔκτοπόν τι, καρδίας   Ἀπωτέρω κλεώνυμος.
Χρήσιμον μὲν οὐδέν, ἄλ   Λως δὲ δειλόν, καὶ μέγα.
Τοῦτο μὲν ἦρος ἀεὶ   Βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.
Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν   Τὰς ἀσπίδας φυλλοῤῥοεῖ.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'.

Ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῷ   Τῷ σκότῳ πόῤῥω τις ἐν
Τῇ λύχνων ἐρημίᾳ.   Ἔνθα τοῖς ἥρωσιν ἄνθρω
Ποι συναριστῶσι. καὶ   Ξύνεισι, πλὴν τῆς ἑσπέρας.
Τηνικαῦτα δ' οὐκ ἔτ' ἦν   Ἀσφαλὲς ξυντυγχάνειν.
Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἥρῳ   Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέστῃ

Ἀνθ' ἕρματος, πολλὰς καταπεπωκὼς δίκας.
Πε. Τουτὶ γὰρ ἐργάζει σὺ τοὔργον; εἰπέ μοι,
Νεανίας ὢν, συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;
Συ. Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πει. Ἀλλ' ἔστιν ἕτερα νὴ Δί' ἔργα σώφρονα.
Ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τοσουτονὶ
Ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικορραφεῖν.
Συ. ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', ἀλλὰ πτέρου.
Πει. Νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε. Συ. καὶ πῶς ἂν λόγοις
Ἄνδρα πτερώσειας σύ; Πει. πάντες τοῖς λόγοις
Ἀναπτεροῦνται. Συ. πάντες; Πε. οὐκ ἀκήκοας.
Ὅταν λέγωσιν οἱ πατέρες ἑκάστοτε,
Τοῖς μειρακίοις ἐν τοῖσι κουρείοις ταδὶ
Δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διιτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν ὥσθ' ἱππηλατεῖν;
Ὁ δέ τις τὸν αὑτοῦ φησιν ἐπὶ τραγῳδίᾳ
Ἀνεπτερῶσθαι, καὶ πεπτῆσθαι τὰς φρένας;
Συ. Λόγοισί τ' ἄρα καὶ πτεροῦνται. Πει. φήμ' ἐγώ.
Ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μετεωρίζεται.
Ἐπαίρεταί τ' ἄνθρωπος. οὕτω καί σ' ἐγὼ
Ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις,
Τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον. Συ. ἀλλ' οὐ βούλομαι.
Πει. Τί δαὶ ποιήσεις; Συ. τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ
Παππῷος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστί μοι.
Ἀλλὰ πτέρου με, ταχέσι καὶ κούφοις πτεροῖς
Ἱέρακος, ἢ κερχνῆδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
Καλεσάμενος, κᾆτ' ἐγκεκληκὼς ἐνθαδὶ,

Πει· Οὐ γάρ σὺ χαίρεις πτεροδόνητος γενόμενος;
Κι· Ταυτὶ πεποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον·
  Ὃς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἰμ' ἀεί;
Πει· Βούλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων·
  Λεωτροφίδῃ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
  Κεκροπίδα φυλήν· Κι· καταγελᾷς μου δῆλος εἶ·
  Ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι τοῦτ' ἴσθ' ὅτι
  Πρὶν ἂν πτερωθεὶς διαδράμω τὸν ἀέρα·
Συ· Ὄρνιθες τίνες οἵδε·
  Οὐδὲν ἔχοντες πτεροποίκιλοι·
  Τανυσίπτεροι ποικίλα χελιδοῖ·
Πει· Τουτὶ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεγρήγορεν·
  Ὅδ' αὖ μινυρίζων δεῦρό τις προσέρχεται·
Συ· Τανυσίπτερε ποικίλα μάλ' αὖθις·
Πει· Ἐς θοἰμάτιον τὸ σκολιὸν ᾄδειν μοι δοκεῖ·
  Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων·
Συ· Τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους·
Πει· Ὁδὶ πάρεστιν· ἀλλ' ὅτου χρὴ, δεῖ λέγειν·
Συ· Πτερῶν· πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον·
Πει· Μῶν εὐθὺ πελλήνης πέτεσθαι διανοεῖ;
Συ· Μὰ δί' ἀλλὰ κλητήρ εἰμι, νησιωτικός·
  Καὶ συκοφάντης· Πει· ὦ μακάριε τῆς τέχνης·
Συ· Καὶ πραγματοδίφης· εἶτα δέομαι πτερὰ λαβὼν
  Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος·
Πει· Ὑπαὶ πτερύγων τί προσκαλεῖ σοφώτερον;
Συ· Μὰ δί' ἀλλ' ἵν' οἱ λῃσταί γε μὴ λυπῶσί με·
  Μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκεῖθεν ἀναχωρῶ πάλιν

Πει. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα, φορτίου δεῖται πτερῶν.
Κι. Ἀφόβῳ φρενὶ
  Σώματί τε νέαν ἐφέπων.
Πει. Ἀσπαζόμεσθα φελλύρινον κινησίαν
  Τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς;
Κι. Ὄρνις γενέσθαι βούλομαι
  Λιγύμυθος ἀηδών.
Πει. Παῦσαι μελῳδῶν· ἀλλ' ὅ,τι λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. Ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς, βούλομαι μετάρσιος
  Ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν,
  Ἀεροδονήτους καὶ νιφοβόλους ἀναβολάς.
Πει. Ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι,
  Κρέμαται μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
  Τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίνεται.
  Ἀέρια καὶ σκότιά γε καὶ κυαναυγέα,
  Καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων, εἴσει τάχα.
Πει. Οὐ δῆτ' ἔγωγε. Κι. νὴ τὸν ἡρακλέα σύ γε.
  Ἅπαντα γὰρ δίειμί σοι τὸν ἀέρα.
  Εἴδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων.
  Οἰωνῶν ταναοδείρων.
Πει. ὠόπ. Κι. τὸν ἁλαδρόμον ἁλάμενος
  Ἅμ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαίην.
Πει. Νὴ δί' ἐγώ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.
Κι. Τοτὲ μὲν, νοτίαν στείχων πρὸς ὁδὸν,
  Τοτὲ δ' αὖ βορέᾳ σῶμα πελάζων
  Ἀλίμενον αἰθέρος αὔλακα τέμνων
  Χαρίεντά γ' ὦ πρεσβῦτ' ἐσοφίσω καὶ σοφά.

Ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸν πατέρα νεοττὸς ὤν.
Πα. Διὰ ταῦτα μέντοι, δεῦρ' ἀνοικισθεὶς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.
Πει. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι νόμος
Παλαιὸς, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν.
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.
Πα. ἀπέλαυσα γὰρ νὴ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί.
Εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Πει. Οὐδέν γ' ἐπειδήπερ γὰρ ἦλθες ὦ μέλε.
Εὔνους, πτερώσω σ' ὥσπερ ὄρνιν ὀρφανόν
Σοὶ δ' ὦ νεανίσκ' οὐ κακῶς ὑποθήσομαι.
ἀλλ' οἷάπερ αὐτὸς ἔμαθον ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτε. ταυτηνδὲ λαβὼν,
τὴν πτέρυγα. καὶ τουτὶ τὸ πλῆκτρον θητέρα,
Νομίσας ἀλεκτρυόνος ἔχειν γε τὸν λόφον.
Φρούρει. στρατεύου. μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφε.
τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχιμος εἶ,
ἐς τἀπὶ Θρᾴκης ἀποπέτου. κἀκεῖ μάχου.
Πα. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γέ μοι δοκεῖς λέγειν.
Καὶ πείσομαί σοι. Πει. Νοῦν ἄρ' ἕξεις νὴ Δία.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ
ΕΤΕΡΟΣΤΡΟΦΟΝ.

Κι. Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον
Πτερύγεσσι κούφαις. πέτομαι δ' ὁδόν.
ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

ἐς

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;
Χο. Φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν.
Σὺ δ' αὖτις αὖ γ' ἐξόρμα.
Τύπτω γε τοῦτον ὡδί.
Πάνυ γὰρ βραδύς τίς ἐστιν ὥσπερ ὄνος.
Πει. Μανῆς γάρ ἐστι δειλός.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

Χο. Σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
Διάθες τάδε κόσμῳ.
Τά τε μουσίχ' ὁμοῦ· τά, τε μαντικά· καὶ
Τὰ θαλάσσι'· ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις
Πει. Οὔτοι μὰ τὰς κερχνῇδας ἔτι σου σχήσομαι
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν
Πει. Γενοίμαν αἰετὸς ὑψιπέτας,
ὡς ἂν ποταθείην ἀτρυγέτου.
Γλαυκᾶς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Πει. ἔοικεν οὐ ψευδαγγελὴς εἶν' ἄγγελος.
ᾄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς προσέρχεται.
Πει. αἰβοῖ οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.
Ερῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισι νομῶν
Ορνιθομανῶ γάρ· καὶ πέτομαι· καὶ βούλομαι
Οἰκεῖν μεθ' ὑμῶν· κἀπιθυμῶ τῶν νόμων.
Πει. Ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὀρνίθων νόμοι.
Πα. Πάντων· μάλιστα δ' ὅτι καλὸν νομίζεται,
Τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν καὶ δάκνειν.
Πει. Καὶ νὴ δί' ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομίζομεν

Ος ἂν

Συρακουσίῳ δὲ, κίττα· μειδίας δ' ἐκεῖ,
ὄρτυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ ἤκειν ὄρτυγι
Υπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένῳ
ἦδον δ' ὑπὸ φυλορνιθίας πάντες μέλη·
ὅπου χελιδὼν ἦν τις ἐμπεποιημένη,
ἢ πηνέλοψ· ἢ χήν τις· ἢ περιστερά·
ἢ πτέρυγες· ἢ πτεροῦ τι καὶ μικρὸν προσῆν·
Τοιαῦτα μὲν τἀκεῖθεν· ἓν δ' ἔσοι λέγω·
ἥξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψωνύχων
ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεν·
Πει. Οὐκ ἄρα μὰ δί' ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἑστάναι·
ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀρρίχους
Καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπίπλη πτερῶν
Μανῆς δὲ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πτερά·
Εγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιόντας δέξομαι·
Χο. Ταχὺ δ' ἂν, πολυάνορα τάνδε πόλιν·
Καλεῖ τις ἀνθρώπων ἄν·
Πει. Τύχη μόνον προσείη
Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως·
Πει. Θᾶττον φέρειν κελεύω·
Χο. Τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ·
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν·
Σοφία· πόθος· ἀμβροσία· χάριτες
Τό, τε τῆς ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
εὐήμερον πρόσωπον·
Πει. ὡς βλακικῶς διακονεῖς

Οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν·
Κήρ. ὦ πεισθέταιρ' ὦ μακάρι' ὦ σοφώτατε·
ὦ κλεινότατ' ὦ σοφώτατ' ὦ γλαφυρώτατε·
ὦ τρισμακάρι' ὦ κατακέλευσον. Πει. τί σὺ λέγεις;
Κήρ. Στεφάνῳ σε χρυσῷ τῷδε σοφίας οὕνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῴ.
Πει. Δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῴ τιμῶσί με;
Κή. ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν.
Οὐκ οἶσθ' ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέρει;
ὅσους τ' ἐραστὰς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
Ἐλακωνομάνουν ἅπαντες ἄνθρωποι τότε.
Ἐκόμων· ἐπείνων· ἐρρύπων· ἐσωκράτουν·
Σκυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ' ὑποστρέψαντες αὖ
Ὀρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι·
πρῶτον μὲν εὐθὺς, πάντες ἐξ εὐνῆς ἅμα
Ἐπέτονθ' ἕωθεν ὥσπερ ἡμεῖς ἐπὶ νομόν·
Κἄπειτ' ἂν, ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βυβλία·
Εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα·
ὠρνιθομάνουν δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα·
πέρδιξ μὲν εἷς, κάπηλος ὠνομάζετο,
Χωλός· μενίππῳ δ' ἦν χελιδὼν τοὔνομα,
Ὀπουντίῳ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων κόραξ·
Κορυδὸς φιλοκλεῖ· χηναλώπηξ, θεαγένει·
ἶβις λυκούργῳ· χαιρεφῶντι, νυκτερίς·

Λιγνὺς δὲ σῶμα. καὶ δόμων περιπτυχάς.
Καταιθαλώσει σου λικυμνίαις βολαῖς.
Πε. Ἄκουσον. αὕτη παῦε τῶν παφλασμάτων.
Ἔχ᾽ ἀτρέμας. φέρ᾽ ἴδω. πότερα λυδὸν, ἢ φρύγα
Ταυτὶ λέγουσα, μορμολύττεσθαι δοκεῖς.
Ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους ἀμφίονος
Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανόν.
Ὄρνεις ἐπ᾽ αὐτὸν παρδαλᾶς ἐνημμένους.
Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν. καὶ δή ποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.
Σὺ δ᾽ εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
Πρώτης ἀνατείνας τὼ σκέλη, διαμηριῶ,
Τὴν ἶριν αὐτήν. ὥστε θαυμάζειν ὅπως,
Οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.
Ιρ. Διαῤῥαγείης ὦ μέλ᾽ αὐτοῖς ῥήμασι.
Πει. Οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως; εὐρὰξ πατάξ,
Ιρ. Ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὑμὸς πατήρ.
Πε. Οἴμοι, τάλας. οὐκοῦν ἑτέρωσε πετομένη;
Καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ´.

Χο. Ἀποκεκλήκαμεν Διογενεῖς θεούς.
Μηκέτι γε τὴν ἐμὴν Διαπερᾶν πόλιν
Μηδέ τιν᾽ ἱερόθυ Τον ἀνὰ δάπεδον ἔτι.
Τῇδε βροτὸν θεοῖσι πέμπειν αὖ καπνόν.
Πε. Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τοὺς βροτοὺς

Πε. Οὐκ ἔλαβες; Ιρ. ὑγιαίνεις μέν. Πει. οὐδὲ σύμβολον.
Ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι παρών;
Ιρ. Μὰ δί᾽ οὐκ ἔμοιγ᾽ ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ὦ μέλε.
Πε. Κἄπειτα δῆθ᾽ οὕτως σιωπῇ διαπέτει,
Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους;
Ιρ. Ποίᾳ γὰρ ἄλλῃ χρὴ πέτεσθαι τοὺς θεούς.
Πει. Οὐκ οἶδα μὰ δί᾽ ἔγωγε. τῇδε μὲν γὰρ οὔ.
Ἀδικεῖς δὲ καὶ νῦν. ἆρά γ᾽ οἶσθα τοῦθ᾽ ὅτι
Δικαιότατ᾽ ἂν ληφθεῖσα πασῶν ἰρίδων.
Ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;
Ιρ. Ἀλλ᾽ ἀθάνατός εἰμ᾽. Πε. ἀλλ᾽ ὅμως ἂν ἀπέθανες
Δεινότατα γάρ τοι πεισόμεσθ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ᾽ οἱ θεοὶ
Ἀκολασταίνετε, κοὐδέπω γνώσεσθ᾽ ὅτι,
Ἀκροατέον ὑμῖν ἐν μέρει τῶν κρειττόνων.
Φράσον δέ μοι τὼ πτέρυγε, ποῖ ναυστολεῖς;
Ιρ. Ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρὸς
Φράσουσα θύειν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαγεῖν τε, βουθύτοις ἐπ᾽ ἐσχάραις.
Κνισᾶν τ᾽ ἀγυιάς. Πε. τί σὺ λέγεις. ποίοις θεοῖς;
Ιρ. Ποίοισιν; ἡμῖν τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.
Πει. Θεοὶ γὰρ ὑμεῖς; Ιρις. τίς γάρ ἐστ᾽ ἄλλος θεός.
Πει. Ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσι θεοί.
Οἷς θυτέον αὐτοῖς. ἀλλὰ μὰ δί᾽ οὐ τῷ δií.
Ιρ. ὦ μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνει φρένας.
Δεινάς. ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον,
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη.

Κἄστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη 'στίν. Χο. οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν.
Καὶ τόξα. Αγγ. χώρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης
Τόξευε παῖε τις. σφενδόνην τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ΄.

Χο. Πόλεμος αἴρεται. πόλεμος οὐ φατὸς,
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς. ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
Ἀέρα περινέφελον. ὅν γ' Ἔρεβος ἐτέκετο
Μή σε λάθῃ θεῶν Τίς ταύτῃ περῶν
ἄθρει δὲ πᾶς κύκλῳ σκοπῶν
ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου.
Δίνης, πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.
Πει. αὕτη σὺ, ποῖ ποῖ ποῖ. πέτει. μέν' ἥσυχος
ἔχ' ἀτρέμας. αὐτοῦ στῆθ' ἐπίσχες τοῦ δρόμου.
Τίς εἶ. ποδαπή; λέγειν ἐχρῆν ὁπόθεν ποτ' εἶ;
Ιρ. παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγε τῶν ὀλυμπίων.
Πει. ὄνομα δέ σοι τί ἐστι. πλοῖον, ἢ κυνῆ;
Ιρ. Ἶρις ταχεῖα. Πει. πάραλος ἢ σαλαμινία;
Ιρ. Τί δὲ τοῦτο. Πει. ταυτηνί τις οὐ ξυλλήψεται.
ἀναπτάμενος. τρίορχος; Ιρ. ἐμὲ ξυλλήψεται.
Τί ποτ' ἐστὶ τουτὶ τὸ κακόν. Πει. οἰμώξει μακράν.
Ιρ. ἄτοπόν γε τουτὶ τὸ πρᾶγμα. Πει. κατὰ ποίας. πύλας.
εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ὦ μιαρωτάτη;
Ιρ. Οὐκ οἶδα μὰ Δί' ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας
Πει. ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται;
πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λέγεις;
Σφραγῖδ' ἔχεις παρὰ τῶν πελαργῶν; Ιρ. τί τὸ κακόν.

Αὐτῶν πελεκάντων, ὥσπερ ἐν ναυπηγίῳ,
Καὶ νῦν ἅπαντ᾽ ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις
Καὶ βεβαλάνωται· καὶ φυλάττεται κύκλῳ·
Ἐφοδεύεται· κωδωνοφορεῖται πανταχῇ
Φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρυκτωρίαι,
Ἐν τοῖσι πύργοις· ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων,
ἀπονίψομαι· σὺ δ᾽ αὐτὸς ἤδη τ᾽ ἄλλα δρᾷ·
Χο. Οὗτος· τί ποιεῖς· ἆρα θαυμάζεις ὅτι,
Οὕτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ;
Πει. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεταί μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ᾽ ὡδί, φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος.
Ἐσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων
Αγγ. Ἰοὺ ἰού· ἰοὺ ἰού· ἰοὺ ἰού·
Πει. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί· Αγγ. δεινότατα πεπόνθαμεν·
Τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διός,
Διὰ τῶν πυλῶν ἐσέπτατ᾽ εἰς τὸν ἀέρα·
Λαθὼν κολοιοὺς φύλακας ἡμεροσκόπους
Πει. ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτλιον εἰργασμένος·
Τίς τῶν θεῶν; ἀγγ. οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ᾽ εἶχε πτερά,
Τοῦτ᾽ ἴσμεν· Χο. οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι κατ᾽ αὐτὸν εὐθύς; Αγγ. ἀλλ᾽ ἐπέμψαμεν
Τρισμυρίους ἱέρακας ἱπποτοξότας.
Χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἠγκυλωμένος·
Κερχνῇς· τριόρχης· γύψ· κύμινδις· αἰετός·
Ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν
αἰθὴρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.

Αγ. Τὸ δὲ μῆκός ἐστι, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὔτ' ἐγώ,
Εκατοντορόγυιον. Πε. ὦ πόσειδον τοῦ μάκρους.
Τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί.
Αγ. Ορνιθες· οὐδεὶς ἄλλος· οὐκ αἰγύπτιος·
Πλινθοφόρος· οὐ λιθουργός· οὐ τέκτων παρῆν·
Αλλ' αὐτόχειρες· ὥστε θαυμάζειν ἐμέ·
Εκ μένγε λιβύης, ἧκον ὡς τρισμύριαι·
Γέρανοι· θεμελίους καταπεπωκυῖαι λίθους
Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσιν·
Ετεροι δ' ἐπλινθοφόρουν πελαργοὶ μυρίοι·
Υδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα·
Οἱ χαραδριοὶ καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα·
Πε. Επηλοφόρουν δ' αὐτοῖσι τίνες; Αγ. ἐρωδιοί,
Λεκάναισι· Πε. τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;
Αγ. Τοῦτ' ὦ 'γάθ' ἐξεύρητο σοφώτατα.
Οἱ χῆνες ὑποτύπτοντες ὥσπερ ταῖς ἄμαις
Ες τὰς λεκάνας ἀνέβαλον αὐτοῖν τοῖν ποδοῖν·
Πε. Τί δῆτα πόδες ἂν, οὐκ ἂν, ἐργασαίατο
Αγ. Καὶ νὴ δί' αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι,
Επλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
Επέτοντ' ἔχουσαι κατόπιν ὥσπερ παιδία·
Τὸν πηλὸν ἐν τοῖς στόμασιν αἱ χελιδόνες·
Πει. Τί δῆτα μισθωτοὺς ἂν ἔτι μισθοῖτό τις;
Φέρ' ἴδω· τί δαί· τὰ ξύλινα τοῦ τείχους, τίνες
Απειργάσαντ'; Αγ. ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες·
Σοφώτατοι, πελεκᾶντες, οἳ τοῖς ῥύγχεσιν
Απεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος

Οἷς ἀγαθὸν ἢν κρίνωσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δώσομεν,
ὥστε κρείττω δῶρα πολλῷ τῶν ἀλεξάνδρου λαβεῖν.
Πρῶτον μὲν γὰρ οὗ μάλιστα πᾶς κριτὴς ἐφίεται,
Γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι λαυριωτικαί.
Ἀλλ' ἐνοικήσουσιν ἔνδον ἔν τε τοῖς βαλλαντίοις
Ἐννεοττεύσουσι κἀκλέψουσι μικρὰ κέρματα.
Εἶτα πρὸς τούτοισιν, ὥσπερ ἐν ἱεροῖς οἰκήσετε.
Τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας, ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν.
Κἂν λαχόντες ἀρχίδιον, εἶθ' ἁρπάσαι βούλησθέ τι
Ὀξὺν ἱερακίσκον ἐς τὰς χεῖρας ὑμῖν δώσομεν.
Ἢν δέ που δειπνῆτε, πρηγορεῶνας ὑμῖν πέμψομεν.
Ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν,
ὥσπερ ἀνδριάντες. ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μόνην ἔχῃ,
Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκήν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην
Δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.
Πει. Τὰ μὲν ἱέρ' ἡμῖν ἐστιν ὤρνιθες καλά.
Ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τείχους πάρεστιν ἄγγελος
Οὐδεὶς ὅτου πευσόμεθα τἀκεῖ πράγματα.
Ἀλλ' οὑτοσὶ τρέχει τις ἀλφειὸν πνέων.
Αγ. Ποῦ ποῦ 'στι. ποῦ ποῦ ποῦ 'στι. ποῦ ποῦ ποῦ 'στι ποῦ.
Ποῦ πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων. Πε. οὑτοσί.
Αγ. Ἐξῳκοδόμηταί σοι τὸ τεῖχος. Πε. εὖ λέγεις.
Αγ. Κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον.
ὥσθ' ὑπεράνω μὲν προξενίδης ὁ κομπασεύς,
Καὶ θεαγένης, ἐναντίω δύ' ἅρματε,
Ἵππων ὑπόντων μέγεθος ὅσον ὁ δούριος.
Ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην. Πει. ἡράκλεις.

Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντ' ἀγάγῃ, τέτταρα.
Ὅτι συνείρων τοὺς σπίνους, πωλεῖ καθ' ἑπτὰ τοῦ βολοῦ
Εἶτα φυγῶν, τὰς κίχλας δείκνυσι καὶ λυμαίνεται.
Τοῖς τε κοψίχοισιν εἰς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν, εἵρξας, ἔχει
Κἀπαναγκάζει παλεύειν, δεδεμένας ἐν δικτύῳ.
Ταῦτα βουλόμεσθ' ἀνειπεῖν· κεἴ τις ὄρνιθας τρέφει,
Εἰργμένους ὑμῶν ἐν αὐλῇ, φράζομεν μεθιέναι
Ἢν δὲ μὴ πείθησθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
Αὖθις ὑμεῖς αὖ παρ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλεύσετε.

ΑΝΤΩΔΗ καὶ ἀντιστροφὴ κώλ, ιδ'.

Χο. Εὔδαιμον φῦλον πτηνῶν.
Οἰωνῶν· οἳ χειμῶνος μὲν,
Χλαίνας οὐκ ἀμπισχνοῦνται.
Οὐδ' αὖ θερμὴ πνῖγος ἡμᾶς
Ἀκτὶς τηλαυγὴς θάλπει.
Ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων· φύλλων ἐν κόλποις ἐνναίω.
Ἡνίκ' ἂν ὁ θεσπέσιος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
Θάλπεσι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίῳ μανεὶς βοᾷ.
Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις
Νύμφαις οὐρείαις ξυμπαίζων.
Ἠρινά τε βοσκόμεθα παρθένια
Λευκότροφα μύρτα χαρί-
των τε κηπεύματα.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ις'.

Χο. Τοῖς κριταῖς εἰπεῖν τι βουλόμεσθα, τῆς νίκης πέρι.

Πει. Ἐγὼ δέ σου γε τὼ κάδω διασκεδῶ.
Επι. Μέμνησ' ὅτι τῆς στήλης κατέπλας ἑσπέρας,
Πει. Αἰβοῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος. οὐ μενεῖς;
Ιερ. ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τάχιστ' ἐντευθενί,
Θύσοντες εἴσω τοῖσι θεοῖσι τὸν τράγον.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ κώλ. ιδ'.

Χο. Ἤδη 'μοὶ τῷ παντόπτᾳ
Καὶ παντάρχᾳ θνητοὶ πάντες
Θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖς.
Πᾶσαν μὲν γὰρ γῆν ὀπτεύω.
Σώζω δ' εὐθαλλεῖς καρπούς,
Κτείνων παμφύλων γένναν
Θηρῶν. οἳ πάντ' ἐν γαίᾳ
Ἐκ κάλυκος αὐξανόμενα γένυσι παμφάγοις,
Δένδρεσί τ' ἐφεζόμενα καρπὸν ἀποβόσκεται.
Κτείνω δ' οἳ κήπους εὐώδεις
Φθείρουσι λύμαις ἐχθίσταις.
Ἑρπετά τε καὶ δάκεθ' ὁπόσα περ ἂν
Ἔστιν, ὑπ' ἐμᾶς πτέρυγος
Ἐν φοναῖς ὄλλυται.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ις'.

Χο. Τῇδε μέντοι θἠμέρᾳ μάλιστ' ἐπαναγορεύεται.
Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον,
Λαμβάνειν τάλαντον. ἤν τε τῶν τυράννων τίς τινα,
Τῶν τεθνηκότων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνειν.
Βουλόμεσθ' οὖν νῦν ἀνειπεῖν ταῦτα χἠμεῖς ἐνθάδε.

Τελέου· Πει· τί βούλει δῆτα, τὸν μισθὸν λαβὼν·
Μὴ πράγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀπιέναι; Επί· νὴ τοὺς θεούς·
Εκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων·
ἔστι γὰρ ἃ δι' ἐμοῦ πέπρακται φαρνάκῃ·
Πει· ἄπιθι λαβών· ἔστι δ' ὁ μισθὸς οὑτοσί·
Επί· Τουτὶ, τί ἦν; Πει· ἐκκλησία περὶ φαρνάκου·
Επί· Μαρτύρομαι τυπτόμενος· ὢν ἐπίσκοπος·
Πει· Οὐκ ἀποσοβήσεις, οὐκ ἀποίσεις τὼ κάδω·
Οὐ δεινὰ, καὶ πέμπουσιν ἤδη 'πισκόπους
εἰς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθῦσθαι τοῖς θεοῖς·
Ψη· Εὰν δ' ὁ νεφελοκοκκυγιεὺς, τὸν ἀθηναῖον ἀδικῇ,
Πει· Τουτὶ τί ἐστιν αὖ κακὸν τὸ βυβλίον·
Ψη· Ψηφισματοπώλης εἰμί· καὶ νόμους νέους
ἥκω παρ' ὑμᾶς δεῦρο πωλήσων· Πει· τὸ τί;
Ψη· χρῆσθαι νεφελοκοκκυγίας, τοῖσδε τοῖς
Μέτροισι· καὶ σταθμοῖσι· καὶ ψηφίσμασι·
Καθάπερ ὀλοφύξιοι,
Πει· Σὺ δ' ἔγ' οἷσπερ ὀτοτύξιοι χρήσει τάχα·
Ψη· Οὗτος τί πάσχεις; Πει· οὐκ ἀποίσεις τοὺς νόμους,
Πικροὺς ἐγώ σοι τήμερον δείξω νόμους·
Επί· Καλοῦμαι πεισθέταιρον ὕβρεως,
Ες τὸν μουνυχιῶνα μῆνα·
Πει· ἄληθες οὗτος· ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθα σύ;
Ψη· Εὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας,
Καὶ μὴ δέχηται κατὰ τὴν στήλην,
Πει· Οἴμοι κακοδαίμων· καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἦσθ' ἔτι;
Επί· ἀπολῶ σε· καὶ γράφω σε μυρίας δραχμάς·

ὃν οἶδεν ἑλλὰς χὠκολωνός. Πει. εἰπέ μοι
Ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι. Γεω. Κανόνες ἀέρος.
αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος,
Κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεὶς οὖν ἐγὼ
Τὸν κανόν' ἄνωθεν τουτονὶ τὸν καμπύλον.
Ενθεὶς διαβήτην. μανθάνεις; Πει. οὐ μανθάνω.
Γεω. Ορθῷ μετρήσω κανόνι, προστιθεὶς ἵνα
Ο κύκλος γένηταί σοι τετράγωνος. κἀν μέσῳ
ἀγορά. φέρουσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
ὀρθαί. πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον. ὥσπερ δ' ἀστέρες
αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὀρθαὶ πανταχῆ,
ἀκτῖνες ἀπολάμπωσιν. Πει. ἅνθρωπος θαλῆς.
Μέτων. Γεω. τί ἔστιν. Πει. οἶσθ' ὅτιὴ φιλῶ σ' ἐγώ;
Κἀμοί γε πειθόμενος, ὑποκίνει τῆς ὁδοῦ;
Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. Πει. ὥσπερ ἐν λακεδαίμονι.
Ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες.
Πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ. Γεω. μῶν στασιάζετε;
Πει. Μὰ τὸν δί' οὐ δῆτ'. Γεω. ἀλλὰ πῶς. Πει. ὁμοθυμαδὸν.
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.
Γεω. Υπάγοιμι γὰρ ἄν γε νὴ δί'. Πει. ὡς οὐκ οἶδ' ἄρ' εἰ.
Φθαίης ἄν. ἐπίκεινται γὰρ ἐγγὺς αὐταί;
Γεω. Οἴμοι κακοδαίμων. Πει. οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;
Οὐκ ἀναμετρήσεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαχῆ;
Επι. ποῦ πρόξενοι. Πει. τίς ὁ σαρδανάπαλος οὑτοσί,
Επι. Επίσκοπος ἥκω δεῦρο, τῷ κυάμῳ λαχών.
Ες τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. ἐπίσκοπος;
ἔπεμψε δὲ τίς σε δεῦρο; Επι. φαῦλον βυβλίον.

Πρῶτον Πανδώρᾳ θῦσαι λευκότριχα κριὸν
Ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης,
Τῷ, δόμεν ἱμάτιον καθαρόν. καὶ καινὰ πέδιλα.
Πε. Ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον,
Καὶ φιάλην δοῦναι καὶ σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.
Πει. Καὶ σπλάγχνα διδόν' ἔνεστι. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Κἂν μὲν θέσπιε κοῦρε ποιῇς ταῦθ' ὡς ἐπιτέλλω,
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσι γενήσεαι. αἰ δέ κε μὴ δῷς,
Οὐκ ἔσῃ οὐ τρυγὼν. οὐδ' αἰετός. οὐ δρυκολάπτης.
Πει. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Χρη. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Πει. Οὐδὲν ἄρ' ὅμοιος ἔσθ' ὁ χρησμὸς τουτῳί.
Ὃν ἐγὼ παρὰ τἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην.
αὐτὰρ ἐπὴν, ἄνθρωπος ἰὼν ἄκλητος ἀλαζὼν
Λυπῇ θύοντας καὶ σπλαγχνεύειν ἐπιθυμῇ,
Δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τομεταξύ.
Χρη. Οὐδὲν λέγειν οἶμαί σε. Πει. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Καὶ φείδου μηδέν. μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι.
Μήτ' ἢν λάμπων ᾖ. μήτ' ἢν ὁ μέγας διοπείθης
Χρη. Καὶ ταῦτ' ἔνεστ' ἐνταῦθα. Πε. λαβὲ τὸ βυβλίον.
Οὐκ εἶ θύραζ' ἐς κόρακας. Χρη. οἴμοι. δείλαιος.
Πε. Οὔκουν ἑτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέχων;
Γεω. Ἥκω παρ' ὑμᾶς. Πει. ἕτερον αὖ τουτὶ κακόν.
Τί δ' αὖ σὺ δράσων. τίς δ' ἰδέα βουλεύματος.
Τίς ἡ 'πίνοια. τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;
Γε. Γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα.
Ὑμῖν διελεῖν τι κατ' ἀγυιάς. Πει. πρὸς τῶν θεῶν
Σὺ δ' εἶ τίς ἀνδρῶν. Γεω. ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων.

Ἀλλ᾽ εἷς δ᾽ ἔβα σπολὰς, ἄνδυ χιτῶνος. Ξύνες ὅ, τι λέγω;

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ε΄.

Ποι. Ξυνίημ᾽ ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
Ἀπόδυθι. δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
Ἄπελθε τουτονὶ λαβών. Ποι. ἀπέρχομαι,
Κἀς τὴν πόλιν γ᾽ ἐλθὼν, ποιήσω δή ταδί.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Δ΄.

Κλῇσον ὦ χρυσόθρονε ταὰν Τρομερὰν κρυεράν.
Νιφόβολα πεδία πολύπορα Τ᾽ ἤλυθον ἀλαλαί.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ε΄.

Πει. Νὴ τὸν Δί᾽ ἀλλὰ γὰρ πέφευγα ταυταγὶ
Τὰ κρυερὰ, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβών.
Τουτὶ μὰ Δί᾽ ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ᾽ ἤλπισα,
Οὕτω ταχέως τοῦτον πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὖθις σὺ περιχώρει λαβὼν τὴν χέρνιβα.
Ιερ. Εὐφημία ἔστω. Χρη. μὴ κατάρξῃ τοῦ τράγου.
Πει. Σὺ δ᾽ εἶ τίς; Χρη. ὅστις; χρησμολόγος. Πει. οἴμωζέ νυν.
Χρη. ὦ δαιμόνιε. τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε.
ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἄντικρυς, λέγων.
Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Πει. κᾆπειτα πῶς
Ταῦτ᾽ οὐκ ἐχρησμολόγεις σὺ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
Τήνδ᾽ οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον ἐνεπόδιζέ με
Πει. ἀλλ᾽ οὐδὲν οἷον ἔστ᾽ ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν
Χρη. ἀλλ᾽ ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
Εν ταὐτῷ τὸ μεταξὺ κορίνθου καὶ σικυῶνος
Πει. Τί οὖν προσήκει δῆτ᾽ ἐμοὶ κορινθίων.
Χρη. Ηνίξαθ᾽ ὁ Βάκις τοῦτο πρὸς τὸν ἀέρα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Δ'.

Πει. Ταυτὶ σὺ ποτ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;
Ποι. Πάλαι πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.
Πει. Οὐκ ἄρτι θύω τὴν ταύτης ἐγώ;
  Καὶ τοὔνομ' ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ 'θέμην;

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ'.

Ποι. ἀλλά τις ὠκεῖα μουσάων φάτις,
  Οἷάπερ ἵππων ἀμαρυγά,
  Σὺ δ' ὦ πάτερ κτίστορ Αἴτνας,
  Ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,
  Δὸς ἐμὶν ὅτιπερ
  Τεᾷ κεφαλᾷ θέλῃς
  Πρόφρων δόμεν ἐμὶν τεΐν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ε'.

Πει. Τουτὶ παρέξει τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα.
  εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφευξούμεθα.
  Οὗτος. σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
  Απόδυθι. καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.
  ἔχε τὴν σπολάδα. πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Δ'.

Ποι. Τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα.
  Μοῦσα τόδε δῶρον δέχεται.
  Τὺ δὲ, τεᾷ φρενὶ μαθέ.   Πινδάρειον ἔπος.
Πει. ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

Ποι. Νομάδεσσι γὰρ ἐν σκύθαις   Αλᾶται στράτων
  ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται.

Ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η.

Ιερ. Εἶτ' αὖθις αὖτ' ἄρα σοι
Δεῖ με δεύτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς
Ὅσιον ἐπιβοᾶν. καλεῖν δὲ
Μάκαρας ἕνα τινὰ μόνον. εἴπερ
Ἱκανὸν ἕξετ' ὄψον.
Τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
Γένειόν τ' ἐστὶ, καὶ κέρατα.
Πει. Θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.
Πει. Νεφελοκοκκυγίαν τὰν εὐδαίμονα,
Κλῆσον ὦ μοῦσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ᾠδαῖς.
Πει. Τουτὶ τὸ πρᾶγμα ποδαπὸς; εἰπέ μοι τίς εἶ;
Ποι. Ἐγὼ μελιγλώσσων ἐπέων ἱεὶς ἀοιδὰν,
Μουσάων θεράπων.
Ὀτρηρὸς κατὰ τὸν ὅμηρον.
Πει. Ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις.
Ποι. Οὐκ. ἀλλὰ πάντες ἐσμὲν οἱ διδάσκαλοι.
Μουσάων θεράποντες,
Ὀτρηροὶ κατὰ τὸν ὅμηρον.
Πει. Οὐκ ἐτὸς ὀτρηρὸν καὶ τὸ ληδάριον ἔχεις.
Ἀτὰρ ὦ ποιητὰ κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης.
Ποι. Μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοκοκκυγίας.
Τὰς ὑμετέρας. κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά.
Καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ σιμωνίδου.

Καὶ κύκνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ.
Καὶ λητοῖ ὀρτυγομήτρᾳ.
Καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλανθίδι
Πε. Οὐκέτι κολαινίς· ἀλλ' ἀκαλανθὶς ἄρτεμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζʹ

Ιε. Καὶ φρυγίλῳ σαβαζίῳ.
Καὶ στρουθῷ μεγάλῃ.
Μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
Δέσποινα κυβέλη· στρουθὲ, μῆτερ κλεοκρίτου.
Διδόναι νεφελοκοκκυγιεῦσιν,
Ὑγίειαν· καὶ σωτηρίαν,
Αὐτοῖσι καὶ χίοισιν.
Πει. Χίοισιν ἥδομαι πανταχοῦ προσκειμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ηʹ.

Ιερ. Καὶ ἥρωσι καὶ ὄρνισι καὶ ἡρώων παισίν
Καὶ πορφυρίωνι· καὶ πελεκᾶντι.
Καὶ πελεκίνῳ· καὶ φλέξιδι
Καὶ τέτραγι καὶ ταῶνι
Καὶ ἐλεᾷ· καὶ βάσκᾳ,
Καὶ ἐλασᾷ· καὶ ἐρωδιῷ.
Καὶ καταρράκτῃ καὶ λαγκορύφῳ,
Καὶ αἰγιθάλλῳ
Πει. Παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν· ἰοὺ ἰού.
Ἐπὶ ποῖον ὦ κακόδαιμον ἱερεῖον καλεῖς.
Ἁλιαιέτους· καὶ γῦπας· οὐχ ὁρᾷς ὅτι
ἴκτινος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιτ' ἁρπάσας;
ἄπελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ στέμματα.

Κἀκεῖθεν αὖθις παρ' ἐμέ. Ἐπ. σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων,
Οἴμωζε παρ' ἐμ'. Πει. ἴθ' ὦ 'γάθ' οἷ πέμπω σ' ἐγὼ
Οὐδὲν γὰρ ἄνευ σοῦ τῶνδ' ἃ λέγω πεπράξεται.
ἐγὼ δ' ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσι θεοῖς,
Τὸν ἱερέα πέμψοντα τὴν πομπὴν καλῶ
Παῖ. παῖ. τὸ κανοῦν αἴρεσθε καὶ τὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ'.

Χο. Ὁμορροθῶ. συνθέλω.
Συμπαραινέσας ἔχω,
Προσόδια μεγάλα
Σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν.
ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα,
Πρόβατόν τι θύειν.
ἴτω ἴτω δὲ πυθιὰς βοᾶ τῷ θεῷ.
Συναδέτω δὲ χαῖρις ᾠδάν.

ΑΛΛΟΙΟΣΤΡΟΦΑ,

Πε. Παῦσαι σὺ φυσῶν. ἡράκλεις. τουτὶ τί ἦν
Τουτί. μὰ δί' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δείν' ἰδὼν,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
Επ. Ἱερεῦ. σὸν ἔργον, θῦε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ι'.

Ιερ. Δράσω τάδ' ἀλλὰ ποῦ 'στιν ὁ τὸ κανοῦν ἔχων.
Εὔχεσθε τῇ ἑστίᾳ τῇ ὀρνιθείῳ
Καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ ἑστιούχῳ
Καὶ ὄρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν.
Πᾶσι καὶ πάσῃσιν.
ὦ σουνιέρακε χαῖρ' ἄναξ πελαργικέ.

Επ. ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων.
Πει. χαῦνόν τι πάνυ βούλει, νεφελοκοκκυγίαν.
Επ. ἰοὺ ἰού. καλόν γ' ἀτεχνῶς καὶ μέγ' εὗρες τοὔνομα·
ἆρ' ἐστὶν αὕτη 'νεφελοκοκκυγία.
ἵνα καὶ τὰ θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα.
Τά τ' αἰσχίνου γ' ἅπαντα. Πει. καὶ λῷστον μὲν οὖν
Τὸ φλέγρας πεδίον. ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς γηγενεῖς
Αλαζονευόμενοι, καθυπερηκόντισαν.
Επ. Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
Πολιοῦχος ἔσται. τῷ ξανοῦμεν τὸν πέπλον.
Πει. τί δ' οὐκ ἀθηναίαν ἐῶμεν πολιάδα.
Επ. καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις.
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἕστηκ' ἔχουσα. κλεισθένης δὲ κερκίδα.
Πει. Τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ πελαργικὸν
Επ. ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ περσικοῦ
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ.
ἄρεως νεοττός. Πει. ὦ νεοττὲ δέσποτα.
Επ. ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκεῖν ἐπὶ πετρῶν.
Πει. ἄγε νυν. σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν ἀέρα.
Καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει.
Χάλικας παραφόρει. πηλὸν ἀποδὺς, ὄργασον
λεκάνην ἀνένεγκε. κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλίμακος
Φύλακας κατάστησαι. τὸ πῦρ ἔγκρυπτ' ἀεί.
Κωδωνοφορῶν περίτρεχε. καὶ κάθευδ' ἐκεῖ
κήρυκα δὲ πέμψον. τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω.
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώποις κάτω.

Οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον· ἀλλ' ἀνέπτατο·
Κἀποπαρδὼν κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο·
Εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστιν· ὅστις τυγχάνει,
Κᾆθ' ὁρᾷ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν βουλευτικῷ,
Οὗτος ἂν, πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο·
Εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὖθις αὖ καθέζετο·
Ἆρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
Ὡς διιτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ηρέθη φύλαρχος· εἶθ' ἵππαρχος· εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
Μεγάλα πράττει· κἀστὶ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
Πει· Ταυτὶ τοιαυτί· μὰ δί' ἐγὼ μὲν, πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε
Ευ· ἐπὶ τῷ γελᾷς; Πει· ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις·
Οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος·
ἐς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ·
Ευ· Σὺ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ·
Πει· Ταυτὶ μὲν ᾐκάσμεσθα κατὰ τὸν αἰσχύλον
Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς·
Επο· ἄγε δὴ, τί χρὴ δρᾶν; Πει· πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει·
Θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
Θῦσαι μετὰ τοῦτο· Επο· ταῦτα κἀμοὶ συνδοκεῖ·
Πει· Φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν οὔνομ' ἔσται τῇ πόλει·
Βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο τοὐκ λακεδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτὴν, Επο· ἡράκλεις
Σπάρτην γὰρ ἂν, θείμην ἐγὼ τῇ μῇ πόλει,
Οὐδ' ἂν χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν ἔχων·
Πει· Τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῇ θησόμεσθ' Επο· ἐντευθενὶ

Βούλεται, πέρδιξ γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.
ὡς παρ᾽ ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙϚ΄.

Χο. Τοιάνδε κύκνοι,
Τιο τιο τιο τιο τίγξ
Συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
Πτεροῖσι κρέκοντες, ἴαχον ἀπόλλω
Τιο τιο τιο τιο τίγξ.
Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ᾽ ἕβρον ποταμὸν
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό.
Διὰ δ᾽ αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά.
Πτῆξε δὲ ποικίλα τε φῦλα θηρῶν,
Κύματά τ᾽ ἔσβεσε νήνεμος αἴθρη
το το το το το το το το το τοτίγξ.
Πᾶσα δ᾽ ἐπεκτύπησ᾽ ὄλυμπος.
Εἷλε δὲ θάμβος ἄνακτας
Ολυμπιάδες δὲ μέλος χάριτες
Μοῦσαί τ᾽ ἐπωλόλυξαν
Τιο τιο τιο τίγξ

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ΙϚ΄.

Χο. Οὐδέν ἐστ᾽ ἄμεινον, οὐδ᾽ ἥδιον. ἢ φῦσαι πτερά.
Αὐτίχ᾽ ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος
Εἶτα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδῶν ἤχθετο.
ἐκπτόμενος ἂν οὗτος, ἠρίστησεν, ἐλθὼν οἴκαδε
Κᾆτ᾽ ἂν ἐμπλησθεὶς, ἐφ᾽ ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο.
εἴ τι πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν.

Τιο τιο τιο τιο τίγξ·
Δι᾽ ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων,
Ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου
Τιὸ τιὸ τιὸ τιό
Πανὶ νόμοις ἱεροὺς ἀναφαίνω
Σεμνᾷ τε μητρὶ χορεύματ᾽ ὀρείᾳ
το το το το το το το το το το τίγξ·
ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἀπεβόσκετο καρπὸν ἀεί·
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδήν
Τιο τιο τιο τίγξ

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ιϛ΄.

Χο. εἰ μετ᾽ ὀρνίθων τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ βούλεται
Διαπλέκειν· ζῶν ἡδέως τὸ λοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω·
ὅσα γάρ ἐστιν ἐνθάδ᾽ αἰσχρὰ τῷ νόμῳ κρατούμενα,
Ταῦτα πάντ᾽ ἐστὶ παρ᾽ ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι, καλά
εἰ γὰρ ἐνθάδ᾽ ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν νόμῳ,
Τοῦτ᾽ ἐκεῖνο καλὸν παρ᾽ ἡμῖν ἐστιν· ἤν τις τῷ πατρὶ,
προσδραμὼν εἴπῃ πατάξας αἶρε πλῆκτρον εἰ μαχεῖ.
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,
Ἀτταγᾶς οὗτος παρ᾽ ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται
εἰ δὲ τυγχάνει τις ὢν φρὺξ μηδὲν ἧττον σπινθάρου,
Φρεγίλος ὄρνις ἐνθάδ᾽ ἔσται, τοῦ φιλήμονος γένους·
εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ κάρ, ὥσπερ ἐξηκεστίδης,
Φυσάτω πάππους παρ᾽ ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες·
εἰ δ᾽ ὁ πισθίου προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας,

Καὶ πηδάλιον τότε ναυκλήρῳ φράζει κρεμάσαντι καθεύδειν
εἶτα δ' ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ.
ἰκτῖνος αὖ μετὰ ταῦτα φανεὶς ἑτέραν ὥραν ἀποφαίνει.
Ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν. εἶτα χελιδὼν,
ὅτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη· καὶ ληΐδαριόν τι πρίασθαι,
ἐσμὲν δ' ὑμῖν ἄμμων· δελφοί· δωδώνη· φοῖβος ἀπόλλων
ἐλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα τρέπεσθε
Πρός τ' ἐμπορίαν καὶ πρὸς βιότου κτῆσιν· καὶ πρὸς γάμον ἀνδρός
ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει.
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε.
Ξύμβολον, ὄρνιν· φωνὴν, ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν.
ἆρ' οὐ φανερῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος ἀπόλλων
ἢν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεοὺς,
ἕξετε χρῆσθαι μάντεσι· μούσαις.
Αὔραις· ὥραις· χειμῶνι θέρει.
Μετρίῳ πνίγει· κοὐκ ἀποδράντες
Καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυνόμενοι,
Παρὰ ταῖς νεφέλαις ὥσπερ χ' ὠ ζεύς.
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισί· παίδων παισὶν,
Πλουθυγίειαν εὐδαιμονίαν· βίον εἰρήνην· νεότητα γέλωτ'.
Τα χορούς· θαλίας· γάλα τ' ὀρνίθων·
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν	Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΩΙΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ιϛ'.

Μοῦσα λοχμαία,	Τιο τιο τιο τιοτίγξ·
Ποικίλη· μεθ' ἧς ἐγὼ	Νάπαισι κορυφαῖσί τ' ἐν ὀρείαις

ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τῶν μετεώρων,
Φύσιν οἰωνῶν· γένεσίν τε θεῶν· ποταμῶν τ' ἐρέβοις τε χάοις τε
εἰδότες ὀρθῶς, προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.
Χάος ἦν καὶ νύξ· ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον· καὶ τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ' οὐδ' ἀήρ· οὐδ' οὐρανὸς ἦν· ἐρέβοις δ' ἐν ἀπείροσι κόλ-
ποις,
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος, ὠόν,
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις, ἔβλαστεν ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν· εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ τάρταρον εὐρὺν
ἐνεόττευσε γένος ἡμέτερον· καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν ἐς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρως συνέμιξεν ἅ-
παντα.
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' οὐρανός· ὠκεα-
νός τε·
Καὶ γῆ πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον· ὧδε μέν ἐσμεν
Πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων· ἡμεῖς δ' ὡς ἐσμὲν ἔρω-
τος
Πολλοῖς δῆλον· πετόμεσθα γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι σύνεσμεν.
Πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας, πρὸς τέρμα-
σιν ὥρας,
Διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρασταί.
Ο μὲν, ὄρτυγα δούς· ὁ δὲ πορφυρίων' ὁ δὲ χῆν' · ὁ δὲ περσικὸν
ὄρνιν.
Πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ μέγιστα.
Πρῶτα μὲν ὥρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος· χειμῶνος· ὀπώρας.
Σπείρειν μὲν, ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν λιβύην μεταχωρῇ

Εκβίβασον ἐκ τοῦ βουτόμου τοὐρνίθιον.
Εκβίβασον αὐτοῦ πρὸς θεῶν αὐτήν· ἵνα
Καὶ νὼ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.
Επ. Αλλ' εἰ δοκεῖ σφῷν, ταῦτα χρὴ δρᾶν. ἡ Πρόκνη
Εκβαινε· καὶ σαυτὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.
Πει. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλὸν τοὐρνίθιον.
ὡς δ' ἁπαλόν· ὡς δὲ λευκόν. Ευ. ἆρά γ' οἶσθ' ὅτι,
Εγὼ διαμηρίζοιμ' ἂν αὐτὴν ἡδέως;
Οσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ παρθένος.
Πει. Εγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλῆσαί μοι δοκῶ.
Ευ. Αλλ' ὦ κακόδαιμον· ῥύγχος ὀβελίσκοιν ἔχει.
Πει. Αλλ' ὥσπερ ᾠὸν νὴ Δί' ἀπολέψαντα χρὴ,
Απὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα· κᾆθ' οὕτω φιλεῖν.
Επ. Ιωμεν. Πει. ἡγοῦ δὴ σὺ νῷν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ, Θ'.

Χο. ὦ φίλη, ὦ ξουθή, ὦ   φίλτατον ὀρνέων,
Πάντων ξύννομε τῶν ἐμῶν·   Υμνων ξύντροφ' ἀηδοῖ.
Ηλθες ἦλθες· ὤφθης   Ηδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρου
Σ' ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκου   Σ' αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς
Αρχου τῶν ἀναπαίστων.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ, ΛΗ'.
ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ, ΙΔ'.

Χο. Αγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι· φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι
Ολιγοδρανέες· πλάσματα πηλοῦ· σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά
Απτῆνες, ἐφημέριοι· ταλαοὶ βροτοί· ἀνέρες εἰκελόνειροι,
Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἐοῦσι.
Τοῖς αἰθερίοις· τοῖσιν ἀγήρως· τοῖς ἄφθιτα μηδομένοισιν.

Ὅσα δὲ γνώμῃ δεῖ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ ταῦτ' ἀνάκειται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Επο. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ὥρα 'στὶν ἡμῖν. οὐδὲ μελλονικιᾶν
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δέ τι
Εσέλθετ' εἰς νεοττίαν γε τὴν ἐμὴν.
Καὶ τἀμὰ κάρφη. καὶ τὰ παρόντα φρύγανα.
Καὶ τοὔνομ' ἡμῖν φράσατον. ἀλλὰ ῥᾴδιον.
Πει. Ἐμοὶ μὲν ὄνομα πεισθέταιρος. Επο. τῷδε δὲ τί
Πει. Εὐελπίδης θριῆθεν. Επο. ἀλλὰ χαίρετον.
Πει. Ἀμφω δεχόμεθα. Επο. δεῦρο τοίνυν εἴσιτον.
Πει. Ἴωμεν εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς. Επο. ἴθι
Πει. Ἀτὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσαι πάλιν. Επο. φέρ' ἴδω
Πει. Φράσον γενῷν. ὅπως ἐγώ τε χ' οὑτοσὶ.
Ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις οὐ πετομένω.
Επο. Καλῶς. Πει. ὅρα νυν. ὡς ἐν αἰσώπου λόγοις
Ἐστὶν, λεγόμενον δή τι. τὴν ἀλώπεχ' ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτέ.
Επο. Μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥίζιον
Ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω.
Πει. Οὕτω μὲν εἰσίωμεν. ἄγε δὴ ξανθία.
Καὶ μανόδωρε. λαμβάνετε τὰ στρώματα.
Χο. Οὗτος σὲ καλῶ. σὲ λέγω. Επο. τί καλεῖς. Χο. τούτοις μὲν ἄ-
γων μετὰ σαυτοῦ
Ἀρίστισον. τὴν δ' ἡδυμελῆ ξύμφωνον ἀηδόνα μούσαις,
Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας. ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης
Πει. ὦ. τοῦτο μέντοι νὴ Δί' αὐτοῖσιν πείθου. ἐκβι-

Πει. Οὐ γὰρ πολλῶν πρῶτον μὲν, οὐ-
Χὶ νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ.
Λιθίνους αὐτοῖς. οὐδὲ θυρῶσαι
Χρυσαῖσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
Καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.
Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖς τῶν ὀρνίθων,
Δένδρον ἐλαίας ὁ νεὼς ἔσται.
Κοὐδ' ἐς δελφοὺς οὐδ' ἐς ἄμμω-
Ν' ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν. ἀλλ' ἐν
Ταῖσι κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις.
Στάντες ἔχοντες κριθάς. πυρούς.
Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς, ἀνατείνοντες.
Τὼ χεῖρ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος,
Καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται.
Πυροὺς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'.

Χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβύτων ἐξ ἐχθίστου μεταπτάμενων.
Οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ πρόθ' ἑκὼν τῆς σῆς γνώμης ἔτ' ἀφεί-
Ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις, μην.
Ἐπηπείλησα, καὶ κατώμοσα.
Ἢν σὺ παρ' ἐμὲ θέμενος
Ὁμόφρονας λόγους δικαίους
Ἀδόλους. ὁσίους.
Ἐπὶ θεοὺς ἴῃς, ἐμοὶ
Φρονῶν ξυνῳδὰ, μὴ πολὺν χρόνον.
Θεοὺς ἐπισκήπτρα τἀμὰ τρίψειν.
Ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τεταξόμεθ' ἡμεῖς

Πει. Πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ πάρνοπες οὐ κατέδονται.
ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἷς αὐτοὺς, καὶ κερχνῄδων, ἀποτρίψει.
εἶθ' οἱ κνῖπες καὶ ψῆνες ἀεὶ τὰς συκᾶς οὐ κατέδονται.
Ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτοὺς ἀγέλη μία κιχλῶν.
Ἐπ. Πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς. καὶ γὰρ τούτου σφόδρ' ἐρῶσιν.
Πει. Τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις, οὗτοι δώσουσι τὰ χρηστά
Τάς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας, πρὸς τὸν μάντιν καταποροῦσιν
ὥστ' οὐκ ἀπολεῖται τῶν ναυκλήρων οὐδείς. Χο. πῶς οὐκ ἀπολεῖται;
Πει. Προερεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένῳ, περὶ τοῦ πλοῦ.
Νυνὶ μὴ πλεῖ. χειμὼν ἔσται. νυνὶ πλεῖ κέρδος ἐπέσται.
Εὐ. Γαῦλον κτῶμαι καὶ ναυκληρῶ. κοὐκ ἂν μείναιμι παρ' ὑμῖν.
Πει. Τοὺς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δείξουσ' οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο
Τῶν ἀργυρίων. οὗτοι γὰρ ἴσασι. λέγουσι δέ τοι τάδε πάντες
Οὐδεὶς οἶδε τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.
Εὐ. Πωλῶ γαῦλον κτῶμαι σμινύην. καὶ τὰς ὑδρίας ἀνορύττω.
Ἐπ. Πῶς δ' ὑγίειαν δώσουσ' αὐτοῖς, οὖσαν παρὰ τοῖς θεοῖσιν,
Πει. Ἢν εὖ πράττωσ' οὐχ ὑγίεια μεγάλη τοῦτ' ἐστὶ, σάφ' ἴσθι.
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων, ἀτεχνῶς οὐδεὶς ὑγιαίνει.
Χο. Πῶς δ' εἰς γῆρας ποτ' ἀφίξονται. καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστ' ἐν ὀλύμπῳ.
Ἢ παιδάριόν τ' ἀποθνήσκειν δεῖ. Πει. μὰ δί' ἀλλὰ τριακόσι' αὐτοῖς
Ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθες ἔτη. Χο. παρὰ τοῦ; Πει. παρὰ τοῦ, παρ' ἑαυτῶν.
Οὐκ οἶσθ' ὅτι πέντε γενεὰς ἀνδρῶν ζώει λακέρυζα κορώνη;
Εὐ. Αἰβοῖ. ὡς πολλῷ κρείττους οὗτοι τοῦ διὸς ἡμῖν βασιλεύειν.

Κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὖθις. προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως
Τοῖσι θεοῖσι τῶν ὀρνίθων. ὃς ἂν ἁρμόζῃ καθ' ἕκαστον.
Ἢν ἀφροδίτῃ θύῃ πυροὺς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν.
Ἢν δὲ ποσειδῶνί τις ὗν θύῃ, νήττῃ, πυροὺς καταγίζειν.
Ἢν δ' ἡρακλεῖ τις βοῦν, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτούττας.
Κἂν δῖ θύῃ βασιλεῖ κριόν. βασιλεὺς ἐστ' ὀρχίλος ὄρνις.
ᾯ προτέρῳ δεῖ τοῦ διὸς αὐτοῦ, σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν.
Ευ. Ἥσθην σέρφῳ σφαγιαζομένῳ. βροντάτω νῦν ὁ μέγας ζάν.
Επ. Καὶ πῶς ἡμᾶς νομιοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοὐχὶ κολοιοὺς
Οἳ πετόμεθα, πτέρυγάς τ' ἔχομεν. Πει. ληρεῖς. καὶ νὴ δί' ὅγ' ἑρμῆς
Πέτεται, θεὸς ὤν, πτέρυγάς τε φορεῖ. κἄλλοι γε θεοὶ πάνυ πολλοί.
Αὐτίκα νίκη πέτεται πτερύγοιν χρυσαῖν. καὶ νὴ δί' ἔρως γε.
Ἶριν δέ γ' ὅμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ.
Επ. Ὁ ζεὺς δ' ὑμῖν οὐ βροντήσας, πέμψει πτερόεντα κεραυνόν;
Πει. Ἢν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ μηδέν.
Τούτους δὲ θεοὺς τοὺς ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρουθῶν νέφος ἀρθὲν
Καὶ σπερμολόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν ἀνακάψαι
Κἄπειτ' αὐτοῖς ἡ δημήτηρ πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.
Επ. Οὐκ ἐθελήσει μὰ δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν παρέχουσαν.
Πει. Οἵδ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων οἷσι τὴν γῆν καταροῦσι,
Καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ.
Εἶθ' ὅγ' ἀπόλλων ἰατρὸς ὤν, ἰάσθω. μισθοφορεῖ δέ.
Ευ. Μὴ πρίν γ' ἂν ἐγὼ τὼ βοιδαρίω τὼ μὼ πρῶτ' ἀποδῶμαι.
Πει. Ἢν δ' ἡγῶνταί σε θεόν. σὲ βίον. σὲ δὲ γῆν. σὲ κρόνον. σὲ ποσειδῶ
Ἀγάθ' αὐτοῖσι πάντα παρέσται. Χο. λέγε δή μοι τῶν ἀγαθῶν ἕν

Αὐτῶν, ὥσπερ κενεβρείων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΑ'.

Πολὺ δὴ πολὺ δὴ χαλεπωτάτοις λόγοις.
Ἤνεγκας ἄνθρωφ', ὡς
Ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
Πατέρων κάκην, οἳ
Τάσδε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόντων,
Ἐπ' ἐμοῦ κατέλυσαν.
Σὺ δέ μοι κατὰ δαίμονα καὶ
Συντυχίαν ἀγαθὴν ἥκεις ἐμοὶ σωτήρ.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐγώ σοι
Τὰ νεόττια κἀμαυτὸν οἰκήσω δή.
ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκε παρών. ὡς ζῆν οὐκ ἄξιον ἡμῖν
Εἰ μὴ κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν.
Πει. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθων πόλιν εἶναι.
Κἄπειτα τὸν ἀέρα πάντα κύκλῳ. καὶ πᾶν τουτὶ τὸ μεταξὺ
Περιτειχίζειν μεγάλαις πλίνθοις ὀπταῖς, ὥσπερ βαβυλῶνα
Επρ. ὦ κεβριόνα. καὶ πορφυρίων, ὡς σμερδαλέον τὸ πόλισμα.
Πει. Κἄπειτ' ἂν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν
Κἂν μὲν μὴ φῇ μὴ δ' ἐθελήσῃ, μὴ δ' εὐθὺς γνωσιμαχήσῃ,
Ἱερὸν πόλεμον προυδρᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν.
Διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν.
ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς ἀλκμήνας κατέβαινον.
Καὶ τὰς ἀλόπας. καὶ τὰς σεμέλας. ἤνπερ δ' ἐπίωσι βαλλεῖν
Σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κωλὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἔτι κείνας
Τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κελεύω.
ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τὸ λοιπόν.

Ὁπότ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τραγῳδοῖς.
Ὁ δ' αἰεστήκει τὸν λυσικράτη τηρῶν ὅτι δωροδοκοίη.
ΠΕΙ. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων· ὁ ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων,
Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, γλαῦχ'· ὁ δ' ἀπόλλων ὥσπερ θεράπων ἱέρακα.
ΕΥ. Νὴ τὴν δήμητρ' εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν
ΠΕΙ. Ἵν' ὅταν θύων τις, ἔπειτ' αὐτοῖς εἰς τὴν χεῖρ' ὡς νόμος ἐστὶ,
Τὰ σπλάγχνα διδῷ, τῶν διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ σπλάγχνα
λάβωσιν
ὤμνυέ τ' οὐδεὶς τότ' ἀνθρώπων θεόν· ἀλλ' ὄρνιθας ἅπαντες.
Λάμπων δ' ὄμνυσιν ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν'· ὅταν ἐξαπατᾷ τι.
Οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ' ἐνόμιζον
Νῦν δ' ἀνδράποδ' ἠλιθίους· μανᾶς.
ὥσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,
Βάλλουσ' ὑμᾶς· κἀν τοῖς ἱεροῖς
Πᾶς τις ἐφ' ὑμῶν ὀρνιθευτὴς,
Ἵστησι βρόχους· παγίδας ῥάβδους.
ἕρκη· νεφέλας· δίκτυα· πηκτάς.
Εἶτα λαβόντες πωλοῦσ' ἁθρόους,
οἱ δ' ὠνοῦνται βλιμάζοντες.
Κοὐδ' οὖν εἴπερ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν;
ὀπτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς
Ἀλλ' ἐπικνῶσιν τυρόν· ἔλαιον.
Σίλφιον· ὄξος· καὶ τρίψαντες,
Κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρὸν,
Κἄπειτα κατεσκέδασαν θερμὸν
Τοῦτο καθ' ὑμῶν.

Πει. Οὕτω δ' ἴσχυέ τε, καὶ μέγας ἦν πότε καὶ πολύς· ὥστ' ἔτι καὶ νῦν
Ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς τότ' ἐκείνης, ὁπόταν μόνον ὄρθριον ᾄσῃ
Ἀναπηδῶσι πάντες ἐπ' ἔργον· χαλκῆς κεραμῆς · σκυτοδέψαι·
Σκυτῆς· βαλανεῖς ἀλφιταμοιβοί· τορνευτασπιδολυροπηγοὶ
Οἱ δὲ, βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ. Ευ. ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα
Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς, φρυγίων ἐρίων διὰ τοῦτον.
Ἐς δεκάτην γάρ ποτε παιδαρίου κληθεὶς, ὑπέπινον ἐν ἄστει
Κἄρτι καθηῦδον· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους, οὗτος ἄρ' ᾖσεν
Κἀγὼ νομίσας ὄρθρον, ἐχώρουν ἁλιμουντάδε, κἄρτι προκύ
Ἔξω τείχους· καὶ λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον· (πτω,
Κἀγὼ πίπτω· μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοἰμάτιόν μου
Πει. Ἰκτῖνος οὖν τῶν ἑλλήνων ἦρχε τότε, κἀβασίλευεν.
Επ. Τῶν ἑλλήνων; Πει. καὶ κατέδειξέν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων.
Προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις. Ευ. νὴ τὸν διόνυσον ἐγὼ γοῦν
Ἐκυλινδούμην ἴκτινον ἰδών· κᾆθ' ὕπτιος ὢν ἀναχάσκων·
Ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κᾆτα κενὸν τὸν θύλακον οἴκαδ' ἀφεῖλκον
Πει. Αἰγύπτου δ' αὖ καὶ φοινίκης πάσης· κόκκυξ βασιλεὺς ἦν·
Χὡπόθ' ὁ κόκκυξ εἴποι κόκκυ, τόθ' οἱ φοίνικες ἅπαντες,
Τοὺς πυροὺς ἂν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον·
Επ. Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς, κόκκυ ψωλοὶ πεδίονδε
Πει. Ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχὴν, ὥστ' εἴ τις καὶ βασιλεύοι,
Ἐν ταῖς πόλεσι τῶν ἑλλήνων, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος,
Ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅτι δωροδοκοίη.
Ευ. Τουτὶ τοίνυν οὐκ ᾔδειν γώ· καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα.

Ὁπότ'

Οτι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ.
Οἵτινες ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς; τίνος.
Πει. ὑμεῖς
Πάντων ὁπόσ' ἐστίν. ἐμοῦ πρῶτον τουδί. καὶ τοῦ Διὸς αὐτοῦ
Αρχαιότεροι. πρότεροί τε Κρόνου. καὶ Τιτάνων ἐγένεσθε.
Καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς. Πει. νὴ τὸν ἀπόλλω. Χο. τουτὶ μὰ Δί' οὐκ ἐπεπύσμην
Πει. Αμαθὴς γὰρ ἔφυς. κοὐ πολυπράγμων. οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας
Ος ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι
Προτέραν τῆς γῆς. κἄπειτα νόσῳ τὸν πατέρ' αὐτῆς ἀποθνήσκειν.
Γῆν δ' οὐκ εἶναι. τὸν δὲ, προκεῖσθαι πεμπταῖον. τὴν δ' ἀποροῦσαν.
Υπ' ἀμηχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ κατορύξαι
Χο. ὁ πατὴρ ἄρα τῆς κορυδοῦ, νυνὶ κεῖται τεθνεὼς κεφαλῆσιν
ἔπ. οὐκοῦν δῆτ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι δὲ θεῶν ἐγένοντο.
ὡς πρεσβυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἐσθ' ἡ βασιλεία.
Εὐ. Νὴ τὸν ἀπόλλω πάνυ τοίνυν χρὴ ῥύγχος βόσκειν σε τὸ λοιπὸν
ἔπ. οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυκολάπτῃ;
Πει. ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἦρχον τὸ παλαιὸν
Αλλ' ὄρνιθες. κἀβασίλευον πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
Αὐτίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἀποδείξω τὸν ἀλεκτρυόν' ὡς ἐτυράννει.
Ηρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων. δαρείου καὶ μεγαβύζου.
ὥστε καλεῖται περσικὸς ὄρνις, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἔτ' ἐκείνης.
ἔπ. Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει
Επὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν. τῶν ὀρνίθων μόνος, ὀρθήν.

Μήτ' ὀρχίπεδ' ἕλκειν, μήτ' ὀρύττειν. Χο. οὔτι που
Τὸν, οὐδαμῶς. Πει. οὔκ, ἀλλὰ τὠφθαλμὼ λέγω.
Χο. Διατίθεμ' ἔγωγε. Πε. κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι.
Χο. Ὄμνυμ' ἐπὶ τούτοις πᾶσι νικᾷν τοῖς κριταῖς.
Καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν. Πε. ἔσται ταυταγί.
Χο. εἰ δὲ παραβαίην, ἑνὶ κριτῇ νικᾷν μόνον.
Πει. Ἀκούετε λεῴ. τοὺς ὁπλίτας νυνμενὶ
Ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε.
Σκοπεῖν δ' ὅτι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ιά.

Χο. Δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον
Πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.
Τάχα γὰρ τύχοις ἂν.
Χρηστὸν, ἐξειπὼν ὅτι μοι παρορᾷς, ἢ
Δύναμίν τινα μείζω.
Παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρενὸς
Ἀξυνέτου. σὺ δὲ τοῦθ' ὁρᾷς. λέγ' ἐς κοινόν.
Ὃ γὰρ ἂν σὺ τύχῃς μοι
Ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
Ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ ἂν ἥκεις τὴν σὴν πράγματι γνώμην ἀναπείσας,
Λέγε θαῤῥήσας. ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον παραβῶμεν
Πει. Καὶ μὴν ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι
Ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει. φέρε παῖ στέφανον. καταχεῖσθε.
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Χο. δειπνήσειν μέλλομεν ἤ τι.
Πει. Μὰ Δί' ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα καὶ λαρινὸν ἔπος τι

Επ. ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.
Χο. Ὁρᾷ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς·
ὅτῳ πέποιθέ μοι ξυνών·
Κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρὸν ἢ
Φίλοισιν ὠφελεῖν ἔχειν;
Επ. Λέγει μέγαν τιν' ὄλβον· οὔ
Τε λεκτὸν, οὔτε πιστόν· ὡς
Σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα· καὶ
Τὸ τῇδε καὶ τὸ κεῖσε καὶ
Τὸ δεῦρο προσβιβᾷ λέγων.
Χο. Πότερα μαινόμενος;
Επ. ἄφατον ὡς φρόνιμος
Χο. ἔνι σοφόν τι φρενί;
Επ. Πυκνότατον κίναδος.
Σόφισμα· κύρμα· τρῖμμα· παιπάλημ' ὅλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγειν.
Κλύων γὰρ ὧν σύ μοι λέγεις,
Λόγων ἀνεπτέρωμαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Επ. ἄγε δὴ σὺ καὶ σὺ τὴν πανοπλίαν πάλιν
Ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχῃ 'γαθῇ.
ἐς τὸν ἰπνὸν εἴσω. πλησίον τοὐπιστάτου.
Σὺ δὲ τούσδ' ἐφ' οἷς περ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἐγὼ,
Φράσον δίδαξον. Πε. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
ἢν μὴ διάθωνταί γ' οἵδε διαθήκην ἐμοὶ,
ἥνπερ ὁ πίθηκος τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτοις ἐμὲ,

Τῶν ὅπλων ἐντὸς, παρὰ τὴν χύ
Τραν ἄκραν αὐτὴν ὁρῶντας
Ἐγγὺς· ὡς οὐ φευκτέον νῷν.
Ευ. εἰπὸν, ἢν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
Κατορυχησόμεσθα ποῦ γῆς.
Πει. Ὁ κεραμεικὸς δέξεται νώ·
Δημοσίᾳ γὰρ ἵνα ταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγοὺς
Μαχομένω τοῖς πολεμίοις,
Ἀποθανεῖν ἐν ὀρνεαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ζ.

Χο. ἄναγ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταὐτόν.
Καὶ τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
Παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης.
Κἀναπυθώμεθα τούσδε τίνες ποτε.
Καὶ πόθεν ἔμολον.
Ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.
Ἰὼ ἔποψ, σέ τοι καλῶ.
Επ. Καλεῖς δὲ, τοῦ, κλύειν θέλων.
Χο. Τίνες ποθ' οἵδε καὶ πόθεν;
Επ. Ξείνω σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.
Χο. Τύχη δὲ ποία κομίζει,
Ποτ' αὐτὼ, πρὸς ὄρνις ἐλθεῖν.
Επ. ἔρως βίου· διαίτης τε·
Καὶ σοῦ· ξυνοικεῖν τέ σοι·
Καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν. Χο. τί φῄς.
λέγουσι δὲ δὴ τίνας λόγους.

Χο. Ελελελεῦ· χώρει· κάθες τὸ ῥύγχος· οὐ μέλλειν ἐχρῆν·
Ελκε· τίλλε· παῖε· δεῖρε· κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.
Επ. Εἴπατέ μοι τί μέλλετ' ὦ πάντων κάκιστα θηρίων,
Απολέσαι, παθόντες οὐδὲν, ἄνδρε καὶ διασπάσαι·
Τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενέε καὶ φυλέτα.
Χο. Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων,
Η τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι
Επ. Εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
Καὶ διδάξοντές τι δεῦρ' ἥκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον,
Χο. Πῶς δ' ἂν, οἵγ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
Η φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς.
Επ. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
Η γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φίλου,
Οὐ μάθοις ἂν οὐδέν· ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸ ἐξηνάγκασεν.
Αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν γ' ἔμαθον ἐχθρῶν κοὐ φίλων,
Εκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τείχη· ναῦς τε κεκτῆσθαι μακράς.
Τὸ δὲ μάθημα τοῦτο, σώζει παῖδας· οἶκον· χρήματα.
Χο. Εστι μὲν λόγων ἀκοῦσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
Χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.
Πει. Οἵδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν· ἄναγ' ἐπὶ σκέλος.
Επ. Καὶ δίκαιόν γ' ἐστί· κἀμοὶ δεῖ, νέμειν ὑμᾶς χάριν.
Χο. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο σοί πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα.
Πει. Μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν
Ημῖν· ὥστε τήν τε χύτραν
Τώ τε τρυβλίω καθίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
Περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς

Τὼ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι πρῶτα δοῦναι τὴν δίκην.
Διαφορηθῆναι θ' ὑφ' ἡμῶν. Πει. ὡς ἀπολούμεθ' ἄρα.
Εὐ. Αἴτιος μέντοι σὺ νῷν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
Ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκεῖθεν ἦγες. Πει. ἵν' ἀκολουθοίης ἐμοί.
Εὐ. Ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα. Πει. τοῦτο μὲν ληρεῖς ἔχων
Κάρτα. Εὐ. πῶς. Πει. κλαύσει γὰρ ἢν ἅπαξ γε τὠφθαλμὼ (ἐκκοπῇς.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Θ'.

Χο. Ἰὼ ἰώ. ἔπαγ' ἔπιθ' ἐπίφερε πολέμιον.
Ὁρμὰν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾷ γε.
Ἐπίβαλε περί τε κύκλωσαι.
Ὡς δεῖ τώδ' οἰμώζειν ἄμφω.
Καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν.
Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον.
Οὔτε πολιὸν πέλαγος ἐστὶν, ὅτι δέξεται.
Τώδ' ἀποφυγόντε με.
Ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τώδε τίλλειν καὶ δάκνειν.
Ποῦ 'σθ' ὁ ταξίαρχος. ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας
Εὐ. Τοῦτ' ἐκεῖνο. ποῖ φύγω δύστηνος. Πει. οὗτος, οὐ μενεῖς,
Εὐ. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ; Πει. πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκῇς
Εὐ. Ἐκφυγεῖν. οὐκ οἶδ' ὅπως ἄν. Πει. ἀλλ' ἐγώ τί σοι λέγω.
Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν.
Εὐ. Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει. Πει. γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισι νῷν
Τοῖς δὲ γαμψώνυξι τοισδὶ, τὸν ὀβελίσκον ἁρπάσας,
Εἶτα κατάπηξον πρὸς αὐτόν. Εὐ. τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί
Πει. Ὀξύβαφον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβὼν, ἢ τρύβλιον.
Εὐ. Ὦ σοφώτατε εὗγ' ἀνεῦρες αὐτὸ, καὶ στρατηγικῶς
Ὑπεραλοντίζεις σύ γ' ἤδη νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Ποῦ μ' ἄρ' ὃς ἐκάλεσε·
Τίνα τόπον ἄρα νέμεται
Επ· Οὑτοσὶ πάλαι πάρειμι· κοὐκ ἀποστατῶ φίλων·
Χο· τι τι τι τι τιμ πτερού·
Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ
Πρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων·
Επ· Κοινόν· ἀσφαλῆ· δίκαιον· ἡδὺν ὠφελήσιμον·
ἄνδρε γὰρ λεπτὼ λογιστὰ· δεῦρ' ἀφίκονθ' ὡς ἐμέ·
Χο· Ποῦ· πᾶ· πῶς φής·
Επ· Φήμ' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφῖχθαι δεῦρο πρεσβύτα δύο
ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου·
Χο· ὦ μέγιστον ἐξαμαρτὼν, ἐξ ὅτου τράφην ἐγώ·
Πῶς λέγεις· Επ· μήπω φοβηθῇς τὸν λόγον· Χο· τί μ' εἰργάσω
Επ· ἄνδρ' ἐδεξάμην ἐραστὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας
Χο· Καὶ δέδρακας τοῦτο τοὔργον. Επ· καὶ δεδρακώς γ' ἥδομαι
Χο· Κἀστὸν ἤδη που· Επ· παρ' ὑμῖν· εἴπερ ὑμῖν εἴμ' ἐγὼ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η·

Χο· ἔα· ἔα· προδεδόμεθ' ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν·
ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά θ' ἡμῖν
Ενέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,
Παρέβη μὲν θεσμοὺς ἀρχαίους·
Παρέβη δ' ὅρκους ὀρνίθων·
ἐς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
Γένος ἀνόσιον· ὅπερ ἐξότ' ἐγένετό γ' ἐπ' ἐμοὶ
Πολέμιόν γ' ἐτράφη·

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ,

Πρὸς μὲν οὖν τὸν ὄρνιν ἡμῖν, ἔστιν ὕστερος λόγος,

Ἱππόνικος, καλλίου. κ᾽ ἐξ ἱππονίκου καλλίας.
Πει. Καλλίας ἄρ᾽ οὗτος οὕρνις ἐστίν; ὡς πτερορρυεῖ.
Επο. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται.
Αἵτε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.
Πει. ὦ πόσειδον. ὡς ἕτερος αὖ τις βαπτὸς ὄρνις οὑτοσί.
Τίς ὀνομάζεται ποθ᾽ οὗτος. Επο. οὑτοσὶ κατωφαγᾶς.
Πε. ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ κλεώνυμος;
Πῶς ἂν οὖν κλεώνυμός γ᾽ ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον.
Ευ. ἀλλὰ μέντοι τίς ποθ᾽ ἡ λόφωσις ἡ τῶν ὀρνέων.
ἢ ᾽πὶ τὸν δίαυλον ἦλθον. Επο. ὥσπερ οἱ κᾶρες μὲν οὖν.
Επὶ λόφων οἰκοῦσιν ὦ γάθ᾽ ἀσφαλείας οὕνεκα.
Πει. ὦ πόσειδον. οὐχ ὁρᾷς ὅσον συνείλεκται κακόν;
Ορνέων; Ευ. ὦναξ ἄπολλον, τοῦ νέφους. ἰοὺ ἰού.
Οὐδ᾽ ἰδεῖν ἔτ᾽ ἔσθ᾽ ὑπ᾽ αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.
Πει. Οὑτοσὶ πέρδιξ. ἐκεινοσί γε νὴ δί᾽ ἀτταγᾶς.
Ευ. Οὑτοσὶ δέ, πηνέλοψ. ἐκεινοσὶ δέ γ᾽ ἀλκυών.
Ευ. Τίς γάρ ἐσθ᾽ οὔπισθεν αὐτῆς. Πει. ὅστις ἐστίν; κηρύλος.
Ευ. Κηρύλος γάρ ἐστιν ὄρνις. Πει. οὐ γάρ ἐστι σποργίλος.
Χ᾽ αὐτηΐ γε γλαῦξ. Ευ. τί φής; τίς γλαῦκ᾽ ἀθήναζ᾽ ἤγαγε.
Κίττα. τρυγών. κορυδὸς. ἐλεᾶς. ὑποθυμίς. περιστερά.
Νέρτος. ἱέραξ. φάττα. κόκκυξ. ἐρυθρόπους. κεβλήπυρις.
Πορφυρίς. κερχνῄς. κολυμβίς. ἀμπελίς. φήνη. δρύοψ.
Πει. ἰοὺ ἰοὺ τῶν ὀρνέων ἰοὺ ἰοὺ τῶν κοψίχων.
Οἷα πιππίζουσι καὶ τρέχουσι διακεκραγότες.
ἆρ᾽ ἀπειλοῦσί γε νῷν; οἴμοι κεχήνασι γέ τοι.
Καὶ βλέπουσιν ἐς σὲ κἀμέ. Ευ. τοῦτο μὲν κἀμοὶ δοκεῖ.
Χο. πο πο πο πο πο πο πο πο πρί.

Καινὸς γνώμην. Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής.

ΕΠΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, Ε'.

ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα.
Δεῦρο· δεῦρο· δεῦρο· δεῦρο·
Τορο τορο τορο τορο τορο τίγξ.
Κικκαβαῦ· κικκαβαῦ,
Τορο τορο τορο τολιλιλίξ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Πει· Ορᾷς τιν' ὄρνιν; Ευ· μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Καίτοι κέχηνά γ' ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπων.
ἄλλως ἄρ' οὔποψ ὡς ἔοικ' ἐς τὴν λόχμην
ἐμβὰς, ἐπῶζε, χεραδριὸν μιμούμενος.
Επο· Τοροτίγξ· τοροτίγξ.
Πει· ὦ 'γαθ' ἀλλ' οὑτοσὶ καὶ δή τις ὄρνις ἔρχεται.
Ευ· Νὴ δί' ὄρνις δῆτα· τίς ποτ' ἐστίν· οὐ δήπου ταὧς;
Πει· Οὗτος αὐτὸς νῷν φράσει, τίς ἐστιν ὄρνις οὑτοσί
Επο· Οὗτος, οὐ τῶν ἠθάδων τῶνδ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί.
ἀλλὰ λιμναῖος· Πει· βαβαί· καλός γε καὶ φοινικιοῦς
ἔπο· εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ 'στὶν φοινικόπτερος.
Πει· Οὗτος, ὦ σέ τοι· ἔπο· τί βωστρεῖς· Πει· ἕτερος ὄρνις οὑτοσί
ἔπο· Νὴ δί' ἕτερος δῆτα χ' οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
Πει· Τίς ποθ' ὁ μουσόμαντις ἄτοπος ὄρνις ὀρειβάτης.
ἔπο· Ονομα τούτῳ μῆδός ἐστι· Πει· μῆδος, ὦναξ ἡράκλεις
εἶτα πῶς ἄνευ καμήλου μῆδος ὢν εἰσέπτατο.
Ευ· ἕτερος αὖ λόφον κατειληφώς τις ὄρνις οὑτοσί
Πει· Τί τὸ τέρας τουτί ποτ' ἐστίν· οὐ σὺ μόνος ἄρ' ἦσθ' ἔποψ;
Αλλὰ χ' οὗτος ἕτερος· ἔπο· οὗτος ἐστὶ μὲν φιλοκλέους

Σπερμολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα·
Μαλθακὴν ἱέντα γῆρυν·
ὅσα τε ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶλον
Ἀμφιτιττυβίζεθ' ὧδε
Λεπτὸν ἡδομένα φωνᾷ·

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ
ΚΩΛΩΝ, ΙΓ'.

Τιὸ τιό· τιὸ τιό· τιὸ τιό· τιὸ τιό·
ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κι-
σσοῦ· κλάδεσι νομὸν ἔχει· τά, τε κατ' ὄρεα·
Τά, τε κοτινοτράγα, τά, τε κομαροφάγα·
ἀνύσατε πετόμενα πρὸς ἐμὰν αὐδάν·
Τριοτό· τριοτό· τροτιοτό· τοβρίξ·
ὅσα θ' ἑλείας παρ' αὐλῶνας·
Τὰς ὀξυστόμους ἐμπίδας·
Κάμπτεθ'· ὅσα τ' εὐδρόσους τε·
Γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ
Να τὸν ἐρόεντα μαραθῶνος,
ὄρνις τε πτεροποίκιλος· Ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς·

ΕΤΕΡΑ ΣΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΩΔΗ
ΚΩΛΩΝ, Η'.

ὧν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης
φῦλα μετ' ἀλκυόνεσσι ποτᾶται·
δεῦρ' ἴτε, πευσόμενοι τὰ νεώτερα·
Πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν·
Οἰωνῶν τῶν ταναοδείρων·
ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΔ'.

Επ. Αγε σύννομέ μοι παῦσαι μὲν ὕπνου.
Χύσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
Οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς.
Τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρυν ἴτυν.
Ελελιζομένη διεροῖς μέλεσι.
Γένυος ξουθῆς καθαρὰ χωρεῖ.
Διὰ φυλλοκόμου μίλακος ἠχώ.
Πρὸς διὸς ἕδρας· ἵν' ὁ χρυσοκόμας
Φοῖβος ἀκούων τοῖς σοῖς ἐλέγοις,
Αντιψάλλων, ἐλεφαντόδετον
Φόρμιγγα θεῶν ἵστησι χορούς.
Διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
Ξύμφωνος ὁμοῦ
Θεία μακάρων ὀλολυγή.
Αὐλεῖ τίς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Εὐε. ὦ ζεῦ βασιλεῦ τοῦ φθέγματος τοὐρνιθίου.
Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.
Πει. Οὗτος. Εὐ. τί ἐστιν. Πει. οὐ σιωπήσεις; Εὐ. τί δαί.
Πει. Οὔποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται.

ΩΙΔΗ ΚΩΛΩΝ, Ι'.

Επ. Εποποποῖ· ποποποπό· ποποῖ· ποποῖ.
Ιὼ, ἰὼ· ἰτὼ· ἰτὼ· ἰτὼ· ἰτώ.
Ιτω τὶς ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπτέρων.
Οσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας
Νέμεσθε· φῦλα μυρία κριθοτράγων.

Ἢν δ' οἰκίσητε, τοῦτο, καὶ φράξηθ' ἅπαξ.
ἐκ τοῦ πόλου τούτου, κεκλήσεται πόλις.
ὥστ' ἄρξετ' ἀνθρώπων μὲν ὥσπερ παρνόπων
Τοὺς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῷ μηλίῳ.
ἔπ. Πῶς. Πει. ἐν μέσῳ δήπουθεν, ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα
Πυθῶδε. Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα,
Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς
Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν, οἱ θεοί,
Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοτρίας καὶ τοῦ χάους
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.
Ἔπ. Ἰοὺ ἰού.
Μὰ γῆν. μὰ παγίδας. μὰ νεφέλας. μὰ δίκτυα
Μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν
Εἰ ξυνδοκοίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνέοις.
Πει. Τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγ' αὐτοῖς διηγήσαιτο. ἔπ. σύ
Ἐγὼ γὰρ αὐτοὺς βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ
Ἐδίδαξα τὴν φωνήν, ξυνὼν πολὺν χρόνον.
Πει. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυγκαλέσειας; Ἔπ. ῥᾳδίως.
Δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχμην,
Ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
Καλοῦμεν αὐτούς. οἱ δὲ νῷν τοῦ φθέγματος
Ἐάνπερ ἐπακούσωσι, θεύσονται δρόμῳ.
Πει. ὦ φίλτατ' ὀρνίθων σύ. μὴ νῦν ἕσταθι
Ἀλλ' ἀντιβολῶ σ' ἄγ' ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχμην
Ἔσβαινε. κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

Οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.
Ευε. Πολλήν γε ἀφεῖλες τοῦ βίου κιβδηλίαν.
Επο. Νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα.
Καὶ μύρτα. καὶ μήκωνα. καὶ σισύμβρια.
Ευ. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον.
Πει. φεῦ φεῦ.
Ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνίθων γένει.
Καὶ δύναμιν ἣ γένοιτ' ἂν, εἰ πείθοισθέ μοι.
Επο. Τί σοι πιθοίμεσθ'. Πει. ὅτι πίθοισθε; πρῶτα μὲν,
Μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχηνότες.
Ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοὔργον ἐστὶν αὐτίκα.
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετομένους ἢν ἔρῃ.
Τίς ὄρνις οὗτος, ὁ Τελέας ἐρεῖ ταδί.
ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος πετόμενος.
Ἀτέκμαρτος. οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταὐτῷ μένων.
Επο. Νὴ τὸν Διόνυσον εὖ γε μωμᾷ ταυταγί.
Τί ἂν οὖν ποιοῖμεν. Πει. οἰκίσατε μίαν πόλιν.
Επο. Ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν.
Πει. ἀληθες ὦ σκαιότατον εἰρηκὼς ἔπος.
Βλέψον κάτω. Επο. καὶ δὴ βλέπω. Πει. βλέπε νῦν ἄνω.
Επο. Βλέπω. Πει. περίαγε τὸν τράχηλον. Επο. νὴ Δία.
ἀπολαύσομαι τί γ' εἰ διαστραφήσομαι.
Πει. εἶδές τι; Επο. τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.
Οὐχ οὗτος οὖν δήπουθέν ἐστιν ὀρνίθων πόλος;
Επο. Πόλος. Πει. τίνα τρόπον. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος.
ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.

Λέγοι ταδί. πρὸς τοῦ διὸς τοὐλυμπίου.
ὅπως παρέσῃ μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία.
Λουσάμενα πρῷ· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους
Καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσῃς. εἰ δὲ μὴ,
Μή μοι τότε γ᾽ ἔλθῃς ὅταν ἐγὼ πράττω κακῶς.
Επ. Νὴ δία ταλαιπώρων γε πραγμάτων ὀρᾷς
Τί δαὶ σὺ, Πε. τοιούτων ὀρῶ κἀγώ. Επ. τίνων,
Πε. ὅπου ξυναντῶν μοι ταδί τις μέμψεται.
ὥσπερ ἀδικηθεὶς παιδὸς ὡραίου πατήρ.
Καλῶς γέ μοι τὸν υἱὸν ὦ στιλβωνίδη
Εὑρὼν ἀπιόντ᾽ ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
Οὐκ ἔκυσας. οὐ προσεῖπας. οὐ προσηγάγου.
Οὐκ ὠρχιπέδισας, ὢν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.
Επ. ὦ δειλακρίων σὺ, τῶν κακῶν οἵων ὀρᾷς.
Ἀτὰρ, ἔστι γ᾽ ὁποίαν λέγετον εὐδαίμων πόλις,
Παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Ευε. οἴμοι. μηδαμῶς.
Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν᾽ ἀνακύψεται.
Κλητῆρ᾽ ἄγουσ᾽ ἕωθεν ἡ σαλαμινία.
ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι.
Επ. Τί οὐ τὸν ἠλεῖον λέπρεον οἰκίζετον,
ἐλθόνθ᾽. Ευε. ὁτιὴ νὴ τοὺς θεοὺς ὃς οὐκ ἰδὼν
Βδελύττομαι τὸν λέπρεον ἀπὸ μελανθίου.
Επ. Ἀλλ᾽ εἰσὶν ἕτεροι τῆς λοκρίδος ὀπούντιοι.
ἵνα χρὴ κατοικεῖν. Ευε. ἀλλ᾽ ἔγωγ᾽ ὀπούντιος.
Οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.
Οὗτος δὲ δὴ τίς ἔσθ᾽ ὁ μετ᾽ ὀρνίθων βίος.
Σὺ γὰρ οἶσθ᾽ ἀκριβῶς. Επ. οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τριβήν.

ἔπ. ὄρνις ἔγωγε. εὐε. κᾆτα σοὶ ποῦ τὰ πτερά.
ἔπ. ἐξερρύηκε. εὐε. πότερον, ὑπὸ νόσου τινός;
ἔπ. οὔκ. ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα
Πτερορρυεῖ τε, κᾆθις ἕτερα φύομεν.
Ἀλλ' εἴπατόν μοι σφὼ, τίν' ἐστόν. εὐε. νὼ, βροτώ.
ἔπ. Ποδαπὼ τὸ γένος. εὐε. ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.
ἔπ. Μῶν ἡλιαστά. εὐε. μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου.
Ἀφηλιαστά. ἔπ. σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεῖ
Τὸ σπέρμ'. εὐε. ὀλίγον ζητῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβοις.
ἔπ. Πράγους δὲ δὴ τοῦ, δεομένω δεῦρ' ἤλθετον.
εὐε. Σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένω. ἔπ. τίνος πέρι.
εὐε. ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὥσπερ νώ ποτε.
Κἀργύριον ὠφείλησας ὥσπερ νώ ποτε.
Κοὐκ ἀποδιδοὺς ἔχαιρες ὥσπερ νώ ποτε,
Εἶτ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γῆν ἐπέτου καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ.
Καὶ πάνθ' ὅσαπερ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς.
Ταῦτ' οὖν ἱκέται νὼ, πρὸς σὲ δεῦρ' ἀφίγμεθα.
Εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον.
Ὥσπερ σισύραν ἐγκατακλινῆναι μαλθακήν.
ἔπ. ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν, ζητεῖς πόλιν;
εὐε. Μείζω μὲν οὐδέν. προσφορωτέραν δὲ νῷν.
ἔπ. ἀριστοκρατεῖσθαι δῆλος εἶ ζητῶν. εὐε. ἐγὼ,
Ἥκιστα. καὶ τὸν σκελλίου βδελύττομαι.
ἔπ. Ποίαν τιν' οὖν ἥδιστ' ἂν οἰκοῖτ' ἂν πόλιν.
εὐε. ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἴη τοιάδε.
Ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῴ τις ἐλθὼν τῶν φίλων,

Τότε μὲν ὀρεχθῇ φαγεῖν ἀφύας φαληρικὰς,
Τρέχω 'πὶ τὰς ἀφύας ἐγὼ, λαβὼν τὸ τρύβλιον.
ἔτνους δ' ἐπιθυμεῖ, δεῖ τορύνης καὶ χύτρας,
Τρέχω 'πὶ τορύνην. Εὐε. τροχίλος ὄρνις οὑτοσὶ
Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὦ τροχίλε; τὸν δεσπότην
Ἡμῖν κάλεσον. Τρο. ἀλλ' ἀρτίως νὴ τὸν δία
Εὕδει καταφαγὼν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.
Εὐε. ὅμως ἐπέγειρον αὐτόν. Τρο. οἶδα μὲν σαφῶς,
ὅτι ἀχθέσεται. σφῷν δ' αὐτὸν εἵνεκ' ἐπεγερῶ.
Πει. κακῶς σύ γ' ἀπόλοι'. ὥς μ' ἀπέκτεινας δέει.
Εὐε. Οἴμοι κακοδαίμων. χὠ κολοιός μ' οἴχεται.
Ὑπὸ τοῦ δέους. Πει. ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Δείσας ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Εὐ. εἰπέ μοι.
Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας καταπεσών;
Πει. Μὰ δί' οὐκ ἔγωγε. Εὐε, ποῦ γάρ ἐστιν. Πει. ἀπέπτατο.
Εὐε. Οὐκ ἄρ' ἀφῆκας ὦγαθ' ὡς ἀνδρεῖος εἶ.
Επο. ἄνοιγε τὴν ὕλην ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
Εὐ. ὦ ἡράκλεις. τουτὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον.
Τίς ἡ πτέρωσις. τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας.
Επο. Τίνες εἰσί μ' οἱ ζητοῦντες Εὐε. οἱ δώδεκα θεοὶ,
εἴξασιν ἐπιτρῖψαί σε. ἔπο. μῶν με σκώπτετον.
Ὁρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γὰρ ὦ ξένοι
ἄνθρωπος. Εὐε. οὐ σοῦ καταγελῶμεν. ἔπο. ἀλλὰ τοῦ,
Εὐ. Τὸ ῥάμφος ὑμῖν σου γελοῖον φαίνεται.
Επο. Τοιαῦτα μέντοι σοφοκλέης λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὸν τηρέα.
Εὐ. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον, ὄρνις, ἢ ταῶς.

ἔπο.

Πε. Οὗτος. Ευε. τί ἔστιν. Πει. ἡ κορώνη μοι πάλαι
  Ἄνω τι φράζει. Ευε. χὠ κολοιὸς οὑτοσὶ
  Ἄνω κέχηνεν ὡσπερεὶ δεικνύς τί μοι.
  Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ᾽ ὄρνεα.
  Εἰσόμεθα δ᾽ αὐτίκ᾽ ἂν ποιήσωμεν ψόφον.
  Ἀλλ᾽ οἶσθ᾽ ὃ δρᾶσον; τῷ σκέλει θένε τὴν πέτραν
Πει. Σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ᾽ ἵν᾽ ᾖ διπλάσιος ψόφος.
Ευε. Σὺ δ᾽ οὖν λίθῳ κόψον λαβών. Πει. πάνυ γ᾽ εἰ δοκεῖ
Ευε. Παῖ παῖ. Πει. τί λέγεις οὗτος τὸν ἔποπα παῖ καλεῖς;
  Οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδὸς γ᾽ ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;
Ευε. Ἐποποῖ. ποιήσεις τί με κόπτειν αὖθις αὖ.
  Ἐποποῖ. Θε. τίνες οὗτοι. τίς ὁ βοῶν τὸν δεσπότην.
Ευε. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ χασμήματος.
Θε. Οἴμοι τάλας. ὀρνιθοθήρα τουτωΐ
Ευε. Οὕτω τι δεινὸν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν.
Θε. Ἀπολεῖσθον. Ευε. ἀλλ᾽ οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώπω. Θε. τί δαί.
Ευε. Ὑποδεδιὼς ἔγωγε λιβυκὸν ὄρνεον.
Θε. Οὐδὲν λέγεις. Ευε. καὶ μὴν ἐροῦ τὰ πρὸς ποδῶν.
Θε. Ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις. οὐκ ἐρεῖς;
Πει. Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.
Ευε. Ἀλλὰ σὺ τί θηρίον ποτ᾽ εἶ πρὸς τῶν θεῶν.
Θε. Ὄρνις ἔγωγε δοῦλος. Ευε. ἡττήθης τινὸς
  Ἀλεκτρυόνος; Θερ. οὐκ. ἀλλ᾽ ὅτε περ ὁ δεσπότης
  Ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ᾽ ηὔξατο
  Ὄρνιν. ἵν᾽ ἀκόλουθον διάκονόν τ᾽ ἔχῃ.
Ευε. Δεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;
Θε. Οὗτος γὰρ οἶμαι πρότερον ἄνθρωπος ποτ᾽ ὤν,

Οδὸς. Πει. οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.
Ευ. Οὐδ' ἡ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγει πέρι.
Πε. Οὐ. ταὐτὰ κρώζει μὰ Δία νῦν τε καὶ τότε.
Ευ. Τί δὴ λέγει περὶ τῆς ὁδοῦ. Πει. τί δ' ἄλλο γ' ἢ,
Βρύκουσ' ἀπέδεσθαι φησί μου τοὺς δακτύλους.
Ευ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστὶν ἡμᾶς δεομένοις
Ες κόρακας ἐλθεῖν καὶ παρεσκευασμένοις
Επειτα μὴ 'ξευρεῖν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
Ημεῖς γὰρ ὦνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν σάκᾳ.
Ο μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται.
Ημεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Αστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
Ανεπτόμεθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν.
Αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντ' ἐκείνην τὴν πόλιν.
Τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κεὐδαίμονα.
Καὶ πᾶσι κοινὴν ἐναποτῖσαι χρήματα.
Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες, ἕνα μῆν' ἢ δύο
Επὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν. ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
Επὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.
Διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.
Κανοῦν δ' ἔχοντε καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
Πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα
Οποι καθιδρυθέντε, διαγενοίμεθ' ἄν.
Ο δὲ στόλος νῷν ἐστι παρὰ τὸν τηρέα
Τὸν ἔποπα. παρ' ἐκείνου πυθέσθαι δεομένω.
Εἴ που τοιαύτην οἶδε πόλιν ἢ 'πέπτατο.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

Εὐέλπις προλογίζει.

Ρθὴν κελεύεις ᾗ τὸ δένδρον φαίνεται;
Πε. Διαρραγείης. ἥδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.
Ευ. Τί ὦ πόνηρ'. ἄνω κάτω πλανύττομεν.
ἀπολούμεθ' ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορουμένω.
Πε. Τὸ δ' ἐμὲ κορώνῃ πειθόμενον τὸν ἄθλιον.
Ὁδοῦ περιελθεῖν στάδια πλεῖν ἢ χίλια,
Ευ. Τὸ δ' ἐμὲ κολοιῷ πειθόμενον τὸν δύσμορον.
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Πε. ἀλλ' οὐδὲ ποῖ γῆς ἐσμὲν οἶδ' ἔγωγ' ἔτι.
Ευ. Ἐντευθενὶ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξεύροις σύ που.
Πε. Οὐδ' ἂν μὰ δία γ' ἐντεῦθεν ἐξηκεστίδης
Ευ. Οἴμοι. Πε. σὺ μὲν ὦ τᾶν τὴν ὁδὸν ταύτην ἴθι
Ευ. ἦ δεινὰ νὼ δέδρακεν οὑκ τῶν ὀρνέων.
Ὁ πινακοπώλης φιλοκράτης μελαγχολῶν,
ὃς τώδ' ἔφασκε νῷν φράσειν τὸν τηρέα.
Τὸν ἔποφ' ὃς ὄρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων.
Κἀπέδοτο τὸν μὲν, θαρρελείδου τουτονὶ
Κολοιὸν, ὀβολοῦ. τηνδεδὶ τριωβόλου.
Τὼ δ' οὐκ ἄρ' ἤστην οὐδὲν ἄλλο πλὴν δάκνειν.
Καὶ νῦν τί κέχηνας ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν.
Ἡμᾶς ἔτ' ἄξεις, οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις

Ἀλλ᾽ ἐξάγετ᾽ εἴ τι φιλεῖτ᾽ ὀρχούμενοι, θύραζε
Ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
Ὀρχούμενον, ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τραγῳδῶν·

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ·

Εὔελπις·
Θεράπων ἔποπος·
Ἔποψ·
Κήρυξ·
Ποιητής·
Γεωμέτρης·
Ψηφισματογράφος·
Ἶρις·
Πατραλοίας·
Γένης συκοφάντης·
Ποσειδῶν·
Ἡρακλῆς·
Ἕτερος ἄγγελος·

Πεισθέταιρος·
Ἕτερος θεράπων τροχίλος·
Χορὸς ὀρνίθων·
Ἱερεύς·
Χρησμολόγος·
Ἐπίσκοπος·
Ἄγγελος·
Ἕτερος κήρυξ·
Κινησίας διθυραμβοποιός·
Προμηθεύς·
Τριβαλός·
Οἰκέτης πεισθεταίρου·

Ὁ μέσατος. Φι. ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται.
Ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελείᾳ κονδύλου.
Ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'. Βδε. ἀλλ' ὦ 'ζυρέ.
Ἕτερος τραγῳδὸς καρκινίτης ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτοῦ. Φι. νὴ δί' ὀψώνηκ' ἄρα.
Βδε. Μὰ τὸν δί' οὐδέν γ' ἄλλο, πλήν γε καρκίνους.
Προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν καρκίνου.
Φι. Τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον. ὀξὶς ἢ φάλαγξ.
Βδε. ὁ πιννοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
Ὁ σμικρότατος. ὃς τὴν τραγῳδίαν ποιεῖ.
Φι. ὦ καρκίν'. ὦ μακάριε, τῆς εὐπαιδείας
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
Ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτούς ὦ 'ζυρέ.
Ἅλμην κύκα τούτοισιν, ἢν ἐγὼ κρατῶ.
Χο. Φέρε νυν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν ἅπαντες.
Ἵν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν ἑαυτούς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι'.

Ἡμί. Ἄγ' ὦ μεγαλώνυμα Τέκνα τοῦ θαλασσίου,
Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον. Καὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Καρίδων ἀδελφοί. Ταχὺν πόδ' ἐν κύκλῳ σοβεῖτε
Καὶ τὸ φρυνίχειον ἐκλακτισάτω τις ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος, Ὤζωσιν οἱ θεαταὶ

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ, Ι'.

Ἡμί. στρόβει. παράβαινε κύκλῳ. καὶ γάστρισον σεαυτὸν
Ῥῖπτε σκέλος οὐράνιον. βέμβικες ἐγγενέσθων.
Καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἄναξ πατὴρ προσέρπει.
Ἡσθεὶς ἀπὸ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖσι τριόρχαις.

Δαίμων τις ἐσκέκληκεν ἐς τὴν οἰκίαν.
Ὁ γὰρ γέρων ὡς ἔπιε διὰ πολλοῦ χρόνου
Ἤκουσέ τ' αὐλοῦ, περιχαρὴς τῷ πράγματι
Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται.
Τἀρχαῖ' ἐκεῖν' οἷς θέσπις ἠγωνίζετο
Καὶ τοὺς τραγῳδοὺς φησιν ἀποδείξειν κρόνους.
Τὸν νοῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.
Φι. Τίς ἐπ' αὐλείοισι θύραις θάσσει.
Οἰ. Τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
Φι. Κλῇθρα χαλάσθω τάδε. Οἰ. καὶ γὰρ δὴ
Σχήματος ἀρχὴ
Μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.
Φι. Πλευρὰν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης.
Οἷον μυκτὴρ μυκᾶται. καὶ
Σφόνδυλος ἀχεῖ. Οἰ. πῖθ' ἐλλέβορον.
Φι. Πτήσσει φρύνιχος ὥς τις ἀλέκτωρ.
Οἰ. Τάχα βαλλήσεις.
Φι. Σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.
Πρωκτὸς χάσκει. Οἰκέ. κατὰ σαυτὸν ὅρα.
Φι. Νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις.
Στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδών.
Βδε. Οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.
Φι. Φέρε νυν, ἀνείπω, κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγῳδός φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς.
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.
Φησίν τις; ἢ οὐδείς. Βδε. εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.
Φι. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βδε. υἱὸς καρκίνου.

εἶθ᾽ ἡ συβαρῖτις εἶπεν· εἰ ναὶ τὰν κόραν
Τὴν μαρτυρίαν ταύτην ἐάσας, ἐν τάχει
ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.
Κα. ὕβριζ᾽ ἕως ἄν, τὴν δίκην ἄρχων καλῇ.
Βδε. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ᾽ ἔτ᾽ ἐνταυθοῖ μενεῖς.
Ἀλλ᾽ ἀράμενός γ᾽ οἴσω σε. Φι. τί ποιεῖς. Βδε. ὅ, τι ποιῶ.
εἴσω φέρω σ᾽ ἐντεῦθεν, εἰ δὲ μή, τάχα
Κλητῆρες ἀπολείψουσι τοὺς καλουμένους.
Φι. αἴσωπον οἱ δελφοί ποτ᾽. Βδε. ὀλίγον μοι μέλει.
φιάλην ἐπῃτιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ.
ὁ δ᾽ ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ κάνθαρός ποτε
Βδε. Οἴμ᾽ ὡς ἀπολεῖς αὐτοῖσι κανθάροις

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ´.

Χο. Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας.
Τὸν πρέσβυν οἷ μετέστη
Ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς
ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθὼν
ἦ, μεταπείσεται ἐπὶ
Τὸ τρυφερὸν καὶ μαλακόν.
Τάχα δ᾽ ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι
Τὸ γὰρ ἀποστῆναι χαλεπόν.
Φύσεος ἣν ἔχει τις ἀεί.
Καίτοι πολλοὶ ταῦτ᾽ ἔπαθον.
Ξυνόντες γνώμαις ἑτέρων
Μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ´,

Πολλοῦ δ᾽ ἐπαίνου παρ᾽ ἐμοὶ
Καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσι.
Τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
Φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν.
Παῖς ὁ φιλοκλέωνος, οὐ
Δεινὶ γὰρ οὕτως ἀγανῷ.
Ξυνεγενόμην. οὐδὲ τρόποις
Ἐπεμάνην. οὐδ᾽ ἐξεχύθην.
Τί γὰρ ἐκεῖνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἦν. βουλόμενος
Τοὺς φύσαντας σεμνοτέροις
Κατακοσμῆσαι πράγμασιν;
Οἰ. Νὴ τὸν διόνυσον ἄπορά γ᾽ ἡμῖν πράγματα

ἔπειθ' ὁ λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
Βδ. ἀληθὲς οὕτως. καὶ σὺ δή μοι χαιρεφῶν
Γυναικὶ κλητεύειν; ἐοικὼς θαψίνῃ.
Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν εὐριπίδου.
Θε. Οδί τις ἕτερος ὡς ἔοικεν ἔρχεται.
Καλούμενός σε τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.
Ευ. ὤμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ' ὦ γέρον.
ὕβρεως. Βδ. ὕβρεως; μὴ μὴ καλέσῃς πρὸς τῶν θεῶν.
ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ, δίκην δίδωμί σοι,
ἣν ἂν σὺ τάξῃς, καὶ χάριν προσείσομαι.
Φι. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχήσομαι.
ἑκών. ὁμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον. ἐπιτρέπεις ἐμοὶ.
ὅ,τι χρή μ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος
εἶναι φίλον τὸ λοιπόν; ἢ σύ μοι φράσεις.
Κα. Σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.
Φι. Ανὴρ συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἅρματος
Καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα.
ἐτύγχανε γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.
Κἄπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος.
ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην
Οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ πιττάλου.
Βδ. ὅμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.
Κα. Αλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἅπερ ἀπεκρίνατο.
Φι. ἄκουε. μὴ φεῦγ'. ἐν συβάρει γυνή ποτε.
Κατέαξ' ἐχῖνον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Φι. Οὐχῖνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο;

ἤδη γέρων ὤν. εἶτα τῇ πυγμῇ θένων
Ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
Πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια,
Βδε. Νὴ τὸν δί' ἐξέμαθές γε τὴν ὀλυμπίαν.
Αρ. ἴθι μοι. παράστηθ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
Ὁδὶ γάρ ἐστιν ὅς μ' ἀνὴρ ἀπώλεσε,
Τῇ δᾳδὶ παίων. κἀξέβαλεν ἐντευθενὶ
ἄρτους δέκ' ὀβολῶν. κἀπιθήκην τέτταρας.
Βδε. ὁρᾷς ἃ δέδρακας πράγματ' αὖ, δεῖ καὶ δίκας
ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. οὐδαμῶς γ' ἐπεί.
Λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοὶ
ὥστ' οἶδ' ὅτιὴ ταύτῃ διαλλαχθήσομαι.
Αρ. Οὔτοι μὰ τὼ θεὼ καταπροίξει μυρτίας.
Τῆς ἀγκυλίωνος θυγατέρος. καὶ σωστράτης.
Οὕτω διαφθείρας ἐμοῦ τὰ φορτία.
Φι. ἄκουσον ὦ γύναι. λόγον σοι βούλομαι
λέξαι χαρίεντα. Αρ. μὰ δία μή μοί γ' ὦ μέλε.
Φι. Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας.
Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον. κύον.
Εἰ νὴ δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης πόθεν,
Πυροὺς πρίαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκεῖς.
Αρ. Καὶ καταγελᾷς μου, προσκαλοῦμαι σ' ὅστις εἶ
Πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων.
Κλητῆρ' ἔχουσα χαιρεφῶντα τουτονί.
Φι. Μὰ δί' ἀλλ' ἄκουσον, ἤν τί σοι δόξω λέγειν.
Λᾶσος πότ' ἀντεδίδασκε καὶ σιμωνίδης.

Κἄλλως, κυμινοπριστοκαρδαμογλύφον.
Ταῦτ' οὖν περί μου δέδοικε, μὴ διαφθαρῶ.
Πατὴρ γὰρ οὐδείς ἐστιν αὐτῷ, πλὴν ἐμοῦ.
ὁδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα στῆθι, τάσδε τὰς δετάς.
Λαβοῦσ' ἵν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἵως ποθ' οὗτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.
Βδε. ὦ οὗτος. τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ.
Ποθεῖν ὁρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.
Οὔτοι καταπροίξει μὰ τὸν ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.
Φι. Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄξους δίκην.
Βδε. Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα; Φι. ποίαν αὐλητρίδα.
Τί ταῦτα ληρεῖς. ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
Βδε. Νὴ τὸν δί' αὕτη πού 'στι σοί γ' ἡ δαρδανίς.
Φι. Οὔκ. ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾲς κάεται.
Βδε. Δᾲς ἥδε; Φι. δᾲς δῆτ' οὐχ ὁρᾷς ἐστιγμένην;
Βδε. Τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοὐν μέσῳ.
Φι. Ἡ πίττα δήπου καομένης ἐξέρχεται.
Βδε. ὁ δ' ὄπισθεν, οὐχὶ πρωκτός ἐστιν οὑτοσί;
Φι. ὄζος μὲν οὖν τῆς δᾳδὸς οὗτος ἐξέχει.
Βδε. Τί λέγεις σὺ, ποῖος ὄζος. οὐκ εἶ δεῦρο σύ
Φι. ἆ ἆ. τί μέλλεις δρᾶν. Βδε. ἄγειν ταύτην λαβὼν,
Ἀφελόμενός σε. καὶ νομίσας εἶναι σαπρόν.
Κοὐδὲν δύνασθαι δρᾶν. Φι. ἄκουσον νῦν ἐμοῦ.
Ὀλυμπίασι γὰρ ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' ἀσκώνδᾳ καλῶς.

Αλλ᾽ ἐκποδὼν ἄπειμι, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

Φι. Ανεχε. πάρεχε. Κλαύσεταί τις τῶν ὄπισθεν
Επακολουθούντων ἐμοὶ Οἶον ἀμὴ ῥρήσεσθ᾽ ὑμᾶς
ὦ πόνηροι, ταύτη τῇ Δαΐδι φρυκτοὺς σκευάσω.

Βδε. Η μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην
Ημῖν ἅπασι κεἰ σφόδρ᾽ εἶ νεανίας.
Αθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι.

Φι. Ιὴ ἰοὺ, καλούμενοι. Αρχαῖά γ᾽ ὑμῶν ἄρα γ᾽ ἴ᾽
Σθ᾽ ὡς οὐδ᾽ ἀκούων ἀνέχομαι Δικῶν. ἰαιβοῖ αἰβοῖ.
Τάδε μ᾽ ἀρέσκει. βάλλε κημούς.
Οὐκ ἄπεισι; γὰρ ποῦ 'στιν ἡλιαστὴς ἐκποδών.
Ανάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνθιον.
Τῇ χειρὶ, τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου
Εχου. φυλάττου δ᾽ ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον.
Ομως γε μέν τοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.
Ορᾷς, ἐγώ σ᾽ ὡς δεξιῶς σ᾽ ὑφειλόμην,
Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.
Ὧν εἵνεκ᾽ ἀπόδος τῷ πέει τῳδὶ χάριν.
Αλλ᾽ οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς οἶδ᾽ ὅτι
Αλλ᾽ ἐξαπατήσεις. κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.
Πολλοῖς γὰρ ἤδη χατέροις αὔτ᾽ εἰργάσω.
ἐὰν γένῃ δὲ μὴ κακὴ νυνὶ γυνὴ,
ἐγώ σ᾽ ἐπειδὰν ὁ υἱὸς οὑμὸς ἀποθάνῃ,
Λυσάμενος, ἕξω παλλακὴν ὦ χοιρίον.
Νῦν δ᾽ οὐ κρατῶ 'γὼ τῶν ἐμαυτοῦ χρημάτων
Νέος γὰρ εἰμι, καὶ φυλάττομαι σφόδρα.
Τὸ γὰρ υἱίδιον τηρεῖ με. κἄστι δύσκολον.

Καλεῖν δίκαιον, ὅς τις αὐτὴν γ' ἂν λάβῃ.
Θε. Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν.
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἵππυλος. Ἀντιφῶν. Λύκων.
Λυσίστρατος. Θούφραστος. οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ
Εὐθὺς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν
Ἐνήλατ', ἐσκίρτα. πεπόρδει. κατεγέλα.
ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον.
Κἄτυπτε δή με νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν.
Εἶτ' αὐτὸν ὡς εἶδ' ᾔκασεν Λυσίστρατος.
Ἔοικας ὦ πρεσβῦτα νεοπλούτῳ τρυγὶ
Κλητῆρί τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι
Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντῄκασ' αὐτὸν πάρνοπι
Τὰ θρῖά γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι
Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ
Οἱ δ' ἀνεκρότησαν πλήν γε Θουφράστου μόνου.
Οὗτος δὲ διεμύλλαινεν. ὡς δὴ δεξιός
Ὁ γέρων δὲ τὸν Θούφραστον ἤρετ' εἰπέ μοι.
Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιεῖ
Κωμῳδολειχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί.
Τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει.
Σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσέτι λόγους λέγων
Ἀμαθέστατ' οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι
Ἔπειτ' ἐπειδὴ 'μέθυεν. οἴκαδ' ἔρχεται.
Τύπτων ἅπαντας, ἤν τις αὐτῷ ξυντύχοι.
Ὁδὶ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.

Μόνος μόνοισι τοῖς πενέσταισι ξυνὼν τοῖς Θετταλῶν·
Αὐτὸς πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ, Θ΄.

Ὦ μακάρι᾽ αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν
Παῖδας ἐφύτευσας, ὅτι χειροτεχνικωτάτους.
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον, ἄνδρα τε σοφώτατον.
Τὸν κιθαραοιδότατον ᾧ χάρις ἐφέσπετο.
Τὸν δ᾽ ὑποκριτὴν, ἕτερον· ἀργαλέον ὡς σοφόν.
Εἶτ᾽ ἀριφράδην· πολύ τι θυμοσοφικώτατον.
Ὅντινά ποτ᾽ ὤμοσε, μαθόντα παρὰ μηδενὸς,
Ἀλλ᾽ ἀπὸ σοφῆς φύσεως, αὐτόματον ἐκμαθεῖν.
Γλωττοποιεῖν, εἰς τὰ πορνεῖ᾽ εἰσιόνθ᾽ ἑκάστοτε

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Θ΄.

Εἰσί τινες οἵ μ᾽ ἔλεγον ὡς καταδιηλλάγην.
Ἡνίκα κλέων μ᾽ ὑπετάραττεν ἐπικείμενος.
Καί με κακίσταις ἔκνισε· κᾆθ᾽ ὅτ᾽ ἀπεδειρόμην,
Οἱ ᾽κτὸς ἐγέλων μέγα· κεκραγότα θεώμενοι
Οὐδὲν ἄρ᾽ ἐμοῦ μέλον· ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλλω.
Ταῦτα κατιδὼν, ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα.
Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.
Θε. Ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος.
Καὶ τρὶς μακάριαι τοῦ ᾽πὶ ταῖς πλευραῖς ἐμαῖς
Ὡς εὖ κατηρέψασθε· καὶ νουβυστικῶς,
Κεράμῳ, τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.
Ἐγὼ δ᾽ ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρίᾳ.
Χο. Τί δ᾽ ἐστιν ὦ παῖ· παῖδα γὰρ κἂν ᾖ γέρων

χρήματα καὶ βίαν. Κλειταγόρᾳ τε κἀ-
Μοὶ μετὰ θετταλῶν
Φι. Πολλὰ δὲ διεκκόμισας σύ τε κἀγώ.
Βδ. Τουτὶ μὲν ἀπιεικῶς σύ γ' ἐξεπίστασαι.
ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς φιλοκτήμονος ἴμεν,
Παῖ παῖ. τὸ δεῖπνον χρυσὲ συσκεύαζε νῷν.
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνου. μηδαμῶς
Κακὸν τὸ πίνειν. ἀπὸ γὰρ οἴνου γίγνεται.
Καὶ θυροκοπῆσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
Κἄπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπάλης.
Βδε. Οὐκ. ἢν ξυνῇς ἀνδράσι καλοῖς τε κἀγαθοῖς.
ἢ γὰρ παρῃτήσαντο τὸν πεπονθότα;
ἢ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα.
Αἰσωπικὸν γέλοιον. ἢ συβαριτικόν.
ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμποσίῳ. κᾆτ' ἐς γέλων
Τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.
Φι. Μαθητέον γ' ἄρ' ἐστὶ πολλοὺς τῶν λόγων.
εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδὲν, ἤν τι δρῶ κακόν.
ἄγε νυν ἴωμεν. μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΠΡΟΣΩΙΔΗ ΚΩΛΩΝ, Θ'.

Πολλάκις δ' ἤδοξ' ἐμαυτῷ, δεξιὸς πεφυκέναι.
Καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε.
ἀλλ' ἀμυνίας ὁ σέλλου μᾶλλον. οὐκ τῶν κρωβύλου.
Οὗτος, ὅντιν' ἐγώ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλου καὶ ῥοιᾶς
Δειπνοῦντα μετὰ λεωγόρου.
Πεινῇ γὰρ ἧπερ ἀντιφῶν
ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς φάρσαλον ᾤχετ' εἶτ' ἐκεῖ

Ὕδωρ κατὰ χειρός. τὰς τραπέζας ἐσφέρειν
Δειπνοῦμεν. ἀπονενίμμεθ' ἤδη. σπένδομεν.
Φι. Πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα.
Βδε. Αὐλητρὶς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται
Εἰσὶν, θέωρος. αἰσχίνης. φανός. κλέων.
Ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκέστορος.
Τούτοις ξυνὼν, τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς
Φι. Ἀληθές. ὡς οὐδείς γε διακρίων δεδέξεται.
Βδε. Ἐγὼ εἴσομαι. Καὶ δὴ γάρ εἰμ' ἐγὼ κλέων
ᾄδω δὲ πρῶτος ἁρμοδίου. δέξει δὲ σύ.
Οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' ἀθηναῖος
Φι. Οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης.
Βδε. Τουτὶ σὺ δράσεις παραπολεῖ βοώμενος;
Φήσει γὰρ ἐξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν.
Καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἐξελᾶν. Φι. ἐγὼ δέ γε
Ἐάν γ' ἀπειλῇ, νὴ δί' ἑτέραν ᾄσομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΔʹ.

Χο. Ὤνθρωφ' οὗτος ὁ μαινόμενος τὸ μέγα κράτος.
Ἀνατρέψεις ἔτι τὰν πόλιν. ἃ δ' ἔχεται ῥοπᾶς
Τί δ' ὅταν θέωρος πρὸ ποδῶν κατακείμενος.
Ἄδῃ κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς.
Ἀδμήτου λόγον ὦ 'ταῖρε μαθὼν, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει.
Τούτῳ τί λέξεις σκόλιον. Φι. ᾠδικὸς ἐγὼ
Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν.
Οὐδ' ἀμφοτέροισι γίγνεσθαι φίλον.
Βδε. Μετὰ τοῦτον αἰσχίνης ὁ σέλλου δέξεται
Ἀνὴρ σοφός. καὶ μουσικός. κᾆτ' ᾄσεται

Πλὴν ἐς πάρον· καὶ ταῦτα δύ᾽ ὀβολὼ φέρων.
Βδ. Ἀλλ᾽ οὖν λέγειν χρή σ᾽ ὡς ἐμάχετό γ᾽ αὐτίκα
Ἐφουδίων παγκράτιον, ἀσκώνδα καλῶς
Ἤδη γέρων ὢν καὶ πολιὸς ἔχων δέ τοι
Πλευρὰν βαρυτάτην, καὶ χέρας· λαγόνας τε· καὶ
Θώρακ᾽ ἄριστον. Φι. παῦε παῦ᾽ οὐδὲν λέγεις.
Πῶς δ᾽ ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ᾽ ἔχων.
Βδ. Οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ᾽ οἱ σοφοί,
Ἀλλ᾽ ἕτερον εἰπέ μοι παρ᾽ ἀνδράσι ξένοις.
Πίνων, σεαυτοῦ, ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς.
Ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικώτατον.
Φι. Ἐκεῖν᾽ ἐκεῖν᾽ ἀνδρειότατόν γε τῶν ἐμῶν,
Ὅτ᾽ ὀργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.
Βδ. Ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας· ἀλλ᾽ ὡς ἢ κάπρον
Ἐδιώκαθές ποτ᾽ ἢ λαγὼν, ἢ λαμπάδα.
Ἔδραμες, ἀνευρὼν ὅτι νεανικώτατον.
Φι. Ἐγᾦδα τοίνυν τό γε νεανικώτατον.
Ὅτε τὸν δρομέα φαῦλλον· ὢν βούπαις ἔτι
Εἷλον διώκων, λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.
Βδ. Παῦ᾽ ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς, προσμάνθανε.
Ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.
Φι. Πῶς οὖν κατακλίνω φράζ᾽ ἀνύσας. Βδ. εὐσχημόνως.
Φι. ὡδὶ κελεύεις κατακλιθῆναι; Βδ. μηδαμῶς
Φι. Πῶς δαί. Βδ. τὰ γόνατ᾽ ἔκτεινε. καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
Ἔπειτ᾽ ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων.
Ὀροφὴν θέασαι· κρεκάδι᾽ αὐλῆς θαύμασον

Ὕδωρ

Ες τὴν λακωνικὴν ἀνύσας· φι· ἀδικεῖς γέ με·
Ες τὴν πολεμίαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα·
Βδε· Φέρε καὶ τὸν ἕτερον· φι· μηδαμῶς τοῦτόν γ' ἐπεὶ
Πάνυ, μισολάκων αὐτοῦ 'στιν εἷς τῶν δακτύλων
Βδε· Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα· φι· κακοδαίμων ἐγὼ
Ος τις ἐπὶ γήρᾳ χίμετλον οὐδὲν λήψομαι·
Βδε· Ανυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως,
Ωδὶ προβὰς, τρυφερόν τι διασαλακώνισον·
Φι· Ιδού· θεῶ τὸ σχῆμα· καὶ σκέψαι μ' ὅτῳ
Μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων·
Βδε· Οτῳ; δοθιῆνι σκόροδον ἠμφιεσμένῳ·
Φι· Καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν·
Βδε· Αγε νυν· ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν·
Ανδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν·
Φι· Εγωγε· Βδε· τί δῆτ' ἂν λέγοις· φι· πολλοὺς πάνυ
Πρῶτον μὲν ὡς ἡ λαμί' ἁλοῦσ' ἐπέρδετο·
Επειτα δ' ὡς καρδοπίων τὴν μητέρα·
Μή μοί γε μύθους· ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων
Οἵους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν·
Φι· Εγᾦδα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν·
Εκεῖνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ·
Βδε· ὦ σκαιὲ· κἀπαίδευτε θεογένης ἔφη·
Τῷ κοπρολόγῳ· καὶ ταῦτα λοιδορούμενος
Μῦς καὶ γαλᾶς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν·
Φι· Ποίους· τίνας δὲ χρὴ λέγειν· Βδε· μεγαλοπρεπεῖς·
ὡς ξυνεθεώρεις ἀνδροκλεῖ καὶ κλεισθένει·
Φι· Εγὼ δὲ τεθεώρηκα πώποτ' οὐδαμοῦ·

Βδε. Ἔχ᾽ ἀναλαβοῦ· τηνδὶ λαβὼν καὶ μὴ λάλει.
Φι. Τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν.
Βδ. Οἱ μὲν, καλοῦσι περσίδ᾽ οἱ δὲ, καυνάκην
Φι. Ἐγὼ δὲ σισύραν ᾠόμην θυμαιτίδα.
Βδ. Κοὐ θαῦμά γ᾽ ἐς σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.
Ἔγνως γὰρ ἂν, νῦν δ᾽ οὐχὶ γιγνώσκεις. Φι. ἐγώ;
Μὰ τὸν δί᾽ οὐ τοίνυν γ᾽ ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
Ἐοικέναι μάλιστα μορύχου σάγματι
Βδ. Οὔκ. ἀλλ᾽ ἐν ἐκβατάνοισι ταῦθ᾽ ὑφαίνεται.
Φι. Ἐν ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;
Βδ. Πόθεν ὦ᾽γαθ᾽. ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
Ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
Ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.
Φι. Οὔκουν ἐριώλην δῆτ᾽ ἐχρῆν ταύτην καλεῖν.
Δικαιότερόν γ᾽ ἢ καυνάκην. Βδ. ἔχ᾽ ὦ᾽γαθέ.
Καὶ στῆθί γ᾽ ἀμπισχόμενος. Φι. οἴμοι δείλαιος.
Ὡς θερμὸν ἡ μιαρά τί μου κατήρυγεν.
Βδ. Οὐκ ἀναβαλεῖ; μὰ δί᾽ οὐκ ἔγωγ᾽ ἀλλ᾽ ὦ᾽γαθὲ
Εἴπερ ἀνάγκη, κρίβανόν μ᾽ ἀμπίσχετε,
Βδ. Φέρε ἀλλ᾽ ἐγώ σε περιβαλῶ. σὺ δ᾽ οὖν ἴθι
Φι. Καταθοῦ γε μέντοι καὶ κρεάγραν. Βδ. τιὴ, τί δή.
Φι. Ἵν᾽ ἐξέλῃς με, πρὶν διερρυηκέναι.
Βδ. Ἄγε νῦν, ἀποδύου τὰς καταράτους ἐμβάδας.
Τασδὶ δ᾽ ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς λακωνικάς.
Φι. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαί ποτε.
Ἐχθρῶν παρ᾽ ἀνδρῶν δυσμενῆ καττύματα,
Βδε. Ἔνθες πότ᾽ ὦ τᾶν καταβαιν᾽ ἐρρωμένως.

Οἱ μὲν, ἡμῶν οὗπερ ἄρχων· οἱ δὲ, παρὰ τοὺς ἕνδεκα·
Οἱ δ' ἐν ᾠδείῳ δικάζουσ'· οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχίοις·
Ξυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν, μόλις
ὥσπερ οἱ σκώληκες, ἐν τοῖς κυττάροις κινούμενοι·
Ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι
Πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα· κἀκπορίζομεν βίον,
Ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσιν ἐγκαθήμενοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ φόρου
Τὸν πόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι·
Τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον, ἡμῶν ἤν τις ἀστράτευτος ὢν
Ἐκφορῇ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὕπερ
Μήτε κώπην· μήτε λόγχην, μήτε φλύκταιναν λαβών
Ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ·
Ὅστις ἂν μὴ 'χῃ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώβολον·
Φι. Οὔτοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι·
Ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον·
Ὅθ' ὁ Βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο·
Βδε. Ἀγαθὸν ἔοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν·
Φι. Μὰ τὸν Δί'· οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ξύμφορον,
Καὶ γὰρ πρότερον ἐπ' ἀνθρακίδων πεπνιγμένος,
Ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ γναφεῖ τριώβολον·
Βδε. Ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ' ἐπειδήπερ γ' ἅπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν·
Φι. Τί οὖν κελεύεις δρᾶν με· Βδε. τὸν τρίβων' ἄφες·
Τηνδὶ δὲ χλαῖναν ἀναλαβοῦ τριβωνικῶς
Φι. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν
Οὗ οὑτοσί με νῦν ἀποπνῖξαι βούλεται;

Ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων, οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐρανόν·
Ἀλλ' ὅμως ἀπωσάμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἑσπέραν
Γλαῦξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τὸν στρατὸν διέπτατο·
Εἶτα δ' ἑπόμεσθα θυννάζοντες εἰς τοὺς θυλάκους·
Οἱ δ' ἔφευγον, τὰς γνάθους καὶ τὰς ὀφρῦς κεντούμενοι
Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι, πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι·
Μηδὲν ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον·

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ,
ΚΩΛΩΝ, ια.

Χο. Ἆρα δεινὸς ἦ τόθ', ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι·
Καὶ κατεστρεψάμην γε·
Τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν·
Οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως
Ῥῆσιν εὖ λέξειν ἐμέλλομεν τότ' οὐδὲ
Συκοφαντήσειν τινὰ,
Φροντίς· ἀλλ' ὅς ἂν ἐρέτης
Ἔσοιτ' ἄριστος· τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις·
Μήδων ἑλόντες, αἰτιώτατοι φέρεσθαι·
Καὶ τὸν φόρον δεῦρ' ἐσμὲν ὃν
Κλέπτουσιν οἱ νεώτεροι·

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, κ.

Χο. Πολλαχοῦ σκοποῦντες, ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὑρήσετε·
Τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν· σφηξὶν ἐμφερεστάτους·
Πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον,
Μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν, οὐδὲ δυσκολώτερον·
Εἶτα τ' ἄλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶν μηχανώμεθα
Συλλέγοντες γὰρ καθ' ἑσμοὺς ὡσπερεὶ τἀνθρήνια.

Ὀζήσει δεξιότητος.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΑ'.

Χο. Ὦ πάλαι ποτ' ὄντες ἡμεῖς, ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
Ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαισιν
Καὶ κατ' αὐτὸ δὴ τοῦτο μόνον, ἄνδρες μαχιμώτατοι.
Πρὶν ποτ' ἦν πρὶν ταῦτα. νῦν
Δ' οἴχεταί γε. κύκνου τε πολιώτεραι δὴ,
Αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες.
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμην νεανικὴν ἔχειν. ἐγὼ
Τὸ ὑμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολ-
λῶν κικίννοις νεανιῶν
Καὶ σχῆμα. κεὐρυπρωκτίαν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, Κ'.

Χο. Εἴ τις ὑμῶν ὦ θεαταὶ τὴν ἐμὴν ἰδὼν φύσιν
Εἶτα θαυμάζει μ' ὁρῶν μέσον ἐσφηκωμένον, ἢ τίς
Ἡμῶν ἐστιν ἡ 'πίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος,
Ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τοπρίν.
Ἐσμὲν ἡμεῖς οἷς πρόσεστι τοῦτο τοὐρροπύγιον,
Ἀττικοὶ. μόνοι δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες.
Ἀνδρικώτατον γένος, καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
Ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος.
Τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν. καὶ πυρπολῶν.
Ἐξελεῖν ἡμῶν. μενοινῶν πρὸς βίαν τ' ἀνθρήνια.
Εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες, σὺν δουρὶ ξὺν ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.
Πᾶς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶν,
Περὶ τὴν κεφαλήν· φωνὴν δ' εἶχε χαράδρας ὄλεθρόν τε τοκυίας·
Φώκης δ' ὀσμήν· λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους· πρωκτὸν δὲ καμήλου
Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὔ φησιν δείσας καταδωροδοκῆσαι·
Ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησίν τε μετ' αὐτοῦ,
Τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν· καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
Οἳ τοὺς πατέρας τ' ἦγχον νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον·
Κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις· ἐπὶ τοῖσιν ἀπράγμοσιν ὑμῶν·
Ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων
Ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς, ὡς τὸν πολέμαρχον
Τοιόνδ' εὑρόντες ἀλεξίκακον τῆς χώρας τῆσδε καθαρτὴν,
Πέρυσιν καταπρούδοτε, καινοτάταις σπείραντ' αὐτὸν διανοίαις
Ἃς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς, ἐποιήσατ' ἀναλδεῖς
Καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖσιν ὄμνυσι τὸν διόνυσον·
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμῳδικὰ μηδέν' ἀκοῦσαι
Τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν αἰσχρὸν, τοῖς μὴ γνοῦσιν παραχρῆμα
Ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς νενόμισται·
Εἴπερ ἐλαύνων τοὺς ἀντιπάλους, τὴν ἐπίνοιαν ξυνέτριψεν·
Ἀλλὰ τὸ λοιπὸν, τῶν ποιητῶν· ὦ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
Καινόν τι λέγειν κἀξευρίσκειν, στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε
Καὶ τὰ νοήματα σώζεσθ' αὐτῶν· ἐσβάλλετέ τ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
Μετὰ τῶν μήλων, κἂν ταῦτα ποιῆθ' ὑμῖν δι' ἔτους τῶν ἱματίων,

Χο. Ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'. ὑ
Μεῖς δ' ἔτε ταχέως, ὦ μυρι
Άδες ἀναρίθμητοι. νῦν
Μὲν τὰ μέλλοντ' εὖ λέγεσθαι,
Μὴ πέσῃ φαύλως χαμᾶζ' εὐλαβεῖσθε.
Τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
ἐστὶ πάσχειν κοὐ πρὸς ὑμῶν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ, λϛ'.
ΚΑΙ ΚΩΛΩΝ Θ'.

Νῦν αὖτε λεῴ, προσέχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθαρόν τι φιλεῖτε
Μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπιθυμεῖ
Ἀδικεῖσθαι γάρ φησι· πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ πεποιηκὼς
Τὰ μὲν οὐ φανερῶς· ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς
Μιμησάμενος τὴν εὐρυκλέους μαντείαν, καὶ διάνοιαν.
Εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς, κωμῳδικὰ πολλὰ χέασθαι.
Μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων καθ' ἑαυτόν.
οὐκ ἀλλοτρίων ἀλλ' οἰκείων μουσῶν στόμαθ' ἡνιοχήσας.
ἀρθεὶς δὲ μέγας. καὶ τιμηθεὶς ὡς οὐδεὶς πώποτ' ἐν ὑμῖν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεὶς, οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ φρόνημα.
Οὐδὲ παλαίστρας περικωμάζειν πειρῶν. οὐδ' εἴ τις ἐραστὴς
Κωμῳδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν, ἔσπευδε πρὸς αὐτὸν,
Οὐδενὶ πώποτέ φησιν πείθεσθαι γνώμην τιν' ἔχων ἐπιεικῆ.
ἵνα τὰς μούσας αἷσι χρῆται μὴ προαγωγοὺς ἀποφήνῃ.
Οὐδ' ὅτε πρῶτον ἦρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις φήσ' ἐπιθέσθαι
Ἀλλ' ἡρακλέους ὀργήν τιν' ἔχων, τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν,
Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι
Οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον

Ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσα νῦν γνώμην ἐμήν·
Οὐδέ ποτέ γ᾽, ἀλλ᾽ ἢ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος·
Βδε· Οὔκουν ἀποφεύγει δῆτα· Φι· χαλεπὸν εἰδέναι
Βδε· Ἴθ᾽ ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου·
Τηνδὶ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
Μύσας παράϊξον, κἀπόλυσον ὦ πάτερ·
Φι· Οὐ δῆτα· κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι·
Βδε· Φέρε νύν σε τηνδὶ τὴν ταχίστην περιάγω·
Φι· Ὅδ᾽ ἔσθ᾽ ὁ πρότερος· Βδε· οὗτος· Φι· αὕτη ᾽ντευθενὶ
Ἐξηπάτηται κἀπολέλυκεν οὐχ ἑκών·
Φι· Φέρ᾽ ἐξεράσω· πῶς γὰρ ἠγωνίσμεθα
Βδε· Δείξειν ἔοικεν· ἐκπέφευγας ὦ Λάβης·
Πάτερ· πάτερ τί πέπονθας· Φι· οἴμοι ποῦ ᾽σθ᾽ ὕδωρ·
Βδε· Ἔπαιρ᾽ ἔπαιρε σαυτόν· Φι· εἰπὲ κεῖνό μοι
Ὄντως ἀπέφυγε; Βδε· νὴ Δί᾽· Φι· οὐδέν εἰμ᾽ ἄρα·
Βδε· Μὴ φροντίσῃς ὦ δαιμόνι᾽· ἀλλ᾽ ἀνίστασο·
Φι· Πῶς οὖν ἐμαυτῷ τοῦτ᾽ ἐγὼ ξυνείσομαι·
Φεύγοντ᾽ ἀπολύσας ἄνδρα· τί ποτε πείσομαι·
Ἀλλ᾽ ὦ πολυτίμητοι θεοί· ξύγγνωτέ μοι·
Ἄκων γὰρ αὔτ᾽ ἔδρασα· κοὐ τοὐμοῦ τρόπου·
Βδε· Καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ᾽ ἐγὼ γάρ σ᾽ ὦ πάτερ
Θρέψω καλῶς· ἄγων μετ᾽ ἐμαυτοῦ πανταχοῦ·
Ἐπὶ δεῖπνον· εἰς ξυμπόσιον· ἐπὶ θεωρίαν·
Ὥσθ᾽ ἡδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον
Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ᾽ ἐξαπατῶν Ὑπέρβολος
Ἀλλ᾽ εἰσίωμεν· Φι· ταῦτά νυν γ᾽ εἴπερ δοκεῖ·

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ, ζ·

Φι. Τί οὖν ὄφελος τὸν τυρὸν εἰ κατεσθίει.
Βδε. Ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τἄλλ' ἄριστός ἐστιν. εἰ δ' ὑφείλετο,
Σύγγνωθι. κιθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.
Φι. Ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν, οὐδὲ γράμματα,
Ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.
Θε. Ἄκουσον ὦ δαιμόνι' ἐμοῦ τῶν μαρτύρων.
Ἀνάβηθι τυρόκνηστι, καὶ λέξον μέγα.
Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἔτυχες. ἀπόκριναι σαφῶς,
Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἃ ἔλαβες.
Βδε. Φησὶ κατακνῆσαι. Φι. νὴ δί' ἀλλὰ ψεύδεται.
Βδε. ὦ δαιμόνι' ἐλέει ταλαιπωρουμένους.
Οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ τραχήλι' ἐσθίει.
Καὶ τὰς ἀκάνθας. κοὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένει.
Ὁ δ' ἕτερος οἷός ἐστιν οἰκουρὸς μόνον.
Αὐτοῦ μένων γὰρ, ἅττ' ἂν εἴσω τις φέρῃ,
Τούτων μεταιτεῖ τὸ μέρος. εἰ δὲ μὴ, δάκνει.
Φι. Αἰβοῖ. τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλάττομαι.
Κακόν τι περιβαίνει με κἀναπείθομαι.
Βδε. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' οἰκτείρατ' αὐτὸν ὦ πάτερ.
Καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία.
ἀναβαίνετ' ὦ πόνηρα. καὶ κνυζόμενα,
αἰτεῖτε. κἀντιβολεῖτε, καὶ δακρύετε.
Φι. Κατάβα. κατάβα. κατάβα. Βδε. καταβήσομαι.
Καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο, πολλοὺς δὴ πάνυ
Ἐξηπάτηκεν. ἀτὰρ ὅμως καταβήσομαι.
Φι. Ἐς κόρακας. ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστί γε τὸ ῥοφεῖν.

Τρέφειν δύναιτ' ἂν μία λόγχη κλέπτα δύω
Ἵνα μὴ κεκλάγγω διακενῆς ἄλλως ἐγώ.
Ἐὰν δὲ μή, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγξομαι.
Φι. Ἰοὺ ἰοὺ ὅσας κατηγόρησε τὰς πανουργίας.
Κλέπτον τὸ χρῆμα τἀνδρός. οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ.
ὦ 'λεκτρυών, νὴ τὸν Δί' ἐπιμύει γέ τοι.
Ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος. ἀμίδα μοι δότω.
Θε. Αὐτὸς καθελοῦ. τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλῶ,
Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι. τρύβλιον
Δοίδυκα. τυρόκνηστιν. ἐσχάραν. χύτραν.
Καὶ τἆλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.
Ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέ πω.
Τοῦτον δ' ἔγ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.
Βδ. Οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος.
Καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὀδὰξ ἔχει;
Φι. Ἀνάβαιν' ἀπολογοῦ. τί, σεσιώπηκας, λέγε.
Βδε. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὅ,τι λέγῃ.
Φι. Οὐκ. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
Ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ θουκυδίδης,
Ἀπόπληκτος ἐξαίφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
Βδ. Πάρεχ' ἐκποδών. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.
Χαλεπὸν μὲν ὦνδρες ἐστὶ διαβεβλημένου
Ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός. λέξω δ' ὅμως.
Ἀγαθὸς γάρ ἐστι, καὶ διώκει τοὺς λύκους.
Φι. Κλέπτης μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.
Βδε. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄριστός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν.
Οἷός τι πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι.

Οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.
Ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ κυδαθηναιεὺς κύων.
Κυ. Αὖ αὖ. Βδε. πάρεστιν ἕτερος οὗτος αὖ λάβης,
Αγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλείχειν τὰς χύτρας.
Κη. Σίγα. κάθιζε. σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.
Φι. φέρε νυν. ἅμα τήνδ' ἐγχεάμενος κἀγὼ ῥοφῶ.
Θε. Τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἣν ἐγραψάμην
Ανδρες δικασταὶ τουτονί. δεινότατα γὰρ
Εργων δέδρακε κἀμέ. καὶ τὸ ῥυππαπαί.
Αποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν
Κατισικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
Φι. Νὴ τὸν δί' ἀλλὰ δῆλός ἐστ' ἔμοιγέ τοι,
Τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν,
Ο βδελυρὸς οὗτος. κοὐ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.
Καί τοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται.
Ην μή τι κἀμοί τις προβάλλῃ τῷ κυνί.
Θε. Οὐδὲν μετέδωκεν οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἐμοί.
Φι. Θερμὸς γὰρ ἁνὴρ οὐδὲν ἧττον τῆς φακῆς.
Βδε. Πρὸς τῶν θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὦ πάτερ.
Πρὶν ἄν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦ 'γαθέ,
Τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν. αὐτὸ γὰρ βοᾷ.
Θε. Μὴ νῦν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὖ πολὺ
Κυνῶν ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον
Ος τις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
Εκ τῶν πόλεων τὸ σκῖρον ἐξεδήδοκεν.
Φι. Εμοὶ δέ γ' οὐκ ἔστ' οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.
Κυ. Πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσατ' οὐ γὰρ ἄν ποτε

Ὡς παυσαμένοισι τῶν πλανῶν   Ἰήϊε παιάν·
Βδε. ὦ δέσποτ' ἄναξ· γεῖτον ἀγυιεῦ· τοῦ μοῦ προθύρου πρὸς πύλας
Δέξαι τελετὴν καινὴν ὦναξ, ἣν τῷ πατρὶ καινοτομοῦμεν·
Παῦσον τ' αὐτοῦ τουτὶ τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος·
Ἀντὶ σιραίου, μέλιτος σμικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας·
Ἤδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις ἤπιον αὐτόν·
Τοὺς φεύγοντάς τ' ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων·
Κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων·
Καὶ παυσάμενον τῆς δυσκολίας,   Ἀπὸ τῆς ὀργῆς,
Τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι·

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ϛ'.

Χο. Ξυνευχόμεθά σοι, κἀπᾴδομεν ἐννέαισιν ἀρχαῖς,
Ἕνεκά γε τῶν προλελεγμένων·   Εὖνοι γὰρ ἐσμὲν ἐξ ὅτου
Τὸν δῆμον ᾐσθόμεθά σου
Φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ·
Τῶν νῦν γε σοῦ νεωτέρων·
Βδε. Εἴ τις θύρασιν ἡλιαστής, εἰσίτω·
Ὡς ἡνίκ' ἂν λέγωσιν οὐκ εἰσφρήσομεν
Φι. Τίς ἆρ' ὁ φεύγων οὗτος, ὅσον ἁλώσεται·
Θε. Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἧς ἐγράψατο·
Κύων κυδαθηναιεὺς, λάβητ' ἐξωνέα·
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν σικελικόν· τίμημα κλῳὸς σύκινος·
Φι. Θάνατος μὲν οὖν κύνειος· ἢν ἅπαξ ἁλῷ·
Βδε. Καὶ μὴν ὁ φεύγων οὑτοσὶ λάβης πάρα·
Φι. Ὦ μιαρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·

Φι. Τουτὶ, τί ἐστι. Οἰκέ. χοιροκομεῖον ἑστίας.
Φι. Εἶθ' ἱεροσυλήσας φέρεις; Οἰ. οὐκ. ἀλλ' ἵνα
　Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρίψω τινά.
Φι. ἀλλ' εἴσα γ' αὐύσας, ὡς ἐγὼ τιμᾶν βλέπω.
Βδε. Φέρε νυν. ἐνέγκω τὰς σανίδας, καὶ τὰς γραφάς.
Φι. Οἴμοι διατρίβεις. κἀπολεῖς τριψημερῶν
　Ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.
　Ἰδοὺ κάλει νυν. Βδε. ταῦτα δή. Φι. τίς οὑτοσὶ
　ὁ πρῶτός ἐστιν. Βδε. ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι.
　ὅτι 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν.
Φι. οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. Βδε. Ἐπὶ καδίσκους. Φι. μηδαμῶς.
　Ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.
Βδε. Κάλλιστα τοίνυν. πάντα γὰρ πάρεστι νῷν.
　ὅσων δεόμεθα. πλήν γε δὴ τῆς κλεψύδρας.
Φι. Ἡδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν. οὐχὶ κλεψύδρα;
Βδε. Εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ, κἀπιχωρίως,
　ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω.
　Καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν.
　ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς καὶ ταῖς εὐχαῖς
　Φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν
　ὅτι γενναίως ἐκ τοῦ πολέμου
　Καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.
Βδε. Εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.
Χο. ὦ φοῖβ' ἄπολλον πύθι' ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
　Τὸ πρᾶγμ' ὃ μηχανᾶται.
　Ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν. Ἅπασιν ἡμῖν ἁρμόσαι

φέρων αὐτόθεν ἐξεγείρης οὑτοσί.
Φι. Ἓν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι. Βδε. τὸ τί.
Φι. Θηρῷον εἴ πως ἐκκομίσαις τὸ τοῦ λύκου.
Βδε. Πάρεστι τουτί. καὐτὸς ὦναξ οὑτοσί.
Φι. Ὦ δέσποθ' ἥρως. ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν
Οἷός περ ἡμῖν φαίνεται κλεώνυμος.
Οἰ. Οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἥρως ὢν ὅπλα.
Βδε. Εἰ θᾶττον ἐκαθίζου σύ, θᾶττον ἂν δίκην
Ἐκάλουν. Φι. κάλει νυν. ὡς κάθημ' ἐγὼ πάλαι.
Βδε. Φέρε νυν. τίν' αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην.
Τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ
Ἡ θρᾶττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.
Φι. Ἐπίσχες οὗτος. ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.
Ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
Ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφαίνετο;
Βδε. Μὰ τὸν δί' οὐ πάρεστιν. ἀλλ' ἐγὼ δραμὼν
αὐτὸς κομιοῦμαι, τό γε παραυτίκ' ἔνδοθεν.
Τί ποτε τὸ χρῆμ' ὡς δεινὸν ἡ φιλοχωρία.
Οἰ. Βάλλ' ἐς κόρακας. τοιουτονὶ τρέφειν κύνα.
Βδε. Τί δ' ἔστιν ἑτεόν. Οἰ. οὐ γὰρ ὁ λάβης ἀρτίως
Ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ σικελὴν, κατεδήδοκε;
Βδε. Τοῦτ' ἄρα πρῶτον τἀδίκημα τῷ πατρὶ
Εἰσακτέον μοι. σὺ δὲ κατηγόρει παρών.
Οἰ. Μὰ δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ' ἅτερος φησὶ κύων
Κατηγορήσειν, ἤν τις εἰσάγῃ γραφήν.
Βδε. Ἴθι νυν. ἄγ' αὐτὼ δεῦρο. Οἰκ. ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

Κἄπειτ' ἐνέθηκε τρεῖς λοπίδας μὺς κεστρέων·
Κἀγὼ 'νέκαψ'· ὀβολοὺς γὰρ ᾠόμην λαβεῖν·
Κᾆτα βδελυχθεὶς, ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
Κᾆθ' εἷλκον αὐτόν· Βδε. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶφ'; Φι. ὅτι;
Ἀλεκτρυόνος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·
Ταχὺ γοῦν καθέψεις τἀργύριον· ἦ δ' ὃς λέγων
Βδε. Ὁρᾷς ὅσον γὰρ δῆτα τοῦτο κερδαίνεις;
Φι. Οὐ πάνυ τι μικρόν· ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποίει.
Βδε. Ἀνάμενε νῦν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥξω φέρων.
Φι. Ὅρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.
Ἠκηκόεις γὰρ ὡς Ἀθηναῖοι ποτὲ,
Δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας.
Κἀν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσει πᾶς ἀνὴρ
Αὑτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ
Ὥσπερ Ἑκάταιον πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.
Βδε. Ἰδοὺ, τί ἔτ' ἐρεῖς· ὡς ἅπαντ' ἐγὼ φέρω.
Ὅσαπερ γ' ἔφασκον· κἄτι πολλῷ πλείονα.
Ἀμὶς μὲν ἣν οὐρητιάσῃς, αὑτηί.
Παρὰ σοὶ κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.
Φι. Σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον.
Ἐξεῦρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.
Βδε. καὶ πῦρ γε τουτὶ καὶ προσέστηκεν φακῆ,
Ῥοφεῖν ἐὰν δέῃ τι. Φι. τοῦτ' αὖ δεξιόν.
Κἂν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι
Αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ῥοφήσομαι.
Ἀτὰρ, τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε.
Βδε. Ἵνα γ' ἢν καθεύδῃς ἀπολογουμένου τινὸς,

Φι. Ποίου φέρ' ἴδω. Βδε. τοῦ μὴ δικάζειν. Φι. τοῦτο δὲ,
ᾅδης διακρινεῖ πρότερον ἢ 'γὼ πείσομαι.
Βδε. Σὺ δ' οὖν ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
Ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε.
Αὐτοῦ μένων, δίκαζε τοῖσιν οἰκέταις.
Φι. Περὶ τοῦ. τί ληρεῖς. Βδε. ταὔθ' ἅπερ ἐκεῖ πράττεται.
ὅτι τὴν θύραν ἀνέῳξεν ἡ σηκὶς λάθρα.
Ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
Πάντως δὲ κἀκεῖ ταῦτ' ἔδρας ἑκάστοτε.
Καὶ ταῦτα μέν νυν εὐλόγως ἢν ἐξέχῃ.
Εἵλη κατ' ὄρθρον. ἡλιάσει πρὸς ἥλιον.
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ὕοντος εἴσει. κἂν ἔγρῃ, μεσημβρινὸς,
Οὐδείς σ' ἀποκλείσει. θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.
Φι. Τουτί μ' ἀρέσκει. Βδε. πρὸς δὲ τούτοις, ἢν δίκην
λέγῃ μακράν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
Δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογούμενον.
Φι. πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι.
ὥσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασώμενος
Βδε. Πολλῷ γ' ἄμεινον. καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
Ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων,
Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Φι. Ἀνά τοι με πείθεις. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις.
Τὸν μισθὸν ὁπόθεν λήψομαι. Βδε. παρ' ἐμοῦ. Φι. καλῶς.
Αἴσχιστα γάρ τοι μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
Ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρῴην λαβὼν,
Ἐλθὼν, διεκερμάτιζέ μ' ἐν τοῖς ἰχθύσιν.

Κἆπει

Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρὼν ἐμφανὴς,
Ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος.
Καὶ δῆλος εὖ ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρὼν δέχου.
Βδε. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρεσβύτῃ ξύμφορα. χόνδρον
Λείχειν. χλαῖναν μαλακήν. σισύραν.
Πόρνην ἥ τις τὸ πέος τρίψει καὶ τὴν ὀσφῦν.
Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ κοὐδὲν γρύζει,
Τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.
Χο. Νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα.
Οἷς ποτ' ἐπεμαίνετ'. ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι
Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας,
Ἃ σοῦ παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.
Νῦν οὖν ἴσως τοῖς σοῖς λόγοισι πείθεται.
Καὶ φρονεῖ μέν τοι μεθιστὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον.
Πειθόμενός τε σοί γ'. Φι. ἰώ μοί μοι. Βδε. οὗτος τί μοι βοᾷς.
Φι. Μή μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνοῦ
Κείνων ἔραμαι. κεῖθι γενοίμαν.
Ἵν' ὁ κῆρυξ φησὶ τίς ἀψήφιστος ἀνιστάσθω.
Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
Ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
Σπεῦδ' ὦ ψυχή. ποῦ μου ψυχή.
Πάρες ὦ σκιερά. μὰ τὸν ἡρακλέα.
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς,
Κλέπτοντα κλέωνα λάβοιμι.
Βδε. Ἴθ' ὦ πάτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πιθοῦ.
Φι. Τί πείθομαί σοι. Βδε. λέγ' ὅτι βούλει πλὴν ἑνός.

Τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν ἑκάστῃ,
Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις.
Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυαρίτῃ.
Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ ν μαραθῶνι τροπαίου
Νῦν δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι, χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν μισθὸν ἔχοντι
Φι. Οἴμοι. τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
Καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν. ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι
Βδ. Ἀλλ' ὁπόταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν εὔβοιαν διδόασιν.
Ὑμῖν. καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα μεδίμνους.
Ποριεῖν. ἔδοσαν δ' οὐπώποτε σοι, πλὴν πρώην πέντε μεδίμνους
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων;
ἔλαβες κατὰ χοίνικα κριθῶν.
ὧν εἵνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλῃον ἀεί.
Βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
Ἐγχάσκειν σοὶ στομφάζοντας
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ, τι βούλει σοι
Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΑ.

Χο. Ἦ που σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς
Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν, πολλῷ δεδόκησαι
ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκίμπωνας καταβάλλω.
Ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς αὐτῆς συνθιασῶτα
Πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι. μηδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄγαν γ' ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν ἢ ξυγγενὴς
Εἶναί τις. ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνουθέτει

Σοὶ δ' ἤν τις γε διδῷ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς ἀγαπᾷς· οὓς αὐτὸς
 ἐλαύνων,
Καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν, ἐκτήσω πολλὰ πονήσας.
Καὶ πρὸς τούτοις, ἐπιταττόμενος φοιτᾷς, ὃ μάλιστά μ' ἀπάγχει
Ὅταν εἰσελθὸν μειράκιόν σοι κατάπυγον χαιρέου υἱός,
Ὡδὶ διαβὰς διακινηθεὶς τῷ σώματι, καὶ τρυφερανθείς,
Ἥκειν εἴπῃ πρῲ κἀν ὥρᾳ δικάσονθ' ὡς ὅστις ἂν ὑμῶν
Ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριώβολον οὐ κομιεῖται.
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμήν, κἂν ὕστερος ἔλθῃ.
Καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἑτέρῳ τινὶ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ
Ἤν τίς τι διδῷ τῶν φευγόντων ξυνθέντε τὸ πρᾶγμα δύ' ὄντε,
Ἐσπουδάκατον· κᾆθ' ὡς πρίον, ὁ μὲν ἕλκει, ὁ δ' ἀντενέδωκεν
Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. τὸ δὲ πραττόμενόν σε
 λέληθεν.
Φι. Ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι τί λέγεις. ὥς μου τὸν δῖνα ταράττεις
 Καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον. κοὐκ οἶδ' ὅτι χρῆμά
 με ποιεῖς.
Βδ. Σκέψαι τοίνυν γ' ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν ἅπασιν
 Ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων, οὐκ οἶδ' ὅποι ἐγκεκύκλησαι.
 Ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδοῦς.
 Οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις ἀκαρῆ, καὶ τοῦτ' ἐρίῳ σοι.
 Ἐνστάζουσι κατὰ μικρὸν ἀεὶ τοῦ ζῆν ἕνεχ' ὥσπερ ἄλευρον.
 Βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι. καὶ τούτων ἕνεκ' ἐρῶ σοι.
 Ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν. κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίζῃ,
 Ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν' ἐπιρρύξας, ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς.
 Εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾴδιον ἦν ἄν.
 Εἰσίν γε πόλεις χίλιαι αἳ νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπάγουσι

Τούτων πλήρωμα, τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν.
Απὸ τούτου νῦν μισθὸν κατάθες τοῖσι δικασταῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ.
Ἓξ χιλιάσιν, κοὔπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατένασθε.
Γίγνεται ἡμῖν ἑκατὸν δήπου καὶ πεντήκοντα τάλαντα.
Φι. Οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός.
Β. Μὰ δί' οὐ μέντοι καὶ ποῖ τρέπεται δὴ 'πειτα τὰ χρήματα τἄλλα
Φι. Ες τούτοις τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν ἀθηναίων κολοσυρτόν.
ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους ἀεί. Βδ. σὺ γὰρ ὦ πάτερ αὐτοὺς
Αρχειν αἱρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.
Κᾆθ' οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσι κατὰ πεντήκοντα τάλαντα.
Απὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτί, κἀναφοβοῦντες
Δώσετε τὸν φόρον. ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀνατρέψω.
Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς, τοὺς ἀργελόφους περιτρώγων
Οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ᾔσθοντο τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Εκκηθαρίου λαγαριζόμενον καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν,
Σὲ μὲν ἡγοῦνται κόννου ψῆφον. τούτοισι δὲ δωροδοκοῦσιν
Υρχας. οἶνον. δάπιδας. τυρόν. μέλι. σήσαμα. προσκεφά-
λαια. ειαν.
Φιάλας. χλανίδας. στεφάνους. ὅρμους. ἐκπώματα. πλουθυγί
Σὺ δ' ἐξ ὧν ἄρχεις, πολλὰ μὲν ἐν γῇ πολλὰ δ' ἐφ' ὑγρᾷ πι-
τυλεύσας,
Οὐδεὶς οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑψητοῖσι δίδωσι.
Φι. Μὰ δί' ἀλλὰ παρ' εὐχαρίδου καὐτὸς τρεῖς ἄγλιθας μετέ-
πεμψα.
Αλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων, ἀποκναίεις.
Βδ. Οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία 'στίν, τούτους μὲν ἅπαντας ἐν ἀρχαῖς
Αὐτούς τ' εἶναι. καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων, μισθοφοροῦντας.

ΣΤΡΟΦΗ

Χο. Ὡς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν, Κοὐδὲν παρῆλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
Ηὐξανόμην ἀκούων. Κἀν μακάρων δικάζειν,
Αὐτὸς ἔδοξα νήσοις, Ηδόμενος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται, κἄστιν οὐκ ἐν αὑτοῦ.
ἦ μὴν ἐγώ σε τήμερον βλέπειν σκύτη ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ'.

Χο. Δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
Εἰς ἀπόφευξιν παλάμας.
Τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπᾶ/
Ναι χαλεπὸν, μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὥρα ζητεῖν σοι καὶ νεόκοπον
ἢν μή τι λέγῃς· ἥτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖξαι.

Βδ. χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος ἢ 'πὶ τρυγῳ/
Ιάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκυῖαν. (δοῖς.
Ἀτὰρ ὦ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη. Φι. παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.
Εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω 'γὼ τουτὶ ταχέως με διδάξῃς,
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξει. κἂν χρῇ σπλάγχνων μ' ἀπέχε
σθαι.

Βδ. Ἀκρόασαι νῦν ὦ παππίδιον χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.
Καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χει
ρός,
Τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα.
Κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς, καὶ τὰς πολλὰς ἑκατοστάς.
Πρυτανεῖα. μέταλλ'. ἀγοράς. λιμένας. μισθούς. καὶ δημιό/
πρατα

ἐντραγεῖν τουτί· τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι· καὶ μή με δεήσῃ
Εἰς σὲ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει.
Καταρασάμενος καὶ τονθορύσας· ἀλλ' ἢν μή μοι ταχὺ μάξῃ.
Τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν· σκευὴν βελέων ἀλεωρήν
Κἂν οἶνον μοι μὴ 'γχῇς σύ, πιεῖν τὸν ὄνον τόδ' ἐσκεκόμισμαι
Οἴνου μεστόν· κᾆτ' ἐγχέομαι κλίνας· οὗτος δὲ κεχηνὼς,
Βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου, μέγα καὶ στράτιον κατέπαρδεν.
Ἆρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω,
Καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,
Ὅστις ἀκούω ταὔθ' ἅπερ ὁ Ζεύς·
Ἢν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
Πᾶς τίς φησι τῶν παριόντων
Οἷον βροντᾷ τὸ δικαστήριον·
Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ· κἂν ἀστράψω,
Ποππύζουσι κἂν κεχόδασί με
Οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί·
Καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·
Νὴ τὴν Δήμητρα δέδοικας· ἐγὼ
Δ' ἀπολοίμην, εἰ σὲ δέδοικα.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὔπω πώποθ' οὕτω καθαρῶς
Οὐδενὸς ἠκούσαμεν· οὐ
Δὲ ξυνετῶς λέγοντος.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Φι. Οὐκ· ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὕτω ῥαδίως τρυγήσειν.
Καλῶς γὰρ ᾔδειν ὡς ἐγὼ ταύτῃ κράτιστός εἰμι

Ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ·
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή·
Βδ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μακαρίζω·
Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων·
Φι. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ χ' ὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι
Εἶτ' Εὔαθλος· χὠ μέγας οὗτος κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
Οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασί· περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
Καὶ τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα, μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ' ὁ κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
Σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας
Ἀλλὰ θέωρος καίτοι 'στὶν ἀνὴρ εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λακάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ' ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν·
Βδ. Ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου
Φι. Ὁ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὗ 'γὼ 'πελελήσμην,
Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων· κἄπειθ' ἥκονθ' ἅμα
πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ· καὶ προσκύψασα φιλήσῃ·
Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν, φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
Κἄπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ, προσαναγκάζῃ φάγε τουτί

Βδ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ἔνδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα·
Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφευξιν.
Φέρ' ἴδω· τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ' ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν, καὶ προστιθέασιν
Κακά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν·
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν· οἱ δ' Αἰσώπου τι γελοῖον·
Οἱ δὲ, σκώπτουσ' ἵν' ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι' εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι.
Τὰ δὲ, συγκύπτονθ' ἅμα βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
Ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
Εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ' ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ' ἀνεῖμεν
Ἆρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. Δεύτερον αὖ ταυτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην·
Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ' ἅχεις φάσκων τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴν
Φι. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
Κἂν Οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Ἐκ τῆς Νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ δῷ, καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,

Χο. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θἡμετέρου Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
Καινὸν, ὅπως φανείσῃ.
Βδε. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.
Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν Τόνδε λέγειν· ὁρᾷς γὰρ ὡς
Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγὼν Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν, Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδε. Καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξῃ γ' ἁπλῶς, μνημόσυνα γράψομ' ἐγώ.
Φι. Τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς· ἢν ὅδε με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η'.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος Χρήσιμος ἔστ' οὐδ' ἀκαρῆ.
Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις,
Θαλλοφόροι καλοίμεθ'· ἀν- Τωμοσιῶν κελύφη.
Ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
Τῆς ἡμετέρας· νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. Καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω.
Τῆς ἡμετέρας. ὡς οὐδὲ μιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας
Τί γὰρ εὔδαιμον γ' ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ.
Ἢ τρυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον καὶ ταῦτα γέροντος.
Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κἄπειτ' εὐθὺς προσιόντι
Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν.
Ἱκετεύουσί θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
Οἴκτειρόν μ' ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ' εἰ καὐτὸς πώποθ' ὑφείλου
Ἀρχὴν ἄρξας· ἢ 'πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγοράζων.
Ὅς ἐμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν

Η νομίζεις τὰς ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.
Ξαν. Κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας.
Οτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ηρετ' εἰ τὴν ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
Βδε. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ορθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
Φι. Νὴ δί' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν, ὀρνίθων γάλα,
Αντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς.
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδε. Νὴ δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν.
Αλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἁγὼ λέγω,
Αναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
Φι. Εξαμαρτάνω δικάζων; Βδε. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
Αλλὰ δουλεύων λέληθας. φι. παῦε δουλείαν λέγων.
Οστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδε. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
Η τις ἡ τιμή 'στι σοι, καρπουμένῳ τὴν ἑλλάδα.
Φι. Πάνυ γε· καὶ τουτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδε. καὶ μὴν ἐγώ.
Αφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν. καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
Ην γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς.
Φι. Μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Βδε. ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγους ὦ μισόδημε. Καὶ μοναρχίας ἐραστά.
Καὶ ξυνὼν Βρασίδᾳ. καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήνθ' ὑ-
πήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδε. νὴ δί' ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι
Χο. Οὐδὲ μὴν οὐδ' ἐν σελίνῳ ποὔστιν, οὐδ' ἐν πηγάνῳ.
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς. ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ. καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδε. ἆρα γ' ἂν πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.
Χο. Οὐδέποτέ γ' οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ.
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ἐστάλης.
Βδε. Ὡς ἅπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται.
ἤν τε μεῖζον ἤν τ' ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ.
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ' οὐδὲ πεντήκοντ' ἐτῶν
Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα.
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς. μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοικ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ, θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,

Διφθερῶν· κἀξωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα·
Μοι κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει·
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων·
Φι. Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον·
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα;
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν·
Χο. ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην·
Οὐκέτ' ἐς μακράν· ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος·
Οξυθύμων· καὶ δικαίων· καὶ βλεπόντων κάρδαμα·
Βδ. Παῖε· παῖ' ὦ ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας·
Ξαν. ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ·
Σω. οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε, παῖε τῷ ξύλῳ·
Ξαν. Καὶ σὺ προσθεὶς αἰσχίνην ἔντυφε τὸν σελλαρτίου·
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ·
Χο. ἀλλὰ μὰ δί' οὐ ῥαδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἰ περιέτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωκότες·
Ημ. ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
Τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
Ως λάθρα γ' ἔλαθεν ὑποῦσά με;
Εἰ σύ γ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
οὔτε λόγον εὐτράπελον·
Αὐτὸς ἄρχων μόνος

Βδε. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής,
Χο. ὦ πόλις καὶ θεώρου θεοστυγία.
Κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ξαν. Ἡράκλεις· καὶ κέντρ' ἔχουσιν· οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδε. Οἷς γ' ἀπώλεσαν φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν γοργίου.
Χο. Καὶ σέ γ' αὐτοῖς ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε.
Δεῦρο· κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
Ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς, καὶ μένους ἐμπλησμένος.
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν.
Ξαν. Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ δί' εἰ μαχούμεθα.
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας.
Χο. Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος.
Φι. εἶά νυν γ' ὦ ξυνδικασταί· σφῆκες ὀξυκάρδιοι
Οἱ μὲν, εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι.
Οἱ δὲ, τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖθ' οἱ δὲ, τοὺς δακτύλους
Βδε. ὦ μίδα· καὶ φρὺξ, βοηθεῖτε δεῦρο· καὶ μασυντία.
Καὶ λάβεσθε τουτουῒ, καὶ μὴ μεθεῖσθε μηδενί.
Εἰ δὲ μὴ, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον.
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσῃς, ἕν τί σοι παγήσεται.
Φι. ὦ κέκροψ ἥρως ἄναξ· τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη.
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακὰ
Δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω, τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν· οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι

ᾤκησας γοῦν ἐπιτηδὲς ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω. μηδ' ἀποπαρδῶ.
Βδε. Οὗτος, ἐγείρου. Οἰ. τί τὸ πρᾶγμ'. Βδε. ὥσπερ φωνή με τις ἐγκέκλωται
Οἰ. Μῶν ὁ γέρων πῃ διαδύεται; Βδε. μὰ Δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὑτὸν δήσας. Οἰ. ὦ μιαρώτατε. τί ποιεῖς. οὐ μὴ καταβήσει;
Βδε. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν. καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε.
Ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. ὦ Σμικυθίων. καὶ Τισιάδη. καὶ Χρήμων. καὶ Φερόδειπνε.
Πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ΄.

Χο. Εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν.
Ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκίαν,
Νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τὸ ὀξύθυμον
ᾧ κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
Θεῖτε. καὶ βοᾶτε. καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν.
Ὄντα. κἀπολούμενον,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
Βδε. ὦγαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε
Χο. Νὴ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι

ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.

Φι. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δ' ἐμοὶ Δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.

Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ' ἀνύοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ' ἔπαγε δὴ τὴν σὴν γνάθον.

Φι. Διατέτρωκται τοῦτό γ' ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς.
ἀλλὰ τηρώμεσθ', ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Η'.

Χο. Μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδέν. ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ' ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν.
Τὴν καρδίαν.
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν ἵν' εἰδῇ μὴ πατεῖν,
Τὰ τοῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτόν. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διοπείθους.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Φι. ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητεῖτόν μ' ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε. φράζετε νυνὶ

Χο. Ἀμυνοῦμέν σοι τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.

Φι. Δράσω τοίνυν γ' ὑμῖν πίσυνος. καὶ μανθάνετ' ἤν τι πάθ' ἐγώ,
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ' ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις

Χο. Οὐδὲν πείσει. μηδὲν δείσῃς. ἀλλ' ὦ βέλτιστε καθίει
Σαυτὸν θαῤῥῶν. κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν

Φι. ὦ Λύκε δέσποτα. γείτων ἥρως. σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
Τοῖς δακρύοισι τῶν φευγόντων αἰεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς

Φι. Οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν· οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν.
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι.
Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων,
Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς αὖ;
Φι. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν.
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν
Χο. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν.
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει.
Φι. Τίς ἂν οὖν εἴη ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίμαν.
Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.
Χο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' ἦς διορύξαι.
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις ὀδυσσεύς.
Φι. Πάντα πέφρακται· κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι.
Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους· ὅτε δή γ' ἡ νάξος ἑάλω;
Φι. Οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ'· οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον.
ἥβων γάρ, κἀδυνάμην κλέπτειν· ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ.
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς· νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται.
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν,
Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκοις

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ καὶ στίχων ιθ

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα.

Χο. αἰνόνητόν γ' ἄρα σ' ὦ θυ/
Λάκιον γ' εἶχον ἄγαλμα.
Παῖ. ἒ ἔ. παρὰ νῷν γ' στενάξειν.
Φι. Φίλοι. πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
Υμῶν ὑπακούων. ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ᾄδειν.
Τί ποιήσω. τηροῦμ' ὑπὸ τῶνδε.
Καὶ βούλομαί γε πάλιν μεθ' ὑμῶν
Ελθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους,
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ' ὦ ζεῦ. μέγα βρόντα. καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
ἢ προξενιάδην ἢ τὸν σελ/
Λου. τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
Τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ
Διατινθαλέω, σπόδισον ταχέως.
Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας.
Ες ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ' οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ καὶ στίχων ΙΒ'.

Χο. Τίς γάρ ἐσθ' ὁ ταῦτά σ' εἴργων. κἀποκλείων τὰς θύρας
Λέξον. πρὸς εὔνους γὰρ φράσεις.
Φι. Οὑμὸς υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε. καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. Τοῦ δ' ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ.

Παῖ. ὕπαγ᾽ ὦ παῖ ὕπαγε. Ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ

Πάτερ ἤν σού τι δέωμαι; Χο. Πάνυ γ᾽ ὦ παιδίον. ἀλλ᾽ εἰ

ΣΤΡΟΦΗ.

Πὲ τί βούλει με πρίασθαι

Καλόν. οἶμαι δ᾽ ἐς ὀρεῖν ἀ

Στραγάλους δήπουθεν ὦ παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Παῖ. Μὰ Δί᾽. ἀλλ᾽ ἰσχάδας ὦ παππία. ἥδιον γάρ.

Χο. Οὐκ ἂν μὰ τὸν Δί᾽ εἰ κρέμαισθέ γ᾽ ὑμεῖς.

Παῖ. Μὰ Δί᾽ οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπὸν

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου νῦν,

Τρίτον αὐτὸν τ᾽ ἔχειν ἄλφιτα δεῖ. καὶ

Ξύλα. κὤψον. σὺ δὲ νῦν σῦκά μ᾽ αἰτεῖς.

Παῖ. ἄγε νῦν ὦ πάτερ. ἢν μὴ

Τὸ δικαστήριον ἄρχων

Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη

Σόμεθ᾽ ἄριστον. ἔχεις ἐλ

Πίδα χρηστήν τινα νῷν, ἢ,

Πόρον Ἕλλας ἱερόν.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀπαπαῖ φεῦ.

Μὰ Δί᾽. οὔκουν ἔγωγε νῷν

Οἶδ᾽ ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται.

Παῖ. Τί με δῆτ᾽ ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες.

Ἵν᾽ ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς.

Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρώϊμα,
Ὕδωρ γενέσθαι· κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν· ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.
Οὐ μὴν πρό του γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός· ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἤν πως ἀκούσας
Τοῦ 'μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων· οὐδ' ὑπακούει· μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που·
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος·
Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη· ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
Γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν· καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθετο.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
Λίθον ἕψεις ἔλεγεν· τάχα δ' ἂν
Διὰ τὸν χθεσινὸν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν· καὶ
Τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι· διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ· ἀλλ' ὦ 'γαθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε· μηδ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τἀπὶ θράκης· ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντες νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον·
Κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτόν
Αλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες ὡς ἔσται Λάχητι νυνὶ
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ηκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν·
Επ' αὐτὸν ὡς κολουμένους ὧν ἠδίκησεν· ἀλλὰ γὰρ
Σπεύδωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι.
Χωρῶμεν· ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν.
Μή που λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ.
Παι. Τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι.
Χο. Κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.
Παι. Οὐκ· ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.
Χο. Τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς.
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦ 'νόητε σύ
Οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.
Παι. Εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
Αποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί.
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων
Χο. Η μὴν ἐγώ σου χἀτέρους μείζονας κολάζω.
Αλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Υδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
Επεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες.
Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα.

Ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀναπείσῃ.
Καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρῶμεν· τῶν δ' ἄλλων οὐδεμί' ἀρχή.
Βδ. Τουτὶ γάρ τοι σεμνὸν πάντων ὧν εἴρηκας μακαρίζω.
Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.
Φι. Ἔτι δ' ἡ βουλὴ χ' ὡ δῆμος ὅταν κρῖναι μέγα πρᾶγμ' ἀπορήσῃ
Ἐψήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς παραδοῦναι
Εἶτ' Εὔαθλος· χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλὴς
Οὐχὶ προδώσειν ἡμᾶς φασὶ· περὶ τοῦ πλήθους δὲ μαχεῖσθαι
Κἀν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν, ἐὰν μὴ
Εἴπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρώτιστα μίαν δικάσαντας,
Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας, μόνους ἡμᾶς οὐ περιτρώγει
Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μυίας ἀπαμύνει
Σὺ δ' ἐμὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὁτιοῦν τούτων τὸν σαυτοῦ πώποτ' ἔδρασας
Ἀλλὰ Θέωρος καίτοι 'στὶν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν ἐλάττων,
Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τἀμβάδι' ἡμῶν περικωνεῖ
Σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἵων ἀποκλείεις καὶ κατερύκεις
Ἣν δουλείαν οὖσαν ἔφασκες χ' ὑπηρεσίαν ἀποδείξειν.
Βδ. Ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἀναφανήσει
Πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου
Φι. Ὁ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἐστὶ πάντων, οὐ 'γὼ 'πελελήσμην,
Ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων· κᾆπειθ' εἰσήκονθ' ἅμα
πάντες
Ἀσπάζονται διὰ τἀργύριον· καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
Ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ· καὶ προσκύψασα φιλήσῃ·
καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται
Καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν, φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ
Κᾆπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοί, προσαναγκάζῃ φάγε τουτί

Βδ. Τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολούντων ἔστω τὸ μνημόσυνόν μοι.
Φι. Εἶτ᾽ εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τὴν ὀργὴν ἀπομορχθεὶς
Ενδον, τούτων ὧν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πεποίηκα.
Αλλ᾽ ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἱέντων εἰς ἀπόφυξιν.
Φέρ᾽ ἴδω. τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ᾽ ἐνταῦθα δικαστῇ;
Οἱ μέν γ᾽ ἀποκλάονται πενίαν αὑτῶν. καὶ προστιθέασιν
Κακά γε πρὸς τοῖσιν οὖσιν, ἕως ἂν ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν.
Οἱ δὲ, λέγουσι μύθους ἡμῖν. οἱ δ᾽ αἰσώπου τι γέλοιον.
Οἱ δὲ, σκώπτουσ᾽ ἵν᾽ ἐγὼ γελάσω, καὶ τὸν θυμὸν καταθῶμαι.
Κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι᾽ εὐθὺς ἀνέλκει
Τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς τῆς χειρὸς ἐγὼ δ᾽ ἀκροῶμαι.
Τὰ δὲ, συγκύπτονθ᾽ ἅμα βληχᾶται. κἄπειθ᾽ ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν
ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι.
Εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῇ, παιδὸς φωνὴν ἐλεήσαις
Εἰ δ᾽ αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῇ με πιθέσθαι
Χ᾽ ἡμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ᾽ ἀνεῖμεν
Αρ᾽ οὐ μεγάλη τοῦτ᾽ ἔστ᾽ ἀρχὴ καὶ τοῦ πλούτου καταχήνη;
Βδ. Δεύτερον αὖ ταυτὶ γράφομαι, τὴν τοῦ πλούτου καταχήνην.
Καὶ τἀγαθά μοι μέμνησ᾽ ἅ ἔχεις φάσκων τὴν ἑλλάδος ἀρχὴν
Φι. Παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα πάρεστι θεᾶσθαι.
Κἂν οἴαγρος εἰσέλθῃ φεύγων οὐκ ἀποφεύγει πρὶν ἂν ἡμῖν
Εκ τῆς νιόβης εἴπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.
Κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα,
Εν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ᾽ ἀπιοῦσιν.
Κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατήρ τῳ, δῷ καταλείπων παῖδ᾽ ἐπίκληρον
Κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
Καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν ἐπούσῃ,

Χο. Νῦν δὲ τὸν ἐκ θημετέρου Γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
  Καινὸν, ὅπως φανείσῃ.
Βδ. Ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κίστην τις ὡς τάχιστα.
Χο. Ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν Ἢν ταῦτα παρακελεύῃ.
  Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν Τόνδε λέγειν. ὁρᾷς γὰρ ὥς
  Σοι μέγας ἐστὶν ἀγὼν Καὶ περὶ τῶν ἁπάντων
  Εἴπερ ὃ μὴ γένοιτο νῦν, Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
Βδ. Καὶ μὴν ὅσ᾽ ἂν λέξῃ γ᾽ ἁπλῶς, μνημόσυνα γράψομ᾽ ἐγώ.
Φι. Τί γὰρ φάθ᾽ ὑμεῖς. ἢν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η΄.

Χο. Οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος Χρήσιμος ἔστ᾽ οὐδ᾽ ἀκαρῆ.
  Σκωπτόμενοι γὰρ ἂν, ἐν Ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις,
  Θαλλοφόροι καλοίμεθ᾽. ἀν- Τωμοσιῶν κελύφη.
  Ἀλλ᾽ ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογήσειν
  Τῆς ἡμετέρας. νυνὶ θαρρῶν, πᾶσαν γλῶτταν βασάνιζε.
Φι. Καὶ μὴν εὐθύς γ᾽ ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς ἀποδείξω.
  Τῆς ἡμετέρας. ὡς οὐδεμιᾶς ἥττων ἐστὶ βασιλείας
  Τί γὰρ εὔδαιμον γ᾽ ἢ καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν ἐστι δικαστοῦ.
  Ἢ τρυφερώτερον. ἢ δεινότερον ζῶον καὶ ταῦτα γέροντος.
  Ὃν πρῶτα μὲν ἕρποντ᾽ ἐξ εὐνῆς τηροῦσ᾽ ἐπὶ τοῖσι δρυφάκτοις
  Ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις. κἄπειτ᾽ εὐθὺς προσιόντι
  Ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ᾽ ἁπαλὴν, τῶν δημοσίων κεκλοφυῖαν.
  Ἱκετεύουσί θ᾽ ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτροχοοῦντες
  Οἴκτειρόν μ᾽ ὦ πάτερ αἰτοῦμαί σ᾽ εἰ καὐτὸς πώποθ᾽ ὑφείλου
  Ἀρχὴν ἄρξας. ἢ ᾽πὶ στρατιᾶς τοῖς ξυσίτοις ἀγοράζων.
  Ὃς ἔμ᾽ οὐδ᾽ ἂν ζῶντ᾽ ᾔδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προτέραν ἀπόφυξιν

Ἢ νομίζεις τὰς ἀθήνας σοι φέρειν ἡδύσματα.
Ξαν. Κἀμέ γ' ἡ πόρνη χθὲς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας.
Ὅτι κελητίσαι 'κέλευον, ὀξυθυμηθεῖσά μοι,
Ἤρετ' εἰ τὴν ἱππίου καθίσταμαι τυραννίδα.
Βδε. Ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἡδέα, γε καὶ νῦν ἐγὼ
Τὸν πατέρ' ὅτι ἢ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ μόρυχος, αἰτίαν ἔχω
Ταῦτα δρᾶν, ξυνωμότης ὢν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
Φι. Νὴ δί' ἐν δίκῃ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν, ὀρνίθων γάλα,
Ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς.
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν· ἀλλ' ἥδιον ἂν
Δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν, ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.
Βδε. Νὴ δί' εἰθίσθης γὰρ ἥδεσθαι τοιούτοις πράγμασιν.
Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχῃ καὶ μάθῃς ἃ 'γὼ λέγω,
Ἀναδιδάξειν σ' οἴομαί γ' ὡς πάντα ταῦθ' ἁμαρτάνεις.
Φι. Ἐξαμαρτάνω δικάζων; Βδε. καταγελώμενος μὲν οὖν
Οὐκ ἐπαΐεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μονονοὺ προσκυνεῖς.
Ἀλλὰ δουλεύων λέληθας. φι. παῦε δουλείαν λέγων.
Ὅστις ἄρχω τῶν ἁπάντων. Βδε. οὐ σύ γ' ἀλλ' ὑπηρετεῖς
Οἰόμενος ἄρχειν. ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς ὦ πάτερ,
Ἥτις ἡ τιμὴ 'στι σοι, καρπουμένῳ τὴν ἑλλάδα.
Φι. Πάνυ γε. καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω. Βδε. καὶ μὴν ἐγὼ
Ἄφετε νῦν ἅπαντες αὐτόν. καὶ ξίφος γέ μοι δότε
Ἢν γὰρ ἡττηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ ξίφει.
Εἰπέ μοι τί δ' ἢν τὸ δεῖνα τῇ διαίτῃ μὴ 'μμένῃς.
Φι. Μηδέποτε πίοιμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαίμονος.

Βδ. ἔσθ᾽ ὅπως ἄνευ μάχης, καὶ τῆς κατοξείας βοῆς,
Ἐς λόγους ἔλθοιμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγάς;
Χο. Σοὶ λόγους ὦ μισόδημε. Καὶ μοναρχίας ἐραστά.
Καὶ ξυνὼν βρασίδα. καὶ φορῶν
Κράσπεδα στεμμάτων, τήν θ᾽ ὑ-
Πήνην ἄκουρον τρέφων;
Βδ. νὴ δί᾽ ἦ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν τοῦ πατρὸς
μᾶλλον, ἢ κακοῖς τοσούτοις ναυμαχεῖν ὁσημέραι
Χο. Οὐδὲ μὴν οὐδ᾽ ἐν σελίνῳ σοὔστιν, οὐδ᾽ ἐν πηγάνῳ.
Τοῦτο γὰρ παρεμβαλοῦμεν τῶν τριχοινίκων ἐπῶν.
Ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς. ἀλλ᾽ ὅταν ξυνήγορος
Ταὐτὰ ταῦτά σου καταντλῇ. καὶ ξυνωμότας καλῇ.
Βδ. ἆρ᾽ ἂν ὦ πρὸς τῶν θεῶν ὑμεῖς ἀπαλλαχθεῖτέ μοι;
ἢ δέδοκταί μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι᾽ ἡμέρας.
Χο. Οὐδέποτέ γ᾽ οὐχ ἕως ἄν τί μου λοιπὸν ᾖ.
ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ᾽ ἐστάλης.
Βδ. Ὡς ἅπανθ᾽ ὑμῖν τυραννίς ἐστι καὶ ξυνωμόται.
ἤν τε μεῖζον ἤν τ᾽ ἔλαττον πρᾶγμά τις κατηγορῇ.
ἧς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοὔνομ᾽ οὐδὲ πεντήκοντ᾽ ἐτῶν
Νῦν δὲ πολλῷ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ἀξιωτέρα.
ὥστε καὶ δὴ τοὔνομ᾽ αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
ἢν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφῶς. μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ,
Εὐθέως εἴρηχ᾽ ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβράδας
οὗτος ὀψωνεῖν ἔοιχ᾽ ἅνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
ἢν δὲ γήτειον προσαιτῇ ταῖς ἀφύαις ἥδυσμά τι,
Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ
Εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς; πότερον ἐπὶ τυραννίδι,

Διφθερῶν· καὶ ζωμίδων, ἃς οὗτος αὐτοῖς ἠμπόλα·
Καὶ κυνᾶς· καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει·
ὥστε μὴ ῥιγῶν γ' ἑκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἔνι
Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδὼς τῶν παλαιῶν ἐμβάδων·
Φι· Οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνί μ' ὦ κάκιστον θηρίον·
Οὐδ' ἀναμνησθεὶς ὅθ' εὑρὼν τοὺς βότρυς κλέπτοντά σε,
Προσαγαγὼν πρὸς τὴν ἐλάαν, ἐξέδειρ' εὖ κἀνδρικῶς,
ὥστε σε ζηλωτὸν εἶναι; σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα;
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σύ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκδραμεῖν·
Χο· ἀλλὰ τούτων μὲν ταχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην·
Οὐκέτ' ἐς μακράν· ἵν' εἰδῆθ' οἷός ἐστ' ἀνδρῶν ὁ τρόπος·
Ὀξυθύμων· καὶ δικαίων· καὶ βλεπόντων κάρδαμα·
Βδ· Παῖε· παῖ ὦ ξανθία τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς οἰκίας·
Ξαν· ἀλλὰ δρῶ τοῦτ' ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῷ τῷ καπνῷ·
Σω· οὐχὶ σοῦσθ' ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε, παῖε τῷ ξύλῳ·
Ξαν· Καὶ σὺ προσθεὶς αἰσχίνην ἔντυφε τὸν σελαρτίου·
ἆρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ·
Χο· ἀλλὰ μὰ δί' οὐ ῥᾳδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέφυγες,
Εἰ πρὸς ἔτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωκότες·
Ημι· ἆρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα,
Τοῖς πένησιν ἡ τυραννὶς
Ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με,
Εἰ σύ γ' ὦ πονωπόνηρε καὶ κομηταμυνία,
Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις·
οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν,
οὔτε λόγον εὐτράπελον·
Αὐτὸς ἄρχων μόνος

Βδ. Ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννὶς ἐστὶν ἐμφανής,
Χο. ὦ πόλις καὶ θεώρου θεοσεχθρία·
Κεἴ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.
Ξαν. Ἡράκλεις· καὶ κέντρ' ἔχουσιν· οὐχ ὁρᾷς ὦ δέσποτα;
Βδ. Οἷς γ' ἀπώλεσαν φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν γοργίου·
Χο. Καὶ σέ γ' αὖτις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἅπας ἐπίστρεφε·
Δεῦρο· κἀξείρας τὸ κέντρον, εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἵεσο
Ξυσταλεὶς εὔτακτος, ὀργῆς, καὶ μένους ἐμπλήμενος·
ὡς ἂν εὖ εἰδῇ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἷον ὤργισεν·
Ξαν. Τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νὴ δί' εἰ μαχούμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὁρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντρίδας·
Χο. Ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ φήμ' ἐγὼ,
Τὰς χελώνας μακαριεῖν σε, τοῦ δέρματος·
Φι. εἶά νυν γ' ὦ ξυνδικασταὶ· σφῆκες ὀξυκάρδιοι
Οἱ μὲν, εἰς τὸν πρωκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠργισμένοι·
Οἱ δὲ, τὠφθαλμὼ κύκλῳ κεντεῖθ' οἱ δὲ, τοὺς δακτύλους
Βδ. ὦ μίδα· καὶ φρὺξ, βοηθεῖτε δεῦρο· καὶ μασυντία·
Καὶ λάβεσθε τουτουῒ, καὶ μὴ μεθεῖσθε μηδενί·
Εἰ δὲ μὴ, πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε·
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρίων τὸν ψόφον·
Χο. Εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσῃς, ἔν τί σοι παγήσεται·
Φι. ὦ κέκροψ ἥρως ἄναξ· τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη·
Περιορᾷς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χειρούμενον;
Οὓς ἐγὼ 'δίδαξα κλάειν τέτταρ' ἐς τὴν χοίνικα;
Χο. εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῷ γήρᾳ κακά
Δηλαδή· καὶ νῦν γε τούτω, τὸν παλαιὸν δεσπότην
Πρὸς βίαν χειροῦσιν· οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνημένοι

ᾤκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ' ἵνα ταῦτ' ἀκροῷο
Κἀβουλήθης μόνος ἡρώων, παρὰ τὸν κλάοντα καθῆσθαι.
Ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον.
Κοὐ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρήσω. μηδ' ἀποπαρδῶ.
Βδε. Οὗτος, ἐγείρου. Οἰ. τί τὸ πρᾶγμ'. Βδε. ὥσπερ φωνή με τίς
ἐγκέκλωται
Οἰ. Μῶν ὁ γέρων πη διαδύεται; Βδε. μὰ δί' οὐ δῆτ' ἀλλὰ καθιμᾷ
Αὑτὸν δήσας. Οἰ. ὦ μιαρώτατε. τί ποιεῖς. οὐ μὴ καταβήσει;
Βδε. Ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν. καὶ ταῖσι φυλλάσι παῖε
Ἤν πως πρύμναν ἀνακρούσηται, πληγεὶς ταῖς εἰρεσιώναις.
Οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοις δίκαι τῆτες μέλλουσιν ἔσεσθαι;
Φι. ὦ Σμικυθίων. καὶ Τισιάδη. καὶ Χρήμων. καὶ Φερέδειπνε.
Πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴσω μᾶλλον ἄγε-
σθαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν.
Ἥνπερ ἡνίκ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκίαν,
Νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο τὸ ὀξύθυμον
ᾧ κολαζόμεσθα κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.
Ἀλλὰ θοἰμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία,
Θεῖτε. καὶ βοᾶτε. καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.
Καὶ κελεύετ' αὐτὸν ἥκειν,
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν.
Ὄντα. κἀπολούμενον,
Ὅτι τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χρὴ μὴ δικάζειν δίκας.
Βδε. ὦ γαθοὶ τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ' ἀλλὰ μὴ κεκράγετε
Χο. Νὴ δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'. ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ μεθήσομαι

ἕως γὰρ ὦ μελίττιον.
Φι. Διατραγεῖν τοίνυν κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον.
Ἡ δέ μοι δίκτυννα συγγνώμην ἔχοι τοῦ δικτύου.
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστ᾽ ἄνοντος ἐς σωτηρίαν.
ἀλλ᾽ ἔπαγε δὴ τὴν γνάθον.
Φι. Διατέτρωκται τοῦτό γ᾽. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε μηδαμῶς.
ἀλλὰ τηρώμεσθ᾽, ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθήσεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Η΄.

Χο. Μηδὲν ὦ τᾶν δέδιθι μηδέν. ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ᾽ ἐὰν
Γρύξῃ τι, ποιήσω δακεῖν.
Τὴν καρδίαν.
Καὶ τὸν περὶ ψυχῆς δρόμον
Δραμεῖν ἵν᾽ εἰδῇ μὴ πατεῖν,
Τὰ τοῖν θεαῖν ψηφίσματα.
Ἀλλ᾽ ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα
Δήσας σαυτόν. καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος διοπείθους.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Φι. ἄγε νυν ἢν αἰσθομένω τούτω ζητεῖτόν μ᾽ ἐκκαλαμᾶσθαι,
Κἀνασπαστὸν ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε. φράζετε νυνί.
Χο. Ἀμυνοῦμέν σοι. τὸν πρινώδη θυμὸν ἅπαντες καλέσαντες.
ὥστ᾽ οὐ δυνατόν σ᾽ εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσομεν ἡμεῖς.
Φι. Δράσω τοίνυν γ᾽ ὑμῖν πίσυνος. καὶ μανθάνετ᾽ ἤν τι πάθ᾽ ὠγώ,
Ἀνελόντες καὶ κλαύσαντες, θεῖναί μ᾽ ὑπὸ τοῖσι δρυφάκτοις
Χο. Οὐδὲν πείσει. μηδὲν δείσῃς. ἀλλ᾽ ὦ βέλτιστε καθίει
Σαυτὸν θαρρῶν. κἀπευξάμενος τοῖσι πατρῴοισι θεοῖσιν
Φι. ὦ λύκε δέσποτα. γείτων ἥρως. σὺ γὰρ οἷσπερ ἐγὼ κεχάρησαι.
Τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς ὀλοφυρμοῖς

Φι. Οὐκ ἐᾷ μ' ὦνδρες δικάζειν· οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν κακόν·
ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐστ'· ἐγὼ δ' οὐ βούλομαι·
Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιαρὸς χανεῖν ὁ δημολογοκλέων,
Εἴπερ λέγεις περὶ τῶν νεῶν ἀληθὲς αὖ;
Φι. Οὐ γὰρ ἄν ποθ' οὗτος ἁνὴρ τοῦτ' ἐτόλμησε λέγειν·
Εἰ μὴ ξυνωμότης τις ἦν
Χο. ἀλλ' ἐκ τούτων ὥρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπίνοιαν·
ἥτις σε λάθρα τἀνδρὸς τουδὶ καταβῆναι δεῦρο ποιήσει·
Φι. Τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς· ὡς πᾶν ἔγωγε ποιοίμην·
Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν·
Χο. ἔστιν ὀπὴ δῆθ' ἥντιν' ἂν ἔνδοθεν οἷός τ' ἦς διορύξαι·
Εἶτ' ἐκδῦναι ῥάκεσι κρυφθεὶς ὥσπερ πολύμητις ὀδυσσεύς·
Φι. Πάντα πέφρακται· κοὐκ ἔστιν ὀπῆς οὐδ' εἰ σέρφῳ διαδῦναι
Ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὀπίαν δ' οὐκ ἔστι γενέσθαι·
Χο. Μέμνησαι δῆθ' ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλέψας ποτὲ τοὺς ὀβελίσκους
ἵεις σαυτὸν κατὰ τοῦ τείχους· ὅτε δή γ' ἡ νάξος ἑάλω;
Φι. Οἶδ' ἀλλὰ τί τοῦτ'· οὐδὲν γὰρ τοῦτ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον·
ἥβων γάρ, κἀδυνάμην κλέπτειν· ἴσχυόν τ' αὐτὸς ἐμαυτοῦ·
Κοὐδείς μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς· νῦν δὲ σὺν ὅπλοις
ἄνδρες ὁπλῖται διαταξάμενοι,
Κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται·
Τὼ δὲ δύ' αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὥσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν,
Τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ καὶ στίχων ή·

Χο. ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπόριζε μηχανὴν ὅπως τάχιστα·

Χο. ἀνόνητον γ᾽ ἄρα σ᾽ ὦ θυ-
λάκιον γ᾽ εἶχον ἄγαλμα.
Παι. ἒ ἔ. παρὰ νῷ ἴυγ στενάξειν.
Φι. φίλοι. πάλαι μὲν τήκομαι διὰ τῆς ὀπῆς
ὑμῶν ὑπακούων. ἀλλ᾽ οὐ χ οἷός τ᾽ εἰμ᾽ ᾄδειν.
Τί ποιήσω. τηροῦμ᾽ ὑπὸ τῶνδε.
Καὶ βούλομαί γε πάλιν μεθ᾽ ὑμῶν
Ἐλθὼν ἐπὶ τοὺς καδίσκους,
Κακόν τι ποιῆσαι.
Ἀλλ᾽ ὦ Ζεῦ. μέγα βροντῆ. καί με
Ποίησον καπνὸν ἐξαίφνης
ἢ προξενιάδην ἢ τὸν σελ-
λου. τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
Τόλμησον ἄναξ χαρίσασθαί μοι
Πάθος οἰκτείρας, ἤ με κεραυνῷ
Διατινθαλέῳ, σπόδισον ταχέως.
Κἄπειτ᾽ ἀνελών μ᾽ ἀποφυσήσας.
Ἐς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμήν.
ἢ δῆτα λίθον με ποίησον, ἐφ᾽ οὗ
Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ καὶ στίχων ΙΒ΄.

Χο. Τίς γάρ ἐσθ᾽ ὁ ταῦτά σ᾽ εἴργων. κἀποκλείων τὰς θύρας
λέξον. πρὸς εὔνοις γὰρ φράσεις.
Φι. Ὁ ὑμὸς ὑός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε. καὶ γὰρ τυγχάνει
Οὑτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ᾽ ὕφεσθε τοῦ τόνου.
Χο. Τοῦ δ᾽ ἐφέξειν ὦ μάταιε ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;
Τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΟΜΟΙΟΣΤΡΟΦΑ·

Παῖ· ὕπαγ' ὦ παῖ ὕπαγε· Ἐθελήσεις τί μοι οὖν ὦ
Πάτερ ἤν σου τί δεηθῶ; Χο· Πάνυ γ' ὦ παιδίον· ἀλλ' εἰ-

ΣΤΡΟΦΗ'·

Πέ τί βούλει με πρίασθαι
Καλόν· οἶμαι δ' ἐσ' ἐρεῖν ἀ-
Στραγάλοις δήπουθεν ὦ παῖ·

ΣΥΣΤΗΜΑ·

Παῖ· Μὰ δί'· ἀλλ' ἰσχάδας ὦ παππία· ἥδιον γάρ
Χο· Οὐκ ἂν μὰ τὸν δί' εἰ κρέμοισθέ γ' ὑμεῖς
Παῖ· Μὰ δί' οὐκ ἄρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν

ΣΤΡΟΦΗ'·

Χο· Ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθαρίου νῦν,
Τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλφιτα, δεῖ· καὶ
Ξύλα· κὤψον· σὺ δὲ νῦν σῦκά μ' αἰτεῖς·
Παῖ· ἄγε νῦν ὦ πάτερ· ἢν μὴ
Τὸ δικαστήριον ὥρχων
Καθίσῃ νῦν, πόθεν ὠνη-
Σόμεθ' ἄριστον· ἔχεις ἐλ-
Πίδα χρηστήν τινα νῶιν, ἢ,
Πόρον ἑλλὰς ἱερόν·

ΣΤΡΟΦΗ'·

Χο· Ἀπαπαῖ φεῦ·
Μὰ δί'· οὔκουν ἔγωγε νῶιν
Οἶδ' ὅθεν γε δεῖπνον ἔσται·
Παῖ· Τί με δῆτ' ὦ μελέα μῆτερ ἔτικτες·
Ἵν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχῃς·

Δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρώϊμα,
ὕδωρ γενέσθαι. κἀπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
Τί χρῆμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστὴς
Πέπονθεν. ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος.
Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν. ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων φρυνίχου· καὶ γάρ ἐστιν ἀνὴρ
Φιλῳδός. ἀλλά μοι δοκεῖ, στάντας ἐνθάδ' ὦνδρες,
ᾄδοντας αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ἤν τι πως ἀκούσας
Τοῦ 'μοῦ μέλους, ὑφ' ἡδονῆς ἐξερπύσῃ θύραζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνετ' ἄρ' ἡμῖν
Ὁ γέρων. οὐδ' ὑπακούει. μῶν ἀπολώλεκε τὰς ἐμ-
Βάδας, ἢ προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που.
Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος.
Καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῴη. ἦ μὴν πολὺ δριμύτατος
Γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν. καὶ μόνος οὐκ ἀνεπείθετο.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀντιβολοίη τις, κάτω κύπτων ἂν οὕτω
Λίθον ἕψεις ἔλεγεν. τάχα δ' ἂν
Διὰ τὸν χθεσινόν γ' ἄνθρωπον, ὃς ἡμᾶς διεδύετ'
Ἐξαπατῶν, καὶ λέγων ὡς φιλαθήναιος ἦν. καὶ
Τἀν Σάμῳ πρῶτος κατείποι. διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεὶς,
Εἶτ' ἴσως κεῖται πυρέττων.
Ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνήρ. ἀλλ' ὦγαθ' ἀνίστασο μηδ' οὕτω
Σαυτὸν ἔσθιε. μηδ' ἀγανάκτει.
Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων
Τἀπὶ θρᾴκης. ὃν ὅπως ἀγχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Φρουροῦντ' ἐγώ τε καὶ σύ· κᾆτα περιπατοῦντες νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὅλμον·
Κᾆθ' ἥψαμεν τοῦ κορκόρου, κατασχίσαντες αὐτὸν
Ἀλλ' ἐγκονῶμεν ἄνδρες ὡς ἔσται Λάχητι νυνί
Σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτὸν
Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
Ἥκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργὴν τριῶν πονηράν·
Ἐπ' αὐτὸν ὡς κολουμένοις ὧν ἠδίκησεν· ἀλλὰ γὰρ
Σπεύσωμεν ὦνδρες ἥλικες, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι·
Χωρῶμεν· ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν·
Μή που λαθών τις ἡμᾶς ἐμποδὼν κακόν τι δράσῃ·
Παι· Τὸν πηλὸν ὦ πάτερ σὺ τουτονὶ φύλαξαι·
Χο· Κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον·
Παι· Οὐκ· ἀλλὰ τῳδί μοι γε νῦν δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν·
Χο· Τί δὴ μαθὼν, τῷ δακτύλῳ τὴν θρυαλλίδ' ὠθεῖς·
Καὶ ταῦτα τοὐλαίου σπανίζοντος ὦνόητε σύ
Οὐ γὰρ δάκνει σ' ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι·
Παι· Εἰ νὴ Δί' αὖθις κονδύλοις νουθετήσεθ' ἡμᾶς,
Ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους, ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·
Κἄπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκότῳ τουτουὶ στερηθεὶς,
Τὸν πηλὸν ὥσπερ ἀτταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων
Χο· Ἦ μὴν ἐγώ σου χἀτέρους μείζονας κολάζω·
Ἀλλ' οὑτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τεττάρων τὸ πλεῖστον
Ὕδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι·
Ἔπεισι, γοῦν τοῖσι λύχνοις, οὑτοιὶ μύκητες·
Φιλεῖ δ' ὅταν ᾖ τουτὶ, ποιεῖν ὑετὸν μάλιστα·

Οἰ. ἄγε νυν ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν, ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
Τί οὐκ ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην
Βδε. ἀλλ' ὦ πόνηρ', ἥξουσιν ὀλίγον ὕστερον. A
Οἱ ξυνδικασταὶ, παρακαλοῦντες τουτονί.
Τὸν πατέρα. Οἰκέ. τί λέγεις. ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.
Βδε. Νὴ τὸν Δί' ὀψὲ γοῦν ἀνεστήκασί γε.
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν παρακαλοῦντες μ' ἀεί.
Λύχνοις ἔχοντες, καὶ μινυρίζοντες μέλη,
ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.
οἷς ἐκκαλοῦνται τοῦτον. Οἰκέ. οὐκοῦν ἢν δέῃ,
ἤδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.
Βδε. Ἀλλ' ὦ πόνηρε. τὸ γένος ἤν τις ὀργίσῃ
Τὸ τῶν γερόντων ἔσθ' ὅμοιον σφηκιᾷ.
ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον. ᾧ κεντοῦσι. καὶ κεκραγότες
Πηδῶσι. καὶ βάλλουσιν ὥσπερ φέψαλοι.
Οἰκέ. Μὴ φροντίσῃς. ἐάνπερ ἐγὼ λίθους ἔχω. I
Πολλῶν δικαστῶν σφηκιὰν διασκεδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ, ΙΗ'.

Χο. Χώρει. πρόβαιν' ἐρρωμένως. ὦ κωμία. βραδύνεις;
Μὰ τὸν Δί' οὐ μέντοι πρό τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ' ἱμὰς κύνειος.
Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου χαρινάδης βαδίζειν.
ὦ στρυμόδωρε κονθυλεῦ. βέλτιστε συνδικαστῶν.
Εὐεργίδης ἆρ' ἐστί που 'νταῦθ' ἢ χάβης ὁ φλυεύς.
Πάρεσθ' ὃ λοιπόν ἐστι, ἀππαπαὶ παπαὶ παπαιάξ
ἥβης ἐκείνης ἡνίκ' ἐν βυζαντίῳ ξυνῆμεν,

τίς εἶ ποτ' ὤνθρωπ' ἐτεόν. Φι. οὖτις νὴ δία.
Βδ. Οὖτις σὺ ποδαπός. Φι. ἰθακὸς ἀποδρασιππίδου.
Βδ. Οὖτις μὰ τὸν δί' οὔτι χαιρήσων γ' ἔσει.
ὕφελκε θᾶττον αὐτόν. ὦ μιαρώτατος.
ἵν' ὑποδέδυκεν. ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
Ομοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.
Φι. Εἰ μή μ' ἐάσεθ' ἥσυχον, μαχούμεθα.
Βδ. Περὶ τοῦ, μαχῇ νῷν δῆτα. Φι. περὶ ὄνου σκιᾶς.
Βδ. Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.
Φι. Εγὼ πονηρός; οὐ μὰ δί' ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ
Νῦν μ' ὄντ' ἄριστον. ἀλλ' ἴσως ὅταν, φάγῃς
Υπογάστριον, γέροντος ἡλιαστικοῦ
Βδ. ὤθει τὸν ὄνον καὶ σαυτὸν, ἐς τὴν οἰκίαν.
Φι. ὦ ξυνδικασταὶ, καὶ κλέων ἀμύνατε.
Βδ. ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.
ὤθει σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,
Καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν εἰς τὸν μοχλόν
Καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν.
ἀνύσας τι προσκύλιέ γ'. Οἰκ. ὤμοι δείλαιος.
Πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βώλιον
Οἰ. ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοι ποθέν.
Οἰ. Μῦς οὐ μὰ δί' ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὑτοσὶ,
Υπὸ τῶν κεραμίδων ἡλιαστὴς ὀροφίας
Οἰ. Οἴμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται.
Εκπτήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον
Σοῦ. σοῦ. πάλιν σοῦ. νὴ δί' ἦ μοι κρεῖττον ἦν,
Τηρεῖν σκιώνην, ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Δίκασον τί μ' ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης.
Βδε. Σὺ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις ὁ γὰρ θεός.
Μαντευομένῳ μ' οὔχρησεν ἐν δελφοῖς ποτὲ,
Ὅταν τις ἐκφύγῃ μ' ἀποσκλῆναι ποτέ
Φι. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.
Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἔκφερέ με. μὴ διαῤῥαγῶ.
Βδε. Μὰ τὸν Ποσειδῶ φιλοκλέων οὐδέποτέ γε.
Φι. Διατρώξομαι τοίνυν γ' ὀδὰξ τὸ δίκτυον.
Ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὀδόντας. Φι. οἴμοι δείλαιος.
Πῶς ἄν σ' ἀποκτείναιμι. πῶς. δότε ξίφος.
Ὅπως τάχιστ'. ἢ πινάκιον τιμητικόν
Βδε. Ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασείει κακόν.
Φι. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι.
Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, τοῖς κανθηλίοις.
Νουμηνία γάρ ἐστιν. Βδε. οὐκοῦν καὐτὸς ἂν
Αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἄν. Φι. οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.
Βδε. Μὰ Δί' ἀλλ' ἄμεινον ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.
Οἰ. Οἵαν πρόφασιν καθῆκεν ὡς εἰρωνικῶς,
Ἵνα θᾶττον ἐκπέμψειας. Βδε. ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν.
Ταύτῃ γ' ἐγὼ γὰρ ᾐσθόμην τεχνωμένου.
Ἀλλ' εἰσιών μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ.
Ὅπως ἂν ὁ γέρων μὴ δὲ παρακύψῃ πάλιν.
Κάνθων. τί κλάεις. ὅτι πεπράσει τήμερον.
Βάδιζε θᾶττον. τί στένεις. εἰ μὴ φέρεις
Ὀδυσσέα τινά γ'. Οἰκέ. ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει
Κάτωθε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα
Βδε. Ποῖον. φέρ' ἴδωμαι. Οἰκέ. τουτονί. Βδε. τουτὶ τί ἦν.

Ενέκρουεν εἰς τὸν τοῖχον· εἶτ' ἐξήλλετο·
Ημεῖς δὲ τὴν αὐλὴν ἅπασαν δικτύοις
Καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ, φυλάττομεν·
Εστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι, φιλοκλέων·
Ναὶ μὰ δία· τῷ δ' υἱεῖ γε τῳδὶ· βδελυκλέων·
Εχων τρόπους, ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους·
Βδε· ὦ ξανθία καὶ σωσία· καθεύδετε;
Ξαν· Οἴμοι· Σω· τί ἐστι· Ξαν· βδελυκλέων ἀνίσταται·
Βδε· Οὐ περιδραμεῖται σφῷν ταχέως δεῦρ' ἅτερος;
Ο γὰρ πατὴρ εἰς τὸν ἰπνὸν εἰσελήλυθε·
Καὶ μυσπολεῖ γ' ὅστις καταδεδυκώς· ἀλλ' ἄθρει·
Κατὰ τῆς πυέλου, τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·
Σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο· Οἰκέ· ταῦτ' ὦ δέσποτα·
Αναξ πόσειδον· τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ·
Οὗτος τίς εἶ σύ· Φι· καπνὸς ἔγωγ' ἐξέρχομαι·
Βδε· Καπνὸς, φέρ' ἴδω τίνος ξύλου σύ· Φι· συκίνου·
Βδε· Νὴ τὸν δί' ὅσπερ γ' ἐστὶ δριμύτατος καπνῶν·
Ατὰρ οὐκ ἐσερρήσεις γε· ποῦ 'σθ' ἡ τηλία·
Δύου πάλιν· φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον·
Ενταῦθα νῦν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν·
Ατὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδεὶς ἀνήρ·
Οστις πατρὸς νυνὶ καπνίου κεκλήσομαι·
Οἰ· Παῖ· τὴν θύραν ὤθει· πίεζέ νιν σφόδρα·
Εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι·
Καὶ τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ
Φυλάττεθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται·
Φι· Τί δράσετ'· οὐκ ἐκφρήσετ'· ὦ μιαρώτατοι·

Εὐθὺς ἀπὸ δορπηστοῦ, κέκραγεν ἐμβάδας.
Κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν, προκαθεύδει πρῷ πάνυ
ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι
Ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὰν,
ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται.
Ὑπὸ τοῖς ὄνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος.
Ψήφων δὲ δείσας μὴ δεηθείη ποτὲ,
Ἵν' ἔχῃ δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει.
Τοιαῦτ' ἀλύει. νουθετούμενος δ' ἀεὶ,
Μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὡς ἂν μὴ 'ξίῃ.
Ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
Καὶ πρῶτα μὲν λόγοισιν παραμυθούμενος,
Ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον.
Μὴ δ' ἐξιέναι θύραζ' ὁ δ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου. καὶ 'κάθαιρε καὶ μάλα
Μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'. ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ.
Ἀΐξας, ἐδίκαζεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπεσών.
Ὅτε δὴ δὲ ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
Διέπλευσεν εἰς αἴγιναν. εἶτα συλλαβὼν,
Νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ.
Ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ κιγκλίδι.
Ἐντεῦθεν, οὐκέτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν.
Ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διά τε τῶν ὑδρορρόων,
Καὶ τῶν ὀπῶν. ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα,
Ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι, κἀπακτώσαμεν.
Ὁ δ' ὥσπερεὶ κολοιὸς, αὑτῷ παττάλους

Σω· Μὰ δί' ἀλλ' ἀφ' αὑτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.
Ξαν· Οὔκ, ἀλλὰ φιλο μέν ἐστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
Ὁδὶ δέ φησι σωσίας πρὸς δερκύλον.
Εἶναι φιλοπότην αὐτόν· Σω· οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστιν ἡ νόσος.
Ξαν· Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ σκαμβωνίδης,
Εἶναι φιλοθύτην αὐτὸν, ἢ φιλόξενον.
Σω· Μὰ τὸν κύν' ὦ νικόστρατ' · οὐ φιλόξενος.
Ἐπεὶ καταπύγων ἐστὶν ὅγε φιλόξενος.
Ξαν· ἄλλως φλυαρεῖτ' · οὐ γὰρ ἐξευρήσετε
Εἰ δ' ἢ 'πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγᾶτε νῦν.
Φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
Φιληλιαστής ἐστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν· καὶ στένει.
Ἢν μὴ 'πὶ τοῦ πρώτου καθίζηται ξύλου.
Ὕπνου δ' ὁρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.
Ἢν δ' οὖν καταμύσῃ κἂν ἄχνην, ὅμως ἐκεῖ
Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν.
Ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφον γ' ἔχειν εἰωθέναι,
Τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων, ἀνίσταται.
ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεὶς νουμηνίᾳ.
Καὶ νὴ δί' ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν πυριλάμπους ἐν θύρᾳ δῆμον καλὸν,
Ἰὼν παρέγραψε πλησίον, κημὸς καλὸς
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὃς ᾖδ' ἐφ' ἑσπέρας, ἔφη,
Ὡς ὀψ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον.
Παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.

ἄνθρωπος ἦν· εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·
Οὐκοῦν ἐναργὲς τοῦτο ξυμβαλεῖν, ὅτι
ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κόρακας οἰχήσεται·
Σω. Εἶτ' οὐκ ἐγὼ δοὺς δύ' ὀβολοὺς μισθώσομαι,
Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς ὀνείρατα·
Ξαν. Φέρε νυν κατείπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον·
Ολίγ' ἄγ' ὑπειπὼν πρότερον αὐτοῖσι, ταδί·
Μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα·
Μηδ' αὖ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλεμμένον·
Ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κάρυ' ἐκ φορμίδος·
Δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις·
Οὐθ' ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος·
Οὐδ' αὖθις ἀνασελγαινόμενος εὐριπίδης·
Οὐδ' εἰ κλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
Αὖθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυττωτεύσομεν·
ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον, γνώμην ἔχον·
Ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον·
Κωμῳδίας δὲ φορτικῆς σοφώτερον·
ἔστι γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσί·
ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας οὐπὶ τοῦ τέγους·
Οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν·
ἔνδον καθεύδειν, ἵνα θύραζε μὴ 'ξίῃ·
Νόσον γὰρ ὁ πατὴρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ·
ἣν οὐδ' ἂν εἷς γνοίη ποτ' οὐδὲ ξυμβάλοι,
Εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάζετε·
Ἀμυνίας μὲν ὁ προνάπου φήσ' οὑτοσὶ
Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

ὅ,τι ταὐτὸ θηρίον ἔν τε γῇ κἀν οὐρανῷ·
Κἀν τῇ θαλάττῃ γ' ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα·
Ξαν. Οἴμοι· τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται·
Ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον· Σω. μὴ φροντίσῃς
Οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινόν· οὐ μὰ τοὺς θεούς·
Ξαν. Δεινόν γέ τοὔστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὅπλα·
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον· Σω. ἀλλ' ἔστι μέγα·
Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου·
Ξαν. Λέγε νυν ἀνύσας τι, τὴν τρόπιν τοῦ πράγματος·
Σω. ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνὶ
Ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα·
Βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβώνια,
Κἄπειτα τούτοις τοῖς προβάτοισί μοὐδόκει·
Δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια·
ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπρησμένης συός·
Ξαν. Αἰβοῖ· Σω. τί ἐστι· Ξαν. παῦε παῦε μὴ λέγε·
ὄζει κάκιστον τοὐνύπνιον βύρσης σαπρᾶς
Σω. Εἶθ' ἡ μιαρὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην·
ἵστη βόειον δημόν· Ξαν. οἴμοι δείλαιος
Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διιστάναι·
Σω. Ἐδόκει δέ μοι θέωρος αὐτῆς πλησίον
Χαμαὶ καθῆσθαι τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων·
Εἶτ' ἀλκιβιάδης εἶπε πρός με τραυλίσας·
Ολᾷς θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει·
Ξαν. Ὀρθῶς γε τοῦτ' ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν·
Σω. Οὔκουν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ θέωρος κόραξ
Γιγνόμενος· Ξαν. ἥκιστ' ἀλλ' ἄριστον· Σω. πῶς· Ξαν. ὅπως;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΣΦΗΚΕΣ.

Σωσίας προλογίζει.

Υτος τί πάσχεις ὦ κακόδαι-
μον ξανθία;
Ξα. Φυλακὴν καταλύειν νυκτε-
ρινὴν διδάσκομαι.
Σω. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς
τι προὐφείλεις μέγα.
Ἆρ' οἶσθα γ' οἷον κνώδαλον φυλάττομεν;
Ξαν. Οἶδ' ἀλλ' ἐπιθυμῶ μακρὸν ἀπομεριμνῆσαι.
Σω. Σὺ δ' οὖν παρακινδύνευ' ἐπεὶ καὐτοῦ γ' ἐμοῦ
Κατὰ τοῖν κόραιν ἤδη τι καταχεῖται γλυκύ.
Ξαν. Ἀλλ' ἦ παραφρονεῖς ἐτεὸν, ἢ κορυβαντιᾷς
Σω. Οὔκ. ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκσαβαζίου
Ξαν. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς σαβάζιον.
Κἀμοὶ γὰρ ἀρτίως τις ἐπεστρατεύσατο
Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτὴς ὕπνος.
Καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμαστὸν εἶδον ἀρτίως
Σω, Κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.
Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξαν. ἐδόκουν ἀετὸν
Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ
Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα,
Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν.
Κἄπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν κλεώνυμον,
Σω. Οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει κλεώνυμος
Πῶς δή προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων

Δι. Κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι
    Καὶ σκοτοδινιῶ.
Λα. Θύραζέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τὸν πιττάλου.
    Παιωνίαισι χερσίν.
Δι. Ὡς τοὺς κριτάς μ' ἐκφέρετε· ποῦ 'στιν ὁ βασιλεύς
    Ἀπόδοτέ μοι τὸν ἀσκόν.
Λα. Λόγχη τίς ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.
Δι. Ὁρᾶτε τουτονὶ κενόν; τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Τήνελλα δῆτ'· εἴπερ καλεῖς πρέσβυ καλλίνικος.
Δι. Καὶ πρός γ' ἄκρατον ἐγχέας ἄμυστιν ἐξέλαψα.
Χο. Τήνελλα νῦν ὦ 'γεννάδα χώρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. Ἕπεσθε νῦν ᾄδοντες ὦ, τήνελλα καλλίνικος.
Χο. Ἀλλ' ἑψόμεσθα σὴν χάριν.
    Τήνελλα καλλίνικον ᾄ-
    δοντές σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Οἰκέται δύω Σωσίας καὶ Ξανθίας.
Βδελυκλέων. Φιλοκλέων.
Χορὸς γερόντων σφηκῶν. Παῖδες.
Κύων. Κῆρυξ.
Κυδαθηνεύς. Θεσμοθέτης.
Γυνὴ ἀρτόπωλις. Ἀνήρ τις εὐριπίδης.
Κατήγορος.

Τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
Δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπείς
Ἐκεῖνο δ' οὖν αἰακτὸν ἂν
Οἴμωκτὸν ἂν γένοιτό μοι
Δικαιόπολις γάρ εἴ μ' ἴδοι, πετρωμένον
Κἆτ' ἐγχάνοι γε ταῖς ἐμαῖσιν ἂν τύχαις
Δι. ἀτταλαττατά
Τῶν τιτθίων ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
Φιλήσατόν με μαλθακῶς ὦ χρυσίω,
Τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτὸν ἄν.
Τὸν γὰρ χοᾶ νῦν πρῶτος ἐκπέπωκά γε.
Λα. ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων
Δι. Ἰή. ἰή. ὦ χαῖρε λαμαχίππιον.
Λα. Στυγερὸς ἐγώ. Δι. μογερὸς ἐγώ.
Λα. Τί με σὺ κυνεῖς. Δι. τί με σὺ δάκνεις.
Λα. Τάλας ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ
Νῦν ξυμβολῆς βαρείας
Δι. Τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο.
Λα. Ἰὼ ἰώ. παιὰν παιάν.
Δι. ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον παιώνια.
Λα. Λάβεσθέ μου. λάβεσθε τοῦ σκέλους. παπαί.
προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλοι.
Δι. Ἐμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου.
Προσλάβεσθέ μ' ὦ φίλαι.
Λα. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος.
Καὶ σκοτοδινιῶ.

Εἶτα κατάξειέ τις αὐ-
τοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς ὀρέστης·
Μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον βαλεῖν
Βουλόμενος ἐν σκότῳ λάβοι·
Τῇ χειρὶ πέλεθον, ἀρτίως κεχεσμένον·
Επαΐξειεν δ' ἔχων
Τὸν μάρμαρον· κᾆπειθ' ἁμαρ-
τὼν, βάλοι κρατῖνον·

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Αγ. ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκον ἐστὲ λαμάχου·
Ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίῳ θερμαίνετε·
Ὀθόνια· κηρωτὴν παρασκευάζετε·
Ἔρι' οἰσυπηρά· λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν·
Ἀνὴρ τέτρωται χάρακι, διαπηδῶν τάφρον·
Καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορρον ἐξεκόκκισεν·
Καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών·
Καὶ γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος·
Πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
Πρὸς ταῖς πέτραισι, δεινὸν ἐξηύδα μέλος
ὦ κλεινὸν ὄμμα νῦν πανύστατόν σ' ἰδὼν,
Λείπω φάος γε τοὐμόν· οὐκέτ' εἰμ' ἐγώ,
Τοσαῦτα λέξας, ἐς ὑδρορρόαν πεσὼν,
Ἀνίσταταί τε καὶ ξυναντᾷ δραπέταις·
Λῃστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
Ὁδὶ δὲ καὐτὸς, ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν·
Λα. Ἀτταταττατὰ
Στυγερὰ τάδε γε κρυερὰ πάθεα.

τάλας

Νίφει. βαβαιάξ. χειμέρια τὰ πράγματα.
Δι. Αἶρου τὸ δεῖπνον συμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ'.

Χο. Ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.
Ὡς ἀνομοίαν ὁδὸν ἔρχεσθον.
Τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ.
Σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν.
Τῷ δὲ, καθεύδειν μετὰ παιδίσκης.
Ὡραιοτάτης.
ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΒ'

ἀντίμαχον τὸν ψακάδος,
Τὸν ξυγγραφῆ τὸν μελέων τὸν ποιητήν.
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς.
Εξολέσειεν ὁ ζεύς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἄδειπνον
ὅν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον, ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα παράλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη,
Οκέλλοι. κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων.
Αρπάσασα φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν'
Κᾆθ' ἕτερον νυκτερινὸν γένοιτο.
Ηπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ
Ιππασίας βαδίζων,

Δι. Οὐκ· ἀλλ' ἐγὼ χ' ὡ παῖς, ὁρίζομεν πάλαι·
Βούλει περιδόσθαι κἀπιτρέψαι λαμάχῳ·
Πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν ἢ κίχλαι;
Λά. Οἴμ' ὡς ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας κρίνει πολύ·
Λά. Παῖ παῖ καθελών μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε·
Δι. Παῖ παῖ. σύ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε·
Λά. Φέρε τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοὔλυτρον·
Ἔχ' ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ σὺ παῖ τοῦδ' ἀντέχου·
Λά. Τοὺς κιλλίβαντας οἶσε παῖ τῆς ἀσπίδος·
Δι. Καὶ τῆς ἐμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε
Λα. Φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον·
Δι. Κἀμοὶ πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον·
Λά. Ταῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς·
Δι. Ταῦτ' οὐ πλακοῦς δῆτ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκύς,
Λα. Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ·
Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον
Δι. Κατάχει σὺ τὸ μέλι· κἀνθάδ' εὔδηλος γέρων·
Κλάειν κελεύω λάμαχον τὸν γοργάσου
Λά. Φέρε δεῦρο παῖ θώρακα πολεμιστήριον·
Δι. Ἔξαιρε παῖ θώρακα κἀμοὶ τὸν χοᾶ·
Λα. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι
Δι. Ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι·
Λα. Τὰ στρώματ' ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τὸν γύλιον οἴσω λαβών·
Δι. Τὸ δεῖπνον ὦ παῖ δῆσον ἐκ τῆς κίστιδος·
Ἐγὼ δὲ θοἰμάτιον λαβὼν, ἐξέρχομαι·
Λα. Τὴν ἀσπίδ' αἴρου· καὶ βάδιζ' ὦ παῖ λαβὼν,

Ὁ τοῦ διονύσου γάρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.
ἀλλ' ἐγκόνει. δειπνεῖν κατακωλύεις πάλαι.
Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσκευασμένα.
Κλῖναι. τράπεζαι. προσκεφάλαια. στρώματα.
Στέφανοι. μύρον. τραγήμαθ' αἱ πόρναι πάρα
ἄμυλοι. πλακοῦντες. σησαμοῦντες. ἴτρια.
Ὀρχηστρίδες. τὰ φίλταθ' ἁρμοδίου. καλαί.
ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε. Λα. κακοδαίμων ἐγώ.
Δι. Καὶ γὰρ σὺ μαγάλην ἐπεγράφου τὴν γοργόνα.
Σύγκλειε. καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.
Λα. Παῖ παῖ φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.
Λα, Παῖ. παῖ. φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί
ἅλας θυμίτας οἶσε παῖ καὶ κρόμμυα.
Δι. Ἐμοὶ δὲ τεμάχη. κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.
Θρῖον ταρίχους οἶσε σαπροῦ δεῦρό μοι.
Δι. Κἀμοὶ δὲ δὴ σὺ παῖ θρῖον. ὀπτήσω δ' ἐκεῖ,
Λα. ἔνεγκε δεῦρο τὼ πτερὼ τὼ 'κ τοῦ κράνους
Δι. ἐμοὶ δὲ τὰς φάττας γε φέρε. καὶ τὰς κίχλας.
Λα. Καλόν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν
Δι. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.
Λα. ὤνθρωπε. παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὅπλων.
Δι. ὤνθρωπε. βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας,
Λα. Τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.
Δι. Κἀμοὶ λεκάνιον τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.
Λα. ἀλλ' ἦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.
Δι. ἀλλ' ἦ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρκυν κατέδομαι.
Λα. ὤνθρωπε βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
φέρε δεῦρο τὰς σπονδὰς ἵν' αὐτῇ δῶ μόνῃ.
Ὅτι γυνή 'στι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.
ὕπεχ' ὧδε δεῦρο τοὐξάλειπτρον ὦ γύναι.
Οἶσθ' ὡς ποιεῖται τοῦτο; τῇ γύμφῃ φάσον
ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτωὶ
Νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.
ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν.
ἵν' οἶνον ἐγχέω λαβὼν, ἐς τοὺς χόας.
Χο. Καὶ μὴν ὁδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς,
ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.
Αγγ. Ἰὼ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι
Λα. Τίς ἀμφιχαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ
Αγγ. ἰέναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον.
Ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.
Κἄπειτα τηρεῖν νιφόμενον, τὰς εἰσβολὰς
Ὑπὸ τοὺς χόας γὰρ καὶ χύτροις αὐτοῖσί τις,
ἤγγειλε λῃστὰς ἐμβαλεῖν βοιωτίους.
Λα. Ἰὼ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.
Δι. Οὐ δεινὰ μὴ 'ξεῖναί με μηδ' ἑορτάσαι;
Ἰὼ στράτευμα πολεμολαμαχαϊκόν.
Λα. Οἴμοι. κακοδαίμων. καταγελᾷς ἤδη σύ μου,
Δι. Βούλει μάχεσθαι γηρυόνῃ τετραπτίλῳ,
Λα. Αἰ αἶ. οἵαν ὁ κῆρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι
Δι. Αἰ αἶ. τίν' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν.
Αγγ. Δικαιόπολι. Δι. τί ἐστιν. ἄγγ. ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ,
Βάδιζε. τὴν κίστιν λαβὼν καὶ τὸν χοᾶ.

Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.
Δι. Οὐδ' ἂν στριβιλικίγξ. ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωζέ που.
Γε. Οἴμοι. κακοδαίμων. τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Ι'.

Χο. Ανὴρ ἀνεύρηκέ τι ταῖς
Σπονδαῖσιν ἡδύ. κοὐκ ἔοι
Κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.
Δι. Κατάχει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι.
Τὰς σηπίας στάθευε.
Χο. ἤκουσας ὀρθιασμάτων;
Δι. Ὀπτᾶτε τἀγχέλεια.
Χο. Αποκτενεῖς λιμῷ με καὶ
Τοὺς γείτονας, κνίσῃ τε καὶ
Φωνῇ τοιαῦτα λάσκων
Δι. Ὀπτᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.
Ρα. Δικαιόπολι. Δι. τίς οὑτοσί. τίς οὑτοσί;
Ρα. ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα.
Εκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅστις ποτ' ἦν.
Ρα. Εκέλευε δ' ἐγχέαι σε τῶν κρεῶν χάριν
ἵνα μὴ στρατεύοιτ'. ἀλλὰ βινοίη μένων.
Ες τὸν ἀλάβαστον, κύαθον εἰρήνης ἕνα.
Δι. ἀπόφερ'. ἀπόφερε τὰ κρέα. καὶ μή μοι δίδου.
Ως οὐκ ἂν ἐγχέαιμι χιλίων δραχμῶν.
ἀλλ' αὑτηί, τίς ἐστιν. Ρα. ἡ νυμφεύτρια.
Δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνῳ.
Δι. Φέρε δή, τί σὺ λέγεις. ὡς γελοῖον ὦ θεοὶ
Τὸ δέημα τῆς νύμφης. ὃ δεῖταί μου σφόδρα.

ἀναβράττετ' ἐξοπτᾶτε. τρέπετ' ἀφέλκετε.
Τὰ λαγῷα ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
Φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Ι'.

Χο. Ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας. Μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας.
ἄνθρωπε τῆς παρούσης. Δι. τί δῆτ' ἐπειδὰν τὰς κίχλας
Ὀπτωμένας ἴδητ'. Χο. οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν
Δι. Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.
Χο. ἤκουσας. ὡς μαγειρικῶς,
Κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὑτῷ διακονεῖται
Γε. Οἴμοι τάλας. Δι. ὦ ἡράκλεις τίς οὑτοσί
Γε. Ἀνὴρ κακοδαίμων. Δι. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
Γε. ὦ φίλτατε. σπονδαὶ γάρ εἰσί σοι μόνῳ,
Μέτρησον εἰρήνης τί μοι κἂν πέντ' ἔτη.
Τί ἔπαθες. Γε. ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε.
Δι. Πόθεν; Γε. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βοιώτιοι
Δι. ὦ τρισκακόδαιμον. εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;
Γε. Καὶ ταῦτα μέντοι νὴ δί' ὥπερ μ' ἐτρεφέτην
Ἐν πᾶσι βολίτοις. Δι. εἶτα νυνὶ τοῦ δέει.
Γε. ἀπόλωλα τὠφθαλμὼ δακρύων τὼ βόε.
ἀλλ' εἴ τι κήδει δερκέτου φυλασίου.
Ὑπάλειψον εἰρήνῃ με τὠφθαλμὼ ταχύ
Δι. ἀλλ' ὦ πόνηρ' οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.
Γε. ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ἤν πως κομίσωμαι τὼ βόε.
Δι. Οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς πιττάλου.
Γε. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα,

Συγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ·
ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
Εἰργάσατο πάντα κακά. κἀνέτρεπε. κἀξέχει.
Κἀμάχετο. καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένου,
Πῖνε. κατάκεισο λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,
Τὰς χάρακας ἧπτε πολὺ μᾶλλον ἐν τῷ πυρί·
Ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.
Τἀδ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα. καὶ μεγάλα γε φρονεῖ.
Τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα. τὰ πτερὰ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δι. Ὦ κύπριδι τῇ καλῇ καὶ χάρισι ταῖς φίλαις
Ξύντροφε διαλλαγή.
Ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἆρ' ἐλάνθανες.
Πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυναγάγοι λαβών.
ὥσπερ ὁ γεγραμμένος ἔχων στέφανον ἀνθέμων.
ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικάς με σύ·
ἀλλά σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν.
Πρῶτα μὲν ἄν, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρόν.
Εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων.
Καὶ τὸ τρίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρων ὁδί.
Καὶ περὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαΐδας ἐν κύκλῳ
ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις
Κη. Ἀκούετε λεῴ. κατὰ τὰ πάτρια τὰς χοὰς
Πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος. ὃς δ' ἂν ἐκπίῃ
Πρώτιστος, ἀσκὸν κτησιφῶνος λήψεται
Δι. Ὦ παῖδες. ὦ γυναῖκες. οὐκ ἠκούσατε;
Τί δρᾶτε τοῦ κήρυκος. οὐκ ἀκούετε.

Αἶρου λαβὼν τὸν κέραμον ὦ βοιώτιε.
Βοι. Ὑπόκυψε τὰν τύλαν ὦ ἰσμήνιχε.
Χ' ὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος.
Πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές. ἀλλ' ὅμως.
Κἂν τοῦτο κερδαίνῃς ἄγων τὸ φορτίον,
Εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὕνεκα.
Αγγ. Δικαιόπολι. Δι. τίς ἐστι. τί με βωστρεῖς, Αγγ. ὅτι
Ἐκέλευσε λάμαχός σε ταύτης τῆς δραχμῆς,
Εἰς τοὺς χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κιχλῶν.
Τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κωπαΐδ' ἐγχέλυν.
Δι. Ὁποῖος οὗτος λάμαχος τὴν ἐγχέλυν;
Αγγ. Ὁ δεινός. ὁ ταλαύρινος. ὃς τὴν γοργόνα
Πάλλει κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.
Δι. Οὐκ ἂν μὰ δί' εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα.
ἀλλ' ἐπὶ ταρίχει τοὺς λόφους κραδαινέτω.
ἢν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
Ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον,
Εἴσειμ' ὑπαὶ πτερύγων κιχλᾶν καὶ κοψίχων.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΖ.

Χο. Εἶδες ὦ, εἶδες ὦ.
Πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄνδρα τὸν ὑπέρσοφον.
Σπεισάμενον, ἐμπορικὰ χρήματα διεμπολᾶν.
ὧν τὰ μὲν, ἐν οἰκίᾳ,
Χρήσιμα. τὰ δ' αὖ πρέπει χλιαρὰ κατεσθίειν;
Αὐτόματα πάντ' ἀγαθά. τῷδέ γε πορίζεται.
Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι
Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ ποτὶ τὸν ἁρμόδιον ᾄσεται.

Νι. Ενθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ βοιώτιος,
Αψας ἂν ἐς πέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.
Δι' ὑδρορρόας βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.
Κεἴπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαγοῖντ' ἂν αἱνηῦς. Δι. ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε.
Σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;
Νι. Μαρτύρομαι. Δι. ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα.
Δός μοι φορυτὸν ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
Χο. Ενδησον ὦ βέλτιστε τῷ ξένῳ καλῶς
Τὴν ἐμπολὴν οὕτως ὅπως ἂν μὴ φέρων κατάξῃ
Δι. Εμοὶ μελήσει ταῦτ' ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ.
Λάλον τι καὶ πυρρορραγὲς, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρὸν,
Χο. Τί χρήσεταί ποτ' αὐτῷ.
Δι. Πάγχρηστον ἄγγος ἔσται.
Κρατὴρ κακῶν. τριπτὴρ δικῶν
Φαίνειν ὑπευθύνοις. λυχνοῦχος καὶ κύλιξ.
Τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.
Χο. Πῶς δ' ἂν πεποιθείη τις ἀγ'
Γείῳ τοιούτῳ χρώμενος κατ' οἰκίαν,
Τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι. Δι. Ισχυρόν ἐστιν ὦ 'γάθ', ὥς
Τ' οὐκ ἂν καταγείη πότ' εἴ περ ἐκ ποδῶν
Κατωκάρα κρέμαιτό γε. Χο. Ηδη καλῶς ἔχει σοι.
Βοι. μέλλω γέ τοι θερίδδειν. Χο. Αλλ' ὦ ξένων βέλτιστε συν'
Θέριζε, καὶ τοῦτον λαβὼν, Πρόβαλλ' ὅποι βούλει φέρων
Πρὸς πάντα συκοφάντην.
Δι. Μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.

Αλλ' ἐς φέρ' αὐτήν. μηδὲ γὰρ θανών ποτε
Σοῦ χωρὶς εἴην ἐντετευτλανωμένης.
Βοι. Εμοὶ δὲ τιμὰ τᾶσδε τᾶ γενήσεται.
Δι. ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἐμοὶ
ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων λέγε.
Βοι. Ιὼ γα ταῦτα πάντα. Δι. φέρε πόσου λέγεις
Η φορτί' ἕτερ' ἐνθένδε κεῖσ' ἄξεις ἰών.
Βοι. Οτοι γ' ἔσθ' ἀθάναις. ἐν βοιωτοῖσι δὲ μή.
Δι. ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος φαληρικὰς
Η κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ
ἀλλ' ὅτι παρ' ἁμῖν μή, τᾷδε δ' αὖ πολύ.
Δι. Εγ' ᾦδα. τοίνυν συκοφάντην ἔξαγε
ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος. Βοι. νὴ τὼ σιώ.
Λάβοιμ' ἂν μέντ' αὖ κέρδος ἀγαγὼν, καὶ πολὺ
ἅπερ πίθακον, ἀλιτρίας πολλᾶς πλέων.
Δι. Καὶ μὴν ὁδὶ νίκαρχος ἔρχεται φανῶν
Βοι. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Δι. ἀλλ' ἅπαν κακόν
Νι. Ταυτὶ τίνος τὰ φορτί' ἐστί. Βοι. τῶδ' ἐμά.
Θείβαθεν ἴττω ζεύς. Νι. ἐγὼ τοίνυν γ' ὁδὶ
Φαίνω πολέμια ταῦτα. Βοι. τί δαὶ κακὸν παθὼν,
Ορναπετίοισι πόλεμον ἤρω καὶ μάχαν.
Νι. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε. Βοι. τί ἀδικειμένος.
Νι. Εγὼ φράσω σοι τῶν περιεστώτων χάριν.
Εκ τῶν πολεμίων εἰσάγεις θρυαλλίδας
Δι. Επειτα φαίνεις δῆτα διὰ θρυαλλίδας;
Νι. Αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.
Δι. Νεώριον θρυαλλίς; Νι. οἶμαι. Δι. τίνι τρόπῳ.

Ἐπὶ τὴν θύραν μοι χαιριδεῖς. βομβαύλιοι.
Βοι. Νὴ τὸν ἰόλαον ἀδὺ χαρίτως αὖ γ᾽ ὦ ξένε.
Θείβαθι γὰρ φυσᾶντες ἐξόπισθέ μου,
Καὶ τ᾽ ἄνθεα τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.
Ἀλλ᾽ εἴ τι βούλει πρίασο τῶν, ἐγὼ φόρω.
Τῶν ὀρταλίχων. ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.
Δι. ὦ χαῖρε κολλικοφάγε βοιωτίδιον.
Τί φόρεις. Βοι. ὅσ᾽ ἐστ᾽ ἀγαθὰ βοιωτοῖς ἁπλῶς.
Ὀρίγανον. γλαχώ. ψιάθους. θρυαλλίδας.
Νάσσας. κολοιοὺς ἀτταγᾶς. φαλαρίδας.
Τροχίλοις. κολύμβους. Δι. ὥσπερεὶ χειμὼν ἄρα
Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας;
Βοι. Καὶ μὰν φόρω χᾶνας. λαγῶς. ἀλώπεκας.
Σκάλοπας. ἐχίνως. αἰελούρως. πυκτίδας.
Ἰκτίδας ἐνύδρεις. ἐγχέλεις κωπαΐδας.
Δι. ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων.
Δός μοι προσειπεῖν, εἰ φέρεις τὰς ἐγχέλεις.
Βοι. Πρέσβειρα πεντήκοντα κωπαΐδων κορᾶν.
Ἔκβαθι τῷδε κἠπιχάριττα τῷ ξένῳ.
Δι. ὦ φιλτάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη.
Ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγῳδικοῖς χοροῖς
Φίλη δὲ μορύχῳ. δμῶες ἐξενέγκατε.
Τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
Σκέψασθε παῖδες τὴν ἀρίστην ἔγχελυν.
Ἥκουσαν ἕκτῳ μόλις ἔτει ποθουμένην.
Προσείπατ᾽ αὐτὴν ὦ τέκν᾽ ἄνθρακας δ᾽ ἐγὼ
Ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.

Δι. Πολυπραγμοσύνης νῦν, ἐς κεφαλὴν τρέποιτ' ἐμοί.
Με. ὦ χοιρίδια πειρῆσθε κἄνις τῶ πατρός.
Παίειν ἐφ' ἁλὶ τὰν μάζαν, αἴ κά τις διδῷ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΚΔ'.

Χο. Εὐδαιμονεῖ γ' ἅνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προβαίνει.
Τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος; καρπώσεται γὰρ ἁνὴρ
Ἐν τῇ 'γορᾷ καθήμενος. Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ- Μώζων καθεδεῖται.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται.
Οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι.
Οὐδ' ὠστιεῖ Κλεωνύμῳ Χλαῖναν δ' ἔχων φανὴν, δίει.
Κοὐ ξυντυχὼν Ὑπέρβολος, Δικῶν ἀναπλήσει.
Ὁ δ' ἐντυχὼν ἐν τῇ 'γορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων.
Κρατῖνος. ἀεὶ κεκαρμένος μοιχὸν, μιᾷ μαχαίρᾳ
Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν
Ὄζων κακὸν. τῶν μασχαλῶν. Πατρὸς Τραγασαίου
Οὐδ' αὖθις αὖ σκώψεται παύσων ὁ παμπόνηρος.
Λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργέων ὄνειδος.
Ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς Ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεί.
Πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας. Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.
Βοι. Ἰττὼ ἡρακλῆς. ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς
Κατάθου τὺ τὰν γλάχων' ἀτρέμας ἰσμηνία
Ὑμὲς δ' ὅσοι θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
Τοῖς ὀστίνοις φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.
Δι. παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;
Πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι

Τοῖς χοιριδίοισιν· ἆρα τρώξονται; βαβαί.
Οἷον ῥοθιάζουσ᾽ ὦ πολυτίμηθ᾽ Ἡράκλεις.
Ποδαπὰ τὰ χοιρί᾽ ὡς τραγασαῖα φαίνεται
Ἀλλ᾽ οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.
Με. Ἐγὼ γὰρ αὖ τᾶν ταῖδε μίαν ἀνειλόμαν.
Δι. Νὴ τὸν Δί᾽ ἀστείω γε τὼ βοσκήματι.
Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Με. Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων προπαλλίδος.
Τὸ δ᾽ ἅτερον αἰ λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.
Δι. ὠνήσομαί σοι· περίμεν᾽ αὐτοῦ. Με. ταῦτα δή.
Ἑρμᾶ ᾽μπολαῖε· τὰν γυναῖκα τὰν ἐμὰν
Οὕτω μ᾽ ἀποδόσθαι, τάν τ᾽ ἐμαυτοῦ ματέρα.
Συ. ἄνθρωπε· ποδαπός. Με. χοιροπώλας μεγαρικός.
Συ. Τὰ χοιρίδια τοίνυν γ᾽ ἐγὼ φανῶ ταδί.
Πολέμια καὶ σέ. Με. τοῦτ᾽ ἐκεῖν᾽, ἥκει πάλιν
Ὅθεν περ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμμὶν ἔφυ.
Συ. Κλάων μεγαριεῖς· οὐκ ἀφήσεις τὸν σάκον;
Με. Δικαιόπολι· δικαιόπολι· φαντάζομαι.
Δι. Ὑπὸ τοῦ· τίς ὁ φαίνων σ᾽ ἐστίν. Με. οἷδ᾽ ἀγορανόμοι
Δι. Τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ᾽ ἐξείρξετε;
Τίη μαθὼν φαίνεις ἄνευ θρυαλλίδος.
Συ. Οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους; Δι. κλάων γε σὺ
Εἰ μὴ ᾽τέρωσε συκοφαντήσεις ἰών.
Με. Οἷον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ᾽ ἔνι.
Δι. Θάρρει μεγαρίχ᾽ ἀλλ᾽ ἧς τὰ χοιρίδι᾽ ἀπέδου
Τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἅλας.
Καὶ χαῖρε πολλά γ᾽. Με. ἀλλὰ μὲν οὐκ ἐπιχώριον.

Πάλιν τύγ' ἀποισῶ· ναὶ μὰ τὸν ἑρμᾶν οἴκαδις.
Κο. Κοΐ κοΐ.
Με. Αὕτα 'στὶ χοῖρος. Δι. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
Ατὰρ ἐκτραφείς γε, κύσθος ἔσται πέντ' ἐτῶν.
Με. Σάφ' ἴσθι ποττὰν ματέρ' ἀλκαθήσεται.
Δι. Αλλ' οὐδὲ θύσιμος ἐστιν αὐτηί. Με. σὰ μάν.
Πᾶδ'. οὐχὶ θύσιμός ἐστι. Δι. κέρκον οὐκ ἔχει
Με. Νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφακουμένα,
Εξεῖ μεγάλαν τε καὶ παχεῖαν κἠρυθράν.
Αλλ' αἰ τράφεν λῇς, ἅδε τοι χοῖρος καλά.
Δι. Ως ξυγγενὴς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρᾳ.
Με. Ομομματρία γάρ ἐστι. κἠκ ταὐτοῦ πατρός.
αἰ δ' αὖ παχυνθῇ. κἀναχνοανθῇ γ' ἐν τριχὶ,
Κάλλιστός ἐστι χοῖρος ἀφροδίτᾳ θύειν.
Δι. Αλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ 'φροδίτῃ θύεται,
Με. Οὐ χοῖρος; ἀφροδίτᾳ μόνᾳ γε δαιμόνων
Καὶ γίνεταί γα τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς.
Αδιστον, αἲ τὸν ὀβελὸν ἐμπεπαρμένον.
Δι. Ηδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν,
Με. Ναὶ τὸν ποτειδᾶν. αἲ κἄνευ γα τῶ πατρός.
Δι. Τί δ' ἐσθίει μάλιστα. Με. πάνθ' ἅ κα διδῷς.
Αὐτός δ' ἐρώτη. Δι. χοῖρε. χοῖρε. Κο. κοΐ κοΐ
Δι. Τρώγοις ἂν ὀρεβίνθους; Κο. κοΐ κοΐ.
Δι. Τί δαὶ φιβάλεως ἰσχάδας; Κο. κοΐ κοΐ.
Τί δὲ, σῦκα τρώγοις αὐτὸς ἄν. Κορ. κοΐ κοΐ.
Δι. ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.
Ενεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων.

Δι. Αλλ᾽ ἡδύ τοι νὴ τὸν δί᾽ ἦν αὐλὸς παρῇ.
Τί δ᾽ ἄλλο πράττεθ᾽ οἱ μεγαρεῖς νῦν. Με. οἷα δή.
Αλλὰ γὰρ ὅκα μὤγα τηνόθεν ἐμπορεύομαι
Ανδρες πρόβουλοι τοῦτ᾽ ἔπραττον τῇ πόλει.
Οπως τάχιστα καὶ κάκιστ᾽ ἀπολοίμεθα.
Δι. Αὐτίκ᾽ ἄρ᾽ ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Με. σᾶ μάν.
Τί δ᾽ ἄλλο. Δι. μεγαροῖ, πῶς ὁ σῖτος ὤνιος.
Με. Παρ᾽ ἀμὲ πολυτίματος. ἇπερ τοὶ θεοὶ
Δι. Αλας οὖν φέρεις; Με. οὐχ ὑμὲς αὐτῶν ἄρχετε;
Δι. Οὐδὲ σκόροδα; Με. ποῖα σκόροδ᾽ ὑμὲς, ὧν ἀεὶ
Οκκ᾽ ἐς βαλεῖτε τὼς ἀρουραῖοι μύες.
Πάσσαλῳ τὰς ἀγλῖθας ἐξορύσσετε;
Δι. Τί δαὶ φέρεις. Με. χοίρους ἐγὼν γαμυστικάς.
Δι. Καλῶς λέγεις. ἐπίδειξον. Με. ἀλλὰ μὰν καλαί.
Αντεινον αἰ λῆς ὡς παχεῖαι καὶ καλαί.
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα. Με. χοῖρος ναὶ δία.
Δι. Τί λέγεις σύ. ποδαπὴ δ᾽ ἐστὶ χοῖρος. Με. μεγαρικά
Η οὐ χοῖρος ἔσθ᾽ ἅδ᾽. Δι. οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.
Με. Οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τᾶς ἀπιστίας.
Οὐ φατὶ τάνδε χοῖρον ἦμεν. ἀλλὰ μὰν
αἰ λῆς, περίδου νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν
αἰ μή 'στιν οὗτος χοῖρος ἑλλάνων νόμῳ.
Δι. Ελλ᾽ ἔστιν ἀνθρώπου γε. Με. ναὶ τὸν διοκλέα.
Εμά γα. σὺ δ᾽ ἔνιν ἦμεναι τίνος δοκεῖς.
Η λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας; Δι. νὴ τοὺς θεοὺς
Εγωγε. Με. φώνει δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον.
Οὐ χρῆσθα σιγῆν ὦ κάκιστ᾽ ἀπολουμένα.

Ενταῦθα μή τι συκοφάντης εἰσίτω,
Μήτ᾽ ἄλλος ὅς τις φασιανὸς ἐστ᾽ ἀνήρ.
Εγὼ δὲ τὴν στήλην καθ᾽ ἣν ἐσπεισάμην,
Μέτειμ᾽ ἵνα στήσω φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
Με. Αγορὰ ν᾽ ἀθάναις χαῖρε. μεγαρεῦσις φίλα.
Επόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἅπερ ματέρα
Αλλ᾽ ὦ πόνηρα κόρια γ᾽ ἀθλίου πατρὸς
Αμβᾶτε ποτὶ τὰν μάδδαν. αἴχ᾽ εὕρη τέ πα.
ἀκούετον δή, ποτέχετ᾽ ἐμὶν τὰν γαστέρα.
Πότερα, πεπρᾶσθαι χρήδδετ᾽ ἢ πεινῆν κακῶς.
Κο. Πεπρᾶσθαι. πεπρᾶσθαι.
Με. Εγώνγα καὐτός φημι. τίς δ᾽ οὕτως ἀνοῦς,
ὃς ὑμέκα πρίαιτο φανερὰν ζαμίαν.
ἀλλ᾽ ἔστι γάρ μοι μεγαρικά τις μαχανά.
χοίρους γὰρ ὑμὲ σκευάσας, φασῶ φέρειν,
Περίθεσθε τὰς δὲ τὰς ὁπλὰς τῶν χοιρίων.
ὅπως δὲ δόξετ᾽ ἦμεν, ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.
Ως ναὶ τὸν ἑρμᾶν εἴπερ ἵξετ᾽ οἴκαδις,
Τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς.
ἀλλ᾽ ἀμφίθεσθε καὶ ταδὴ τὰ ῥυγχία.
Κἤπειθεν ἐς τὸν σάκκον ὧδ᾽ ἐσβαίνετε.
ὅπως δὲ γρυλλιξεῖτε καὶ κοΐξετε,
Χήσεῖτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.
Εγὼν δὲ καρυξῶ τε δικαιόπολιν, ὅπα
Δικαιόπολις. ἦ λῆς πρίασθαι χοιρία;
Δι. Τί ἀνὴρ μεγαρικός. Με. ἀγοράσοντες ἥκομες
Δι. Πῶς ἔχετε. Με. διαπεινᾶμες αἰεὶ ποτὶ τὸ πῦρ

Δι. ἀλλ᾽ ἡδὺ

Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονη-
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα.
Κᾆτα προσαλισκόμεθα
Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ μαρψίας.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ, ιζ'.

Χο. Πῶς γὰρ εἰκὸς ἄνδρα κυφὸν, ἡλίκον θουκυδίδην
Ἐξολέσθαι συμπλακέντα τῇ σκυθῶν ἐρημίᾳ.
Τῷδε τῷ κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ.
Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπεμορξάμην ἰδὼν,
Ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον.
Ὃς μὰ τὴν δήμητρ' ἐκεῖνος ἡνίκ' ἦν θουκυδίδης,
Οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν ἀχαιὰν ῥαδίως ἠνέσχετο.
Ἀλλὰ κατεπάλαισε μὲν ἂν, πρῶτον εὐάθλους δέκα.
Κατεβόησε δ' ἂν κεκραγὼς, τοξότας τρισχιλίους;
Περιετόξευσε δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγγενεῖς.
Ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἐᾶθ' ὕπνου τυχεῖν,
Ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς. ὅπως ἂν ᾖ
Τῷ γέροντι μὲν γέρων καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος.
Τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ κλεινίου
Κἀξελαύνειν χρὴ τολοιπόν. κἂν φύγῃ τίς, ζημιοῦν.
Τὸν γέροντα τῷ γέροντι. τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

Δι. Ὅροι μὲν ἀγορᾶς εἰσὶν οἵδε τῆς ἐμῆς,
Ἐνταῦθ' ἀγοράζειν τοῖσι πελοποννησίοις
Ἔξεστι. καὶ μεγαρεῦσι. καὶ βοιωτίοις.
Ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ. λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι,
τρεῖς τοὺς λαχόντας. τοὺς δ' ἱμάντας ἐκ λεπρῶν

Ὡς ἐμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ιϛʹ.

Χο. Οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ, μεμφόμεσθα τῇ πόλει
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐναυμαχήσαμεν,
Γηροβοσκούμεθ' ὑφ' ὑμῶν. ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν.
Οἵτινες γέροντας ἄνδρας ἐμβαλόντες ἐς γραφὰς,
Ὑπὸ νεανίσκων ἐᾶτε καταγελᾶσθαι ῥητόρων
Οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφοὺς, καὶ παρεξηυλημένους.
Οἷς ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν, ἡ βακτηρία.
Τονθορίζοντες δὲ, γήρᾳ. τῷ λίθῳ προσέσταμεν.
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, ἀλλ' ἢ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.
Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν,
Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.
Κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ. σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν
Ἄνδρα τιθωνὸν, σπαράττων καὶ ταράττων καὶ κυκῶν.
Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει. κᾆτ' ὀφλὼν ἀπέρχεται.
Εἶτα λύζει καὶ δακρύει. καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους
Οὗ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὀφλὼν ἀπέρχομαι.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ΚΩΛΩΝ, ΙΑʹ.

Χο. Ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντ' ἀπολέ-
σαι. πολιὸν ἄνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα καὶ
Θερμὸν ἀπομορξάμενον,
Ἀνδρικὸν ἱδρῶτα δὴ καὶ πολὺν,
Ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν.
Εἶτα μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδιώκομεν

Εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέροις εἴποι κακὰ πολλά·
Τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι,
Καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας·
Διὰ ταῦθ᾽ ὑμᾶς λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται·
Καὶ τὴν αἴγιναν ἀπαιτοῦσι· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης,
Οὐ φροντίζουσ᾽ ἀλλ᾽ ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται·
Ἀλλ᾽ ὑμεῖς τοι μή ποθ᾽ ἀφήσητ᾽· ὡς κωμῳδήσει τὰ δίκαια·
Φησὶν δ᾽ ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ᾽ ὥστ᾽ εὐδαίμονας εἶναι·
Οὐ θωπεύων· οὐθ᾽ ὑποτίνων μισθούς· οὔτ᾽ ἐξαπατύλλων·
Οὔτε πανουργῶν, οὔτε καταρδῶν· ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκ
Πρὸς ταῦτα κλέων, καὶ παλαμάσθω·
Καὶ πᾶν ἐπ᾽ ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ᾽ ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
Ξύμμαχον ἔσται κοὐ μή ποθ᾽ ἁλῶ·
Περὶ τὴν πόλιν ὤν, ὥσπερ ἐκεῖνος
Δειλὸς καὶ λακοκαταπύγων·

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η'.

Χο. Δεῦρο μοῦσ᾽ ἐλθὲ φλογερὸν πυρὸς ἔ-
Χουσα μένος, ἔντονος ἀχαρνική·
Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων·
Φέψαλος ἀνήλατ᾽ ὀρε-
Θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι·
Ἡνίκ᾽ ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι
Οἱ δὲ θασίαν ἀνακυκλῶσι λιπαράμπυκα
Οἱ δὲ μάττουσιν, οὕ-
Τω σοβαρὸν ἐλθὲ μέλος,
Εὔτονον ἀγροικότονον·

Απασι· καὶ μεγαρεῦσι· καὶ βοιωτίοις·
Πωλεῖν· ἀγοράζειν πρὸς ἐμέ· λαμάχῳ δὲ μή·

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΣΤΙΧΩΝ,Β'.

Χο· Ανὴρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν· καὶ τὸν δῆμον μεταπείθει
Περὶ τῶν σπονδῶν· ἀλλ' ἀποδύντες, τοῖς ἀναπαίστοις ἐπίωμεν.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ,ΛΑ'.

Εξ οὗτε χοροῖσιν ἐφέστηκε τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν
Οὔπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων, ὡς δεξιός ἐστιν.
Διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἀθηναίοις ταχυβούλοις
Ως κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον καθυβρίζει,
Αποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς ἀθηναίους μεταβούλους·
Φασὶ δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιος ἡμῖν ὁ ποιητής·
Παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι·
Μήθ' ἥδεσθαι θωπευομένοις, μήτ' εἶναι χαυνοπολίτας
Πρότερον δ' ὑμᾶς οἱ πρέσβεις ἀπὸ τῶν πόλεων ἐξαπατῶντες,
Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι·
Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε·
Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, λιπαρὰς καλέσειεν ἀθήνας,
Εὗρε τὸ πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, ἀφύων τιμὴν προσάψας·
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γεγένηται·
Καὶ τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι δείξας ὡς δημοκρατοῦνται·
Τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες
Ηξουσιν ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον.
Οστις παρεκινδύνευσεν ἀθηναίοις εἰπεῖν τὰ δίκαια·
Οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἥκει,
Οτι καὶ βασιλεύς, λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων,
Ηρώτησε πρῶτα μὲν αὐτούς, πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·

Σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, μισθαρχίδης.
Λα. Ἐχειροτόνησαν γάρ με. Δι. κόκκυγές τε τρεῖς
Ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος, ἐσπεισάμην.
Ὁρῶν πολιοὺς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσι.
Νεανίας δ' οἵους σὺ, διαδεδρακότας.
Τοὺς μὲν, ἐπὶ θρᾴκης μισθοφοροῦντας τρεῖς δραχμάς.
Τισαμενοφαινίππους· πανουργιππαρχίδας.
Ἑτέρους δὲ παρὰ χάρητι· τοὺς δ' ἐν χάοσι
Γερητοθεοδώρους διομαλαζόνας.
Τοὺς δ' ἐν καμαρίνῃ· κἀν γέλᾳ· κἀν καταγέλᾳ.
Λα. Ἐχειροτονήθησαν γάρ. Δι. αἴτιον δέ τι
Ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπῃ.
Τωνδὶ δὲ μηδέν' ἔστιν ὦ μαριλάδη
Ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολιὸς ὢν ἔν, ἢ
Ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης.
Τί δαὶ δράκυλλος· καὶ εὐφορίδης· ἢ πρινίδης·
Οἶδέν τις ὑμῶν τἀκβάτανα ἢ τοὺς χάονας;
Οὔ φασιν· ἀλλ' ὁ κοισύρας· καὶ λάμαχος.
Οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
Ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἑσπέρας,
Ἅπαντες ἐξίστω παρῄνουν οἱ φίλοι.
Λα. ὦ δημοκρατία· ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;
Δι. Οὐ δῆτ' ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε λάμαχος.
Λα. Ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις,
Ἀεὶ πολεμήσω· καὶ ταράξω πανταχῆ.
Καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι κατὰ τὸ καρτερόν.
Δι. Ἐγὼ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις,

Τὶς αὔσας·ἐγὼ γὰρ ἴσχομαι μέσος·
Λα·Πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας
Ποῖ χρὴ βοηθεῖν·ποῖ κυδοιμὸν ἐμβαλεῖν·
Τίς γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος·
Δι·Ω λάμαχ' ἥρως·τῶν λόφων καὶ τῶν λόχων·
Χο·Ω λάμαχ' οὐ γὰρ οὗτος ἄνθρωπος πάλαι·
Απασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;
Λα·Οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν λέγειν τάδε;
Δι·ὦ λάμαχ' ἥρως·ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
Εἰ πτωχὸς ὢν εἶπόν τι·κἀστωμυλάμην·
Λα·Τί δ' εἶπας ἡμᾶς οὐκ ἐρεῖς·Δι·οὐκ οἶδά πω·
Υπὸ τοῦ δέους γὰρ ὢν τῶν ὅπλων, ἰλιγγιῶ·
Αλλ' ἀντιβολῶ σ' ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα·
Λα·Ιδού·Δι·παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ἐμοί·
Λα·Κεῖται·Δι·φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν·
Λα·Τουτὶ πτίλον σοι·Δι·τῆς κεφαλῆς νῦν μου λαβοῦ
Ιν' ἐξεμέσω·βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους·
Λα·Οὗτος τί δράσεις·τῷ πτίλῳ μέλλεις ἐμεῖν;
Δι·Πτίλον γάρ ἐστιν εἰπέ μοι τίνος ποτέ·
Λα·Ορνιθός ἐστιν·Δι·ἆρα κομπολακύθου;
Λα·Οἴμ' ὡς τεθνήσει·Δι·μηδαμῶς ὦ λάμαχε
Οὐ κατ' ἰσχύν ἐστιν·εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ,
Τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας·εὔοπλος γὰρ εἶ
Λα·Ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν, πτωχὸς ὤν;
Δι·Εγὼ γὰρ εἰμὶ πτωχὸς, Λα·ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ·
Δι·Ος τις; πολίτης χρηστὸς, οὐ σπουδαρχίδης,
Αλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος, στρατωνίδης·

Καὶ κάρτα μέντ᾽ ἂν εὐθέως καθείλκετε
Τριακοσίας ναῦς. ἦν δ᾽ ἂν ἡ πόλις πλέα.
Θορύβου· στρατιωτῶν· περὶ τριηράρχου βοῆς·
Μισθοῦ διδομένου· παλλαδίων χρυσουμένων·
Στοᾶς στεναχούσης· σιτίων μετρουμένων·
Ἀσκῶν· τροπωτήρων· κάδους ὠνουμένων·
Σκορόδων· ἐλαῶν· κρομμύων ἐν δικτύοις·
Στεφάνων· τριχίδων· αὐλητρίδων· ὑπωπίων·
Τὸ νεώριον δ᾽ αὖ κωπέων πλατουμένων·
Τύλων ψοφούντων· θαλαμιῶν τροπουμένων·
Αὐλῶν· κελευστῶν· νιγλάρων συριγμάτων·
Ταῦτ᾽ οἶδ᾽ ὅτι ἂν ἐδρᾶτε· τὸν δὲ τήλεφον,
Οὐκ οἰόμεσθα. νοῦς ἄρ᾽ ἡμῖν οὐκ ἔνι.
Ημ. ἄληθες ὦ πιτρίπτε. καὶ μιαρώτατε.
Ταυτὶ σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὢν, ἡμᾶς λέγειν;
Καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν ὠνείδισας;
Ημ. Νὴ τὸν ποσειδῶ. καὶ λέγει γ᾽ ἅπερ λέγει.
Δίκαια πάντα. κοὐδὲν αὐτῶν ψεύδεται.
Ημ. εἶτ᾽ εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὔτ᾽ ἐχρῆν;
Ἀλλ᾽ οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.
Ημ. Οὗτος σὺ ποῖ θεῖς. οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
Τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.
Ημ. Ἰὼ λάμαχ᾽ ἰὼ βλέπων ἀστραπὰς
Βοήθησον ὦ γοργολόφα φανεὶς
Ἰὼ λάμαχ᾽ ὦ φίλε ὦ φυλέτα.
Εἴτ᾽ ἐστί τις ταξίαρχος ἢ στρατηγὸς.
Ἢ τειχομάχος ἀνὴρ βοηθησάτω

Αλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ παρακεκομμένα
Ατιμα· καὶ παράσημα· καὶ παράξενα,
Εσυκοφάντει μεγαρέων τὰ χλανίσκια·
Κεἴπου σίκυον ἴδοιεν· ἢ λαγῴδιον·
Η χοιρίδιον· ἢ σκόροδον· ἢ χόνδρους ἅλας
Ταῦτ' ἦν μεγαρικά· κἀπέπρατ' αὐθημερόν
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, σμικρὰ κἀπιχώρια·
Πόρνην δὲ σιμαίθαν ἰόντες μεγαράδε·
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι·
Κᾆθ' οἱ μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι
Αντεξέκλεψαν ἀσπασίας πόρνα δύο
Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
Ελλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν
Εντεῦθεν ὀργῇ περικλέης οὑλύμπιος
Ηστραπτεν· ἐβρόντα ξυνεκύκα τὴν ἑλλάδα·
Ετίθει νόμους, ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους,
Ως χρὴ μεγαρέας μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν ἀγορᾷ
Μήτ' ἐν θαλάττῃ, μήτ' ἐν ἠπείρῳ μένειν·
Εντεῦθεν οἱ μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην
Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, ψήφισμ' ὅπως
Μεταστραφείη τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας·
Κοὐκ ἠθέλομεν ἡμεῖς, δεομένων πολλάκις·
Κἀντεῦθεν ἤδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων·
Ερεῖ τις οὐ χρῆν, ἀλλὰ τί χρῆν εἴπατε·
Φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει
Απέδοτο φήνας κυνίδιον σεριφίων·
Καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δεῖ·

ἴθι νῦν ἀναίσχυντος
ὢν σιδηροῦς τ᾽ ἀνήρ
ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν αὐχένα
ἅπασι μέλλεις εἷς λέγειν τἀναντία.
Ημ. ἀνὴρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα.
Εἶα νῦν ἐπειδήπερ
Αὐτὸς αἱρεῖ λέγειν;
Δι. Μή μοι φθονήσητ᾽ ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
Εἰ πτωχὸς ὤν, ἔπειτ᾽ ἐν ἀθηναίοις λέγειν
Μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρυγῳδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.
Εγὼ δὲ λέξω δεινὰ μέν, δίκαια δέ.
Οὐ γάρ με καὶ νῦν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
Ξένων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
αὐτοὶ γάρ ἐσμεν, οὑπὶ ληναίῳ τ᾽ ἀγών.
Κοὔπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
ἥκουσιν οὔτ᾽ ἐκ τῶν πόλεων οἱ ξύμμαχοι
ἀλλ᾽ ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
Εγὼ δὲ μισῶ μὲν λακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὐτὸς ὁ ποσειδῶν, οὑπὶ ταινάρῳ θεός,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.
Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
ἀτὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Τί ταῦτα τοὺς λάκωνας αἰτιώμεθα.
Ημῶν γὰρ ἄνδρες οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω·
Μέμνησθε τοῦθ᾽ ὅτ᾽ οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

Ευ. ἄνθρωπ' ἀφαιρήσει με τὴν τραγῳδίαν.
ἄπελθε ταυτηνὶ λαβών. Δι. ἀπέρχομαι,
Καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνός. οὗ μὴ τυχὼν,
ἀπόλωλ'. ἄκουσον ὦ γλυκύτατ' εὐριπίδη.
Τουτὶ λαβὼν ἄπειμι. κοὐ πρόσειμ' ἔτι.
Ες τὸ σπυρίδιον, ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.
Ευ. Απολεῖς μ'. ἰδού σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.
Δι. Αλλ' οὐκέτ' ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
Οχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
Οἴμοι κακοδαίμων ὡς ἀπόλωλ'. Ευ. ἐπελαθόμην
Εν ᾧπερ ἐστὶ πάντα μοι τὰ πράγματα.
Δι. εὐριπίδιον γλυκύτατον. ὦ φίλτατον.
Κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
Πλὴν ἓν μόνον. τουτὶ μόνον. τουτὶ μόνον.
Σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.
Ευ. Ανὴρ ὑβρίζει. κλεῖε πηκτὰ δωμάτων
Δι. ὦ θύμ' ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα
Μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν.
Πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὑτηί.
ἕστηκας; οὐκ εἶ καταπιὼν εὐριπίδην;
Επῄνεσ' ἄγε νῦν ὦ τάλαινα καρδία
ἄπελθ' ἐκεῖσε. κᾆτα τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
Παράσχες, εἰποῦσ' ἅττ' ἂν αὐτῇ σοι δοκεῖ
Τόλμησον. ἴθι χώρησον. ἄγαμαι καρδίας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. Τί δράσεις. τί φήσεις.

Εὐριπίδη· ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδί,
Κἀκεῖνά μοι δὸς τἀκόλουθα τῶν ῥακῶν
Τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν, τὸ μύσιον.
Δεῖ γάρ με, δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον.
Εἶναι μὲν ὥσπερ εἰμί. φαίνεσθαι δὲ μή.
Τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἶμ' ἐγώ.
Τοὺς δ' αὖ χορευτὰς, ἠλιθίους παρεστάναι.
ὅπως ἂν αὐτοὺς, ῥηματίοις σκιμαλίσω.
Ευ. Δώσω. πυκνῇ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.
Δι. Εὐδαιμονοίης. τηλέφῳ δ' ἅ γω φρονῶ,
Εὖ γ' οἷον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι.
Ἀτὰρ δέομαι καὶ πτωχικοῦ βακτηρίου.
Ευ. Τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν
Δι. ὦ θύμ' ὁρᾷς γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
Πολλῶν δεόμενος σκευαρίων. νῦν δὴ γενοῦ.
Γλίσχρος. προσαιτῶν. λιπαρῶν τ' εὐριπίδην.
Δός μοι σπυρίδιον, διακεκαυμένον λύχνῳ.
Ευ. Τί δ' ὦ τάλας σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;
Δι. Χρέος μὲν οὐδέν. βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.
Ευ. Λυπηρὸς ἴσθ' ὤν, κἀποχώρησον δόμων.
Δι. Φεῦ. εὐδαιμονοίης ὥσπερ ἡ μήτηρ ποτέ.
Ευ. ἄπελθέ νυν μοι. Δι. μή. ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον
Κυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον.
Ευ. Φθεῖρε λαβὼν τοῦτ'. ἴσθ' ὀχληρὸς ὢν δόμοις.
Δι. Οὔπω μὰ Δί' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ' ὦ γλυκύτατ' εὐριπίδη. τουτὶ μόνον
Δός μοι χυτρίδιον. σπογγίῳ βεβυσμένον.

Δι. Εὐριπίδη, Εὐ. τί λέλακας. Δι. ἀναβάδην ποιεῖς
　Εξὸν καταβάδην, οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.
　Ατὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγῳδίας ἔχεις.
　Εσθῆτ' ἐλεεινήν. οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς;
　Αλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ' εὐριπίδη,
　Δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.
　Δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακράν.
　Αὕτη δὲ θάνατον ἢν κακῶς λέξω φέρει.
Εὐ. Τὰ ποῖα τρύχη. μῶν ἐν οἷς οἰνεὺς ὁδὶ
　Ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;
Δι. Οὐκ οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.
Εὐ. Τὰ τοῦ τυφλοῦ φοίνικος; Δι. οὐ φοίνικος οὔ.
　Αλλ' ἕτερος ἦν φοίνικος ἀθλιώτερος.
Εὐ. Ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων.
　Αλλ' ἢ φιλοκτήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;
Δι. Οὐκ. ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.
Εὐ. ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα,
　ἃ βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὑτοσί;
Δι. Οὐ βελλεροφόντης. ἀλλὰ κἀκεῖνος μὲν ἦν
　Χωλός. προσαιτῶν. στωμύλος. δεινὸς λέγειν.
Εὐ. Οἶδ' ἄνδρα μυσὸν τήλεφον. Δι. ναὶ τήλεφον.
　τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.
　ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ τηλέφου ῥακώματα.
　Κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν θυεστείων ῥακῶν,
　Μεταξὺ τῶν ἰνοῦς. Θε. ἰδοὺ ταυτὶ λαβέ.
Δι. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ.
　Ενσκευάσασθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον.

Κἀγκυκλοβόρει. κἀνήυγεν. ὥστ᾽ ὀλίγου πάνυ
ἀπωλόμην. πολυπραγμονούμενος.
Νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἐάσατε.
ἐνσκευάσασθαί μ᾽ οἷον ἀθλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η.

Χο. Τί ταῦτα στρέφει, τεχνάζεις τε. καὶ πορίζεις τριβάς.
Λαβὲ δ᾽ ἐμοῦ γ᾽ εἵνεκα   παρ᾽ ἱερωνύμου.
Σκοτοδασυπυκνότριχα   τὴν ἄϊδος κυνῆν.
εἶτ᾽ ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς σισύφου.
Ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐκ ἐσδέξεται.
Δι. ὥρα ᾽στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν.
Καί μοι βαδιστέ᾽ ἐστὶν ὡς εὐριπίδην.
Παῖ παῖ. Κη. τίς οὗτος. Δι. ἔνδον ἔστ᾽ εὐριπίδης;
Κη. Οὐκ ἔνδον. ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Δι. Πῶς ἔνδον. εἶτ᾽ οὐκ ἔνδον. Κη. ὀρθῶς ὦ γέρον.
Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
Οὐκ ἔνδον. αὐτὸς δ᾽ ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
Τραγῳδίαν. Δι. ὦ τρισμακάρι᾽ εὐριπίδη.
ὅθ᾽ ὁ δοῦλος οὑτωσὶ σαφῶς ἀπεκρίνατο.
Ἐκκάλεσον αὐτόν. Κη. ἀλλ᾽ ἀδύνατον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως.
Οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ᾽ ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν
Εὐριπίδη. εὐριπίδιον.
Ὑπάκουσον εἴπερ πώποτ᾽ ἀνθρώπων τινὶ
Δικαιόπολις καλεῖ σε χολλίδης ἐγώ.
Ευ. ἀλλ᾽ οὐ σχολή.
Δι. ἀλλ᾽ ἐκκυκλήθητ᾽. Ευ. ἀλλ᾽ ἀδύνατον. Δι. ἀλλ᾽ ὅμως.
Ευ. Ἀλλ᾽ ἐκκυκλήσομαι. καταβαίνειν δ᾽ οὐ σχολή.

Τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
Ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσω φόρον.
Ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν,
Ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω.
Καίτοι φιλῶ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

Χο. Τί οὖν οὐ λέγεις τοὐπίξηνον. Ἐξενεγκὼν θύραζ'
ὅ τί ποτ' ὦ σχέτλιε, Τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις.
Πόθος γὰρ πάνυ με ὅ, τι φρονεῖς ἔχει.
Ἀλλ' ᾗπερ αὐτὸς τὴν δίκην διωρίσω.
Θεὶς δεῦρο τοὐπίξηνον, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ

Δι. Ἰδοὺ θεᾶσθε. τὸ μὲν ἐπίξηνον, τοδί.
Ὁ δ' ἀνὴρ ὁ λέξων οὑτοσί, τυννουτοσί.
ἀμέλει. μὰ τὸν δί' οὐκ ἐνασπιδώσομαι.
Λέξω δ' ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
Καίτοι δέδοικα πολλά. τούς τε γὰρ τρόπους
Τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα,
Ἐάν τις αὐτοὺς εὐλογῇ, καὶ τὴν πόλιν.
ἀνὴρ ἀλαζὼν καὶ δίκαια κἄδικα,
Κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπωλώμενοι.
Τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς, ὅτι
Οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο, πλὴν ψήφῳ δακεῖν.
αὐτός τ' ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅπαθον,
Ἐπίσταμαι, διὰ τὴν πέρυσι κωμῳδίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ' ἐς τὸ βουλευτήριον
Διέβαλλε. καὶ ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου.

Ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοῖς φιλτάτοις
Ὡς ἔχω γ᾽ ὑμῶν ὁμήρους οὓς ἀποσφάξω λαβών.
Χο. Εἰπέ μοι, τί τοῦτ᾽ ἀπειλεῖ τοὔπος ἄνδρες δημόται.
Τοῖς ἀχαρνικοῖσιν ὑμῶν, μῶν ἔχει τ᾽, παιδίον
Τῶν παρόντων ἔνδον εἵρξας; ἢ ᾽πὶ τῷ, θρασύνεται
Δι. Βάλλετ᾽ εἰ βούλεσθ᾽ ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.
Εἴσομαι δ᾽ ὑμῶν τάχ᾽ ὅστις ἀνθράκων τι κήδεται.
Χο. Ὡς ἀπολόμεσθ᾽ ὁ λάρκος δημότης ὅδ᾽ ἔστ᾽ ἐμός.
ἀλλὰ μὴ δράσῃς ὃ μέλλεις. μηδαμῶς ὦ μηδαμῶς
Δι. Ὡς ἀποκτενῶ κέκραχθ᾽ ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.
Χο. ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρακέα.
Δι. Οὐδ᾽ ἐμοῦ λέγοντος ἀρτίως ἠκούσατε.
Χο. ἀλλὰ νῦν λέγ᾽ εἴ σοι δοκεῖ, τόν τε λακε
Δαιμόνιον αὐτὸν, ὅτι τῷ τρόπῳ σοῦ ᾽στι φίλον.
Ὡς τόδε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.
Δι. Τοὺς νῦν μοι λίθους χαμᾶζε πρῶτον ἐξεράσατε.
Χο. Οὑτοιί σοι χαμαί, Καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.
Δι. Ἀλλ᾽ ὅπως μὴ ᾽ν τοῖς τρίβωσιν ἐγκάθηνταί που λίθοι.
Χο. Ἐκσέσεισται χαμᾶζ᾽. οὐχ ὁρᾷς σειόμενον;
ἀλλὰ μή μοι πρόφασιν. ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
Ὡς ὅδε γε σειστὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίνεται.
Δι. Ἐμέλλετ᾽ ἄρα πάντες ἀνασείειν, βοῆς
Ὀλίγου τ᾽ ἀπέθανον, ἄνθρακες παρνάσιοι.
Καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν
Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι. συχνὴν
Ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.
Δεινὸς γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι,

Ως μεμίσηκά σε κλέ-
ωνος ἔτι μᾶλλον· ὃν ἐ-
γὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσί ποτε
ἐς κατύμματα
Σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς·
Οστις ἐσπείσω λάκωσιν· ἀλλὰ τιμωρήσομαι·
Δι· Ω'γαθοί· τοὺς μὲν λάκωνας ἐκποδὼν ἐάσατε
Τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν, ἀκούσατ' εἰ καλῶς ἐσπεισάμην
Χο· Πῶς δέ γ' ἂν καλῶς λέγοις ἄν, εἴπερ ἐσπείσω γ' ἅπαξ,
Οἷσιν οὔτε βωμὸς, οὔτε πίστις· οὔθ' ὅρκος μένει·
Δι· Οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς λάκωνας οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
Οὐχ ἁπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων
Χο· Οὐχ ἁπάντων ὦ πανοῦργε; ταῦτα δὴ τολμᾷς λέγειν
Εμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἶτ' ἐγώ σου φείσομαι;
Δι· Οὐχ ἁπάντων· οὐχ ἁπάντων ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὁδί,
Πόλλ' ἂν ἀποφήναιμ' ἐκείνους ἔσθ' ἃ κἀδικουμένους·
Χο· Τοῦτο τοὔπος, δεινὸν ἤδη· καὶ ταραξικάρδιον,
Εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῖν λέγειν·
Δι· Κἄν γε μὴ λέγω δίκαια· μὴ δὲ τῷ πλήθει δοκῶ·
Υπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν·
Χο· Εἰπέ μοι τί φειδόμεσθα τῶν λίθων ὦ δημόται,
Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα
Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν θυμάλωψ ἐπέζεσεν·
Δι· Οὐδ' ἀκούσεσθ' ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ 'χαρνίδαι;
Χο· Οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα· Δι· δεινά γ' ἄρα πείσομαι·
Χο· Εξολοίμην ἢν ἀκούσω· Δι· μηδαμῶς ὦ 'χαρνικοί·
Χο· ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε· Δι· δήξομαι γ' ἄρ' ὑμᾶς ἐγώ

Πολλῷ γάρ ἐστιν ἥδιον, ὦ φαλῆς. φαλῆς,
κλέπτουσαν εὑρόνθ᾽ ὡρικὴν ὑληφόρον
Τὴν στρυμοδώρου θρᾶτταν ἐκ τοῦ φελλέως.
Μέσην λαβόντ᾽ ἄραντα κατα/
Βαλόντα, καταγιγαρτίσ᾽ ὦ
Φαλῆς φαλῆς.
Ἐὰν μεθ᾽ ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης.
ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον.
Ἡ δ᾽ ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.
Χο. Οὗτος αὐτός ἐστιν οὗτος.
Βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε.
Παῖε. παῖε τὸν μιαρόν.
Οὐ βαλεῖς; οὐ βαλεῖς;
Δι. Ἡράκλεις. τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε;
Χο. σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν ὦ μιαρὰ κεφαλή.
Δι. Ἀντὶ ποίας αἰτίας ὦ Ἀχαρνέων γεραίτατοι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ϛʹ.

Τοῦτ᾽ ἐρωτᾷς; ἀναί- σχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς
ὦ προδότα τῆς πατρίδος. ὅς τις ἡμῶν μόνος
Σπεισάμενος, εἶτα δύνα- σαι πρὸς ἔμ᾽ ἀποβλέπειν.
Δι. ἀντὶ δ᾽ ὧν ἐσπεισάμην, οὐκ ἴστε γ᾽. ἀλλ᾽ ἀκούσατε.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ, Ηʹ.

Χο. Σοῦ γ᾽ ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ
Κατά σε χώσομεν τοῖς λίθοις
Μηδαμῶς, πρίν γ᾽ ἂν ἀκούσητέ γ᾽, ἀλλ᾽ ἀνάσχεσθ᾽ ὦ γαθοί
Οὐκ ἀνασχήσομαι.
Μηδὲ λέγε δὴ σὺ λόγον.

Μη· κατάθου τὸ κανοῦν ὦ θύγατερ, ἵν' ἀπαρξώμεθα.
Θυ· ὦ μῆτερ· ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν.
ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί.
Δι· καὶ μὴν καλόν γ' ἔστ'· ὦ διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμψαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγροὺς διονύσια·
Στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας
Μη· ἄγ' ὦ θύγατερ ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
Οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον· ὡς μακάριος
ὅστις σ' ὀπύσει κἀκποιήσεται γαλᾶς,
Σοῦ μηδὲν ἧττον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ᾖ
Πρόβαινε κἀν τῷ ὄχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα·
Μή τις λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία
Δι· ὦ ξανθία· σφῷν δ' ἐστὶν ὀρθὸς ἑκτέος
Ο φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν, ᾄσομαι τὸ φαλλικόν·
Σὺ δ' ὦ γύναι θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους· πρόβα
Φαλῆς, ἑταῖρε βακχείου
Ξύγκωμε· νυκτοπεριπλάνη
Τε μοιχέ, παιδεραστά·
ἕκτῳ σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
Τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυ
Τῷ πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
Καὶ λαμάχων ἀπαλλαγείς·

Τῆτος ὅτ᾽ ἐγὼ φόρων   ἀνθράκων φορτίον,
Ηκολούθουν φαΰλλῳ τρέχων ὧδε φαύλως ἂν ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ᾽ ἐμοῦ τότε δι
ωκόμενος, ἐξέφυγεν.   Οὐδ᾽ ἂν ἐλαφρῶς ἀπεπηίξατο.

ΜΕΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Δ.

Νῦν δ᾽ ἐπειδὴ στερρὸν ἤδη τοὐμὸν ἀντικνήμιον.
Καὶ παλαιῷ λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
Οἴχεται. διωκτέος δέ. μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτέ.
Μὴ δέπω γέροντας, ὄντας ἐκφυγὼν ἀχαρνέας,

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΑ.

Ὅς τις ὦ ζεῦ πάτερ   Καὶ θεοὶ τοῖσιν ἐ
χθροῖσιν ἐσπείσατο,   Οἷσι παρ᾽ ἐμοῦ πόλεμος.
Εχθοδοπὸς αὔξεται,   Τῶν ἐμῶν χωρίων.
Κοὐκ ἀνήσω. πρὶν ἂν σχοῖνος αὖ τοῖσιν ἀντεμπαγῶ.
Οξὺς ὀδυνηρός. ἐπί   κωπος. ἵνα μή ποτε
Πατῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους

ΕΠΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ. Γ′.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν βαλλήναδε
καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὑρεθῇ ποτε
Ως ἐγὼ γάλλων ἐκεῖνον, οὐκ ἂν ἐμπλείμην λίθοις
Δι. Εὐφημεῖτε. εὐφημεῖτε.
Χο. Σίγα πᾶς. ἠκούσατ᾽ ἄνδρες ἆρα τῆς εὐφημίας;
Οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς
Εκποδών. θύσων γὰρ ἀνὴρ ὡς ἔοικ᾽ ἐξέρχεται
Δι. Εὐφημεῖτε. εὐφημεῖτε.
Προΐθ᾽ ὡς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἡ κανηφόρος.
Ὁ ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν στησάτω.

Ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον· κἀβόων·
Δι. Οἱ δ' οὖν βοώντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις,
Αμ. ἔγωγέ φημι· τρία γε ταυτὶ γεύματα·
αὗται μέν εἰσι πεντέτεις· γεῦσαι λαβών,
Δι. Αἰβοῖ· Αμ. τί ἐστιν· Δι. οὐκ ἀρέσκουσί μ' ὅτι
ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν·
Αμ. Σὺ δ' ἀλλὰ τασδὶ τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών·
Δι. ὄζουσι χ' αὗται πρέσβεων ἐς τὰς πόλεις·
Ὀξύτατον ὥσπερ διατριβῆς, τῶν συμμάχων·
Αλ. ἀλλ' αὑταιὶ σπονδαί, τριακοντούτιδες.
Κατά γῆν τε καὶ θάλατταν· Δι. ὦ Διονύσια·
Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος·
Καὶ μὴ 'πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν
Κἀν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅπῃ θέλεις·
Ταύτας δέχομαι· καὶ σπένδομαι· κἀκπίομαι
Αμ. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τοὺς ἀχαρνέας·
Δι. Ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγείς,
Αὔξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιὼν Διονύσια·
Δι. Ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε τοὺς ἀχαρνέας·

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

Τῇδε πᾶς ἕπου· δίωκε· καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου
Τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΑ

Ημι. Συλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον· ἀλλά μοι μηνύετε,
Εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς φέρων·
Ἐκπέφευγ' οἴχεται· φροῦδος· Χο. οἴμοι τάλας·
Τῶν ἐτῶν τῶν ἐμῶν Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεό

Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν αὖ.
Θε. Τούτοις ἐὰν δραχμὰς δύο τις μισθὸν διδῷ,
Καταπελτάσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.
Δι. Τοισδὶ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπεψωλημένοις;
Ὑπεστένοι μέντ' ἂν ὁ θρανίτης λεὼς
Ὁσωσίπολις. οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι,
Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.
Θε. Οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ'. ὦ μόχθηρε σὺ
Οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.
Δι. Ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
Ἐν τῇ πατρίδι, καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν,
Τοῖς θραξὶ περὶ μισθοῦ. λέγω δ' ὑμῖν, ὅτι
Διοσημία 'στὶ, καὶ ῥανὶς βέβληκέ με.
Κη. Τοὺς θρᾶκας ἀπιέναι. παρεῖναι δ' ἐς ἔνην.
Οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. Οἴμοι τάλας. μυττωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἐκ Λακεδαίμονος γὰρ Ἀμφίθεος ὁδὶ,
Χαῖρ' Ἀμφίθεε. Αμ. μήπω γε, πρὶν ἂν στῶ τρέχων.
Δεῖ γάρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.
Δι. Τί δ' ἔστι. Αμ. σοὶ μὲν δεῦρο γὰρ σπονδὰς φέρων
Ἔσπευδον. οἱ δ' ὤσφροντο πρεσβῦταί τινες.
Ἀχαρνικοὶ. στιπτοὶ γέροντες. πρίνινοι.
Ἀπεράμονες. μαραθωνομάχαι. σφενδάμνινοι
Ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὦ μιαρώτατε,
Σπονδὰς φέρεις τῶν ἀμπέλων τετμημένων;
Κἀς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων.

Δι. Εμοὶ σὺ ταυτασὶ λαβὼν ὀκτὼ δραχμὰς.
　Σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ·
　Καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
　Υμεῖς δὲ πρεσβεύεσθε. καὶ κεχήνατε.
Κη. Προσίτω θέωρος ὁ παρὰ σιτάλκους. Θε. ὁδὶ. Κη. θέωρος.
Δι. ἕτερος ἀλαζὼν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἦμεν ἐν θράκῃ πολὺν,
Δι. Μὰ δί᾽ οὐκ ἂν εἰ μισθόν γε μὴ φέρες πολύν.
Θε. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν θράκην ὅλην,
　Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ᾽ ὑπ᾽ αὐτὸν τὸν χρόνον.
　ὅτ᾽ ἐνθαδὶ θέογνις ἠγωνίζετο.
　Τοῦτον μετὰ σιτάλκους ἔπινον τὸν χρόνον.
　Καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς.
　Υμῶν τ᾽ ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
　Εν τοῖσι τοίχοις ἔγραφον, ἀθηναῖοι καλοί.
　Ο δ᾽ υἱὸς, ὃν ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
　ἤρα φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ ἀπατουρίων
　Καὶ τὸν πατέρ᾽ ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρᾳ.
　ὁ δ᾽ ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν ἔχων
　Στρατιὰν τοσαύτην, ὥστ᾽ ἀθηναίους ἐρεῖν,
　ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.
Δι. Κάκιστ᾽ ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θε. Καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον θρᾳκῶν γένος,
　ἔπεμψεν ὑμῖν. Δι. τοῦτο μὲν γ᾽ ἤδη σαφές.
Κηρ. Οἱ θρᾷκες. ἴτε δεῦρ᾽, οὓς θέωρος ἤγαγε.
Δι. Τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν. Κηρ. ὀδομάντων στρατός.
Δι. Ποίων ὀδομάντων. εἰπέ μοι. τουτὶ τί ἦν.

Λέγε δὴ σὺ μεῖζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.
Οὐ λῆψι χρυσό χαυνόπρωκτ' ἰαοναῦ.
Κη. Οἴμοι κακοδαίμων ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει,
Κη. ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς ἰάονας λέγει,
Εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων
Δι. Οὔκ· ἀλλ' ἀχαίας ὁ δ' ἴγε χρυσίου λέγει.
Κη. Ποίας ἀχαίας. σὺ μὲν ἀλαζὼν εἶ μέγας.
Δι. Ἀλλ' ἄπιθ' ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.
ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τουτονὶ
ἵνα μή σε βάψω βάμμα σαρδεινιακόν.
Βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον;
Ἀνανεύει. ἄλλως ἆρ' ἐξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβεων,
Ἐπινεύει. ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἅνδρες οὑτοιὶ
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθένδ' αὐτόθεν.
Καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ.
Ἐγᾦδ' ὅς ἐστι. κλεισθένης ὁ σιβυρτίου.
ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε.
Τοιόνδε δ' ὦ πίθηκε τὸν πώγων' ἔχων,
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὁδὶ δὲ, τίς ποτ' ἐστίν. οὐ δήπου στράτων;
Κη. Σίγα. κάθιζε.
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καλεῖ.
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη;
Κᾆπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στρατεύομαι.
Τοὺς δὲ ξενίζειν, οὐδέποτέ γ' ἴσχ' ἡ θύρα.
Ἀλλ' ἐργάσομαί τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
Ἀλλ' ἀμφίθεός μοι ποῦ 'στιν. Αμ. οὑτοσὶ πάρα.

ἆρ' ᾐσθάνει τὸν καταγέλων τῶν πρέσβεων;
Κη· Οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἡγοῦνται μόνους
Τοὺς πλεῖστα δυναμένους καταφαγεῖν τε καὶ πιεῖν·
Δι· Ἡμεῖς δὲ λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας
Πρ· Ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν
Ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ᾤχετο, στρατιὰν λαβὼν
Κἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν
Δι· Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν
Πρ· Τῇ πανσελήνῳ· κᾆτ' ἀπῆλθεν οἴκαδε·
εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους
Ἐκ κριβάνου βοῦς· Δι· καὶ τίς εἶδε πώποτε
Βοῦς κριβανίτας· τῶν ἀλαζονευμάτων·
Πρ· Καὶ ναὶ μὰ Δί' ὄρνιν τριπλάσιον Κλεωνύμου·
Παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ·
Δι· Ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ δύο δραχμὰς φέρων·
Πρ· Καὶ νῦν ἄγοντες ἥκομεν Ψευδαρτάβαν
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν· Δι· ἐκκόψειέ γε
Κόραξ πατάξας τόν γε σὸν τοῦ πρέσβεως·
Κη· Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός· Δι· ὦ 'ναξ Ἡράκλεις
Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις·
ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων, νεώσοικον σκοπεῖς·
ἄσκωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω·
Κη· ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψε φράσον,
Λέξοντ' Ἀθηναίοισιν ὦ Ψευδάρταβα·
Ἰαρταμαν· ἐξαρξαν· ἀπισσονα σάτρα·
Κη· Ξυνήκαθ' ὃ λέγει; Δι· μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ·
Κη· Πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον·

Γαμεῖ δὲ κελεὸς, φαιναρέτην τήθην ἐμήν.
Ἐξ ἧς λυκῖνος ἐγένετ'. ἐκ τούτου δ' ἐγώ,
Ἀθάνατός εἰμ'. ἐμοὶ δ' ἐπέτρεψαν οἱ θεοί.
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνῳ.
ἀλλ' ἀθάνατος ὢν ὦνδρες ἐφόδι' οὐκ ἔχω.
Οὐ γὰρ διδόασιν οἱ πρυτάνεις. Κήρ. οἱ τοξόται.
Ἀμ. ὦ τριπτόλεμε καὶ κελεὲ περιόψεσθέ με;
Δι. ὦνδρες πρυτάνεις. ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν.
Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες ὅστις ἡμῖν ἤθελε
Σπονδὰς ποιῆσαι. καὶ κρεμάσαι τὰς ἀσπίδας.
Κη. Κάθησο σίγα. Δι. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι
Κή. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις.
Δι. Ποίου βασιλέως. ἄχθομαι 'γὼ πρέσβεσι.
Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.
Κή. Σίγα. Δι. βαβαιὰξ ὦ 'κβάτανα τοῦ σχήματος.
Πρ. Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν.
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
Ἐπ' εὐθυμένους ἄρχοντος. Δι. οἴμοι τῶν δραχμῶν.
Πρ. Καὶ δῆτ' ἐτρυχόμεσθα διὰ τῶν καϋστρίων
Πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι.
Ἐφ' ἁρμαμαξῶν μαλθακῶς κατακείμενοι.
ἀπολλύμενοι. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσῳζόμην ἐγώ.
Παρὰ τὴν ἔπαλξιν, ἐν φορυτῷ κατακείμενος.
Πρ. Ξενιζόμενοι δὲ, πρὸς βίαν ἐπίνομεν
Ἐξ ὑαλίνων ἐκπωμάτων, καὶ χρυσίδων
ἄκρατον οἶνον ἡδύν. Δι. κραναὰ πόλις.

Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.
Οὐδ' οἱ πρυτάνεις ἥκουσιν· ἀλλ' ἀωρίαν
Ηκοντες· εἶτα δ' ὠστιοῦνται πῶς δοκεῖς;
Ελθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου.
Αθρόοι καταρρέοντες· εἰρήνη δ' ὅπως
Εσται προτιμῶσ' οὐδέν· ὦ πόλις πόλις.
Εγὼ δ' ἀεὶ πρώτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοστῶν κάθημαι· κᾆτ' ἐπειδὰν ὦ μόνος,
Στένω· κέχηνα· σκορδινῶμαι· πέρδομαι.
Απορῶ· γράφω· παρατίλλομαι· λογίζομαι.
Αποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν· εἰρήνης ἐρῶν.
Στυγῶν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὸν δῆμον ποθῶν.
Ος οὐδεπώποτ' εἶπεν ἄνθρακας πρίω.
Οὐκ ὄξος· οὐκ ἔλαιον· οὐδ' ᾔδει πρίω.
Αλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν.
Νῦν οὖν ἀτεχνῶς ἥκω παρεσκευασμένος.
Βοᾶν· ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας
Εάν τις ἄλλο πλὴν περὶ εἰρήνης λέγῃ.
Αλλ' οἱ πρυτάνεις γὰρ οὑτοιί, μεσημβρινοί.
Οὐκ ἠγόρευον τοῦτ' ἐκεῖν' οὑγὼ 'λεγον.
Εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται.
Κη. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν.
Πάριθ' ὡς ἂν ἐντὸς ἦτε τοῦ καθάρματος.
Αμ. Ηδη τις εἶπε. Κη. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Αμ. Εγώ. Κη. τίς ὤν. Αμ. ἀμφίθεος. Κη. οὐχ ἄνθρωπος. Αμ. οὔ.
ἀλλ' ἀθάνατος· ὁ γὰρ ἀμφίθεος δήμητρος ἦν.
Καὶ τριπτολέμου· τούτου δὲ κελεὸς γίνεται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

Δικαιόπολις προλογίζει.

Σα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ
καρδίαν.
ὅ Ἥσθην δὲ βαιά, πάνυ δὲ βαιά.
τέτταρα.
Ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμοκοσιο-
γάργαρα.
Φέρ' ἴδω τί δ' ἥσθην ἄξιον χαιρηδόνος.
Ἐγᾦδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ ηὐφράνθην ἰδών
Τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς κλέων ἐξήμεσε.
Ταῦθ' ὡς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τοὺς ἱππέας
Διὰ τοῦτο τοὔργον. ἄξιον γὰρ ἑλλάδι.
Ἀλλ' ὠδυνήθην ἕτερον αὖ τραγῳδικόν.
Ὅτε δὴ κεχήνη προσδοκῶν τὸν αἰσχύλον.
Ὁ δ' ἀνεῖπεν, εἴσαγ' ὦ θέογνι τὸν χορόν
Πῶς τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖς τὴν καρδίαν.
Ἀλλ' ἕτερον ἥσθην ἡνίκ' ἐπὶ μόσχῳ ποτὲ
Δεξίθεος εἰσῆλθ' ᾀσόμενος βοιώτιον.
Τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδὼν
Ὅτε δὴ παρέκυψε χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
Ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν ὁπότ' οὔσης κυρίας ἐκκλησίας
Ἑωθινῆς, ἔρημος ἡ πνὺξ αὑτηί
Οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι. κἄνω καὶ κάτω

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δικαιόπολις.
Ἀμφίθεος.
Βασιλέως ὀφθαλμός.
Χορὸς ἀχαρνέων.
Θυγάτηρ.
Εὐριπίδης.
Μεγαρεύς.
Συκοφάντης.
Νίκαρχος συκοφάντης.
Γεωργὸς δερκέτης φυλάσιος.

Κήρυξ.
Πρέσβεις.
Θέωρος.
Μήτηρ.
Κηφισοφῶν.
Λάμαχος.
Κόραι.
Βοιωτός.
Ἄγγελος λαμάχου.
Θεράπων, ἢ παρανύμφος.

Αλ. Ἔχε νῦν ἐπὶ τούτοις τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.
Καὶ παῖδ' ἐνόρχην ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι.
Κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποίει.
Δη. Μακάριος· ἐς τἀρχαῖα δὴ καθίσταμαι.
Αλ. Φήσεις γ' ἐπειδὰν τὰς τριακοντούτιδας
Σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἴθ' αἱ σπονδαὶ ταχύ.
Δη. ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ' ὡς καλαί· πρὸς τῶν θεῶν
Ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντουτίσαι;
Πῶς ἔλαβες ταύτας ἐτεόν. Αλ. οὐ γὰρ ὁ παφλαγὼν
Ἀπέκρυπτε ταύτας ἔνδον ἵνα μὴ σὺ λάβῃς.
Νῦν οὖν ἐγώ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγρούς
Αὐτὰς ἰέναι λαβόντα. Δη. τὸν δὲ παφλαγόνα,
Ὃς ταῦτ' ἔδρασεν εἴφ' ὅτι ποιήσεις κακόν.
Αλ. Οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἕξει τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
Τὰ κύνεια μιγνὺς τοῖς ὀνείοις πράγμασιν.
Μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται.
Κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται.
Δη. Εὖ γ' ἐπενόησας οὗπέρ ἐστιν ἄξιος
Πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγέναι.
Καί σ' ἀντὶ τούτων, εἰς τὸ πρυτανεῖον καλῶ.
Ἐς τὴν ἕδραν θ' ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
Ἕπου δὲ ταυτηνὶ λαβὼν τὴν βατραχίδα.
Κἀκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς αὐτὴν τέχνην.
Ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οἷς ἐλωβᾶθ', οἱ ξένοι.

Ἀλλ' οἶσθ' ἃ ταῦτ' ἐξηπάτων· νῦν δὲ φράσον·
Εάν τις εἴπῃ βωμολόχος ξυνήγορος,
Οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιτα,
Εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην,
Τοῦτον τί δράσεις εἰπὲ τὸν ξυνήγορον.
Δη. Ἄρας μετέωρον, ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ.
Εκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας ὑπέρβολον.
Αλ. Τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις.
Τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἴδω πῶς πολιτεύσει φράσον.
Δη. Πρῶτον μὲν, ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσι μακράς,
Καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω 'ντελῆ.
Αλ. Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.
Δη. Επειθ' ὁπλίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
Οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μεταγραφήσεται.
Αλλ' ὥσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.
Αλ. Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν κλεωνύμου.
Δη. Οὐδ' ἀγοράσει γ' ἀγένειος οὐδεὶς ἐν ἀγορᾷ.
Αλ. Ποῦ δῆτα κλεισθένης ἀγοράσει καὶ στράτων.
Τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω τὰν τῷ μύρῳ.
Α στωμυλεῖται τοιαδὶ, καθήμενα.
Σοφός γ' ὁ φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
Συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς
Καὶ γνωμοτυπικὸς· καὶ σαφὴς· καὶ κρουστικός.
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Χο. Οὐκοῦν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.
Δη. Μὰ δί' ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
Τούτους ἅπαντας παυσαμένους ψηφισμάτων.

Δείξατε τὸν τῆς ἑλλάδος ἡμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε μόναρχον.
Αλ. Ὅδ' ἐκεῖνος ὁρᾶν τεττιγοφόρος, ἀρχαίῳ σχήματι λαμπρὸς
Οὐ χοιρίνων ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν. σμύρνῃ κατάλειπτος.
Χο. Χαῖρ' ὦ βασιλεῦ τῶν ἑλλήνων. καὶ σοὶ ξυγχαίρομεν ἡμεῖς.
Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ 'ν μαραθῶνι τροπαίου.
Δη. Ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων, ἐλθὲ δεῦρ' ἀγοράκριτε.
Ὅσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφεψήσας. Αλ. ἐγώ;
Ἀλλ' ὦ μέλ. οὐκ οἶσθ' οἷος ἦσθ' αὐτὸς πάρος
Οὐδ' οἷ' ἔδρας ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεὸν
Δη. Τί δ' ἔδρων. κάτειπέ μοι πρὸ τοῦ. ποῖος τίς ἦ.
Αλ. Πρῶτον μὲν ὁπότ' εἴποι τις ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Ὦ δῆμ'. ἐραστής εἰμι σὸς; φιλῶ τέ σε.
Καὶ κήδομαί σου. καὶ προβουλεύω μόνος,
Τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις,
Ἀνωτάλιζες. κἀκερουτίας. Δη. ἐγὼ,
Αλ. Εἶτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.
Δη. Τί φῄς. τοιαῦτα μ' ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ᾐσθόμην.
Αλ. Τὰ δ' ὦτα γάρ σου νὴ δί' ἐξεπετάννυτο.
Ὥσπερ σκιάδιον. καὶ πάλιν ξυνήγετο.
Δη. Οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;
Αλ. Καὶ νὴ δία γ' εἰ δύω λεγοίτην ῥήτορε
Ὁ μὲν, ποιεῖσθαι ναῦς λέγων. ὁ δ' ἕτερος αὖ,
Καταμισθοφορῆσαι, τοῦτον ὁ τὸν μισθὸν λέγων,
Τὸν τὰς τριήρεις παραδραμὼν αὖ ᾤχετο.
Οὗτος τί κύπτεις. οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;
Δη. Αἰσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.
Αλ. Ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσῃς.

φασὶν αἰτεῖσθαί τιν' ἡμῶν ἑκατὸν, ἐς Καρχηδόνα.
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην ὑπέρβολον.
Ταῖς δὲ, δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο, κοὐκ ἀνασχετόν.
Καί τιν' εἰπεῖν, ἥτις ἀνδρῶν ἆσσον οὐκ ἐληλύθει.
ἀποτρόπαι'· οὐ δῆτ' ἐμοῦ γ' ἄρξει ποτ'· ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι.
Οὐδὲ ναυφάντης γε τῆς ναύσωνος, οὐ δῆτ' ὦ θεοί,
Εἴπερ ἐκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
Εἰ δ' ἀρέσκει ταῦτ' ἀθηναίοισι, καθῆσθαί μοι δοκῶ.
Εἰς τὸ θησεῖον πλεούσαις· ἢ 'πὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας εἰ βούλεται.
Τὰς σκάφας ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους καθελκύσας.
Αλλ. Εὐφημεῖν χρὴ καὶ στόμα κλείειν· καὶ μαρτυριῶν ἀπέχεσθαι
Καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν οἷς ἡ πόλις ἥδε γέγηθεν.
Ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίαισι παιωνίζειν τὸ θέατρον.
Χο. ὦ ταῖς ἱεραῖς νήσοις ἐπίκουρε καὶ φέγγος ἐν ἀθήναις.
Τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἥκεις· ἐφ' ὅτῳ κνισῶμεν ἀγυιάς.
Αλλ. Τὸν δῆμον ἀφεψήσας ἡμῖν, καλὸν ἐξ αἰσχροῦ πεποίηκα.
Χο. καὶ ποῦ 'στιν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας.
Αλλ. Ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.
Χο. Πῶς ἂν ἴδοιμεν ποίαν ἔχει σκευὴν καὶ ποῖος γεγένηται.
Αλ. Οἷόσπερ ἀριστείδῃ πρότερον, καὶ μιλτιάδῃ ξυνεσίτει.
ὄψεσθε δὲ, καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἤδη τῶν προπυλαίων
ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναις ταῖς ἀρχαίαισιν ἀθήναις.
καὶ θαυμασταῖς καὶ πολυύμνοις· ἵν' ὁ κλεινὸς δῆμος ἐνοικεῖ.
Χο. ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι· καὶ ἀριζήλωτοι ἀθῆναι.

δείξατε

Σὰς ἁπτόμενος φαρέτρας
Πυθῶνι ἐν· διὰ τὸ κακῶς πίνεσθαι.
Λοιδορῆσαι τοὺς πονηρούς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον.
ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακά,
Οὗτος ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται.
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν· ἢ τὸν ὄρθιον νόμον,
ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγγενής.
ἀριφράδης, πονηρός· ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται
ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρός, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
Τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν αἰσχραῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται.
Ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον
Καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην· καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας
Καὶ πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνὼν οἰωνίχῳ
ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
Οὔποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

ΣΤΡΟΦΗ.

Ἦ πολλάκις ἐννυχίαισι φροντίσι συγγεγένημαι.
Καὶ διεζήτηχ' ὁπόθεν ποτὲ φαύλως Ἐσθίει κλεώνυμος.
Φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον Τὰ τῶν ἐχόντων ἀνδρῶν,
Οὐκ ἂν ἐξελθεῖν ἀπὸ σιπύης· Τοὺς δ' ἀντιβολεῖν ὁμοίως.
Ἴθ' ὦ ἄνα πρὸς γονάτων
ἔξελθε καὶ σύγγνωθι τῇ τραπέζῃ
Φασὶν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις ἐς λόγον.
Καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν ἥτις ἦν γεραιτέρα.
Οὐδὲ πυνθάνεσθη ταῦτ' ὦ παρθένοι τἀν τῇ πόλει;

Καί μοι τοσοῦτον εἰπέ· πότερον, ἐν ἀγορᾷ
Ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν, ἢ ᾽πὶ ταῖς πύλαις.
Αλ. Ἐπὶ ταῖς πύλαισιν οὗ τὸ τάριχος ὤνιον.
Κλ. Οἴμοι· πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.
Κυλίνδετ᾽ εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.
ὦ στέφανε· χαίρων ἄπιθι· καί σ᾽ ἄκων ἐγὼ
Λείπω· σὲ δ᾽ ἄλλος τις λαβὼν, κεκτήσεται.
Κλέπτης μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον· εὐτυχὴς δ᾽ ἴσως.
Αλ. Ἑλλάνιε ζεῦ· σὸν τὸ νικητήριον.
Χο. ὦ χαῖρε καλλίνικε· καὶ μέμνησ᾽ ὅτι,
Ἀνὴρ γεγένησαι δι᾽ ἐμέ· καί σ᾽ αἰτῶ βραχὺ,
ὅπως γένωμαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν
Δη. Ἐμοὶ δ᾽ ἔγ᾽ ὅτι σοι τοὔνομ᾽ εἶπ᾽. Αλ. ἀγοράκριτος.
Ἐν τῇ ἀγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἐβοσκόμην.
Δη. ἀγορακρίτῳ τοίνυν γ᾽ ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω.
Καὶ τὸν παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.
Αλ. Καὶ μὴν ἐγώ σ᾽ ὦ δῆμε θεραπεύσω καλῶς.
ὥσθ᾽ ὁμολογεῖν σε, μηδέν᾽ ἀνθρώπων ἐμοῦ,
Ἰδεῖν ἀμείνω τῇ κεχηναίων πόλει.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν.
Μηδὲν ἐς λυσίστρατον
Μὴ δὲ θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ,
Λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.
Καὶ γὰρ οὗτος ὦ φίλ᾽ ἄπολλον
Πεινῇ, θαλεροῖσι δακρύοις

Ὁρᾷς; Δη· οἴμοι τῶν ἀγαθῶν ὅσον μέρος·
Ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·
Ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμὼν, τυνουτονὶ
ἀλ· Τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·
Σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν·
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ, παρετίθει τὰ μείζονα·
Δη· ὦ μιαρὲ κλέπτων δή με ταῦτ' ἐξηπάτας,
Ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κἀδωρησάμην·
Κλ· Ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῇ πόλει·
Δη· Κατάθου ταχέως τὸν στέφανον· ἵν' ἐγὼ τουτῳὶ
αὐτὸν περιθῶ· ἀλ· κατάθου ταχέως μαστιγία·
Κλ· Οὐ δῆτ' ἐπεί μοι χρησμός ἐστι πυθικὸς,
Φράζων ὑφ' οὗ δεήσει μ' ἡττᾶσθαι μόνου·
ἀλ· Τοὐμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς·
Κλ· Καὶ μήν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίῳ,
Εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις·
Καί σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·
Παῖς ὤν, ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου·
ἀλ· Ἐνταῖσιν εὕστραις· κονδύλοις ἡρμοττόμην·
Κλ· Πῶς εἶπας· ὥς μου χρησμὸς ἅπτεται φρενῶν·
Εἶεν· ἐν παιδοτρίβου δὲ τίνα πάλην ἐμάνθανες·
ἀλ· Κλέπτειν· ἐπιορκεῖν· καὶ βλέπειν ἐναντίον·
Κλ· ὦ φοῖβ' ἄπολλον· λύκιε· τί ποτέ μ' ἐργάσει·
Τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος·
ἀλ· Ἠλλαντοπώλουν· Κλ· καὶ τί· ἀλ· καὶ βινεσκόμην·
Κλ· Οἴμοι· κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ·
Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα·

Αλ· Παρ' ἐμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί·
Κλ· Ἀλλ' οὐ λαγῷ' ἕξεις ὁπόθεν δῷς· ἀλλ' ἐγώ·
Αλ· Οἴμοι· πόθεν λαγῷά μοι γενήσεται·
Ω θυμὲ νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι·
Κλ· Ορᾷς τάδ' ὦ κακόδαιμον; Αλ· ὀλίγον μοι μέλει·
Ἀλλὰ γὰρ ἐκεῖνοι γ' ὡς ἔμ' ἔρχονται· Κλ· τίνες·
Αλ· Πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίου βαλάντια·
Κλ· Ποῦ· ποῦ· Αλ· τί δέ σοι τοῦτ'· οὐκ ἐάσεις τοὺς ξένους·
ὦ δημίδιον· ὁρᾷς τὰ λαγῷ' ἅ σοι φέρω;
Κλ· Οἴμοι τάλας· ἀδίκως γε τἄμ' ὑφήρπασας·
Αλ· Νὴ τὸν ποσειδῶ· καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ πύλου
Κλ· Εἴπ' ἀντιβολῶ· πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι·
Αλ· Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ· τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν·
Κλ· Ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'· Αλ· ἐγὼ δ' ὤπτησά γε·
Δη· Ἄπιθ'· οὐ γὰρ· ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις·
Κλ· Οἴμοι κακοδαίμων ὑπεραναιδευθήσομαι·
Αλ· Τί οὐ διακρίνεις δῆμ' ὁπότερός ἐστι νῷν,
ἀνὴρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα·
Δη· Τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίῳ,
Δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσι σοφῶς·
ἀλ· Ἐγὼ φράσω σοι· τὴν ἐμὴν κίστην ἰών·
Ξύλλαβε σιωπῇ· καὶ βασάνισον ἅττ' ἔνι
Καὶ τὴν παφλαγόνος· κᾀμέλει, κρινεῖς καλῶς·
Δη· Φέρ' ἴδω· τί οὖν ἔνεστ'· ἀλ· ἀλλά γ' οὐχ ὁρᾷς κενήν,
Ω παππίδιον; ἅπαντα γάρ σοι παρεφόρουν·
Δη· αὕτη μὲν ἡ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ·
ἀλ· Βάδιζε νῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν παφλαγόνος·

Κλ. Ὁρᾷς, ἐγώ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον,
ἀλλ' οὐ τράπεζαν. Αλλ. ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.
Κλ. Ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγώ.
Ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ πύλου μεμαγμένην.
Αλλ. Ἐγὼ δὲ μυστίλας, μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῇ λεφαντίνῃ.
Δη. Ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες ὦ πότνια τὸν δάκτυλον.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἔτνος γε, πίσινον, εὔχρων καὶ καλόν.
Ἐτόρυνε δ' αὔθ' ἡ παλλὰς ἡ πυλαιμάχος.
Αλλ. ὦ δῆμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς σ' ἐπισκοπεῖ.
Καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.
Δη. Οἴει γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν, ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
Εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν.
Κλ. Τουτὶ τέμαχός σοι δῶκεν ἡ φοβεσιστράτη.
Αλλ. Ἡδ' ὀβριμοπάτραγ' ἑφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας.
καὶ χόλικος ἠνύστρου τε καὶ γαστρὸς, τόμον.
Δη. Καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.
Αλ. ἡ γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
Ἐλατῆρος ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
Αλ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρήσομαι
Τοῖς ἐντέροις. Αλ. ἐπίτηδες αὔτ' ἔπεμψέ σοι.
Εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἡ θεός.
Ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Δη. Ὡς ἡδὺς ὦ ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Αλ. Ἡ τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετρίτωνισε.
Κλ. Λαβὲ νῦν πλακοῦντος πίονος παρ' ἐμοῦ τόμον.

Κλέπτοντά τι βούλομαι Τρέφειν ἕνα προστάτην·
Τοῦτον δ' ὅταν ᾖ πλέως, ἄρας ἐπάταξα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῇς Εἴ σοι πυκνότης ἔνε-
Στ' ἐν τῷ τρόπῳ ὡς λέγεις Τούτῳ πάνυ πολλή·
Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες ὥς περ δημοσίους τρέφεις,
Ἐν τῇ πυκνί· κᾆθ' ὅταν Μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς, Θύσας· ἐπιδειπνεῖς·

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ

Δη. Σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν Κἄμ' ἐξαπατύλλειν·
Τηρῶ γὰρ ἑκάστοτ' αὐ- Τούς· οὐδὲ δοκῶν ὁρᾶν.
Κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ- Κάζω πάλιν ἐξεμεῖν·
Ὅσ' ἂν κεκλόφωσί μου· Κημὸν καταμηλῶν·

Κλ. Ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών. Αλλ. σύ γ' ὦ φθόρε
Κλ. ὦ Δῆμ' ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Αλλ. Ἐγὼ δὲ, δεκάπαλαί γε· καὶ δωδεκάπαλαι·
Καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι· καὶ πάλαι· πάλαι·
Δη. Ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε, τρισμυριόπαλαι,
Βδελύττομαί σφω· καὶ πρόπαλαι· πάλαι· πάλαι
Αλλ. Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον; Δη. εἴ γε μὴ φράσεις γε σύ·
Αλλ. ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί·
Ἵνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου. Δη. δρᾶν ταῦτα χρή
Ἄπιτον. Αλ. ἰδού. Δη. θέοιτ' ἄν. Κλ. ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ
Δη. ἀλλ' ἦ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον,
Ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νὴ δί' ἢ 'γὼ θρύψομαι·

Εκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαῦξ αὐτῇ ἐπικαθῆσθαι.
Εἶτα καταπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλῳ,
ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ· κατὰ τούτου δὲ σκοροδάλμην
Δη. Ιοὺ ἰού· οὐκ ἦν ἄρ' οὐδεὶς τοῦ γλαυκίδος σοφώτερος.
Καὶ νῦν ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονί,
Γεροντagωγεῖν, κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Κλ. Μήπω γ' ἱκετεύω σ' ἀλλ' ἀνάμεινον· ὡς ἐγὼ
Κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βίον καθ' ἡμέραν.
Δη. Οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις
Εξηπατήθην ὑπό τε σοῦ καὶ θουφάνοις.
Κλ. ἀλλ' ἄλφιτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.
ἀλ. Εγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
Καὶ τοὖψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' ἢ μὴ 'σθιε.
Δη. ἀνύσατέ νυν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
Ο πότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
Τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.
ἀλ. Τρέχοιμ' ἂν ἤδη πρότερος. Κλ. οὐ δῆτ' ἀλλ' ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ω δῆμε καλήν γ' ἔχεις ἀρχήν, ὅτε πάντες ἄν-
θρωποι δεδίασί σ' ὥς- περ ἄνδρα τύραννον.
ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ θωπευόμενός τε χαί-
ρεις. κἀξαπατώμενος. πρός τε τὸν λέγοντ' ἀεὶ
Κέχηνας. ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Δη. Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις. ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
Νομίζετ' ἐγὼ δ' ἑκὼν ταῦτ' ἠλιθιάζω.
αὐτός τε γὰρ ἥδομαι βρύλλων, τὸ καθ' ἡμέραν.

Οπως ὁ μισθὸς, πρῶτον ἀποδοθήσεται.
ἀλ. αἰγείδη· φράσαι κυναλώπεκα μή σε δολώσῃ·
Λαίβαργον· ταχύπουν· δολίαν κερδὼ πολύιδριν.
Οἶσθ' ὅ, τι τοῦτο. Δη. φιλόστρατος ἡ κυναλώπηξ
ἀλ. Οὐ τοῦτό φησιν· ἀλλὰ ναῦς ἑκάστοτε.
αἰτεῖ ταχείας· ἀργυρολόγους οὑτοσί.
Ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ λοξίας.
Δη. Πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ. ἀλ. ὅπως,
Οτιὴ τριήρης ἐστὶ χὠ κύων, ταχύ
Δη. Πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί.
ἀλ. ἀλωπεκίοισι, τοὺς στρατιώτας ᾔκασεν.
Οτιὴ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
Δη. Εἶεν τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ.
ἀλ. Εγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν
ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι.
Χρησμὸν λητοΐδης· κυλλήνην μή σε δολώσῃ
Δη. Ποίαν κυλλήνην. ἀλ. τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησε
Κυλλήνην· ὀρθῶς ὁτιὴ φησ' ἔμβαλε κυλλῇ.
Κλ. Οὐκ ὀρθῶς φράζεις· τὴν κυλλήνην γὰρ ὁ φοῖβος
Ες τὴν χεῖρ' ὀρθῶς, ᾐνίξατο τὴν διοπείθους
ἀλλὰ γάρ ἐστιν μοι χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτὸς
αἰετὸς ὡς γίνῃ· καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
ἀλ. Καὶ γὰρ ἐμοὶ καὶ γῆς, καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θαλάσσης
Χὤτι γ' ἐν ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπίπαστα.
Κλ. ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ,
Τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρυταίνῃ πλουθυγίειαν.
ἀλ. Νὴ δία καὶ γὰρ ἐγώ· καί μοι δόκει ἡ θεὸς αὐτὴ

ὥς τε περὶ σκύμνοισι βεβηκώς. ὅν σὺ φύλαξαι
Τεῖχος ποιήσας ξύλινον· πύργους τε σιδηροῦς.
ἀλ. Ταῦτ' οἶσθ' ὅ, τι λέγει; Δη. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Κλ. Εφρασεν ὁ θεός σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ.
Εγὼ γὰρ ἀντὶ λέοντος εἰμί σοι.
Δη. Καὶ πῶς μ' ἐλελήθεις ἀντιλέων γεγενημένος.
ἀλ. Εν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἑκὼν
Ο μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
Εν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ λοξίας
Δη. πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός. ἀλ. τουτονὶ
Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.
Δη. Ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.
Κλ. Μὴ πείθου. φθονεραὶ γὰρ ἐπικρώζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει. μεμνημένος ἐν φρεσὶν ὅς σοι
Ηγαγε συνδήσας λακεδαιμονίων κορακίνους,
ἀλ. Τοῦτο γέ τοι παφλαγὼν παρεκινδύνευσε μεθυσθείς,
Κεκροπίδη κακόβουλε. τί τοῦθ' ἡγεῖ μέγα τοὔργον
Καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεί κεν ἀνὴρ ἀναθείη
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιτο χέσαιτο γὰρ εἰ μαχέσαιτο.
Κλ. ἀλλὰ τόδε φράζευ. πρὸ πύλου πύλον ἥν σοι ἔφραζεν.
Εστὶ πύλος πρὸ πύλοιο. Δη. τί τοῦτο λέγει πρὸ πύλοιο
ἀλ. Τὰς πυέλους φησὶ καταλήψεσθ' ἐν τῷ βαλανείῳ.
Δη. Εγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
ἀλ. αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.
ἀλλ' οὗτοσὶ γὰρ ἐστὶ περὶ τοῦ ναυτικοῦ.
Ο χρησμὸς. ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.
Δη. Προσέχω. σὺ δ' ἀναγίνωσκε τοῖς ναύταισί μου.

Καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κεῖνον, ᾧ περ ἥδομαι.
ὡς ἐννεφέλῃσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. ἄκουε δὴ νῦν· καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.
Φράζευ ἐρεχθεΐδη λογίων ὁδὸν, ἥν σοι ἀπόλλων
Ιαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
Σώζεσθαί σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα.
Ος πρόσθεν· δάκνων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κεκραγώς.
Σοὶ μισθὸν ποριεῖ· κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ' ἀπολεῖται.
Πολλοὶ γὰρ μίσει σφε κατακράζουσι κολοιοί.
Δη. Ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.
Τί γάρ ἐστ' ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί.
Κλ. Ἐγὼ μέν εἰμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω.
Σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαί μ' ὁ φοῖβος τὸν κύνα.
Αλ. Οὐ τοῦτο φήσ' ὁ χρησμός· ἀλλ' ὁ κύων ὁδί,
ὥσπερ θύρας σου τῶν λογίων παρεσθίει.
Εμοὶ γάρ ἐστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.
Δη. Λέγε δή· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον.
Ινα μή μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνὸς δάκῃ.
Αλ. Φράζευ ἐρεχθεΐδη κύνα κέρβερον ἀνδραποδιστήν.
Ος κέρκῳ σαίνων ὁπόταν δειπνῇς ἐπιτηρῶν,
Εξέδεταί σου τοὖψον, ὅταν σύ ποι ἄλλοσε χάσκῃς,
Ες φοιτῶν δ' ἐς τοὐπτάνιον λήσει σε κυνηδὸν,
Νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλείχων.
Δη. Νὴ τὸν ποσειδῶ· πολύ γ' ἄμεινον ὦ γλάνι.
Κλ. Ὦ τᾶν· ἄκουσον· εἶτα διάκρινον τότε.
Εστι γυνή· τέξει δὲ λέονθ' ἱεραῖς ἐν ἀθήναις.
Ος περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωψι μαχεῖται.

Τοῖσιν ἀφικνουμένοισιν, ἢν Κλέων ἀπόληται·
Καί τοι πρεσβυτέρων τινῶν Οἵων ἀργαλεωτάτων,
Ἐν τῷ δείγματι τῶν δικῶν ἤκουσ' ἀντιλεγόντων·
Ὡς εἰ μὴ γένοιθ' οὗτος ἐν Τῇ πόλει μέγας οὐκ ἂν ἦν·
Στην ἐν τῇ πόλει δύο σκεύη χρησίμω· Δοίδυξ, οὐδὲ τορύνη·
ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαυ- Μάζω τῆς ὑομουσίας
αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ Παῖδες οἳ ξυνεφοίτων,
Τὴν δωριστὶ μόνην ἂν ἁρ- Μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν
ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν Κᾆτα τὸν κιθαριστὴν·
Ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ- Ειν ὡς ἁρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν. ἢν μὴ δωροδοκιστί.

Κλ. Ἰδού. θέασαι κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω.
Αλ. Οἴμ' ὡς χεσείω· κοὐχ ἅπαντας ἐκφέρω
Δη. Ταυτὶ τί ἐστι. Κλ. λόγια. Δη. πάντα. Κλ. ἐθαύμασας.
Καὶ νὴ Δί' ἔτι γ' ἐμοὔστι κιβωτὸς πλέα.
Αλ. Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον. καὶ ξυνοικία δύο.
Δη. Φέρ' ἴδω. τίνος γάρ εἰσιν οἱ χρησμοί ποτε.
Κλ. Οὑμοὶ μὲν εἰσὶ βάκιδος. Δη. οἱ δὲ σοὶ τίνος.
Αλ. Γλάνιδος ἀδελφοῦ τοῦ βάκιδος γεραιτέρου.
Δη. Εἰσὶ δὲ, περὶ τοῦ. Κλ. περὶ ἀθηνῶν. περὶ πύλου.
Περὶ σοῦ. περὶ ἐμοῦ. περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Δη. Οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ. Αλ. περὶ ἀθηνῶν. περὶ φακῆς.
Περὶ λακεδαιμονίων. περὶ σκόμβρων νέων.
Περὶ τῶν μετρούντων τἄλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς.
Περὶ σοῦ. περὶ ἐμοῦ. περὶ ἁπάντων πραγμάτων.
Τὸ πέος ἂν οὑτοσὶ δάκοι.
Δη. ἄγε νῦν ὅπως αὐτοῖς ἀναγνώσεσθέ μοι.

Ἐμοὶ παραδώσεις. Κλ. ἔχε. τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
Εἰ μή μ' ἐάσεις αὐτοῦ τροπωδεῖν, ἕτερος αὖ
Ἐμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.
Δη. Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔσθ' οὑτοσὶ
Οὑμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται.
Ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ. Αλλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἦν.
Δη. Δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπτημένον.
Αλ. Οὐ τοῦτό γ' ἐστίν. Δη. οὐ τὸ θρῖον ἀλλὰ τί.
Αλ. Λάρος κεχηνὼς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.
Δη. αἰβοῖ τάλας. Αλ. τί ἐστιν. Δη. ἀπόφερ' ἐκποδὼν
Οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
Παρ' ἐμοῦ δὲ τουτονὶ λαβὼν, ταμίευέ μοι.
Κλ. Μὴ δῆτα πώ γ' ὦ δέσποτ' ἀντιβολῶ σ' ἐγώ,
Πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσῃς τῶν ἐμῶν.
Αλ. Καὶ τῶν ἐμῶν νυν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῳ πείθῃ
Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Αλ. κἄν γε τουτῳὶ
Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου
Κλ. Ἀλλ' οἵ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
Χώρας ἁπάσης, ἐστεφανωμένον ῥόδοις.
Αλ. Οἱ μοὶ δ' αὖ λέγουσιν, ὡς ἁλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην, ἐφ' ἅρματος
Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην, καὶ κύριον.
Δη. Καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἵν' οὑτοσὶ
Αὐτῶν ἀκούσῃ. Κλ. πάνυ γε. καὶ σὺ δὴ φέρε
Αλ. Ἰδού. Κλ. ἰδοὺ νὴ τὸν Δί' οὐδὲν κωλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ἥδιστον φάος ἡμέρας ἔσται τοῖσι παροῦσι καὶ

Ὦ δῆμε μηδὲν δρῶντι, μισθοῦ τρύβλιον ῥοφῆσαι.
ἀλ. Ἐγὼ δὲ κυλίχνιόν τί σοι καὶ φάρμακον δίδωμι.
Τἀν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν.
Κλ. Ἐγὼ δὲ τὰς πολιάς γέ σου ἐκλέγων, νέον ποιήσω.
Αλ. Ἰδοὺ δ᾽ ἔχου κέρκον λαγῶ, τὼ ᾽φθαλμιδίω περιψῆν.
Κλ. Ἀπομυξάμενος ὦ δῆμ᾽ ἐμοῦ πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀποψῶ.
ἀλ. Ἐμοῦ μὲν οὖν. ἐμοῦ μὲν οὖν. Κλ. Ἐγώ σε ποιήσω τριη᾽
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν Σαυτοῦ παλαιὰν ναῦν ἔχον᾽
Τ᾽ εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ᾽ Ξεις, οὐδὲ ναυπηγούμενος.
Διαμηχανήσομαί θ᾽ ὅπως Ἂν ἱστίον σαπρὸν λάβῃς.
Χο. Ἀνὴρ παφλάζει. παῦε παῦ᾽ Ὑπερζέων, ὑφελκτέον
Δὲ τῶν δαλῶν. ἀπαρυστέον Τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.
Κλ. Δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην, Ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.
Ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους Σπεύσω σ᾽ ὅπως ἂν ἐγγραφῇς.
ἀλ. Ἐγὼ δ᾽ ἀπειλήσω μὲν οὐ᾽ Δέν. εὔχομαι δέ σοι ταδί.
Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων Ἐφεστάναι σίζον. σὲ δὲ
Γνώμην ἐρεῖν μέλλοντα περὶ Μιλησίων καὶ κερδανεῖν,
Τάλαντον ἢν κατεργάσῃ, Σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων
Ἐμπλησάμενος, φθαίης ἔτ᾽ εἰς Ἐκκλησίαν ἐλθεῖν. ἔπει᾽
Τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθή Κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
Βουλόμενος ἐ᾽ Σθίων ἀποπνιγείης.
Χο. Εὖγε νὴ τὸν δία καὶ τὸν ἀπόλλω. Καὶ τὴν δήμητρα.
Δη. Καί μοι δοκεῖ. καὶ τἄλλα γ᾽ εἶναι καταφανῶς.
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδείς πω χρόνου.
ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τοῦ βολοῦ.
Σὺ δ᾽ ὦ παφλαγὼν, φάσκων φιλεῖν μ᾽ ἐσκορόδισας.
Καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκέτι

Αλ. Οὐκοῦν σε ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν,
Παῦσαί τε τοὺς κινουμένους, κοὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
Οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
Τοῦτον δ' ὁρῶν ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικουτονὶ,
Οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας,
Χειμῶνος ὄντος· ἀλλ' ἐγώ σοι τουτονὶ δίδωμι.
Δη. Τοιουτονὶ θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν·
Καίτοι σοφὸν κἀκεῖν' ὁ πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
Οὐ μεῖζον εἶναι φαίνετ' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.
Κλ. Οἴμοι τάλας· οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.
Αλ. Οὔκ· ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χεσείη,
Τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.
Κλ. Ἀλλ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
Προσαμφιῶ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ' ὦ πόνηρε. Δη. αἰβοῖ.
Οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον ὄζων;
Αλ. Καὶ τοῦτ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχ' ἵνα σ' ἀποπνίξῃ.
Καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι· τὸν καυλὸν οἶσθ' ἐκεῖνον
Τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον; Δη. οἶδα μέντοι.
Αλ. Ἐπίτηδες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
Ἵν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι· κἄπειτ' ἐν ἡλιαίᾳ
Βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταὶ.
Δη. Νὴ τὸν ποσειδῶ, κἀμὲ πρὸς ἐμὲ τουτί γ' εἶπ' ἀνὴρ κόπριος.
Αλ. Οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δή που γένεσθε πυῤῥοί;
Καὶ νὴ δί' ἦν κἀλλ τοῦτο πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα.
Κλ. Οἵοισί μ' ὦ πόνηρε βωμολοχεύμασι ταράττεις.
Αλ. Ἡ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαί σ' ἀλαζονείᾳ.
Κλ. Ἀλλ' οὔ με νικήσεις· ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν

Τὸν ἄνδρα κολάσαι τουτονί, σοὶ τοῦτο μὴ γένηται.
Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος· οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν.
Νεανιῶν. τούτοις δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός.
ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο, καὶ βλέψειας ὀστρακίνδα,
Νύκτωρ καθαρπάσαντες ἂν τὰς ἀσπίδας, θέοντες
Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν,
Δη. Οἴμοι τάλας. ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ὦ πόνηρε
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον, τοιαῦτα κρουσιδημῶν.
Κλ. ὦ δαιμόνιε μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. μηδ' οἰηθῇς
Ἐμοῦ ποτ' εὑρεῖν φίλον βελτίον' ὅστις εἷς ὤν,
ἔπαυσα τοὺς συνωμότας. καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
Ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον. ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.
Αλ. ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῇ. λαμβάνουσιν οὐδέν.
Ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἱροῦσι, καὶ σὺ λαμβάνεις, ἢν τὴν πόλιν ταράττῃς.
ἓν δ' εἰπέ μοι τοσουτονί. σκύτη τοσαῦτα πωλῶν
ἔδωκας ἤδη τοῦτο κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
Ταῖς ἐμβάσι φάσκων φιλεῖν Δη. οὐ δῆτα μὰ τὸν ἀπόλλω.
Αλ. ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἷός ἐστιν; ἀλλ' ἐγώ σοι,
Ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδων, τουτὶ φορεῖν δίδωμι
Δη. Κρίνω σ' ὅσον ἐγᾦδα περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἄριστον.
Εὐνούστατόν τε τῇ πόλει, καὶ τοῖσι δακτύλοισιν,
Κλ. Οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτονὶ δύνασθαι,
Ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας, ὅστις
ἔπαυσα τοὺς κινουμένους. τὸν γρύττον ἐξαλείψας;

Ὁπόταν χασμᾷ· καὶ τοὺς καυλοὺς
Τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων,
Καταβροχθίζει· κἀμφοῖν χεροῖν
Μιστυλλᾶται τῶν δημοσίων.
Κλ. Οὐ χαιρήσεις· ἀλλά σε κλέπτοντ' ἐγὼ 'ξευρήσω γ' ὡς τρεῖς μυριάδας.
Αλ. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις,
Μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον·
Τὸν ἀθηναίων· καί σ' ἀποδείξω
Νὴ τὴν δήμητρ'· ἢ μὴ ζώην,
Δωροδοκήσαντ' ἐκ μιτυλήνης πλεῖν ἢ μνᾶς τετταράκοντα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανεὶς μέγιστον ὠφέλημα·
Ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας· εἰ γὰρ ὧδ' ἐποίσεις,
Μέγιστος ἑλλήνων ἔσει· καὶ μόνος καθέξεις,
Τἀν τῇ πόλει· τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων τρίαιναν·
ᾟ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει· σείων τε καὶ ταράττων·
Καὶ μὴ μεθῇς τὸν ἄνδρ'· ἐπειδή σοι λαβὴν δέδωκεν·
Κατεργάσῃ γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.
Κλ. Οὐκ ὦγαθοὶ ταῦτ' ἐστί πω ταύτῃ· μὰ τὸν ποσειδῶ·
Ἐμοὶ γάρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον, ὥστε,
Ἅπαξ ἅπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν·
Ἕως ἂν ᾖ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τι λοιπόν.
Αλλ. Ἐπίσχες ἐν ταῖς ἀσπίσι· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας
Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον· ἐκ προνοίας,
Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.
Ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ' ὦ δῆμε μηχάνημ' ἵν' ἢν σὺ βούλῃ.

Τὸν

Κλ. Ἵνα γ' ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς λογίοισιν.
Ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν ἀρκαδίᾳ πεντωβολου ἡλιάσασθαι,
Ἢν ἀναμείνῃ. πάντως δ' αὐτὸν θρέψω 'γὼ καὶ θεραπεύσω.
Ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαρῶς, ὁπόθεν τὸ τριώβολον ἕξει.
Α. Οὐχ ἵνα γ' ἄρξῃ μὰ δί' ἀρκαδίας προνοούμενος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλ'
Σὺ μὲν ἁρπάζῃς καὶ δωροδοκῇς παρὰ τῶν πόλεων, ὁ δὲ δῆμος
Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς μὴ καθορᾷ σου
Ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ πρός σε κεχήνῃ.
Εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος διατρίψῃ,
Καὶ χίδρα φαγὼν ἀναθαρρήσῃ, καὶ στεμφύλου εἰς λόγον ἔλθῃ
Γνώσεται οἵων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ παρεκόπτου.
Εἶθ' ἥξει σοι δριμὺς ἄγροικος. κατὰ σοῦ τὴν ψῆφον ἰχνεύων
Ἃ σὺ γιγνώσκων, τόνδ' ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σαυτοῦ.
Κλ. Οὔκουν δεινὸν, ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ, καὶ διαβάλλειν
Πρὸς ἀθηναίοις καὶ τὸν δῆμον, πεποιηκότα πλείονα χρηστά.
Νὴ τὴν δήμητρα θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη.
Αλ. Ὦ πόλις ἄργους. κλύεθ' οἷα λέγει; σὺ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις
Ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν, εὑρὼν ἐπιχειλῆ,
Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν πειραιᾶ προσέμαξεν.
Ἀφελών τ' οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς παρέθηκε;
Σὺ δ' ἀθηναίοις ἐζήτησας μικροπολίτας ἀποφῆναι.
Διατειχίζων καὶ χρησμῳδῶν ὁ θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζων.
Κἀκεῖνος μὲν φεύγει τὴν γῆν. σὺ δ' ἀχιλλείων ἀπομάττει.
Κλ. Οὔκουν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν ὦ δῆμ' ἐστί μ' ὑπὸ τούτου
Ὁτιή σε φιλῶ; Δη. παῦ' οὗτος. καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
Πολλοῦ δὲ πολύν με χρόνον ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων
Αλ. Μιαρώτατος ὦ δημακίδιον καὶ πλεῖστα πανουργα δεδρακώς.

Εψοίμην ἐν περικομματίοις· κεἰ μὴ τουτοισὶ πέποιθας,
Επὶ ταυτησὶ κατακνησθείην ἐν μυττωτῷ μετὰ τυροῦ·
Καὶ τῇ κρεάγρᾳ τῶν ὀρχιπέδων ἑλκοίμην ἐς κεραμεικόν·
Κλ· καὶ πῶς ἂν ἐμοῦ μᾶλλόν σε φιλῶν ὦ δῆμε γένοιτο πολίτης·
ὃς πρῶτα μὲν ἡνίκ᾽ ἐβούλευόν σοι, χρήματα πλεῖστ᾽ ἀπέδειξα
Εν τῷ κοινῷ· τοὺς μὲν στρεβλῶν· τοὺς δ᾽ ἄγχων· τοὺς δὲ μεταιτῶν
Οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενὸς, εἰ σοὶ χαριζοίμην·
Αλ· Τοῦτο μὲν ὦ δῆμ᾽ οὐδὲν σεμνόν· κἀγὼ γὰρ τοῦτό σε δράσω·
Αρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους παραθήσω.
ὡς δ᾽ οὐχὶ φιλεῖ σ᾽ οὐδ᾽ ἐστ᾽ εὔνους, τοῦτ᾽ αὐτό σε πρῶτα διδάξω
Αλλ᾽ ἢ διὰ τοῦτ᾽ αὐθ᾽ ὅτι σου τῆς ἀνθρακιᾶς ἀπολαύει.
Σὲ γὰρ ὃς μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν μαραθῶνι,
Καὶ νικήσας, ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττοτυπεῖν παρέδωκας
Επὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως
Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω· ἀλλ᾽ ἐπαναίρου·
Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν σαλαμῖνι.
Δη· Ανθρωπε τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν ἁρμοδίου τις ἐκείνων;
Τοῦτό γέ σου τοὔργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ φιλόδημον·
Κλ· ὡς ἀπὸ μικρῶν εὔνους αὐτῷ θωπευματίων γεγένησαι·
Αλ· καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δελεάσμασιν εἷλες
Κλ· Καὶ μὴν εἴ πού τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μᾶλλον ἀμύνων
ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι
Αλ· καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὃς τοῦτον ὁρῶν οἰκοῦντ᾽ ἐν ταῖσι πιθάκναισιν
Καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον, οὐκ ἐλεαίρεις·
ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλίττεις· ἀρχεπτολέμου δὲ φέροντος
Τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας· τὰς πρεσβείας τ᾽ ἀπελαύνεις·
Εκ τῆς πόλεως ῥαθαπυγίζων, αἳ τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται

Αλ. Ἐγὼ δὲ πολλάκις γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
Ἕψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.
Κλ. Καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν
Ὦ δῆμ' ἵν' εἰδῇς ὁπότερος νῷν ἐστί σοι
Εὐνούστερος, διάκρινον, ἵν' ἐκεῖνον φιλῇς.
Αλ. Ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα· πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
Δη. Οὐκ ἂν καθιζοίμην ἐν ἄλλῳ χωρίῳ
Ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' εἰς τὴν πύκνα.
Αλ. Οἴμοι κακοδαίμων· ὡς ἀπόλωλ'· ὁ γὰρ γέρων
Οἴκοι μὲν, ἀνδρῶν ἐστὶ δεξιώτατος.
Ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
Κέχηνεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ.
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν· καὶ λόγους ἀφύκτους
Ὅποισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ· ποικίλος γὰρ ἀνὴρ
Κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
Πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔσει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν ἄνδρα.
ἀλλὰ φυλάττου· καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσκεῖσθαί σοι πρότερος σὺ
Τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου· καὶ τὴν ἄκατον παραβάλλου
Κλ. Τῇ μὲν δεσποίνῃ ἀθηναίῃ τῇ τῆς πόλεως μεδεούσῃ,
Εὔχομαι· εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθηναίων γεγένημαι,
Βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ λυσικλέα καὶ κύνναν, καὶ σαλαβάκχαν.
ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας, δειπνεῖν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος ἀντιβεβληκὼς
Ἀπολοίμην, καὶ διαπρισθείην διατμηθείην τε λέπαδνα.
Αλ. Κἀγώ γ' ὦ δῆμ' εἰ μή σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω κατατμηθεὶς

Μασώμενος γὰρ, τῷ μὲν, ὀλίγον ἐντιθεὶς
Αὐτὸς δ᾽ ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.
ΚΛ. Καὶ νὴ δί᾽ ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
ΑΛ. Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς, τουτοὶ σοφίζεται.
ΚΛ. Οὐκ ὦ 'γαθ' ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.
Ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον. ΑΛ. οὐδὲν κωλύει.
Ἰδοὺ βάδιζε. μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.
ΚΛ. ὦ δῆμε. δεῦρ' ἔξελθε. νὴ δί' ὦ πάτερ.
ΑΛ. Ἔξελθε δῆτ' ὦ δημίδιον φίλτατον.
ΔΗ. Τίνες οἱ βοῶντες. οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.
ΚΛ. Ἐξελθ' ἵν' εἰδῇς οἷά περ ὑβρίζομαι.
ΔΗ. Τίς ὦ παφλαγὼν ἀδικεῖ σε. ΚΛ. διὰ σὲ τύπτομαι
Ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων. ΔΗ. τιή
ΚΛ. Ὁτιὴ φιλῶ σ' ὦ δῆμ' ἐραστής τ' εἰμὶ σός.
ΔΗ. Σὺ δ' εἶ τίς ἐτεόν. ΑΛ. ἀντεραστὴς τουτουὶ
Ἐρῶν πάλαι σου. βουλόμενός τε σ' εὖ ποιεῖν.
ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοί τε κἀγαθοὶ
ἀλλ' οὐχ οἷοί τ' ἐσμὲν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
Ὅμοιος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένοις.
Τοὺς μὲν καλούς τε κἀγαθοὺς οὐ προσδέχει
Σαυτὸν δὲ λυχνοπώλῃσι καὶ νευρορράφοις
Καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλῃσιν δίδως.
ΚΛ. Εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον. ΑΛ. εἰπὲ νυν τί δρῶν.
ΚΛ. Ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑποδραμὼν τὸν ἐκ πύλου,
Πλεύσας ἐκεῖσε τοὺς λάκωνας ἤγαγον.

Νοῖς, ἐπίστασαι πάλαι·
Αλ· Καὶ μὴν ὁ παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται·
Ωθῶν κολόκυμα· καὶ ταράττων καὶ κυκῶν
Ως δὴ καταπιόμενός με· μορμὼ τοῦ θράσους·
Κλ· Εἰ μή σ' ἀπολέσαιμ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
Ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ·
Αλ· Ησθην ἀπειλαῖς· ἐγέλασα ψολοκομπίαις·
Απεπυδάρισα· μόθωνα περιεκόκκυσα·
Κλ· Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρ' ἐὰν μή σ' ἐκφάγω·
Εκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέ ποτε βιώσομαι·
Αλ· Ην μὴ 'κφάγῃς, ἐγὼ δέ σ' ἢν μὴ 'κπίω·
Κἀπεκροφήσας, αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ·
Κλ· Απολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ πύλου·
Αλ· Ιδοὺ προεδρίαν· οἷον ὄψομαί σ' ἐγὼ·
Εκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον·
Κλ· Εν τῷ ξύλῳ δήσω σε νὴ τὸν οὐρανόν·
Αλ· Ως ὀξύθυμος· φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν·
Επὶ τῷ, φάγοις ἥδιστ' ἄν, ἐπὶ βαλλαντίῳ;
Κλ· Εξαρπάσομαί σου τοῖς ὄνυξι τἄντερα·
Αλ· Απονυχιῶ σου τἀν πρυτανείῳ σιτία·
Κλ· Ελξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δῷς μοι δίκην·
Αλ· Κἀγὼ δέ σ' ἕλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα·
Κλ· Αλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·
Εγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω·
Αλ· ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας·
Κλ· Επίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται·
Αλ· Καθώσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς

Ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας, ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
Κᾆθ' εἷλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις· χοἰ τοξόται.
Οἱ δ' ἐθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων, ἑστηκότες.
Ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον.
Ἵν' ἅττ' ὁ κῆρυξ οὐκ Λακεδαίμονος λέγει.
Πύθησθ' ἀφῖκται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων
Οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον
Νυνὶ περὶ σπονδῶν· ἐπειδή γ' ὦ μέλε
ᾔσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας,
Οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω
Ἐκεκράγεσάν τε τοὺς πρυτάνεις ἀφιέναι
Εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχοῦ.
Ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμών.
Ἅπαντα· τά, τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
Ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἡδύσματα.
Ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα κἀχαριζόμην.
Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τέ με.
Ἅπαντες οὕτως· ὥστε τὴν βουλὴν ὅλην
Ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Πάντα δὴ πέπραγας οἷα χρὴ τὸν εὐτυχοῦντα.
Εὗρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον, πολὺ πανουργίαις
Μείζοσι κεκασμένον
Καὶ δόλοισι ποικίλοις.
Ῥήμασί θ' αἱμυλίοις.
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόντιζε τὰ πί/
Λοιπ' ἄριστα· ξυμμάχοις δ' ἡμᾶς ἔχων εὔ/

Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε·
Φωνήν τ᾽ ἀναιδῆ· ταῦτα φροντίζοντί μοι,
Ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνήρ.
Κἀγὼ προσέκυσα· κᾆτα τῷ πρωκτῷ θένων·
Τὴν κιγκλίδ᾽ ἐξάραξα· κἀναχανὼν μέγα,
Ἀνέκραγον· ὦ βουλή· λόγους ἀγαθοὺς φέρων·
Εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι.
Ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
Οὐπώποτ᾽ ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.
Τῶν δ᾽ εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισεν.
Εἶτ᾽ ἐστεφάνουν μ᾽ εὐαγγέλια κἀγὼ ᾽φρασα
Αὐτοῖς, ἀπόρρητον· ποιησάμενος ταχὺ,
Ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ ᾽βολοῦ,
Τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
Οἱ δ᾽ ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ᾽ ἐκεχήνεσαν.
Ὁ δ᾽ ὑπονοήσας ὁ παφλαγὼν, εἰδὼς ἄρα,
Οἷς ἥδεθ᾽ ἡ βουλὴ μάλιστα ῥήμασι,
Γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες ἤδη μοι δοκεῖ,
Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις,
Εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
Ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν.
Κἄγωγ᾽ ὅτε δὴ ᾽γνων τοῖς βολίτοις ἡττημένος,
Διηκοσίοισι βουσὶν ὑπερηκόντισα.
Τῇ δ᾽ ἀγροτέρᾳ κατὰ χιλίων παρῄνεσα,
Εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων ἐσαύριον,
Αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ᾽ ἑκατὸν τοῦ ᾽βολοῦ.
Ἐκαραδόκησεν εἰς ἔμ᾽ ἡ βουλὴ πάλιν.

Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας.
Χο. Ω φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε
Οσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
Αγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.
Αλ. Τί δ' ἄλλο γ' εἰμὴ νικόβουλος ἐγενόμην.
Χο. Νῦν ἄρ' ἄξιον πᾶσιν ἐστὶν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων πολὺ δ' ἀμείνον ἔτι τῶν λόγων
Εἰργασμένε'. εἴθ' ἐπέλ
Θοις ἅπαντά μοι σαφῶς.
Αλ. Ως ἐγώ μοι δοκῶ,
Κἂν, μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν ὥστ' ἀκοῦσαι.
Χο. Πρὸς τάδ' ὦ βέλτιστε θαρσήσας λέγ' ὡς ἅ
Παντες ἡδόμεσθά σοι.
Αλ. Καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.
Εὐθὺς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἱέμην.
Ο δ' ἄρ' ἔνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνὺς ἔπη,
Τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἱππέων.
Κρημνοὺς ὀρείδων, καὶ ξυνωμότας λέγων,
Πιθανώτατα δ' ἡ βουλή γ' ἅπασ' ἀκροωμένη,
Εγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα.
Κἄβλεψε νᾶπυ. καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασε.
Κἄγωγ' ὅτι δὴ 'γνων ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
Καὶ τοῖσι φενακισμοῖσιν ἐξαπατωμένην,
Αγε δὴ σκίταλοι καὶ φένακες ἦν δ' ἐγώ,
Βερέσχεθοί τε καὶ κόβαλοι καὶ μόθωνες
Αγορά τ' ἐν ᾗ παῖς ὢν, ἐπαιδευόμην ἐγώ.

Ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-
σης μεδέουσα, χώρας.
δεῦρ' ἀφίκου λαβοῦσα τὴν
Εν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
Ημετέραν ξυνεργὸν.
Νίκην ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα
Τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
Νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι δεῖ
Γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε, πά-
σῃ τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἴπερ ποτὲ καὶ νῦν.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

ἃ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἴσ' εὐλογεῖσθαι. πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
Ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν. ἐσβολάς τε καὶ μάχας.
Αλλὰ ταὐτῇ γῇ μὲν αὐτῶν, οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν.
Ως, ὅτ' εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς.
Πριάμενοι κώθωνας οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ κρόμμυα
Εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ,
Εμβαλόντες ἀνεβρύαξαν ἱππαπαὶ, τίς ἐμβαλεῖ.
Αντιλέον μᾶλλον. τί δρῶμεν. οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα.
Εξεπήδων τ' εἰς κόρινθον. εἶτά γ' οἱ νεώτεροι
Ταῖς ὁπλαῖς ὤρυττον εὐνὰς καὶ μετῄεσαν στρώματα.
ἤσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας μηδικῆς
Εἴτις ἐξέρποι θύραζε, κἀκ βυθοῦ θηρώμενοι.
ὥστ' ἔφη θέωρος εἰπεῖν καρκίνον κορίνθιον.
Δεινά γ' ὦ πόσειδον, εἰ μήτ' ἐν βυθῷ δυνήσομαι.

Δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν ὦ χρυσοτρίαιν' ὦ
Δελφίνων μεδέων σουνιάρατε
ὦ γεραίστιε παῖ κρόνου
Φορμίωνί τε φίλτατ' ἐκ-
τῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθη-
ναίοις πρὸς τὸ παρεστώς

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέπλου
Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
Πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ, τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.
Κοὐδεὶς οὐδεπώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν,
Ἠρίθμησεν· ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθὺς ἦν ἀμυνίας.
Εἰ δέ που πέσοιεν ἐς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ
Τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν· εἶτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτωκέναι.
ἀλλὰ διεπάλαιον αὖθις· καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς
Τῶν πρὸ τοῦ, σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος κλεαίνετον·
Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία,
Οὐ μαχεῖσθαί φασιν· ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
Προῖκα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις.
Καὶ πρὸς, οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν· πλὴν τοσουτονὶ μόνως
ἤν ποτ' εἰρήνη γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι, μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.

ΑΝΤΩΙΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

ὦ πολιοῦχε παλλὰς, ὦ
Τῆς ἱερωτάτης ἁπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποι-

Τῶν θ᾽ ἁρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων ὢν, περιέρρει
ὥσπερ κοννᾶς, στέφανον μὲν ἔχων δίψῃ δ᾽ ἀπολωλώς
ὃν χρῆν διὰ τὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ πρυτανείῳ.
Καὶ μὴ ληρεῖν ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ διονύσῳ.
Οἵας δὲ κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυφελισμούς.
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν,
Ἀπὸ κραμβολάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.
Χοὖτος μέντοι μόνος ἀντήρκει· τοτὲ μὲν, πίπτων, τοτὲ δ᾽ οὐχί.
Ταῦτ᾽ ὀρρωδῶν διέτριβεν ἀεί· καὶ πρὸς τούτοισιν ἔφασκεν,
Ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν.
Κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι. καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι.
Κἆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ· τούτων οὕνεκα πάντων,
ὅτι σωφρονικῶς κοὐκ ἀνοήτως ἐς πηδήσας ἐφλυάρει.
Αἴρεσθ᾽ αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψατ᾽ ἐς ἐφ᾽ ἕνδεκα
Θόρυβον χρηστὸν ληναΐτην κώπαις
ἵν᾽ ὁ ποιητὴς ἀπίῃ χαίρων.
Κατὰ νοῦν πράξας.
Φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ

ΩΔΗ.

Ἵππι᾽ ἄναξ· πόσειδον ᾧ
Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος
Καὶ χρεμετισμὸς ἁνδάνει
Καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
Μισθοφόροι τριήρεις.
Μειρακίων θ᾽ ἅμιλλα λαμ-
Πρυνομένων ἐν ἅρμασιν.
Καὶ βαρυδαιμονούντων

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ

Εἰ μέν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων, κωμῳδοδιδάσκαλος ἡμᾶς
Ἠνάγκαζεν ἔπη λέξοντάς γ' ἐς τὸ θέατρον παραβῆναι
Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχε τούτου· νῦν δ' ἄξιός ἐσθ' ὁ ποιητής
Ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμᾷ τε λέγειν τὰ δίκαια
Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην·
Ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησι πολλοὺς αὐτῷ προσιόντας,
Καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοίη καθ' ἑαυτὸν,
Ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου· φησὶ γὰρ ἁνὴρ
Οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθὼς διατρίβειν· ἀλλὰ νομίζων
Κωμῳδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον ἁπάντων·
Πολλῶν γὰρ ἤδη πειρασάντων αὐτὴν, ὀλίγοις χαρίσασθαι,
Ὑμᾶς τε πάλαι διαγινώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας·
Καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρᾳ προδιδόντας·
Τοῦτο μὲν εἰδὼς ἅπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πολιαῖς κατιούσαις·
Ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια·
Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων
Καὶ λυδίζων· καὶ ψηνίζων· καὶ βαπτόμενος βατραχείοις,
Οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν, ἐπὶ γήρως, οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,
Ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὤν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη·
Εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ῥεύσας ποτ' ἐπαίνῳ
Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει· καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους· καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους
ᾎσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ, πλὴν Δωροῖ συκοπέδιλε·
Καὶ τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἤνθησεν ἐκεῖνος·
Νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὁρῶντες παραληροῦντ' οὐκ ἐλεεῖτε·
Ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων· καὶ τοῦ τόνου οὐκ ἔτ' ἐνόντος·

Αλ. πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν βοιωτοῖς ὤνιος.
Κλ. Εγωσὲ νὴ τὸν ἡρακλέα παραστορῶ.
Χο. ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχὴν ἔχεις,
Νυνὶ διδάξεις. εἴπερ ἀπεκρύψω ποτε,
Ες τὰς κοχώνας τὸ κρέας. ὡς αὐτὸς λέγεις.
Θλίσει γὰρ ἄξας ἐς τὸ βουλευτήριον.
Ως οὗτος ἐμπεσὼν, ἐκεῖσε διαβαλεῖ,
Ημᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξεται.
Αλ. Αλλ' εἶμι. πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιλίας,
Καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.
Χο. ἔχε νυν. ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωὶ
ἵν' ἐξολισθαίνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.
Αλ. Αλλ' εὖ λέγεις. καὶ παιδοτριβικῶς ταῦτά γε.
Χο. ἔχε νυν, ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί. Αλ. τί δαὶ
Χο. ἵν' ἄμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένος μάχῃ
Καὶ σπεῦδε ταχέως, Αλ. ταῦτα δρῶ. Χο. μέμνησο νῦν
Δάκνειν. διαβάλλειν. τοὺς λόφους κατεσθίειν.
Χὤπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ

Χο. Αλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καί σε φυλάττοι
Ζεὺς ἀγοραῖος. καὶ νικήσας,
Αὖθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.
Υμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν.
Καὶ τοῖς ἀναπαίστοις, ὦ παντοίας
ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτοὺς

Χο. παῖ αὐτὸν ἀνδρικώτατα.
Γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις.
Καὶ τοῖς κώλοις.
Χὤπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.
Χο. ὦ γεννικώτατον κρέας, ψυχήν τ' ἄριστε πάντων.
Καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεὶς, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις.
Ως εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.
Πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἡδόμεθα.
Κλ. ταυτὶ μὰ τὴν δήμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανε
Τεκταινόμενα τὰ πράγματ' ἀλλ' ἠπιστάμην,
Γομφούμενα τὰ πάντα καὶ κολλώμενα.
Χο. οἴμοι. σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἁμαξουργοῦ λέγεις
Αλ. Οὔκουν μ' ἐν ἄργει οἷα πράττεις λανθάνει.
Πρόφασιν μὲν ἀργείοις φίλοις ἡμῖν ποιεῖ
Ιδίᾳ δ' ἐκεῖ λακεδαιμονίοις ξυγγίνεται
Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐστὶ συμφυσώμενα,
Εγᾦδ'. ἐπὶ γὰρ τοῖς δεσμίοις χαλκεύεται.
Χο. Εὖγ' εὖγε. χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων
Αλ. Καὶ ξυγκροτοῦσιν ἄνδρες αὔτ' ἐκεῖθεν αὖ.
Καὶ ταῦτά μ' οὔτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
Διδοὺς ἀναπείσεις. οὔτε προσπέμπων φίλους
ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀθηναίοις φράσω.
Κλ. Εγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' ἐς βουλὴν ἰὼν,
Υμῶν ἁπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ.
Καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει.
Καὶ πάνθ' ἃ μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε.
Καὶ τἀκ βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτροπεύσει.
Χο. Εὖ γε ξυνέβαλεν αὔτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὗ ξυνέγνω.
Ὅτι τἠπιορκεῖς θ' ἡρπακώς, καὶ κρέας ὁ πρωκτὸς εἶχεν.
Κλ. Ἐγώ σε παύσω τοῦ θράσους. οἶμαι δὲ μᾶλλον ἄμφω.
ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἤδη καὶ μέγας καθιείς.
ὁμοῦ ταράττων τήν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν εἰκῆ.
Αλ. Ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας, εἶτ' ἀφήσω.
Κατὰ κῦμ' ἐμαυτὸν οὔριον, κλάειν σε μακρὰ κελεύων.
Δη. Κἀγωγ' ἐάν τι παραχαλᾷ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.
Κλ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροίξει τάλαντα πολλὰ
Κλέψας ἀθηναίων. Χο. ἄθρει καὶ τοῦ ποδὸς παρίει
Ὡς οὗτος, ἤδη κακίας καὶ συκοφαντίας πνεῖ.
Κλ. Σὲ δ' ἐκ ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.
Αλ. Τί δῆτα βούλει τῶν ταλάντων ἓν λαβὼν σιωπᾶν,
Χο. Ἀνὴρ ἂν ἡδέως λάβοι, τοὺς τερθρίους παρίει.
Αλ. Τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.
Κλ. Φεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.
Αλ. Σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴκοσι.
Κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.
Κλ. Ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φημι
γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ,
Αλ. Τὸν πάππον εἶναί φημί σου
Τῶν δορυφόρων. Κλ. ποίων φράσον.
Αλ. Τῶν βυρσίνης τῆς ἱππίου.
Κλ. Κόβαλος εἶ. Αλ. πανοῦργος εἶ.
Χο. παῖ' ἀνδρικῶς. Κλ. ἰού ἰού.
Τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

Κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώμα-
τος τοῦ παρεστηκότος.
Θε. Εἴ σε μὴ μισῶ; γενοίμην ἐν κρατίνου κῴδιον
Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν μορσίμου τραγῳδίαν.
Χο. ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
Δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἵζων
Εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.
ᾄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε πῖνε ἐπὶ συμφοραῖς,
Τὸν ἰουλίου τ' ἂν οἴμαι γέροντα πυῤῥοπίπην.
Ἡσθέντα καὶ παιῶνα δὴ καὶ βακχέβακχον ᾆσαι.
Κλ. Οὔτοι μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδείᾳ μὰ τὸν ποσειδῶ.
Ἢ μή ποτ' ἀγοραίου διὸς σπλάγχνοισι παραγενοίμην.
Αλ. Ἔγωγε νὴ τοὺς κονδύλους οὓς πολλὰ δὴ 'πὶ πολλοῖς
Ἠνεσχόμην ἐκ παιδίων μαχαιριδίων τε πληγάς,
Ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἴομαι τούτοισιν· ἢ μάτην γ' ἂν
Ἀπὸ μαγδαλιᾶς σιτούμενος τοσοῦτος ἐκτραφείην.
Κλ. Ἀπὸ μαγδαλιᾶς ὥσπερ κύων ὦ παμπόνηρε; πῶς οὖν
Κυνὸς βορὰν σιτούμενος, μάχει σὺ κυνοκεφάλῳ
Αλ. Καὶ νὴ δί' ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος.
Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτί.
Σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὁρᾶθ' ὥρα νέα· χελιδών.
Οἱ δ' ἔβλεπον, κἀγὼ 'ν τοσούτῳ, τῶν κρεῶν ἔκλεπτον
Χο. ὦ δεξιώτατον κρέας ὡς σοφῶς γε προὐνοήσω
Ὥσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων, πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.
Αλ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι τις αὐτῶν,
Ἀποκρυπτόμενος εἰς τὰ κοχώνα τοὺς θεοὺς ἀπώμνυον
Ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδών με τοῦτο δρῶντα.

Οὐκ

Κλ. Διαπατταλευθήσει χαμαί.
Αλ. Περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ σκευάσω.
Κλ. Τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.
Αλ. Τὸν πρηγορεῶνά σου ᾽κτεμῶ.
Δη. Καὶ νὴ Δί᾽ ἐμβαλόντες αὐ-
    Τῷ πάτταλον μαγειρικῶς
    Εἰς τὸ στόμ᾽ εἶτα γ᾽ ἔνδοθεν
    Τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐ-
    Τοῦ, σκεψόμεσθ᾽ εὖ κἀνδρικῶς
    Κεχηνότος,
    Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.
Χο. Ἦν ἄρα πυρός γ᾽ ἕτερα θερμότερα
    Καὶ λόγων ἐν πόλει
    Τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
    Καὶ τὸ πρᾶγμ᾽ οὐκ ἦν φλαῦρον ὧδ᾽.
    Ἀλλ᾽ ἔπιθι καὶ στρόβει.
    Μηδὲν ὀλίγον ποίει.
    Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.
    Ὡς, ἂν νυνὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
    Δειλὸν εὑρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπίσταμαι.
Αλ. Ἀλλ᾽ ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὢν ἅπαντα τὸν βίον,
    Κᾆτ᾽ ἀνὴρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
    Νῦν δὲ τοὺς στάχυς ἐκείνους οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
    Ἐν ξύλῳ δήσας ἀφαύει κἀποδόσθαι βούλεται.
Κλ. Οὐ δέδοιχ᾽ ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῇ τὸ βουλευτήριον.
    Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.
Χο. Ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται

Αλ. Ὁτιὴ λέγειν οἷός τι κἀγὼ καὶ καρυκοποιεῖν.
Κλ. Ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσπεσόν σοι,
ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν, μεταχειρίσαιο χρηστῶς.
Ἀλλ' οἶσθ' ὅ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ πλῆθος.
Εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ, κατὰ ξένου μετοίκου.
Τὴν νύκτα θρυλλῶν, καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ
Ὕδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,
ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.
Αλ. τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας ὥστε νυνὶ
Ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωττισμένην σιωπᾶν;
Κλ. Ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθὺς,
Θυννεῖα θερμὰ καταφαγὼν, κᾆτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
Οἴνου χοᾶ, κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς;
Αλ. Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν
Καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπόνιπτος
Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω.
Χο. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων. ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.
Ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν, Μιλησίους κλονήσεις.
Αλ. ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.
Κλ. Ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω.
Αλ. Ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν πρωκτὸν ἀντὶ φύσκης.
Κλ. Ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα.
Χο. Νὴ τὸν Ποσειδῶ, κἀμέ γαρ ἤνπερ τοῦτον ἕλκῃς.
Κλ. Οἷόν σε δήσω τῷ ξύλῳ. Αλ. διώξομαί σε δειλίας.
Κλ. Η βύρσα σου θρανεύσεται
Αλ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

Κλ. Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.
Αλ. Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ'. οὐδ' ἐγὼ χορδεύματα.
Ὅστις ὑποτέμνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.
Τοῖς ἀγροίκοισι πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι παχὺ
Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχμαῖν.
Δη. καὶ νὴ Δία. κἀμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταὐτόν· ὥστε καταγέλων
Πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ τοῖς φίλοις παρασχεῖν
Πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.
Χο. ἆρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρ χῆς ἐδήλους ἀναί-
Δειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ τῶν ῥητόρων.
ᾗ σὺ πιστεύων, ἀμέλγεις τῶν ξένων τοὺς καρπίμους.
Πρῶτος ὤν. ὁ δ' Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος
Ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἕτερος πολὺ
Σοῦ μιαρώτερος· ὥστε με χαίρειν
Ὅς σε παύσει. καὶ πάρεστι. δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
Πανουργίᾳ τε καὶ θράσει. καὶ κοβαλικεύμασιν.
Ἀλλ' ὦ τραφεὶς ὅθενπερ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ
Νῦν δεῖξον, ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τραφῆναι.
Αλ. Καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὑτοσὶ πολίτης
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. Αλ. μὰ Δί' ἐπεὶ κἀγὼ πονηρός εἰμι.
ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο περὶ τοῦ πρότερος εἰπεῖν. πρῶτα διαμαχοῦμαι
Χο. Ἐὰν δὲ μὴ ταύτῃ γ' ὑπείκῃ, λέγ' ὅτι κἀκ πονηρῶν
Κλ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις, Αλ. οὐ μὰ Δία. Κλ. ναὶ μὰ Δία
(Αλ. μὰ τὸν Ποσειδῶ.
Κλ. Οἴμοι. διαρραγήσομαι. Αλ. καὶ μὴν ἐγώ σ' οὐ παρήσω.
Χο Πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῷ διαρραγῆναι.
Κλ. Τῷ καὶ πεποιθὼς, ἀξιοῖς ἐμοῦ λέγειν ἐναντία.

Αλ. Κατακεκράξομαί σου κράζων.
Κλ. Διαβαλῶ σ' ἐὰν στρατηγῇς.
Αλ. Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.
Κλ. Περιελῶ σ' ἀλαζονείας
Αλ. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.
Κλ. Βλέψον εἰς ἔμ' ἀσκαρδάμυκτος
Αλ. Ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.
Κλ. Διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις.
Αλ. Κοπροφορήσω σ' εἰ λαλήσεις.
Κλ. Ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί;
Αλ. Νὴ τὸν ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον.
Κἀπιορκῶ γε βλεπόντων.
Κλ. Ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει.
Καί σε φαίνω τοῖς πρυτάνεσιν,
Ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἱε-
ρὰς ἔχοντα κοιλίας.
Χο. Ὦ μιαρὲ καὶ βδελυρέ,
Καὶ κεκράκτα τοῦ σοῦ θράσους
Πᾶσα μὲν γῆ πλέα
Πᾶσα δ' ἐκκλησία
Καὶ τέλη καὶ γραφαὶ
Καὶ δικαστήρι' ὦ.
Βορβοροτάραξι καὶ
Τὴν πόλιν ἅπασαν ἡ-
μῶν ἀνατετυρβακώς.
Ὅς τις ἡμῶν τὰς ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν.
Κἀπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοῖς φόροις θυννοσκοπῶν

Ος τις αὐτῶν ὠμός ἐστιν, ἢ πέπων· ἢ μὴ πέπων
Κἄν τιν' αὐτῶν γνῷς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κεχηνότα,
Καταγαγὼν ἐκ στεῤῥονήσου διαβαλὼν ἀγκυρίσας,
Εἶτ' ἀποστρέψας τὸν ὦμον, αὐτὸν ἐνεκολάβησας.
Καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅς τις ἐστὶν ἀμνοκῶν,
Πλούσιος· καὶ μὴ πονηρός· καὶ τρέμων τὰ πράγματα.
Κλ. Ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς, ἐγὼ δ' ὦνδρες δι' ὑμᾶς τύπτομαι
Οτι λέγειν γνώμην ἔμελλον· ὡς δίκαιον ἐν πόλει
Ιστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.
Χο. Ως δ' ἀλαζών· ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἷ' ὑπέρχεται.
Ως γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.
Αλλ' ἐὰν ταύτῃ γε νικᾷ, ταυτῃὶ πεπλήξεται
Ην δ' ὑπεκκλίνῃ γε δευρὶ, πρὸς σκέλος κυρηβάσει.
Κλ. ὦ πόλις καὶ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.
Χο. Καὶ κέκραγας ὥσπερ ἀεὶ τὴν πόλιν καταστρέφεις,
Αλ. Αλλ' ἐγώ σε τῇ βοῇ ταύτῃ γε πρῶτον τρέψομαι.
Χο. Αλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.
Ην δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.
Κλ. Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φήμ' ἐξάγειν.
Ταῖσι πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.
Αλ. Ναὶ μὰ δία· κἄγωγε τοῦτον ὅτι κενῇ τῇ κοιλίᾳ
Ες δραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ πλέα.
Δη. Νὴ δί' ἐξαγαγών γε τὰ 'πόῤῥηθ' ἅμ' ἄρτον καὶ κρέας,
Καὶ τέμαχος· οὗ περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
Κλ. Αποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.
Αλ. τριπλάσιον κεκράξομαί σου.
Κλ. Καταβοήσομαι βοῶν σε.

Γνωσθήσεται τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν·
Νι· Οἴμοι κακοδαίμων ὁ παφλαγὼν ἐξέρχεται·
Κλ· Οὔτοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσετον,
Ὁτιὴ 'πὶ τῷ δήμῳ ξυνώμνυτον πάλαι·
Τουτὶ τί δρᾷ τὸ χαλκιδικὸν ποτήριον·
Οὐκ ἔστιν ὅπως οὐ χαλκιδέας ἀφίστατον·
Ἀπολεῖσθον· ἀποθανεῖσθον ὦ μιαρωτάτω·
Δη· Οὗτος· τί φεύγεις· οὐ μενεῖς ὦ γεννάδα
Ἀλλαντοπῶλα· μὴ προδῷς τὰ πράγματα·
Ἄνδρες ἱππῆς παραγίγνεσθε· νῦν ὁ καιρός· ὦ σίμων·
Ὦ παναίτι'· οὐκ ἐλᾶτε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
Ἄνδρες ἐγγύς· ἀλλ' ἀμύνου κἀπαναστρέφου πάλιν·
Ὁ κονιορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων·
Ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε· καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ·
Χο· Παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιππόστρατον·
Καὶ τελώνην καὶ φάραγγα· καὶ χάρυβδιν ἁρπαγῆς·
Καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ
Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας
Ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε· καὶ τάραττε καὶ κύκα·
Καὶ βδελύττου· καὶ γὰρ ἡμεῖς· κἀπικείμενος βόα·
Εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδούς·
Ἅσπερ εὐκράτης ἔφυγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων·
Κλ· ὦ γέροντες ἡλιασταὶ φράτορες τριωβόλου·
Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς, καὶ δίκαια κἄδικα·
Παραβοηθεῖθ' ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν·
Χο· Ἐνδίκως γ' ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατεσθίεις·
Κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν,

Αλ. Ο δράκων δὲ πρὸς τί· Δη. τοῦτο περιφανέστατον·
Ο δράκων γάρ ἐστι μακρόν· ἀλλᾶς τ' αὖ μακρόν·
Εἶθ' αἱματοπώτης ἐστὶν ὅ,τ' ἀλλᾶς· χὠ δράκων
Τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον,
ἤδη κρατήσειν· αἴκε μὴ θαλφθῇ λόγοις·
Αλ. Τὰ μὲν λόγια αἰκάλλει με θαυμάζω δ' ὅπως
Τὸν δῆμον οἷός τ' εἴμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ
Δη. φαυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἅπερ ποιεῖς ποίει
Τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα·
ἅπαντα· καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ,
Υπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς·
Τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικά·
Φωνὴ μιαρά· γέγονας κακός· ἀγοραῖος εἶ·
ἔχεις ἅπαντα τὰ πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·
Χρησμοί τε συμβαίνουσι· καὶ τὸ πυθικὸν
Αλλὰ στεφανοῦ· καὶ σπένδε τῷ κοαλέμῳ·
Χὤπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα· Αλ. καὶ τίς ξύμμαχος
Γενήσεταί μοι· καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
Δεδίασιν αὐτόν· ὅ,τε πένης βδύλλει λεώς·
Δη. ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι·
Μισοῦντες αὐτόν· οἳ βοηθήσουσί σοι·
Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοί τε κἀγαθοί·
Καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός·
Κἀγὼ μετ' αὐτῶν· χὠ θεὸς ξυλλήψεται·
Καὶ μὴ δέδιθ' οὐ γάρ ἐστιν ἐξῃκασμένος·
Υπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε·
Τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι· πάντως γε μὴν

Ἀλλαντοπώλης ὤν, ἀνὴρ γενήσομαι·
Δη. δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ γίγνει μέγας·
Ὁτιὴ πονηρὸς· κἀξ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς·
Αλ. Οὐκ ἀξιῶ 'γὼ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα·
Δη. Οἴμοι· τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῂς ἄξιον·
Ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλόν·
Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν, Αλ. μὰ τοὺς θεοὺς
Εἰ μὴ 'κ πονηρῶν γ'. Δη. ὦ μακάριε τῆς τύχης·
Οἷον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα·
Αλ. Ἀλλ' ὦγαθ'· οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι·
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς·
Δη. Τουτί σε μόνον ἔβλαψεν ὅτι καὶ κακὰ κακῶς·
Η δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ·
Ἔτ' ἐστὶν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους·
Ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν· ἀλλὰ μὴ παρῇς
Ἅσοι διδόασ' ἐν τοῖς λογίοισιν οἱ θεοί·
Αλ. Πῶς δῆτα φήσ' ὁ χρησμός· Δη. εὖ νὴ τοὺς θεούς·
Καὶ ποικίλως πως καὶ σαφῶς ᾐνιγμένος·
Ἀλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης·
Γαμφηλῇσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην
Δὴ τότε παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἡ σκοροδάλμη·
Κοιλιοπώλῃσι δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει
Αἴκεν μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἕλωνται·
Αλ. Πῶς οὖν πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἐστίν· ἀναδίδασκέ με·
Δη. Βυρσαίετος μὲν ὁ παφλαγὼν ἔσθ' οὑτοσὶ
Αλ. Τί δ' ἀγκυλοχείλης ἐστίν· Δη. αὐτό που λέγει
Ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἁρπάζων φέρει·

Νι. ἴθι δὴ κάθελ' αὐτοῦ τοὐλεόν. καὶ τοῦ θεοῦ.
Τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
Ἐγὼ δ' ἰὼν, προσκέψομαι τὸν παφλαγόνα.
Δη. ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκεύη χαμαὶ
ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον. καὶ τοὺς θεούς.
Αλ. ἰδοὺ τί ἐστι. Δη. ὦ μακάρι. ὦ πλούσιε.
ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας.
ὦ τῶν ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.
Αλ. Τί μ' ὦγαθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας
Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελᾷς
Δη. ὦ μῶρε. ποίας κοιλίας. δεῦρο βλέπε.
Τὰς στίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τῶν λαῶν. Αλ. ὁρῶ.
Δη. Τούτων ἁπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει.
Καὶ τῆς ἀγορᾶς. καὶ τῶν λιμένων. καὶ τῆς πυκνός.
Βουλὴν πατήσεις. καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.
Δήσεις. φυλάξεις. ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.
Αλ. Ἐγώ; Δη. σὺ μέντοι. κοὐδέπω γε πάνθ' ὁρᾷς
ἀλλ' ἐπανάβηθι, κἀπὶ τοὐλεὸν τοδί.
Καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἁπάσας ἐν κύκλῳ
Αλ. Καθορῶ. Δη. τί δαὶ τἀμπόρια, καὶ τὰς ὁλκάδας,
Αλ. ἔγωγε. Δη. πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλλ' ἐς καρίαν,
Τὸν δεξιόν. τὸν δ' ἕτερον ἐς καλχηδόνα.
Αλ. Εὐδαιμονήσω γ' εἰ διαστραφήσομαι,
Δη. Οὐκ ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται,
Γίγνει γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς οὑτοσὶ λέγει,
ἀνὴρ μέγιστος. Αλ. εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ

Δη. ὦ μιαρὲ παφλαγών. ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι.
Τὸν περὶ σεαυτοῦ χρησμὸν ὀρρωδῶν. Νι. τί ἤ.
Δη. Ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.
Νι. Καὶ πῶς. Δη. ὅπως, ὁ χρησμὸς ἄντικρυς λέγει
Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίνεται,
ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Νι. Εἷς οὑτοσὶ πώλης. τί τοὐντεῦθεν, λέγε.
Δη. Μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.
Νι. Δύο τώδε πώλα. καὶ τί τοῦτον χρὴ παθεῖν.
Δη. Κρατεῖν, ἕως ἀνὴρ ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
αὐτοῦ γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
Ἐπιγίνεται γὰρ βυρσοπώλης παφλαγών.
ἅρπαξ. κεκράκτης. κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.
Νι. Τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεὼν
Ὑπὸ βυρσοπώλου, Δη. νὴ Δί'; Νι. οἴμοι δείλαιος.
Πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἷς μόνος.
Δη. ἔτ' ἐστὶν εἷς. ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.
Νι. εἴπ' ἀντιβολῶ τίς ἐστιν. Δη. εἴπω; Νι, νὴ Δία.
Δη. ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξολῶν.
Νι. ἀλλαντοπώλης, ὦ πόσειδον τῆς τέχνης.
φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν.
Δη. Ζητῶμεν αὐτόν. Νι. ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται.
ὥσπερ κατὰ θεῖον ἐς ἀγοράν. Δη. ὦ μακάριε.
ἀλλαντοπῶλα. δεῦρο δεῦρ' ὦ φίλτατε.
ἀνάβαινε σωτὴρ τῇ πόλει καὶ νῷν φανείς.
Αλ. τί ἐστι. τί με καλεῖτε. Δη. δεῦρ' ἔλθ' ἵνα πύθῃ
Ὡς εὐτυχὴς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

Δη. Ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλινήσομαι.
ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω,
Βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοϊδίων.
Νι. Ὡς εὐτυχῶς, ὅτ' οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν.
Κλέπτων τὸν οἶνον. Δη. εἰπέ μοι παφλαγὼν τί δρᾷ.
Νι. Ἐπιπαστὰ λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος,
Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὕπτιος.
Δη. Ἴθι νυν ἄκρατον ἐγκανάξόν μοι πολὺν
Νι. Σπονδὴν λάβε δὴ, καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἕλχ' ἕλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ πραμνίου.
Δη. ὦ δαῖμον ἀγαθέ· σὸν τὸ βούλευμ' οὐκ ἐμόν.
Νι. Εἴπ' ἀντιβολῶ τί ἐστι. Δη. τοὺς χρησμοὺς ταχὺ
Κλέψας ἔνεγκε τοῦ παφλαγόνος, ἔνδοθεν.
ἕως καθεύδει. Νι. ταῦτ'· ἀτὰρ τοῦ δαίμονος;
Δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.
Δη. Φέρε νυν ἐγὼ 'μαυτῷ προσαγάγω τὸν χοᾶ
Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω, καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Ὡς μεγάλ' ὁ παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται
ὥστ' ἔλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρησμὸν λαβών.
ὅνπερ μάλιστ' ἐφύλαττεν. Δη. ὦ σοφώτατε
φέρ' αὐτὸν ἵν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν.
Ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι,
ὦ λόγια. δὸς σύ μοι τὸ ποτήριον ταχὺ
Νι. Ἰδού. τί φησιν ὁ χρησμός. Δη. ἑτέραν ἔγχεον.
Νι. Ἐν τοῖς λογίοις ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;
Δη. ὦ βάκι. Νι. τί ἐστι. Δη. δὸς τὸ ποτήριον ταχὺ
Δη. Πολλῷ γ' ὁ βάκις ἐχρῆτο τῷ ποτηρίῳ.

Νῦν οὖν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὦ 'γαθὲ,
Ποίαν ὁδὸν νῷ τρεπτέον. καὶ πρὸς τίνα.
Νι. κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν ὦ 'γαθὲ
Δη. Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν, ἐν πύλῳ. τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.
Τοσόνδ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος,
Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτό χρῆμ' ἐν χαόσιν.
Τὼ χεῖρ' ἐν αἰτωλοῖς. ὁ νοῦς δ' ἐν κλωπιδῶν.
Νι. κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει.
ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα.
Δη. πῶς δῆτα. πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα.
Νι. Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν.
Ὁ θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος
Δη. Μὰ δί'. ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος
ἴσως γὰρ ἂν, χρηστόν τι βουλευσώμεθα.
Νι. ἰδοὺ γ' ἄκρατον. περὶ τοῦ γοῦν ἐστί σοι;
Πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ.
Δη. ἄληθες οὗτος. κρουνοχυτρολήραιος εἶ
Οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
Οἴνου γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον,
Ὁρᾷς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
Πλουτοῦσι. διαπράττουσι. νικῶσι δίκας.
Εὐδαιμονοῦσιν. ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.
Ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἴνου χοᾶ
Τὸν νοῦν ἵν' ἄρδω. καὶ λέγω τι δεξιόν.
Νι. Οἴμοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ.

Επρίατο δοῦλον· βυρσοδέψην παφλαγόνα·
Πανουργότατον· καὶ διαβολώτατόν τινα·
Οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
Ο βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην,
ἤκαλλ᾽ ἐθώπευ᾽ ἐκολάκευ᾽ ἐξηπάτα·
Κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὶ λέγων·
ὦ δῆμε· λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν·
ἔνθου· ῥόφησον· ἔντραγ᾽· ἔχε τριώβολον·
Βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἶτ᾽ ἀναρπάσας
ὅτι ἄν τις ἡμῶν σκευάσῃ τῷ δεσπότῃ,
Παφλαγὼν κεχάρισται τοῦτο· καὶ πρῴην ἐμοῦ
Μᾶζαν μεμαχότος ἐν πύλῳ λακωνικὴν,
Πανουργότατά πως περιδραμὼν ὑφαρπάσας,
αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ᾽ ἐμοῦ μεμαγμένην·
Ημᾶς δ᾽ ἀπελαύνει· κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην
ἄλλον θεραπεύειν· ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων
Δειπνοῦντος ἑστὼς, ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας·
ᾄδει δὲ χρησμούς· εἶτ᾽ ὁ γέρων σιβυλλιᾷ·
Ο δ᾽ αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα,
Τέχνην πεποίηται· τοὺς γὰρ ἔνδον ἄντικρυς
Ψευδῆ διαβάλλει· κᾆτα μαστιγούμεθα
Ημεῖς· παφλαγὼν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας,
αἰτεῖ· ταράττει· δωροδοκεῖ· λέγων τάδε·
Ορᾶτε τὸν ὕλαν δι᾽ ἐμὲ μαστιγούμενον;
Εἰ μή μ᾽ ἀναπείσητ᾽, ἀποθανεῖσθε τήμερον·
Ημεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
Υπὸ τοῦ γέροντος, ὀκταπλάσιον χέζομεν·

Νι. Ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. πῶς ἂν οὖν ποτε
Εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς.
Δη. Μή μοί γε μή μοι. μὴ διασκανδικίσῃς
ἀλλ' εὑρέ τιν' ἀπόκινον ἀπὸ τοῦ δεσπότου
Νι. λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχὲς ὡδὶ ξυλλαβών.
Δι. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Νι. ἐξόπισθέ νυν
αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν. Δη. αὐτό. Νι. πάνυ καλῶς
ὥσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε.
Τὸ μόλωμεν. εἶτα δ' αὐτὸ κᾆτ' ἐπάγων πυκνόν.
Δη. Μόλωμεν αὐτό. μόλωμεν αὐτομολῶμεν. Νι. ἦν
Οὐχ ἡδύ; Δη. νὴ Δία. πλήν γε περὶ τῷ δέρματι
Δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί.
Δη. Ὅτι ἡ τὸ δέρμα τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
Νι. Κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῷν.
Θεῶν ἰόν τε προσπεσεῖν του πρὸς βρέτας.
Δη. Ποῖον βρέτας ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεούς.
Νι. ἔγωγε. Δη. ποίῳ χρώμενος τεκμηρίῳ.
Νι. Ὅτι ἡ θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ' οὐκ εἰκότως.
Δη. Εὖ προσβιβάζεις μ'. Νι. ἀλλ' ἑτέρα πῃ σκεπτέον.
Δη. Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω.
Νι. Οὐ χεῖρον. ἓν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα.
Ἐπίδηλον ἡμῖν, τοῖς προσώποισι ποιεῖν,
ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.
Δη. Λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῷν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὀργήν. κυαμοτρώξ. ἀκρόχολος.
Δῆμος πυκνίτης. δύσκολον γερόντιον.
Ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοσθένης. Νικίας. Ἀγοράκριτος ἀλλαντοπώλης.
Χορὸς ἱππέων. Κλέων. Δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, ΙΠΠΕΙΣ.

Δημοσθένης προλογίζει.

Ἀτταταιὰξ τῶν κακῶν ἰατταταὶ
ἰ Κακῶς Παφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
Αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.
Νι. Κάκιστα δῆθ', οὗτός γε πρῶτος Παφλαγόνων,
Αὐταῖσι διαβολαῖς. Δη. ὦ κακόδαιμον. πῶς ἔχεις;
Νι. Κακῶς καθάπερ σύ. Δη. δεῦρό νυν πρόσελθ' ἵνα.
Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, οὐλύμπου νόμον.
Μὺ μῦ. μὺ μῦ. μὺ μῦ. μὺ μῦ. μὺ μῦ. μὺ μῦ.
Τί κινυρόμεθ' ἄλλως. οὐκ ἐχρῆν ζητεῖν τινὰ
Σωτηρίαν νῷν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;
Νι. Τίς οὖν γένοιτ' ἄν, λέγε σύ. Δη. σὺ μὲν οὖν μοι λέγε.
Ἵνα μὴ μάχωμαι. Νι. μὰ τὸν Ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
Ἀλλ' εἰπὲ θαρρῶν. εἶτα κἀγώ σοι φράσω.
Δη. Πῶς ἂν σύ μοι λέξειας ἅ με χρὴ λέγειν.

Καὶ μὴ ταχέως ἥκωσι,
Νὴ τὸν ἀπόλλω στίξας αὐτοὺς
Καὶ συμποδίσας
Μετ᾽ ἀδειμάντου τοῦ λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.
Αἰ. Ταῦτα ποιήσω σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράδος σοφοκλεῖ τηρεῖν.
Καὶ σώζειν. ἢν ἄρ᾽ ἐγώ ποτε
Δεῦρ᾽ ἀφίκωμαι. τοῦτον γὰρ ἐγὼ
Σοφίᾳ κρίνω δεύτερον εἶναι.
Μέμνησο δ᾽ ὅπως ὁ πανοῦργος ἀνὴρ.
Καὶ ψευδολόγος καὶ βωμολόχος ποτὲ
Μηδέποτ᾽ εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν
Μηδ᾽ ἄκων ἐγκαθεδεῖται.
Πλ. Φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ
Λαμπάδας ἱερὰς, χ᾽ ἅμα προπέμπετε,
Τοῖς τούτου τοῦτον μέλεσι.
Καὶ μολπαῖς κελαδοῦντες.
Χο. Πρῶτα μὲν εὐοδίαν ἀγαθὴν ἀπιόντι ποιητῇ
Κἐς φάος ὀρνυμένῳ δότε δαίμονες οἱ κατὰ γαίας.
Τῇ τε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ἐπινοίας.
Πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσαίμεθ᾽ ἂν οὕτως
Ἀργαλέων τ᾽ ἐν ὅπλοις ξυνόδων κλεοφῶν δὲ μαχέσθω
Κἄλλος ὁ βουλόμενος τούτων πατρίοις ἐν ἀρούραις.

Ευ. Ὦ σχέτλιε, περιόψει με δὴ τεθνηκότα;
Δι. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν
Τὸ πνεῖν δὲ δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν κώδιον;
Πλ. Χωρεῖτε τοίνυν ὦ διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Πλ. Ἵνα ξενίσω σφὼ πρίν γ' ἀποπλεῖν. Δι. εὖ λέγεις
Νὴ τὸν δί', οὐ γὰρ ἄχθομαι τῷ πράγματι.
Χο. Μακάριον γ' ἀνὴρ ἔχων Ξύνεσιν ἠκριβωμένην.
Πάρα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν. Ὅδε γὰρ εὖ φρονεῖν δοκήσας,
Πάλιν ἄπεισιν οἴκαδ' αὖθις,
Ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις Ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἑαυτοῦ.
Ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις, Διὰ τὸ ξυνετὸς εἶναι.
Χαρίεν οὖν μὴ σωκράτει Παρακαθήμενον καλεῖν,
Ἀποβαλόντα μουσικὴν Τά τε μέγιστα παραλιπόντα
Τῆς τραγῳδικῆς τέχνης. Τὸ δ' ἐπὶ σεμνοῖς λόγοις,
Καὶ σκαριφισμοῖσι λήρων
Διατριβὴν ἀργὸν ποιεῖσθαι.
Παραφρονοῦντος ἀνδρός.
Πλ. Ἄγε δὴ χαίρων αἰσχύλε χώρει·
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμαις ἀγαθαῖς καὶ παίδευσον
Τοὺς ἀνοήτους, πολλοὶ δ' εἰσί.
Καὶ δὸς τουτὶ κλεοφῶντι φέρων
Καὶ τούτοις τοῖσι πορισταῖς
Μύρμηκί θ' ὁμοῦ καὶ νικομάχῳ.
Τόδε δ' ἀρχενόμῳ.
Καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἥκειν
Ὡς ἐμὲ δευρί, καὶ μὴ μέλλειν.

Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Ταὐναντία πράττοντες, οὐ σωζοίμεθ' ἄν.
Δι. Εὖ γ' ὦ παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες ἢ κηφισοφῶν.
Ευ. ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας κηφισοφῶν.
Δι. Τί δαὶ λέγεις σύ, Αι. τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
Πρῶτον, τίσι χρῆται, πότερα τοῖς χρηστοῖς. Δι. πόθεν.
Μισεῖ κάκιστα. Αι. τοῖς πονηροῖς δ' ἥδεται;
Δι. Οὐ δῆτ' ἐκείνη γ' ἀλλὰ χρῆται πρὸς βίαν.
Αι. Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
ᾗ, μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει.
Δι. Εὕρισκε νὴ δί' εἴπερ ἀναδύσει πάλιν.
Αι. Ἐκεῖ φράσαιμ' ἄν· ἐνθαδὶ δ' οὐ βούλομαι.
Δι. Μὴ δῆτα σύ γ', ἀλλ' ἐνθένδ' ἀνίει τἀγαθά.
Αι. Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέραν, τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων.
Πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.
Δι. Εὖ. πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.
Πλ. Κρίνοις ἄν. Δι. αὕτη σφῷν κρίσις γενήσεται.
Αἱρήσομαι γὰρ ὅνπερ ἡ ψυχὴ θέλει.
Ευ. Μεμνημένος νῦν τῶν θεῶν οὓς ὤμοσας,
Η μὴν ἀπάξειν μ' οἴκαδ' αἱροῦ τοὺς φίλους.
Δι. Η γλῶττ' ὀμώμοκ' αἰσχύλον δ' αἱρήσομαι.
Ευ. Τί δέδρακας ὦ μιαρώτατ' ἀνθρώπων; Δι. ἐγώ.
Ἔκρινα νικᾶν αἰσχύλον. τιὴ γὰρ οὔ.
Αι. Αἴσχιστον ἔργον μ' ἐργασάμενος προσβλέπεις,
Δι. Τί δ' αἰσχρόν. ἢν μὴ τοῖς θεωμένοις δοκῇ,

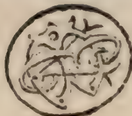
Γνώμην ἑκάτερος· ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ.
Αἰ. Ἔχει δὲ περὶ αὐτοῦ τίνα γνώμην. Δι. τίνα;
Ποθεῖ μὲν, ἐχαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.
Ἀλλ' ὅ, τι νοεῖτον, εἴπατον τούτου πέρι.
Εὐ. μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς πέφυκε· μάλα δ' ἔτε βλάπτειν ταχύς.
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
Δι. Εὖ γ' ὦ πόσειδον. σὺ δὲ τίνα γνώμην ἔχεις.
Αἰ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν
Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.
Δι. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, δυσκρίτως γ' ἔχω·
Ὁ μὲν γὰρ σοφῶς εἶπεν· ὁ δ' ἕτερος σαφῶς.
Ἀλλ' ἔτι μίαν γνώμην ἑκάτερος εἴπατον.
Περὶ τῆς πόλεως ἥν τιν' ἔχετον σωτηρίαν,
Εὐ. Εἴ τις πτερώσας κλεόκριτον κινησίᾳ,
Αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.
Δι. Γελοῖον ἂν φαίνοιτο· νοῦν δ' ἔχει τινά.
Εὐ. Εἰ ναυμαχοῖεν κᾆτ' ἔχοντες ὀξίδας
Ῥαίνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν ἐναντίων.
Ἐγὼ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. Δι. λέγε.
Εὐ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. Δι. πῶς οὐ μανθάνω,
ἀμαθέστερόν πως. εἰπὲ καὶ σαφέστερον.
Εὐ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πιστεύομεν
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
Τούτοισι χρησαίμεθ', ἴσως σωθεῖμεν ἄν.

Δι. Πειθὼ δὲ κοῦφόν ἐστι καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
Ἀλλ' ἕτερον αὖ ζήτει τι τῶν βαρυστάθμων
Ὅτι σοι καθέλξει καρτερόν τι καὶ μέγα.
Ευ. Φέρε. ποῦ τοιοῦτο δῆτα μοὐστί. ποῦ φράσω
Δι. Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.
Λέγοιτ' ἄν. ὡς αὕτη 'στὶ λοιπὴ σφῷν στάσις.
Ευ. Σιδηροβριθές τ' ἔλαβε δεξιᾷ ξύλον.
Αι. Ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα. καὶ νεκρῷ νεκρός.
Δι. Ἐξηπάτηκεν αὖ σε καὶ νῦν. Ευ. τῷ τρόπῳ;
Δι. Δύ' ἅρματ' εἰσέθηκε καὶ νεκρὼ δύω.
Οὓς οὐκ ἂν ἄραιντ' οὐδ' ἑκατὸν αἰγύπτιοι.
Αι. Καὶ μηκέτ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐς τὸν σταθμὸν
Αὐτὸς, τὰ παιδία, χ' ἡ γυνὴ κηφισοφῶν,
Ἐμβὰς καθήσθω ξυλλαβὼν τὰ βιβλία.
Ἐγὼ δὲ δύ' ἔπη τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνα.
Δι. Ἄνδρες σοφοί. κἀγὼ μὲν αὐτοὺς οὐ κρινῶ.
Οὐ γὰρ δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἡγοῦμαι σοφόν. τῷ δ' ἥδομαι.
Πλ. Οὐδὲν ἄρα πράξεις ὧνπερ ἦλθες οὕνεκα.
Δι. Ἐὰν δὲ κρίνω. Πλ. τὸν ἕτερον λαβὼν ἄπει.
Ὁπότερον ἂν κρίνῃς, ἵν' ἔλθῃς μὴ μάτην.
Δι. Εὐδαιμονοίης. φέρε δὴ πύθεσθέ μου ταδί.
Ἐγὼ κατῆλθον ἐπὶ ποιητήν. Πλ. τοῦ χάριν;
Δι. Ἵν' ἡ πόλις σωθεῖσα τοὺς χοροὺς ἄγῃ,
Ὁπότερος ἂν οὖν τῇ πόλει παραινέσειν.
Μέλλει τι χρηστὸν, τοῦτον ἄξειν μοι δοκῶ.
Πρῶτον μὲν οὖν περὶ ἀλκιβιάδου τίν' ἔχετον

Ὅσπερ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῷν μόνος·
Τὸ γὰρ βάρος νῷν βασανιεῖ τῶν ῥημάτων.
Δι. Ἴτε δεῦρο νῦν· εἴπερ γε δεῖ καὶ τοῦτό με
Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.
Χο. Ἐπίπονοί γ' οἱ δεξιοί. Τὸ δὲ γὰρ ἕτερον αὖ τέρας
Νεοχμὸν ἀτοπίας πλέων. Ὃ τίς ἂν ἐπενόησεν ἄλλος;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν οὐδ' ἂν εἴ τις
Ἔλεγέ μοι τῶν ἐπιτυχόντων
Ἐπειθόμην ἀλλ' ᾠόμην ἂν αὐτὸν αὐτὰ ληρεῖν.
Δι. Ἴθι νῦν παρίστασθον παρὰ τὼ πλάστιγγ'. Αἰ. ἰδού.
Δι. Καὶ λαβομένω, τὸ ῥῆμ' ἑκάτερος εἴπατον,
Καὶ μὴ μεθεῖσθον, πρὶν ἂν ἐγὼ σφῷν κοκκύσω.
Αἰ. ἐχόμεθα. Δι. τοὔπος νῦν λέγετον ἐπὶ τὸν σταθμόν.
Εὐ. εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτάσθαι σκάφος.
Αἰ. Σπερχειὲ ποταμὲ βουνόμοι τ' ἐπιστροφαί.
Δι. Κόκκυ μεθεῖτε καὶ πολύ γε κατωτέρω
Χωρεῖ τὸ τοῦδε. Εὐ. καὶ τί ποτ' ἐστὶ τ' αἴτιον;
Δι. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐριοπωλικῶς
Ὑγρὸν ποιήσας τοὔπος ὥσπερ τἄρια.
Σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον.
Εὐ. Ἀλλ' ἕτερον εἰπάτω τι, κἀντιστησάτω.
Δι. Λάβεσθε τοίνυν αὖθις. Εὐ. ἢν ἰδού. Δι. λέγε.
Εὐ. Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος.
Αἰ. Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος, οὐ δώρων ἐρᾷ.
Δι. Μεθεῖτε· μεθεῖτε· καὶ τὸ τοῦδέ γ' αὖ ῥέπει.
Θάνατον γὰρ εἰσέθηκε βαρύτατον κακῶν.
Εὐ. Ἐγὼ δὲ πειθώ γ' ἔπος ἄριστ' εἰρημένον.

Νύμφαι ὀρεσσίγονοι Ω μανία ξύλλαβε
Εγὼ δ' ἁ τάλαινα προσέχουσ' ἔτυχον·
Εμαυτῆς ἔργοισιν
Λίνου μεστὸν ἄτρακτον·
Εἰειειειλίσσουσα χεροῖν·
Κλωστῆρα ποιοῦσ' ὅπως κνεφαῖος
Ες τὴν ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμαν·
Ο δ' ἀνέπτατ' ἀνέπτατ' ἐς αἰθέρα
Κουφοτάταις πτερύγων ἀκμαῖς·
Εμοὶ δ' ἄχε' ἄχεα κατέλιπεν
Δάκρυα δάκρυά τ' ἀπ' ὀμμάτων,
Εβαλον ἔβαλον ἁ τλάμων·
Αλλ' ὦ κρῆτες ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κῶλα τ' ἀμπάλλετε κυκλούμενοι
Τὴν οἰκίαν· ἅμα δὲ
Δίκτυννα παῖς ἄρτεμις
Καλὰ τὰς κυνίσκας
Εχουσ' ἐλθέτω διὰ δόμων
Πανταχῇ· σὺ δ' ὦ διὸς
Διπύροις ἀνέχουσα λαμπάδας,
Οξυτάταιν χεροῖν ἑκάτα
Παράφηνον ἐς γλύκης· ὅπως
Εἰσελθοῦσα φωράσω·
Δι· Παύσασθον ἤδη τῶν μελῶν·
Αἰ· Κἀμοί γ' ἅλις·
Απεὶ τὸν σταθμὸν γὰρ ἀγαγεῖν βούλομαι·

Πρὸς ἥνπερ ἐπιτήδεια ταῦτ' ᾄδειν μέλη,
Δι. αὕτη ποθ' ἡ μοῦσ' οὐκ ἐλεσβίαζεν, οὔ.
αἰ. ἀλκυόνες αἳ παρ' ἀενάοις θαλάσσης
Κύμασι στωμύλλετε· τέγγουσαι νοτεραῖς πτερῶν·
Ῥανίσι χρόα δροσιζόμεναι· αἵ θ' ὑπωρόφιοι κατὰ γωνίας
Εἰ ει ει ει ειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες·
Ἱστότονα πηνίσματα καὶ
Κερκίδος ἀοιδοῦ μελέτας· ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρώραις κυανεμβόλοις· μαντεῖα καὶ σταδίους.
Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου· βότρυος ἕλικα παυσίπονον
Περίβαλλ' ὦ τέκνον ὠλένας.
Ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον; Δι. ὁρῶ.
αἰ. Τί δαί· τοῦτον ὁρᾷς; Δι. ὁρῶ.
αἰ. Τοιαῦτα μέντοι σὺ ποιῶν, τολμᾷς τἀμὰ μέλη ψέγειν,
ἀνὰ τὸ δωδεκαμήχανον Κυρήνης μελοποιῶν;
Τὰ μὲν μέλη σου ταῦτα· βούλομαι δ' ἔτι
Τὸν τῶν μονῳδιῶν διεξελθεῖν τρόπον.
ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνα, τίνα μοι δύστηνον
ὄνειρον πέμπεις ἐξ ἀφανοῦς· ἀΐδα πρόπολον
Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα μελαίνας νυκτὸς παῖδα
Φρικώδη δεινὰν ὄψιν· μελανονεκυείμονα.
Φόνια φόνια δερκόμενον μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε
Κάλπισί τ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε· θέρμετε δ' ὕδωρ
Ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω· ἰὼ πόντιε δαῖμον·
Τοῦτ' ἐκεῖν'· ἰὼ ξύνοικοι τάδε τέρατα θεάσασθε.
Τὸν ἀλεκτρυόνα μου ξυναρπάσασα φρούδη γλύκη

Υπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ μου βουβωνιῶ.
Εὐ. Μὴ πρίν γ' ἀκούσῃς χἀτέραν στάσιν μελῶν
Εκ τῶν κιθαρῳδικῶν νόμων εἰργασμένην.
Αἰ. Ἴθι δὴ πέραινε. καὶ κόπον μὴ προστίθει.
Εὐ. Ὅπως ἀχαιῶν δίθρονον κράτος ἑλλάδος ἥβας.
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ
Σφίγγα δυσαμερίαν
Πρύτανιν κύνα πέμπει
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
Ξὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
Θούριος ὄρνις.
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ.
Κυρεῖν παρασχών.
Ιταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίταις.
Τὸ συγκλινές τ' ἐπ' αἴαντι.
Τὸ φλαττοθραττοφλαττόθρατ,
Δι. Τί τὸ φλαττόθρατ τοῦτ' ἐστὶν ἐκ μαραθῶνος, ἢ
Πόθεν συνέλεξας ἱμονιοστρόφου μέλη
Αἰ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν ἐς τὸ καλὸν ἐκ τοῦ καλοῦ
Ἤνεγκον αὔθ' ἵνα μὴ τὸν αὐτὸν φρυνίχῳ
Λειμῶνα μουσῶν ἱερῶν ὀφθείην δρέπων.
Οὗτος δ' ἀπὸ πάντων μὲν φέρει πορνιδίων
Σκολιῶν μελίτου καὶ καρικῶν αὐλημάτων
Θρήνων. χορειῶν. τάχα δὲ δηλωθήσεται.
Ενεγκάτω τις τὸ λύριον. καίτοι τί δεῖ
Λύρας ἐπὶ τοῦτον. ποῦ 'στιν ἡ τοῖς ὀστράκοις
αὕτη κροτοῦσα. δεῦρο μοῦσ' εὐριπίδου.

Σαντι τῶν ἔτι νῦν ὄντων.
Θαυμάζω γὰρ ἔγωγ' ὅπῃ,
Μέμψαιτό ποτε τοῦτον
Τὸν βακχεῖον ἄνακτα
Καὶ δέδοιχ' ὑπὲρ αὐτοῦ.
Ευ. Πάνυ γε μέλη θαυμαστὰ δείξει δὴ τάχα
Εἰς ἓν γὰρ αὐτοῦ πάντα τὰ μέλη ξυντεμῶ.
Δι. Καὶ μὴν λογιοῦμαι ταῦτα τῶν ψήφων, λαβών.

ΔΙΑΥΛΟΝ ΠΡΟΣΑΥΛΕΙ.

Ευ. Φθιῶτ' ἀχιλλεῦ. τί ποτ' ἀνδροδάϊκτον ἀκούων
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
ἑρμᾶν μὲν πρόγονον
Τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν.
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
Δι. Δύο σοι κόπω αἰσχύλε τούτω.
Ευ. Κύδιστ' ἀχαιῶν ἀτρέως
Πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν.
Δι. Τρίτος αἰσχύλε σοι κόπος οὗτος.
Ευ. Εὐφαμεῖτε μελισσονόμοι
Δόμον ἀρτέμιδος πέλας οἴγειν.
Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν
Κύριός εἰμι θροεῖν ὅσιον κράτος
Αἴσιον ἀνδρῶν
Ευ. Ἰὴ κόπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν,
Δι. ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν κόπων ὅσον.
Ἐγὼ μὲν οὖν ἐς τὸ βαλανεῖον βούλομαι.

Οὐδ᾽ ἧττ᾽ ἐπεὶ πολλοὺς προλόγους ἕξω λέγειν,
ἵν᾽ οὗτος οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πῖσαν μολὼν
Θοαῖσιν ἵπποις, ἀλλὰ λήκυθον ἀπώλεσεν.
Δι. Ὁρᾷς, προσῆψεν αὖθις αὖ τὴν λήκυθον.
ἀλλ᾽ ὦ γαθ᾽ ἔτι καὶ νῦν ἀπόδος πάσῃ τέχνῃ.
Λήψει γὰρ ὀβολοῦ, πάνυ καλήν γε κἀγαθήν.
Ευ. μὰ τὸν Δί᾽ οὔπω γ᾽· ἔτι γὰρ εἰσί μοι συχνοί.
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς, ἀλλὰ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Ευ. ἔασον εἰπεῖν πρῶθ᾽ ὅλον με τὸν στίχον.
Οἰνεύς ποτ᾽ ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν,
Θύων ἀπαρχάς. ἀλλὰ ληκύθιον ἀπώλεσε.
Δι. Μεταξὺ θύων, καὶ τίς αὔθ᾽ ὑφείλετο.
Ευ. ἔα αὐτὸν ὦ τᾶν· πρὸς τοδὶ γὰρ εἰπάτω.
Ζεὺς ὡς λέλεκται τῆς ἀληθείας ὕπο,
Δι. ἀπολεῖς· ἐρεῖ γὰρ ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτ᾽ ἐπὶ τοῖς προλόγοισί σου,
ὥσπερ τὰ σῦκ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.
ἀλλ᾽ ἐς τὰ μέλη πρὸς τῶν θεῶν αὐτοῦ τράπου.
Καὶ μὴν ἔχω γ᾽ ὡς αὐτὸν ἀποδείξω κακὸν
Μελοποιὸν ὄντα καὶ ποιοῦντα ταὔτ᾽ ἀεί.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Τί ποτε πρᾶγμα γενήσεται
Φροντίζειν γὰρ ἔγωγ᾽ ἔχω,
Τίν᾽ ἄρα μέμψιν ἐποίσει
Ἀνδρὶ τῷ πολὺ πλεῖστα δὴ
Καὶ κάλλιστα μέλη ποιή-

Καὶ κωδάριον· καὶ ληκύθιον· καὶ θυλάκιον.
Ἐν τοῖς ἰαμβείοισι δείξω δ' αὐτίκα.
Εὐ. Ἰδοὺ σὺ δείξεις; Αἰ. φημί, Δι. καὶ δὴ χρὴ λέγειν.
Εὐ. Αἴγυπτος ὡς ὁ πλεῖστος ἔσπαρται λόγος,
Ξὺν παισὶ πεντήκοντα ναυτίλῳ πλάτῃ
ἄργος κατασχών, Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Τουτὶ τί ἦν τὸ ληκύθιον· οὐ κλαύσεται;
Λέγ' ἕτερον αὐτῷ πρόλογον, ἵνα καὶ γνῶ πάλιν.
Εὐ. Διόνυσος, ὃς θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς
Καθαπτὸς ἐν πεύκαισι παρνασὸν κάτα
Πηδᾷ χορεύων, Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Οἴμοι πεπλήγμεθ' αὖθις ὑπὸ τῆς ληκύθου.
Εὐ. Ἀλλ' οὐδὲν ἔσται πρᾶγμα· πρὸς γὰρ τουτονὶ
Τὸν πρόλογον, οὐχ ἕξει προσάψαι λήκυθον.
Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
ἢ δυσγενὴς ὤν, Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. Εὐριπίδη. Εὐ. τί ἔστιν. Δι. ὑφέσθαι μοι δοκεῖς.
Τὸ ληκύθιον γὰρ τοῦτο πνευσεῖται πολύ.
Εὐ. Οὐδ' ἂν μὰ τὴν δήμητρα, φρόντισαιμί γε.
Νυνὶ γὰρ αὐτοῦ τοῦτό γ' ἐκκεκόψεται.
Αἰ. ἴθι δὴ λέγ' ἕτερον, κἀπέχου τῆς ληκύθου.
Εὐ. Σιδώνιον, δή ποτ' ἄστυ κάδμος ἐκλιπὼν
ἀγήνορος παῖς· Αἰ. ληκύθιον ἀπώλεσεν.
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν· ἀποπρίω τὴν λήκυθον
ἵνα μὴ διακναίσῃ τοὺς προλόγους ἡμῶν, Εὐ. τὸ τί.
Ἐγὼ πρίωμαι τῷδ', Δι. ἐὰν πείθῃ γ' ἐμοί.

Οἷς οὐδὲ τρὶς λέγοντες ἐξικνούμεθα.
Αἰ. Σὺ δὲ πῶς ἐποίεις τοὺς προλόγους. Εὐ. ἐγὼ φράσω.
Κἄν που δὶς εἴπω ταὐτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.
Δι. Ἴθι δὴ λέγ'· οὐ γάρ μοὐστίν· ἀλλ' ἀκουστέα.
Τῶν σῶν προλόγων τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν.
Εὐ. Ἦν Οἰδίπους τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί'· οὐ δῆτ' ἀλλὰ κακοδαίμων φύσει
ὅντινά γε πρὶν μὲν ἢ φῦναι Ἀπόλλων ἔφη,
Ἀποκτενεῖν τὸν πατέρα πρὶν καὶ γεγονέναι,
Πῶς οὗτος ἦν τὸ πρῶτον εὐτυχὴς ἀνήρ.
Εὐ. Εἶτ' ἐγένετ' αὖθις ἀθλιώτατος βροτῶν.
Αἰ. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ'· οὐ μὲν οὖν ἐπαύσατο.
Πῶς γάρ· ὅτε δὴ πρῶτον μὲν αὐτὸν γενόμενον
Χειμῶνος ὄντος ἐξέθεσαν ἐν ὀστράκῳ.
ἵνα μὴ 'κτραφεὶς, γένοιτο τοῦ πατρὸς φονεύς.
Εἶθ' ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε.
ἔπειτα γραῦν ἔγημεν αὐτὸς ὢν νέος.
Καὶ πρός γε τούτοις, τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.
Εἶτ' ἐξετύφλωσεν αὑτόν. Δι. εὐδαίμων ἄρ' ἦν.
Εἰ κἀστρατήγησέ γε μετ' Ἐρασινίδου.
Εὐ. Ληρεῖς· ἐγὼ δὲ τοὺς προλόγους καλῶς ποιῶ.
Αἰ. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί'· οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω.
Τὸ ῥῆμ' ἕκαστον· ἀλλὰ σὺν τοῖσι θεοῖς,
Ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.
Εὐ. Ἀπὸ ληκυθίου σὺ τοὺς ἐμούς; Αἰ. ἑνὸς μόνου.
Ποιεῖς γὰρ οὕτως, ὥστ' ἐναρμόττειν ἅπαν

Δι. Οὔτοι γ' ἂν εἴη πρὸς πατρὸς τυμβωρύχος.
Αἰ. Διόνυσε πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Δι. Λέγ' ἕτερον αὐτῷ· σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος.
Αἰ. Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Εὐ. Δὶς ταὐτὸν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς αἰσχύλος.
Δι. Πῶς δίς. Εὐ. σκόπει τὸ ῥῆμ' ἐγὼ δέ σοι φράσω.
ἥκω γὰρ ἐς γῆν φησι, καὶ κατέρχομαι.
ἥκειν δὲ, ταὐτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι
Δι. Νὴ τὸν δί'. ὥσπερ γ' εἴ τις εἴποι γείτονι
χρῆσον σὺ μάκτραν· εἰ δὲ βούλει κάρδοπον.
Αἰ. Οὐ δῆτα τοῦτό γ' ὦ κατεστωμυλμένε.
ἄνθρωπε ταὔτ' ἐστ' ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον.
Εὐ. Πῶς δή· δίδαξον γάρ με καθ' ὅτι δὴ λέγεις.
Αἰ. Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ' ὅτῳ μετῇ πάτρας
χωρὶς γὰρ ἄλλης συμφορᾶς ἐλήλυθε.
φεύγων δ' ἀνήρ, ἥκει τε καὶ κατέρχεται.
Δι. Εὖ νὴ τὸν ἀπόλλω· τί σὺ λέγεις εὐριπίδη.
Εὐ. Οὔ φημι τὸν ὀρέστην κατελθεῖν οἴκαδε.
λάθρα γὰρ ἦλθεν οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
Δι. Εὖ νὴ τὸν ἑρμῆ· ὅτι λέγεις δ' οὐ μανθάνω.
Εὐ. Πέραινε τοίνυν ἕτερον. Δι. ἴθι πέραινε σὺ
αἰσχύλ' ἀνύσας· σὺ δ' ἐς τὸ κακὸν ἀπόβλεπε.
Αἰ. Τύμβου δ' ἐπ' ὄχθῳ τῷδε κηρύσσω πατρὶ
κλύειν ἀκοῦσαι. Εὐ. τοῦθ' ἕτερον αὖθις λέγει,
κλύειν ἀκοῦσαι, ταὐτὸν ὂν σαφέστατα.
Δι. Τεθνηκόσι γὰρ ἔλεγεν ὦ μόχθηρε σὺ

Ἀσαφὴς γὰρ ἦν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Δι. Καὶ ποῖον αὐτοῦ βασανιεῖς. Ευ. πολλοὺς πάνυ.
Πρῶτον δέ μοι τὸν ἐξ ὀρεστίας λέγε.
Δι. ἄγε δὴ σιώπα πᾶς ἀνήρ. λέγ' αἰσχύλε.
Αἰ. Ἑρμῆ χθόνιε, πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη
Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.
ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.
Δι. Τούτων ἔχεις ψέγειν τι; Ευ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Δι. Ἀλλ' οὐδὲ πάντα ταῦτά γ' ἐστ' ἀλλ' ἢ τρία.
Ευ. ἔχει δ' ἕκαστον εἴκοσίν γ' ἁμαρτίας.
Δι. Αἰσχύλε παραινῶ σοι σιωπᾶν· εἰ δὲ μή,
Πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι, προσοφείλων φανῇ.
Αἰ. Ἐγὼ σιωπῶ τῷδ'; Δι. ἂν πείθῃ γ' ἐμοί.
Ευ. Εὐθὺς γὰρ ἡμάρτηκεν οὐράνιόν γ' ὅσον.
Αἰ. Ὁρᾷς ὅτι ληρεῖς. Δι. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
Αἰ. Πῶς φῄς μ' ἁμαρτεῖν. Ευ. αὖθις ἐξ ἀρχῆς λέγε.
Αἰ. ἑρμῆ χθόνιε πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη.
Ευ. Οὔκουν ὀρέστης τοῦτ' ἐπὶ τῷ τύμβῳ λέγει
Τῷ τοῦ πατρὸς τεθνεῶτος, Αἰ. οὐκ ἄλλως λέγω.
Ευ. Πότερ' οὖν τὸν ἑρμῆν ὡς ὁ πατὴρ ἀπώλετο,
Αὐτοῦ βιαίως ἐκ γυναικείας χερὸς
Δόλοις λαθραίοις, ταῦτ' ἐποπτεύειν ἔφη;
Αἰ. Οὐ δῆτ' ἐκεῖνον ἀλλὰ τὸν ἐριούνιον,
Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε. κἀδήλου λέγων,
Ὅτι πατρῷον τοῦτο κέκτηται γέρας.
Ευ. ἔτι μεῖζον ἐξήμαρτες, ἢ 'γὼ βουλόμην.
Εἰ γὰρ πατρῷον τὸ χθόνιον ἔχει γέρας,

Εν ταῖσι πύλαις, παίουσ' αὐτοῦ
Γαςέρα· πλευράς· λαγόνας· πυγήν·
Ο δὲ τυπτόμενος ταῖσι πλατείαις
Υποπερδόμενος
Φυσῶν τὴν λαμπάδ' ἔφευγε.
Χο. μέγα τὸ πρᾶγμα· πολὺ τὸ νεῖκος ἁδρὸς ὁ πόλεμος ἔρχεται
Χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, Οταν ὁ μὲν, τείνῃ βιαίως,
Ο δ' ἐπαναςρέφειν δύνηται κἀπερείδεσθαι τορῶς.
Αλλὰ μὴ 'ν ταυτῷ κάθησθον.
Εσβολαὶ γάρ εἰσι πολλαί· χ' ἅτεραι σοφισμάτων.
Ο, τι περ οὖν ἔχετον ἐρίζειν,
Λέγετον· ἔπιτον· ἀναδαίρετον
Τά, τε παλαιὰ καὶ τὰ καινά.
Κἀποκινδυνεύετον λεπτόν τι καὶ σοφὸν λέγειν
Εἰ δὲ τοῦτο καταφοβεῖσθον, μή τις ἀμαθία προσῇ,
Τοῖς θεωμένοισιν, ὡς τὰ
Λεπτὰ μὴ γνῶναι λεγόντοιν,
Μηδὲν ὀῤῥωδεῖτε τοῦθ' ὡς οὐκ ἔθ' οὕτω ταῦτ' ἔχει.
Εςρατευμένοι γάρ εἰσι
Βιβλίον τ' ἔχων ἕκαςος μανθάνει τὰ δεξιά.
Αἱ φύσεις δ' ἄλλως κράτιςαι.
Νῦν δὲ καὶ παρηκόνηνται.
Μηδὲν οὖν δείσητον· ἀλλὰ
Πάντ' ἐπέξιτον· θεατῶν γ' οὕνεχ'· ὡς ὄντων σοφῶν.
Ευ. Καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι.
Οπως τὸ πρῶτον τῆς τραγῳδίας μέρος.
Πρώτιςον αὐτοῦ βασανιῶ τοῦ δεξιοῦ.

Δι. Νὴ τὴν Δήμητρα· χιτῶνά γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε
Κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ, παρὰ τοὺς ἰχθῦς ἀνέκυψεν
Αἰ. Εἶτ' αὖ λαλιὰν ἐπιτηδεῦσαι καὶ στωμυλίαν ἐδίδαξας.
Ἣ 'ξεκένωσε τάς τε παλαίστρας καὶ τὰς πυγὰς ἐνέτριψε.
Τῶν μειρακίων στωμυλλομένων· καὶ τοὺς παράλους ἀνέπεισεν.
Ανταγορεύειν τοῖς ἄρχουσι· καί τοι τότε γ' ἡνίκ' ἐγὼ 'ζων,
Οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ εἰπεῖν
Δι. Νὴ τὸν Ἀπόλλω· καὶ προσπαρδεῖν γ' ἐς τὸ στόμα τῷ θαλάμα
Καὶ μινθῶσαι τὸν ξύσσιτον· κἀκβὰς, τινὰ λωποδυτῆσαι (κα
Νῦν δ' ἀντιλέγει· κοὐκ ἔτ' ἐλαύνει.
Καὶ πλεῖ δευρὶ καὖθις ἐκεῖσε.
Αἰ. Ποίων δὲ κακῶν οὐκ αἴτιός ἐστιν.
Οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος;
Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς.
Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς,
Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν.
Κᾆτ' ἐκ τούτων, ἡ πόλις ἡμῶν
Ὑπὸ γραμματέων ἀνεμεστώθη.
Καὶ βωμολόχων δημοπιθήκων.
Ἐξαπατώντων τὸν δῆμον ἀεί.
Λαμπάδα δ' οὐδεὶς οἷός τε φορεῖν
Ὑπ' ἀγυμνασίας ἔτι νυνί
Δι. Μὰ Δί' οὐ δῆθ' ὥστ' ἀπεφαυάνθην,
Παναθηναίοισι γελῶν ὅτε δὴ
Βραδύς ἄνθρωπός τις ἔθει κύψας,
Λευκὸς· πίων· ὑπολειπόμενος.
Καὶ δεινὰ ποιῶν· κᾆθ' οἱ Κεραμῆς

Ἐνταῦθα

Ἀλλ' οὐ μὰ δί' οὐ φαίδρας ἐποίουν πόρνας· οὐδὲ σθενεβοίας
Οὐδ' οἶδ' εἷς ἥν τιν' ἂν ἐρῶσαν πώποτ' ἐποίησα γυναῖκα.
Εὐ. μὰ δί'. οὐ γὰρ ἐπῆν τῆς ἀφροδίτης οὐδέν σοι. Αἰ. μηδέ
γ' ἐπείη.
Ἀλλ' ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσι πολλὴ πολλοῦ 'πικαθοῖτο.
ὥστε γε καὐτόν σε κατ' οὖν ἔβαλεν. Δι. νὴ τὸν δία τοῦτό γέ τοι δή
Ἃ γὰρ ἐς τὰς ἀλλοτρίας ἐποίεις αὐτὸς, τούτοισιν ἐπλήγης.
Εὐ. Καὶ τί βλάπτουσ' ὦ σχέτλι' ἀνδρῶν τὴν πόλιν αἱ 'μαὶ σθενέ
βοιαι.
Αἰ. Ὅτι γενναίας καὶ γενναίων ἀνδρῶν ἀλόχους, ἀνέπεισας.
Κώνεια πίνειν, αἰσχυνθείσας διὰ τοὺς σοὺς βελλεροφόντας
Εὐ. Πότερον δ' οὐκ ὄντα λόγον τοῦτον περὶ τῆς φαίδρας ξυνέθηκα
Αἰ. Μὰ δί'. ἀλλ' ὄντ' ἀλλ' ἀποκρύπτειν χρὴ τὸ πονηρὸν τόν γε ποιητὴν
Καὶ μὴ παράγειν. μηδὲ διδάσκειν. τοῖς μὲν γὰρ παιδαρίοισιν
Ἐστὶ διδάσκαλος, ὅστις φράζει. τοῖς δ' ἡβῶσι ποιηταί.
Πάνυ δὴ δεῖ χρηστὰ λέγειν ἡμᾶς. Εὐ. ἢν οὖν σὺ λέγῃς λυκα
βητοὺς
Καὶ παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστὶ τὸ χρηστὰ διδάσκειν;
Ὃν χρὴ φράζειν ἀνθρωπείως; Αἰ. ἀλλ' ὦ κακόδαιμον ἀνάγκη,
Μεγάλων γνωμῶν καὶ διανοιῶν, ἴσα καὶ τάγε ῥήματα τίκτειν.
Κἄλλως εἰκὸς τοὺς ἡμιθέους τοῖς ῥήμασι μείζοσι χρῆσθαι.
Καὶ γὰρ τοῖς ἱματίοις ἡμῶν χρῶνται πολὺ σεμνοτέροισιν
Ἁμοῦ χρηστῶς καταδείξαντος διελυμήνω σύ. Εὐ. τί δράσας
Αἰ. Πρῶτον μὲν τοὺς βασιλεύοντας, ῥάκι' ἀμπίσχων, ἵν' ἐλεεινοὶ
Τοῖς ἀνθρώποις φαίνοιντ' εἶναι. Εὐ. τοῦτ' οὖν ἔβλαψα; τί δράσας
Αἰ. Οὔκουν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν οὐδεὶς, διὰ ταῦτα.
Ἀλλ' ἐν ῥακίοις περιειλόμενος, κλάει καὶ φησὶ πένεσθαι.

Ευ. Καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτοὺς οὕτως ἀνδρείους ἐδίδαξας.
Δι. Αἰσχύλε λέξον. μηδ' αὐθαδῶς σεμνυνόμενος χαλέπαινε.
Αἰ. Δρᾶμα ποιήσας ἄρεος μεστόν. Ευ. ποῖον. Αἰ. τοὺς ἑπτ' ἐπὶ θή(βας.
Ὁ θεασάμενος πᾶς ἄν τις ἀνὴρ, ἠράσθη δάϊος εἶναι.
Δι. Τουτὶ μέν σοι κακὸν εἴργασται. θηβαίους γὰρ πεποίηκας
Ἀνδρειοτέρους ἐς τὸν πόλεμον. καὶ τούτου γ' οὕνεκα τύπτου.
Αἰ. Ἀλλ' ὑμῖν αὔτ' ἐξῆν ἀσκεῖν. ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοῦτ' ἐτράπεσθε.
Εἶτα διδάξας τοὺς πέρσας, μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
Νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.
Δι. Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ δαρείου τοῦ τεθνεῶτος.
Ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας, εἶπεν, ἰαυοῖ.
Αἰ. Ταῦτα γὰρ ἄνδρας χρὴ ποιητὰς ἀσκεῖν. σκέψαι γὰρ ἀπ' ἀρχῆς
Ὡς ὠφέλιμοι τῶν ποιητῶν οἱ γενναῖοι γεγένηνται.
Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε φόνων τ' ἀπέχεσθαι.
Μουσαῖος δ' ἐξακέσεις τε νόσων καὶ χρησμούς. ἡσίοδος δὲ,
Γῆς ἐργασίας. καρπῶν ὥρας. ἀρότους. ὁ δὲ θεῖος ὅμηρος,
ἀπὸ τοῦ. τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε πλὴν τοῦδ' ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε.
Τάξεις. ἀρετάς. ὁπλίσεις ἀνδρῶν. Δι. καὶ μὴν οὐ παντακλέα γε
Ἐδίδαξεν ὅμως τὸν σκαιότατον. πρώην γοῦν ἡνίκ' ἔπεμπεν
Τὸ κράνος πρῶτον περιδησάμενος, τὸν λόφον ἤμελλ' ἐπιδήσειν.
Αἰ. ἀλλ' ἄλλους τοι πολλοὺς ἀγαθούς. ὧν ἦν καὶ λάμαχος ἥρως.
Ὅθεν ἡ 'μὴ φρὴν ἀπομαξαμένη, πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν.
Πατρόκλων. τεύκρων. θυμολεόντων, ἵν' ἐπαίροιμ' ἄνδρα πολίτην.
Ἀντεκτείνειν αὑτὸν τούτοις, ὁπόταν σάλπιγγος ἀκούσῃ.

Ἐκ πρὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν
Δεινὰ γὰρ κατηγόρηκεν.
Ἀλλ' ὅπως ὦ γεννάδα
Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξεις
Ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
Χρώμενος τοῖς ἱστίοισιν.
Εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
Καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
Πνεῦμα λεῖον
Καὶ καθεστηκὸς λάβῃς.
Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
Καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον, θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει.
Αἰ. Θυμοῦμαι μὲν τῇ ξυντυχίᾳ. καί μου τὰ σπλάγχν' ἀγα-
νακτεῖ
Εἰ πρὸς τοῦτον δεῖ μ' ἀντιλέγειν. ἵνα μὴ φάσκῃ δ' ἀπορεῖν με,
Ἀπόκριναί μοι. τίνος οὕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν.
Εὐ. Δεξιότητος καὶ νουθεσίας. ὅτι βελτίους τε ποιοῦμεν
Τοὺς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. Αἰ. τοῦτ' οὖν εἰ μὴ πεποίηκας
Ἀλλ' ἐκ χρηστῶν καὶ γενναίων, μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Τί παθεῖν φήσεις ἄξιος εἶναι. Δι. τεθνάναι. μὴ τοῦτον ἐρώτα.
Αἰ. Σκέψαι τοίνυν γ' οἵους αὐτοὺς παρ' ἐμοῦ παρεδέξατο πρῶτον
Εἰ γενναίους. καὶ τετραπήχεις. καὶ μὴ διαδρασιπολίτας.
Μήτ' ἀγοραίους. μήτε κοβάλους ὥσπερ νῦν. μηδὲ πανούργους
Ἀλλὰ πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας. καὶ λευκολόφους τρυ-
φαλείας
Καὶ πήληκας. καὶ κνημῖδας. καὶ θυμοὺς ἑπταβοείους.
Εὐ. Καὶ δὴ χωρεῖ τουτὶ τὸ κακόν. Δι. κρανοποιῶν αὖ μ' ἐπιτρίψει.

Δι. Θηραμένης; σοφός γ' ἀνὴρ καὶ δεινὸς εἰς τὰ πάντα·
Ὃς ἢν κακοῖς που περιπέσῃ καὶ πλησίον παραστῇ,
Πέπτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ Χῖος ἀλλὰ Κῖος.
Ευ. Τοιαῦτα μέντοι 'γὼ φρονεῖν,
Τούτοισιν εἰσηγησάμην.
Λογισμὸν ἐνθεὶς τῇ τέχνῃ.
Καὶ σκέψιν. ὥστ' ἤδη νοεῖν,
Ἅπαντα καὶ διειδέναι
Τά τ' ἄλλα καὶ τὰς οἰκίας,
Οἰκεῖν ἄμεινον ἢ πρὸ τοῦ,
Κἀνασκοπεῖν, πῶς τοῦτ' ἔχει·
Ποῦ μοι τοδί. τίς τοῦτ' ἔλαβε.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς νῦν γοῦν Ἀθη-
ναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
Κέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας.
Ζητεῖ, τε ποῦ 'στιν ἡ χύτρα.
Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
Τῆς μαινίδος. τὸ τρύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι,
Ποῦ τὸ σκόροδον καὶ χθεσινόν.
Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε.
Τέως δ' ἀβελτερώτεροι
Κεχηνότες μαμμάκυθοι
Καὶ μελιτίδαι καθῆντο.
Χο. Τάδε μὲν λεύσσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὅπως
Μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας,

Ἴσχνανα μὲν πρώτιστον αὐτὴν, καὶ τὸ βάρος ἀφεῖλον·
Ἐπυλλίοις, καὶ περιπάτοις, καὶ τευτλίοισι μικροῖς.
Χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων· ἀπὸ βιβλίων ἀπηθῶν.
Εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις· κηφισοφῶντα μιγνύς
Εἶτ' οὐκ ἐλήρουν ὅτι τύχοι μ' οὐδ' ἐμπεσὼν ἔφυρον.
Ἀλλ' οὐξιὼν πρώτιστα μέν μοι, τὸ γένος εἶπεν εὐθύς.
Τοῦ δράματος. αἰ. κρεῖττον γὰρ ἦν σοι νὴ δί' ἢ τὸ σαυτοῦ.
Εὐ. Ἔπειτ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐπῶν, οὐδὲν παρῆκ' ἂν ἀργόν.
Ἀλλ' ἔλεγεν ἡ γυνή τέ μοι χ' ὡ δοῦλος, οὐδὲν ἧττον.
Χ' ὡ δεσπότης χ' ἡ παρθένος· χ' ἡ γραῦς ἄν· Αἰ. εἶτα δῆτα
Οὐκ ἀποθανεῖν σε ταῦτα χρῆν τολμῶντα; Εὐ. μὰ τὸν ἀπόλλω
Δημοκρατικὸν γὰρ αὔτ' ἔδρων. Δι. τουτὶ μὲν ἔασον ὦ τᾶν.
Οὐ σοὶ γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.
Εὐ. Ἔπειτα τουτουσὶ λαλεῖν ἐδίδαξα. αἰ. φημὶ κἀγώ.
Ὡς πρὶν διδάξαι γ' ὤφελες μέσος διαῤῥαγῆναι.
Εὐ. Λεπτῶν τε κανόνων ἐσβολὰς· ἐπῶν τε γωνιασμούς.
Νοεῖν· ὁρᾷν· ξυνιέναι· στρέφειν· ἐρᾷν· τεχνάζειν.
Κάχ' ὑποτοπεῖσθαι· περινοεῖν ἅπαντα. αἰ. φημὶ κἀγώ.
Εὐ. Οἰκεῖα πράγματ' εἰσάγων· οἷς χρώμεθ' οἷς ξύνεσμεν.
Ἐξ ὧν γ' ἂν ἐξηλεγχόμην· ξυνειδότες γὰρ οὗτοι,
Ἤλεγχον ἄν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν,
Ἀπὸ τοῦ φρονεῖν ἀποσπάσας. οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς.
Κύκνους ποιῶν καὶ μέμνονας· κωδωνοφαλαροπώλους.
Γνώσει δὲ τοὺς τούτου τε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς,
Τούτου μὲν οὖν φορμίσιος μεγαίνετός θ' ὁ μανής.
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι· σαρκασμοπιτυοκάμπται.
Οὑμοὶ δὲ, κλειτοφῶν τε καὶ θηραμένης ὁ κομψός.

Δι. Μὰ τὸν Δί' οὐ δῆθ'. Εὐ. ὁ δὲ χορός γ' ἤρειδεν ὁρμαθοὺς ἂν
Μελῶν ἐφεξῆς. τίτταρας ξυνεχῶς ἄν· οἱ δ' ἐσίγων.
Δι. Ἐγὼ δ' ἔχαιρον τῇ σιωπῇ. καί με τοῦτ' ἔτερπεν
Οὐχ ἧττον, ἢ νῦν οἱ λαλοῦντες. Εὐ. ἠλίθιος γὰρ ἦσθα
Σάφ' ἴσθι. Δι. κἀμαυτῷ δοκῶ. τί δὲ ταῦτ' ἔδρασ' ὁ δεῖνα.
Εὐ. Ὑπ' ἀλαζονείας. ἵν' ὁ θεατὴς προσδοκῶν καθῆτο.
Ὁπόθ' ἡ νιόβη φθέγξαιτο δή. τὸ δρᾶμα δ' ἂν διῄει.
Δι. Ω παμπόνηρος. οἷ' ἄρ' ἐφενακιζόμην ὑπ' αὐτοῦ.
Τί σκορδινᾷ καὶ δυσφορεῖς. Εὐ. ὅτ' αὐτὸν ἐξελέγχω.
Κἄπειτ' ἐπειδὴ ταῦτα ληρήσειε, καὶ τὸ δρᾶμα
Ἤδη μεσοίη, ῥήματ' ἂν βόεια δώδεκ' εἶπεν.
Ὀφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους. δείν' ἄττα μορμορωπά.
Ἄγνωτα τοῖς θεωμένοις. αἰ. οἴμοι τάλας. Δι. σιώπα.
Εὐ. Σαφὲς δ' ἂν εἶπεν οὐδὲ ἕν. Δι. μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας.
Εὐ. ἀλλ' ἢ σκαμάνδρους. ἢ τάφρους. ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας,
Γρυπαέτους χαλκηλάτους. καὶ ῥήμαθ' ἱππόκρημνα.
ἃ ξυμβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον ἦν. Δι. νὴ τοὺς θεοὺς ἐγὼ γοῦν
Ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα.
Τὸν ξουθὸν ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστιν ὄρνις.
αἰ. Σημεῖον ἐν ταῖς ναυσὶν ὦ μαθέστατ' ἐνεγέγραπτο.
Δι. Ἐγὼ δὲ τὸν φιλοξένου γ' ᾤμην ἔρυξιν εἶναι.
Εὐ. Εἶτ' ἐν τραγῳδίαις ἐχρῆν κἀλεκτρυόνα ποιῆσαι;
αἰ. Σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ. ποῖ' ἄττ' ἐστὶν ἅττ' ἐποίεις.
Εὐ. Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας μὰ Δί' οὐδὲ τραγελάφους ἅπερ σύ.
ἃν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς μηδικοῖς γράφουσιν.
ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ τὸ πρῶτον εὐθὺς
Οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν.

Δι. Ἴθι νυν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Ευ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
Καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ορθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Επιτε δαΐαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται.
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν.
Καὶ κατερρινημένον.
Τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα. καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
Ευ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
Εν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω.
Ως ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ. οἵοις τε τοὺς θεατὰς
Εξηπάτα. μώροις λαβὼν παρὰ φρυνίχῳ τραφέντας.
Πρώτιστα μὲν γὰρ δή γ' ἕνα τινὰ καθῖσεν ἐγκαλύψας
Αχιλλέα τιν' ἢ νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

Οὐκ ἐξίσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷιν. Δι. τί δή;
Αἰ. Οτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι·
Τούτῳ δὲ συντέθνηκεν· ὥσθ' ἕξει λέγειν.
Ομως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
Δι. Ιθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
Οπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων·
Αγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα·
Υμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τι μέλος προσᾴσατε.
Χο. Διὸς ἐννέα παρθένοι ἁγναὶ
Μοῦσαι λεπτολόγους
Ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
Ανδρῶν γνωμοτύπων
Οταν εἰς ἔριν ὀξυμερίμνοις
Ελθωσι στρεβλοῖσι
Τε παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες.
Ελθετ' ἐποψόμεναι
Δύναμιν δεινοτάτοιν στομάτοιν.
Πορίσασθε ῥήματα.
Παραπρίσματ' ἐπῶν. νῦν γὰρ ἀγὼν
Οδε σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. Εὔχεσθε δὴ καὶ σφώ τι, πρὶν τἄπη λέγειν
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. Επίθες λαβὼν δὴ, καὶ σὺ λιβανωτόν. Ευ. καλῶς.
Ετεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. Ιδιοί τινές σοι κόμμα καινόν. Ευ. καὶ μάλα.

Αἰ. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ·
Σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη·
Καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη,
Ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' αἰσχύλε·
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ·
Αἰ. Οὐ δῆτα, πρίνγ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται·
Δι. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται·
Αἰ. ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας·
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰς φέρων εἰς τὴν τέχνην,
Δι. Ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' αἰσχύλε
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' εὐριπίδη
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς·
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι,
Θείνων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν τήλεφον·
Σὺ δὲ, μὴ πρὸς ὀργὴν αἰσχύλ' ἀλλὰ πρᾳόνως
ἔλεγχ' ἐλέγχου· λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας·
Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς·
Εὐ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
Δάκνειν· δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ·
Τἄπη· τὰ μέλη· τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας·
Καὶ νὴ δία τὸν πηλέα τε, καὶ τὸν αἴολον
Καὶ τὸν μελέαγρον· κἄτι μάλα τὸν τήλεφον·
Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν· λέγ' αἰσχύλε·
Αἰ. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε·

Φωτὸς ἀμυνομένου,
Φρενοτέκτονος ἀνδρὸς·
Ρήματα θ' ἱπποβάμονα·
Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίταν,
Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
Βρυχώμενος ἥσει·
Ρήματα γομφοπαγῆ,
Πινακηδὸν ἀποσπῶν
Γηγενεῖ φυσήματι
ἔνθεν δὴ, στοματουργὸς ἐπῶν
Βασανίστρια λίσπη,
Γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
Κινοῦσα χαλινοὺς,
Ρήματα δαιομένη,
Καταλεπτολογήσει·
Πνευμόνων πολὺν πόνον·
Ευ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου· μὴ νουθέτει·
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην·
Δι. Αἰσχύλε τί σιγᾷς αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου·
Ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε·
Ενταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο·
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν· μὴ μεγάλα λίαν λέγε·
Ευ. Εγᾦδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον·
ἔχοντ' ἀχάλινον· ἀκρατές· ἀπύλωτον στόμα·
Απεριλάλητον· κομποφακελορρήμονα·

Ξα. Τί δὲ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν,
Αἰ. Καὶ κανόνας ἐξοίσουσι. καὶ πήχεις ἐπῶν.
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε.
Καὶ διαμέτροις. καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ εὐριπίδης,
Κατ' ἔπος βασανιεῖν φησὶ τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. Αἰα. τοῦτ' ἦν δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
Οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος,
Ξα. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ' ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι
Φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
Ἐπέτρεψαν, ὅτι ἡ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
Ἀλλ' εἰσίωμεν ὡς ὅταν γ' οἱ δεσπόται
Ἐσπουδάκωσι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται.
Χο. ἦ που δεινὸν ὀριβρεμέτας.
χόλον ἔνδοθεν ἕξει.
Ἡνίκ' ἂν ὀξυλάλον παρίδῃ,
Θήγοντος ὀδόντα
Ἀντιτέχνου. τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς,
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ' ὑψιλόφων τε λόγων
Κορυθαίολα νείκη.
Σκινδαλμῶν τε παραξόνια.
Σμιλεύματά τ' ἔργων

Αἰ· ὅτε δὴ κατῆλθεν εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιοτόμοις
Καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν ᾅδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν· καὶ στροφῶν,
Ὑπερεμάνησαν· κἀνόμισαν σοφώτατον·
Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' αἰσχύλος καθῆστο· Ξαν· κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ· μὰ δί'· ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
Ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος
Ξα· Ὁ τῶν πανούργων; Αἰα· νὴ δί' οὐράνιον γ' ὅσον·
Ξα· Μετ' αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ· Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε·
Ξα· Τί δῆθ' ὁ πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται·
Αἰ· Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν·
Κἄλεγχον αὐτοῖν τῆς τέχνης· Ξα· κἄπειτα, πῶς
Οὐ καὶ σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου·
Αἰ· Μὰ δί' οὐκ ἐκεῖνος· ἀλλ' ἔκυσε μὲν αἰσχύλον
ὅτε δὴ κατῆλθε· κἀνέβαλε τὴν δεξιάν·
Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου·
Νυνὶ δ' ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μὴ, περὶ τῆς τέχνης·
Διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' εὐριπίδην·
Ξα· Τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται· Αἰα· νὴ δί' ὀλίγον ὕστερον,
Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται·
Καὶ γὰρ ταλάντῳ, μουσικὴ σταθμήσεται·

Εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξαν· Χαίρεις ἱκετεύων· Αἰ· μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ.
Ξαν· Τί δὲ, τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν,
Πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Αἰα· καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
Ξαν· Τί δὲ πολλὰ πράττων· Αἰ· ὡς μὰ Δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα· Ὁμόγνιε Ζεῦ· καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὅταν λαλῶσι; Αἰα· μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξα· τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν, Αἰα· ἐγὼ
Μὰ Δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο· κἀκμαίνομαι.
Ξα· ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον· ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν
Καὶ δὸς κύσαι· καὐτὸς κύσον· καί μοι φράσον
Πρὸς Διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
Τίς οὗτος ὁ οὔνδον ἐστὶ θόρυβος χ' ἡ βοή·
Χὠ λοιδορησμός· Αἰα· Αἰσχύλου κεὐριπίδου·
Ξα· ἆ· Αἰα· πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα·
Ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ·
Ξα· Ἐκ τοῦ· Αἰα· νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος·
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων·
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν,
Θρόνον τε, τοῦ Πλούτωνος ἑξῆς; Ξα· μανθάνω·
Αἰ· ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ· τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει·
Ξα· Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν Αἰσχύλον·
Αἰ· Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην· Ξα· νυνὶ δὲ τίς,

ἄνευ ξύλου βαδίζων.
Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι.
Ταυτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων.
Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις,
ἔν τε τοῖς Ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
Χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας.
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους καλούς τε κἀγαθοὺς,
Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
Προσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς, καὶ ξένοις, καὶ πυῤῥίαις
Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα.
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
Ἀλλὰ καὶ νῦν ὦ 'νόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
Χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις. καὶ κατορθώσασι γὰρ,
Εὔλογον. κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
Αἰ. Νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
Ὁ δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας
ὅστις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.
Αἰ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελέγξαντ' ἄντικρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
Ξα. ᾤμωζε μέντἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν

Ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσί ποτε
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Εἶτ' ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν' εἶν' ἐν τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
Καὶ πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας.
Κοὐδὲ ταῦτ' ἔγωγ' ἔχοιμ' ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.
Ἀλλ' ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσατε.
Πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ' ὑμῶν πολλὰ δὴ,
Χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν· καὶ προσήκουσι γένει,
Τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
Ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει.
Πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα.
Κἀπιτίμους· καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
Εἰ δὲ ταῦτ' ὀγκωσόμεσθα, κἀποσεμνυνούμεθα.
Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
Ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ' αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
Εἰ δ' ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνδρὸς.
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ' οἰμώξεται,
Οὐ πολὺν, οὐδ' ὁ πίθηκος οὗτος γ' ὁ
Νῦν ἐνοχλῶν, κλειγένης ὁ μικρὸς.
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκησιτέφρου.
Ψευδονίτρου τε κονίας.
Καὶ κιμωλίας γῆς,
Χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼς δὲ τάδ' οὐκ
Εἰρηνικὸς ἔσθ'· ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-

Ξαν. Οὐδὲν, ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας σπόδει.
Αια. Μὰ τὸν δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον. Ξα. ἤλγησέ τις.
Δι. ὃς αἰγαίου πρῶνας. ἢ γλαυκᾶς μέδεις
  Ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
Αια. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν.
  Ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ᾽ εἴσιτον.
  Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
  Χἠ φερσέφαττ᾽ ἅτ᾽ ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ᾽ ἂν τοῦτό σε,
  Πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.
Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
  ἔλθ᾽ ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς.
  Τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον.
  Οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
  Φιλοτιμότεραι κλεοφῶντος. ἐφ᾽ οὗ
  Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις,
  Δεινὸν ἐπιβρέμεται
  Θρηϊκία χελιδὼν,
  Ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
  Κελαδεῖ δ᾽ ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον.
  Νόμον. ὡς ἀπολεῖται,
  Κἂν ἴσαι γένωνται.
Ημ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
  Ξυμπαραινεῖν. καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
  Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας. κἀφελεῖν τὰ δείματα.
  Κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, φρυνίχου παλαίσμασιν,

Ἐγγενέσθαι

Δι. Τί δῆτ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός,
Οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς,
Κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αι. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. Πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως. Αι. ῥᾳδίως.
Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Ἰδού. σκύπειν γ'. ἤν με παρακινήσαντ' ἴδῃς.
Αι. ἤδη 'πάταξά σ'. Ξα. οὐ μὰ Δί'. Αι. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα.
Αι. Καὶ δὴ 'πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον.
Αι. οὐκ οἶδα. τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. Οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί. Αι. τί δὴ ταταί.
Μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί'. ἀλλ' ἐφρόντισα,
Ὁπόθ' Ἡράκλεια, τἀν Διομείοις γίνεται.
Αι. ἅνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰού. ἰού. Αι. τί ἐστιν. Δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
Αι. Τί δῆτα κλαίεις. Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αι. ἔπειτα προτιμᾷς γ' οὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αι. Βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. Οἴμοι. Αι. τί ἐστι. Ξα. τὴν ἄκανθ' ἔξελε.
Αι. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. ἤλγησεν. οὐκ ἤκουσας, Δι. οὐκ ἔγωγ' ἐπεί,
ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνησκόμην.

Ὁ δ' ἴτυλας χὠ σκεβλίας χὠ παρδόκας
Χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
Δι. Εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονὶ,
Κλέπτοντα πρός τ' ἀλλότρια; Ξα. μάλ' ὑπερφυᾶ.
Αἰ. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. καὶ μὴν νὴ δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι.
Ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ
Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών.
Κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω. Ξα. πάντα τρόπον. ἐν κλίμακι
Δήσας. κρεμάσας. ὑστριχίδι μαστιγῶν. δέρων.
Στρεβλῶν. ἔτι τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων.
Πλίνθους ἐπιτιθεὶς. πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
Μὴ τύπτε τοῦτον. μὴ δὲ γητείῳ νέῳ.
Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος. κἄν τι πηρώσω γέ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών
Αἰ. Αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
Κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως χὤπως ἐρεῖς
Ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινὶ,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μὴ,
Αὐτὸς σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰα. λέγεις δὲ τί,
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι διόνυσος διός.
Τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰα. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φήμ' ἐγώ.
Καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος.
Εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

Ἀλλ᾽ ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ᾽ ἀφέλωμαι χρόνου,
Πρόρριζος αὐτός· ἡ γυνή· τὰ παιδία,
Κάκιστ᾽ ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξαν. Δέχομαι τὸν ὅρκον· κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Νῦν σὸν ἔργον ἔνεστ᾽ ἐπειδὴ,
Τὴν στολὴν εἴληφας ἥνπερ
Εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
Ἀνανεάζειν σαυτὸν ἀεί.
Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
Τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
Καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
Αὖθις αἴρεσθαί σ᾽ ἀνάγκη 'στὶ πάλιν τὰ στρώματα.
Ξαν. Οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ᾽.
Ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦτ᾽
Ἄρτι συννοούμενος.
Ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
Ταῦτ᾽ ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
Ράσετ᾽· εὖ οἶδ᾽ ὅτι.
Ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ παρέξω.
Μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα.
Καὶ βλέπον τ᾽ ὀρίγανον.
Δεῖν δ᾽ ἔοικεν ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
Αἰ. Ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον.
Ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον· Δι. ἥκει τῳ κακόν
Ξαν. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον. Αἰα. εἶεν· κἀὶ μάχῃ;

Μὰ δί'· οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Ὃν οὗτος σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε.
Κᾆπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
Ἔβλεψεν εἰς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
Ξα· Τούτου πάνυ τοὔργον· οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα· Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ δία τάλαινα. Πλα· νὼ δὲ δείσασαί γέ πω,
Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
Ὁ δ' ᾤχετ' ἐξᾴξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
Ξαν· Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον· ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
Πα· Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην κλέωνά μοι.
Σὺ δ' ἔμοιγ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, ὑπέρβολον.
Ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλα· ὦ μιαρὰ φάρυγξ.
Ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
Κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πα· Ἐγὼ δέ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πλ· Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβοῦσ' ᾧ τοὺς κόλικας κατέσπασας.
Ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
Ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι· Κάκιστ' ἀπολοίμην ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ.
Ξαν· Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν· παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκ ἂν γενοίμην ἡρακλῆς ἄν. Δι· μηδαμῶς.
Ὦ ξανθίδιον. Ξα· καὶ πῶς ἄν, ἀλκμήνης ἐγὼ
Υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
Δι· Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ· καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι

Δι. Ἴθι νῦν προσεύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Εὐ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ,
Καὶ ξύνεσις, καὶ μυκτῆρες ὀσφραντήριοι,
Ὀρθῶς μ' ἐλέγχειν ὧν ἂν ἅπτωμαι λόγων.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν
Παρὰ σοφοῖν ἀνδροῖν ἀκοῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμέλειαν,
Ἔπιτε δαΐαν ὁδόν.
Γλῶσσα μὲν γὰρ ἠγρίωται.
Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι
Τὸν μὲν, ἀστεῖόν τι λέξειν.
Καὶ κατερρινημένον.
Τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
Τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν. οὕτω δ' ὅπως ἐρεῖτον
Ἀστεῖα. καὶ μήτ' εἰκόνας, μήθ' οἷ' ἂν ἄλλος εἴποι.
Εὐ. Καὶ μὴν ἐμαυτὸν μέν γε τὴν ποίησιν οἷός εἰμι,
Ἐν τοῖσιν ὑστάτοις φράσω. τοῦτον δὲ πρῶτ' ἐλέγξω.
Ὡς ἦν ἀλαζὼν καὶ φέναξ. οἵοις τε τοὺς θεατὰς
Ἐξηπάτα. μώροις λαβὼν παρὰ Φρυνίχῳ τραφέντας.
Πρώτιστα μὲν γὰρ δή γ' ἕνα τινὰ καθῖσεν ἐγκαλύψας
Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνὺς
Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί.

Οὐκ ἐξίσου γάρ ἐστιν ἀγὼν νῷν. Δι. τί δαί.
Αἰ. Ὅτι ἡ ποίησις οὐχὶ συντέθνηκέ μοι.
Τούτῳ δὲ συντέθνηκεν. ὥσθ' ἕξει λέγειν.
Ὅμως ἐπειδή σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα χρή.
Δι. Ἴθι νυν λιβανωτὸν δεῦρό τις καὶ πῦρ δότω,
Ὅπως ἂν εὔξωμαι πρὸ τῶν σοφισμάτων.
Ἀγῶνα κρῖναι τόνδε μουσικώτατα.
Ὑμεῖς δὲ ταῖς μούσαις τι μέλος ὑπάσατε.
Χο. Διὸς ἐννέα παρθένοι. ἁγναὶ
Μοῦσαι λεπτολόγοις
Ξυνετὰς φρένας αἳ καθορᾶτε
Ἀνδρῶν γνωμοτύπων
Ὅταν ἐς ἔριν ὀξυμερίμνοις
Ἔλθωσι στρεβλοῖσι
Τε παλαίσμασιν ἀντιλογοῦντες.
Ἔλθετ' ἐποψόμεναι.
Δύναμιν δεινοτάτοιν στομάτοιν.
Πορίσασθε ῥήματα.
Παραπρίσματ' ἐπῶν. νῦν γὰρ ἀγὼν
Ὁ δὲ σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἤδη.
Δι. Εὔχεσθε δὴ καὶ σφῶϊ, πρὶν τἄπη λέγειν
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
Εἶναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.
Δι. Ἐπίθες λαβὼν δὴ καὶ σὺ λιβανωτόν. Εὐ. καλῶς.
Ἕτεροι γάρ εἰσιν οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.
Δι. Ἴδιοί τινές σοι κόμμα καινόν. Εὐ. καὶ μάλα.

Αἰ. ἄληθες ὦ παῖ τῆς ἀρουραίας θεοῦ.
Σὺ δή με ταῦτ' ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη.
Καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη,
Ἀλλ' οὔτι χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' αἰσχύλε.
Καὶ μὴ πρὸς ὀργὴν σπλάγχνα θερμήνῃς κότῳ.
Αἰ. Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.
Δι. ἄρν' ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.
Αἰ. ὦ κρητικὰς μὲν συλλέγων μονῳδίας.
Γάμους δ' ἀνοσίους εἰς φέρων εἰς τὴν τέχνην,
Δι. Ἐπίσχες οὗτος ὦ πολυτίμητ' αἰσχύλε
Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' εὐριπίδη
ἄπαγε σεαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σωφρονεῖς.
ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι,
Θείνων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν τήλεφον.
Σὺ δέ, μὴ πρὸς ὀργὴν αἰσχύλ' ἀλλὰ πρᾳόνως
ἔλεγχ' ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.
Εὐ. ἕτοιμός εἰμ' ἔγωγε, κοὐκ ἀναδύομαι,
Δάκνειν. δάκνεσθαι πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ.
Τἄπη. τὰ μέλη. τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας.
Καὶ νὴ δία τὸν πηλέα τι, καὶ τὸν αἴολον
Καὶ τὸν μελέαγρον. κἄτι μάλα τὸν τήλεφον.
Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλεύει ποιεῖν. λέγ' αἰσχύλε.
Αἰ. Ἐβουλόμην μὲν οὐκ ἐρίζειν ἐνθάδε.

Φωτὸς ἀμυνομένου,
Φρενοτέκτονος ἀνδρός·
Ρήματ' ἱπποβάμονα·
Φρίξας δ' αὐτοκόμου λοφιᾶς
Λασιαύχενα χαίταν,
Δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων,
Βρυχώμενος ἥσει·
Ρήματα γομφοπαγῆ,
Πινακηδὸν ἀποσπῶν
Γηγενεῖ φυσήματι
ἔνθεν δὴ, στοματουργὸς ἐπῶν
Βασανίστρια λίσπη,
Γλῶσσ' ἀνελισσομένη φθονεροὺς
Κινοῦσα χαλινοὺς,
Ρήματα δαιομένη,
Καταλεπτολογήσει·
Πνευμόνων πολὺν πόνον·
Ευ. Οὐκ ἂν μεθείμην τοῦ θρόνου· μὴ νουθέτει·
Κρείττων γὰρ εἶναί φημι τούτου τὴν τέχνην·
Δι. Αἰσχύλε τί σιγᾷς αἰσθάνει γὰρ τοῦ λόγου·
Ευ. ἀποσεμνυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε·
Εν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτερατεύετο·
Δι. ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν· μὴ μεγάλα λίαν λέγε·
Ευ. Εγῷδα τοῦτον καὶ διέσκεμμαι πάλαι,
ἄνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδόστομον·
ἔχοντ' ἀχάλινον· ἀκρατὲς· ἀπύλωτον στόμα·
Απεριλάλητον· κομποφακελορρήμονα·

Ξα. Τί δὲ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν;
Αἰ. Καὶ κανόνας ἐξοίσουσι. καὶ πήχεις ἐπῶν.
Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε.
Καὶ διαμέτρους. καὶ σφῆνας. ὁ γὰρ εὐριπίδης,
Κατ᾽ ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας.
Ξα. ἦ που βαρέως οἶμαι τὸν αἰσχύλον φέρειν.
Αἰ. ἔβλεψεν οὖν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.
Ξα. κρινεῖ δὲ δὴ τίς ταῦτα. Αἰα. τοῦτ᾽ ἦν δύσκολον.
Σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ἀπορίαν εὑρισκέτην.
Οὔτε γὰρ ἀθηναίοισι συνέβαινεν αἰσχύλος,
Ξα. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε τοὺς τοιχωρύχους.
Αἰ. λῆρόν τε τἄλλ᾽ ἡγεῖτο, τοῦ γνῶναι πέρι
φύσεις ποιητῶν. εἶτα τῷ σῷ δεσπότῃ
Επέτρεψαν, ὁτιὴ τῆς τέχνης ἔμπειρος ἦν.
Αλλ᾽ εἰσίωμεν ὡς ὅταν γ᾽ οἱ δεσπόται
Εσπουδάκωσι κλαύμαθ᾽ ἡμῖν γίγνεται.
Χο. ἦ που δεινὸν ἐριβρεμέτας.
χόλον ἔνδοθεν ἕξει.
Ηνίκ᾽ ἂν ὀξυλάλον πέρ ἴδῃ,
Θήγοντος ὀδόντα
Αντιτέχνου. τότε δὴ
Μανίας ὑπὸ δεινῆς,
ὄμματα στροβήσεται.
ἔσται δ᾽ ὑψιλόφων τε λόγων
Κορυθαίολα νείκη.
Σκινδαλμῶν τε παραξόνια.
Σμιλεύματά τ᾽ ἔργων

Αἰ. ὅτε δὴ κατῆλθεν εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο
Τοῖς λωποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιοτόμοις
Καὶ τοῖσι πατραλοίαισι καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἔστ' ἐν ᾅδου πλῆθος· οἱ δ' ἀκροώμενοι
Τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν· καὶ στροφῶν,
Υπερεμάνησαν· κἀνόμισαν σοφώτατον.
Κἄπειτ' ἐπαρθεὶς, ἀντελάβετο τοῦ θρόνου,
ἵν' αἰσχύλος καθῆστο· Ξα. κοὐκ ἐβάλλετο;
Αἰ. μὰ δί'· ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνεβόα κρίσιν ποιεῖν
Ὁπότερος εἴη τὴν τέχνην σοφώτερος
Ξα. Ὁ τῶν πανούργων; Αἰ. νὴ δί' οὐράνιον γ' ὅσον.
Ξα. Μετ' αἰσχύλου δ' οὐκ ἦσαν ἕτεροι ξύμμαχοι;
Αἰ. Ὀλίγον τὸ χρηστόν ἐστιν ὥσπερ ἐνθάδε.
Ξα. Τί δῆθ' ὁ πλούτων δρᾶν παρασκευάζεται.
Αἰ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτίκα μάλα καὶ κρίσιν.
Κἄλεγχον αὐτοῖν τῆς τέχνης. Ξα. κἄπειτα, πῶς
Οὐ καὶ σοφοκλέης ἀντελάβετο τοῦ θρόνου.
Αἰ. Μὰ δί' οὐκ ἐκεῖνος. ἀλλ' ἔκυσε μὲν αἰσχύλον
ὅτε δὴ κατῆλθε· κἀνέβαλε τὴν δεξιάν·
Κἀκεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τοῦ θρόνου.
Νυνὶ δ' ἔμελλεν ὡς ἔφη κλειδημίδης,
ἔφεδρος καθεδεῖσθαι· κἂν μὲν αἰσχύλος κρατῇ,
ἕξειν κατὰ χώραν· εἰ δὲ μή, περὶ τῆς τέχνης.
Διαγωνιεῖσθ' ἔφασκε πρός γ' εὐριπίδην.
Ξα. Τί χρῆμ' ἄρ' ἔσται. Αἰ. νὴ δί' ὀλίγον ὕστερον,
Κἀνταῦθα δὴ τὰ δεινὰ κινηθήσεται.
Καὶ γὰρ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

Εὐθὺς πεποίηκας, ὅπερ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
Ξαν. Χαίρεις ἱκετεύων; Αἰ. μάλλαγ' ἐποπτεύειν δοκῶ,
ὅταν καταράσωμαι λάθρα τῷ δεσπότῃ.
Ξαν. Τί δὲ, τονθορύζων ἡνίκ' ἂν πληγὰς λαβὼν,
Πολλὰς ἀπίῃς θύραζε; Αἰ. καὶ τοῦθ' ἥδομαι.
Ξαν. Τί δὲ πολλὰ πράττων. Αἰ. ὡς μὰ δί' οὐδὲν οἶδ' ἐγώ.
Ξα. Ὁ μόγνιε ζεῦ. καὶ παρακούων δεσποτῶν
ὅταν λαλῶσι; Αἰ. μάλλαγε πλεῖν ἢ μαίνομαι.
Ξα. τί δὲ τοῖς θύραζε ταῦτα καταλαλῶν, Αἰ. ἐγὼ
Μὰ δί' ἀλλ' ὅταν δρῶ τοῦτο. κἀκμαίνομαι.
Ξα. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, ἔμβαλέ μοι τὴν δεξιὰν
Καὶ δὸς κύσαι. καὐτὸς κύσον. καί μοι φράσον
Πρὸς διὸς, ὃς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας,
Τίς οὗτος ὁ ὔνδον ἐστὶν θόρυβος χ' ἡ βοὴ.
Χὠ λοιδορησμός. Αἰ. αἰσχύλου κεὐριπίδου.
Ξα. ἆ. Αἰ. πρᾶγμα πρᾶγμα γὰρ κεκίνηται μέγα.
Ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ στάσις πολλὴ πάνυ.
Ξα. Ἐκ τοῦ. Αἰ. νόμος τις ἐνθάδ' ἐστὶ κείμενος.
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλαι καὶ δεξιαὶ,
Τὸν ἄριστον ὄντα τῶν ἑαυτοῦ συντέχνων.
Σίτησιν αὐτὸν ἐν πρυτανείῳ λαμβάνειν.
Θρόνον τε, τοῦ πλούτωνος ἑξῆς; Ξα. μανθάνω.
Αἰ. ἕως ἀφίκοιτο τὴν τέχνην σοφώτερος
ἕτερός τις αὐτοῦ. τότε δὲ παραχωρεῖν ἔδει.
Ξα. Τί δῆτα τουτὶ τεθορύβηκεν αἰσχύλον.
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν τραγῳδικὸν θρόνον,
Ὡς ὢν κράτιστος τὴν τέχνην. Ξα. νυνὶ δὲ τίς,

ξύλου βαδίζων.
Πολλάκις γ' ἡμῖν ἔδοξεν ἡ πόλις πεπονθέναι.
Ταὐτὸν, ἔς τε τῶν πολιτῶν τοὺς καλούς τε κἀγαθοὺς,
ἔς τε τἀρχαῖον νόμισμα. καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
Οὔτε γὰρ τούτοισιν οὖσιν οὐ κεκιβδηλευμένοις,
ἀλλὰ καλλίστοις ἁπάντων ὡς δοκεῖ νομισμάτων.
Καὶ μόνοις ὀρθῶς κοπεῖσι, καὶ κεκωδωνισμένοις,
ἔν τε τοῖς ἕλλησι καὶ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ,
χρώμεθ' οὐδὲν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πονηροῖς χαλκίοις,
χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.
Τῶν πολιτῶν θ' οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς καὶ σώφρονας.
ἄνδρας ὄντας καὶ δικαίους. καλούς τε κἀγαθοὺς,
Καὶ τραφέντας ἐν παλαίστραις, καὶ χοροῖς, καὶ μουσικῇ,
Προυσελοῦμεν. τοῖς δὲ χαλκοῖς. καὶ ξένοις. καὶ πυῤῥίαις
Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα.
Υστάτοις ἀφιγμένοισιν. οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῆ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.
Αλλὰ καὶ νῦν ὦ 'νόητοι μεταβαλόντες τοὺς τρόπους,
Χρῆσθε τοῖς χρηστοῖσιν αὖθις. καὶ κατορθώσασι γὰρ,
Εὔλογον. κἄν τι σφαλῆτ', ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου,
ἤν τι καὶ πάσχητε, πάσχειν τοῖς σοφοῖς δοκήσετε.
Αἰ. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα, γεννάδας ἀνὴρ
Ο δεσπότης σου. Ξα. πῶς γὰρ οὐχὶ γεννάδας
ὅς τις γε πίνειν οἶδε καὶ βινεῖν μόνον.
Αἰ. Τὸ δὲ μὴ πατάξαι σ' ἐξελέγξαντ' αὐτίκρυς,
ὅτι δοῦλος ὢν, ἔφασκες εἶναι δεσπότης.
Ξαν. οἴμωζε μέντ' ἄν. Αἰ. τοῦτο μέντοι δουλικὸν

Ἐγγενέσθαι φημὶ χρῆναι τοῖς ὀλισθοῦσί ποτε
Αἰτίαν ἐκθεῖσι, λῦσαι τὰς πρότερον ἁμαρτίας.
Εἶτ᾽ ἄτιμόν φημι χρῆναι μηδέν᾽ εἶν᾽ ἐν τῇ πόλει.
Καὶ γὰρ αἰσχρόν ἐστι τοὺς μὲν ναυμαχήσαντας μίαν
Καὶ Πλαταιᾶς εὐθὺς εἶναι, κἀντὶ δούλων δεσπότας
Κοὐδὲ ταῦτ᾽ ἔγωγ᾽ ἔχοιμ᾽ ἂν μὴ οὐ καλῶς φάσκειν ἔχειν.
Ἀλλ᾽ ἐπαινῶ· μόνα γὰρ αὐτὰ νοῦν ἔχοντ᾽ ἐδράσατε.
Πρὸς δὲ τούτοις εἰκὸς ὑμᾶς, οἳ μεθ᾽ ὑμῶν πολλὰ δὴ,
Χοἰ πατέρες ἐναυμάχησαν, καὶ προσήκουσι γένει,
Τὴν μίαν ταύτην παρεῖναι ξυμφορὰν, αἰτουμένοις.
Ἀλλὰ τῆς ὀργῆς ἀνέντες ὦ σοφώτατοι φύσει.
Πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες ξυγγενεῖς κτησώμεθα.
Κἀπιτίμους, καὶ πολίτας, ὅστις ἂν ξυνναυμαχῇ.
Εἰ δὲ ταῦτ᾽ ὀγκωσόμεθα, κἀποσεμνυνούμεθα.
Τὴν πόλιν καὶ ταῦτ᾽ ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις,
Ὑστέρῳ χρόνῳ ποτ᾽ αὖθις εὖ φρονεῖν οὐ δόξομεν.
Εἰ δ᾽ ἐγὼ ὀρθὸς ἰδεῖν βίον ἀνδρὸς.
ἢ τρόπον, ὅστις ἔτ᾽ οἰμώξεται,
Οὐ πολὺν, οὐδ᾽ ὁ πίθηκος οὗτος γ᾽ ὁ
Νῦν ἐνοχλῶν, Κλειγένης ὁ μικρὸς.
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
Κρατοῦσι κυκησιτέφρου.
Ψευδονίτρου τε κονίας.
Καὶ κιμωλίας γῆς,
Χρόνον ἐνδιατρίψει, ἰδὼν δὲ τάδ᾽ οὐκ
Εἰρηνικὸς ἔσθ᾽. ἵνα μή ποτε κἀ-
ποδυθῇ μεθύων, ἄ-

Ξαν. Οὐδὲν, ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας ἀπόδυε.
Αἰα. Μὰ τὸν δί᾽ ἀλλ᾽ ἤδη πάρεχε τὴν γαστέρα.
Δι. Πόσειδον. Ξα. ἤλγησέ τις.
Δι. ὃς αἰγαίου πρῶνας, ἢ γλαυκᾶς μέδεις
    Ἁλὸς ἐν βένθεσιν.
Αἰα. Οὔτοι μὰ τὴν δήμητρα δύναμαί πω μαθεῖν.
    Ὁπότερος ὑμῶν ἐστι θεός. ἀλλ᾽ εἴσιτον.
    Ὁ δεσπότης γὰρ αὐτὸς ὑμᾶς γνώσεται,
    Χἠ φερσέφαττ᾽ ἅτ᾽ ὄντε κἀκείνω θεώ.
Δι. Ὀρθῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ᾽ ἂν τοῦτό σε,
    Πρότερον ποιῆσαι, πρίν με τὰς πληγὰς λαβεῖν.
Χο. Μοῦσα χορῶν ἱερῶν ἐπίβηθι καὶ
    ἔλθ᾽ ἐπὶ τέρψιν ἀοιδᾶς ἐμᾶς.
    Τὸν πολὺν ὀψομένη λαῶν ὄχλον.
    Οὗ σοφίαι μυρίαι κάθηνται,
    Φιλοτιμότεραι κλεοφῶντος ἐφ᾽ οὗ
    Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις,
    Δεινὸν ἐπιβρέμεται
    Θρηϊκία χελιδὼν,
    Ἐπὶ βάρβαρον ἑζομένη πέταλον.
    Κελαδεῖ δ᾽ ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον.
    Νόμον. ὡς ἀπολεῖται,
    Κἂν ἴσαι γένωνται.
Ημ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστι χρηστὰ τῇ πόλει
    Ξυμπαραινεῖν. καὶ διδάσκειν. πρῶτον οὖν ἡμῖν δοκεῖ,
    Ἐξισῶσαι τοὺς πολίτας. κἀφελεῖν τὰ δείματα.
    Κεἴ τις ἥμαρτε σφαλείς τι, φρυνίχου παλαίσμασιν,

Ἐγγενέσθαι

Δι. Τί δῆτ'; ἐπειδὴ καὶ σὺ φῂς εἶναι θεός,
Οὐ καὶ σὺ τύπτει, τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ξα. δίκαιος ὁ λόγος. χὠπότερον αὐ νῷν ἴδοις,
Κλαύσαντα πρότερον, ἢ προτιμήσαντά τι
Τυπτόμενον, εἶναι τοῦτον ἡγοῦ μὴ θεόν.
Αι. Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἶ σὺ γεννάδας ἀνήρ.
Χωρεῖς γὰρ εἰς τὸ δίκαιον. ἀποδύεσθε δή.
Ξα. Πῶς οὖν βασανιεῖς νὼ δικαίως. Αι. ῥᾳδίως.
Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἑκάτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
Ἰδού. σκύπειν γ'. ἤν με παρακινήσαντ' ἴδῃς.
Αι. ἤδη 'πάταξά σ'. Ξα. οὐ μὰ Δί'. Αι. οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖς.
ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τονδὶ καὶ πατάξω. Δι. πηνίκα.
Αι. Καὶ δὴ 'πάταξα. Δι. κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον.
Αι. οὐκ οἶδα. τουδὶ δ' αὖθις ἀποπειράσομαι.
Ξα. Οὔκουν ἀνύσεις; ἰατταταί. Αι. τί δὴ τατταί.
Μῶν ὠδυνήθης; Ξα. οὐ μὰ Δί'. ἀλλ' ἐφρόντισα,
Ὁπόθ' Ἡράκλεια, τἀν Διομείοις γίνεται.
Αι. ἅνθρωπος ἱερός. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἰοὺ ἰού. Αι. τί ἐστιν. Δι. ἱππέας γ' ὁρῶ.
Αι. Τί δῆτα κλαίεις. Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
Αι. ἔπειτα προτιμᾷς γ' οὐδέν; Δι. οὐδέν μοι μέλει.
Αι. Βαδιστέον γ' ἄρ' ἐστὶν ἐπὶ τονδὶ πάλιν.
Ξα. Οἴμοι. Αι. τί ἐστι. Ξα. τὴν ἄκανθ' ἔξελε.
Αι. Τί τὸ πρᾶγμα τουτί. δεῦρο πάλιν βαδιστέον.
Δι. Ἄπολλον, ὅς που Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις.
Ξα. Ἤλγησεν. οὐκ ἤκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ' ἐπεί,
Ἴαμβον Ἱππώνακτος ἀνεμιμνῃσκόμην.

Ο δ' ἴτυλας χὠ σκεβλίας χὠ παρδόκας
Χωρεῖτε δευρὶ καὶ μάχεσθε τουτῳί.
Δι. Εἶτ' οὐχὶ δεινὰ ταῦτα; τύπτειν τουτονί,
Κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλότρια; Ξα. μάλ' ὑπερφυᾶ.
Αἰ. Σχέτλια μὲν οὖν καὶ δεινά. Ξα. καὶ μὴν νὴ Δία
Εἰ πώποτ' ἦλθον δεῦρ', ἐθέλω τεθνηκέναι.
Ἢ 'κλεψα τῶν σῶν ἄξιόν τι καὶ τριχός.
Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνυ
Βασάνιζε γὰρ τὸν παῖδα τουτονὶ λαβών.
Κἄν ποτέ μ' ἕλῃς ἀδικοῦντ', ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω. Ξα. πάντα τρόπον. ἐν κλίμακι
Δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων.
Στρεβλῶν. ἔτι τε τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων.
Πλίνθους ἐπιθείς. πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ
Μὴ τύπτε τοῦτον. μηδὲ γητείῳ νέῳ.
Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος. κἄν τι πηρώσω γέ σοι
Τὸν παῖδα τύπτων, τἀργύριόν σοι κείσεται;
Ξα. Μὴ δῆτ' ἔμοιγ'. οὕτω δὲ βασάνιζ' ἀπαγαγών.
Αἰ. Αὐτοῦ μὲν οὖν, ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοὺς λέγῃ.
Κατάθου σὺ τὰ σκεύη ταχέως, χὤπως ἐρεῖς
Ἐνταῦθα μηδὲν ψεῦδος. Δι. ἀγορεύω τινί,
Ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντ', εἰ δὲ μή,
Αὐτὸς σὺ σαυτὸν αἰτιῶ. Αἰα. λέγεις δὲ τί;
Δι. Ἀθάνατος εἶναί φημι διόνυσος διός.
Τοῦτον δὲ δοῦλον. Αἰα. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φημ' ἐγώ.
Καὶ πολύ γε μᾶλλόν ἐστι μαστιγωτέος.
Εἴπερ θεὸς γάρ ἐστιν, οὐκ αἰσθήσεται.

Ἀλλ᾽ ἤν σε τοῦ λοιποῦ ποτ᾽ ἀφέλωμαι χρόνου,
Πρόρριζος αὐτός· ἡ γυνή· τὰ παιδία,
Κάκιστ᾽ ἀπολοίμην κἀρχέδημος ὁ γλάμων.
Ξαν. Δέχομαι τὸν ὅρκον· κἀπὶ τούτοις λαμβάνω.
Νῦν σὸν ἔργον ἐστ᾽ ἐπειδὴ,
Τὴν στολὴν εἴληφας ἥνπερ
Εἶχες ἐξ ἀρχῆς πάλιν,
Ἀνανεάζειν σαυτὸν αἰεί.
Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινὸν,
Τοῦ θεοῦ μεμνημένον.
ᾧπερ εἰκάζεις σεαυτόν.
Εἰ δὲ παραληρῶν ἁλώσει,
Καὶ βάλῃς τι μαλθακὸν,
Αὖθις αἴρεσθαί σ᾽ ἀνάγκη ᾽στὶ πάλιν τὰ στρώματα.
Ξαν. Οὐ κακῶς ὦνδρες παραινεῖτ᾽.
Ἀλλὰ καὐτὸς τυγχάνω ταῦ-
τ᾽ ἄρτι συννοούμενος.
Ὅτι μὲν οὖν ἢν χρηστὸν ᾖ τι,
Ταῦτ᾽ ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πει-
ράσετ᾽· εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Ἀλλ᾽ ὅμως ἐγὼ παρέξω.
Μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα.
Καὶ βλέποντ᾽ ὀρίγανον.
Δεῖν δ᾽ ἔοικεν ὡς ἀκούω τῆς θύρας καὶ δὴ ψόφον.
Αἰ. Ξυνδεῖτε ταχέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον.
Ἵνα δῷ δίκην· ἀνύετον· Δι. ἥκει τῳ κακὸν
Ξαν. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρόσιτον· Αἰα. εἶεν· καὶ μάχῃ;

Μὰ δί'. οὐδὲ τὸν τυρόν γε τὸν χλωρὸν τάλαν.
Ὅν περ σὺν αὐτοῖσι ταλάροις κατήσθιε.
Κᾆπειτ' ἐπειδὴ τἀργύριον ἐπραττόμην,
Ἔβλεψεν ἐς ἐμὲ δριμὺ κἀμυκᾶτό γε.
Ξα. Τούτου πάνυ τοὔργον. οὗτος ὁ τρόπος πανταχοῦ.
Πα. Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ δία τάλαινα. Πλα. νὼ δὲ δείσασαι γέ πω,
Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.
Ὁ δ' ᾤχετ' ἐξάξας γε τὰς ψιάθους λαβών.
Ξαν. Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.
Πα. Ἴθι δὴ κάλεσον τὸν προστάτην κλέωνά μοι.
Σὺ δ' ἔμοιγ' ἐάνπερ ἐπιτύχῃς, ὑπέρβολον.
Ἵν' αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν. Πλα. ὦ μιαρὰ φάρυγξ.
Ὡς ἡδέως ἄν σου λίθῳ τοὺς γομφίους
Κόπτοιμ' ἄν, οἷς μου κατέφαγες τὰ φορτία.
Πα. Ἐγὼ δέ γ' ἐς τὸ βάραθρον ἐμβάλοιμί σε.
Πλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάρυγγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβοῦσ' ᾧ τοὺς κόλικας κατέσπασας
Ἀλλ' εἶμ' ἐπὶ τὸν κλέων', ὃς αὐτοῦ τήμερον
Ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.
Δι. Κάκιστ' ἀπολοίμην ξανθίαν εἰ μὴ φιλῶ
Ξαν. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. παῦε παῦε τοῦ λόγου.
Οὐκ ἂν γενοίμην ἡρακλῆς ἄν. Δι. μηδαμῶς.
Ὦ ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς ἂν ἀλκμήνης ἐγὼ
Υἱὸς γενοίμην, δοῦλος ἅμα καὶ θνητὸς ὤν.
Δι. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμοῖ. καὶ δικαίως αὐτὸ δρᾷς.
Κἂν εἴ με τύπτοις. οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι

Μετακυλίνδειν αὐτὸν ἀεὶ,
Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα· τὸ δὲ μεταστρέφεσθαι
Πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι καὶ φύσει θυραμένοις.
Δι. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ἦν εἰ
Ξανθίας μὲν δοῦλος ὢν, ἐν
Στρώμασι Μιλησίοις
Ανατετραμμένος· κυνῶν ὀρ-
Χηστρίδ' εἶτ' ᾔτησεν ἀμίδ' ἐ-
Γὼ δὲ πρὸς τοῦτον βλέπων,
Τοῦ 'ρεβίνθου δραττόμην· οὗ-
Τος δ' ἅτ' ὢν αὐτὸς πανοῦργος,
Εἶδε· κᾆτ' ἐκ τῆς γνάθου
Πὺξ πατάξας μου 'ξέκοψε τοὺς χοροὺς τοὺς προσθίους.
Πα. Πλαθάνη· πλαθάνη· δεῦρ' ἔλθ' ὁ πανοῦργος οὑτοσί,
Ος εἰς τὸ πανδοκεῖον εἰσελθών ποτε,
Εκκαίδεκ' ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ Δία
Εκεῖνος αὐτὸς δῆτα. Ξα. κακὸν ἥκει τινί.
Πα. Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοισιν ἀνάβραστ' εἴκοσιν,
Ανημιωβολιαῖα. Ξα. δώσει τις δίκην.
Πα. Καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλά. Δι. ληρεῖς ὦ γύναι.
Κοὐκ οἶσθ' ὅ, τι λέγεις. Παν. Οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας,
Οτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἀναγνῶναί σ' ἔτι.
Πα. Τί δαί· τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω.

Ανέβραττεν ὀρνίθεια καὶ τραγήματα.
Εφρυγε. κᾦνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.
ἀλλ' εἴσιθ' ἅμ' ἐμοί. Ξα. πάνυ καλῶς. Δι. ληρεῖς ἔχων.
Οὐ γάρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητρίς γέ σοι
Ηδ' ἔνδον ἔσθ' ὡραιοτάτη. κὠρχηστρίδες,
Ετεραι δύο ἢ τρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδες;
Θε. Ηβυλλιῶσαι κἄρτι παρατετιλμέναι.
Αλλ' εἴσιθ' ὡς ὁ μάγειρος ἤδη τὰ τεμάχη
Ημελλ' ἀφαιρεῖν. χἠ τράπεζ' εἰσῄρετο.
Ξα. Ιθι νυν φράσον πρώτιστα ταῖς αὐλητρίσι
Ταῖς ἔνδον οὔσαις, αὐτὸς ὡς εἰσέρχομαι.
Ο παῖς. ἀκολούθει δεῦρο τὰ σκεύη φέρων.
Δι. Επίσχες οὗτος. οὔτι που σπουδὴν ποιεῖς
Οτιή σε παίζων ἡρακλέαν ἐσκεύασα;
Οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὦ ξανθία.
Αλλ' ἀράμενος γ' οἴσεις πάλιν τὰ στρώματα.
Ξα. Τί δ' ἐστιν. οὐ δή που μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ
ἅ 'δωκας αὐτός; Δι. οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη ποιῶ.
Κατάθου τὸ δέρμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Καὶ τοῖς θεοῖσιν ἐπιτρέπω. Δι. ποίοις θεοῖς.
Τὸ δὲ προσδοκῆσαί σ' οὐκ ἀνόητον καὶ κενόν.
Ως δοῦλος ὢν καὶ θνητὸς, ἀλκμήνης ἔσῃ;
Ξα. Αμέλει. καλῶς ἔχ' αὔτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὲ
Εμοῦ δεηθείης ἄν, εἰ θεὸς θέλοι.
Χο. Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος καὶ φρένας. καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,

Ξα· Ἰδοὺ λαβέ· Δι· Πρόσθου· ποῦ 'στιν· Ξα· ὦ χρυσοῖ θεοί,
Ἐνταῦθ' ἔχεις τὴν καρδίαν· Δι· δείσασα γὰρ,
Εἰς τὴν κάτω μου κοιλίαν καθείρπυσεν·
Ξα· Ὦ δειλότατε θεῶν σὺ κἀνθρώπων· Δι· ἐγώ;
Πῶς δειλὸς, ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε·
Οὔκουν ἕτερος ταῦτ' ἠργάσατ' ἀνήρ· Ξα· ἀλλὰ τί·
Δι· Κατέκειτ' ἂν ὀσφραινόμενος, εἴπερ δειλὸς ἦν·
Ἐγὼ δ' ἀνέστην· καὶ προσέτ' ἀπεψησάμην·
Ξα· Ἀνδρεῖά γ' ὦ πόσειδον· Δι· οἶμαι νὴ δία·
Σὺ δ' οὐκ ἔδεισας τὸν ψόφον τῶν ῥημάτων·
Καὶ τὰς ἀπειλάς; Ξα· οὐ μὰ δί' οὐδ' ἐφρόντισα·
Δι· Ἴθι νυν· Ἐπειδὴ ληματίας κἀνδρεῖος εἶ,
Σὺ μὲν γενοῦ 'γὼ, τὸ ῥόπαλον τουτὶ λαβὼν
Καὶ τὴν λεοντῆν, εἴπερ ἀφοβόσπλαγχνος εἶ·
Ἐγὼ δ' ἔσομαί σοι σκευοφόρος ἐν τῷ μέρει·
Ξα· Φέρε δὴ ταχέως αὔτ'· οὐ γάρ· ἀλλὰ πειστέον
Καὶ βλέψον ἐς τὸν ἡρακλειοξανθίαν,
Εἰ δειλὸς ἔσομαι· καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων·
Δι· Μὰ δί'· ἀλλ' ἀληθῶς οὑκ μελίτης μαστιγίας·
Φέρε νυν· ἐγὼ τὰ στρώματ' αἴρωμαι ταδί·
Θε· Ὦ φίλταθ' ἥκεις ἡράκλεις; δεῦρ' εἴσιθι·
Ἡ γὰρ θεός σ' ὡς ἐπύθεθ' ἥκοντ' αὐθέως
Ἔπεττεν ἄρτους, ἧψε κατερικτῶν χύτρας
Ἔτνους δύ' ἢ τρεῖς· βοῦν ἀπηνθράκιζ' ὅλον·
Πλακοῦντας ὤπτα· κολλάβους· ἀλλ' εἴσιθι·
Ξα· Κάλλιστ' ἐπαινῶ· Θε· μὰ τὸν ἀπόλλω οὐ μή σ' ἐγὼ
Περιόψομαι ἀπελθόντ' ἐπεί τοι καὶ κρέα

Καὶ φέγγος ἱλαρόν ἐστιν
Ὅσοι μεμυήμεθ' ἀυ-
Σεβῆ τε διήγομεν
Τρόπον, περί τε ξένοις καὶ τοὺς ἰδιώτας.
Δι. Αγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω τίνα.
Πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οἱ ᾽πιχώριοι;
Ξα. Οὐ μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας.
Καθ' ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων.
Δι. Παῖ παῖ. Αἰ. τίς οὗτος. Δι. ἡρακλῆς ὁ καρτερός.
Αἰ. Ω βδελυρὲ κἀναίσχυντε καὶ τολμηρὲ σὺ
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε καὶ μιαρώτατε
Ὃς τὸν κύν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν κέρβερον,
Απῇξας ἄγχων κἀποδρὰς, ᾤχου λαβών.
Ὃν ἐγὼ ᾽φύλαττον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος.
Τοία στυγὸς σε μελανοκάρδιος πέτρα.
Αχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγής.
Φρουροῦσι κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες.
Εχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει. πλευμόνων τ' ἀνθάψεται,
Ταρτησία μύραινα. τὼ νεφρὼ δέ σου,
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ἡματωμένω,
Διασπάσονται γοργόνες τιθράσιαι.
Εφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.
Ξα. Οὗτος, τί δέδρακας. Δι. ἐγκέχοδα. κάλει θεόν.
Ξα. Ω καταγέλαστ᾽ οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ,
Πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον. Δι. ἀλλ' ὡρακιῶ.
Ἀλλ' οἶσαι πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

Καὶ καλλίαν γε φασὶ
Τοῦτον τὸν ἱπποβίνου,
Κύσθου λεοντὴν ναυμαχεῖν, ἐνημμένον.
Δι. Ἔχοιτ' ἂν οὖν φράσαι νῷν,
Πλούτων ὅπου 'νθάδ' οἰκεῖ,
Ξένω γάρ ἐσμεν, ἀρτίως ἀφιγμένω.
Χο. Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς.
Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με.
Ἀλλ' ἴσθ' ἐπ' αὐτὴν τὴν θύραν ἀφιγμένος.
Δι. Αἴροις ἂν αὖθις ὦ παῖ τά γε στρώματα.
Ξα. Τουτὶ τί ἦν τὸ πρᾶγμα.
Ἀλλ' ἢ διὸς κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασι.
Χο. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύκλον θεᾶς.
Ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος.
Παίζοντες οἷς μετουσία
Θεοφιλοῦς ἑορτῆς.
Ἐγὼ δὲ σὺν ταῖσι κόραις
Εἶμι καὶ γυναιξὶν,
Οὗ παννυχίζουσι θεαὶ,
Φέγγος ἱερὸν οἴσων.
Ημι. Χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
Λειμῶνας ἀνθεμώδεις,
Τὸν ἡμέτερον τρόπον.
Τὸν καλλιχορώτατον
Παίζοντες ὃν ὄλβιαι
Μοῖραι ξυνάγουσι.
Μόνοις γὰρ ἡμῖν ἥλιος

ἄνδυ πόνου πολλὴν ὁδὸν περαίνεις,
Ημ. ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
Σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι
Κἀπ' εὐτελείᾳ, τόνδε
Τὸν σανδαλίσκον καὶ τὸ ῥάκος.
Κἀξεῦρες ὥστ' ἀζημίους
Παίζειν τε καὶ χορεύειν.
Ημ. ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με
Καὶ γὰρ παραβλέψας τι μειρακίσκης
Νῦν δὴ κατεῖδον καὶ μάλ' εὐπροσώπου
Συμπαιστρίας, χιτωνίου
Παραῤῥαγέντος, τιτθίον προκύψαν.
Ημ. ἴακχε φιλοχορευτὰ συμπρόπεμπέ με.
Εγὼ δ' ἀεί πως φιλακόλουθός εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
Παίζων χορεύειν βούλομαι. Δι. κἄγωγε πρός.
Χο. Βούλεσθε δῆτα κοινῇ
Σκώψωμεν Ἀρχέδημον;
ὃς ἑπτέτης ὢν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.
Νυνὶ δὲ δημαγωγεῖ
Εν τοῖς ἄνω νεκροῖσι.
Κἀστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.
Τὸν κλεισθένους δ' ἀκούω
Εν ταῖς ταφαῖσι, πρωκτὸν
Τίλλειν ἑαυτοῦ, καὶ σπαράττειν τὰς γνάθους
Κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς.
Κἄκλαιε. κἀκεκράγει
Σεβῖνον, ὅστις ἐστὶν ἀναφλύστιος.

Λειμώνων ἐγκρούων.
Καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
Καὶ χλευάζων ἠρίστηται
δ' ἐξαρκούντως· ἀλλ' ἔμβα
Χὤπως ἀρεῖς τὴν σώτειραν γενναίως
Τῇ φωνῇ μολπάζων,
ἣ τὴν χώραν σώζειν φήσ' ἐς τὰς ὥρας,
Κἂν θωρυκίων μὴ βούληται.
Χο. ἄγε νυν ἑτέραν ὕμνων ἰδέαν τὴν καρποφόρον βασίλειαν
δήμητρα θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέαις μολπαῖς κελαδεῖτε
δήμητερ ἁγνῶν ὀργίων
ἄνασσα συμπαραστάτει
Καὶ σῶζε τὸν σαυτῆς χορόν.
Καί μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
Παῖσαί τε καὶ χορεῦσαι
Καὶ πολλὰ μὲν γελοῖά μ' εἰ-
πεῖν· πολλὰ δὲ σπουδαῖα καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως.
Παίσαντα καὶ σκώψαντα, νι-
κήσαντα ταινιοῦσθαι
Ημ. ἄγ' εἶα νῦν γε καὶ τὸν ὡραῖον θεὸν
Παρακαλεῖτε δεῦρο.
Ὠδαῖσι τὸν ξυνέμπορον
Τῆσδε τῆς χορείας.
Ημ. ἴακχε πολυτίμητε μέλος ἑορτῆς
ἥδιστον εὑρὼν, δεῦρο συνακολούθει
Πρὸς τὴν θεὸν, καὶ δεῖξον ὡς

Παλαιοὺς ἐνιαυτοὺς
Ἱερᾶς ὑπὸ τιμῆς·
Σὺ δὲ λαμπάδι φλέγων
Προβάδην ἔξαγε πανθη·
Ρον ἕλειον δάπεδον·
Χοροποιὸν μάκαρ ἥβαν·

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ημ. Εὐφημεῖν χρὴ κἀξίστασθαι τοῖς ἡμετέροισι χοροῖσιν,
ὅστις ἄπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμῃ μὴ καθαρεύει,
ἢ γενναίων ὄργια μουσῶν μήτ' οἶδέ πω, μήτ' ἐχόρευσε·
Μηδὲ κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη,
ἢ βωμολόχοις ἔπεσι χαίρει, μὴ 'ν καιρῷ τοῦτο ποιοῦσιν,
ἢ στάσιν ἐχθρὰν μὴ καταλύει, μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις·
ἀλλ' ἀνεγείρει, καὶ ῥιπίζει, κερδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν·
ἢ τῆς πόλεως χειμαζομένης ἄρχων καταδωροδοκεῖται·
ἢ προδίδωσι φρούριον, ἢ ναῦς· ἢ τἀπόρρητ' ἀποπέμπει
Ἐξ αἰγίνης· θωρυκίων ὤν, ἢ κοσολόγος κακοδαίμων·
Ἀσκώματα, καὶ λίνα, καὶ πίτταν, διαπέμπων εἰς ἐπίδαυρον·
ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶ παρέχειν τινὰ πείθει·
ἢ καταπλᾷ τῶν ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων·
ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν, εἶτ' ἀποτρώγει
Κωμῳδηθεὶς ἐν ταῖς πατρίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ διονύσου·
Τούτοισιν ἀπαυδῶ, καὖθις ἀπαυδῶ, καὖθις μάλ' ἀπαυδῶ
Ἐξίστασθαι μύσταισι χοροῖς· ὑμεῖς δ' ἀνεγείρετε μολπὴν·
Καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἳ τῇδε πρέπουσιν ἑορτῇ.
Ημ. Χώρει δὴ νῦν πᾶς ἀνδρείως
Εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους τῶν καθ' ἄδου

Δι. Καὶ μοὶ δοκοῦσιν. ἡσυχίαν τοίνυν γ' ἄγειν.
Βέλτιστόν ἐστιν, ὡς ἂν εἴδωμεν σαφῶς.
Χο. Ἴακχ' ὦ πολυτιμήτοις
ἐν ἕδραις ἐνθάδε ναίων.
Ἴακχ' ὦ Ἴακχε
Ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων.
Ὁσίους ἐς θιασώτας.
Πολύκαρπον μὲν τινάσσων
Ἀμφὶ κρατὶ σῷ βρύοντα
Στέφανον μύρτων.
Θρασεῖ δ' ἐγκατακρούων
Ποδὶ τὰν ἀκόλαστον
Φιλοπαίγμονα τιμὰν
Χαρίτων πλεῖστον ἔχουσαν,
Μόρος ἁγνὴν ἱεράν,
Ὁσίοις μύσταις χορείαν,
Ξα. ὦ πότνια πολυτίμητε Δήμητρος κόρη.
Ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν.
Δι. Οὔκουν ἀτρέμ' ἕξεις ἤν τι καὶ χορδῆς λάβῃς.
Χο. ἔγειρε φλογέας λαμπά
δας. ἐν χερσὶ γὰρ ἥκεις
Τινάσσων Ἴακχ' ὦ Ἴακχε.
Νυκτέρου τελετῆς φωσφόρος ἀστὴρ
Φλογὶ. φέγγεται δὲ λειμών.
Γόνυ πάλλεται γερόντων
Ἀποσείεται δὲ λύπας
Χρονίων τ' ἐτῶν

Δι. Ἔμπουσα τοίνυν ἐστί. Ξα. πυρὶ γοῦν λάμπεται
  ἅπαν τὸ πρόσωπον. καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει.
Δι. Νὴ τὸν ποσειδῶ. καὶ βολίτινον θάτερον.
Ξα. Σάφ' ἴσθι. Δι. ποῖ δῆτ' ἂν τραποίμην. Ξα. ποῖ δ' ἐγώ.
Δι. Ἱερεῦ διαφύλαξόν μ' ἵν' ὦ σοι ξυμπότης.
Ιερ. Ἀπολούμεθ' ὦ 'ναξ ἡράκλεις. Δι. οὐ μὴ καλῆς.
  Μ' ὦ 'νθρωφ' ἱκετεύω μηδὲ κατερῆς τοὔνομα.
Ιερ. Διόνυσε τοίνυν. Δι. τοῦτο δέ γ' ἧττον θατέρου.
Ξα. Ἴθ' ᾗπερ ἔρχει. δεῦρο δεῦρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί δ' ἐστί. Ξα. θάρρει. πάντα τἀγαθὰ πεπράγαμεν.
  ἔξεστι δ' ὥσπερ ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν.
  Ἐκ κυμάτων γὰρ αὖθις αὖ γαλῆν ὁρῶ.
  Ἥμπουσα, φρούδη. Δι. κατόμοσον. Ξα. νὴ δία.
Δι. Καὖθις κατόμοσον. Ξα. νὴ δί'. Δι. ὄμοσον. Ξα. νὴ δία.
Δι. Οἴμοι τάλας. ὡς ὠχρίασ' αὐτὴν ἰδών.
  Ὁδὶ δὲ δείσας. ὑπερεπυρρίασέ μου.
  Οἴμοι. πόθεν μοι ταυτὶ τὰ κακὰ προσέπεσε.
  Τίν' αἰτιάσομαι θεῶν μ' ἀπολλύναι.
Ξαν. Αἰθέρα διὸς δωμάτιον. ἢ χρόνου πόδα.
Δι. Οὗτος. Ξα. τί ἐστιν. Δι. οὐ κατήκουσας, Ξα. τίνος.
Δι. Αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε καὶ δᾴδων γέ με.
  Αὔρα τις εἰσέπνευσε μυστικωτάτη.
  Ἀλλ' ἠρεμεὶ πτήξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. Ἴακχ' ὦ ἴακχε. Ἴακχ' ὦ ἴακχε.
  Ξα. Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο δέσποθ' οἱ μεμυημένοι.
  Ἐνταῦθά που παίζουσιν οὓς ἔφραζε νῷν.
  ᾄδουσι γοῦν τὸν ἴακχον ὅνπερ δι' ἀγόρας.

ἕως ἂν ὑμῶν ἐπικρατήσω τῷ κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. ἔμελλον ἄρα παύσειν ποθ' ὑμᾶς τοῦ κοάξ.
Χα. ὦ παῦε παῦε· παραβαλοῦ τῷ κωπίῳ
ἔκβαιν' ἀπόδος τὸν ναῦλον. Δι. ἔχε δὴ τὠβολώ.
Ο ξανθίας, ποῦ ξανθίας; ἢ ξανθίας;
Ξα. Ιαῦ. Δι. βάδιζε δεῦρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί ἐστι ταὐταυθοῖ. Ξα. σκότος καὶ βόρβορος.
Δι. Κατεῖδες οὖν που τοὺς πατραλοίας αὐτόθι,
Καὶ τοὺς ἐπιόρκους οὓς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. σὺ δ' οὔ;
Δι. Νὴ τὸν ποσειδῶ 'γωγε. καὶ νυνί γ' ὁρῶ.
ἄγε δὴ τί δρῶμεν. Ξα. προϊέναι βέλτιστα νῷν
ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστὶν, οὗ τὰ θηρία
Τὰ δείν' ἔφασκ' ἐκεῖνος. Δι. ὡς οἰμώξεται.
Ηλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγώ.
Εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμούμενος.
Οὐδὲν γὰρ οὕτω γαῦρον ἐσθ' ὡς ἡρακλῆς
Εγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἂν ἐντυχεῖν τινὶ
Λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιόν τι τῆς ὁδοῦ.
Ξα. Νὴ τὸν δία. καὶ μὴν αἰσθάνομαι ψόφου τινός.
Δι. Ποῦ 'στ'. Ξα. ὄπισθεν. Δι. ἐξόπισθε νῦν ἴθι.
Ξα. ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ πρόσθε. Δι. πρόσθε νῦν ἴθι.
Ξα. Καὶ μὴν ὁρῶ νὴ τὸν δία θηρίον μέγα.
Δι. Ποῖόν τι. Ξα. δεινὸν παντοδαπὸν γοῦν γίνεται.
Τοτὲ μὲν βοῦς. νυνὶ δ' ὀρεύς. τοτὲ δ' αὖ γυνή.
Ὡραιοτάτη τις. Δι. ποῦ 'στι. φέρ' ἐπ' αὐτὴν ἴω.
Ξα. ἀλλ' οὐκέτ' αὖ γυνή 'στιν. ἀλλ' ἤδη κύων.

Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Ἀλλ' ὦ φιλῳδὸν γένος παύσασθε.
Χο. Μᾶλλον μὲν οὖν φθεγξόμεθ' εἰ δή ποτ' εὐ
Ηλίοις ἐν ἁμέραισιν
Ηλάμεσθα διὰ κυπείρου
Καὶ φλέω χαίροντες ᾠδῆς
Πολυκολύμβοις μέλεσιν.
Η διὸς φεύγοντες ὄμβρον,
Ενυδρον ἐν βυθῷ χορείαν
Αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα.
Πομφολυγοπαφλάσμασι
Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. Τουτὶ παρ' ὑμῶν λαμβάνω.
Χο. Δεινά γ' ἄρα πεισόμεσθα.
Δι. Δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων,
Εἰ διαρραγήσομαι.
Χο. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. Οἰμώζετ' οὐ γάρ μοι μέλει.
Χο. Ἀλλὰ μὴν κεκραξόμεσθά
Γ' ὁπόσον ἡ φάρυγξ ἂν ἡμῶν
Χανδάνῃ δι' ἡμέρας.
Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ κοάξ.
Δι. Τούτῳ γὰρ οὐ νικήσετε
Χο. Οὐδὲ μὴν ἡμᾶς σὺ πάντως.
Δι. Οὐδὲ μὴν ὑμεῖς γε δή με
Οὐδέποτε. κεκράξομαι γάρ.
Κἄν με δεῖ δι' ἡμέρας;

Ξύναυλον ὕμνων βοάν,
Φθεγξώμεθ' εὔγηρυν ἐμὰν ἀοιδάν.
κοὰξ. κοάξ
ἣν ἀμφὶ νυσήιον διὸς
Διόνυσον ἐν λίμναισιν ἰαχήσαμεν.
Ηνίχ' ὁ κραιπαλόκωμος
Τοῖς ἱεροῖσι χύτροισιν,
Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέμενος λαῶν ὄχλος.
Βρεκεκεκέξ. κοάξ. κοάξ.
Δι. Εγὼ δὲ τἀλγεῖν ἄρχομαι.
Τὸν ὄρρον, ὦ κοὰξ κοάξ.
Χο. Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. Υμῖν δ' ἴσως οὐδὲν μέλει.
Χο. Βρεκεκεκὲξ, κοὰξ κοάξ.
Δι. Αλλ' ἐξόλοισθ' αὐτῷ κοάξ
Οὐδὲν γάρ ἐστ' ἀλλ' ἢ κοάξ
Χο. Εἰκότως ἔγωγ' ὦ πολλὰ πράττων.
Εμὲ γὰρ ἔστερξαν εὔλυροί τε μοῦσαι.
Καὶ κεροβάτας πάν.
Ο καλαμόφθογγα παίζων
Προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς ἀπόλλων.
ἕνεκα δόνακος, ὃν ὑπολύριον
ἔνυδρον ἐν λίμναις τρέφω.
Βρεκεκεκὲξ κοὰξ κοάξ.
Δι. Εγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω.
Χὠ πρωκτὸς ἰδίει πάλαι.
Κᾆτ' αὐτίκ' ἐγκύψας ἐρεῖ

Χα. Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων·
Τίς ἐς τὸ λήθης πεδίον· ἢ 'ς ὀνουπόκας,
ἢ 'ς κερβερίους, ἢ 'ς κόρακας· ἢ 'πὶ ταίναρον·
Δι. Ἐγώ. Χα. ταχέως ἔμβαινε. Δι. ποῦ σχήσειν δοκεῖς
Ἐς κόρακας ὄντως; Χα. ναὶ μὰ δία σοῦ γ' εἵνεκα.
ἔμβαινε δή. Δι. παῖ δεῦρο. Χα. δοῦλον οὐκ ἄγω,
Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Μὰ τὸν δί' οὐ γάρ. ἀλλ' ἔτυχον ὀφθαλμιῶν.
Χα. Οὔκουν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην κύκλῳ
Ξα. Ποῦ δεῖτ' ἀναμενῶ; Χα. παρὰ τὸν αὐαίνου λίθον.
Ἐπὶ ταῖς ἀναπαύλαις. μανθάνεις; Ξα. πάνυ μανθάνω.
Οἴμοι κακοδαίμων. τῷ ξυνέτυχον ἐξιών.
Χα. Κάθιζ' ἐπὶ κώπην. Εἴ τις ἔτι πλεῖ, σπευδέτω.
Οὗτος. τί ποιεῖς. Δι. ὅ τι ποιῶ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἵζω 'πὶ κώπην οἷ περ ἐκέλευσάς με σύ.
Χα. Οὔκουν καθεδεῖ δῆτ' ἐνθαδὶ γάστρων. Δι. ἰδού.
Χα. Οὔκουν προβαλεῖ τὼ χεῖρε κἀκτενεῖς; Δι. ἰδού.
Χα. Οὐ μὴ φλυαρήσῃς ἔχων. ἀλλ' ἀντιβὰς,
Ἐλᾷς προθύμως. Δι. κᾆτα πῶς δυνήσομαι
ἄπειρος. ἀθαλάττωτος. ἀσαλαμίνιος.
ὢν εἶτ' ἐλαύνειν. Χα. ῥᾷστ' ἀκούσει γὰρ μέλη
Κάλλιστ' ἐπειδὰν ἐμβάλῃς ἅπαξ. Δι. τίνων,
Χα. Βατράχων. κύκνων θαυμαστά. Δι. κατακέλευε δή.
Χα. Ὠὸπ ὄπ. ὠὸπ ὄπ.
Χο. Βρεκεκεκές. κοὰξ κοάξ.
Βα. Βρεκεκεκέξ. κοάξ. κοάξ.
Λιμναῖα κρηνῶν τέκνα.

Δι. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες εἰσίν. Ηρα. οἱ μεμυημένοι.
Ξα. Νὴ τὸν Δί᾽ ἔγωγ᾽ οὖν ὄνος ἄγων μυστήρια.
Ἀτὰρ οὐ καθέξω ταῦτα τὸν πλείω χρόνον.
Ηρ. Οἵ σοι φράσουσ᾽ ἁπαξάπανθ᾽ ὧν ἂν δέει
Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ὁδὸν
Ἐπὶ ταῖσι τοῦ πλούτωνος οἰκοῦσι θύραις,
Καὶ χαῖρε πόλλ᾽ ὦδελφέ. Δι. νὴ δία καὶ σύ γε.
Ὑγίαινε. σὺ δὲ τὰ στρώματ᾽ αὖθις λάμβανε.
Ξα. Πρὶν καὶ καταθέσθαι; Δι. καὶ ταχέως μέντοι πάνυ.
Ξα. Μὴ δῆθ᾽ ἱκετεύω σ᾽. ἀλλὰ μίσθωσαί τινα
Τῶν ἐκφερομένων. ὅστις ἐπὶ τοῦτ᾽ ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μὴ ὕρω; Ξα, τότε μ᾽ ἄγειν. Δι. καλῶς λέγεις.
Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τουτονὶ νεκρόν.
Οὗτος. σὲ λέγω μέντοι. σὲ τὸν τεθνηκότα.
Ἄνθρωπε. βούλει σκευάρι᾽ εἰς ᾅδου φέρειν;
Νε. Πόσ᾽ ἄττα. Δι. Ταυτί. Νε. δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς;
Δι. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἔλαττον. Νε. ὑπάγεθ᾽ ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ.
Δι. Ἀνάμεινον ὦ δαιμόνι᾽ ἐὰν ξυμβῶ τί σοι
Νε. Εἰ μὴ καταθήσεις δύο δραχμάς, μὴ διαλέγου.
Δι. Λάβ᾽ ἐννέ᾽ ὀβολούς. Νε. ἀναβιῴην νῦν πάλιν
Ξα. Ὡς σεμνὸς ὁ κατάρατος, οὐκ οἰμώξεται;
Ἐγὼ βαδιοῦμαι. Δι. χρηστὸς εἶ καὶ γεννάδας.
Δι. Χωρῶμεν ἐπὶ τὸ πλοῖον. Χαρ. ὢ ὄπ. παραβαλοῦ
Δι. Τουτὶ τί ἐστι. Ξα. τοῦτο λίμνη νὴ δία.
Αὕτη ᾿στὶν, ἣν ἔφραζε. καὶ πλοῖόν γ᾽ ὁρῶ
Νὴ τὸν ποσειδῶ. κἄστι γ᾽ ὁ χάρων οὑτοσί
Δι. Χαῖρ᾽ ὦ χάρων. χαῖρ᾽ ὦ χάρων. χαῖρ᾽ ὦ χάρων.

Ηρ. Αναβὰς ἐπὶ τὸν πύργον τὸν ὑψηλόν. Δι. τί δρῶ;
Ηρ. Αφιεμένην τὴν λαμπάδ' ἐντεῦθεν θεῶ.
Εἶναι, τὸθ' εἶναι καὶ σὺ σαυτόν. Δι. ποῖ. Ηρ. κάτω.
Δι. Αλλ' ἀπολέσαιμ' ἂν ἐγκεφάλου θρίω δύω.
Οὐκ ἂν βαδίσαιμι τὴν ὁδὸν ταύτην. Ηρ. τί δαί.
Δι. Ἥνπερ σὺ τότε κατῆλθες. Ηρ. ἀλλ' ὁ πλοῦς πολὺς
Εὐθὺς γὰρ ἐπὶ λίμνην μεγάλην ἥξεις πάνυ.
Αβυσσον. Δι. εἶτα πῶς γε περαιωθήσομαι.
Ηρ. Εν πλοιαρίῳ τυννουτῳῒ σ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.
Δι. Φεῦ. ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.
Πῶς ἠλθέτην κἀκεῖσε. Ηρ. Θησεὺς ἤγαγε.
Μετὰ ταῦτ' ὄφεις καὶ θηρί' ὄψει μυρία.
Δεινότατα. Δι. μή μ' ἔκπληττε μηδὲ δειμάτου.
Οὐ γάρ μ' ἀποτρέψεις. Ηρ. εἶτα βόρβορον πολὺν
Καὶ σκῶρ ἀείνων. ἐν δὲ τούτῳ κειμένους
Εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε.
Η παῖδα κινῶν τἀργύριον ὑφείλετο.
Η μητέρ' ἠλοίησεν. ἢ πατρὸς γνάθον
Επάταξεν. ἢ ἐπίορκον ὤμοσεν,
Η Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο.
Δι. Νὴ τοὺς θεοὺς ἐχρῆν γε πρὸς τούτοισι, κεἰ
Τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.
Ηρ. Εντεῦθεν αὐλῶν τίς σε περίεισι πνοή.
Οψει τε φῶς κάλλιστον ὥσπερ ἐνθάδε.
Καὶ μυρρινῶνας. καὶ θιάσους εὐδαίμονας.
Ανδρῶν. γυναικῶν. καὶ κρότον χειρῶν πολύν.

Ηρ. Σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει; Διο. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ηρ. ἦ μὴν κόβαλλά γ᾽ ἐστὶν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ηρ. Καὶ μὴν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεται.
Δι. Δειπνεῖν με δίδασκε. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος;
Δι. Ἀλλ᾽ ὧνπερ οὕνεκα τήνδε τὴν σκευὴν φορῶν
ἦλθον κατὰ σὴν μίμησιν, ἵνα μοι τοὺς ξένους
Τοὺς σοὺς φράσειας, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
Ἐχρῶ τόθ᾽ ἡνίκ᾽ ἦλθες ἐπὶ τὸν κέρβερον,
Τούτους φράσον μοι· λιμένας· ἀρτοπώλια·
Πορνεῖ᾽· ἀναπαύλας· ἐκτροπάς· κρήνας· ὁδούς·
Πόλεις· διαίτας· πανδοκευτρίας· ὅπου
Κόρεις ὀλίγιστοι. Ξαν. περὶ ἐμοῦ δ᾽ οὐδεὶς λόγος;
Ηρ. ὦ σχέτλιε· τολμήσεις γὰρ ἰέναι καὶ σύ γε;
Δι. Μηδὲν ἔτι πρὸς ταῦτ᾽, ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
ὅπως τάχιστ᾽ ἀφίξομ᾽ εἰς ᾅδου κάτω.
Καὶ μήτε θερμὴν· μήτ᾽ ἄγαν ψυχρὰν φράσῃς.
Ηρ. Φέρε δὴ τίν᾽ αὐτῶν σοι φράσω πρώτην, τίνα.
μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου,
Κρεμάσαντι σαυτόν. Δι. παῦε πνιγηρὰν λέγεις.
Ηρ. Ἀλλ᾽ ἔστιν ἀτραπὸς σύντομος τετριμμένη
Η διὰ θυείας. Δι. ἆρα κώνειον λέγεις;
Ηρ. Μάλιστά γε. Δι. ψυχράν γε καὶ δυσχείμερον
Εὐθὺς γὰρ ἀποπήγνυσι τἀντικνήμια.
Ηρ. Βούλει ταχεῖαν καὶ κατάντη σοι φράσω;
Δι. Νὴ τὸν Δί᾽· ὡς ὄντος γε μὴ βαδιστικοῦ.
Ηρ. Καθέρπυσόν νυν ἐς κεραμεικόν. Δι. κᾆτα τί;

Ηρ. Εἶτ' οὐχὶ σοφοκλέα πρότερον ὄντ' εὐριπίδου
 Μέλλεις ἀναγαγεῖν εἴπερ ἐκεῖθεν δεῖ σ' ἄγειν;
Δι. Οὔ· πρίν γ' ἂν ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον·
 ἄνευ σοφοκλέους, ὅ,τι ποιεῖ κωδωνίσω.
 Κἄλλως ὁ μέν γ' εὐριπίδης πανοῦργος ὤν,
 Καὶ ξυναποδρᾶναι δεῦρ' ἐπιχειρήσειέ μοι·
 ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ' εὔκολος δ' ἐκεῖ·
Ηρ. ἀγάθων δὲ ποῦ 'στιν· Δι. ἀπολιπών μ' ἀποίχεται·
 ἀγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις·
Ηρ. Ποῖ γῆς ὁ τλήμων· Δι. ἐς μακάρων εὐωχίαν·
Ηρ. ὁ δὲ ξενοκλῆς· Δι. ἐξόλοιτο νὴ δία·
Ηρ. Πυθάγγελος δ' ἔ. Ξα. περὶ ἐμοῦ δ' οὐδεὶς λόγος,
 ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον οὑτωσὶ σφόδρα;
Ηρ. Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια·
 Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια·
 Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα·
Δι. ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα·
 Χελιδόνων μουσεῖα· λωβηταὶ τέχνης·
 ἃ φροῦδα θᾶττον ἢν μόνον χορὸν λάβῃ,
 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ·
 Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν, οὐχ εὕροις ἔτι
 Ζητῶν ἂν, ὅστις ῥῆμα γενναῖον λάκοι·
Ηρ. Πῶς γόνιμον· Δι. ὡδὶ γόνιμον· ὅστις φθέγξεται,
 Τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον·
 Αἰθέρα διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα·
 ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
 Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδία τῆς φρενός·

Ηρ. Κἀναυμάχησας; Δι. καὶ κατεδύσαμέν γε ναῦς
Τῶν πολεμίων, ἢ δώδεκ' ἢ τρεῖς καὶ δέκα.
ἡρ. Σφώ; νὴ τὸν Ἀπόλλω. Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.
Δι. Καὶ δῆτ' ἐπὶ τῆς νεὼς ἀναγινώσκοντί μοι
Τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμαυτὸν ἐξαίφνης πόθος.
Τὴν καρδίαν ἐπάταξε. πῶς οἴει σφόδρα.
ἡρ. Πόθος; πόσος τις. Δι. μικρὸς, ἡλίκος μόλων
ἡρ. Γυναικός; Δι. οὐ δῆτ'. Ηρ. ἀλλὰ παιδός. Δι. οὐδαμῶς.
ἡρ. ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπαπαῖ. ἡρ. ξυνεγένου Κλεισθένει;
Δι. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦδελφ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.
Τοιοῦτος ἵμερός με διαλυμαίνεται.
ἡρ. Ποῖός τις ὦδελφίδιον. δι. οὐκ ἔχω φράσαι.
ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ.
ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;
ἡρ. ἔτνους; βαβαιάξ. μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.
δι. ἆρ' ἐκδιδάσκω τὸ σαφὲς, ἢ 'τέρα φράσω.
ἡρ. μὴ δῆτα περὶ ἔτνους γε· πάνυ γὰρ μανθάνω.
Δι. Τοιουτοσὶ τοίνυν με δαρδάπτει πόθος.
Εὐριπίδου. ἡρ. καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος.
Κοὐδείς γέ μ' ἂν πείσειεν ἀνθρώπων, τὸ μὴ οὐκ
Ἐλθεῖν ἐπ' ἐκεῖνον. ἡρ. πότερον, εἰς ᾅδου κάτω;
Δι. Καὶ νὴ Δί' εἴ τι γ' ἔστιν ἔτι κατωτέρω.
ἡρ. Τί βουλόμενος. δι. δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ.
Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
ἡρ. Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; δι. τοῦτο γάρ τοι καὶ μόνον
ἔτ' ἐστὶ, λοιπὸν ἀγαθὸν, εἰ καὶ τοῦτ' ἄρα.
Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' οὐδ' αὐτὸ τοῦθ' ὅπως ἔχει.

ὅτ᾽ ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς σταμνίου,
αὐτὸς βαδίζω καὶ πονῶ, τοῦτον δ᾽ ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ᾽ ἄχθος φέροι;
Ξα. Οὐ γὰρ φέρω 'γώ; Δι. πῶς φέρεις γὰρ ὅς γ᾽ ὀχεῖ;
Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα τρόπον; Ξα. βαρέως πάνυ.
Δι. Οὔκουν τὸ βάρος τοῦθ᾽ ὃ σὺ φέρεις, οὕνος φέρει;
Ξα. Οὐ δῆθ᾽ ὅ γ᾽ ἔχω 'γὼ καὶ φέρω. μὰ τὸν Δί᾽ οὔ.
Δι. Πῶς γὰρ φέρεις, ὅς γ᾽ αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου φέρει,
Ξα. Οὐκ οἶδ᾽. ὁ δ᾽ ὦμος οὑτοσὶ πιέζεται.
Δι. Σὺ δ᾽ οὖν ἐπειδὴ τὸν ὄνον οὐ φῄς σ᾽ ὠφελεῖν,
ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
Ξα. Οἴμοι κακοδαίμων. τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν.
ἦ τἄν σε κωκύειν ἂν ἐκέλευον μακρά.
Δι. Κατάβα πανοῦργε γὰρ ἐγγὺς τῆς θύρας
ἤδη βαδίζων εἰμὶ τῆσδ᾽, οἷ πρῶτά με
ἔδει τραπέσθαι. παιδίον. παῖ. ἠμὶ παῖ.
Ἡρ. Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν. ὡς κενταυρικῶς
ἐνήλαθ᾽ ὅστις. εἰπέ μοι τουτὶ τί ἦν
Δι. ὁ παῖς. Ξα. τί ἐστιν. Δι. οὐκ ἐνεθυμήθης; Ξα. τὸ τί.
Δι. ὡς σφόδρα μ᾽ ἔδεισε. Ξα. νὴ Δία μὴ μαίνοιό γε.
Ἡρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα δύναμαι μὴ γελᾶν.
Καίτοι δάκνω γ᾽ ἐμαυτὸν, ἀλλ᾽ ὅμως γελῶ.
Δι. ὦ δαιμόνιε πρόσελθε. δέομαι γάρ τί σου.
Ἡρ. ἀλλ᾽ οὐχ οἷός τ᾽ εἴμ᾽ ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.
Τίς ὁ νοῦς. τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνηλθέτην.
Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις. Δι. ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Ξανθίας ὁ προλογίζων.

Ιπω τι τῶν εἰωθότων ὦ
δέσποτα,
Ἐφ' οἷς ἀεὶ γελῶσιν οἱ
θεώμενοι;
Δι. Νὴ τὸν δί' ὅτι βούλει
γε πλὴν πιέζομαι.
Τοῦτο δὲ φύλαξαι πάνυ γάρ ἐστ' ἤδη χολή.
Ξα. Μὴ δ' ἕτερον ἀστεῖόν τι; Δι. πλήν γ' ὡς θλίβομαι.
Ξα. Τί δαί. τὸ πάνυ γέλοιον εἴπω. Δι. νὴ δία.
Θαρρῶν γ'. ἐκεῖνο μόνον ὅπως μὴ 'ρεῖς. Ξα. τὸ τί.
Δι. Μεταβαλλόμενος τἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς.
Ξα. Μηδ' ὅτι τοσοῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,
Εἰ μὴ καθαιρήσει τίς, ἀποπαρδήσομαι;
Δι. Μὴ δῆθ' ἱκετεύω. πλήν γ' ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.
Ξα. Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
Εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὧνπερ φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν. καὶ λύκις, κἀμειψίας,
Σκεύη φέρουσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.
Δι. Μὴ νῦν ποιήσῃς. ὡς ἐγὼ θεώμενος,
Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
Ξα. Ὦ τρισκακοδαίμων. ἆρ' ὁ τράχηλος οὑτοσὶ
Ὅτι θλίβεται μὲν, τὸ δὲ γελοῖον οὐκ ἐρεῖ;
Δι. Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή;

Τὸ τέγος κατάσκαπτ' εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην.
Ἐμοὶ δὲ δᾶδ' ἐνεγκάτω τις ἡμμένην.
Κἀγώ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίκην
Ἐμοὶ ποιήσω, κἂν σφόδρ' ὦς ἀλαζόνες.
Μα. Ἰοὺ ἰού.
Στρ. Σὸν ἔργον, ὦ δᾲς, ἱέναι πολλὴν φλόγα.
Μα. Ἄνθρωπε τί ποιεῖς. Στρ. ὅ, τι ποιῶ, τί δ' ἄλλο γ' ἤ,
Διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
Μα. Οἴμοι. τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν.
Στρ. Ἐκεῖνος οὗπερ θοἰμάτιον εἰλήφατε.
Μα. Ἀπολεῖς, ἀπολεῖς. Στρ. τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι.
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας.
Ἢ 'γὼ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.
Σω. Οὗτος τί ποιεῖς ἐτεόν. οὑπὶ τοῦ τέγους
Στρ. Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. Οἴμοι τάλας. δείλαιος ἀποπνιγήσομαι.
Στρ. Τί γὰρ μαθὼν ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς.
Χαι. Ἐγὼ δὲ κακοδαίμων γε κατακαυθήσομαι.
Στρ. Καὶ τῆς σελήνης ἐσκοπεῖσθε τὴν ἕδραν.
Δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὕνεκα.
Μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὡς ἠδίκουν.
Χο. Ἡγεῖσθ' ἔξω. κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τήμερον ἡμῖν.

Στρ. Οἴμοι. πονηρά γ' ὦ νεφέλαι. δίκαια δέ.
Οὐ γάρ μ' ἐχρῆν τὰ χρήμαθ' ἁ δανεισάμην,
ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως ὦ φίλτατε,
Τὸν χαιρεφῶντα τὸν μιαρὸν καὶ σωκράτην.
ἀπολεῖς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθὼν οἵ σε κἄμ' ἐξηπάτων.
Φει. ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.
Στρ. Ναὶ ναί. καταιδέσθητι πατρῷον δία.
Φει. Ἰδού γε δία πατρῷον. ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζεὺς γάρ τις ἐστίν; Στρ. ἔστιν. Φει. οὐκ ἔστ' ἐπεὶ
Δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
Στρ. Οὐκ ἐξελήλακ' ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ᾠόμην,
Διὰ τουτονὶ τὸν δῖνον οἴμοι δείλαιος.
ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φει. ἐνταῦθα σαυτῷ παραφρόνει καὶ φληνάφα.
Στρ. Οἴμοι παρανοίας ὡς ἐμαινόμην ἄρα.
ὅτ' ἐξέβαλον καὶ τοὺς θεοὺς διὰ σωκράτην.
ἀλλ' ὦ φίλ' ἑρμῆ. μηδαμῶς θύμαινέ μοι.
Μὴ δέ μ' ἐπιτρίψῃς ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε
ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.
Καί μοι γενοῦ ξύμβουλος εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν
διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ,τι σοι δοκεῖ.
ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἐῶν δικορραφεῖν.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ' ὦ ξανθία.
Κλίμακα λαβὼν, ἔξελθε. καὶ σμινύην φέρων.
Κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν,

Σὺ δ' ἢν γένηταί σοι τὸν υἱόν. Φε. ἢν δὲ μὴ γένηται,
Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται. σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.
Στρ. ἐμοὶ μὲν ὦνδρες ἥλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια.
Κἀμοί γε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τἀπιεικῆ.
Κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ' ἢν μὴ δίκαια δρῶμεν.
Φε. Σκέψαι δὲ χἀτέραν ἔτι γνώμην. Στρ. ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.
Φε. Καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθέσει παθὼν ἃ νῦν πέπονθας.
Στρε. πῶς δή. δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφελήσεις.
Φε. Τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπτήσω. Στρ. τί δὴ ταφὴς σύ
Τοῦθ' ἕτερον αὖ μεῖζον κακόν.
Φε. Τί δ' ἢν ἔχων τὸν ἥττω
Λόγον σε νικήσω λέγων.
Τὴν μητέρ' ὡς τύπτειν χρεών.
Στρ. Τί δ' ἄλλο γ' ἢν ταυτὶ ποιῇς
Οὐδέν σε κωλύσει, σεαυτὸν ἐμβαλεῖν
ἐς τὸ βάραθρον μετὰ σωκράτους.
Καὶ τὸν λόγον τὸν ἥττω.
Ταυτὶ δι' ὑμᾶς ὦ νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ.
Υμῖν ἀναθεὶς ἅπαντα τἀμὰ πράγματα.
Χο. Αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,
Στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.
Στρε. Τί δῆτα ταῦτ' οὔ μοι τότ' ἠγορεύετε,
ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε.
Χο. Ἀεὶ ποιοῦμεν ταῦθ' ἑκάστοτ' ὅτ' αὖτινα
γνῶμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων;
ἕως αὐτὸν ἐμβάλωμεν ἐς κακόν.
ὅπως ἂν εἰδῇ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

φει. Ἐκεῖσε δ' ὅθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι.
Καὶ πρῶτ' ἐρήσομαί γε τουτί. παῖδά μ' ὄντ' ἔτυπτες,
στρε. Ἔγωγέ σ' εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος. φει. εἰπὲ δή μοι.
Οὐκ ἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως.
Τύπτειν τ' ἐπειδήπερ τοῦτ' ἔστ' εὐνοεῖν τὸ τύπτειν;
Πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῶον εἶναι.
Τοὐμὸν δὲ μή. καὶ μὴν ἔφυν ἐλεύθερός γε κἀγώ.
Κλάουσι παῖδες. πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
Φήσεις νομίζεσθαι σὺ παιδὸς τοῦτο τοὔργον εἶναι;
Ἐγὼ δέ γ' ἀντείποιμ' ἂν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τι κλάειν.
Ὅσῳπερ ἐξαμαρτάνειν ἧττον δίκαιον αὐτούς.
στρε. Ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.
φει. Οὔκουν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεὶς τοῦτον ἦν τὸ πρῶτον,
Ὥσπερ σὺ κἀγώ. καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
Ἧττόν τι δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καινὸν αὖ τὸ λοιπὸν
Θεῖναι νόμον τοῖς υἱέσι. τοὺς πατέρας ἀντιτύπτειν.
Ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
Ἀφίεμεν. καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
Σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρυόνας καὶ τἄλλα τὰ βοτὰ ταυτὶ
Ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται. καίτοι διαφέρουσ' οὐδὲν
Ἡμῶν ἐκεῖνοι. πλὴν ὅτι ψηφίσματ' οὐ γράφουσι.
στρε. Τί δῆτ' ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ,
Οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κἀπὶ ξύλου καθεύδεις.
φει. Οὐ ταὐτὸν ὦ τᾶν ἐστιν. οὐδ' ἂν σωκράτει δοκοίη.
Στρ. Πρὸς ταῦτα μὴ τύπτ'· εἰ δὲ μὴ σαυτόν ποτ' αἰτιάσει
φει. Καὶ πῶς. στρ. ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν.

Αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὅ,τι νοοίης,
Εἰ μέν γε βρῦν εἴπῃς, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
Μαμμᾶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἧκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον·
Κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε
Ἐξέφερον ἂν καὶ προὐσχόμην σε· σὺ δέ με νῦν ἀπάγχων
Βοῶντα· καὶ κεκραγόθ' ὅτι
Χεζητιῴην, οὐκ ἔτλης
Ἔξω 'νεγκεῖν ὦ μιαρέ.
Θύραζέ μ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτοῦ, 'ποίησα κακκᾶν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

Χο. Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ,τι λέξει.
Εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξειργασμένος,
Λαλῶν ἀναπείσει,
Τὸ δέρμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἄν,
Ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου,
Σὸν ἔργον ὦ καινῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ,
Πειθώ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξῃς λέγειν δίκαια.
Φει. Ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασι καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν.
Καὶ τῶν καθεστώτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύνασθαι.
Ἐγὼ γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ μόνῃ τὸν νοῦν προσεῖχον,
Οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦν· πρὶν ἐξαμαρτεῖν
Νυνὶ δ' ἐπειδή μ' οὑτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτὸς,
Γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ μερίμναις,
Οἶμαι διδάξειν, ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.
Στρ. Ἵππευε τοίνυν νὴ Δί' ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
Ἵππον τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἀποτριβῆναι.

Ἐγὼ φράσω· ἐπειδὴ γὰρ εἰστιώμεθ᾽ ὥσπερ ἴστε,
Πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ᾽ ἐγὼ ᾽κέλευσα·
Αἶσαι σιμωνίδου μέλος τὸν κριὸν ὡς ἐπέχθη.
Ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἀρχαῖον εἶν᾽ ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν.
ᾄδειν τε πίνονθ᾽ ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ᾽ ἀλοῦσαν
Φε. Οὐ γὰρ τότ᾽ εὐθὺς χρῆν σε γ᾽ ἄρα τύπτεσθαι καὶ πατεῖσθαι.
ᾄδειν κελεύονθ᾽ ὡσπερεὶ τέττιγας ἑστιῶντα;
Στ. Τοιαῦτα μέν τοι καὶ τότ᾽ ἔλεγεν ἔνδον· οἷάπερ νῦν.
Καὶ τὸν σιμωνίδην ἔφασκ᾽ εἶναι κακὸν ποιητήν.
Κἀγὼ μόλις μέν· ἀλλ᾽ ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον.
Ἔπειτα δ᾽ ἐκέλευσ᾽ αὐτὸν ἀλλὰ μυῤῥίνην λαβόντα,
Τῶν αἰσχύλου λέξαι τί μοι· κᾆθ᾽ οὗτος εὐθὺς εἶπεν.
Ἐγὼ γὰρ αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
Ψόφου πλέον· ἀσύστατον στόμφακα· κρημνοποιόν
Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρέχθειν.
Ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην· σὺ δ᾽ ἀλλὰ τούτων
Λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅττ᾽ ἐστὶ τὰ σοφὰ ταῦτα.
Ὁ δ᾽ εὐθὺς ᾖσ᾽ εὐριπίδου ῥῆσίν τιν᾽ ὡς ἐκίνει.
Ἀδελφὸς, ὦ ᾽λεξίκακε· τὴν ὁμομητρίαν ἀδελφήν.
Ἐγὼ δ᾽ ἔτ᾽ οὐκ ἠνεσχόμην· ἀλλ᾽ εὐθὺς ἐξαράττω
Πολλοῖς κακοῖς κᾀσχροῖσι· κᾆτ᾽ ἐντεῦθεν οἷον εἰκός.
Ἔπος πρὸς ἔπος ἠριζόμεσθ᾽ εἶθ᾽ οὗτος ἐπαναπηδᾷ
Κἄπειτ᾽ ἔφλα με· κἀσπόδει· κἄπνιγε· κἀπέτριβεν
Φε. Οὔκουν δικαίως· ὅστις οὐκ εὐριπίδην ἐπαινεῖς.
Σοφώτατον· Στ. σοφώτατόν γ᾽ ἐκεῖνον, ὦ τί σ᾽ εἴπω·
Ἀλλ᾽ αὖθις αὖ τυπτήσομαι· Φε. νὴ τὸν Δί᾽ ἐνδίκως γάρ.
Στ. Καὶ πῶς δικαίως, ὅστις ὦ ναίσχυντέ σ᾽ ἐξέθρεψα.

Φει. Αὖθις με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων δὴ κακά.
Στρ. Ὦ λακκόπρωκτε. Φει. πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Στρ. Τὸν πατέρα τύπτεις; Φει. κἀποφανῶ γε νὴ Δία.
Ὡς ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον. Στρ. ὦ μιαρώτατε.
Καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίκῃ.
Φει. Ἔγωγ' ἀποδείξω, καί σε νικήσω λέγων.
Στρ. Τουτὶ σὺ νικήσεις; Φει. πολύ γε καὶ ῥᾳδίως.
Ἑλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιν, βούλει λέγειν.
Στρ. Ποίοιν λόγοιν. Φει. τὸν κρείττον' ἢ τὸν ἥττονα.
Στρ. Ἐδιδαξάμην μέντοι σε νὴ Δί' ὦ μέλε.
Τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταῦτά γε
Μέλλεις ἀναπείσειν ὡς δίκαιον καὶ καλὸν.
Τὸν πατέρα τύπτεσθ' ἐστὶν ὑπὸ τῶν υἱέων.
Φει. Ἀλλ' οἴομαι μέντοι σ' ἀναπείσειν, ὥστε γε
Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, οὐδὲν ἀντερεῖς.
Στρ. Καὶ μὴν ὅ, τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, Η'.

Χο. Σὸν ἔργον ὦ πρεσβῦτα φροντίζειν ὅπῃ
Τὸν ἄνδρα κρατήσεις.
ὡς οὗτος εἰ μή τῳ πέποιθεν, οὐκ ἂν ἦν
Οὕτως ἀκόλαστος.
Ἀλλ' ἔσθ' ὅτῳ θρασύνεται δῆλόν γε τὸ
Λῆμ' ἐστὶ τἀνθρώπου.
Ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἤρξαθ' ἡ μάχη γενέσθαι,
Ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν. πάντως δὲ τοῦτο δράσεις
Στρ. Καὶ μὴν ὅθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λοιδορεῖσθαι,

Ἐγὼ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΙΗ΄.

Χο. Οἷον τὸ πράγμα τῶν ἐρᾶν φλαύρων.
Ὁ γὰρ γέρων ὅδ᾽ ἐρασθεὶς,
Ἀποστερῆσαι βούλεται.
Τὰ χρήμαθ᾽ ἁδανείσατο
Κοὐκ ἔσθ᾽ ὅπως οὐ τήμερον λήψεται.
Πρᾶγμ᾽ ὅ τοῦτον ποιήσει
Τὸν σοφιστὴν ὧν πανουργεῖν
Ἤρξατ᾽, ἐξαίφνης τι κακὸν λαβεῖν.
Οἶμαι γὰρ αὐτίχ᾽ εὑρήσειν ὅπερ
Πάλαι ποτ᾽ ἐζήτει,
Εἶναι τὸν υἱὸν δεινόν οἱ.
Γνώμας τ᾽ ἐναντίας λέγειν.
Τοῖσι δικαίοις.
Ὥστε νικᾶν ἅπαντας,
Οἷς περ ἂν ξυγγένηται,
Κἂν λέγῃ παμπόνηρα.
Ἴσως ἴσως βουλήσεται
Κἄφωνον αὐτὸν εἶναι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

Στρ. Ἰοὺ ἰού.
ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται.
Ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.
Οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.
ὦ μιαρὲ. τύπτεις τὸν πατέρα; Φει. φήμ᾽ ὦ πάτερ.
Στρ. Ὁρᾶθ᾽ ὁμολογοῦνθ᾽ ὅτι με τύπτει; Φει. καὶ μάλα.
Στρ. ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοία. καὶ τοιχωρύχε.

Δα. Σὺ δὲ νὴ τὸν ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον. στρ. κάτειπέ νυν.
Πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν δία
Ὕειν ὕδωρ ἑκάστοτ' ἢ τὸν ἥλιον,
Ἕλκειν κάτωθεν ταυτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁπότερον. οὐδέ μοι μέλει.
στρ. Πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ,
Εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων.
Δα. Ἀλλ' εἰ σπανίζεις τἀργυρίου μοι τὸν τόκον
Ἀπόδος γε. στρ. τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον.
Δα. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται,
Ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου. στρ. καλῶς λέγεις.
Τί δῆτα. τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
Νυνὶ νομίζεις, ἢ πρὸ τοῦ. Δα. μὰ δί' ἀλλ' ἴσην,
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. στρ. κᾆτα πῶς,
Αὕτη μὲν ὦ κακόδαιμον οὐδὲν γίνεται
Ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι τἀργύριον πλεῖον τὸ σόν.
Οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέντρον. Μαρ. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
στρ. Ὕπαγε τί μέλλεις. οὐκ ἐλᾷς ὦ σαμφόρα;
Δα. Ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν. στρ. ἀξεῖς. ἐπιαλῶ
Κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.
Φεύγεις; ἔμελλον ἄρα κινήσειν σ' ἐγώ,
Αὐτοῖς τροχοῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυνωρίσιν.

Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ὀβολὸν ἂν οὐδενὶ,
Ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.
Δα. Οὐκ ἆρ' ἀποδώσεις; Στρ. οὐχ ὅσον γέ μ' εἰδέναι.
Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπολιταργιεῖς
Ἀπὸ τῆς θύρας. Δα. ἄπειμι. καί τοι γ' ἴσθ' ὅτι
Θήσω πρυτανεῖ' ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ.
Στρ. Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
Καί τοι σε τοῦτο γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν.
Ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.
Ἕτερος δανειστής. Ἰώ μοί μοι. Στρ. ἔα.
Τίς οὑτοσί ποτ' ἔσθ' ὁ θρηνῶν; ἤ τί που
Τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγξατο.
Δα. Τί δ' ὅστις εἰμὶ τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
Ἀνὴρ κακοδαίμων. Στρ. κατὰ σεαυτὸν νῦν τρέπου.
Δα. Ὦ σκληρὲ δαῖμον. ὦ τύχαι θραυσάντυγες
Ἵππων ἐμῶν. ὦ Παλλὰς, ὥς μ' ἀπώλεσας.
Στρ. Τί δαί σε Τληπόλεμος ποτ' εἴργασται κακόν.
Δα. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ τᾶν. ἀλλά μοι τὰ χρήματα
Τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἃ 'λαβεν.
Ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.
Στρ. Τὰ ποῖα ταῦτα χρήμαθ'. Δα. ἃ 'δανείσατο.
Στρ. Κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες ὥς δ' ἐμοὶ δοκεῖς.
Δα. Ἵπποις γ' ἐλαύνων ἐξέπεσον νὴ τοὺς θεούς.
Στρ. Τί δῆτα ληρεῖς. ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών.
Δα. Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;
Στρ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις. Δα. τί δαί.
Στρ. Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

Ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ, χρήματος·
Δα. Τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος
Τὸν ψαρὸν ἵππον. στρ. ἵππον, οὐκ ἀκούετε,
Ὃν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἱππικήν;
Δα. Καὶ νὴ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεούς·
Τὸ χρέος. στρ. μὰ Δί'. οὐ γάρ πω τότ' ἐξηπίστατο·
Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον·
Δα. Νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἔξαρνος εἶναι διανοεῖ;
Στρ. Τί γὰρ ἂν ἄλλ' ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος·
Δα. Καὶ ταῦτ' ἐθελήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεούς·
Ἵν' ἂν κελεύσω 'γώ σε. στρ. τοὺς ποίους θεούς·
Δα. Τὸν Δία. τὸν Ἑρμῆν. τὸν Ποσειδῶ. στρ. νὴ Δία·
Κἂν προσκαταθείην γ' ὥστ' ὀμόσαι τριώβολον·
Δα. Ἀπόλοιο τοίνυν. ἕνεκ' ἀναιδείας ἔτι
στρ. Ἁλσὶ διασμηχθεὶς, ὄναιτ' ἂν οὑτοσί
Δα. Οἴμ' ὡς καταγελᾷς. στρ. ἓξ χοᾶς χωρήσεται·
Δα. Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεούς,
Ἐμοῦ καταπροΐξει. στρ. θαυμασίως ἥσθην θεοῖς·
Καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν·
Δα. Ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην·
Ἀλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μή,
Ἀπόπεμψον ἀποκρινάμενος. στρ. ἔχε νυν ἥσυχος·
Ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαί σοι σαφῶς·
Δα. Τί σοι δοκεῖ δράσειν. μαρ. ἀποδώσειν σοι δοκεῖ·
στρ. Ποῦ 'σθ' οὗτος ὁ ἀπαιτῶν με τἀργύριον. λέγε·
Τουτὶ τί ἐστι. Δα. τοῦθ' ὅτι ἐστί; κάρδοπος·
στρ. Ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τἀργύριον τοιοῦτος ὤν;

στρ. Πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ γουμηνίᾳ.
Αρχαὶ, τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνῃ τε καὶ νέᾳ
Φει. ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν.
ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελοίατο;
Διὰ τοῦτο προυτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ.
στρ. Εὖ γ' ὦ κακοδαίμονες. τί κάθησθ' ἀβέλτεροι.
Ημέτερα κέρδη τῶν σοφῶν. ὄντες λίθοι.
ἀριθμὸς. πρόβατ' ἄλλως. ἀμφορῆς νενασμένοι.
ὥστ' εἰς ἐμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονὶ,
ἐπ' εὐτυχίαισιν ᾀστέον μοὐγκώμιον.
Μάκαρ ὦ στρεψίαδες
Αὐτός τ' ἔφυς ὡς σοφὸς,
χ' οἷον τὸν υἱὸν ἐκτρέφεις,
Φήσουσι δή μ' οἱ φίλοι.
χ' οἱ δημόται ζηλοῦντες.
Ηνίκ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι
Πρῶτον ἑστιᾶσαι.
Δαν. Εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι;
Πα. Οὐδέ ποτέ γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθὺς τότε
Απερυθριάσαι μᾶλλον, ἢ σχεῖν πράγματα.
ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' οὕνεκα νυνὶ χρημάτων
ἕλκω σε κλητεύσοντα καὶ γενήσομαι.
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἀνδρὶ δημότῃ.
ἀτὰρ οὐδέ ποτέ γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ
ζῶν. ἀλλὰ καλοῦμαι στρεψιάδην. Στρε. τίς οὑτοσὶ,
Δα. ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν. Στρε. μαρτύρομαι,

Στρε. ἰὼ. ἰὼ τέκνον.
ἰοῦ ἰοῦ.
ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς
Κἀντιλογικὸς καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον,
ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ. τὸ, τί λέγεις σύ. καὶ δοκεῖν
ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι
ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν, ἀττικὸν βλέπος.
Νῦν οὖν ὅπως σώσῃς μ' ἐπεὶ κἀπώλεσας.
Φει. φοβεῖ δὲ δὴ τί. Στρε. τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
Φε. ἕνη γάρ ἐστι καὶ νέα τις ἡμέρα;
Στρε. Εἰς ἥν γε θήσειν τὰ πρυτανεῖά φασί μοι.
Φε. ἀπολοῦντ' ἄρ' αὔθ' οἱ θέντες. οὐ γάρ ἐσθ' ὅπως
Μί' ἡμέρα γένοιτ' ἂν ἡμέραι δύο.
Στρ. Οὐκ ἂν γένοιτο, Φει. πῶς γάρ. εἰ μήπερ γ' ἅμα
Αὑτὴ γένοιτο γραῦς τε καὶ νέα γυνή.
Στρ. Καὶ μὴν νενόμισταί γ'. Φει. οὐ γὰρ οἶμαι τὸν νόμον
ἴσασιν ὀρθῶς ὅ,τι νοεῖ; Στρε. νοεῖ δὲ τί.
Φει. ὁ σόλων ὁ παλαιὸς, ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν.
Στρ. Τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἕνην τε καὶ νέαν.
Φει. ἐκεῖνος οὖν, τὴν κλῆσιν εἰς δύ' ἡμέρας
ἔθηκεν. εἴς τε τὴν ἕνην τε καὶ νέαν.
ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ.
Στρε. ἵνα δὴ τί τὴν ἕνην προσέθηκεν. Φει. ἵν' ὦ μέλε
Παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρᾳ μιᾷ
Πρότερον, ἀπαλλάττοινθ' ἑκόντες. εἰ δὲ μή,
ἕωθεν ὑπανιῷντο τῇ νουμηνίᾳ.

Παῖ ἠμὶ παῖ παῖ. Σω. Στρεψιάδην ἀσπάζομαι
Στρε. Κἄγωγέ σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
Καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, εἴφ'· ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω. Μεμάθηκεν. στρε. εὖ γ' ὦ παμβασίλει' ἀπαιόλη.
Σω. Ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
Στρε. Κἂν μάρτυρες παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω. Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στρ. Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον
Βοάν. ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται.
Αὐτοί τε καὶ τἀρχεῖα. καὶ τόκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι
Οἷος ἐμοὶ τρέφεται
Τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι παῖς.
Ἀμφήκει γλώττῃ
Λάμπων. πρόβολος ἐμός.
Σωτὴρ δόμοις. ἐχθροῖς ἀνιαρός.
Λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν.
Ὃν κάλεσον τρέχων.
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ.
Ὦ τέκνον. ὦ παῖ παῖ.
Ἔξελθ' οἴκων.
Ἄϊε σοῦ πατρός
Σω. Ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ.
Στρ. Ὦ φίλος. ὦ φίλος.
Φω. Ἄπιθι σὺ λαβών.

Υσομεν πρώτοισιν ὑμῖν· τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον·
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλοις φυλάξομεν·
Ως τε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβρίαν·
Ην δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν οὔσας θεὰς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά·
Λαμβάνων, οὔτ' οἶνον· οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου·
Ηνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
Αποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παίσομεν
Ην δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν· ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν·
Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
Υσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς
Στρ. Πέμπτη· τετράς· τρίτη· μετὰ ταύτην, δευτέρα·
Εἶθ'· ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι·
Εὐθὺς μετὰ ταύτην· ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα·
Πᾶς γάρ τις ὀμνύσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ· ἀπολεῖν με φησι κἀξολεῖν·
Εμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
Ω δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι· τὸ δ' ἄφες, οὔ φασί ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδοροῦσί με·
Ως ἄδικος εἰμί· καὶ δικάσεσθαι φασί μοι·
Νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει·
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν φειδιππίδης·
Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον·

Παῖ ἠμὶ παῖ παῖ· Σω· στρεψιάδην ἀσπάζομαι
Στρε· Κἄγωγέ σ', ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ.
Χρὴ γὰρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
Καί μοι τὸν υἱὸν εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
Ἐκεῖνον, εἴφ'· ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.
Σω· Μεμάθηκεν· στρε· εὖ γ' ὦ παμβασίλει' ἀπαιόλη.
Σω· Ὥστ' ἀποφύγοις ἂν ἥντιν' ἂν βούλῃ δίκην.
Στρε· Κεἰ μάρτυρες παρῆσαν ὅτ' ἐδανειζόμην;
Σω· Πολλῷ γε μᾶλλον κἂν παρῶσι χίλιοι.
Στρ· Βοάσομ' ἄρα τὰν ὑπέρτονον
Βοᾷ· ἰὼ κλάετ' ὦ 'βολοστάται.
Αὐτοί τε καὶ τἀρχεῖα· καὶ τόκοι τόκων.
Οὐδὲν γὰρ ἄν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι
Οἷος ἐμοὶ τρέφεται
Τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παῖς·
Ἀμφήκει γλώττῃ
Λάμπων· πρόβολος ἐμός·
Σωτὴρ δόμοις· ἐχθροῖς ἀνιαρός·
Λυσανίας πατρώων μεγάλων κακῶν·
Ὃν κάλεσον τρέχων·
Ἔνδοθεν ὡς ἐμέ·
Ὦ τέκνον· ὦ παῖ παῖ·
Ἔξελθ' οἴκων·
Ἄϊε σοῦ πατρός.
Σω· Ὅδ' ἐκεῖνος ἀνήρ·
Στρ· Ὦ φίλος· ὦ φίλος·
Φω· Ἄπιθι σὺ λαβών·

Υσομεν πρώτοισιν ὑμῖν· τοῖσι δ' ἄλλοις ὕστερον·
Εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλοις φυλάξομεν·
Ως τε μήτ' αὐχμὸν πιέζειν, μήτ' ἄγαν γ' ἐπομβρίαν·
Ην δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς, θνητὸς ὢν οὔσας θεὰς,
Προσεχέτω τὸν νοῦν πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά·
Λαμβάνων, οὔτ' οἶνον· οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ χωρίου·
Ηνίκ' ἂν γὰρ αἵ τ' ἐλᾶαι βλαστάνωσ' αἵ τ' ἄμπελοι,
Αποκεκόψονται· τοιαύταις σφενδόναις παίσομεν
Ην δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν· ὕσομεν· καὶ τοῦ τέγους
Τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συντρίψομεν·
Κἂν γαμῇ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν φίλων,
Υσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
Κἂν ἐν αἰγύπτῳ τυχεῖν ὢν μᾶλλον ἢ κρῖναι κακῶς
Στρ. Πέμπτη· τετράς· τρίτη· μετὰ ταύτην, δευτέρα·
Εἶθ'· ἣν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
Δέδοικα καὶ πέφρικα καὶ βδελύττομαι·
Εὐθὺς μετὰ ταύτην· ἔσθ' ἕνη τε καὶ νέα·
Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ'· ἀπολεῖν με φησὶ κἀξολεῖν·
Εμοῦ μέτριά τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου·
Ω δαιμόνιε τὸ μέν τι νυνὶ μὴ λάβῃς,
Τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι· τὸ δ' ἄφες, οὔ φασί ποτε
Οὕτως ἀπολήψεσθ' ἀλλὰ λοιδοροῦσί με·
Ως ἄδικος εἰμί· καὶ δικάσεσθαί φασί μοι·
Νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γάρ μοι μέλει·
Εἴπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν φειδιππίδης·
Τάχα δ' εἴσομαι, κόψας τὸ φροντιστήριον·

Καὶ τῶν θεατῶν ὁπότεροι πλείους, σκόπει.

Δι. Καὶ δὴ σκοπῶ. ἀδι. τί δῆθ' ὁρᾷς

Πολὺ πλείονας, νὴ τοὺς θεούς,

Τοὺς εὐρυπρώκτους,

Καὶ τουτονὶ γοῦν οἶδ' ἐγώ. κἀκεινονί.

Καὶ τὸν κομήτην τουτονί.

ἀδι. Τί δῆτ' ἐρεῖς;

Δι. Ἡττώμεθ' ὦ κινούμενοι

Πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου

Θοἰμάτιον, ὡς

ἐξαυτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ.

ΣΤΙΧΩΝ. ἔ

Σω. Τί δῆτα, πότερον τοῦτον ἐπάγεσθαι λαβὼν

Βούλει τὸν υἱὸν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν.

Στρε. Δίδασκε. καὶ κόλαζε. καὶ μέμνησ' ὅπως

Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα,

Οἷαν δικιδίοις. τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

Σω. Ἀμέλει. κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

Φει. ὠχρὸν μὲν οὖν οἶμαι, καὶ κακοδαίμονα.

Χο. Χωρεῖτε νυν. οἴομαι δέ

Σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Τοὺς κριτὰς ἃ κερδανοῦσιν, ἤν τι τόνδε τὸν χορὸν

ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ὑμῖν φράσαι.

Πρῶτα μὲν γὰρ ἢν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς,

Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς στρώμασι, τὴν νύκτα παννυχίζειν·
Γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ κρόνιππος·
Σκέψαι γὰρ ὦ μειράκιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
Ἅνεστιν· ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι·
Παίδων· γυναικῶν· κοττάβων· ὄψων· πότων· κιχλισμῶν·
Καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ἐὰν στερηθῇς;
Εἶεν· πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας·
Ἥμαρτες· ἠράσθης ἐμοίχευσας· τι· κᾆτ' ἐλήφθης,
Ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν· ἐμοὶ δ' ὁμιλῶν,
Χρῶ τῇ φύσει· σκίρτα· γέλα· νόμιζε μηδὲν αἰσχρόν·
Μοιχὸς γὰρ ἢν τύχῃς ἁλούς, τάδ' ἀντερεῖς πρὸς αὐτόν,
Ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν·
Κἀκεῖνος ὡς ἥττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·
Καίτοι σὺ θνητὸς ὤν, θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο·
Δι· Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ
Ἕξει τινὰ γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος εἶναι;
Αδι· Ἢν δ' εὐρύπρωκτος ᾖ, τί πείσεται κακόν,
Δι· Τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ·
Αδι· Τί δῆτ' ἐρεῖς ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;
Δι· Σιγήσομαι· τί δ' ἄλλο· ἀδι· φέρε δή μοι φράσον·
Συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων·
Δι· Ἐξ εὐρυπρώκτων· Αδι· πείθομαι·
Τί δαὶ τραγῳδοῦσ' ἐκ τίνων,
Δι· Ἐξ εὐρυπρώκτων· Αδι· εὖ λέγεις·
Καὶ δημαγωγοῦσ' ἐκ τίνων·
Δι· Ἐξ εὐρυπρώκτων· ἀδι· ἆρα δῆ
Τ' ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;

Αἱρούμενον τοὺς ἥττονας λόγους, ἔπειτα νικᾶν.
Σκέψαι δὲ τὴν παίδευσιν ᾗ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω
ὅς τις σε θερμῷ φησι λοῦσθαι πρῶτον οὐκ ἐάσειν.
Καί τοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά.
Δι. Ο τιὴ κάκιστόν ἐστι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.
Αδ. ἐπίσχες· εὐθὺς γάρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον.
Καί μοι φράσον· τῶν τοῦ διὸς παίδων τίν' ἄνδρ' ἄριστον
Ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ· καὶ πλείστους πόνους πονῆσαι.
Δι. ἐγὼ μὲν οὐδέν' ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.
Ποῦ ψυχρὰ δῆτα πώποτ' εἶδες ἡράκλεια λουτρά
Καί τοι τίς ἀνδρειότερος ἦν. Δι. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκεῖνα
Α τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλούντων
Πλῆρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ· κενὰς δὲ τὰς παλαίστρας.
Αδ. Εἶτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ' ἐπαινῶ.
Εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, ὅμηρος οὐδέποτ' ἂν ἐποίει.
Τὸν νέστορ' ἀγορητὴν ἄν· οὐδὲ τοὺς σοφοὺς ἅπαντας.
Ανειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἣν ὁδὶ μὲν
Οὔ φησι χρῆναι τοὺς νέους ἀσκεῖν· ἐγὼ δέ φημι
Καὶ σωφρονεῖν αὖ φησι χρῆναι· δύο κακὼ μεγίστω.
Ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, τῷ, πώποτ' εἶδες ἤδη
Αγαθόν τι γενόμενον φράσον· καί μ' ἐξέλεγξον εἰπὼν
Δι. Πολλοῖς· ὁ γοῦν πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν.
Αδ. μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακοδαίμων
Ὑπέρβολος δ' οὐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ
Εἴληφε διὰ πονηρίαν· ἀλλ' οὐ μὰ δί' οὐ μάχαιραν.
Δι. Καὶ τὴν θέτιν δ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ πηλεύς.
Αδ. Κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν, ᾤχετ'· οὐ γὰρ ἦν ὑβριστής.

Χροιὰν ὠχράν· ὤμους μικρούς·
Στῆθος λεπτόν· γλῶτταν μεγάλην·
Πυγὴν μικράν· κωλῆν μεγάλην·
Ψήφισμα μακρὸν καί σ' ἀναπείσει,
Τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι·
Τὸ καλὸν δ' αἰσχρόν· καὶ πρὸς τούτοις,
Τῆς Ἀντιμάχου
Καταπυγοσύνης ἀναπλήσει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Χο. Ὦ καλλίπυργον σοφίαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασκῶν
Ὡς ἡδύ σου τοῖσι λόγοις·
Σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος·
Εὐδαίμονες δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε ζῶντες ἡνίκ' ἦς·
Τῶν προτέρων πρὸς οὖν τάδ' ὦ κομψο-
Πρεπῆ μοῦσαν ἔχων·
Δεῖ σε λέγειν τι καινόν· ὡς
Εὐδοκίμηκεν ἀνήρ·
Δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς αὐτὸν,
Εἴπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
Δι. Καὶ μὴν πάλ' ἔγωγ' ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα κἀπεθύμουν
Ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι
Ἐγὼ γὰρ ἥττων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθην·
Ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρώτιστος ἐπενόησα.
Καὶ τοῖσι νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τἀναντί' ἀντιλέξαι
Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων·

Κἀπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν· καὶ βαλανείων ἀπέχεσθαι·
καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι· κἂν σκώπτῃ τίς σε φλέγεσθαι·
Καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι προσιοῦσι·
Καὶ μὴ περὶ τοὺς σαυτοῦ γονέας κακοεργεῖν· ἄλλο τι μηδὲν
Αἰσχρὸν ποιεῖν· ὅτι τῆς αἰδοῦς μέλλεις τἄγαλμ' ἀναπλήσειν
Μὴ δ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσιέναι· ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς,
Μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς·
Μὴδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδέν· μηδ' Ἰαπετὸν καλέσαντα
Μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοττοτροφήθης·
ΑΔΙ· Εἰ ταῦτ' ὦ μειράκιον πείσει τούτῳ, νὴ τὸν Διόνυσον;
Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν
ΔΙ· ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις
Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά
περ οἱ νῦν
οὐδ' ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου
Ἀλλ' εἰς ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις,
Στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος ἡλικιώτου
Μίλακος ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης· καὶ λεύκης φυλλοβο
λούσης,
Ηρος ἐν ὥρᾳ χαίρων ὁπότ' ἂν πλάτανος πτελέᾳ ψιθυρίζῃ·
Ην ταῦτα ποιῇς ἅ 'γὼ φράζω
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις τὸν νοῦν,
Ἕξεις ἀεὶ στῆθος λιπαρόν·
Χροιὰν λαμπράν· ὤμους μεγάλους·
Γλῶτταν βαιάν· πυγὴν μεγάλην
Πόσθην μικράν· ἢν δ' ἅπερ οἱ νῦν,
Ἐπιτηδεύῃς, πρῶτα μὲν ἕξεις·

Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους· κεἰ κριμνώδη καταννίφοι,
εἶτ' αὖ προμαθεῖν ᾆσμ' ἐδίδασκε, τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας
Ἢ παλλάδα περσέπολιν δεινάν· ἢ τηλέπορόν τι βόαμα·
Ἐντειναμένους τὴν ἁρμονίαν ἣν οἱ πατέρες παρέδωκαν.
Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέ τινα καμπὴν,
Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους
Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.
ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας, τὸν μηρὸν ἔδει προβαλέσθαι
Τοὺς παῖδας· ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν ἀπηνές·
εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι καὶ προνοῆσαι,
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς, τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε.
Ἠλείψατο δ' ἂν τοὐμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς· ὑπένερθε τότ' ἂν
ὥστε.
Τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει.
Οὐδ' ἂν μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐρα
στὴν ἂν,
Αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβάδιζεν.
Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος
Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν· οὐδὲ σέλινον·
Οὐδ' ὀψοφαγεῖν· οὐδὲ κιχλίζειν· οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.
ΑΔΙ. Ἀρχαῖά γε· καὶ διπολιώδη· καὶ τεττίγων ἀνάμεστα.
Καὶ κηκείδου καὶ βουφονίων. ΔΙ. ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἐστὶν ἐκεῖνα.
Ἐξ ὧν ἄνδρας μαραθωνομάχους, ἡ μὴ παίδευσις ἔθρεψεν.
Σὺ δὲ τοὺς νῦν εὐθὺς ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι.
ὥστε μ' ἀπάγχεσθ' ὅταν ὀρχεῖσθαι παναθηναίοις δέον αὐτοὺς
Τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, ἀμελῇ τῆς τριτογενείας.
Πρὸς ταῦτ' ὦ μειράκιον θαῤῥῶν ἐμὲ κρείττω λόγον αἱροῦ.

Χο. Παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.
ἀλλ' ἐπίδειξαι σύ τε τοὺς προτέρους
ἅττ' ἐδίδασκες, σύ τε τὴν καινὴν
Παίδευσιν· ὅπως ἂν ἀκούσας σφῷν
ἀντιλεγόντοιν, κρίνας φοιτᾷ.
Δι. Δρᾶν ταῦτ' ἐθέλω. ἄδι. κἄγωγ' ἐθέλω.
Χο. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν.
ἄδι. Τούτῳ δώσω. Κᾆτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξῃ.
Ρηματίοισι καινοῖς αὐτὸν
Καὶ διανοίαις, κατατοξεύσω.
Τὸ τελευταῖον δ' ἢν ἀναγρύξῃ,
Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὠφθαλμὼ
Κεντούμενος ὥσπερ ὑπ' ἀνθρηνῶν
Υπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ΙΒ'.

Χο. Νῦν δείξετον τὼ πισύνω. Τοῖς περιδεξίοισιν
Λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ Γνωμοτύποις μερίμναις.
ὁπότερός γ' αὐτοῖν λέγων, Αμείνων φανήσεται.
Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος, Ανεῖται σοφίας.
Ης πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις Εστὶν ἀγὼν μέγιστος.
ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας.
Ρῆξον φωνὴν ᾗτινι χαίρεις· καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.
Δι. Λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν ὡς διέκειτο.
ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν. καὶ σωφροσύνη νενόμιστο.
Πρῶτον μὲν ἔδει φωνὴν παιδὸς γρύξαντος μηδὲν ἀκοῦσαι
Εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως. εἰς κιθαριστοῦ,

Χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην.
ἀδι. Τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος.
Δι. Καταπύγων εἶ κἀναίσχυντος.
ἀδι. Ῥόδα μ' εἴρηκας. Δι. καὶ βωμολόχος.
ἀδι. Κρίνεσι στεφανοῖς. Δι. καὶ πατραλοίας.
ἀδι. χρυσῷ πάττων μ' οὐ γιγνώσκεις.
Δι. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ'. ἀλλὰ μολίβδῳ.
ἀδι. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. ἀδι. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.
Δι. Διὰ σὲ δὲ φοιτᾶν
Οὐδεὶς ἐθέλει τῶν μειρακίων.
Γνωσθήσει ποτ' ἀθηναίοισιν,
Οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.
ἀδι. αὐχμεῖς αἰσχρῶς. Δι. σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.
Καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες.
Τήλεφος εἶναι μυσὸς φάσκων.
Ἐκ πηριδίου
Γνώμας τρώγων πανδελετείοις
ἀδι. Ὤιμοι σοφίας ἧς ἐμνήσθης.
Δι. ὤμοι μανίας τῆς σῆς πόλεώς θ'
ἥτις σε τρέφει.
Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις
ἀδι. Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον κρόνος ὤν.
Δι. Εἴπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρή.
Καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.
ἀδι. Δεῦρ' ἴθι. τοῦτον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. Κλαύσει. τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις;

Χο. Παύ

Ἀμαξίδας δὲ σκυτίνας εἰργάζετο.
Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.
Ὅπως δ' ἐκείνω τὼ λόγω μαθήσεται,
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα.
Ἐὰν δὲ μή, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.
Σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.
Στρε. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τοῦτο δ' οὖν μέμνησ' ὅπως
Πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΥ

Δι. Χώρει δευρὶ δεῖξον σαυτὸν
Τοῖσι θεαταῖς καίπερ θρασὺς ὤν.
Αδι. Ἴθ' ὅποι χρῄζεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον
Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολῶ.
Δι. Ἀπολεῖς σύ; τίς ὤν. Αδι. λόγος. Δι. ἥττων γ' ὤν.
Αδι. Ἀλλά σε νικῶ τὸν ἐμοῦ κρείττω
Φάσκοντ' εἶναι. Δι, τί σοφὸν ποιῶν
Αδι. Γνώμας καινὰς ἐξευρίσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ ἀνθεῖ διὰ τουτουσὶ
Τοὺς ἀνοήτους. Αδι. οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.
Δι. Ἀπολῶ σε κακῶς. Αδι. εἰπὲ τί ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Αδι. ἀλλ' ἀνατρέψω
ταῦτ' ἀντιλέγων. οὐδὲ γὰρ εἶναι
Πάνυ φημὶ δίκην. Δι. οὐκ εἶναι φής;
Αδι. φέρε γὰρ ποῦ 'στι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Αδι. Πῶς δῆτα δίκης οὔσης, ὁ Ζεὺς
Οὐκ ἀπόλωλε τὸν πατέρ' αὐτοῦ
Δήσας. Δι. αἰβοῖ. τουτὶ καὶ δὴ

Εἴσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;
Στρε. Χἄτερά γε πόλλ'· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἑκάστοτε,
Ἐπελανθανόμην ἂν εὐθὺς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.
Φειδ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοἰμάτιον ἀπώλεσας;
Στρε. Ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
Φει. Τὰς δ' ἐμβάδας, ποῖ τέτροφας, ὦ 'νόητε σύ.
Στρε. Ὥσπερ Περικλέης· εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.
Ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν. εἶτα τῷ πατρὶ
Πειθόμενος, ἐξάμαρτε. κἀγώ τοι ποτὲ
Οἶδ' ἑξέτει σοι τραυλίσαντι πειθόμενος,
Ὃν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον ἡλιαστικόν.
Τούτου 'πριάμην σοι Διασίοις ἁμαξίδα.
Φειδ. Ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.
Στρε. Εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ' ὦ Σώκρατες
Ἔξελθ'. ἄγω γάρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί.
Ἄκοντ' ἀναπείσας. Σω. νηπύτιος γάρ ἐστ' ἔτι
Καὶ τῶν κρεμαθρῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.
Φει. Αὐτὸς σὺ τρίβων εἴης ἄν, εἰ κρέμαιό γε.
Στρε. Οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ.
Σω. Ἰδοὺ κρέμαιό γ' ὡς ἠλίθιον ἐφθέγξατο.
Καὶ τοῖσι χείλεσιν διερρυηκόσιν.
Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφυξιν δίκης.
Ἢ κλῆσιν. ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.
Καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.
Στρε. Ἀμέλει. δίδασκε. θυμόσοφός ἐστι φύσει.
Εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὂν τυννουτονί,
Ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας. ναῦς τ' ἔγλυφεν.

φει. Ἔγωγ'. στρε. ὁρᾷς οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
Οὐκ ἔστιν ὦ φειδιππίδη ζεύς. φει. ἀλλὰ τίς;
στρε. Δῖνος βασιλεύει τὸν δί' ἐξεληλακώς.
φει. αἰβοῖ. τί ληρεῖς. στρε. ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.
φει. Τίς φησι ταῦτα. στρε. σωκράτης ὁ μήλιος.
Καὶ χαιρεφῶν ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.
φει. Σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὥστ' ἀνδράσι πείθει χολῶσιν. στρε. εὐστόμει.
Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς
Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας,
Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ' οὐδ' ἠλείψατο.
Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος. σὺ δὲ
Ὥσπερ τεθνεῶτος καταλούει μου τὸν βίον.
Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐλθὼν, ὑπὲρ ἐμοῦ μάνθανε.
φει. Τί δ' ἂν, παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν.
στρε. ἄληθες. ὅσαπέρ ἐστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
Γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχύς
ἀλλ' ἐπαναμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθοῖ χρόνον.
φει. Οἴμοι. τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός.
Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω,
Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω
στρε. φέρ' ἴδω. σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις. εἰπέ μοι.
φει. ἀλεκτρυόνα. στρε. καλῶς γε. ταυτηνὶ δέ, τί.
φει. ἀλεκτρυόν'. στρε. ἄμφω ταὐτό; καταγέλαστος εἶ.
Μὴ νῦν τολοιπόν. ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν
ἀλεκτρύαιναν. τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
φει. ἀλεκτρύαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

Κἀστ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν κοισύρας.
Ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἢν δὲ μὴ θέλῃ,
Οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας
Ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ, ΔΕΚΑ.

Χο. ἆρά γ' αἰσθάνει πλεῖστα
Δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
Ἕξων μόνας θεῶν;
Ὡς ἕτοιμος ὅδ' ἐστὶν
Πάντα δρᾶν ὅσ' ἂν κελεύῃς
Σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου.
Καὶ φανερῶς ἐπηρμένου.
Γνούς, ἀπολέψεις ὅ τι πλεῖστον δύνασαι.
Ταχέως· φιλεῖ γάρ πως τὰ τοι
αῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι
Στρ. Οὔ τοι μὰ τὴν ὁμίχλην ἔτ' ἐνταυθοῖ μενεῖς.
ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς μεγακλέους κίονας.
Φει. Ὦ δαιμόνιε. τί χρῆμα πάσχεις ὦ πάτερ.
Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.
Στρ. Ἰδού γ' ἰδοὺ δί' ὀλύμπιον. τῆς μωρίας.
Τὸν δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί.
Φει. Τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἐτεόν. Στρ. ἐνθυμούμενος
Ὅτι παιδάριον εἶ, καὶ φρονεῖς ἀρχαϊκά.
Ὅμως γε μὴν πρόσελθ' ἵν' εἰδῇς πλείονα.
Καί σοι φράσω πρᾶγμ' ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσει
Ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα
Φει. Ἰδού τί ἐστιν. Στρε. ὤμοσας νῦν νὴ δία;

σω. Σοφῶς γενὴ τὰς χάριτας. στρ. οἴμ' ὡς ἥδομαι.
Οτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.
σω. Αγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυνάρπασον. στρ. τὸ τί.
σω. Οπως ἀποστρέψαις ἂν, ἀντιδικῶν δίκην,
Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
στρ. Φαυλότατα καὶ ῥᾷστ'. σω. εἰπὲ δή. στρ. καὶ δὴ λέγω.
Εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης,
Πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ' ἀπαγξαίμην τρέχων.
σω. Οὐδὲν λέγεις. στρ. νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ' ἐπεὶ
Οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.
σω. Υθλεῖς. ἄπερρ' οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.
στρ. Οτιὴ τί. ναὶ πρὸς τῶν θεῶν ὦ σώκρατες.
σω. Αλλ' εὐθὺς ἐπιλήθει σύγ' ἅττ' ἂν καὶ μάθῃς
Επεὶ, τί δή γε πρῶτον ἐδιδάσκου. λέγε.
στρ. Φέρ' ἴδω τί μήν τοι πρῶτον ἦν. τί πρῶτον ἦν
Τίς ἦν ἐν ᾗ ματτόμεθα μήν τοι τ' ἄλφιτα,
Οἴμοι τίς ἦν. σω. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ.
Επιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;
στρ. Οἴμοι. τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι.
Απὸ γὰρ ὀλοῦμαι, μὴ μαθὼν γλωττοστροφεῖν.
Αλλ' ὦ νεφέλαι. χρηστόν τι συμβουλεύσατε.
χο. Ημεῖς μὲν ὦ πρεσβῦτα συμβουλεύομεν,
Εἴσοι τις υἱός ἐστιν ἐκτεθραμμένος,
Πέμπειν ἐκεῖνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.
στρ. Αλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλός τε κἀγαθός.
Αλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν. τί ἐγὼ πάθω.
χο. Σὺ δ' ἐπιτρέπεις; στρ. εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ.

Στρ. ὦ σωκρατίδιον φίλτατον. σω. τί ὦ γέρον.
στρ. Ἔχω τόκου γνώμην ἀποστερητικήν.
Σω. Ἐπίδειξον αὐτήν. στρ. εἰπὲ δή νῦν μοι. σω. τό, τί.
στρ. Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πριάμενος θετταλὴν,
Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην. εἶτα δὴ
Αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον.
Ὥσπερ κάτοπτρον, κᾆτα τηροίην ἔχων,
Σω. Τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέ σ'. στρ. ὅτι,
Εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,
Οὐκ ἂν γ' ἀποδοίην τοὺς τόκους. Σω. ὁτιὴ τί δή.
στρ. Ὁτιὴ κατὰ μῆνα γ' ἀργύριον δανείζεται.
σω. Εὖ γ'. ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν.
Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
Ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσειας, εἰπέ μοι.
στρ. Ὅπως, ὅπως οὐκ οἶδ'. ἀτὰρ ζητητέον.
σω. Μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεί.
Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα.
Λινόδετον ὥσπερ μηλολόνθην, τοῦ ποδός.
στρ. Εὕρηκ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην.
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί. σω. ποίαν τινά.
στρ. Ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπώλαις τὴν λίθον
Ταύτην ἑόρακας, τὴν καλὴν τὴν διαφανῆ,
Ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἅπτουσι. Σω. τὴν ὕαλον λέγεις.
στρ. Ἔγωγε. σω. φέρε τί δῆτ' ἄν. στρ. εἰ ταύτην λαβὼν
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον,
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

Φροῦδα τὰ χρήματα· φρούδη χροιά·
Φρούδη ψυχή· φρούδη δ' ἐμβάς,
Καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς,
Φρουρᾶς ᾄδων, ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι.
σω. Οὗτος τί ποιεῖς· οὐχὶ φροντίζεις; στρ. ἐγώ;
Νὴ τὸν ποσειδῶ. σω. καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας,
στρ. Ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μού τι περιλειφθήσεται.
σω. Ἀπολεῖ κάκιστ'. στρ. ἀλλ' ὦγαθ' ἀπόλωλ' ἀρτίως.
σω. Οὐ μαλθακιστέ'· ἀλλὰ περικαλυπτέα.
Εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικός,
Κἀπαιόλημ'. στρ. οἴμοι· τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι
Ἐξ ἀρνακίδων γνώμην ἀποστερητίδα.
σω. Φέρε νυν· ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι δρᾷ τουτονί.
Οὗτος καθεύδεις; στρ. μὰ τὸν ἀπόλλω 'γὼ μὲν οὔ.
σω. Ἔχεις τι; στρ. μὰ δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'. σω. οὐδὲν πάνυ;
στρ. Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.
σω. Οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;
στρ. Περὶ τοῦ· σὺ γάρ μοι τοῦτο φράσον ὦ σώκρατες.
σω. Αὐτὸς ὅ, τι βούλει πρῶτος ἐξευρὼν, λέγε.
στρ. Ἀκήκοας μυριάκις ἁγὼ βούλομαι.
Περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.
σω. Ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
Λεπτὴν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.
Ὀρθῶς διαιρῶν καὶ σκοπῶν. στρ. οἴμοι τάλας.
σω. Ἔχ' ἀτρέμα. κἂν ἀπορῇς τι τῶν νοημάτων,
Ἀφεὶς ἄπελθε· κᾆτα τὴν γνώμην πάλιν
Κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.

Φιλόξενος· μελησίας· ἀμυνίας
σω· Ἀλλ' ὦ πόνηρε· ταῦτα γ' ἔστ' οὐκ ἄρρενα·
στρ· Οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἐστιν· σω· οὐδαμῶς γ' ἐπεὶ
Πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ;
στρ· Ὅπως ἄν, ὡδί· δεῦρο δεῦρ' ἀμυνία
σω· Ὁρᾷς; γυναῖκα τὴν ἀμυνίαν καλεῖς·
στρ· Οὔκουν δικαίως ἥτις οὐ στρατεύεται·
Ἀτὰρ τί ταῦθ' ἃ πάντες ἴσμεν μανθάνω·
σω· Οὐδὲν μὰ δί', ἀλλὰ κατακλινεὶς δευρί· στρ· τί δρῶ·
σω· Ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων·
στρ· Μὴ δῆθ' ἱκετεύω 'νθάδ' ἀλλ' εἴπερ γε χρὴ
Χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφροντίσαι·
σω· Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα· στρ· κακοδαίμων ἐγώ·
Οἵαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον·
σω· Φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον τε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας· ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς
Εἰς ἄλλο πήδα νόημα φρενός·
Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων
στρ· Ἰατταταῖ· ἰατταταῖ· σω· Τί πάσχεις· τί κάμνεις·
στρ· Ἀπόλλυμαι δείλαιος ἐκ τοῦ σκίμποδος·
Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ κορίνθιοι·
Καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι·
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι·
Καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι·
Καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσι·
Καί μ' ἀπολοῦσι· σω· Μή νυν βαρέως ἄλγει λίαν·
στρ· Καὶ πῶς ὅτι μου

Τῶν τετραπόδων ἅττ' ἐστὶν ὀρθῶς ἄρρενα.
Στρ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε τ' ἄρρεν' εἰ μὴ μαίνομαι.
Κριὸς. τράγος. ταῦρος. κύων. ἀλεκτρυών.
Σω. Ὁρᾷς ἃ πάσχεις; τήν τε θήλειαν καλεῖς
ἀλεκτρυόνα κατὰ ταυτὸ καὶ τὸν ἄρρενα.
Στρ. Πῶς δή φέρε. Σω. πῶς; ἀλεκτρυὼν κἀλεκτρυών.
Στρ. Νὴ τὸν ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν.
Σω. ἀλεκτρύαιναν. τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.
Στρ. ἀλεκτρύαιναν; εὖ γε νὴ τὸν ἀέρα.
Ὥστ' ἀντὶ τούτου τοῦ διδάγματος μόνου,
Διαλφιτώσω σου κύκλῳ τὴν κάρδοπον.
Σω. Ἰδοὺ μάλ' αὖθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
ἄρρενα καλεῖς θήλειαν οὖσαν. Στρ. τῷ τρόπῳ,
ἄρρενα καλῶ 'γὼ κάρδοπον. Σω. μάλιστά γε.
Ὥσπερ γε καὶ Κλεώνυμον. Στρ. πῶς δή, φράσον.
Σω. Ταυτὸν δύναταί σοι κάρδοπος κλεωνύμῳ.
Στρ. Ἀλλ' ὠγαθ' οὐδ' ἦν κάρδοπος κλεωνύμῳ.
Ἀλλ' ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο.
Ἀτὰρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρὴ καλεῖν. Σω. ὅπως;
Τὴν καρδόπην, ὥσπερ καλεῖς τὴν σωστράτην.
Στρ. Τὴν καρδόπην θήλειαν, ὀρθότερον λέγεις.
Ἐκεῖνο δ' ἦν ἂν καρδόπη κλεωνύμη.
Σω. Ἔτι δή γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ.
Ἅττ' ἄρρεν' ἐστίν, ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα.
Στρ. ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν. Σω. εἰπὲ δή.
Στρ. Λύσιλλα. φίλιννα. κλειταγόρα. δημητρία.
Σω. ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων. Στρ. μυρία.

Αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.
Ποῦ στρεψιάδης ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.
Στρ. Ἀλλ' οὐκ ἐῶσί μ' ἐξενεγκεῖν, οἱ κόρεις.
Σω. Ἀνύσας τι, κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν. Στρ. ἰδού.
Σω. Ἄγε δὴ τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν,
Ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν. εἰπέ μοι.
Πότερα περὶ μέτρων. ἢ περὶ ἐπῶν ἢ ῥυθμῶν.
Στρ. Περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γάρ ποτε.
Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.
Σω. Οὐ τοῦτ' ἐρωτῶ σ'. ἀλλ' ὅτι κάλλιστον μέτρον
Ἡγεῖ. πότερον, τὸ τρίμετρον. ἢ τὸ τετράμετρον
Στρ. Ἐγὼ μὲν, οὐδὲν πρότερον ἡμιεκτέου.
Σω. Οὐδὲν λέγεις ὤνθρωπε. Στρε. περίδου νῦν ἐμοί.
Εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμιεκτέον.
Σω. Ἐς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής
Ταχύ γ' ἂν δύναιο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
Στρ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα.
Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.
Εἶτ' ἐπαΐειν ὁποῖός ἐστι τῶν ῥυθμῶν.
Κατ' ἐνόπλιον. χ' ὁποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.
Στρε. Κατὰ δάκτυλον, νὴ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'. Σω. εἰπὲ δή.
Στρε. Τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουῒ τοῦ δακτύλου.
Πρὸ τοῦ, μὲν, ἔτ' ἐμοῦ παιδὸς, ὄντος οὑτοσί.
Σω. ἀχρεῖος εἶ καὶ σκαιός. Στρε. οὐ γὰρ ὦ 'ζυρὲ
Τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν. Σω. τί δέ.
Στρε. Ἐκεῖν' ἐκεῖνο τὸν ἀδικώτατον λόγον.
Σω. ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτου μανθάνειν.

Κωμαστὴς διόνυσος.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ. Κ.

Χο. Ἡνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα.
Ἡ σελήνη συντυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέστειλε φράσαι.
Πρῶτα μὲν χαίρειν ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις
Εἶτα θυμαίνειν ἔφασκε. δεινὰ γὰρ πεπονθέναι.
Ὠφελοῦσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμφανῶς.
Πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾷδ' οὐκ ἔλαττον, ἢ δραχμήν.
Ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἑσπέρας,
Μὴ πρίω παῖ δᾷδ' ἐπειδὴ φῶς σεληναίης καλόν
Ἀλλά τ' εὖ δρᾶν φησὶν ὑμᾶς, κοὐκ ἄγειν τὰς ἡμέρας
Οὐδὲν ὀρθῶς. ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.
Ὥστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἑκάστοτε.
Ἡνίκ' ἂν ψευσθῶσι δείπνου. κἀπίωσιν οἴκαδε,
Τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες, κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.
Κᾆθ' ὅταν θύειν δέῃ, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε.
Πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν
Ἡνίκ' ἂν πενθῶμεν. ἢ τὸν μέμνον'. ἢ τὸν σαρπηδόνα.
Σπένδεθ' ὑμεῖς, καὶ γελᾶτ'. ἀνθ' ὧν λαχὼν ὑπέρβολος
Τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν
Τὸν στέφανον ἀφῃρέθη. μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται,
Κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρὴ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας
Σω. Μὰ τὴν ἀναπνοήν, μὰ τὸ χάος. μὰ τὸν ἀέρα.
Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα.
Οὐδ' ἄπορον. οὐδὲ σκαιόν. οὐδ' ἐπιλήσμονα.
Ὅστις σκαλαθυρμάτι' ἄττα μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν. ὅμως γε μήν

Εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην παφλαγόνα
Ηνίχ' ἡρεῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφρῦς σῦνήγομεν.
Καὶ ποιοῦμεν δεινά· βροντὴ δ' ἐῤῥάγη δι' ἀστραπῆς·
Η σελήνη δ' ἐξέλιπε τὰς ὁδούς· ὁ δ' ἥλιος
Τὴν θρυαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνελκύσας,
Οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων,
Αλλ' ὅμως εἵλεσθε τοῦτον· φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
Τῇδε τῇ πόλει προσεῖναι· ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς
Ατ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτητ', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέπειν
Ως δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει, ῥᾳδίως διδάξομεν.
Ην Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἑλόντες καὶ κλοπῆς
Εἶτα φιμώσητε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα,
Αὖθις ἐς τ' ἀρχαῖον, ὑμῖν εἴ τι κἀξημάρτηται,
Επὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλει ξυνοίσεται

ΑΝΤΩΙΔΗ· ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ
ΚΩΛΩΝ, ΙΒ΄.

Χο. Αμφί μοι αὖτε φοῖβ' ἄναξ
Δήλιε, κυνθίαν ἔχων.
Υψικόρατα πέτραν,
Ητ' ἐφέσου μάκαιρα πάγ
Χρυσον ἔχεις οἶκον· ἐν ᾧ
Κόραι σε λυδῶν μεγάλως σέβουσιν.
Ητ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
Αἰγίδος ἡνίοχος, πολιοῦχος ἀθάνα
Παρνασσίαν θ' ὃς κατέχων
Πέτραν, σὺν πεύκαις σελαγεῖ·
Βάκχαις δελφίσιν ἐμπρέπων,

Οὗτοι δ᾽ ὡς ἅπαξ παρέδωκεν λαβὴν ὑπέρβολος,
Τοῦτον δείλαιον, κολετρῶσ᾽ ἀεί, καὶ τὴν μητέρα·
Εὔπολις μὲν τὸν μαρικᾶν πρώτιστον παρείλκυσεν·
Ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους ἱππέας κακὸς κακῶς·
Προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος οὕνεκα·
Ἣν φρύνιχος πάλαι πεποίηχ᾽, ἣν τὸ κῆτος ἤσθιεν·
Εἶθ᾽ ἕρμιππος αὖθις πεποίηκεν εἰς ὑπέρβολον·
Ἄλλοι τ᾽ ἤδη πάντες ἐρείδουσιν εἰς ὑπέρβολον
Τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγχέλεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι
Ὅς τις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω·
Ἢν δ᾽ ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ᾽ εὑρήμασιν,
Ἐς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκήσετε.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ιβʹ.

Χο. Ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν   Ζῆνα τύραννον, ἐς χορόν.
Πρῶτα μέγαν κικλήσκω.   Τόν τε μεγασθενῆ τριαί
νης ταμίαν, γῆς τε καὶ ἁλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν
Καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέ
Ρ᾽ αἰθέρα σεμνότατον βιοθρέμμονα πάντων·
Τόν θ᾽ ἱππονώμαν ὃς ὑπὲρ   Λαμπροῖς ἀκτῖσιν κατέχει·
Γῆς πέδον. μέγας ἐν θεοῖς   Ἐν θνητοῖσί τε δαίμων.

ΕΠΙΡΡΗΜΜΑ. ΣΤΙΧΩΝ Κʹ

Χο. Ὦ σοφώτατοι θεαταί, δεῦρο τὸν νοῦν προσέχετε.
Ἠδικημέναι γὰρ, ὑμῖν μεμφόμεσθ᾽ ἐναντίον,
Πλεῖστα γὰρ θεῶν ἁπάντων ὠφελούσαις τὴν πόλιν,
Δαιμόνων ἡμῖν μόναις οὐ θύετ᾽ οὐδὲ σπένδετε
Αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς· ἢν γὰρ ᾖ τις ἔξοδος
Μηδενὶ ξὺν νῷ, τότ᾽ ἢ βροντῶμεν ἢ ψεκάζομεν

Ἔργον πλεῖστον. εἶτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
Ἡττηθεὶς οὐκ ἄξιος ὤν. ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι
Τοῖς σοφοῖς, ὧν οὕνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ὑμῶν ποθ' ἑκὼν προδώσω τοὺς δεξιούς.
Ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἡδὺ καὶ λέγειν,
Χὠ σώφρων, τε χ' ὠ καταπύγων, ἄριστ' ἠκουσάτην,
Κἀγὼ παρθένος γὰρ ἔτ' ἦν, κοὐκ ἐξῆν πώ μοι τεκεῖν,
Ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
Ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως κἀπαιδεύσατε,
Ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῶν γνώμης ἔσθ' ὅρκια.
Νῦν οὖν Ἠλέκτραν κατ' ἐκείνην ἥδ' ἡ κωμῳδία
Ζητοῦσ' ἦλθεν ἤν που 'πιτύχῃ θεαταῖς οὕτω σοφοῖς.
Γνώσεται γὰρ ἤν περ ἴδῃ, τἀδελφοῦ τὸν βόστρυχον.
Ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει, σκέψασθ'. ἥτις πρῶτα μὲν
Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον.
Ἐρυθρὸν ἐξ ἄκρου παχύ. τοῖς παιδίοις ἵν' ᾖ γέλως,
Οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς. οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν,
Οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τἄπη τῇ βακτηρίᾳ.
Τύπτει τὸν παρόντ' ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα.
Οὐδ' εἰσῇξε δᾷδας ἔχουσ' οὐδ' ἰοὺ ἰοὺ βοᾷ.
Ἀλλ' αὑτῇ καὶ τοῖς ἔπεσι πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.
Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ.
Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ 'ξαπατᾶν δὶς καὶ τρὶς ταὔτ' εἰσάγων.
Ἀλλ' ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων, σοφίζομαι.
Οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιάς.
Ὃς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' ἐς τὴν γαστέρα.
Κοὐκ ἔτ' εἰσαῦθις γ' ἐπεπήδησα γ' αὐτῷ κειμένῳ.

Κᾆπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον, ἐπιμαρτύρομαι.
Εἶτ' αὖθις ἀκαρῆ διαλιπὼν, δικάζομαι.
Σω. Ἴθι νῦν κατάθου θοἰμάτιον. Στρ. ἠδίκηκά τι;
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.
Στρ. ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέρχομαι.
Σω. Κατάθου τί ληρεῖς. Στρ. εἰπὲ δή νῦν μοι τοδί.
Ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,
Τῷ, τῶν μαθητῶν ἐμφερὴς γενήσομαι.
Σω. Οὐδὲν διοίσεις χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.
Στρ. Οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνὴς γενήσομαι.
Σω. Οὐ μὴ λαλήσεις. ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἐμοὶ,
Ἀνύσας τι, δευρὶ θᾶττον. Στρ. ἐς τὼ χεῖρέ νυν
Δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον. ὡς δέδοικ' ἐγὼ,
Εἴσω καταβαίνων ὥσπερ ἐς τροφωνίου.
Σω. Χώρει. τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Η'.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας   Εἵνεκα ταύτης
Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-   θρώπῳ ὅτι προήκων
Ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας   Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
Πράγμασι χρωτίζεται   Καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ ΜΕ'.

Ὦ θεώμενοι κατερῶ πρός γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
Οὕτω νικήσαιμ' ἔγωγε καὶ νομιζοίμην σοφός.
Ὡς ὑμᾶς ἡγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιοὺς,
Καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμῳδιῶν,
Πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἣ παρέσχε μοι

Ἐν βροτοῖσιν ἕξεις. Στρ. Τί πείσομαι.
Σω. Τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ, Ζηλωτότατον βίον ἀν-
θρώπων διάξεις. Στρ. Ἆρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ
Πότ' ὄψομαι; Σω. Ὥστε σου πολλοὺς
Ἐπὶ ταῖσι θύραις Ἀεὶ καθῆσθαι
Βουλομένοις ἀνακοινοῦσθαί Τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν
Πράγματα κἀντιγραφὰς Πολλῶν ταλάντων
Ἄξια σῇ φρενὶ Συμβουλευσομένοις μετὰ σοῦ.
Χο. Ἀλλ' ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην ὅ τι περ μέλλεις προδιδάσκειν
Καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ. καὶ τῆς γνώμης ἀποπειρῶ.
Σω. Ἄγε δὴ κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον.
Ἵν' αὐτὸν εἰδὼς ὅς τις ἐστὶ μηχανὰς
Ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω.
Στρ. Τί δέ. τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
Σω. Οὐκ. ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
Εἰ μνημονικὸς εἶ. Στρ. δύο τρόπω νὴ τὸν Δία,
Εἰ μέν γ' ὀφείλεταί μοι, μνήμων πάνυ.
Ἐὰν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσμων πάνυ.
Σω. Ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
Στρε. Λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστ' ἀποστερεῖν δ' ἔνι.
Σω. Πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν. Στρ. ἀμέλει καλῶς.
Σω. Ἄγε νυν ὅπως ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν
Περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.
Στρε. Τί δαί. κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;
Σω. Ἄνθρωπος ἀμαθὴς οὑτοσὶ καὶ βάρβαρος.
Δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέῃ.
Φέρ' ἴδω τί δρᾷς, ἤν τις σε τύπτῃ, Στρ. τύπτομαι.

Κᾆπει

Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι· καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν·
Χο· Τεύξει τοίνυν γ' ὧν ἱμείρεις· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπιθυμεῖς·
ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν
Στρ· Δράσω ταῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἡ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει·
Διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας, καὶ τὸν γάμον ὅς μ' ἐπέ(τριψεν
Νῦν οὖν χρήσθων ἀτεχνῶς ὅτι βούλονται
Τουτὶ τόγ' ἐμὸν σῶμ' αὐτοῖσι
Παρέχω τύπτειν· πεινῆν· διψῆν·
Αὐχμεῖν· ῥιγοῦν· ἀσκὸν δέρειν·
Εἴπερ τὰ χρέα διαφευξοῦμαι,
Τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω·
Θρασύς· εὔγλωττος· τολμηρός· ἴτης·
Βδελυρός· ψευδῶν συγκολλητής·
Εὑρεσιεπής· περίτριμμα δικῶν·
Κύρβις· κρόταλον· κίναδος· τρύμη
Μάσθλης· εἴρων· γλοιός· ἀλαζὼν
Κέντρων· μιαρός·
Στρόφις· ἀργαλέος· ματιολοιχός·
Ταῦτ' εἴ με λέγουσιν ἀπαντῶντες
Δρώντων ἀτεχνῶς ὅ,τι χρήζουσι·
Κεἰ βούλονται νὴ τὴν Δήμητρ'
Ἔκ μου χορδὴν,
Τοῖς φροντισταῖς παραθέντων
Χο· Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε
Οὐκ ἄτολμον· ἀλλ' ἕτοιμον· ἴσθι δ' ὡς
Ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ,
Κλέος οὐρανόμηκες

ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔχων ἀμελήσας·
Η δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ' εἶτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα πρὸς αὐτώ·
Τὠφθαλμώ μου προσετίλησε· καὶ κατέκαυσεν τὸ πρόσωπον

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ· Η΄.

Ω τῆς μεγάλης σοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν·
Ως εὐδαίμων ἐν ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἕλλησι γενήσει,
Εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπωρον ἔνεστιν
Εν τῇ ψυχῇ· καὶ μὴ κάμνεις· μήθ' ἑστὼς, μήτε βαδίζων·
Μήτε ῥιγῶν ἄχθει λίαν· μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμεῖς·
Οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων· καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων·
Καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν ἄνδρα·
Νικᾶν· πράττων καὶ βουλεύων· καὶ τῇ γλώττῃ πολεμίζων·
στρ. Αλλ' ἕνεκέν γε ψυχῆς στερρᾶς· δυσκολοκοίτου τε μερίμνης·
Καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου,
Αμέλει θαρρῶν ἕνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν·
σω. ἄλλο τι δῆτ' οὖν· νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα· πλὴν ἅπερ ἡμεῖς·
Τὸ χάος τουτὶ καὶ τὰς νεφέλας καὶ τὴν γλῶτταν· τρία ταυτί·
στρ. Οὐδ' ἂν διαλεχθείην ἀτεχνῶς τοῖς ἄλλοις οὐδ' ἂν ἀπαντῶν
Οὐδ' ἂν θύσαιμ' οὐδ' ἂν σπείσαιμ' οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν·
χο. Λέγε νυν ἡμῖν ὅ, τι σοι δρῶμεν θαρρῶν· ὡς οὐκ ἀτυχήσεις
Ημᾶς τιμῶν, καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι·
στρ. Ω δέσποιναι δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν, τουτὶ πάνυ μικρὸν,
Τῶν ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον,
χο. Αλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τολοιπόν γ' ἀπὸ τουδὶ
ἐν τῷ δήμῳ γνώμας μεγάλας, οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ·
στρ. Μή μοι λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ τούτων ἐπιθυμῶ

Ἀτὰρ οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας.
Σω. Οὐκ ἤκουσάς μου. τὰς νεφέλας ὕδατος μεστὰς ὅτι φημὶ,
Ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα;
Στρ. Φέρε τουτὶ τῷ, χρὴ πιστεύειν. Σω. ἀπὸ σαυτοῦ 'γώ σε διδάξω.
Ἤδη ζωμοῦ παναθηναίοις ἐμπλησθεὶς, εἶτ' ἐταράχθης
Τὴν γαστέρα. καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν;
Στρ. Νὴ τὸν ἀπόλλω. καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι καὶ τετάρακται
Χ' ὥσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ. καὶ δεινὰ κέκραγεν.
Ἀτρέμας πρῶτον παππὰξ. κἄπειτ' ἐπάγει παπαπαππὰξ
Χ' ὤταν χέζω κομιδῇ βροντᾷ παπαπαππὰξ ὥσπερ ἐκεῖναι
Σω. Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.
Τὸν δ' ἀέρα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ εἰκὸς μέγα βροντᾶν
Ταῦτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω.
Στρ. ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρί. τοῦτο δίδαξον
Καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς. τοὺς δὲ ζῶντας περιφλύει.
Τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ ζεὺς ἵησ' ἐπὶ τοὺς ἐπιόρκους.
Σω. Καὶ πῶς ὦ μῶρε σύ. καὶ κρονίων ὄζων. καὶ βεκκεσέληνε.
Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησεν
οὐδὲ κλεώνυμον. οὐδὲ θέωρον. καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.
ἀλλὰ τὸν αὑτοῦ γε, νεὼν βάλλει. καὶ σούνιον ἄκρον ἀθηναίων.
καὶ τὰς δρῦς τὰς μεγάλας. τί παθών. οὐ γὰρ δὴ δρῦς ἐπιορκεῖ.
Στρ. Οὐκ οἶδ' ἀτὰρ εὖ λέγειν φαίνει. τί γάρ ἐστι δῆθ' ὁ κεραυνός.
Σω. Ὅταν ἐς ταύτας ἄνεμος μετεωρισθεὶς κατακλεισθῇ.
Ἔνδοθεν αὐτὰς ὥσπερ κύστιν φυσᾷ. κἄπειθ' ὑπ' ἀνάγκης
Ῥήξας αὐτὰς, ἔξω φέρεται σοβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητα.
Ὑπὸ τοῦ ῥοιβδοῦ καὶ τῆς ῥύμης, αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων.
Στρ. Νὴ Δί' ἐγώγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε διασίοισιν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ. ϛ'.

Χο. Χαῖρ' ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές. θηρατὰ λόγων φιλομούσων.
Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ. φράζε πρὸς ἡμᾶς ὅ,τι χρῄζεις.
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσωμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν.
Πλὴν ἢ προδίκῳ. τῷ μὲν, σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα. σοὶ δὲ,
Ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς, καὶ τὠφθαλμὼ παραβάλλεις
κἀνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει. κἀφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς
Στρ. Ὦ γῆ τοῦ φθέγματος. ὡς ἱερὸν. καὶ σεμνὸν. καὶ τερατῶδες.
Σω. Αὗται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί. τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος.
Στρ. Ὁ ζεὺς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὑλύμπιος οὐ θεός ἐστιν;
Σω. Ποῖος ζεύς, οὐ. μὴ ληρήσεις. οὐδ' ἐστὶ ζεύς. στρ. τί λέγεις σὺ
Ἀλλὰ τίς ὕει, τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶτον ἁπάντων.
Σω. Αὗται δήπου. μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγώ σ' αὐτὸ διδάξω.
Φέρε. ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι.
Καίτοι χρῆν, αἰθρίας ὕειν αὐτόν. ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Στ. Νὴ τὸν ἀπόλλω, τούτῳ γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας
Καίτοι πρότερον τὸν δί'. ἀληθῶς ᾤμην διὰ κοσκίνου οὐρεῖν.
Ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἐστι, φράσον. τοῦτό με ποιεῖ τετρεμαίνειν.
Σω. Αὗται βροντῶσι κυλινδόμεναι. Στρ. τῷ τρόπῳ ὦ πάντα σὺ τολμῶν.
Σω. Ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι φέρεσθαι
κατακριμνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην, εἶτα βάρειαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
Στρ. Ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ ζεὺς ὥστε φέρεσθαι.
Σω. Ἥκιστ' ἀλλ' αἰθέριος δῖνος. Στρ. δῖνος, τουτί μ' ἐλελήθει.
Ὁ ζεὺς οὐκ ὢν ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ δῖνος νυνὶ βασιλεύων.

στρ. Μὰ δί' ἀλλ' ὁμίχλην καὶ δρόσον αὐτὰς ἡγούμην καὶ σκιὰν εἶναι.
σω. Οὐ γὰρ μὰ δί' οἶσθ' ὅτι ἢ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς,
Θουριομάντεις· ἰατροτέχνας· σφραγιδονυχαργοκομήτας·
κυκλίων τε χορῶν ᾀσματοκάμπτας· ἄνδρας μετεωροφένακας
Οὐδὲν δρῶντας, βόσκουσ' ἀργοὺς ὅτι ταῦτα μουσοποιοῦσιν.
στρ. Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν· δάιον ὁρμάν·
Πλοκάμους θ' ἑκατοντακεφάλα τυφῶ· πρημαινούσας τε θυέλ
Εἶτ' ἀερίας διερὰς γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς. (λας
ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν νεφελᾶν· εἶτ' ἀντ' αὐτῶν κατέπινον
Κεστρᾶν τε μάχη μεγάλαν ἀγαθᾶν· κρέα τ' ὀρνίθια κιχλᾶν.
σω. Διὰ μὲν τοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως. στρ. λέξον δή μοι τί παθοῦσαι,
Εἴπερ νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς. θνηταῖς εἴξασι γυναιξίν.
Οὐ γὰρ ἐκεῖναί γ' εἰσὶ τοιαῦται. σω. φέρε ποῖαι γάρ τινές εἰσιν
στρ. Οὐκ οἶδα σαφῶς. εἴξασιν οὖν ἐρίοισι πεπταμένοισιν.
Κοὐχὶ γυναιξὶ μὰ δί' οὐδ' ὁτιοῦν. αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν.
σω. Ἀπόκριναι νῦν ἅττ' ἂν ἔρωμαι. στρ. λέγε ταχέως ὅ,τι βούλει.
σω. Ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην κενταύρῳ ὁμοίαν;
Ἢ παρδάλει. ἢ λύκῳ. ἢ ταύρῳ; στρ. νὴ δί' ἔγωγ' εἶτα τί τοῦτο
σω. Γίνονται πάνθ' ὅ,τι ἂν βούλωνται. κᾆτ' ἢν μὲν ἴδωσι κομήτην
Ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων οἷόνπερ τὸν ξενοφάντου,
σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ, κενταύροις εἴκασαν αὐτάς.
στρ. Τί γὰρ ἢν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι σίμωνα, τί δρῶσιν.
σω. Ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο.
στρ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι
Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο.
σω. Καὶ νῦν ὅτι κλεισθένη εἶδον ὁρᾷς. διὰ τοῦτ' ἐγένοντο γυναῖκες
στρ. Χαίρετε τοίνυν ὦ δέσποιναι. καὶ νῦν εἴπερ τινὶ κἄλλῳ.

Εὐτελεταῖς ἁγίαις ἀναδείκνυται.
Οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα.
Ναοί θ' ὑψερεφεῖς. καὶ ἀγάλματα.
Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται.
Εὐστέφανοί τε θεῶν
Θυσίαι, θαλίαι τε,
Παντοδαπαῖσιν ἐν ὥραις.
Ἦρι τ' ἐπερχομένῳ, βρομία χάρις.
Εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα.
Καὶ μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν
στρ. Πρὸς τοῦ διὸς ἀντιβολῶ σε φράσον τίνες εἴσ' ὦ σώκρατες αὗται
Αἱ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν. μῶν ἡρῷναι τινές εἰσιν;
σω. Ἥκιστ' ἀλλ' οὐράνιαι νεφέλαι. μεγάλαι θεαὶ ἀνδράσιν ἀργοῖς.
Αἵπερ γνώμην καὶ διάλεξιν. καὶ νοῦν ἡμῖν παρέχουσιν.
Καὶ τερατείαν καὶ περίλεξιν. καὶ κροῦσιν καὶ κατάληψιν
στρ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἡ ψυχή μου πεπότηται.
Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ. καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν.
Καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντιλογῆσαι.
Ὥστ' εἴ πως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς ἐπιθυμῶ.
σω. Βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν πάρνηθ' ἤδη γὰρ ὁρῶ κατιούσας
Ἥσυχα ταύτας. Στρ. φέρε ποῦ δεῖξον. Σω. χωροῦσ' αὗται πάνυ πολλαί.
Διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων αὗται πλάγιαι. στρ. τί τὸ χρῆμα,
Ὡς οὐ καθορῶ. σω. παρὰ τὴν εἴσοδον. Στρ. ἤδη νυνὶ μόλις ὁρῶ.
σω. Νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾷς αὐτὰς εἰ μὴ λημᾷς κολοκύντας.
στρ. Νὴ δί' ἔγωγ' ὦ πολυτίμητοι. πάντα γὰρ ἤδη κατέχουσι.
σω. Ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας, οὐκ ᾔδεις. οὐδ' ἐνόμιζες.

Δενδροκόμους ἵνα
Τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα.
Καρπούς τ' ἀρδομέναν θ' ἱερὰν χθόνα.
Καὶ ποταμῶν ζαθέων κελαδήματα.
Καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον.
Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀ
Κάματον σελαγεῖται.
Μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς.
Ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
Ἀθανάταις ἰδέαις ἐπιδώμεθα.
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.
σω. Ὦ μέγα σεμναὶ νεφέλαι. φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος
Ἤσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης θεοσέπτου;
στρ. καὶ σέβομαί γ' ὦ πολυτίμητοι. καὶ βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν
Πρὸς τὰς βροντάς. οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.
Κεἰ θέμις ἐστὶ νυνί γ' ἤδη, κεἰ μὴ θέμις ἐστὶ, χεσείω.
σω. Οὐ μὴ σκώψῃς. μηδὲ ποιήσῃς, ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι.
Ἀλλ' εὐφήμει. μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς.

ΑΝΤΩΔΗ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗΣ ΚΟΛΩΝ. ιϛ'.

Χο. Παρθένοι. ὀμβροφόροι.
Ἔλθωμεν λιπαρὰν
Χθόνα παλλάδος. εὔανδρον γᾶν.
Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον.
Οὗ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν ἵνα.
Μυστοδόκος δόμος.

Στρ. Ἰδοὺ κάθημαι. Σω. τουτονὶ τοίνυν λαβὲ
τὸν στέφανον. Στρ. ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι σώκρατες
ὥσπερ με τὸν ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.
Σω. Οὔκ. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοῖς τελουμένοις
ἡμεῖς ποιοῦμεν. Στρ. εἶτα δὴ τί κερδανῶ.
σω. Λέγειν γενήσει, τρῖμμα. κρόταλον. παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρέμας. στρ. μὰ τὸν δί' οὐ ψεύσει γέ με.
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλη γενήσομαι.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΠΗΝ ΣΤΙΧΩΝ, ιβ'

σω. Εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.
Ὦ δέσποτ' ἄναξ ἀμέτρητ' ἀὴρ, ὃς ἔχεις τὴν γῆν μετέωρον.
Λαμπρός τ' αἰθὴρ. σεμναί τε θεαὶ νεφέλαι βροντησικέραυνοι
ἄρθητε. φάνητ' ὦ δέσποιναι τῷ φροντιστῇ μετέωροι.
στρ. Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι μὴ καταβρεχθῶ.
Τὸ δὲ μὴ κυνῆν οἴκοθεν ἐλθεῖν ἐμὲ τὸν κακοδαίμον' ἔχοντα.
σω. Ἔλθετε δῆτ' ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι. τῷδ' εἰς ἐπίδειξιν.
Εἴτ' ἐπ' ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι κάθησθε,
Εἴτ' ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν ἵστατε νύμφαις.
Εἴτ' ἄρα νείλου προχοαῖς ὑδάτων χρυσέοις ἀρύεσθε προχόοισιν
Ἢ μαιῶτιν λίμνην ἔχετ' ἢ σκόπελον νιφόεντα μίμαντος.
Ἐπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν. καὶ τοῖς ἱεροῖσι χαρεῖσαι.
Χο. Ἀέναοι νεφέλαι.
Ἀρθῶμεν φανεραί.
Δροσερὰν φύσιν εὐάγητον.
Πατρὸς ἀπ' ὠκεανοῦ βαρυαχέος
στρ. Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, ἐπὶ

Αλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς εἴπερ. σω. οὐ γὰρ ἄν ποτε
Εξεῦρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα.
Ει μὴ κρεμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα,
Λεπτὴν καταμίξας ἐς τὸν ὅμοιον ἀέρα.
Εἰδ' ὢν χαμαὶ, τἄνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
Οὐκ ἄν ποθ' εὗρον. οὐ γὰρ ἀλλ' ἡ γῆ βίᾳ
Ελκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
Πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.
ςρ. τί φῄς. ἡ φροντὶς ἕλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
Ιθι νυν. κατάβηθ' ὦ σωκρατίδιον ὡς ἐμὲ
Ινα μ' ἐκδιδάξῃς ὧν περ οὕνεκ' ἐλήλυθα.
σω. Ηλθες δὲ κατὰ τί. ςρε. βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.
Υπὸ γὰρ τόκων. χρήστων τε δυσκολωτάτων,
Αγομαι. φέρομαι τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.
σω. Πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος,
ςρ. Νόσος μ' ἐπέτριψεν ἱππική. δεινὴ φαγεῖν.
Αλλά με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,
Τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὅντιν' ἂν.
Πράττῃ μ' ὀμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεούς.
σω. Ποίους θεοὺς ὀμεῖ σύ. πρῶτον γὰρ θεοὶ
Ημῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι. ςρ. τῷ γὰρ ὄμνυτ' ἢ
Σιδαρέοισιν ὥσπερ ἐν βυζαντίῳ.
σω. Βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς,
Ατ' ἐστὶν ὀρθῶς; ςρ. νὴ δί' εἴπερ ἐστί γε.
σω. Καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγους.
Ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν. ςρ. μάλιστά γε.
σω. Κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

Στρ· Πρὸς τῶν θεῶν τί γὰρ τάδ' ἐστὶν εἰπέ μοι·
Μα· Ἀστρονομία μὲν αὑτηί· Στρ· τουτὶ δὲ τί,
Μα· Γεωμετρία· Στρ· τοῦτ' οὖν τί ἐστι χρήσιμον,
Μα· Γῆν ἀναμετρεῖσθαι· Στρε· πότερα τὴν κληρουχικήν;
Μα· Οὐκ ἀλλὰ τὴν σύμπασαν· Στρε· ἀστεῖον λέγεις·
Τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον·
Μα· Αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης· ὁρᾷς;
Αἵδε μὲν Ἀθῆναι· Στρ· τί σὺ λέγεις· οὐ πείθομαι·
Ἐπεὶ δικαστὰς οὐχ ὁρῶ καθημένους·
Κα· Ὡς τοῦτ' ἀληθῶς ἀττικὸν τὸ χωρίον·
Στρ· Καὶ ποῦ κικυνεῖς εἰσιν οὑμοὶ δημόται·
Μα· Ἐνταῦθ' ἔνεισιν· ἡ δέ γ' εὔβοι' ὡς ὁρᾷς
Ἡδὶ· παρατέταται μακρὰ πόῤῥω πάνυ·
Στρε· Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ περικλέους·
Ἀλλ' ἡ λακεδαίμων ποῦ 'στιν· Μα· ὅπου 'στι, αὑτηί
Στρ· Ὡς ἐγγὺς ἡμῶν· τοῦτο πάνυ φροντίζετε
Ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόῤῥω πάνυ·
Μα· Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε νὴ δί'· Στρ· οἰμώξεσθ' ἄρα·
Φέρε· τίς γὰρ οὗτος οὑπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ·
Μα· Αὐτός· Στρε· τίς αὐτός· Μα· σωκράτης· Στρ· σώκρατες
Ἴθ' οὗτος ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα·
Μα· Αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γάρ μοι σχολή·
Στρ· Ὦ σώκρατες·
Ὦ σωκρατίδιον· Σω· τί με καλεῖς ὦ 'φήμερε·
Στρ· Πρῶτον μὲν ὅ, τι δρᾷς ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι·
Σω· Ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον,
Ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς·

Απὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
Στρ. Ησθην γαλεώτῃ καταχέσαντι σωκράτους.
Μα. Εχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας,
Στρ. Εἶεν τί οὖν πρὸς τἄλφιτ' ἐπαλαμήσατο.
Μα. Κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν
Κάμψας ὀβελίσκον· εἶτα διαβήτην λαβὼν,
Εκ τῆς παλαίστρας θοἰμάτιον ὑφείλετο.
Στρ. Τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν θαλῆν θαυμάζομεν.
Ανοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον
Καὶ δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τὸν σωκράτην.
Μαθητιῶ γάρ. ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.
Ω ἡράκλεις· ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία.
Μα. Τί ἐθαύμασας· τῷ σοι δοκοῦσιν ἐοικέναι.
Στρ. Τοῖς ἐκ πύλου ληφθεῖσι τοῖς λακωνικοῖς.
Ατὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὑτοιί.
Μα. Ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς· Στρε. βολβοὺς ἄρα
Ζητοῦσι; μὴ νῦν τοῦτό γε φροντίζετε.
Εγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.
Τί γὰρ οἵδε δρῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες.
Μα. Οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.
Στρ. Τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει.
Μα. Αὐτὸς καθ' αὑτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.
Αλλ' εἴσιθ' ἵνα μὴ 'κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ.
Στρ. μήπω γε· μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα.
Αὐτοῖσι· κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.
Μα. Αλλ' οὐχ οἷόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἀέρα
Εξω διατρίβειν πολὺν ἄγαν γ' ἐστὶ χρόνον.

Δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὀφρῦν,
Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Σωκράτους ἀφήλατο.
Στρ. Πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; Μα. δεξιώτατα.
Κηρὸν διατήξας εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν,
Ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τὼ πόδε.
Κᾆτα ψυγείσῃ, περιέφυσαν περσικαί.
Ταύτας ὑπολύσας, ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.
Στρ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἂν ἕτερον εἰ πύθοιο Σωκράτους
Φρόντισμα. Στρ. ποῖον; ἀντιβολῶ κάτειπέ μοι.
Μα. Ἀνήρετ' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήττιος,
Ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι. τὰς ἐμπίδας
Κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν, ἢ κατὰ τοὐρροπύγιον.
Στρ. Τί δῆτ' ἐκεῖνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος.
Μα. Ἔφασκεν εἶναι τοὔντερον τῆς ἐμπίδος,
Στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν πνοὴν
Βίᾳ βαδίζειν εὐθὺ τοὐρροπυγίου.
Ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῷ προσκείμενον,
Τὸν πρωκτὸν ἠχεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.
Στρ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.
Ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.
Ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην,
Ὅστις δίοιδε τοὔντερον τῆς ἐμπίδος,
Μα. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῃρέθη,
Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Στρ. τίνα τρόπον κάτειπέ μοι
Μα. Ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς,
Καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεχηνότος,

Φει. Οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν,
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.
Στρ. Οὐκ ἄρα μὰ τὴν δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει.
Οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος· οὔθ' ὁ σαμφόρας
Αλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
Φει. Αλλ' οὐ περιόψεταί μ' ὁ θεῖος μεγακλέης,
Ανιππον· ἀλλ' εἴσειμι σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.
Στρ. Αλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσών γε κείσομαι.
Αλλ' εὐξάμενος τοῖσι θεοῖς, διδάξομαι,
Αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
Πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς,
Λόγων ἀκριβῶν σχινδαλμοὺς μαθήσομαι.
Ιτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
Αλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν· παῖ παιδίον.
Μα. Βάλλ' ἐς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόψας τὴν θύραν.
Στρ. Φείδωνος υἱὸς στρεψιάδης κικυνόθεν.
Μα. Αμαθής γε νὴ δί' ὅς τις οὑτωσὶ σφόδρα
Απεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας.
Καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.
Στρ. Σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
Αλλ' εἰπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοὐξημβλωμένον.
Μα. Αλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν.
Στρ. Λέγε νυν ἐμοὶ θαῤῥῶν· ἐγὼ γὰρ οὑτοσὶ,
Ηκω μαθητὴς εἰς τὸ φροντιστήριον.
Μα. Λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα χρὴ μυστήρια.
Ανήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,
Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ὁρᾷς τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῳκίδιον;
Φειδ. Ὁρῶ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ.
Στρ. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶν φροντιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες. οἳ τὸν οὐρανὸν
Λέγοντες ἀναπείθουσιν, ὡς ἔστι πνιγεύς.
Κἄστι περὶ ἡμᾶς οὗτος. ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.
Οὗτοι διδάσκουσ' ἀργύριον ἤν τις διδῷ,
Λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια κἄδικα.
Φει. Εἰσὶ δὲ τίνες. Στρ. οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοὔνομα.
Μεριμνωφροντισταὶ. καλοί τε κἀγαθοί.
Φει. Αἰβοῖ. πονηροί γ' οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας.
Τοὺς ὠχριῶντας. τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις.
Ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης καὶ χαιρεφῶν.
Στρ. Ἢ ἤ. σιώπα. μηδὲν εἴπῃς νήπιον.
Ἀλλ' εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,
Τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἱππικήν.
Φει. Οὐκ ἂν μὰ τὸν διόνυσον ἂν δοίης γέ μοι
Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει λεωγόρας.
Στρ. Ἴθ' ἀντιβολῶ σ' ὦ φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοὶ,
Ἐλθὼν διδάσκου. Φει. καὶ τί σοι μαθήσομαι.
Στρ. Εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφω τὼ λόγω.
Τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸν ἥττονα.
Τούτοιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιν, τὸν ἥττονα,
Νικᾶν λέγοντά φασι τἀδικώτατα.
Ἢν οὖν μάθῃς μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
Ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σὲ τούτων τῶν χρεῶν,
Οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

Ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην φειδωνίδην.
Τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ.
κοινῇ ξυνέβημεν, κἀθέμεθα φειδιππίδην.
Τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
Ὅταν σὺ, μέγας ὢν ἅρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
Ὥσπερ μεγακλέης ξυστίδ' ἔχων· ἐγὼ δ' ἔφην,
Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.
Ἀλλ' οὐκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς οὐδὲν λόγοις.
Ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων.
Νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων ὁδοῦ,
Μίαν ηὗρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ.
Ἣν, ἢν ἀναπείσω τουτονὶ, σωθήσομαι.
Ἀλλ' ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
Πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς.
Φειδιππίδιον, φειδιππίδιον. Φει. τί ὦ πάτερ.
Στρ. κύσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.
Φει. Ἰδού, τί ἐστιν. Στρ. εἰπέ μοι. φιλεῖς ἐμέ;
Φει. Νὴ τὸν ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.
Στρ. Μή μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον
Οὗτος γὰρ ὁ θεὸς αἴτιός μοι τῶν κακῶν.
Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς
Ὦ παῖ, πιθοῦ. Φει. τί οὖν πιθοῦμαι δῆτά σοι.
Στρ. ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους.
καὶ μάνθαν' ἐλθὼν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
Φει. Λέγε δὴ τί κελεύεις. Στρ. καὶ τί, πείσει; Φει. πείσομαι.
Νὴ τὸν διόνυσον. Στρ. δεῦρό νυν γ' ἀπόβλεπε

Φει. Εασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με.
Στρ. Σὺ δ' οὖν κάθευδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι
Εἰς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ. Εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς.
Η τις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα.
Εμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἥδιστος βίος.
Εὐρωτιῶν· ἀκόρητος· εἰκῆ κείμενος.
Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.
Επειτ' ἔγημα μεγακλέους τοῦ μεγακλέους
Αδελφιδῆν ἄγροικος ὢν ἐξ ἄστεος.
Σεμνήν· τρυφῶσαν ἐγκεκοισυρωμένην.
Ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμην, ἐγὼ
Οζων τρυγός· τρασιᾶς· ἐρίων περιουσίας.
Η δ' αὖ, μύρου· κρόκου· καταγλωττισμάτων.
Δαπάνης· λαφυγμοῦ· κωλιάδος· γενετυλλίδος.
Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα.
Εγὼ δ' αὖ, αὐτῇ θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ
Πρόφασιν, ἔφασκον· ὦ γύναι λίαν σπαθᾷς.
Θε. Ελαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.
Στρ. Οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον,
Δεῦρ' ἔλθ' ἵνα κλάῃς. Θε. διατί δὴ κλαύσομαι.
Στρ. Οτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρυαλλίδων.
Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῷν ἐγένεθ' υἱὸς, οὑτοσί.
Εμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τἀγαθῇ,
Περὶ τοὐνόματος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορούμεθα.
Η μὲν γὰρ ἵππον προσετίθει πρὸς τοὔνομα.
Ξάνθιππον· ἢ χάριππον, ἢ καλλιππίδην.

ἐγὼ δὲ

Αλλ' εἰ δοκεῖ ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
Αλλ' οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν, δακνόμενος
Υπὸ τῆς δαπάνης. καὶ τῆς φάτνης. καὶ τῶν χρεῶν,
Διὰ τουτονὶ τὸν υἱόν. ὁ δὲ, κόμην ἔχων,
Ιππάζεταί τε καὶ ξυνωρικεύεται.
Ονειροπολεῖ θ' ἵππους. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
Ορῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἅπτε παῖ λύχνον,
Κἄκφερε τὸ γραμματεῖον. ἵν' ἀναγνῶ λαβὼν,
Οπόσοις ὀφείλω, καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
Φέρ' ἴδω τί ὀφείλω. δώδεκα μνᾶς πασίᾳ.
Τοῦ δώδεκα μνᾶς πασίᾳ; τί ἐχρησάμην.
Οτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας.
Εἴθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ.
Φει. Φίλων ἀδικεῖς. ἔλαυνε τὸν σαυτοῦ δρόμον.
Στρ. Τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, ὅ μ' ἀπολώλεκεν.
Ονειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικήν.
Φει. Πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια.
Στρ. Εμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.
Ατὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν πασίαν.
Τρεῖς μναῖ διφρίσκου, καὶ τροχοῖν ἀμυνίᾳ.
Φει. Απαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
Στρ. Αλλ' ὦ μέλ' ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν.
Οτε καὶ δίκας ὦφληκα. χ' ἅτεροι τόκου
Ενεχυράσασθαί φασιν. Φει. ἐτεὸν ὦ πάτερ
Τί δυσκολαίνεις, καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὅλην.
Στρ. Δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

Ἥξει γὰρ ὁ νεανίσκος ὥσπερ εἰς ἑσπέραν.
Γρ. Ἀλλ' εἴπερ ἐστὶ νὴ δί', ἐγγυῶ σύ μοι
Ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ', οἴσω τὰς χύτρας.
Κα. καὶ μὴν πολὺ τῶν ἄλλων χυτρῶν τἀναντία
Αὗται ποιοῦσι. ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις,
Ἡ γραῦς ἔπεστ' ἀνωτάτω. ταύτης δὲ νῦν
Τῆς γραὸς, ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι.
Χο. Οὐκ ἔτι τοίνυν γ' εἰκὸς μέλλειν οὐδ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
Εἰς τοὔπισθεν. δεῖ γὰρ κατόπιν τούτων ᾄδοντας ἕπεσθαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ, ΝΕΦΕΛΑΙ.

Στρεψιάδης ὁ προλογίζων.

Ἰού. ἰού.
Ὦ ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
Ἀπέραντον. οὐδ' ἔποθ' ἡμέρα γενήσεται;
Καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρυόνος ἤκουσ' ἐγώ.
Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
Ἀπόλοιο δῆτ' ὦ πόλεμε πολλῶν οὕνεκα.
Ὅτ' οὐδὲ κολάσ' ἔξεστί μοι τοὺς οἰκέτας.
Ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστὸς οὑτοσὶ νεανίας,
Ἐγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Ἐν πέντε σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Απόλωλ' ὑπὸ λιμοῦ· καταφαγεῖν γὰρ οὐκ ἔχω·
Καὶ ταῦτα τοῦ σωτῆρος ἱερεὺς ὢν διός.
Καρ. Η δ' αἰτία τίς ἐστιν ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
Ιερ. Θύειν ἔτ' οὐδεὶς ἀξιοῖ. Καρ. τίνος οὕνεκα,
Ιερ. Οτι πάντες εἰσὶ πλούσιοι· καίτοι τότε
Οτ' εἶχον οὐδὲν, ὁ μὲν ἂν ἥκων ἔμπορος,
Εθυσεν ἱερεῖόν τι σωθείς· ὁ δέ τις ἂν
Δίκην ἀποφυγών· ὁ δ' ἂν ἐκαλλιερεῖτό τις.
Καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα· νῦν δ' οὐδὲ εἷς
Θύει τὸ παράπαν οὐδὲν οὐδ' εἰσέρχεται.
Πλὴν ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.
Καρ. Οὔκουν τὰ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
Ιερ. Τὸν οὖν δία τὸν σωτῆρα καὐτός μοι δοκῶ.
Χαίρειν ἐάσας, ἐνθάδ' αὐτοῦ καταμένειν.
Καρ. Θάρρει· καλῶς ἔσται γὰρ ἢν θεὸς θέλῃ.
Ο ζεὺς ὁ σωτὴρ γὰρ πάρεστιν ἐνθάδε,
Αὐτόματος ἥκων. Ιερ. πάντ' ἀγαθὰ τοίνυν λέγεις.
Καρ. Ιδρυσόμεθ' οὖν αὐτίκ' ἀλλὰ περίμενε,
Τὸν πλοῦτον οὗπερ πρότερον ἦν ἱδρυμένος,
Τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ.
Αλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾷδας ἡμμένας
Ιν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ. Ιερ. πάνυ μὲν οὖν
Δρᾶν ταῦτα χρή. Καρ. τὸν πλοῦτον ἔξω τις κάλει.
Γρ. Εγὼ δὲ τί ποιῶ, Καρ. τὰς χύτρας αἷς τὸν θεὸν
Ιδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε
Σεμνῶς· ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ποικίλα.
Γρ. Ων δ' οὕνεκ' ἦλθον. Καρ. πάντα σοι πεπράξεται.

Ἀλλ' οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με·
Καρ. Ἔπειτ' ἀπολιπὼν τοὺς θεοὺς ἐνθάδε μενεῖς;
Ερ. Τὰ γὰρ παρ' ὑμῖν ἐστι βελτίω πολύ.
Καρ. Τί δὲ ταὐτομολεῖν, ἀστεῖον εἶναί σοι δοκεῖ;
Ερ. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Καρ. Τί δῆτ' ἂν εἴης ὄφελος ἡμῖν ἐνθάδ' ὤν.
Ερ. Παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με
Καρ. Στροφαῖον, ἀλλ' οὐκ ἔργον ἔστ' οὐδὲν στροφῶν.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Καρ. ἀλλὰ πλουτοῦμεν. τί οὖν
Ἑρμῆν παλιγκάπηλον ἡμᾶς δεῖ τρέφειν.
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον τοίνυν. Καρ. δόλιον; ἥκιστά γε
Οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον. ἀλλ' ἁπλῶν τρόπων.
Ερ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Καρ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὥσθ' ἡγεμόνος οὐδὲν δεησόμεσθ' ἔτι
Ερ. Ἐναγώνιος τοίνυν γ' ἔσομαι. καὶ τί ἔτ' ἐρεῖς.
Πλούτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον.
Ποιεῖν ἀγῶνας μουσικοὺς καὶ γυμνικούς.
Καρ. Ὡς ἀγαθόν ἐστ' ἐπωνυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βίοτιον.
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες, θαμὰ
Σπεύδουσιν ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμμασιν.
Ερ. Οὐκοῦν ἐπὶ τούτοις εἰσίω; Καρ. καὶ πλῦνέ γε
Αὐτὸς προσελθὼν πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας
Ἵν' εὐθέως διακονικὸς εἶναί μοι δοκῇς.
Ιερ. Τίς ἂν φράσειε ποῦ 'στι χρεμύλος μοι σαφῶς.
Καρ. Τί δ' ἔστιν ὦ βέλτιστε. Ιερ. Τί γὰρ ἄλλ' ἢ κακῶς
Ἀφ' οὗ γὰρ ὁ πλοῦτος οὗτος ἤρξατο βλέπειν,

Ερ. Πρότερον γὰρ εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν
Πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθὺς, οἰνοῦτταν, μέλι,
Ἰσχάδας, ὅσ' εἰκός ἐστιν Ἑρμῆν ἐσθίειν.
Νυνὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
Καρ. Οὔκουν δικαίως, ὅς τις ἐποίεις ζημίαν
Ἐνίοτε, τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων. Ερ. οἴμοι τάλας
Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ 'ν τετράδι πεπεμμένου.
Καρ. Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην καλεῖς.
Ερ. Οἴμοι δὲ κωλῆς ἣν ἐγὼ κατήσθιον.
Καρ. Ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. Σπλάγχνων τε θερμῶν, ὧν ἐγὼ κατήσθιον.
Καρ. Ὀδύνη σε πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικε στρέφειν.
Ερ. Οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης;
Καρ. Ταύτην ἐπιπιὼν, ἀποτρέχων οὐκ ἂν φθάνοις.
Ερ. Ἆρ' ὠφελήσαις ἄν τι τὸν σαυτοῦ φίλον;
Καρ. Εἴ του δέει γ' ὧν δυνατός εἰμί σ' ὠφελεῖν.
Ερ. Εἴ μοι πορίσας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον,
Δοίης καταφαγεῖν καὶ κρέας νεανικὸν,
Ὧν θύεθ' ὑμεῖς ἔνδον. Καρ. ἀλλ' οὐκ ἐκφορά.
Ερ. Καὶ μὴν ὁπότε τι σκευάριον τοῦ δεσπότου,
Ὑφείλου, ἐγώ σε λανθάνειν ἐποίουν ἀεί.
Καρ. Ἐφ' ᾧτε μετέχειν αὐτὸς ὦ τοιχωρύχε
Ἧκε γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.
Ερ. Ἔπειτα τοῦτόν γ' αὐτὸς ἂν κατήσθιες.
Καρ. Οὐ γὰρ μετεῖχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
Ὁπότε τι ληφθείην πανουργήσας ἐγώ.
Ερ. Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ φυλὴν κατέλαβες.

Γρ. Βάδιζ'· ἐγὼ δέ σου κατόπιν εἰσέρχομαι.
Χρ. Ὡς εὐτόνως ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ γρᾴδιον,
Ὡς περ λεπὰς τῷ μειρακίῳ προσέχεται.

ΧΟΡΟΥ

Καρ. Τίς ἐσθ' ὁ κόπτων τὴν θύραν; τουτὶ τί ἦν;
Οὐδεὶς ἔοικεν· ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
Φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ. Ερ. σέ τοι σέ τοι
Λέγω Καρίων ἀνάμεινον. Καρ. οὗτος εἰπέ μοι,
Σὺ τὴν θύραν ἔκοπτες οὑτωσὶ σφόδρα;
Ερ. Μὰ Δί' ἀλλ' ἔμελλον· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας.
Ἀλλ' ἐκκάλει τὸν δεσπότην τρέχων ταχύ.
Ἔπειτα τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία.
Ἔπειτα τοὺς θεράποντας· εἶτα τὴν κύνα,
Ἔπειτα σαυτόν· εἶτα τὴν ὗν. Καρ. εἰπέ μοι
Τί δ' ἔστιν. Ερ. ὁ Ζεὺς ὦ πόνηρε βούλεται
Ἐς ταὐτὸν ὑμᾶς συγκυκήσας τρύβλιον,
Ἁπαξάπαντας εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλεῖν.
Καρ. Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
Ἀτὰρ διατί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς. Ερ. ὅτιὴ δεινότατα πάντων πραγμάτων
Εἴργασθ'. ἀφ' οὗ γὰρ ἤρξατ' ἐξ ἀρχῆς βλέπειν
Ὁ πλοῦτος, οὐδεὶς οὐ λιβανωτὸν· οὐ δάφνην·
Οὐ ψαιστόν· οὐχ ἱερεῖον· οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
Ἡμῖν ἐπιθύει τοῖς θεοῖς, Καρ. μὰ Δί'· οὐδέ γε
Θύσει· κακῶς γὰρ ἐπεμελεῖσθ' ἡμῶν τότε.
Ερ. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον, μέλει.
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα κἀπιτέτριμμαι. Καρ. σωφρονεῖς;

Νε. Πάρεξ μὲν οὖν ἴσως σε. κᾆτα τῶν πιθήκων
Ἐφάπτεταί σου λανθάνειν δοκοῦν ἐμέ.
Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτην οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σύ.
Χρ. μὰ τὴν ἑκάτην οὐ δῆτα. μαινοίμην γὰρ ἄν.
Ἀλλ' ὦ νεανίσκ'. οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα
Μισεῖν σε ταύτην. Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ὑπερφιλῶ.
Χρ. Καὶ μὴν κατηγορεῖ γέ σου. Νε. τί κατηγορεῖ.
Χρ. Εἶναί σ' ὑβριστήν φησι καὶ λέγειν ὅτι,
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μιλήσιοι.
Νε. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι. Χρ. τὸ, τί.
Νε. Αἰσχυνόμενος τὴν ἡλικίαν τὴν σήν. ἐπεὶ
Οὐκ ἄν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.
Νῦν δ' ἄπιθι χαίρων, συλλαβὼν τὴν μείρακα.
Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως
Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁ δ' ἐπιτρέψων ἐστὶ τίς.
Νε. Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ
Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.
Χρ. Ὅμως δ' ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους
Πίνειν, συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα.
Νε. Ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
Χρ. Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.
Νε. ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βούλομαι
Ἐλθὼν ἀναθεῖναι τοὺς στεφάνους τούσδ' οὓς ἔχω.
Γρ. Ἐγὼ δέ γ' αὐτῷ καὶ φράσαι τι βούλομαι.
Νε. Ἐγὼ δέ γ' οὐκ εἴσειμι. Χρ. θάῤῥει. μὴ φοβοῦ.
Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πάνυ καλῶς τοίνυν λέγεις.
Ἱκανὸν γὰρ αὐτὴν πρότερον ὑπεπίττουν χρόνον.

Στέφανον γέ τοι καὶ δᾷδ' ἔχων προσέρχεται·
Νε· ἀσπάζομαι· Γρ· τί φησιν· Νε· ἀρχαία φίλη
Πολιὰ γεγένησαι ταχύ γε νὴ τὸν οὐρανόν·
Γρ· Τάλαιν' ἐγὼ τῆς ὕβρεος ἧς ὑβρίζομαι·
Χρ· Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ' ἑωρακέναι
Γρ· Ποίου χρόνου ταλαίταθ', ὃς παρ' ἐμοὶ χθὲς ἦν·
Χρ· Τοὐναντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἄρα
μεθύων γὰρ ὡς ἔοικεν, ὀξύτερον βλέπει·
Γρ· Οὔκ· ἀλλ' ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοῖς τρόποις·
Νε· Ὦ ποντοπόσειδον καὶ θεοὶ πρεσβυτικοὶ
Ἐν τῷ προσώπῳ, τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει·
Γρ· ἆ· ἆ·
Τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ'· Χρ· εὖ μέντοι λέγει·
Ἐὰν γὰρ αὐτὴν εἷς μόνος σπινθὴρ λάβῃ,
Ὥσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσεται·
Νε· Βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι· Γρ· ποῖ τάλαν·
Νε· αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα· Γρ· παιδιὰν τίνα·
Νε· Πόσοις ἔχεις ὀδόντας· Χρ· ἀλλὰ γνώσομαι,
Κἄγωγ'· ἔχει γὰρ τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας·
Νε· Ἀπότισον· ἕνα γὰρ γομφίον μόνον φορεῖ·
Γρ· Ταλαίτατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς·
Πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν·
Νε· Ὄναιο μέντἂν εἴ τις ἐκπλύνειέ σε·
Χρ· Οὐ δῆτ' ἐπεὶ μὲν νῦν καπηλικῶς ἔχει·
Εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ ψιμύθιον,
Ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου γε τὰ ῥάκη·
Γρ· Γέρων ἀνὴρ ὢν, οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς·

Ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ὅτι προσέβλεψέ μέ τις,
Ἐτυπτόμην διὰ τοῦθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.
Οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν.
Χρ. Μόνος γὰρ ἥδεθ' ὡς ἔοικεν ἐσθίων.
Γρ. Καὶ τάς γε χεῖρας. παγκάλοις ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσιν.
Γρ. Ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.
Χρ. Εἰ Θάσιον ἐνέχεις, εἰκότως γε νὴ Δία.
Γρ. Τὸ βλέμμα θ' ὡς ἔχοιμι μαλακὸν καὶ καλόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος. ἀλλ' ἠπίστατο,
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.
Γρ. Ταῦτ' οὖν ὁ θεὸς ὦ φίλ' ἄνερ οὐκ ὀρθῶς ποιεῖ,
Φάσκων βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις ἀεί.
Χρ. Τί γὰρ ποιήσει φράζε καὶ πεπράξεται.
Γρ. Ἀναγκάσαι δίκαιόν ἐστι νὴ Δία,
Τὸν εὖ παθόνθ' ὑπ' ἐμοῦ, πάλιν μ' ἀντευποιεῖν.
Ἤ, μηδ' ὁτιοῦν δίκαιον ἀγαθὸν ἐστ' ἔχειν.
Χρ. Οὔκουν καθ' ἑκάστην ἀπεδίδου τὴν νύκτα σοι,
Γρ. Ἀλλ' οὐδέποτέ με ζῶσαν ἀπολείψειν ἔφη.
Χρ. Ὀρθῶς γε. νῦν δέ γ' οὐκέτι ζῆν σ' οἴεται.
Γρ. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγους κατατέτηκ' ὦ φίλτατε.
Χρ. Οὔκ, ἀλλὰ κατασέσηπας ὥς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις
Χρ. Εἰ τυγχάνοι γ' ὁ δακτύλιος ὢν τηλία.
Γρ. Καὶ μὴν τὸ μειράκιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὗ περ πάλαι κατηγοροῦσα τυγχάνω.
Ἔοικε δ' οὖν ἐπὶ κῶμον βαδίζειν. Χρ. Φαίνεται.

Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ταῦτά γε
Εἴρηκας. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι σ' ᾐσχύνετο.
Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισγητίας
Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα.
Ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν, μεμνῆτό μου,
Χρ. Λέγεις ὁρῶν τἄνθρωπον ἐκνομιώτατα.
Γρ. Ἀλλ' οὐχὶ νυνί γ' ὁ βδελυρὸς τὸν νοῦν ἔχει,
Τὸν αὐτόν. ἀλλὰ πολὺ μεθέστηκε πάνυ.
Ἐμοῦ γὰρ αὐτῷ τὸν πλακοῦντα τουτονὶ,
Καὶ τἄλλα τὰ 'πὶ τοῦ πίνακος τραγήματα
Ἐπόντα πεμψάσης. ὑπειπούσης θ' ὅτι
Εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, Χρ. τί σ' ἔδρασ' εἰπέ μοι.
Γρ. Ἀμητά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τουτονὶ
Ἐφ' ᾧτ' ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι,
Καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις, εἶπεν ἀποπέμπων, ὅτι,
Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.
Χρ. Δῆλον, ὅτι τοὺς τρόπους τις οὐ μοχθηρὸς ἦν.
Ἔπειτα πλουτῶν, οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ
Πρὸ τοῦ δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.
Γρ. καὶ μὴν πρὸ τοῦ γ' ὁσημέραι, νὴ τὼ θεὼ,
Ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν ἀεὶ τὴν ἐμήν.
Χρ. ἐπ' ἐκφοράν. Γρ. μὰ Δί' ἀλλὰ τῆς φωνῆς μόνον
Ἐρῶν ἀκοῦσαι. Χρ. τοῦ λαβεῖν μὲν οὖν χάριν.
Γρ. Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
Νιτάριον ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο.
Χρ. Ἔπειτ' ἴσως ᾔτησεν ἄν σ' εἰς ὑποδήματα.
Γρ. Μυστηρίοις δὲ τοῖς μεγάλοις ὀχουμένην

Ἀφίγμεθ᾽ ὄντως τοῦ νέου τούτου θεοῦ.
Ἢ τῆς ὁδοῦ τὸ παράπαν ἡμαρτήκαμεν.
Χο. Ἀλλ᾽ ἴσθ᾽ ἐπ᾽ αὐτὰς τὰς θύρας ἀφιγμένη.
Ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς.
Γρ. Φέρε νυν ἐγὼ τῶν ἔνδοθεν καλέσω τινά;
Χρ. Μὴ δῆτ᾽ ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ἐξελήλυθα.
Ἀλλ᾽ ὅτι μάλιστ᾽ ἐλήλυθας, λέγειν ἐχρῆν.
Γρ. Πέπονθα δεινὰ καὶ παράνομ᾽ ὦ φίλτατε.
Ἀφ᾽ οὗ γὰρ ὁ θεὸς οὗτος ἤρξατο βλέπειν.
Ἀβίωτον εἶναί μοι πεποίηκε τὸν βίον.
Χρ. Τί δ᾽ ἔστιν. ἦ που καὶ σὺ συκοφάντρια
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἦσθα; Γρ. μὰ Δί᾽ ἐγὼ μὲν οὔ.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὐ λαχοῦσ᾽ ἔπινες ἐν τῷ γράμματι;
Γρ. Σκώπτεις. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Χρ. Οὔκουν φράσεις ἀνύσασα τὸν κνισμὸν τίνα;
Γρ. Ἄκουέ νυν. ἦν δή μοι τι μειράκιον φίλον.
Πενιχρὸν μὲν. ἄλλως δ᾽ εὐπρόσωπον καὶ καλόν.
Καὶ χρηστόν. εἰ γάρ του δεηθείην ἐγώ;
Ἅπαντ᾽ ἐποίει κοσμίως μοι καὶ καλῶς
Ἐγὼ δ᾽ ἐκείνῳ πάντα ταῦθ᾽ ὑπηρέτουν.
Χρ. Τί δ᾽ ἦν ὅτι σου μάλιστ᾽ ἐδεῖθ᾽ ἑκάστοτε.
Γρ. Οὐ πολλά. καὶ γὰρ ἐκνομίως μ᾽ ᾐσχύνετο.
Ἀλλ᾽ ἀργυρίου δραχμὰς ἂν ᾔτησ᾽ εἴκοσιν
Εἰς ἱμάτιον. ὀκτὼ δ᾽ ἂν εἰς ὑποδήματα.
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον.
Ἐκέλευσεν ἄν, τῇ μητρί τε θοιματίδιον.
Πυρῶν τ᾽ ἂν ἐδεήθη μεδίμνων τεττάρων.

Συ. Οἴμοι· περιείλημμαι μόνος. Κα. νυνὶ βοᾷς
Συ. Οἴμοι μάλ' αὖθις. Καρ. δός σύ μοι τὸ τριβώνιον
Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Δι. μὴ δῆθ' ἱερὸν γάρ ἐστι τοῦ Πλούτου πάλαι.
Κα. Ἔπειτα ποῦ κάλλιον ἀνατεθήσεται,
Ἢ περὶ πονηρὸν ἄνδρα καὶ τοιχωρύχον.
Πλοῦτον δὲ κοσμεῖν ἱματίοις σεμνοῖς πρέπει.
Δι. Τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις εἰπέ μοι.
Καρ. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτίκα δὴ μάλα
Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτῳί.
Συ. Ἄπειμι· γινώσκω γὰρ ἥττων ὢν πολὺ
Ὑμῶν· ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ
Καὶ σύκινον τὸν ἰσχυρὸν τοῦτον θεόν,
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην.
Ὅτι καταλύει περιφανῶς εἷς ὢν μόνος,
Τὴν δημοκρατίαν· οὔτε τὴν βουλὴν πιθὼν,
Τὴν τῶν πολιτῶν, οὔτε τὴν ἐκκλησίαν.
Δι. καὶ μὴν ἐπειδὴ τὴν πανοπλίαν τὴν ἐμὴν
Ἔχων βαδίζεις, ἐς τὸ βαλανεῖον τρέχε.
Ἔπειτ' ἐκεῖ κορυφαῖος ἑστηκὼς, θέρου.
Κἀγὼ γὰρ εἶχον τὴν στάσιν ταύτην ποτέ.
Κάρ. Ἀλλ' ὁ βαλανεὺς ἕλξει θύραζ' αὐτὸν, λαβὼν
Τῶν ὀρχιπέδων· ἰδὼν γὰρ αὐτὸν, γνώσεται
Ὅτ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Νῷ δ' εἰσίωμεν ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

ΧΟΡΟΥ

Γρ. Ἆρ' ὦ φίλοι γέροντες, ἐπὶ τὴν οἰκίαν

Συ. Τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων
Καὶ τῶν ἰδίων πάντων. Δι. σύ; τί μαθών. Συ. βούλομαι.
Δι. Πῶς οὖν ἂν εἴης χρηστὸς ὦ τοιχωρύχε,
Εἴ σοι προσῆκον μηδὲν, εἶτ' ἀπεχθάνει
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει τὴν ἐμαυτοῦ μοι πόλιν
Εὐεργετεῖν μ' ὦ κέπφε καθ' ὅσον ἂν σθένω;
Δι. Εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν;
Συ. Τὸ μὲν οὖν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις
Καὶ μὴ 'πιτρέπειν ποτ' ἤν τις ἐξαμαρτάνῃ.
Δι. Οὐκοῦν δικαστὰς ἐξεπίτηδες ἡ πόλις
Ἀρχὴν καθίστησιν. Συ. κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ὁ βουλόμενος. Συ. οὐκοῦν ἐκεῖνός εἰμ' ἐγώ.
Ὥστ' εἰς ἔμ' ἥκει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ δία πονηρόν γ' ἆρα προστάτην ἔχει.
Ἐκεῖνο δ' οὐ βούλοι' ἂν, ἡσυχίαν ἔχων
Ζῆν ἀργός; Συ. ἀλλὰ προβατίου βίον λέγεις.
Εἰ μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Συ. οὐδ' ἂν εἰ δοίης γέ μοι
Τὸν πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ βάττου σίλφιον.
Δι. Κατάθου ταχέως θοἰμάτιον. Καρ. οὗτος. σοὶ λέγει.
Δι. Ἔπειθ' ὑπόλυσαι. Καρ. πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἔμ' ὑμῶν ἐνθαδὶ,
Ὁ βουλόμενος. Καρ. οὐκοῦν ἐκεῖνος εἴμ' ἐγώ.
Συ. Οἴμοι τάλας. ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τἀλλότρια πράττων ἐσθίειν.
Συ. Ὁρᾷς ἃ ποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἴχεται φεύγων ὃν ἦγες μάρτυρα.

Συ. Ορθῶ τάλας. μῶν καὶ σὺ μετέχων καταπέλαφες;
Ἐπεὶ πόθεν θοἰμάτιον εἴληφας τοδί.
Ἐχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδόν σ' ἐγὼ τριβώνιον.
Δι. Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' εὐδάμου, δραχμῆς.
Κα. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος.
Συ. Ἆρ' οὐχ ὕβρις πολλὴ ταῦτ' ἐστί; σκώπτετον
Ὅ,τι δὲ ποιεῖτον ἐνθάδ' οὐκ εἰρήκατον.
Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὸν οὐδενὶ
Κα. Μὰ τὸν δί' οὔκουν τῷ γε σῷ σάφ' ἴσθ' ὅτι.
Συ. ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ δία δειπνήσετον.
Δι. Ὡς δὴ 'π' ἀληθείᾳ σὺ μετὰ τοῦ μάρτυρος
Διαῤῥαγείης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; ἔνδον ἐστὶν ὦ μιαρωτάτω
Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν καὶ κρεῶν ὠπτημένων.
ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ. ὑῦ.
Καρ. κακόδαιμον. ὀσφραίνει τι. Δι. τοῦ ψύχους γ' ἴσως,
Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον,
Συ. Ταῦτ' οὖν ἀνάσχετ' ἐστὶν ὦ ζεῦ καὶ θεοὶ
Τούτους ὑβρίζειν εἰς ἔμ'. οἴμ' ὡς ἄχθομαι
Ὅτι χρηστὸς ὢν καὶ φιλόπολις, πάσχω κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρηστός; Συ. ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
Δι. καὶ μὴν ἐπερωτηθεὶς ἀπόκριναί μοι. Συ. τὸ τί.
Δι. Γεωργὸς εἶ; Συ. μελαγχολᾶν μ' οὕτως οἴει;
Δι. Ἀλλ' ἔμπορος; Συ. ναὶ σκήπτομαί γ' ὅταν τύχω.
Δι. Τί δαί. τέχνην τίν' ἔμαθες; Συ. οὐ μὰ τὸν δία.
Δι. Πῶς οὖν διέζης. ἢ πόθεν μηδὲν ποιῶν.

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.
Κα. Ἄπολλον ἀποτρόπαιε· καὶ θεοὶ φίλοι.
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἄνθρωπος κακόν.
Συ. Οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα,
Ἀπολωλεκὼς ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας
Διὰ τὸν θεὸν τοῦτον τὸν ἐσόμενον τυφλὸν
Πάλιν αὖθις, ἤν περ μὴ λίπωσιν αἱ δίκαι;
Δι. Ἐγὼ σχεδὸν τὸ πρᾶγμα γινώσκειν δοκῶ.
Προσέρχεται γάρ τις κακῶς πράττων ἀνὴρ
Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.
Καρ. Νὴ δία καλῶς τοίνυν ποιῶν, ἀπόλλυται.
Συ. Ποῦ ποῦ 'σθ' ὁ μόνος ἅπαντας ἡμᾶς πλουσίους
Ὑποσχόμενος οὗτος ποιήσειν εὐθέως,
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ὁ δὲ,
Πολὺ μᾶλλον ἐνίους ἐστὶν ἐξολωλεκώς.
Κα. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'. Συ. ἐμὲ τουτονί.
Κα. Ἡ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων.
Συ. Μὰ δί' οὐ μὲν οὖν ἔσθ' ὑγιὲς ὑμῶν οὐδενὸς
Κοὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα.
Καρ. Ὡς σοβαρὸς, ὦ δάματερ, εἰσελήλυθεν
Ὁ συκοφάντης. Δι. δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Συ. Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν ταχέως, οὐκ ἂν φθάνοις.
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας. Καρ. οἰμώζ' ἄρα σύ.
Δι. Νὴ τὸν δία τὸν σωτῆρα πολλοῦ γ' ἄξιος
Ἅπασι τοῖς ἕλλησιν ὁ θεὸς ἔσθ' ὅτι,
Τοὺς συκοφάντας ἐξολεῖ κακοὺς κακῶς.

Καρ. Δῆλον ὅτι τῶν χρηστῶν τις ὡς ἔοικας εἶ.
Δι. Μάλιστ'. Κα. ἔπειτα. τοῦ, δέῃ. Δι. πρὸς τὸν θεὸν
ἥκω. μεγάλων γάρ μοὐστὶν ἀγαθῶν αἴτιος.
Ἐγὼ γὰρ ἱκανὴν οὐσίαν παρὰ τοῦ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρήσιμον πρὸς τὸν βίον.
Καρ. Ἠ πού σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα.
Δι. Κομιδῆ μὲν οὖν. Κρ. οὐκοῦν μετὰ ταῦτ' ἦσθ' ἄθλιος;
Δι. Κομιδῆ μὲν οὖν. κἀγὼ μὲν ᾤμην οὓς τέως
Εὐεργέτησα δεομένους, ἕξειν φίλους.
Ὄντως βεβαίους, εἰ δεηθείην ποτέ.
Οἱ δ' ἐξετρέποντο, κοὐκ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἔτι.
Κα. Καὶ κατεγέλων γ' εὖ οἶδ' ὅτι. Δι. κομιδῆ μὲν οὖν.
Αὐχμὸς γὰρ ὢν τῶν σκευαρίων μ' ἀπώλεσεν.
Καρ. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν. Δι. ἀνθ' ὧν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν,
Προσευξόμενος ἥκω δικαίως ἐνθάδε.
Καρ. Τὸ τριβώνιον δὲ, τί δύναται πρὸς τῶν θεῶν;
Ὃ φέρει μετὰ σοῦ τὸ παιδάριον τουτί. φράσον.
Δι. καὶ τοῦτ' ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.
Καρ. Μῶν οὖν ἐμυήθης δῆτ' ἐν αὐτῷ τὰ μεγάλα;
Δι. Οὔκ. ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τριακαίδεκα.
Κασ. Τὰ δ' ἐμβάδια. Δι. καὶ ταῦτα συνεχειμάζετο.
Καρ. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἔφερες οὖν; Δι. νὴ τὸν δία.
Καρ. Χαρίεντά γ' ἥκεις δῶρα τῷ θεῷ φέρων.
Συ. Οἴμοι κακοδαίμων. ὡς ἀπόλωλα δείλαιος,
Καὶ τρισκακοδαίμων, καὶ τετράκις καὶ πεντάκις
Καὶ δωδεκάκις. καὶ μυριάκις. καὶ ἰού. ἰού.

Γυ. Εὖ πάνυ λέγεις· ὡς δὲ ξένικος οὑτοσὶ,
ἀνίσταθ' ὡς ἁρπασόμενος τὰς ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΥ

Καρ. Ὡς ἡδὺ πράττειν ὦνδρες ἔστ' εὐδαιμόνως.
καὶ ταῦτα μηδὲν ἐξενεγκόντ' οἴκοθεν.
Ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν,
Ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν.
Οὕτω τὸ πλουτεῖν ἐστιν ἡδὺ πρᾶγμά τι.
Ἡ μὲν σιπύη, μεστή 'στι λευκῶν ἀλφίτων.
Οἱ δ' ἀμφορῆς, οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου.
Ἅπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρίου καὶ χρυσίου,
Τὰ σκευάρια πλήρη 'στὶν, ὥστε θαυμάσαι.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστόν· αἱ δὲ λήκυθοι,
Μύρου γέμουσι· τὸ δ' ὑπερῷον, ἰσχάδων.
Ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα,
Χαλκῆ γέγονε· τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
Τοὺς ἰχθυηροὺς, ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν.
Ὁ δ' ἰπνὸς ἡμῖν ἐξαπίνης ἐλεφάντινος.
Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν,
Χρυσοῖς· ἀποψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι.
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τῆς τρυφῆς ἑκάστοτε.
καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ,
Ὗν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος.
Ἐμὲ δ' ἐξέπεμψεν ὁ καπνός· οὐχ οἷός τε γὰρ
Ἔνδον μένειν ἦν· ἔδακνε γὰρ τὰ βλέφαρά μου.
Δι. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον ἵνα πρὸς τὸν θεὸν
Ἴωμεν. Κα. ἔα τίς ἔσθ' ὁ προσιὼν οὑτοσὶ
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἄθλιος νῦν δ' εὐτυχής

Χώραν τε πᾶσαν κέκροπος, ἥ μ' ἐδέξατο.
Αἰσχύνομαι δὲ τὰς ἐμαυτοῦ ξυμφοράς,
Οἵοις ἄρ' ἀνθρώποις ξυνὼν ἐλάνθανον.
Τοὺς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὁμιλίας,
Εφευγον, εἰδὼς οὐδὲν ὁ τλήμων ἐγώ.
Ως οὐδ' ἐκεῖν' ἄρ' οὐδὲ ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Αλλ' αὐτὰ πάντα πάλιν ἀναστρέψας ἐγὼ,
Δείξω τὸ λοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις ὅτι,
Ακων ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.
Χρ. Βάλλ' ἐς κόρακας. ὡς χαλεπόν εἰσιν οἱ φίλοι
Οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ὅταν πράττῃ τις εὖ.
Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια
Ενδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα.
Εμὲ γὰρ τίς οὐ προσεῖπε, ποῖος οὐκ ὄχλος
Περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός.
Γυ. Ω φίλτατ' ἀνδρῶν. καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νυν, νόμος γάρ ἐστι, τὰ καταχύσματα
Ταυτὶ καταχέω σου λαβοῦσα; Πλ. μηδαμῶς.
Εμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν
Πρώτιστα, καὶ βλέψαντος, οὐδὲν ἐκφέρειν
Πρεπῶδές ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰσφέρειν.
Γυ. Εἶτ' οὐχὶ δέξῃ ταυτὶ τὰ καταχύσματα;
Πλ. Ενδον γε παρὰ τὴν ἑστίαν ὥσπερ νόμος.
Επειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.
Οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ,
Ισχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Προβαλόντ', ἐπὶ τούτοισιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν

Τὸν δὲ νεοκλείδην μᾶλλον ἐποίησε τυφλόν.
Γυ. Ὅσην ἔχεις τὴν δύναμιν ὦ 'ναξ δέσποτα.
Ἀτὰρ φράσον μοι ποῦ 'σθ' ὁ πλοῦτος. Καρ. ἔρχεται.
Ἀλλ' ἦν περὶ αὐτὸν ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος.
Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
Ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἠσπάζοντο· καὶ
Ἐδεξιοῦνθ' ἅπαντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.
Ὅσοι δ' ἐπλούτουν οὐσίαν τ' εἶχον συχνὴν,
Οὐκ ἐκ δικαίου τὸν βίον κεκτημένοι,
Ὀφρῦς συνῆγον· ἐσκυθρώπαζόν θ' ἅμα.
Οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν, ἐστεφανωμένοι.
Γελῶντες εὐφημοῦντες· ἐκτυπεῖτο δὲ,
Ἐμβὰς γερόντων, εὐρύθμοις προβήμασιν.
Ἀλλ' εἶ' ἅπαξ ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγου
Ὀρχεῖσθε· καὶ σκιρτᾶτε, καὶ χορεύετε.
Οὐδεὶς γὰρ ὑμῖν εἰσιοῦσιν ἀγγελεῖ,
Ὡς ἄλφιτ' οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
Γυ. Νὴ τὴν ἑκάτην· κἀγὼ 'ναδῆσαι βούλομαι
Εὐαγγέλιά σ' ἐκ κριβανωτῶν ὁρμαθῷ
Τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. Καρ. μὴ νῦν μέλλ' ἔτι.
Ὡς ἄνδρες ἐγγὺς εἰσὶν ἤδη τῶν θυρῶν.
Γυ. φέρε νῦν ἰοῦσ' εἴσω, κομίσω καταχύσματα,
Ὥσπερ νεωνήτοισιν ὀφθαλμοῖς ἐγώ.
Καρ. Ἐγὼ δ' ἀπαντῆσαί γ' ἐκείνοις βούλομαι.

KΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

Πλ. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον
Ἔπειτα σεμνῆς παλλάδος κλεινὸν πέδον.

Καὶ χῖον· εἶτ' ὄξει διεμάλαξε σφηττίῳ,
Κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρ' ἐκστρέψας, ἵνα
Ὀδυνῷτο μᾶλλον. ὁ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
Ἔφευγ' ἀναΐξας. ὁ δὲ θεὸς γελάσας ἔφη·
Ἐνταῦθα νῦν κάθησο καταπεπλασμένος·
Ἵν' ἐπομνύμενον παύσω σε τῆς ἐκκλησίας.
Γυ. Ὡς φιλόπολίς τις ἔσθ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
Καρ. Μετὰ τοῦτο, τῷ πλούτωνι παρεκαθέζετο.
Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφήψατο·
Ἔπειτα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβὼν,
Τὰ βλέφαρα περιέψησεν. ἡ πανάκεια δὲ,
Κατεπέτασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι·
Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον. εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν·
Ἐξηξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Ὑπερφυεῖς τὸ μέγεθος. Γυ. ὦ φίλοι θεοί.
Καρ. Τούτω δ' ὑπὸ τὴν φοινικίδ' ὑποδύνθ' ἡσυχῆ,
Τὰ βλέφαρα περιέλειχον, ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖ·
Καὶ πρίν σε κοτύλας ἐκπιεῖν οἴνου δέκα,
Ὁ πλοῦτος ὦ δέσποιν' ἀνειστήκει βλέπων·
Ἐγὼ δὲ τὼ χεῖρ' ἀνεκρότησ' ὑφ' ἡδονῆς·
Τὸν δεσπότην τ' ἤγειρον. ὁ θεὸς δ' εὐθέως
Ἠφάνισεν αὑτὸν οἵ τ' ὄφεις, ἐς τὸν νεών.
Οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δοκεῖς
Τὸν πλοῦτον ἠσπάζοντο. καὶ τὴν νύχθ' ὅλην
Ἐγρηγόρεσαν, ἕως διέλαμψεν ἡμέρα.
Ἐγὼ δ' ἐπήνουν τὸν θεὸν πάνυ σφόδρα,
Ὅτι βλέπειν ἐποίησε τὸν πλοῦτον ταχὺ

Ὑπὸ τοῦ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
Κἀγὼ τότ' ἤδη τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλων.
Ἔπειτ' ἐπειδὴ μεστὸς ἦν ἀνεπαυόμην.
Γυ. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν οὐ προσῄειν; Καρ. οὐδέπω.
Μετὰ τοῦτο δ' ἤδη, καὶ γέλοιον δῆτά τι
Ἐποίησα· προσιόντος γὰρ αὐτοῦ, μέγα πάνυ
Ἀπέπαρδον· ἡ γαστὴρ γὰρ ἐπεφύσητό μου.
Γυ. Ἦ πού σε διὰ τοῦτ' εὐθὺς ἐβδελύττετο.
Καρ. Οὔκ· ἀλλ' Ἰασὼ μέν τις ἀκολουθοῦσ' ἅμα,
Ὑπηρυθρίασε· χ' ἡ Πανάκει' ἀπεστράφη,
Τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσ'· οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω.
Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκεῖνος· Καρ. οὐ μὰ Δί' οὐδ' ἐφρόντισεν.
Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν;
Καρ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλὰ σκατοφάγον. Γυ. αἲ τάλας.
Καρ. Μετὰ ταῦτά γ'· εὐθὺς ἐγὼ μὲν ἐνεκαλυψάμην
Δείσας· ἐκεῖνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα
Σκοπῶν περιῄει πάντα κοσμίως πάνυ.
Ἔπειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυείδιον
Παρέθηκε καὶ δοίδυκα καὶ κιβώτιον.
Γυ. Λίθινον; Καρ. μὰ Δί'· οὐδ' ἦτ' οὐχὶ τό γε κιβώτιον.
Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἑώρας ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,
Ὃς ἐγκεκαλύφθαι φῄς· Καρ. διὰ τοῦ τριβωνίου.
Ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, μὰ τὸν Δία.
Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φάρμακον
Καταπλαστὸν ἐνεχείρησε τρίβειν, ἐμβαλὼν,
Σκορόδων κεφαλὰς τρεῖς Τηνίων· ἔπειτ' ἔφλα
Ἐν τῇ θυείᾳ, συμπαραμιγνύων ὀπόν.

Κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισεν·
Ετεροί τε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα
Εχοντες· ὡς δὲ τοὺς λύχνους ἀποσβέσας,
Ημῖν παρήγγειλε καθεύδειν, τοῦ θεοῦ
Ο πρόπολος, εἰπὼν εἴ τις αἴσθηται ψόφου,
Σιγᾶν ἅπαντες κοσμίως κατεκείμεθα·
Κἀγὼ καθεύδειν οὐκ ἐδυνάμην· ἀλλά με
Αθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε κειμένη·
Ολίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ γραϊδίου·
Εφ᾽ ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι
Επειτ᾽ ἀναβλέψας ὁρῶ τὸν ἱερέα·
Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας·
Απὸ τῆς τραπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τοῦτο δὲ
Περιῆλθε τοὺς βωμοὺς ἅπαντας ἐν κύκλῳ·
Εἴ που πόπανον εἴη τι καταλελειμμένον·
Επειτα ταῦθ᾽ ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά·
Κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος,
Επὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀθάρης ἀνίσταμαι
Γυ. Ταλάντατ᾽ ἀνδρῶν, οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;
Καρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγε μὴ φθάσειέ με,
Επὶ τὴν χύτραν ἐλθὼν ἔχων τὰ στέμματα
Ο γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προυδιδάξατο·
Τὸ γραΐδιον δ᾽ ὡς ᾔσθετο δή μου τὸν ψόφον,
Τὴν χεῖρ᾽ ὑφῄρει· κᾆτα συρίξας ἐγὼ,
Οδὰξ ἐλαβόμην ὡς παρείας ὢν ὄφις·
Η δ᾽ εὐθέως τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν·
Κατέκειτο δ᾽ αὑτὴν ἐντυλίξασ᾽ ἥσυχῆ·

Χο· Ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ
Μέγα βροτοῖσι φέγγος ἀσκληπιόν·
Γυ· Τίς ἡ βοή ποτ' ἐστίν· ἆρ' ἀγγελεῖ
Χρηστόν τι; τοῦτο γὰρ ποθοῦσ' ἐγὼ πάλαι,
Ἔνδον κάθημαι περιμένουσα τουτονί·
Καρ· Ταχέως ταχέως φέρ' οἶνον ὦ δέσποιν' ἵνα
Καὐτὴ πίῃς· φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα·
Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω·
Γυ· καὶ ποῦ 'στιν· Καρ· ἐν τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα·
Γυ· Πέραινέ τοίνυν ὅ,τι λέγεις ἀνύσας ποτέ·
Καρ· Ἄκουε τοίνυν· ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα,
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ·
Γυ· Μὴ δῆτ' ἔμοιγ' ἐς τὴν κεφαλήν· Καρ· μὴ τἀγαθὰ
Ἃ νῦν γεγένηται· Γυ· μὴ μὲν οὖν τὰ πράγματα·
Καρ· Ὡς γὰρ τάχιστ' ἀφικόμεθα πρὸς τὸν θεὸν,
Ἄγοντες ἄνδρα, τότε μὲν ἀθλιώτατον.
Νῦν δ' εἴ τιν' ἄλλον μακάριον κεὐδαίμονα
Πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐπὶ θάλατταν ἤγομεν·
Ἔπειτ' ἐλοῦμεν· Γυ· νὴ Δί' εὐδαίμων ἄρ' ἦν
Ἀνὴρ γέρων ψυχρᾷ θαλάττῃ λούμενος·
Καρ· Ἔπειτα πρὸς τὸ τέμενος ᾔμεν τοῦ θεοῦ·
Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα
Καθωσιώθη, πέλανος ἡφαίστου φλογὶ,
Κατεκλίνομεν τὸν πλοῦτον ὥσπερ εἰκὸς ἦν·
Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο·
Γυ· Ἦσαν δέ τινες κἄλλοι δεόμενοι τοῦ θεοῦ;
Καρ· Εἷς μέν γε νεοκλείδης· ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,

Σὲ δ' ἐᾶν κλάειν μακρὰ τὴν κεφαλήν.
Βλ. Νὴ δί' ἐγὼ γ' οὖν ἐθέλω πλουτῶν
Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων
Τῆς τε γυναικὸς καὶ λουσάμενος,
Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου,
Τῶν χειροτεχνῶν
Καὶ τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
Χρ. Αὕτη μὲν ἡμῖν ἡ ᾽πίτριπτος οἴχεται.
Ἐγὼ δὲ καὶ σύ γ' ὡς τάχιστα τὸν θεὸν
Ἐγκατακλινοῦντες ἄγωμεν εἰς Ἀσκληπιοῦ.
Βλ. Καὶ μὴ διατρίβωμέν γε· μὴ πάλιν τις αὖ
Ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν.
Χρ. Ὦ παῖ Καρίων τὰ στρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν.
Αὐτόν τ' ἄγειν τὸν πλοῦτον ὡς νομίζεται.
Καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ
Καρ. Ὦ πλεῖστα θησείοις μεμυστιλημένοι
Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις·
Ὡς εὐτυχεῖθ' ὡς μακαρίως πεπράγατε
Ἄλλοι θ' ὅσοις μέτεστι τοῦ χρηστοῦ τρόπου.
Χο. Τί δ' ἐστὶν ὦ βέλτιστε, τῶν σαυτοῦ φίλων.
Φαίνει γὰρ ἥκειν ἄγγελος χρηστοῦ τινος.
Καρ. Ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα.
Μᾶλλον δ' ὁ πλοῦτος αὐτός· ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ,
Ἐξωμμάτωται· καὶ λελάμπρυνται κόρας,
Ἀσκληπιοῦ παιῶνος εὐμενοῦς τυχών.
Χρ. Λέγεις μοι χαράν· λέγεις μοι βοάν.
Καρ. Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ' ἤν τε μή.

Ἀνεκήρυττεν τῶν ἀθλητῶν τοὺς νικῶντας, στεφανώσας
Κοτίνου στεφάνῳ· καίτοι χρυσῷ μᾶλλον ἐχρῆν, εἴπερ ἐπλούτει.
Χρ. Οὐκοῦν τούτῳ δήπου δηλοῖ, τιμῶν τὸν πλοῦτον ἐκεῖνος.
Φειδόμενος γὰρ καὶ βουλόμενος τούτου μηδὲν δαπανᾶσθαι
Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον ἐᾷ παρ᾽ ἑαυτῷ.
Πε. Πολὺ τῆς πενίας πρᾶγμ᾽ αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ προσάψαι.
Εἰ πλούσιος ὤν, ἀνελεύθερος ἔσθ᾽ οὑτωσὶ καὶ φιλοκερδής.
Χρ. Ἀλλά γέ σ᾽ ὁ Ζεὺς ἐξολέσειε, κοτίνου στεφάνῳ στεφανώσας.
Πε. Τὸ γὰρ ἀντιλέγειν τολμᾶν ὑμᾶς ὡς οὐ πάντ᾽ ἔστ᾽ ἀγάθ᾽ ὑμῖν
Διὰ τὴν πενίαν; Χρ. παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι
Εἴτε τὸ πλουτεῖν εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. φησὶ γὰρ αὕτη,
τοὺς μὲν ἔχοντας καὶ πλουτοῦντας, δεῖπνον κατὰ μῆνα προ´
τοὺς δὲ πένητας τῶν ἀνθρώπων ἁρπάζειν πρὶν καταθεῖναι (σάγδην.
Ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύξῃς
Ἔτι μηδ᾽ ὁτιοῦν.
Οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ᾽ ἢν πείσῃς.
Πε. Ὦ πόλις Ἄργους. κλύεθ᾽ οἷα λέγει;
Χρ. Παύσωνα, κάλει τὸν ξύσσιτον.
Πε. Τί πάθω τλήμων.
Χρ. Ἔρρ᾽ ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν.
Πε. Εἶμι δὲ ποῖ γῆς.
Χρ. Ἐς τὸν κύφων᾽ ἀλλ᾽ οὐ μέλλειν
Χρῆν σ᾽ ἀλλ᾽ ἀνύτειν.
Πε. Ἦ μὴν ὑμεῖς γ᾽ ἔτι μ᾽ ἐνταυθοῖ.
Μεταπέμψεσθον.
Χρ. Τότε νοστήσεις. νῦν δὲ φθείρου.
Κρεῖττον γάρ μοι πλουτεῖν ἐστιν

Οὐ γιγνώσκων, ὅτι τοῦ πλούτου παρέχω βελτίονας ἄνδρας
καὶ τὴν γνώμην καὶ τὴν ἰδέαν. παρὰ τῷ μὲν γὰρ, ποδαγρῶντες,
Καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.
Παρ' ἐμοὶ δ' ἰσχνοὶ, καὶ σφηκώδεις, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἀνιαροί.
Χρ. Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ γὰρ ἴσως αὐτοῖς τὸ σφηκῶδες σὺ πορίζεις,
Πε. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περανῶ σφῷν, κἀναδιδάξω.
Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ. τοῦ πλούτου δ' ἐστὶν ὑβρίζειν
Χρ. Πάνυ γοῦν κλέπτειν κόσμιόν ἐστι καὶ τοὺς τοίχους διορύττειν;
Βλ. Νὴ τὸν Δί', εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν, πῶς οὐχὶ κόσμιόν ἐστι.
Πε. Σκέψαι τοίνυν γ' ἐν ταῖς πόλεσι τοὺς ῥήτορας. ὡς ὁπόταν μὲν
Ὦσι πένητες, περὶ τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν εἰσὶ δίκαιοι.
Πλουτήσαντες δ' ἀπὸ τῶν κοινῶν, παραχρῆμ' ἄδικοι γεγένηνται
Ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, καὶ τῷ δήμῳ πολεμοῦσιν.
Χρ. Ἀλλ' οὐ ψεύδει τούτων γ' οὐδὲν καίπερ σφόδρα βάσκανος οὖσα.
Ἀτὰρ οὐχ ἧττόν γ' οὐδὲν κλαύσει. μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς
Ὅτι γε ζητεῖς τοῦτ' ἀναπείσειν ἡμᾶς, ὡς ἐστὶν ἀμείνων
Πενία πλούτου. Π. καὶ σύ γ' ἐλέγξαι μ' οὐ δύνασαι περὶ τούτου
Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. Χ. καὶ πῶς φεύγουσί σ' ἅπαντες.
Πε. Ὅτι βελτίους αὐτοὺς ποιῶ. σκέψασθαι δ' ἐστὶ μάλιστα
Ἀπὸ τῶν παίδων. τοὺς γὰρ πατέρας φεύγουσι, φρονοῦντας ἄριστα
Αὐτοῖς. οὕτω διαγινώσκειν χαλεπὸν πρᾶγμ' ἐστὶ, δίκαιον.
Χρ. Τὸν Δία φήσεις ἆρ' οὐκ ὀρθῶς διαγιγνώσκειν τὸ κράτιστον;
Κἀκεῖνος γὰρ τὸν πλοῦτον ἔχει. ταύτην δ' ἡμῖν ἀποπέμπει.
Πε. Ἀλλ' ὦ κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω.
Ὁ Ζεὺς δήπου πένεται. καὶ τοῦτό γε δὴ φανερῶς σε διδάξω.
Εἰ γὰρ ἐπλούτει, πῶς ποιῶν αὐτὸς τὸν ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα,
Ἵνα τοὺς ἕλληνας ἅπαντας ἀεὶ δι' ἔτους πέμπτου ξυναγείρει,

Τὸν χειροτέχνην ὥσπερ δέ σοιν ἐπαναγκάζουσα κάθημαι
Διὰ τὴν χρείαν καὶ τὴν πενίαν, ζητεῖν ὁπόθεν βίον ἕξει.
Χρ. Σὺ γὰρ ἂν πορίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, πλὴν φωδῶν ἐκ βαλανείου,
Καὶ παιδαρίων ὑποπεινώντων, καὶ γραϊδίων κολοσυρτὸν
Φθειρῶν τ' ἀριθμὸν· καὶ κωνώπων· καὶ ψυλλῶν· οὐδὲ λέγω σοι
Ὑπὸ τοῦ πλήθους· αἳ βομβοῦσαι περὶ τὴν κεφαλὴν ἀνιῶσιν
Ἐπεγείρουσαι καὶ φράζουσαι, πεινήσεις· ἀλλ' ἐπανίστω.
Πρὸς δέ γε τούτοις, ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος· ἀντὶ δὲ κλίνης,
Στιβάδα σχοίνων, κορέων μεστὴν, ἣ τοὺς εὕδοντας ἐγείρει.
Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν· ἀντὶ δὲ προσκε/φαλαίου
Λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ· σιτεῖσθαι δ' ἀντὶ μὲν ἄρτων
Μαλάχης πτόρθους· ἀντὶ δὲ μάζης, φυλλ' ἰσχνῶν ῥαφανίδων
Ἀντὶ δὲ θράνους, στάμνου κεφαλὴν κατεαγότος· ἀντὶ δὲ μά/κτρας,
Πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν καὶ ταύτην, ἆρά γε πολλῶν
Ἀγαθῶν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀποφαίνω σ' αἰτίαν οὖσαν;
Πε. Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω.
Χρ. Οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
Πε. Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ θρασυβούλῳ διονύσιον εἶναι ὅμοιον.
Ἀλλ' οὐχ οὑμὸς τοῦτο πέπονθε βίος· οὐ μὰ δί' οὐδέ γε μέλλει.
Πτωχοῦ μὲν γὰρ βίος ὃν σὺ λέγεις, ζῆν ἐστι μηδὲν ἔχοντα.
Τοῦ δὲ πένητος, ζῆν φειδόμενον· καὶ τοῖς ἔργοις προσέχοντα.
Περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδὲν, μὴ μέντοι μηδ' ἀπολείπειν.
Χρ. Ὡς μακαρίτην, ὦ δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
Εἰ φεισάμενος καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.
Πε. Σκώπτειν πειρᾷ καὶ κωμῳδεῖν, τοῦ σπουδάζειν ἀμελήσας,

Πε. Ἀλλ' ὦ πάντων ῥᾷστ' ἀνθρώπων ἀναπεισθέντ' οὐχ ὑγιαίνειν
Δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.
Εἰ τοῦτο γένοιθ'. ὃ ποθεῖθ' ὑμεῖς οὔ φημ' ἂν λυσιτελεῖν σφῷν.
Εἰ γὰρ ὁ πλοῦτος βλέψειε πάλιν διανείμειέ τ' ἴσον ἑαυτὸν,
Οὔτε τέχνην ἂν τῶν ἀνθρώπων, οὔτε σοφίαν μελετῴη
Οὐδείς. ἀμφοῖν δ' ὑμῖν τούτοιν ἀφανισθέντοιν, ἐθελήσει
Τὶς χαλκεύειν. ἢ ναυπηγεῖν. ἢ ῥάπτειν. ἢ τροχοποιεῖν.
Ἢ σκυτοτομεῖν. ἢ πλινθουργεῖν. ἢ πλύνειν. ἢ σκυτοδεψεῖν.
Ἢ γῆς ἀρότροις ῥήξας δάπεδον, καρπὸν δηοῦς θερίσασθαι.
Ἢν ἐξῇ ζῆν ἀργοῖς ὑμῖν. τούτων πάντων ἀμελοῦσιν.
Χρ. Λῆρον, ληρεῖς. ταῦτα γὰρ ἡμῖν πάνθ' ὅσα νυνὶ κατέλεξας,
Οἱ θεράποντες μοχθήσουσι. Πε. πόθεν οὖν ἕξεις θεράποντας.
Χρ. Ὠνησόμεθ' ἀργυρίου δήπου. Πε. τίς δ' ἔσται πρῶτον ὁ πωλῶν
Ὅταν ἀργύριον κἀκεῖνος ἔχῃ. Χρ. κερδαίνειν βουλόμενός τις.
Ἔμπορος ἥκων ἐκ θετταλίας παρὰ πλείστων ἀνδραποδιστῶν.
Πε. Ἀλλ' οὐδ' ἔσται πρῶτον ἁπάντων οὐδεὶς, οὐδ' ἀνδραποδιστής.
Κατὰ τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις δήπου. τίς γὰρ πλουτῶν, ἐθελήσει
Κινδυνεύων περὶ τῆς ψυχῆς τῆς αὑτοῦ, τοῦτο ποιῆσαι.
Ὥστ' αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τ' ἄλλά τε μοχθεῖν,
Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τούτου. Χρ. ἐς κεφαλὴν σοί.
Πε. Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν. οὐ γὰρ ἔσονται,
Οὔτε τάπησιν. τίς γὰρ ὑφαίνειν ἐθελήσει χρυσίου ὄντος.
οὔτε μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον
Οὔθ' ἱματίων βαπτῶν δαπάναις κοσμῆσαι ποικιλομόρφων
Καίτοι τί πλέον πλουτεῖν ἐστι, πάντων τούτων ἀποροῦντας.
Παρ' ἐμοῦ δ' ἐστὶν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον. ἐγὼ γὰρ

Χρ. Τί δῆτα σοὶ τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐὰν γ' ἁλῷς. Πε. ὅ, τι σοι δοκεῖ. Βλ. καλῶς λέγεις.
Πε. Τὸ γὰρ αὐτό γ' ἐὰν ἡττᾶσθε καὶ σφῷ δεῖ παθεῖν.
Βλ. Ἱκανοὺς νομίζεις δῆτα θανάτους εἴκοσιν;
Χρ. Ταύτῃ γε. νῷν δὲ, δύ' ἀποχρήσουσιν μόνω.
Πε. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τοῦτο πράττοντ'. ἢ τί γ' ἂν
Ἔχοι τις ἂν δίκαιον ἀντειπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλ' ἤδη χρῆν τι λέγειν ὑμᾶς σοφὸν, ᾧ νικήσετε τηνδὶ,
Ἐν τοῖσι λόγοις ἀντιλέγοντες. μαλακὸν δ' ἐνδώσετε μηδὲν
Χρ. Φανερὸν μὲν ἔγωγ' οἶμαι γνῶναι τοῦτ' εἶναι πᾶσιν ὁμοίως.
Ὅτι τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων εὖ πράττειν, ἐστὶ δίκαιον.
Τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους, τούτων τἀναντία δήπου.
Τοῦτ' οὖν ἡμεῖς ἐπιθυμοῦντες, μόλις εὕρομεν ὥστε γενέσθαι
Βούλευμα καλὸν καὶ γενναῖον καὶ χρήσιμον εἰς ἅπαν ἔργον.
Ἢν γὰρ ὁ πλοῦτος νυνὶ βλέψῃ, καὶ μὴ τυφλὸς ὢν περινοστῇ,
Ὡς τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνθρώπων βαδιεῖται. κοὐκ ἀπολείψει.
Τοὺς δὲ πονηροὺς καὶ τοὺς ἀθέους φευξεῖται. κᾆτα ποιήσει
Πάντας χρηστοὺς καὶ πλουτοῦντας δήπου τά, τε θεῖα σέβοντας
Καίτοι τούτου τοῖς ἀνθρώποις τίς ἂν ἐξεύροι ποτ' ἄμεινον
Βλ. Οὐδείς. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς. μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα.
Χρ. Ὡς μὲν γὰρ νῦν ἡμῖν ὁ βίος τοῖς ἀνθρώποις διάκειται,
Τίς ἂν οὐχ ἡγοῖτ' εἶναι μανίαν. κακοδαιμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων ὄντες πλουτοῦσι πονηροὶ
Ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι. πολλοὶ δ' ὄντες πάνυ χρηστοὶ,
Πράττουσι κακῶς καὶ πεινῶσι μετὰ σοῦ τε τὰ πλεῖστα σύνεισιν
Οὔκουν εἶναί φημ' ἢ παύσει ταῦτ' ἢν βλέψῃ ποθ' ὁ πλοῦτος,
Ὁδὸν ἥντιν' ἰὼν, τοῖς ἀνθρώποις ἀγάθ' ἂν, μείζω πορίσει

Τρόπαιον ἀναστήσαιτο τῶν ταύτης τρόπων.
Πε. Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε
Ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρῶντ' ἐλημμένω;
Χρ. Σὺ δ' ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη τί λοιδορεῖς
Ἡμῖν προσελθοῦσ' οὐδ' ὁτιοῦν ἀδικουμένη.
Πε. Οὐδὲν γὰρ ὦ πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
Ἀδικεῖν με, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρωμένω
Βλέψαι πάλιν; Χρ. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε,
Εἰ πᾶσιν ἀνθρώποισι πορίζομεν ἀγαθόν.
Πε. Τί δ' ἂν γ' ὑμεῖς ἀγαθὸν ἐξεύροιθ'. Χρ. ὅ, τι;
Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἑλλάδος.
Πε. ἔμ' ἐκβαλόντες; καὶ τί ἂν νομίζετον
Κακὸν ἐργάσασθαι μεῖζον ἀνθρώποις. Χρ. ὅ, τι
Εἰ τοῦτο δρᾶν μέλλοντες ἐπιλαθοίμεθα.
Πε. Καὶ μὴν περὶ τούτου σφῷν ἐθέλω δοῦναι λόγον
Τὸ πρῶτον αὐτοῦ. κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην
Ἀγαθῶν ἁπάντων οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ
Ὑμῖν, δι' ἐμέ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή,
Ποιεῖτον ἤδη τοῦθ' ὅ, τι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ.
Χρ. Τουτὶ σὺ τολμᾷς ὦ μιαρωτάτη λέγειν;
Πε. Καὶ σύ γε διδάσκου. πάνυ γὰρ οἶμαι ῥᾳδίως
Ἅπανθ' ἁμαρτάνοντά σ' ἀποδείξειν ἐγώ,
Εἰ τοὺς δικαίους φῂς ποιήσειν πλουσίους.
Βλ. Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες οὐκ ἀρήξετε;
Πε. Οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν πρὶν ἂν μάθῃς
Βλ. Καὶ τίς δύναιτ' ἂν μὴ βοᾶν ἰού. ἰού,
Τοιαῦτ' ἀκούων; Πε. ὅστις ἐστὶν εὖ φρονῶν.

Πε· Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με· Χρ· πανδοκεύτριαν·
Ἢ λεκιθόπωλιν· οὐ γὰρ ἂν τοσουτονὶ
Ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη,
Πε· Ἄληθες; οὐ γὰρ δεινότατα δεδράκατον
Ζητοῦντες ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν;
Χρ· Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον γίνεται·
Ἀλλ' ἥτις εἶ, λέγειν ἐχρῆν αὐτίκα μάλα·
Πε· Ἣ σφὼ ποιήσω τήμερον δοῦναι δίκην
Ἀνθ' ὧν ἐμὲ ζητεῖτον ἐνθένδ' ἀφανίσαι·
Βλ· Ἆρ' ἐστὶν ἡ καπηλὶς ἡ 'κ τῶν γειτόνων,
Ἣ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται;
Πε· Πενία μὲν οὖν· ἣ σφῷν ξυνοικῶ πόλλ' ἔτη·
Βλ· Ἄναξ ἄπολλον· καὶ θεοί· ποῖ τις φύγοι·
Χρ· Οὗτος, τί δρᾷς; ὦ δειλότατον σὺ θηρίον
Οὐ παραμενεῖς; Βλ· ἥκιστα πάντων· Χρ· οὐ μενεῖς;
Ἀλλ' ἄνδρε δύο γυναῖκα φεύγομεν μίαν;
Βλ· Πενία γάρ ἐστιν ὦ πόνηρ'· ἧς οὐδαμοῦ
Οὐδὲν πέφυκε ζῷον ἐξωλέστερον·
Χρ· Στῆθ'· ἀντιβολῶ σε, στῆθι· Βλ· μὰ Δί'· ἐγὼ μὲν οὔ·
Χρ· Καὶ μὴν λέγω δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ
Ἔργων ἁπάντων ἐργασόμεθ'· εἰ τὸν θεὸν
Ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα·
Τηνδὶ δεδιότε· μηδὲ διαμαχούμεθα·
Βλ· Ποίοισιν ὅπλοις· ἢ δυνάμει πεποιθότες·
Ποῖον γὰρ οὐ θώρακα· ποίαν ἀσπίδα,
Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη·
Χρ· Θάρρει· μόνος γὰρ οὗτος οἶδ' ὁ θεὸς, ὅτι,

Χρ. Οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ᾽ ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῄς,
 Οὐ τῷ μεταδοῦναι; Χρ. μὰ δία. δεῖ γὰρ πρῶτα. Βλ. τί
Χρ. Βλέψαι ποιῆσαι νώ. Βλ. τίνα βλέψαι φράσον.
Χρ. Τὸν πλοῦτον ὥσπερ τὸ πρότερον ἑνί γε τῷ τρόπῳ,
Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστί; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Βλ. Οὐκ ἐτὸς ἄρ᾽ ὡς ἔμ᾽ ἦλθεν οὐδεπώποτε.
Χρ. Ἀλλ᾽ ἢν θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξεται.
Βλ. Οὔκουν ἰατρὸν εἰσαγαγεῖν ἐχρῆν τινα.
Χρ. Τίς δῆτ᾽ ἰατρός ἐστι νῦν ἐν τῇ πόλει.
 Οὔτε γὰρ ὁ μισθὸς οὐδέν ἐστ᾽. οὔθ᾽ ἡ τέχνη.
Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ᾽ οὐκ ἔστιν. Βλ. οὐδ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ.
Χρ. Μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ὅπερ πάλαι παρεσκευαζόμην
 Ἐγώ, κατακλινεῖν αὐτὸν εἰς ἀσκληπιοῦ,
 Κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν οὖν νὴ τοὺς θεούς.
 Μή νυν διάτριβ᾽. ἀλλ᾽ ἄνυε πράττων ἕν γέ τι.
Χρ. Καὶ δὴ βαδίζω. Βλ. σπεῦδέ νυν. Χρ. τοῦτ᾽ αὐτὸ δρῶ.
Πε. Ὦ θερμὸν ἔργον κἀνόσιον καὶ παράνομον
 Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπαρίω κακοδαίμονε.
 Ποῖ ποῖ. τί φεύγετον. οὐ μενεῖτον; Χρ. ἡράκλεις.
Πε. Ἐγὼ γὰρ ὑμᾶς ἐξολῶ κακοὺς κακῶς.
 Τόλμημα γὰρ τολμᾶτον, οὐκ ἀνασχετόν.
 Ἀλλ᾽ οἷον οὐδεὶς ἄλλος οὐδεπώποτε,
 Οὔτε θεὸς οὔτ᾽ ἄνθρωπος. ὥστ᾽ ἀπολώλατον.
Χρ. Σὺ δ᾽ εἶ τίς. ὠχρὰ μὲν γὰρ εἶναί μοι δοκεῖς.
Βλ. Ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.
 Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.
Χρ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἔχει γὰρ δᾷδας. Βλ. οὐκοῦν κλαύσεται.

Πε. Οἴεσθε

Βλ. Μῶν οὐ κέκλοφας, ἀλλ᾽ ἥρπακας; Χρ. κακοδαιμονᾷς.
Βλ. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ἐμὴν ἀπεστέρηκας γ᾽ οὐδένα;
Χρ. Οὐ δῆτ᾽ ἔγωγ᾽. Βλ. ὦ ἡράκλεις. φέρε. ποῖ τις οὖν
 Τράποιτο. τἀληθὲς γὰρ οὐκ ἐθέλεις φράσαι.
Χρ. Κατηγορεῖς γὰρ πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά μου.
Βλ. Ὦ τᾶν. ἐγώ σοι τοῦτ᾽ ἀπὸ σμικροῦ πάνυ
 Ἐθέλω διαπρᾶξαι πρὶν πυθέσθαι τὴν πόλιν,
 Τὸ στόμ᾽ ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων.
Χρ. Καὶ μὴν φίλος γ᾽ ἄν μοι δοκῇς νὴ τοὺς θεοὺς,
 Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσασθαι δώδεκα.
Βλ. Ὁρῶ τιν᾽, ἐπὶ τοῦ βήματος καθεδούμενον.
 Ἱκετηρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων
 Καὶ τῆς γυναικός. κοὐ διοίσοντ᾽ ἄντικρυς
 Τῶν ἡρακλειδῶν οὐδ᾽ ὁτιοῦν, τῶν παμφίλου.
Χρ. Οὐκ. ὦ κακόδαιμον. ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς μόνους
 Ἔγωγε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας
 Ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις.
 Οὕτω πάνυ πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἴμοι τῶν κακῶν.
 Ἀπολεῖς. Βλ. σὺ μὲν οὖν σεαυτὸν, ὥς γ᾽ ἐμοὶ δοκεῖς.
Χρ. Οὐ δῆτ᾽. ἐπεὶ τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ
 Ἔχω. Βλ. σὺ πλοῦτον; ὁποῖον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεὸν
Β. καὶ ποῦ ᾽στιν. Χ. ἔνδον. Β. ποῦ. Χ. παρ᾽ ἐμοί. Β. παρὰ σοί; Χ. πάνυ
Βλ. Οὐκ ἐς κόρακας, πλοῦτος παρὰ σοί; Χρ. νὴ τοὺς θεούς.
Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς ἑστίας;
Χρ. Νὴ τὸν ποσειδῶ. Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
Χρ. Εἰ δ᾽ ἔστιν ἕτερός τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
Βλ. Εἶτ᾽ οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τοὺς φίλους;

Ως τι μετέχειν ἔξεστιν· δεῖ γὰρ τῶν φίλων.
Βλ. γέγονας δ' ἀληθῶς ὡς λέγουσι πλούσιος;
Χρ. Εσομαι μὲν οὖν αὐτίκα μάλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
Ενι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι
Βλ. Ποῖός τις. Χρ. οἷος. Βλ. λέγ' ἀνύσας ὅ,τι φῂς ποτέ.
Χρ. Ην μὲν κατορθώσωμεν, εὖ πράττειν ἀεί.
Ην δὲ σφαλῶμεν, ἐπιτετρῖφθαι τὸ παράπαν.
Βλ. Τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον
Καί μ' οὐκ ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ἐξαίφνης ἄγαν
Οὕτως ὑπερπλουτεῖν. τό, τ' αὖ δεδοικέναι,
Πρὸς ἀνδρὸς οὐδὲν ὑγιές ἐστ' εἰργασμένου.
Χρ. Πῶς δ' οὐδὲν ὑγιές. Βλ. εἴ τι κεκλοφὼς νὴ Δία.
Εκεῖθεν ἥκεις, ἀργύριον ἢ χρυσίον
Παρὰ τοῦ θεοῦ. κἄπειτ' ἴσως σοι μεταμέλει.
Χρ. Απολλον ἀποτρόπαιε. μὰ Δί'. ἐγὼ μὲν οὔ.
Βλ. Παῦσαι φλυαρῶν ὦγαθ'. οἶδα γὰρ σαφῶς.
Χρ. Σὺ μηδὲν εἰς ἔμ' ὑπονόει τοιοῦτο. Βλ. φεῦ.
Ως οὐδὲν ἀτεχνῶς ὑγιές ἐστιν οὐδενός.
Αλλ' εἰσὶ τοῦ κέρδους ἅπαντες ἥττονες.
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρ' ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς.
Βλ. Ως πολὺ μεθέστηχ' ὧν πρότερον εἶχε τρόπων.
Χρ. Μελαγχολᾷς ὤνθρωπε νὴ τὸν οὐρανὸν
Βλ. Αλλ' οὐδὲ τὸ βλέμμ' αὐτὸ κατὰ χώραν ἔχει.
Αλλ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι.
Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὃ κρώζεις. ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
Ζητεῖς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶ; τίνος.
Χρ. Τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον.

Σθε. Ἐγὼ δ' ἰὼν ἤδη, λάθρα
Βουλήσομαι, τοῦ δεσπότου,
Λαβών τιν' ἄρτον καὶ κρέας
Μασώμενος τὸ λοιπὸν, οὕτω τῷ κόπῳ ξυνεῖναι.
Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν ὦνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ' ὅτι ἡ καὶ προθύμως ἥκετε
Καὶ συντεταγμένως κοὐ καταβεβλακευμένως.
Ὅπως δέ μοι καὶ τἄλλα συμπαραστάται
Ἔσεσθε, καὶ σωτῆρες ὄντως τοῦ θεοῦ.
Χο. Θάῤῥει. βλέπειν γὰρ ἄντικρυ δόξεις μ' Ἄρη.
Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν οὕνεκα,
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
Αὐτὸν δὲ τὸν πλοῦτον παρείην τῳ λαβεῖν.
Χρ. Καὶ μὴν ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτονὶ
Προσιόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τοῦ πράγματος
Ἀκήκοέν τι τῇ βαδίσει καὶ τῷ τάχει.
Βλ. Τί ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' εἴη. πόθεν. καὶ τίνι τρόπῳ.
Χρεμύλος πεπλούτηκ' ἐξαπίνης; οὐ πείθομαι.
Καί τοι λόγος γ' ἦν, νὴ τὸν ἡρακλέα πολὺς,
Ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων,
Ὡς ἐξαπίνης ἀνὴρ γεγένηται πλούσιος
Ἔστι δέ μοι τοῦτ' αὐτὸ θαυμαστὸν, ὅπως,
Χρηστόν τι πράττων, τοὺς φίλους μεταπέμπεται
Οὔκουν ἐπιχώριόν τι πρᾶγμ' ἐργάζεται.
Χρ. Ἀλλ' οὐδὲν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τοὺς θεοὺς
Ὦ Βλεψίδημ' ἄμεινον ἢ χθὲς πράττομεν.

Μιμούμενος, καὶ τοῖν ποδοῖν ὡδὶ παρενσαλεύων,
Υμᾶς ἄγειν. ἀλλ' εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες
Βληχώμενοί τε προβατίων
Αἰγῶν τε κιναβρεώντων, μέλη,
Ἕπεσθ' ἀπεψωλημένοι. τράγοι δ' ἀκρατιεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δέ γ' αὖ ζητήσομεν, θρεττανελὼ τὸν κύκλωπα
Βληχώμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καταλαβόντες,
Πήραν ἔχοντα. λάχανά τ' ἄγρια δροσερά. κραιπαλῶντα
Ἡγούμενον τοῖς προβατίοις.
Εἰ κῆ δὲ καταδαρθέντα που
Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον ἐκτυφλῶσαι.
Καρ. Ἐγὼ δὲ τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν.
Ἣ τοὺς ἑταίρους τοῦ φιλωνίδου ποτ' ἐν κορίνθῳ,
Ἔπεισεν ὡς ὄντας κάπρους
Μεμαγμένον σκῶρ ἐσθίειν. αὐτὴ δ' ἔματτεν αὐτοῖς,
Μιμήσομαι πάντας τρόπους.
Υμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.
Χο. Οὐκοῦν σε τὴν κίρκην γε τὴν τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν
Καὶ μαγγανεύουσαν μολύνουσάν τε τοὺς ἑταίρους,
Λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
Τὸν λαρτίου μιμούμενοι, τῶν ὄρχεων κρεμῶμεν.
Μινθώσομέν θ', ὥσπερ τράγου,
Τὴν ῥῖνα. σὺ δ' ἀρίστυλλος ὑποχάσκων ἐρεῖς,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι
Καρ. ἀλλ' εἶα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλλαγέντες ἤδη
Υμεῖς, ἐπ' ἄλλ' εἶδος τρέπε

Χο. Εστιν δὲ δὴ τί; καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅ φησιν;

Καρ. Εχων ἀφῖκται δεῦρο πρεσβύτην τιν' ὦ πονηροί,
Ρυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, μαδῶντα, νωδόν.
Οἶμαι δὲ νὴ τὸν οὐρανὸν, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.

Χο. Ω χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Καρ. Πρεσβυτικῶν μὲν οὖν κακῶν ἔγωγ' ἔχοντα σωρόν.

Χο. Μῶν ἀξιοῖς φενακίσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
Αζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμοῦ βακτηρίαν ἔχοντος;

Καρ. Πάντως γὰρ ἄνθρωπον φύσει τοιοῦτον εἰς τὰ πάντα
Ηγεῖσθέ μ' εἶναι, κοὐδὲν ἂν νομίζεθ' ὑγιὲς εἰπεῖν;

Χο. Ως σεμνὸς οὑπίτριπτος. αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν
Ιού ἰού. τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Καρ. Εν τῇ σορῷ νυνὶ λαχὸν τὸ γράμμα σου δικάζειν,
Σὺ δ' οὐ βαδίζεις; ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Χο. Διαρραγείης, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος,
Ος τις φενακίζεις. φράσαι δ' οὔπω τέτληκας ἡμῖν
Οτου χάριν μ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δεῦρο.
Οἳ πολλὰ μοχθήσαντες, οὐκ οὔσης σχολῆς προθύμως
Δεῦρ' ἤλθομεν, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπερῶντες.

Καρ. Αλλ' οὐκ ἔτ' ἂν κρύψαιμι. τὸν πλοῦτον γὰρ ὦνδρες ἥκει
Αγων ὁ δεσπότης, ὃς ἡμᾶς πλουσίους ποιήσει.

Χο. Οντως γάρ ἐστι πλουσίοις ἅπασιν ἡμῖν εἶναι;

Καρ. Νὴ τοὺς θεούς, μίδας μὲν οὖν, ἢν ὦτ' ὄνου λάβητε.

Χο. Ως ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ βούλομαι χορεῦσαι
Υφ' ἡδονῆς, εἴπερ λέγεις ὄντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.

Καρ. Καὶ μὴν ἔγωγε βουλήσομαι θρεττανελὸ τὸν κύκλωπα

Ην μὲν γὰρ ἐς φειδωλὸν εἰσελθὼν τύχω,
Εὐθὺς κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω·
Κἄν τις προσέλθῃ χρηστὸς ἄνθρωπος φίλος,
Αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
Εξαρνός ἐστι, μηδ' ἰδεῖν με πώποτε·
Ην δ' ἐς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχω,
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
Γυμνὸς θύραζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ·
Χρ. Μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
Εγὼ δὲ τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεί·
Χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς οὐδεὶς ἀνὴρ·
Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἡνίκ' ἂν τούτου δέῃ.
Αλλ' εἰσίωμεν, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
Καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν ὑὸν τὸν μόνον
Ον ἐγὼ φιλῶ μάλιστα μετὰ σέ. Πλ. πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ ἄν τις οὐχὶ πρὸς σὲ τἀληθῆ λέγοι.
Καρ. Ω πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν θύμον φαγόντες,
Ανδρες φίλοι· καὶ δημόται· καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί·
Ιτ' ἐγκονεῖτε· σπεύδεθ' ὡς ὁ καιρὸς οὐχὶ μέλλειν·
Αλλ' ἔστ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ᾗ δεῖ παρόντας ἀμύνειν·
Χο. Οὔκουν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι προθύμως
Ως εἰκός ἐστιν ἀσθενεῖς γέροντας ἄνδρας ἤδη·
Σὺ δ' ἀξιοῖς ἴσως με θεῖν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
Οτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς·
Καρ. Οὔκουν πάλαι δήπου λέγω· σὺ δ' αὐτὸς οὐκ ἀκούεις·
Ο δεσπότης γάρ φησιν, ὑμᾶς ἡδέως ἅπαντας,
Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου, ζήσειν ἀπαλλαγέντας·

Βλέποντ' ἀποδείξω σ' ὀξύτερον τοῦ λυγκέως.
Πλ. Πῶς οὖν δυνήσει τοῦτο δρᾶσαι θνητὸς ὤν.
Χρ. Εχω τιν' ἀγαθὴν ἐλπίδ' ἐξ ὧν εἶπέ μοι
Ο φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσας δάφνην.
Πλ. Κἀκεῖνος οὖν ξύνοιδε ταῦτα; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Πλ. Ορᾶτε. Χρ. μὴ φρόντιζε μηδὲν ὦ 'γαθέ.
Εγὼ γὰρ εὖ τοῦτ' ἴσθι, κἂν δέῃ μ' ἀποθανεῖν,
Αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. Καρ. καὶ βούλῃ γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἔσονται χ' ἅτεροι νῷν ξύμμαχοι,
Οσοις δικαίοις οὖσιν, οὐκ ἦν ἄλφιτα.
Πλ. Παπαί. πονηρούς γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὔκ. ἤν γε πλουτήσωσιν ἐξ ἀρχῆς πάλιν.
Αλλ' ἴθι σὺ μὲν ταχέως δραμών. Καρ. τί δρῶ λέγε.
Χρ. Τοὺς ξυγγεωργοὺς κάλεσον. εὑρήσεις δ' ἴσως
Εν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρουμένοις.
Οπως ἂν ἴσον ἕκαστος ἐνταυθοῖ παρὼν.
Ημῖν μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μόρος.
Καρ. Καὶ δὴ βαδίζω. τουτὶ δὲ τὸ κρεάδιον,
Τῶν ἔνδοθέν τις εἰσενεγκάτω λαβών.
Χρ. Εμοὶ μελήσει τοῦτό γ'. ἀλλ' ἀνύσας τρέχε.
Σὺ δ' ὦ κράτιστε πλοῦτε πάντων δαιμόνων.
Εἴσω μετ' ἐμοῦ δεῦρ' εἴσιθ'. ἡ γὰρ οἰκία.
Αὕτη 'στὶν, ἣν δεῖ χρημάτων σε τήμερον
Μεστὴν ποιῆσαι. καὶ δικαίως κἀδίκως.
Πλ. Αλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιὼν νὴ τοὺς θεοὺς,
Ες οἰκίαν ἑκάστοτ' ἀλλοτρίαν πάνυ.
Αγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε.

Καὶ τῶν κακῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν, εὖ ἴσθ' ὅτι
Καρ. Κρατοῦσι γοῦν καὶ τοῖς πολεμίοις ἑκάστοτε,
Εφ' οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθέζηται μόνος.
Πλ. Εγὼ τοσαῦτα δυνατός εἰμ' εἷς ὢν ποιεῖν,
Χρ. Καὶ ναὶ μὰ δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.
Ωστ' οὐδὲ μεστός σου γέγον' οὐδεὶς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων πάντων ἐστὶ πλησμονή.
Ερωτος. Καρ. ἄρτων. Χρ. μουσικῆς. Καρ. τραγημάτων
Χρ. Τιμῆς. Καρ. πλακούντων. Χρ. ἀνδραγαθίας. Καρ. ἰσχάδων
Χρ. Φιλοτιμίας. Καρ. μάζης. Χρ. στρατηγίας. Καρ. φακῆς.
Χρ. Σοῦ δ' ἐγένετ' οὐδεὶς μεστὸς οὐδεπώποτε.
Αλλ' ἢν τάλαντά τις λάβῃ τριακαίδεκα.
Πολὺ μᾶλλον ἐπιθυμεῖ λαβεῖν ἑκκαίδεκα.
Κἂν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετταράκοντα βούλεται
Η φησιν, οὐκ εἶναι βιωτὸν αὐτῷ τὸν βίον.
Πλ. Εὖ τοι λέγειν ἔμοιγε, φαίνεσθον πάνυ.
Πλὴν ἓν μόνον δέδοικα. Χρ. φράζε τοῦ πέρι
Πλ. Οπως ἐγὼ τὴν δύναμιν ἣν ὑμεῖς φατὲ,
Εχειν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νὴ τὸν δί'. ἀλλὰ καὶ λέγουσι πάντες ὡς
Δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος. Πλ. ἥκιστ' ἀλλά με
Τοιχωρύχος τις διέβαλλ'. εἰς δὺς γάρ ποτε,
Οὐκ εἶχεν εἰς τὴν οἰκίαν, οὐδὲν λαβεῖν.
Εὑρὼν ἅπαξ ἅπαντα κατακεκλεισμένα.
Εἶτ' ὠνόμασέ μου τὴν πρόνοιαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μηδέν. ὡς ἐὰν γένῃ
Ανὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,

Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Καρ. τί δαί.
Χρ. Ὁ μὲν ἵππον ἀγαθόν. ὁ δὲ, κύνας θηρευτικάς.
Καρ. Αἰσχυνόμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτεῖν ἴσως,
Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι δὲ πᾶσαι διὰ σὲ καὶ σοφίσματα
Ἐν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἔσθ' εὑρημένα.
Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν, σκυτοτομεῖ καθήμενος.
Ἕτερος δὲ χαλκεύει τις. ὁ δὲ, τεκταίνεται.
Ὁ δὲ, χρυσοχοεῖ, χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Ὁ δὲ, λωποδυτεῖ γε νὴ δί', ὁ δὲ τοιχωρυχεῖ.
Ὁ δὲ, κναφεύει τις. ὁ δὲ, πλύνει κώδια.
Ὁ δὲ, βυρσοδεψεῖ γ'. ὁ δέ γε πωλεῖ κρόμμυα.
Ὁ δ' ἁλούς γε μοιχὸς, διὰ σέ που παρατίλλεται.
ΠΛ. Οἴμοι τάλας. ταυτί μ' ἐλάνθανε πάλαι.
Χρ. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ;
Καρ. Ἐκκλησία δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον γίγνεται;
Χρ. Τί δέ. τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς εἰπέ μοι;
Καρ. Τὸ δ' ἐν κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει;
Χρ. Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;
Καρ. Ὁ Βελονοπώλης δ' οὐχὶ μετὰ τοῦ Παμφίλου,
Χρ. Ἀργύριος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον πέρδεται;
Καρ. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκα σοῦ μύθους λέγει;
Χρ. Ἡ ξυμμαχία δ' οὐχὶ διὰ σὲ τοῖς αἰγυπτίοις;
Καρ. Ἐρᾷ δὲ λαῒς οὐ διὰ σὲ φιλωνίδου;
Χρ. Ὁ τιμοθέου δὲ πύργος; Καρ. ἐμπέσοι γέ σοι.
Χρ. Τὰ δὲ πράγματ' οὐχὶ διὰ σὲ πάντα πράττεται;
Μονώτατος γὰρ εἶ σὺ πάντων αἴτιος,

Μεῖζον δυνάμενον. Πλ. ἐμὲ σύ; Χρ. νὴ τὸν οὐρανόν.
Αὐτίκα γὰρ ἄρχει διὰ τίν' ὁ ζεὺς τῶν θεῶν;
Καρ. διὰ τἀργύριον· πλεῖστον γὰρ ἔστ' αὐτῷ. Χρ. φέρε,
Τίς οὖν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῷ τοῦθ'. Καρ. ὁδί.
Χρ. Θύουσι δ' αὐτῷ διὰ τίν'. οὐ διὰ τουτονί;
Καρ. Καὶ νὴ δί'. εὔχονταί γε πλουτεῖν ἄντικρυς.
Χρ. Οὔκουν, ὅδ' ἐστὶν αἴτιος καὶ ῥᾳδίως
Παύσειεν εἰ βούλοιτο ταῦτ' ἄν. Πλ. ὅτι τί δή;
Χρ. Οτ' οὐδ' ἂν εἷς θύσειεν ἀνθρώπων ἔτι,
Οὐ βοῦν ἄν, οὐχὶ ψαιστόν. οὐκ ἄλλ' οὐδὲν,
Χρ. Μὴ βουλομένου σοῦ. Πλ. πῶς, Χρ. ὅπως; οὐκ ἔσθ' ὅπως
Ωνήσεται δήπουθεν, ἢν σὺ μὴ παρὼν
Αὐτὸς διδῷς τἀργύριον. ὥστε τοῦ διὸς
Τὴν δύναμιν ἢν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος.
Πλ. Τί λέγεις. δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ; Χρ. φήμ' ἐγώ.
Καὶ νὴ δί'. εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Η χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.
Απαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἔσθ' ὑπήκοα.
Καρ. Εγωγέ τοι διὰ σμικρὸν ἀργυρίδιον,
Δοῦλος γεγένημαι. διὰ τὸ μὴ πλουτεῖν ἴσως.
Χρ. καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς κορινθίας,
Οταν μὲν αὐτάς τις πένης πειρῶν τύχῃ,
Οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν. ἐὰν δὲ πλούσιος,
Τὸν πρωκτὸν αὐτὰς εὐθὺς ὡς τοῦτον τρέπειν.
Καρ. Καὶ τούς γε παῖδάς φασι ταυτὸ τοῦτο δρᾶν.
Οὐ τῶν ἐραστῶν, ἀλλὰ τἀργυρίου χάριν.
Χρ. Οὐ τούς γε χρηστοὺς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ

Πλ. Οὐκ ἠγόρευον, ὅτι παρέξειν πράγματα
Εμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σύ γ᾽ ἀντιβολῶ, πιθοῦ.
Καὶ μή μ᾽ ἀπολίπῃς. οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ
Ζητῶν ἔτ᾽ ἄνδρα τοὺς τρόπους βελτίονα.
Μὰ τὸν δί᾽. οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.
Πλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες. ἡνίκ᾽ ἂν δέ μου
Τύχωσ᾽ ἀληθῶς καὶ γένωνται πλούσιοι,
Ατεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ.
Χρ. Εχει μὲν οὕτως. εἰσὶ δ᾽ οὐ πάντες κακοί.
Πλ. Μὰ δί᾽, ἀλλ᾽ ἅπαξ ἅπαντες. Χρ. οἰμώξει μακρά.
Χρ. Σὺ δ᾽ ὡς ἂν εἰδῇς, ὅσα παρ᾽ ἡμῖν ἢν μένῃς
Γενήσετ᾽ ἀγαθά, πρόσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ.
Οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ᾽ εἰρήσεται.
Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,
Βλέψαι ποιήσας. Πλ. μηδαμῶς τοῦτ᾽ ἐργάσῃ.
Οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. τί φῄς.
Ανθρωπος οὗτός ἐστιν ἄθλιος φύσει.
Πλ. Ο ζεὺς μὲν οὖν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ᾽ ἐμ᾽, εἰ
πύθοιτ᾽ ἂν, ἐπιτρίψειε. Χρ. νῦν δ᾽ οὐ τοῦτο δρᾷ,
Ος τις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ;
Πλ. Οὐκ οἶδ᾽. ἐγὼ δ᾽ ἐκεῖνον ὀρρωδῶ πάνυ.
Χρ. Αληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.
Οἴει γὰρ εἶναι τὴν διὸς τυραννίδα,
Καὶ τοὺς κεραυνοὺς, ἀξίους τριωβόλου,
Εάν γ᾽ ἀναβλέψῃς σὺ, κἂν σμικρὸν χρόνον;
Πλ. ἆ. μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτ᾽. Χρ. ἔχ᾽ ἥσυχος.
Εγὼ γὰρ ἀποδείξω σε τοῦ διὸς πολὺ

Πλ. Μέθεσθέ νῦν μου πρῶτον. Χρ. ἠνὶ μεθίεμεν.
Πλ. Ἀκούετον δή. δεῖ γὰρ ὡς ἔοικ' ἐμὲ
 Λέγειν, ἃ κρύπτειν ἦ παρεσκευασμένος.
 Ἐγὼ γάρ εἰμι πλοῦτος. Χρ. ὦ μιαρώτατε
 Ἀνδρῶν ἁπάντων. εἶτ' ἐσίγας πλοῦτος ὤν;
Καρ. Σὺ πλοῦτος, οὕτως ἀθλίως διακείμενος;
 Ὦ φοῖβ' ἄπολλον. καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες.
 Καὶ ζεῦ. τί φής. ἐκεῖνος ὄντως εἶ σύ; Πλ. ναί.
Χρ. Ἐκεῖνος αὐτός; Πλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν οὖν φράσον,
 Αὐχμῶν βαδίζεις. Πλ. ἐκ πατροκλέους ἔρχομαι.
 Ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου περ ἐγένετο.
Χρ. Τουτὶ δὲ τὸ κακὸν πῶς ἔπαθες. κάτειπέ μοι.
Πλ. Ὁ ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.
 Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον, ἠπείλησ' ὅτι
 Ὡς τοὺς δικαίους καὶ σοφοὺς καὶ κοσμίους
 Μόνοις βαδιοίμην. ὁ δέ μ' ἐποίησε τυφλόν,
 Ἵνα μὴ διαγινώσκοιμι τούτων μηδένα.
 Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρυσοῖσι φθονεῖ.
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρυσούς γε τιμᾶται μόνοις,
 Καὶ τοὺς δικαίοις. Πλ. ὁμολογῶ σοι. Χρ. φέρε, τί οὖν
 Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
 Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. φήμ' ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ' ἂν βαδίζοις; Πλ. πάνυ μὲν οὖν,
 Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμα γ' οὐδέν. οὐδ' ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.
Πλ. Ἄφετόν με νῦν. ἴσον γὰρ ἤδη τ' ἀπ' ἐμοῦ.
Χρ. Μὰ δί'. ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον ἑξόμεθά σου.

Χρ. Τῷ, τοῦτο κρίνεις. Καρ. δῆλον ὅτι καὶ τυφλῷ,
Γνῶναι δοκεῖ τοῦθ᾽, ὡς σφόδρ᾽ ἐστὶ ξυμφέρον
Τὸ μηδὲν ἀσκεῖν ὑγιὲς ἐν τῷ νῦν χρόνῳ.
Χρ. οὐκ ἔσθ᾽ ὅπως, ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτο ῥέπει.
Ἀλλ᾽ εἰς ἕτερόν τι μεῖζον. ἣν δ᾽ ἡμῖν φράσῃ,
Ὅς τίς ποτ᾽ ἐστὶν οὑτοσὶ, καὶ τοῦ, χάριν,
Καὶ τοῦ, δεόμενος ἦλθε μετὰ νῷν ἐνθαδὶ,
Πυθοίμεθ᾽ ἂν τὸν χρησμὸν ἡμῶν, ὅ, τι νοεῖ.
Καρ. Ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν ὅστις εἶ, φράσον.
Ἢ, τἀπὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχὺ πάνυ.
Πλ. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
Ὅς φησιν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τοῦτ᾽ οὐκ ἐμοί.
Σκαιῶς γὰρ αὐτοῦ καὶ χαλεπῶς ἐκπυνθάνῃ.
Ἀλλ᾽ εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,
Ἐμοὶ φράσον. Πλ. κλάειν ἔγωγέ σοι λέγω.
Καρ. Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ,
Χρ. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.
Εἰ μὴ φράσῃς γὰρ, ἀπό σ᾽ ὀλῶ κακὸν κακῶς.
Πλ. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ᾽ ἐμοῦ. Χρ. πώμαλα.
Καρ. Καὶ μὴν ὃ λέγω, βέλτιστόν ἐστιν ὦ δέσποτ᾽.
Ἀπολῶ τὸν ἄνθρωπον κάκιστα τουτονί.
Ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τιν᾽ αὐτὸν, καταλιπὼν,
Ἄπειμ᾽, ἵν᾽ ἐκεῖθεν ἐκτραχηλισθῇ πεσών.
Χρ. Ἀλλ᾽ αἶρε ταχέως. Πλ. μηδαμῶς. Χρ. οὐκοῦν ἐρεῖς;
Πλ. Ἀλλ᾽ ἢν πύθησθέ μ᾽ ὅς τις εἴμ᾽, εὖ οἶδ᾽ ὅτι
Κακόν τι μ᾽ ἐργάσεσθον, κοὐκ ἀφήσετον.
Χρ. Νὴ τοὺς θεοὺς ἡμεῖς γ᾽ ἐὰν βούλῃ γε σύ.

Οὐ γὰρ μὲ τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε.
Χρ. Μὰ δί' ἀλλ' ἀφελὼν τὸν στέφανον ἢν λυπῇς τί με,
Ινα μᾶλλον ἀλγῇς. Καρ. λῆρος. οὐ γὰρ παύσομαι
ποτ' Πρὶν ἂν φράσῃς μοι, τίς προ ἐστὶν οὑτοσί.
Εὔνους γὰρ ὤν σοι πυνθάνομαι πάνυ σφόδρα.
Χρ. Αλλ' οὔ σε κρύψω. τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν,
Πιστότατον ἡγοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.
Εγὼ θεοσεβὴς καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ,
Κακῶς ἔπραττον καὶ πένης ἦν. Καρ. οἶδά τοι.
Χρ. Ετεροι δ' ἐπλούτουν ἱερόσυλοι. ῥήτορες,
Καὶ συκοφάνται καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι.
Χρ. Επερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν,
Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτοῦ τοῦ ταλαιπώρου σχεδὸν
Ηδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον.
Τὸν δ' υἱὸν, ὅσπερ ὢν μόνος μοι τυγχάνει,
Πευσόμενος εἰ χρὴ μεταβαλόντα τοὺς τρόπους,
Εἶναι πανοῦργον. ἄδικον. ὑγιὲς μηδέν.
Ως τῷ βίῳ τοῦτ' αὐτὸ, νομίσας ξυμφέρειν.
Καρ. Τί δῆθ' ὁ φοῖβος ἔλακεν ἐκ τῶν στεμμάτων.
Χρ. Πεύσει. σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπέ μοι τοδί.
Οτῳ ξυναντήσαιμι πρῶτον ἐξιὼν,
Εκέλευσε τούτου μὴ μεθίεσθαί μ' ἔτι.
Πείθειν δ' ἐμαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε.
Καρ. Καὶ τῷ ξυναντᾷς δῆτα πρώτῳ; Χρε. τουτῳί.
Καρ. Εἶτ' οὐ ξυνίης τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ,
Φράζουσαν ὦ σκαιότατέ σοι σαφέστατα,
Ασκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΠΟΙΩΝ
ΑΡΙΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίων οἰκέτης.

ΩΣ Ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ
Δοῦλον γενέσθαι παραφρονοῦντος δεσπότου.
Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δή, ταῦτα. τῷ δὲ Λοξίᾳ
Ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου,
Μέμψιν δικαίαν μέμφομαι ταύτην, ὅτι
Ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις ὥς φασι σοφὸς,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψέ μου τὸν δεσπότην.
Ὅστις ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ
Τοὐναντίον δρῶν, ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν.
Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα.
Οὗτος δ' ἀκολουθεῖ, κἀμὲ προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένου τὸ παράπαν, οὐδὲ γρύ.
Ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομαι,
Ἢν μὴ φράσῃς, ὅτι τῷδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ'. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Καρίων οἰκέτης.
Πλοῦτος.
Βλεψίδημος.
Γυνὴ χρεμύλου.
Ἕτερος ἀνὴρ ἄδικος.
Γραῦς.
Ἑρμῆς.
Χρεμύλος δεσπότης.
Χορὸς ἀγροίκων.
Πενία.
Δίκαιος ἀνήρ.
Συκοφάντης.
Νέος.
Ἱερεὺς διός.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΝΕΦΕΛΩΝ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Στρεψιάδης.
Θεράπων στρεψιάδου.
Σωκράτης.
Δίκαιος λόγος.
Δανειστὴς πασίας.
Ετερος δανειστὴς ἀμυνίας.
Φειδιππίδης.
Μαθητὴς σωκράτους.
Χορὸς νεφελῶν.
Αδικος λόγος.
Μάρτυς.
Χαιρεφῶν.

ΤΟΥ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας.
Διόνυσος.
Νεκρός.
Χορὸς βατράχων.
Χορὸς μυστῶν.
Θεράπαινα περσεφόνης.
Ετέρα πανδοκεύτρια.
Οἰκέτης πλούτωνος.
Αἰσχύλος.
Ηρακλῆς.
Χάρων.
Ιερεύς.
Αἰακός.
Πανδοκεύτρια.
Πλαθάνη.
Εὐριπίδης.
Πλούτων.

ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικόν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν· συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον, πρὸς τὰς τροχαϊκὰς διποδίας, οὕτως, ὥστε τὴν πρὸ τῆς τροχαϊκῆς ἀεὶ γίνεσθαι πεντάσημον· τουτέστι τρίτην παιωνικὴν καὶ τὴν τροχαϊκὴν ὁπόταν προτάσσοιτο τῆς ἰωνικῆς, γίνεσθαι ἑπτάσημον τροχαϊκήν· τὸν καλούμενον δεύτερον ἐπίτριτον. ἔσθ' ὅτε δὲ, ἡ μὲν τρίτη παιωνικὴ συναιρεῖται εἰς παλιμβάκχειον· τῆς δὲ ἐπιφερομένης τροχαϊκῆς ὁ πρότερος λύεται εἰς τρίβραχυν. ἐμπίπτουσι δὲ καὶ οἱ μολοττοὶ ἀντὶ τῶν πρώτων χωρῶν, ἐν τοῖς ἐπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῖς, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπὸ μείζονος ἀντὶ τῶν ἀρτίων. Τὸ δὲ παιωνικὸν, εἴδη μὲν ἔχει τρία· τό, τε κρητικόν· τὸ βακχειακόν, καὶ τὸ παλιμβακχειακόν· ὃ καὶ ἀνεπιτήδειόν ἐστι πρὸς μελοποιΐαν· τὸ δὲ κρητικὸν ἐπιτήδειον, δέχεται δὲ καὶ λύσεις τὰς εἰς τοὺς καλουμένους παίωνας· καλεῖται δὲ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ποιητῶν, κρητικόν. Τοσαῦτα περὶ τῶν ἐννέα μέτρων τῶν μονοειδῶν καὶ ὁμοιοειδῶν· παντὸς δὲ μέτρου ἀδιάφορός ἐστιν ἡ τελευταία συλλαβή· ὥστε δύνασθαι εἶναι αὐτὴν καὶ βραχεῖαν καὶ μακράν· καὶ πᾶν δὲ μέτρον εἰς τελείαν περατοῦται λέξιν· ὅθεν ἐπίληπτά ἐστι τὰ μὴ οὕτως ἔχοντα.

σπανίως δὲ καὶ προκελευματικόν. παρὰ δὲ τοῖς δραμα-
τοποιοῖς, ἴαμβον καὶ δάκτυλον. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ αἱ ἀποθέσεις
ἕξ, κατὰ συζυγίαν διαιρουμένου. ὑπερκατάληκτον εἰς δι-
σύλλαβον. ὑπερκατάληκτον εἰς συλλαβὴν, ἀκατάλη-
κτον. καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. καταληκτικὸν εἰς
συλλαβὴν, βραχυκατάληκτον. ὥσπερ δὲ ἐν τῷ δακτυλι-
κῷ ἦν τι λογαοιδικόν. οὕτω καὶ τοῖς ἀναπαιστικοῖς τὸ εἰς
βακχεῖον περαιούμενον. οὗ ἐστιν ἐπισημότατον, τὸ μετὰ τέσ-
σαρας πόδας, αὐτὸν ἔχον τὸν βακχεῖον. ὧν ὁ πρῶτος γί-
νεται καὶ σπονδεῖος καὶ ἴαμβος. Τὸ χοριαμβικὸν,
συντίθεται μὲν καὶ καθαρὸν, συντίθεται δὲ καὶ ἐπίμικτον πρὸς
τὰς ἰαμβικάς. ὡς ἐπίπαν δὲ, ὅτι καταληκτικόν ἐστιν, εἰς
τὴν ἰαμβικὴν κατακλεῖδα περαιοῦται. τουτέστιν εἰς ἀμφί-
βραχυν. ἢ βακχεῖον διὰ τὴν ἀδιάφορον. περαιοῦται μὲν γὰρ
καὶ εἰς τὴν ἰδίαν. τὸν δάκτυλον ἢ κρητικόν. ἀλλὰ τῷ ταῦτα
συνεχέστερα εἶναι, ἀπρεπέστερά ἐστιν. Τὸ ἀντισπαστικὸν,
τὴν μὲν πρώτην συζυγίαν ἔχει τρεπομένην κατὰ τὸν πρότε-
ρον πόδα, εἰς τὰ τέσσαρα τοῦ δισυλλάβου σχήματα. τὰς δ'
ἐν μέσῳ καθαρὰς ἀντισπαστικάς. τὴν δὲ τελευταίαν ὁπότε
ἐστὶν ἀκατάληκτον ἰαμβικήν. ἐὰν δὲ ἀναμίσγηται ταῖς ἰ-
αμβικαῖς, οὐ μόνον τὴν πρώτην συζυγίαν ἔχει, τρεπομένην
κατὰ τὸν πρότερον πόδα, ἀλλὰ καὶ τὴν ταῖς ἰαμβικαῖς ἑ-
πομένην. ἔστι δὲ ὅτε καὶ λύεται ὁ πρότερος πούς εἰς τρίβραχυν.
Τὸ ἀπὸ μείζονος ἰωνικὸν, συντίθεται μὲν καὶ καθαρόν. συντίθε-
ται δὲ καὶ πρὸς τὰς τροχαϊκὰς ἐπίμικτον. ὅτι μέντοι ἀκα-
τάληκτόν ἐστι καθόλου, σπανίως εἰς τὴν ἰωνικὴν περαιοῦται,
διὰ τὸ ἀπρεπῆ εἶναι τὴν ἰωνικὴν ἐπὶ τέλους οὖσαν. Τὰ

την ἕκτην, ἴαμβον· καὶ τρίβραχυν καὶ ἀνάπαιστον. τοῦτο δὲ παρὰ τοῖς κωμικοῖς συνεχῶς. παρὰ δὲ τοῖς ἰαμβοποιοῖς καὶ τραγικοῖς σπανιώτερον. ὅτε μὲν οὖν ἀκατάληκτόν ἐστιν, ἀπὸ τῆς τελευταίας τὸν ἴαμβον δέχεται μόνον. ἢ πυρρίχιον διὰ τὴν ἀδιάφορον. ὅτε δὲ καταληκτικὸν, τὸν ἴαμβον παραλήγοντα. ἢ σπανίως τρίβραχυν ὥστε γίνεσθαι τὴν κατακλεῖδα ἤτοι ἀμφίβραχυν. ἢ βακχεῖον. Τὸ τροχαϊκὸν, κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας δέχεται τροχαῖον. τρίβραχυν. ἴαμβον, καὶ δάκτυλον, κατὰ δὲ τὰς ἀρτίους, τούτοις τε καὶ σπονδεῖον. καὶ ἀνάπαιστον καταληκτικὸν δὲ ὅτε ἐστὶν, τὸν παραλήγοντα μὲν τροχαῖον δέχεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ τρίβραχυν. ἐὰν δὲ ᾖ βραχυκατάληκτον, οὐ βούλεται τὸν παραλήγοντα τετράχρονον ἔχειν. Τὸ δακτυλικὸν δέχεται δακτύλους καὶ σπονδείους κατὰ πᾶσαν χώραν, πλὴν τῆς τελευταίας. ἀπὸ ταύτης δὲ ἂν μὲν καταληκτικὸν εἴη, δάκτυλον ἕξει. ἢ διὰ τὴν ἀδιάφορον κρητικόν. ἂν δὲ καταληκτικὸν, τὰ ἀπ' αὐτοῦ μεμειωμένα ἤτοι συλλαβῇ. ἢ δύο συλλαβαῖς. καὶ τὸ μὲν, καλεῖται καταληκτικὸν εἰς συλλαβήν. τὸ δὲ, καταληκτικὸν εἰς δισύλλαβον. τὰ δὲ αἰολικὰ καλούμενα, τὸν μὲν πρῶτον ἔχει πάντως ἕνα τῶν δισυλλάβων ἀδιάφορον. ἤτοι σπονδεῖον ἢ ἴαμβον. ἢ τροχαῖον. ἢ πυρρίχιον. τοὺς δὲ ἐν μέσῳ, δακτύλους πάντας. ἔστι δέ τινα καὶ λογαοιδικὰ καλούμενα δακτυλικά. ἅπερ ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις χώραις, δακτύλους ἔχει. τελευταίαν δὲ τροχαϊκὴν συζυγίαν. ἰστέον ὅτι τὰ μὲν ἄνω εἰρημένα, κατὰ συζυγίαν μετρεῖται. τοῦτο δὲ μόνον, κατὰ μονοποδίαν. Τὸ ἀναπαιστικὸν, κατὰ πᾶσαν χώραν δέχεται σπονδεῖον. ἀνάπαιστον.

ἀδικούμενοις ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικήσαντας κωμῳδεῖν· οἱ δὲ διδόντες αὐτοὺς τότε πλουσίοις πηλῷ χρίοντες καὶ τρυγίᾳ, ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῴδουν. ἐπεὶ δὲ μεγάλα ἡ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς ἐπάξαν ἐπὶ τούτῳ κωμῳδεῖν οὓς ἂν βούλωνται ἀκωλύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπτεν, οἱ πλούσιοι καὶ οἱ ἄρχοντες μὴ βουλόμενοι κωμῳδεῖσθαι, τοῦ μὲν φανερῶς κωμῳδεῖν ἐκώλυσαν· ἐκέλευσαν δὲ, κρύφα οἷον αἰνιγματωδῶς. εἶτα δὴ καὶ τοῦτο ἐκώλυσαν· καὶ πτωχοὺς ἔσκωπτον· εἰς δὲ πλουσίους καὶ ἐνδόξους, τί. γέγονε δὲ τῆς μὲν πρώτης κωμῳδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτος ὁ ἀριστοφάνης καὶ εὔπολις· τῆς δὲ δευτέρας πλάτων· τῆς δὲ τρίτης μένανδρος. κωμῳδία οὖν ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ κωμῶν συναγόμενοι ᾖδον ταῦτα. ἢ ὅτι ἐν καιρῷ κώματος ᾖδον. ἔστι δὲ ταύτην εἰπεῖν καὶ τραγῳδίαν οἱονεὶ τρυγῳδίαν τινὰ οὖσαν· ὅτι τρυγίᾳ χριόμενοι ἐκωμῴδουν. καὶ τῆς μὲν τραγῳδίας τὸ εἰς ἔλεον κινῆσαι τοὺς ἀκροατάς· διὰ τῆς δὲ κωμῳδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό φασιν ἡ μὲν τραγῳδία λύει τὸν βίον· ἡ δὲ κωμῳδία συνίστησιν.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ, ΕΡΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΜΕΤΡΩΝ.

τ Ο ἰαμβικὸν μέτρον δέχεται κατὰ μὲν τὰς περιττὰς χώρας· τουτέστι πρώτην τρίτην, πέμπτην ἴαμβον· τρίβραχυν· σπονδεῖον· δάκτυλον· ἀνάπαιστον· κατὰ δὲ τοὺς ἀρτίους, τουτέστι δευτέραν τετάρ-

τησε δὲ ἐν χίῳ καὶ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς τὰς ἀθήνας μετηνέχθη· τῶν δὲ κωμῳδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ στέφανος ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σξ΄.

Τῆς δὲ νέας κωμῳδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ΄. ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων φιλήμων· μένανδρος· δίφιλος· φιλιππίδης· ποσείδιππος· ἀπολλόδωρος· φιλήμων μὲν ἦν δάμωνος συρακούσιος· μετέσχε δὲ τῆς τῶν ἀθηναίων πολιτείας. ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ΄ ὀλυμπιάδος· σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα. μένανδρος δὲ διοπείθους υἱὸς ἀθηναῖος· λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ ἀλεξίδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευθῆναι.

Ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ διοκλέους ἄρχοντος· γέγονε δ᾽ εὐφυέστατος πάνυ· γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρή. τελευτᾷ δὲ ἐν ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ΄. Δίφιλος σινωπεὺς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε μενάνδρῳ· τελευτᾷ δὲ ἐν σμύρνῃ· δράματα δὲ αὐτοῦ ρ΄.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικούμενοι ὑπὸ τῶν πολιτῶν, νύκτωρ ἀπήρχοντο παρὰ τὸν δῆμον ἐκεῖνον ἔνθα ὁ ἀδικήσας ἦν· καὶ ἔλεγον ὅτι ἐστί τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς τάδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπεχώρουν· λέγοντες καὶ τοὔνομα. μεθ᾽ ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητάζετο· καὶ οὕτω αἰσχυνόμενος ἀνεστέλλετο τοῦ ἀδικεῖν. Ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρήσιμον τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν τοὺς

Φ ερεκράτης ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρου γινόμενος ὁ δὲ ὑποκριτής, ἐζήλωσε κράτητα καὶ αὐτοῦ τὸ μὲν λοιδορεῖν ἀπέστη· πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ηὐδοκίμει γενόμενος εὑρετικὸς μύθων· φρύνιχος φραδμονος ἔθανεν ἐν σικελίᾳ.

Ε ὔπολις ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντος ἀπολλοδώρου ἐφ' οὗ καὶ φρύνιχος γεγονώς. δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ζηλῶν κρατῖνον, πολύ γε λοίδορον καὶ σκαιὸν ἐμφαίνει.

Γ έγραπται δὲ αὐτῷ δράματα ιδ'. Αριστοφάνης φιλίππου ἀθηναῖος, μακρολογώτατος ἀθηναίων καὶ εὐφυΐᾳ πάντας ὑπεραίρων· ζήλῳ δὲ εὐριπίδην· τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος· ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος φιλοτίμου διὰ καλλιστράτου· τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς, τοῦτόν φασιν αὐτὸν διδόναι· τὰ δὲ κατ' εὐριπίδου καὶ σωκράτους, φιλωνίδῃ· διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς, τοὺς λοιποὺς ὑπογραφόμενος ἐνίκα· ἔπειτα τῷ υἱῷ ἐδίδου τὰ δράματα ὄντα τὸν ἀριθμὸν· νδ'· ὧν νόθα δ'· τῆς δὲ μέσης κωμῳδίας δύο ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἥψαντο ποιητικοῦ· διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιᾶς, λογικὰς ἔχουσι τὰς ἀρετάς· ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτῆρα παρ' αὐτοῖς· κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑποθέσεις· τῆς μὲν οὖν μέσης κωμῳδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ'· καὶ τούτων δράματα, χιζ'· τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι ἀντιφάνης καὶ στέφανος.

Α ντιφάνης μὲν οὖν στεφάνου ἀθηναῖος· καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ϟη' ὀλυμπιάδα· καί φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ θεσσαλίας ἐκ λαρίσσης· παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ δημοσθένους· γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν, εὐφυέστατον εἰς τὸ γράφειν καὶ δραματοποιεῖν· ἐπιδού

Τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τραγῳδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἀπὸ τῷ ληναίῳ γλεῦκος δίδοσθαι ὅπερ ἐκάλουν τρύγα· ἢ ὅτι μήπω προσωπείων εὑρημένων τρυγὶ διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο. γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ κωμῳδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία· ἡ δὲ μέση· ἡ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, οὐχ ὑποθέσεως ἀληθοῦς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ, τοὺς ἀγῶνας ἐποίουν.

Καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δράματα τξέ· σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις· τούτων δέ εἰσιν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαρμος· Μάγνης· Κρατῖνος· Κράτης· Φερεκράτης· Φρύνιχος· Εὔπολις· Ἀριστοφάνης· οὗτος πρῶτος τὴν κωμῳδίαν διερριμμένην ἀνεκτήσατο πολλὰ προσφιλοτεχνήσας· χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ΄ ὀλυμπιάδα. τῇ δὲ ποιήσει γνωμικὸς καὶ εὑρετικὸς καὶ φιλότεχνος· σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ΄· ὧν ἀντιλέγονται δ΄. Μάγνης δὲ ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ια΄· τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται· τὰ δὲ ἀναφερόμενά ἐστιν ἐννέα.

Κρατῖνος ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πε΄ ὀλυμπιάδα. τελευτᾷ δὲ λακεδαιμονίων εἰς τὴν ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον ὥς φησιν ἀριστοφάνης ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέγκετο ἰδεῖν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. γέγονε δὲ ποιητικώτατος κατασκευάζων εἰς τὸν αἰσχύλου χαρακτῆρα· φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα΄.

Κράτης ἀθηναῖος· τοῦτον ὑποκριτήν φασι γεγονέναι τὸ πρῶτον· ὃς ἐπιβέβληκε κρατίνῳ· πάνυ γελοῖος καὶ ἱλαρὸς γινόμενος· καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγε· τούτου δράματά ἐστιν ἑπτά.

τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἁψῖδος εἰσῄει· εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ διὰ τῆς δεξιᾶς ἐν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ὑποκριτάς. ἀναχωρούντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν ἐπιπλάκις ἐστρέφετο ὁ χορὸς προσέχων ἐφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ θεάτρου· ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον ὄνομα τῆς ὀρχήσεως παράβασις ὁμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρὸν τὸ καὶ πνῖγος. τέταρτον στροφὴ ἢ ᾠδή. τὸ πέμπτον ἐπίρρημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντῳδή. τὸ ἕβδομον ἀντεπίρρημα.

Υποκριταὶ Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος καὶ Φιλωνίδης δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ· διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικά, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιοτικά.

Πόσα μέρη κωμῳδίας. α'. πρόλογος, τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικόν, τὸ τοῦ χοροῦ διδόμενον μέλος. γ'. ἐπεισόδιον, τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἔξοδος, τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως τοῦ χορικοῦ.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

τ Ην κωμῳδίαν ηὑρῆσθαί φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος. τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιιόντες ᾖδον καὶ ἐπεδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμαις οἰκούντων τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασι μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ δήμους. τὸ κωμῳδίαν αὐτὴν καλοῦσιν ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον.

ὁποτέροις εἴη ὁ κωμῳδοποιός. φασὶ δὲ καὶ πλάτωνα διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, βουληθέντι μαθεῖν τὴν ἀθηναίων πολιτείαν, πέμψαι τὴν ἀριστοφάνους ποίησιν, τὴν κατὰ σωκράτους ἐν νεφέλαις κατηγορίαν, καὶ συμβουλεῦσαι τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα, μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου τοῖς νέοις κωμικοῖς. λέγω δὴ φιλήμονι καὶ μενάνδρῳ. ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγοῦ ὥστε μὴ ὀνομαστὶ κωμῳδεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν καὶ παντάπασιν ἐκλελοιπυίας καὶ ὕλης τῶν κωμῳδιῶν διὰ τούτων αὐτῶν. αἴτιον γὰρ κωμῳδίας τὸ σκώπτειν τινάς, ἔγραψε κωμῳδίας τινάς, κώκαλον ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμόν. καὶ τἆλλα πάντα ἃ ἐζήλωσε μένανδρος, πάλιν δὲ ἐκλελοιπότος καὶ τοῦ χορηγεῖν, τὸν πλοῦτον γράψας εἰς τὸ διαναπαύεσθαι τὰ σκηνικὰ, πρόσωπα καὶ μετασκευάζεσθαι, ἐπιγράφει χοροῦ, φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις. ἃ καὶ ὁρῶμεν τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλῳ ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν ἀραρότα, καὶ οὕτω μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς. φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάππῳ καὶ νικόστρατον καὶ ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν πλοῦτον.

Τινὲς δὲ δύο φασὶ φίλιππον, καὶ ἀραρότα, ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη. τὴν γυναῖκα δ' αἰσχύνομαι, τώ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίω, ἴσως αὐτοὺς λέγων.

Ἔγραψε δὲ δράματα μδʹ. ὧν ἀντιλέγεται τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα ποίησις. ναυαγός. νῆσοι. νίοβις. ἅ τινες ἔφασαν εἶναι τοῦ ἀρχίππου.

Ὁ κωμικὸς χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἀνδρῶν κδʹ. καὶ ἦν μὲν ὡς ἀπὸ

Βαβυλωνίοις, διέβαλε τῶν ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων· ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτόν φασι ῥόδιον ἀπὸ λίνδου· οἱ δὲ αἰγινήτην· στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς αὐτόθι ποιεῖσθαι· ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε· κατά τινας δὲ ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ φίλιππος, αἰγινήτης· ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστείως ἐκ τῶν ὁμήρου ταῦτα.

Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε·

Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε· καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης, κατεκράτησε τοῦ κλέωνος. ὅθεν φησίν· αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ κλέωνος ἅττ' ἔπαθον, ἐπίσταμαι δὴ καὶ τὰ ἑξῆς· φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι, συκοφάντας καταλύσαντα· οὓς ὠνόμασεν ἠπιάλους ἐν σφηξίν· ἐν οἷς φησιν· οἳ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἦγχον νύκτωρ· καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον· μάλιστα δὲ ἐπῃνέθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν· ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν ἑαυτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν τῶν ἀθηναίων πολιτείαν ὡς ἐλευθέρα τε ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγουμένη· ἀλλ' οὐδὲ ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ· τούτου χάριν ἐπῃνέθη καὶ ἐστεφανώθη θαλλῷ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας· ὃς νενόμισται ἰσότιμος χρυσῷ στεφάνῳ εἰπὼν ἐκεῖνα ἐν τοῖς βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων· τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρυσὰ τῇ πόλει συμπαραινεῖν.

Ὠνομάσθη δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἐπειδὴ ἔνδοξον τὸ μέτρον τὸ ἀριστοφάνειον· οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ πέρσαις διήκειν· καὶ τὸν βασιλέα περσῶν πυνθάνεσθαι παρ'

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

α Ριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, πατρὸς μὲν ἦν φιλίππου. τὸ δὲ γένος ἀθηναῖος. τὸν δῆμον κυδαθηνεὺς. πανδιονίδος φυλῆς. ὃς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμῳδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ, ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχρότερον κρατίνου καὶ εὐπόλιδος βλασφημούντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῳδίας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν. ἐν τῷ κωκάλῳ. ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι μένανδρός τε καὶ φιλήμων, ἐδραματούργησαν. εὐλαβὴς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ εὐφυὴς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ καλλιστράτου καὶ φιλωνίδου καθίει δράματα. διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν ἀριστώνυμός τε καὶ ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες γεγονέναι κατὰ τὴν παροιμίαν ἄλλοις πονοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. διεχθρεύσας δὲ μάλιστα κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ τοὺς ἱππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικὸν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου ἅτε δὴ τυραννικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαί τινος τολμῶντος, δι' ἑαυτοῦ ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο αὐτοῦ τὸ πρόσωπον μίλτῳ χρίσας καὶ αἴτιος αὐτῷ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων ἃ ὑπὸ τῶν ἱππέων κατεδικάσθη, ὥς φησιν ἐν ἀχαρνεῦσιν. ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην ἰδὼν. τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς κλέων ἐξήμεσεν. διήχθρευσε δὲ αὐτῷ ὁ ἀριστοφάνης ἐπειδὴ ξενίας γραφὴν κατ' αὐτοῦ ἔθετο. καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ

BERNARDVS IVNTA, NOBILI patritio domino Francisco Accolto electo epo anconitano. S. P. D.

Vt nostræ iamdudum (primisq; ut aiunt ab incunabulis) contractæ amicitiæ iam aliquid concedere tibique lubens non nihil impertiri uelle uidear. Aristophanis comici po etæ nouem quas hactenus habere licuit comedias quam potui diligentius castigatas tuo nomine cudendas tibiq; emendandas, his hodie dare uisum est, qui nouis ac sane pulcherrimis typis noua quotidie apud nos græcorum pa riter ac latinorum uolumina cudunt. Putabã uir doctissi me duas quoq; notioribus his addere posse nondũ ab ali is impressas, quæ cito forsan abs te nostra ope his nouem comitatæ legi poterunt, ni forsan Euphrosyni bonini præ ceptoris tui & aliorum tuorum pariterque nostrorum a micorum promissa irrita quod credere nequeo in leues abibunt auras. Has interim ut amicorum omnia so les hilari fronte accipies, acceptasque siquid superfluum siquid diminutum in illis esse perspicies, acrius castigabis. quod faxis etiam atq; etiam mi Francisce rogo. Siquid autem in illis erit quod tuas plus æquo teretes lacæret au res, id impressorum incuria euenisse uelim credas. At si quid delectabile, siquid quod aures mulceat inuenies, id tanti auctoris nomini & singulari doctrine nostroq; pari ter erga te amori, ac potius obseruantiæ tribues. Vale. amicorum nostrorum non ultime his quoq; meliora iam iam a nobis accepturus si prima hæc nostra munuscula et si tanto uiro parum digna tibi grata esse intellexero.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΙ-ΔΙΑΙ ΕΝΝΕΑ.

Πλοῦτος.
Βάτραχοι.
Ἀχαρνεῖς.
Ὄρνιθες.
Ἐκκλησιάζουσαι.
Νεφέλαι.
Ἱππεῖς.
Σφῆκες.
Εἰρήνη.

ARISTOPHANIS COMOE-DIAE NOVEM.

Plutus.
Ranae.
Acharnes.
Aues.
Contionantes.
Nebulae.
Equites.
Vespae.
Pax.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE
68
11 B
11

